กรณีศึกษา

(Case Study)

โครงการ “การศึกษาความพร้อมของสถาบันการศึกษาของไทยในการรองรับนโยบายการพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางการศึกษาในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน”

โดย

สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

ที่ปรึกษา

ศูนย์วิจัยนโยบายและการบริหาร

วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

พ.ศ. 2551

สารบัญ

หน้า

บทสัมภาษณ์

อธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย 1
อธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี 12
อธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี 26
อธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ 44
อธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร 61
รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ 86
รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 95
ผู้อำนวยการสถาบันภาษา ศิลปะ และวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ 106
รองอธิการบดีฝ่ายวิเทศสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยบูรพา 117
คณบดีคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง 128
คณบดีคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอิสลามยะลา 135
ผู้อำนวยการวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล 148
ผู้อำนวยการศูนย์อุดมศึกษาแม่สอด มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร 156
หัวหน้าศูนย์วิเทศสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ 168
หัวหน้าศูนย์พม่าศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร 181

บทสัมภาษณ์

อธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ผู้วิจัย ทางคณะวิจัยของเรากำลังทำการศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมของสถาบันการศึกษาของไทยในการที่จะรองรับการเป็นศูนย์กลางของประเทศเพื่อนบ้าน ตอนนี้ในกระบวนการกำลังอยู่ระหว่างการสร้างเครื่องมือ และต้องการข้อมูลจาก สถาบันการศึกษาที่เคยมีประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนให้กับนิสิตของทั้งกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านและนิสิตต่างชาติ เพื่อที่จะนำเอาข้อมูลดังกล่าวไปใช้สร้างเครื่องมือ ก็ต้องขอขอบคุณท่านอธิการที่ได้ให้ความกรุณาในการให้เข้าสัมภาษณ์ด้วยครับ ขอเริ่มเลยนะครับตอนนี้สถาบันราชภัฏเชียงรายมีสัดส่วนของนักศึกษาต่างชาติมากน้อยแค่ไหนครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ถ้าพูดถึงสัดส่วนแล้ว อาจจะดูเหมือนไม่เยอะ คือที่นี่ทำ อาจจะต่างจากมหาวิทยาลัยอื่น เดี๋ยวผมจะเล่าที่ทำมาประมาณสามสี่ปี คือเราเป็นมหาวิทยาลัยขนาดเล็ก และอยู่ตอนเหนือของประเทศไทย เพราะฉะนั้นจุดเด่นของที่นี่ก็คือความใกล้ชิดกับประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งส่วนใหญ่นักศึกษาจะชอบ GMS แต่ของเราไม่ใช่ เราพยายามถือว่า นักศึกษาคือประเทศเพื่อนบ้าน ก็มีพม่า จีน ลาว เวียดนาม กัมพูชา นี่คือประเทศที่เราตั้งเป้าหมายไว้ ฉะนั้นก็ขึ้นอยู่กับเป้าหมายของมหาวิทยาลัยที่จะต้องไปสร้างความสัมพันธ์ ปรากฏว่า หลังจากไปสร้างความสัมพันธ์เสร็จเราก็พบว่า ที่พม่า จะค่อยข้างยาก แต่ยังไงก็ตาม เราก็ยังมีนักศึกษาพม่ามาเรียนอยู่ 2 ลักษณะ คืออันที่หนึ่งก็คือ นักศึกษาพม่าที่ส่งผ่านระบบ NGO ของพม่า นักศึกษาก็จะมีไม่กี่คน อีกอันหนึ่งก็คือนักศึกษาพม่านักศึกษามาเอง ซึ่งนักศึกษาพม่าที่มาเอง ปัจจุบันก็จะอยู่ในวิยาลัยการแพทย์พื้นบ้านประมาณสักสองคน แล้วก็อยู่ในเรื่องของการบริหารธุรกิจอีกประมาณสามสี่คน ในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท แต่พวกนี้นักศึกษามาในลักษณะที่ที่จะไม่ค่อยเป็นเรื่องเป็นราวเท่าไหร่ ตอนแรกถามว่ามีสัดส่วนเท่าไหร่ ผมกำลังพยายามไล่ให้ทีละประเทศ ส่วนที่ลาว ก็จะมีทั้งระยะสั้นและระยะยาว คำว่าระยะสั้นหมายความว่า เข้ามาฝึกอบรม กับเรา ยกตัวอย่างเช่น ล่าสุดนี่ก็มีทีมผู้บริหารและอาจารย์จากวิทยาลัยครูหลวงพระบางมาอบรมทางด้านวิทยาศาสตร์กับเรา ประมาณสี่ห้าวัน พูดง่ายๆ ก็คือว่า นี่คือระยะสั้น ส่วนระยะยาวของเรา เรามีเครือข่ายอยู่มาก แต่ว่าก็มีปัญหาเรื่องงบค่าใช้จ่าย ซึ่งพูดง่ายๆ ก็คือว่า ถ้าจะทำกับทางลาว รัฐบาลไทยจะต้องเข้ามาสนับสนุนมหาวิทยาลัย เพราะปัจจุบันมหาวิทยาลัย ถ้าระยะยาวตอนนี้เรารับคนลาวเข้ามาเรียนกับเรา ซึ่งก็เป็นระดับผู้บริหาร ซึ่งพูดง่ายๆ ก็คือราชภัฏเชียงรายมีข้อตกลง กับกรมการครูของลาว และไปเชื่อมโยงกับวิทยาลัยสร้างครูทุกแห่งในประเทศลาว เพราะฉะนั้นการติดต่อระยะสั้น

ค่อนข้างใกล้ชิดในระดับไม่ใช่ G TO G ระดับของเพื่อนกับเพื่อน ซึ่งตรงนี้จะไม่เหมือนมหาวิทยาลัยอื่น มหาวิทยาลัยอื่นนักศึกษาจะไปทาง สปอ. ของเรานี้จะไปทาง G to G คือเพื่อนกับเพื่อน เราก็ส่งนักศึกษาของเราไปฝึกงานกับนักศึกษา ส่งนักศึกษาของเราไปเปลี่ยนครูกับนักศึกษาในระยะสั้นๆ บางทีก็ส่งตัวไปฝังตัวอยู่กับนักศึกษาหนึ่งเทอม ที่หลวงพระบางเราเคยส่งนักศึกษาไปฝึกงาน นี่คือลาว พูดง่ายๆ ก็คือว่าถ้ารัฐบาลไทยเข้ามา support จะดีมาก เพราะว่าลาวนักศึกษาสนใจจะมาเรียนกับเรามาก แต่ปัญหาคือนักศึกษาไม่มีงบประมาณ เพราะฉะนั้นเราจึงใช้วิธีว่าไปเชื่อมโยงกับ NGO ระหว่างประเทศให้นักศึกษาลงทุนให้กับทางลาวในการดินทางมาหาเรา ส่วนเราก็มารับผิดชอบในเรื่องที่พักฟรี อาหารฟรี วิทยากรฟรี สรุปง่ายๆคือเราเป็นมหาวิทยาลัยเล็ก เงินไม่เยอะ แต่เราทำมากกว่าที่นักศึกษาให้ นี่คือลาว ส่วนกัมพูชา กัมพูชาปีที่แล้วเราไปจัดสัมมนานานาชาติที่กัมพูชาก็นำนักวิจัยในละแวกนี้ทั้งหมดไปนำเสนอผลงานวิจัยเกี่ยวกับเรื่องชาติพันธุ์ เรื่อง GMS ที่พนมเปญ เพราะฉะนั้นความเชื่อมโยงของเรากับกระทรวงศึกษาของกัมพูชาค่อนข้างดี แล้วของเวียดนามนี่ก็เพิ่งไปมาเมื่อเดือนที่แล้ว ไม่ใช่เดือนแล้วเดือนนี้ ไปสัมมนา พูดง่ายๆ ว่าในพม่าเรายังไม่มี MOU ในลาวเรามีสัญญาความร่วมมือ กับบางกรมการสร้างครู เพื่อเชื่อมโยงไปยังวิทยาลัยสร้างครูทุกแห่ง ที่กัมพูชาอยู่ระหว่างการที่หลังจากการไปทำงานร่วมกัน แต่ตอนนี้มหาวิทยาลัย Build Bright ต้องการที่จะเซ็นสัญญาความร่วมมือกับเรา ส่วนที่เวียดนามทำไปแล้วที่มหาวิทยาลัยแห่งชาติที่ฮานอย คณะสังคมศาสตร์กับมหาวิทยาลัยเปิดที่เวียดนาม แต่ที่ได้ผลที่สุดคือจีน เราเน้นจีนตอนใต้ คือ มณฑลยูนาน มณฑลกวางสี มณฑลเสฉวน และก็โฉงชิ่ง แต่ตอนนี่ที่เรามีสัญญาความร่วมมือ ที่กวางสีและที่ยูนาน ที่ยูนานใช้ยุทธศาสตร์เหนือใต้ เส้นทางยุทธศาสตร์นั้นจะมี ทางเหนือใต้ กับตะวันตกตะวันออก ตอนนี้เราทำเส้นทางเหนือใต้เกือบครบ เริ่มตั้งแต่ จิงหง ซือเป้า ซึ่งตอนนี้เปลี่ยนชื่อเป็นจังหวัดพูเอ้อ และไปที่ยู่ซี และไปที่ คุนหมิง เพราะฉะนั้นคือพูดง่ายๆ ว่าเราไปทุกจังหวัดมีสัญญาความร่วมมือหมด และแผนต่อไปก็คือจะขึ้นไปที่ อันนี้นักศึกษาเรียกว่า เส้นทางยุทธศาสตร์เหนือใต้ แต่ตะวันออกตะวันตกยังไม่ได้วาง เพราะหลังจากที่เราทำกับจีน MOU กับสถาบันการศึกษาในเส้นทางยุทธศาสตร์ก็มีการแลกเปลี่ยนอาจารย์ แลกเปลี่ยนนักศึกษา เพราะฉะนั้นก็จะมีนักศึกษาของจีนที่เรียนภาษาไทยอยู่ที่สิบสองปันนา ก็จะมาเรียนกับเรา เพราะเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงภาษาไทย ก่อนที่นักศึกษาจะจบ นักศึกษาจะส่งมาเรียนกับเราประมาณสี่เดือน จะมีเรียนภาษาไทยอยู่สองห้อง เป็นหลักสูตรสองบวกสอง ก็คือ พอครบสองที่นั้น นักศึกษาก็จะมาเรียนกับเราอีกสองปี และที่ยู่ซีก็จะมีภาษาไทยอยู่สองห้อง ซึ่งเป็นหลักสูตรสองบวกสองเหมือนกัน พอครบสองปีก็จะมาอยู่กับเรา และตอนนี้

กำลังทำที่มหาวิทยาลัยคุนหมิง ที่คุนหมิงก็รับภาษาไทยไปสองห้อง สรุปแล้วก็คือในอีกสองปีข้างหน้า ก็จะมีนักศึกษาจีนที่มาเรียนเอกภาษาไทยกับเรา สอง สี่ หก ห้อง ที่นี้พอเราทำภาษาไทยไป ก็จะทำให้เกิดความเชื่อมโยงกับภาษาอังกฤษด้วย เพราะฉะนั้นแต่ละแห่งก็จะมีภาษาอังกฤษอย่างน้อยหนึ่งห้อง หนึ่งห้อง หนึ่งห้องมาที่เรา เพราะฉะนั้นก็จะเป็นภาษาไทยหก ภาษาอังกฤษ สาม หกกับสามก็คือเก้า เพราะฉะนั้นเอาเก้าไปคูณประมาณห้าสิบ เพราะฉะนั้นในสองปีข้างหน้าก็คือ ห้า เพราะฉะนั้นถ้าถามสัดส่วนก็คือว่า ณ วันนี้มีนักศึกษาจีนอยู่กับเราประมาณ อยู่ระหว่างสามร้อยถึงสามร้อย แต่เป็นระยะสั้น แต่ระยะสั้นจะต่างกับที่ผมว่าเมื่อกี้ ที่ว่าเมื่อกี้คือระยะยาว ระยะสั้นก็คือว่า ที่นี่เราจะมีหลักสูตรภาษาไทยเพื่อการศึกษา จัดให้กับนักศึกษาจีนที่สนใจอยากจะเรียนในประเทศไทย ก็มาฟื้นความรู้ทางด้านภาษาไทยก่อน จะมีวุฒิบัตร หนึ่ง สอง สาม สี่ เราเรียกว่า CIU THAI TEST ก็เหมือน TOFLE หรือ TOEIC ของไทยเราไม่มี TOFLE TOEIC ใช่หรือเปล่า ของเราก็สร้างขึ้นเอง หมายความว่าถ้าคุณผ่าน CIU THAI TEST แล้ว คุณไม่จำเป็นต้องไปเรียนภาษาไทย คุณสามารถเรียนเอกอะไรก็ได้ ซึ่งเราทดลองและปรากฏมีนักศึกษาจีน ตอนนี้ผ่านระบบนี้ เข้าคณะวิทยาการจัดการ เข้าคณะอะไรต่ออะไร เข้าไปประมาณสามสี่คน ซึ่งเข้าไปได้ และยังจะมีนักศึกษาปริญญาโทจากมหาวิทยาลัยชนชาติที่คุนหมิง นี่คือคำว่าสัดส่วนเท่าไหร่ คำตอบก็คือว่าสัดส่วนตอนนี้ก็คงอยู่ประมาณหนึ่งหรือสองเปอร์เซ็นต์ แต่ว่าในสองปีข้างหน้าจะไม่ใช่หนึ่งหรือสองเปอร์เซ็นต์ จะเพิ่มขึ้นอีกเยอะ แล้วตามแผนที่วางไว้นั้นก็คือว่าในระยะเวลาสิบหรือสิบห้าปีข้างหน้า นักศึกษาจีนจะอยู่กับเราห้าสิบเปอร์เซ็นต์ ห้าสิบเปอร์เซ็นต์ของนักศึกษาที่เข้าใหม่ สมมตินักศึกษาเข้าใหม่สามพันคน จะต้องมีนักศึกษาจีนไม่น้อยกว่าพันห้า ที่นี่ถึงจะอยู่ได้ เพราะอะไร เพราะว่าตามอุดมศึกษาแข่งกันมาก แต่ว่าคนเกิดน้อยลง เพราะฉะนั้นพูดง่ายๆก็คือว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏจะไปแข่งกับนเรศวร แม่ฟ้าหลวง แข่งกับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ไม่ได้หรอก นี่คือเอกลักษณ์ที่เราวางไว้

ผู้วิจัย ตอนนี้ผมมองว่า มีประเด็นเหมือนการคัดเลือกนักศึกษา เพราะมหาลัยต่างชาติจะมีลักษณะของสัญญาความร่วมมือ เป็นหลัก แล้วถ้าเป็นการคัดเลือก นักศึกษาที่จะให้นักศึกษาเข้ามาเองเราจะมีการวางแผนหรือมีการทำอะไรไปบ้างหรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ที่จริงสัญญาความร่วมมือมันเป็นการแลกเปลี่ยน เพราะที่เราสัญญาความร่วมมือ กับนักศึกษา เพราะเราจะส่งนักศึกษาเอกภาษาจีนไปอยู่กับนักศึกษา ซึ่งที่ผ่านมา เราส่งนักศึกษาเอกภาษาจีนของเรา นักศึกษาเอกภาษาจีนมีเงื่อนไขก็คือว่าจะต้องไปอยู่ในประเทศจีนอย่างน้อยหนึ่งภาคเรียน อย่างมากสองภาคเรียน ที่นี้เราทดลองไปแล้วสองรุ่น รุ่นแรก

ส่งไปอยู่ห้าเดือน รุ่นที่สองส่งไปอยู่ปี พูดง่ายๆ ก็คือการที่เราไปติดต่อกับนักศึกษา เรา ไม่ใช่เจตนาจะรับคนนักศึกษามา เจตนาเราต้องการให้คนของเราที่จะเรียนภาษาจีน ไปใช้ชีวิตอยู่ในประเทศจีนตามที่เราร่วมมือกัน เสร็จแล้วมันก็ได้พ่วง ปลายเดือนกันยาก็จะมีนักศึกษาเอกภาษาอังกฤษของเราไปอยู่กับนักศึกษา ห้าเดือน เพราะฉะนั้นไม่ใช่เป็นเฉพาะการคัดเลือก แต่เป็นเรื่องของการแลกเปลี่ยน ทั้งสองฝ่ายจะได้ประโยชน์ร่วมกัน แล้วไม่ใช่เอากำไร เงื่อนไขทุกแห่งที่เราไป ติดต่อ ก็คือว่า ถ้านักศึกษาของเราไปอยู่กับนักศึกษาค่าธรรมเนียมศึกษาก็เท่ากับคนจีน ไม่ใช่เหมือนกับมหาวิทยาลัยทั่วไปนะ มหาวิทยาลัยทั่วไป เวลาไปติดต่อ คือเวลาไปก็ต้องเสียค่าใช้จ่ายเหมือนชาวต่างชาติ แต่ของเราไม่ใช่ เราไปก็ต้องเสียค่าใช้จ่ายเหมือนกับคนจีน เช่นเดียวกับนักศึกษาเป็นคนจีนมากับเรา นักศึกษาต้องเสียเท่ากับคนไทย เห็นหรือเปล่า นี่คือผ่านระบบสัญญาความร่วมมือ ส่วนที่เป็นการติดต่อเข้ามาเอง มาด้วยตลอด มาได้เลย มาสมัคร สนใจอะไรก็ส่งไปทดสอบ ภาษาไทย ภาษาไทยถ้าได้ระดับไหน ถ้าไม่ได้ระดับสาม เราก็ยังไม่ให้เข้าทั่วไป ต้องได้ระดับสี่เป็นอย่างน้อย คือถ้าไม่ได้อะไรเลย ก็ต้องได่ หนึ่ง สอง สาม สี่ เรื่องวุฒิบัตรการศึกษา หนึ่ง สอง สาม สี่ แล้วเข้าเรียน เลย แล้วมีบางแห่งที่นักศึกษาไม่สามารถจะเดินได้ เราก็ส่งคนของเรา นักวิชาการของเราไปสอนในประเทศจีน ไปสอนแล้วบอกว่า คุณเรียนภาษาไทยไปแล้วแต่อยู่ระดับนี้ ถ้าคุณอยากมาเรียนกับเราก็ได้ แต่คุณต้องมา เรียน ภาษาไทยกับเรา นี่คือวิธีการ

ผู้วิจัย ในการจะจัดการศึกษาให้กับนักศึกษาต่างชาติ ทางมหาลัยจะต้องเตรียมความพร้อมอะไรบ้างครับ พวก infrastructure เรื่องโครงสร้างพื้นฐาน บุคลากร เราต้องเตรียมตัวยังไงบ้างครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ที่ต้องเตรียมมากก็คือในส่วนที่จะต้อง เพราะคนไม่รู้ภาษาไทยไง ที่เราจะต้องเตรียมก็คือความพร้อมของสถาบันภาษา เพราะจะต้องรับคนที่จบปริญญาตรี โท ทางด้านภาษาไทย ตรง มา อบรม ให้นักศึกษาสอนคนจีน พอสอนได้อย่างน้อยปีหรือสองปี เราก็จะเอาคนเหล่านี้หมุนไปอยู่ในประเทศจีนอย่างน้อยหนึ่งปีหรือหนึ่งเทอม แล้วก็กลับมา เพราะฉะนั้นพูดง่ายๆ ก็คือ ต้องสร้างอาจารย์ที่จะสอนภาษาไทยก่อน เสร็จแล้วผู้บริหารทุกคนของราชภัฏเชียงรายจะเข้าหลักสูตรหนึ่ง นักศึกษาเรียกว่า หลักสูตรความเข้าใจประเทศเพื่อนบ้าน หลักสูตรความเข้าใจประเทศเพื่อนบ้านคือจะมีหลักสูตรอยู่ในประเทศไทยประมาณห้าวัน จากนั้นก็จะไป อีกประมาณ 3-5 วัน ฉะนั้นผู้บริหารที่นี่ทุกคน รวมทั้งผู้ให้สัมภาษณ์ลงไปถึงหัวหน้า หัวหน้าส่วนราชการระดับคณะหรือเทียบเท่าคณะ ซึ่งตอนนี้ผ่านไปแล้วสองประเทศ ประเทศแรกคือจีน ประเทศที่สองคือลาว ปีนี้จะเป็นปีที่สาม ซึ่งเรากำลังจะดูว่าจะ

เป็นประเทศไหน กำลังเลือกอยู่ระหว่างพม่า เวียดนาม กัมพูชา นักศึกษาเรียกว่า หลักสูตรความเข้าใจประเทศเพื่อนบ้าน ผู้บริหารต้องเข้าใจหมด นี่คือการเตรียมพร้อม เตรียมความพร้อมในส่วนผู้บริหาร เตรียมพร้อมในส่วนที่จะรองรับคนจีนที่จะเข้ามาเรียน แล้วส่วนคณะที่รับนักศึกษาจะไปเกี่ยวข้องรับลูกรับหลักสูตรสองบวกสอง นักศึกษาต้องไปเตรียมทุกอย่าง ต้องเรียนรู้ วิธีการคือ เราจะส่งคนของเราไปส่งกับคนจีน แล้วส่งนักศึกษาไปเรียนกับจีนก่อน แล้วเราจะรู้ว่านักศึกษาสอนยังไง จากนั้นก็จะเอาแนวนั้นมาประยุกต์กับของเรา ก็เตรียมกันมาสามปี

ผู้วิจัย แล้วในระดับเจ้าหน้าที่ หรือ ดอกเตอร์ ทางมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายเตรียม stuff เมเจอร์กันยังไง

ผู้ให้สัมภาษณ์ stuff แยกเป็นส่วนๆ ส่วนนิเทศก์ส่วนหนึ่ง ส่วนสถาบันการศึกษาส่วนหนึ่ง ส่วนคณะส่วนหนึ่ง ส่วนผู้บริการส่วนหนึ่ง รวมไปถึงส่วนของหอพักนักศึกษาอีกส่วนหนึ่ง ก็แยกเป็นส่วนๆ

ผู้วิจัย นักศึกษาต่างชาติที่มาเรียนที่นี่ พักหอพักข้างในมหาวิทยาลัยรึเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ เงื่อนไขเราก็คือต้องพักหอพักข้างในมหาวิทยาลัย แต่ตอนนี้ กำลังมีปัญหาเนื่องจากว่าหอพักที่เรามี ไม่สามารถรองรับนักศึกษาชายได้ เพราะนักศึกษาชายเราจะมีหอพักให้สองหอพัก หอพักหนึ่งให้กับนักศึกษาไทย อีกหอพักหนึ่งให้นักศึกษาจีน ซึ่งปรากฏว่าถ้านักศึกษาชายต่างชาติมาเยอะ จะไม่สามารถพักได้ ตอนนี้กำลังจะวางแผนใหม่ว่า ถ้านักศึกษาอยู่กับเราครบสองเทอมจะอนุญาตให้นักศึกษาออกไปพักหอพักเครือข่ายได้ หอพักเครือข่ายคือหอพักเอกชนที่มาทำงานร่วมกับมหาวิทยาลัย พออยู่ครบสี่เทอม ก็ให้สิทธิ์พักหอพักตามเสรี กำลังจะผ่อนคลาย เพราะยังแก้ปัญหาไม่ได้ แต่เรายังอยู่ระหว่างการชั่งน้ำหนักว่า มหาวิทยาลัยอาจจะต้องไปซื้อหรือเช่าหอพักเอกชนมาบริหารเพื่ออยากให้นักศึกษาจีนนักศึกษา ตรงนี้ยังอยู่ระหว่างให้เจ้าหน้าที่นักศึกษาศึกษาว่าอันไหนดี อันไหนไม่ดี

ผู้วิจัย เหตุผลที่นักศึกษาต่างชาติตัดจะสินใจเลือกมาศึกษาที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย หรือว่าเลือกเข้ามาศึกษาในประเทศไทย นักศึกษาเลือกจากอะไร ถ้าเปรียบจาก ตอนนี้นักศึกษามีตัวเลือกทางการศึกษาค่อนข้างเยอะ สิงคโปร์ มาเลเซีย หรือ แม้แต่จะไปประเทศอื่นๆ ยังแถบยุโรปก็ได้ แต่เห็นตัดสินใจเลือกมาที่เรา นักศึกษาพิจารณาจากอะไร

ผู้ให้สัมภาษณ์ คือพูดง่ายๆ ก็คือว่า ของไทยเรานี้มองจีนไม่ถูก ที่ท่านว่านี้คือไม่เข้าใจคนจีน คือถ้าคนจีนแถบฝั่งตะวันออกแบบที่ท่านว่าถูก คือคนจีนแถบตะวันออก เซี่ยงไฮ้ เสินเจิ้น แถวชายทะเล ก็คือ จีนที่ได้รับการพัฒนา สมัยท่านเติ้ง สิบกว่าปี พวกนี้มีฐานะเศรษฐกิจดี เพราะฉะนั้น

พวกนี้เมื่อมีฐานะเศรษฐกิจดีก็จะเอ็นทรานซ์ในประเทศจีนก่อน ที่นี่การเอ็นทรานซ์ในประเทศจีน อัตราส่วนที่จะเข้าเรียนในประเทศจีนยากมาก เพราะฉะนั้นคนที่เอ็นทรานซ์ไม่ติดก็เป็นลูกคนเดียวก็เป็นราชาของบ้าน เพราะฉะนั้นคนพวกนี้ถ้าเรียนในจีนไม่ได้ก็ต้องออกไปเรียนต่างประเทศ เพราะฉะนั้นเมื่อนักศึกษามีเงิน นักศึกษาจะไปออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ คนไทยนี่เป็นอันดับรองๆ ไทยก็จะเป็นแถว ABAC หัวเฉียวก็จะไปอยู่แถวนั้น แต่ทีนี้ถ้าจีนที่อยู่ตอนลึกของประเทศจีน เรียกว่าเป็นรัฐบาลท้องถิ่นที่เพิ่งถูกการพัฒนามาไม่เกินห้าปี อย่างบางแห่งนี่เพิ่งสามปี อย่างยูนานนี่ก็ไม่ควรเกินห้าปี เพราะฉะนั้นคนพวกนี้ฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดีหรอก แต่นักศึกษาก็มีลูกคนเดียวเหมือนกัน เพราะฉะนั้นถ้าเอ็นทรานซ์ไม่ติด นักศึกษาก็ต้องเรียนต่างประเทศ เพราะฉะนั้นการเรียนต่างประเทศก็ต้องเรียนที่ใกล้ที่สุด ค่าใช้จ่ายต่ำที่สุด เพราะฉะนั้นคือเหตุผลว่าทำไมนักศึกษาถึงมาหาเรา นักศึกษามาหาเรา เพราะมันเป็นทางเลือกที่ดีที่สุด ณ ปัจจุบัน เพราะว่าค่าใช้จ่ายต่ำกว่าของประเทศจีน มาเรียนกับเราใช้ทุนต่ำกว่านักศึกษาไปเรียนในระบบพิเศษของมหาวิทยาลัยของจีน เพราะจีนนั่นไม่ได้มีระบบพิเศษอะไร นี่คือทำไมนักศึกษาเลือกถึงเรา เพราะมันเป็นทางเลือกที่ดีที่สุดในปัจจุบันสำหรับนักศึกษา แต่ว่าประมาณ พ่วงเวลาไปสักสามปี ห้าปี อาจจะต้องมาดูใหม่ แล้วก็ถ้าศึกษานโยบายของรัฐบาลจีนจะเห็นว่า รัฐบาลกลางให้นโยบายกับรัฐบาลท้องถิ่น ที่จะให้คนทางฝั่งทิศใต้และตะวันตกไหลลงเอเชีย เพราะฉะนั้นทางที่ไหลเดิมนักศึกษาไหลลงประเทศไทย ตอนนี้แนวโน้มจะเปลี่ยนไหลลงไปยังลาวและเวียดนามแทน

ผู้วิจัย ทำไมถึงเปลี่ยนล่ะครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ถ้าพูดตรงๆ สถานการณ์ของไทยตอนนี้แย่มาก อย่างที่เราเห็น พูดง่ายๆ ก็คือทะเลาะเบาะแว้งกัน แล้วเรียกว่าเสถียรภาพทางการเมืองไม่ดีไง คือนักศึกษาอ่านว่าเสถียรภาพทางการเมืองไม่ดี คือจีนมองนักศึกษาต้องมองผลประโยชน์ประเทศชาติเป็นหลัก แต่เราไม่ใช่ เรามองผลประโยชน์พวกเป็นหลัก

ผู้วิจัย เมื่อกี้ท่านบอกว่า เราเป็นตัวเลือกที่ดีที่สุดในปัจจุบัน แล้วถ้าสมมติว่ามันจะเกิดเป็นตัวแปรทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงว่าในอนาคตสามปีห้าปีข้างหน้า เราจะไม่เป็นตัวเลือกที่ดีที่สุดในอนาคต มันจะเกิดจากสาเหตุอะไร

ผู้ให้สัมภาษณ์ ก็ถ้าเกิดนักศึกษามีฐานะทางเศรษฐกิจดี นักศึกษาจะมีตัวเลือกใหม่ที่นักศึกษาอาจจะไม่ได้มาเรียนอยู่แถวเชียงราย นักศึกษาอาจจะไปแถวกรุงเทพก็ได้ เพราะว่าเด็กจีนแถวบ้านนอกก็เหมือนเด็กไทยที่อยากไปอยู่เมืองใหญ่ เพราะฉะนั้นถ้ามีเงินมากๆ นักศึกษาก็ไปเมืองใหญ่

ผู้วิจัย ถ้าเศรษฐกิจของจีนขยายตัวดีขึ้นกว่านี้ นักศึกษาจะมีกำลังซื้อที่สูงกว่านี้

ผู้ให้สัมภาษณ์ นักศึกษาก็ไป คำถามก็คือว่า ต้องเสนอรัฐบาลไทยโดยเฉพาะกระทรวงศึกษาธิการ จะต้องมา สนับสนุนมหาวิทยาลัยที่มีแนวคิดอย่างนี้ คือแนวคิดของกระทรวงเป็นแนวคิดที่บริหารจากส่วนกลาง คือยังมองข้ามจุดบางจุดไป ที่ผมชี้ให้ท่าน ว่าทำไมมันต้องมาสนับสนุนที่เชียงราย คือตรงนี้เป็นตัวเลือกที่ดีที่สุด แต่ว่าทั้งหมดที่ผมเล่าให้ฟังมา ถามว่ารัฐบาลไทยหรือกระทรวงศึกษาธิการช่วยอะไรผมบ้าง คำตอบคือไม่มีเลย NO เพราะทั้งหมดที่เดินทางไป ทำสัญญาความร่วมมือบอกก็ใช้เงินรายได้ของมหาวิทยาลัยไปเอง ไปติดต่อเอง ถ้าจะช่วยก็คืออะไร อนุญาต เราก็อนุญาตตัวเอง เงินก็เงินตัวเอง

ผู้วิจัย ตอนนี้เห็นว่าทางกระทรวงเคยจัด ROADSHOW ไปจีนครั้งหนึ่ง

ผู้ให้สัมภาษณ์ ผมเคยไปร่วมนะ แต่บอกเลยว่า นักศึกษาไม่เข้าใจ คือนักศึกษาไม่เข้าใจคนจีน เพราะเวลานักศึกษาเชิญ นักศึกษาก็เชิญแต่มหาลัยดังๆไป นักศึกษาต้องเชิญอย่างพวกผม ที่ติดดิน คือนักศึกษาไปจัดที่ นักศึกษาไปทำในโรงแรมชั้นหนึ่ง มันไม่ใช่ แล้วนักศึกษาไปในช่วงเวลาไม่ถูกด้วย แค่การเปิดปิดภาคเรียนของจีน นักศึกษายังไม่ศึกษาเลย ต้องศึกษาด้วยว่าจีนนักศึกษาเปิดเปิดภาคเรียนช่วงไหน ไปทำช่วงที่ปิดภาคเรียนเด็กมันจะมาจากไหนล่ะ เด็กมันก็กลับบ้านหมด มันต้องไปทำช่วงเปิดภาคเรียน แล้วเวลาไปทำไม่ต้องไปทำโรงแรมชั้นหนึ่ง ต้องไปทำในมหาวิทยาลัย เวลาทำก็ไม่ใช่จะให้มหาวิทยาลัยในไทยแข่งกันเองไม่ใช่ เราต้องมาตกลงกัน มหาวิทยาลัยกลุ่มนี้ลูกค้าเราเป็นยังไง ก็มาทำด้วยกัน คือไม่ใช่ไปแข่งกันไง ถ้าแข่งกันก็ลงทุน ต่างคนต่างลงทุน บูรพาก็ไปลงทุนตั้งเยอะ waste เปล่า อันนี้คือ พูดง่ายๆ ก็คือไปใช้แนวคิดแบบตะวันตก ไปทำกับจีน ซึ่งไม่สำเร็จ ผมคิดว่าอาจจะสำเร็จได้นะ แต่ผมว่าไม่ดีพอ

ผู้วิจัย อาจารย์ครับ เวลาที่นักศึกษาต่างชาติ อาจจะเป็นจีนหรืออะไร มาศึกษาที่ประเทศเรา นักศึกษาจะพบปัญหาอะไรมากที่สุด ที่นักศึกษาจะปรับตัว และปัญหาที่เกิดจากตัวนักศึกษาเอง

ผู้ให้สัมภาษณ์ หนึ่งคือภาษา สองก็คือเรื่องความเคยชินกับการดำรงชีวิต ความเคยชินในการดำรงชีวิตก็คือว่า คนจีนนักศึกษาจะใช้ชีวิตแบบเรียบง่าย ยกตัวอย่างเช่น ความสะอาดนักศึกษาจะไม่ค่อยมีนักศึกษาจะกระโดกกระเดก ชีวิตนักศึกษาต้องแข่งขันต่อสู้ การเข้าคิวนักศึกษาไม่เข้าใจหรอก เข้าห้องน้ำนักศึกษาอาจจะไม่ปิดประตู เราก็ต้องค่อยสอนนักศึกษา ค่อยๆ ฝึกนักศึกษาไป เพราะฉะนั้นการสอนไม่ใช่การสอนหนังสืออย่างเดียว จะต้องสอนให้รู้จักว่าคนไทยมีบุคลิกนิสัยยังไง เราก็ให้คนไทยเข้าใจคนจีน นักศึกษาก็เรียนรู้ร่วมกัน เพราะฉะนั้นพูดง่ายๆ ก็คือเรื่องภาษากับเรื่องวิถีชีวิตที่จะต้องปรับตัว ส่วนเรื่องการเรียนไม่ต้องห่วง การเรียนเด็กจีนขยันกว่าเด็กไทย

ผู้วิจัย แล้วในส่วนของปัญหาที่ตัวสถาบันการศึกษาเองจะต้องมีการปรับตัว หรือจะต้องแก้ไขปรับปรุงเพื่อรองรับนักศึกษา เราจะต้องทำอะไรบ้าง ปัญหาที่เกิดจากตัวสถาบันเอง

ผู้ให้สัมภาษณ์ ปัญหาก็คือเราต้องพึ่งตัวเองมากไป ตัวอย่างเช่น ผมมีปัญหาเรื่องหอพัก พูดง่ายๆก็คือ ที่นี่สามารถจะดึงนักศึกษาเข้ามา ถ้าทำให้ดีมีคุณภาพ อาจจะถึงพันห้า อาจจะถึงสองพัน แต่ปัญหาเราไม่มีหอพัก การที่ให้เราไปกู้ ไปสร้างเองมันก็ไม่ใช่เรื่อง ใช่รึเปล่า ที่นี้ถ้าให้รัฐบาลมาสร้างหอพักให้นักศึกษาจีน รัฐบาลก็คงคิดหนัก เพราะว่าจะสร้างหอพักให้นักศึกษาไทยนักศึกษายังไม่ให้เงินเลย เพรานโยบาลนักศึกษาให้เช่าหอพักใช่เปล่า นี่คือปัญหาของหลายฝ่าย แล้วที่สำคัญที่สุดก็คือ มหาลัยจะทำยังไงให้อาจารย์ และผู้บริหารของมหาวิทยาลัยนั้นเข้าใจลูกค้าที่ไม่ใช่คนไทย อันนี้ยาก เพราะฉะนั้นอย่างของเรานี่พยายามปรับความคิดของผู้บริหารโดยการ หลักสูตรสร้างความเข้าใจกับประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งผมคิดว่ามีมหาวิทยาลัยเดียวในประเทศไทย อันนี้กล้าพูด บูรพาก็ไม่เคยทำแน่ชัวร์ เพราะเวลาทำนั้นเราต้องเอาท่านทูตมา สมมติว่าเราทำเรื่องลาว เราเอาท่านทูตมา เชิญท่านทูตลาวมาเอาท่านทูตไทยที่อยู่ในลาวมาพูดให้ฟัง เอานักวิชาการมาพูดให้ฟังว่า ถ้าเราจะคบกับลาวนักศึกษาเป็นยังไง คือจะต้องเข้าใจ อันนี้คือระดับผู้บริหาร ส่วนระดับอาจารย์ อันนี้จะยากที่สุด เพราะอาจารย์ไทยคุ้นกับการสอนกับนักศึกษาไทย เพราะฉะนั้นนักศึกษาไทยนี่ ถ้าอยู่บ้านนอกก็ชีวิตไม่แข่งขัน เข้าห้องสาย ออกห้องเร็ว ไม่สนใจทำการบ้าน แต่นักศึกษาจีนไม่ใช่ นักศึกษาจีนต้องมาก่อน แล้วถ้าอาจารย์สอนไม่เต็มที่ นักศึกษาก็ถือว่า ไม่ถูกต้อง เพราะนักศึกษาถือว่านักศึกษาลงทุน นึกภาพอออกหรือเปล่า เ นักศึกษาลงทุนเดินทางจากประเทศนักศึกษามา แล้วคนจีนเวลาเดินทางออกนอกประเทศ เขาไม่ได้ส่งเงินแบบคนไทยแบบเดือนๆ นักศึกษากู้เงินมาเลย เป็นก้อน ถือมาเลย มาจ่ายให้มหาลัยเป็นปี ที่เหลือฝากธนาคาร เพราะฉะนั้นนักศึกษาลงทุน เพราะฉะนั้นถ้าอาจารย์ไทยไม่ตั้งใจ นักศึกษาก็รับไม่ได้ อันนี้เราก็ต้องมาคุยกับอาจารย์เราอีก พูดง่ายๆ ก็คือ ลำบาก

ผู้วิจัย ผมมีความสนใจในหลักสูตรที่อาจารย์ได้กล่าวถึง หลักสูตรทำความเข้าใจกับผู้บริการ ถ้าจะขอความกรุณาขอรายละเอียดโครงการ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ได้ๆ แต่ต้องขอจากกองบริหารงานบุคคล คือเราทำไปแล้วสองครั้ง ครั้งที่หนึ่งเราทำในจีน ผู้บริหารทุกคนต้องเข้า แล้วจีนนี่เรานัดนักวิชาการที่เชี่ยวชาญเกี่ยวกับจีนมา เรียกว่าอันดับต้นๆ หมายเลข หนึ่ง สอง สาม สี่ ห้า ครั้งที่สองก็ลาว พูดง่ายๆ ก็คือว่าถ้าจะเสนอแนะในงานวิจัยก็คือว่า กระทรวงศึกษา ถ้าจะคบกับประเทศเพื่อนบ้านต้องทำมากกว่านี้ พูดง่ายๆ ว่า คือ บางทีไม่เข้าใจนักศึกษา

ผู้วิจัย แล้วในเรื่องการสนับสนุนจากภาครัฐล่ะครับ รัฐได้เข้ามาให้ความช่วยเหลืออะไรบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์ ถ้าจะพูดว่า ไม่สนับสนุน ก็ใส่ร้ายนักศึกษาไปหน่อย เพราะจริงๆ ก็คือ นักศึกษาสนับสนุนเรื่องแบบ มันเป็นแบบที่ไม่เจาะจงไง ยกตัวอย่างเช่น การที่รัฐบาลนักศึกษาสร้างอาคารให้ก็เป็นการสร้างอาคารเพื่อสอนหนังสือ เราก็เอาอาคารนี่แหล่ะมา ใช่หรือเปล่า จะว่านักศึกษาไม่สนับสนุนก็ไม่ถูก เพราะไม่ยุติธรรม หรือว่านักศึกษาจ่ายเงินเดือนให้ครูบาอาจารย์ มันก็ช่วย มันไม่ชัด แต่ว่าถ้าจะชัด คือต้องถามว่าราชภัฏเชียงรายคุณทำงานกับประเทศเพื่อนบ้าน เพราะที่นี่มีวิทยาลัยนานาชาติ วิทยาลัยนานาชาตินี่เราทำเรื่อง GMS โดยตรง มาถามว่า โอเค เชียงราย คุณทำเรื่องนี้ คุณมาถาม ท่านมาถามผมใช่หรือเปล่า เราก็เล่า เราทำอย่างนี้ เสร็จแล้วกระทรวงก็มาบอกว่าโอเค อย่างนี้ท่านอยากให้เราช่วยอะไร ใช่หรือเปล่า มันก็จะไปได้ดีขึ้นไง ไม่ใช่เราพึ่งตัวเองนะ

ผู้วิจัย แล้วถ้าจะให้ทางภาครัฐเข้ามาช่วยเหลือ ทางสถาบันอยากจะได้อะไรจากกระทรวงครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ส่งเงินมาช่วยเป็นโครงการพิเศษ มันก็โอเค ช่วยได้ตั้งเยอะแล้ว ท่านรัฐมนตรีวิจิตรทำ ถือว่าดีมากก็คือการไปเซ็นสัญญากับจีนครั้งหลังสุดที่ให้รับรองปริญญาของทั้งสองประเทศ อันนั้นช่วยได้เยอะเลย ซึ่งคนทั่วไปอาจจะคิดว่าเป็นเรื่องเล็กๆนะ แต่นั่นถือว่าเป็นผลงานที่ยิ่งใหญ่มาก เพราะว่าปกติแล้วรัฐบาลจีน นักศึกษามีรัฐบาลกลาง รัฐบาลท้องถิ่น ไม่ว่าคุณจะไปจบที่ไหนมาในโลกนี้นะ คุณต้องจบก่อนแล้วเอาปริญญาไปให้นักศึกษารับรอง พูดง่ายๆ ก่อนจบนักศึกษาไม่รับรองนะ จบแล้วนักศึกษาถึงจะเอาปริญญานั้นไปยื่นให้นักศึกษารับรอง แล้วนักศึกษาถึงจะตรวจสอบ การตรวจสอบ นักศึกษารับรองคนแรกแล้วนักศึกษาก็รับรองคนอื่น แล้วก็ขึ้นเว็บไว้เลย เพราะฉะนั้นในประเทศไทยเท่าที่ผมเช็คยังไม่มีมหาวิทยาลัยของรัฐไหนที่นักศึกษารับรอง ยกเว้น ABAC ABAC มีคนเข้ามาเรียน พวกราชภัฏอย่างพวกเรานี่ไม่รู้เรื่องอะไรเลย เพราะผมพยายามให้นักศึกษารับรอบ นักศึกษาบอกไม่ได้ แต่ท้ายสุดที่อาจารย์วิจิตรไปเซ็นถือว่า ดีมาก นี่ต้องชมท่านอาจารย์วิจิตร ใครว่าท่านไม่มีผลงาน อันนี้อันเดียว ผมว่าคุ้มเลย เพราะว่ามันคล้ายๆเป็นรับรองโดย automatic เพิ่งเซ็นนะ เพิ่งเซ็นไปเมื่อไม่กี่เดือน ท่านต้องไปดู เดือนพฤษภา ถ้าจำไม่ผิด อันนี้ต้องอยู่ในรายงานนะ ถ้าไม่อยู่ในรายงานนี่เสียหายเลยนะ อันนี้สำคัญที่สุด

ผู้วิจัย อาจารย์ครับ ในจุดอ่อนจุดแข็งด้านการศึกษาของไทยซึ่งเปรียบเทียบกับประเทศเพื่อนบ้าน อาจารย์มองยังไงครับ ในภาพรวมของประเทศ

ผู้ให้สัมภาษณ์ การศึกษานะ ในภาพรวมของประเทศผมว่าแย่มาก การศึกษาไทยนี่ถือว่าแย่มาก ทั้งๆ ที่ผมเป็นผู้บริหารการศึกษานะ ผมก็ยังว่าแย่มาก คือพูดง่ายๆ ก็คือ ไม่ว่าแตะเรื่องไหน เราสู้นักศึกษาไม่ได้เลย คือเราจะชนะนักศึกษาได้ ก็คือประเทศที่ยังไม่มีเงิน

ผู้วิจัย ลาว พม่า ล่ะครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ พม่า นี่ก็ เราว่าเราเหนือนักศึกษา แต่พอไปดูจริงๆ แล้วมาตรฐานการศึกษานักศึกษาสูงนะ เพราะนักศึกษามีพื้นฐานจากอังกฤษมา ผมรับเด็กนักศึกษามาเรียนวิทยาลัยการแพทย์ ผมขอดูตำราของนักศึกษาด้วยนี่แหล่ะ พูดง่ายๆ คือเรียนเหมือนสมัยเก่า แต่ด้วยความที่ตำรานักศึกษาเขียนด้วยลายมือ แล้วก็ซีร็อก ดูแล้วมันก็ไม่สวยงาม แต่มันแสดงถึงมาตรฐาน ลาวแย่ ถ้าเทียบกับเรา เพราะว่าลาวนักศึกษาอยู่ระหว่างการพัฒนา แต่นักศึกษากำลังเรียนรู้ กัมพูชาเราเหนือกว่าแน่ แต่เวียดนามเราสู้ไม่ได้ เวียดนามนี่เราสู้ไม่ได้เลย จีนเราสู่ไม่ได้เลย แต่เรื่องไหนนี่แพ้หมด ท่านจะเอาเรื่องอะไรล่ะ เรื่องนโยบายก็ไม่ได้เรื่อง นโยบายระดับชาติเราก็สู้นักศึกษาไม่ได้เลย เรื่องบริหารการศึกษาก็ไม่ได้เรื่อง เรื่องสนับสนุนครูบาอาจารย์ก็ไม่ได้ความ เราไปสนับสนุนเรื่องที่ไม่เป็นเรื่อง ไปส่งเสริมการเพิ่มวุฒิ มีเพิ่มวุฒิเอาเงินเข้าล่อ เป็นเรื่องการเมือง แต่เราไม่ส่งเสริมเรื่องความเป็น professional พอมาเรื่องหลักสูตร เราก็มีกฎเกณฑ์กติกาเยอะ ใครจะเสนอหลักสูตร ความยืดหยุ่นก็ช้า ปรับตัวไม่ทัน ใช่หรือเปล่า หลักสูตรกว่าจะอนุมัติ ส่งไปสามปี อนุมัติอะไรอย่างนี้ แต่เรื่องไหนได้หมด สิ้นหวังไง ถ้าท่านจะสรุปก็สิ้นหวัง สำหรับผมนะ

ผู้วิจัย ถ้าเราจะเป็นศูนย์กลาง ของการศึกษาในภูมิภาคนี้ เราต้องทำอะไรครับอาจารย์

ผู้ให้สัมภาษณ์ เป็นศูนย์กลาง เหรอ อาจจะเป็นความฝันที่ไกลไปนะ คือสถานะของเราในปัจจุบัน เป็น HUB ไม่ได้ โดยสถานะปัจจุบันการศึกษาไทยเราเป็นศูนย์กลางไม่ได้เลย เพราะไม่ได้วางนโยบายและไม่ได้สนับสนุนเพื่อการเป็นศูนย์กลาง ไง มันเป็นศูนย์กลาง ไม่ได้เลย คือถ้าเราไปดูประเทศที่จะแข่งกับนักศึกษา ถ้าไปดู ออสเตรเลีย ไปดูนิวซีแลนด์ คือนักศึกษาวางตัวเป็น ศูนย์กลางจริงๆ นโยบายนักศึกษาชัด แล้วนักศึกษาก็ผลักดัน แล้วนักศึกษาก็เน้นปริมาณควบคู่คุณภาพ คือพูดง่ายๆ ของไทย ไม่รู้ว่าเกี่ยวกับของ สมส. หรือเปล่า คือ สมส. นักศึกษาก็มองในเจตนาของนักวิชาการ นักศึกษาต้องการให้มีคุณภาพ เพราะฉะนั้นนักศึกษาก็พยายามเน้นเรื่องคุณภาพ แต่นักศึกษาเอาเรื่องคุณภาพมากไปจนกระทั้งอะไร มันไปทำให้คนทำมันไปไม่ได้ไง จริงๆ ปริมาณกับคุณภาพต้องไปคู่กัน อย่าเร่งไง บางที สมส. เร่ง เร่งมากไป พอเร่งมากไป หน่วยปฏิบัติมันไปไม่ถึง มันก็ตาย สิงคโปร์ไปดู สู้นักศึกษาได้หรือเปล่า ไม่ได้ ที่ผมไป ส่งคนไปทำงานกับนักศึกษา แล้วก็สิงคโปร์นี่ มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ก็ส่งนักศึกษาทางด้านภูมิศาสตร์มาฝึกงานกับเราทุกปีทุกรุ่น เราก็ส่งเด็กเราประกบ เราก็ดูวิธีเรียนของนักศึกษา ไม่ได้ สู้ไม่ได้ ออสเตรเลียเราก็ไปทำงานร่วมกับนักศึกษา ส่งคนเราไปฝึกภาษาอังกฤษ ทำงานร่วมกับนักศึกษา เราก็เรียนรู้ เราก็บอก วิธีการเราสู้ไม่ได้เลย คือระดับนโยบายของชาติก็ไม่ชัดเจน แปลงนโยบายมาสู่การปฏิบัติระดับ

กระทรวงก็ไม่ชัดเจน ลง สปอ. สปอ. ก็ไปเลย สปอ. นี่หลุดเรื่องความเป็นเลิศไปเลย สูญความเป็นเลิศไปเลย ความเป็นเลิศ คิดว่า ความเป็นเลิศนี่จะเป็นศูนย์กลาง จริงๆ มันไม่ใช่ เพราะความเป็นเลิศที่เราจะทำ มันไปสู้ประเทศตะวันตกไม่ได้ ยกตัวอย่างเช่น ทำเรื่องนาโนอย่างนี้ ก็นาโนจะไปทำได้ไง ตะวันตกมันไปไหนไม่รู้แล้ว คือพูดง่ายๆ คือเปลี่ยนใหม่หมด เปลี่ยนใหม่หมดถ้าถามผมนะ ทำใหม่หมดทุกเรื่อง

ผู้วิจัย ผมได้ประเด็นจากท่านอธิการคือ ท่านไปศึกษาศูนย์กลาง แล้วก็ไปดูประเทศที่นักศึกษาเป็นศูนย์กลาง อยู่ก่อนแล้ว

ผู้ให้สัมภาษณ์ ถูกต้อง ผมมีปัญหาด้านความอยู่รอด เพราะรัฐบาลก็จะดันให้เราเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับตลอดเวลา งบประมาณไม่เคยเกิน 200 ล้าน เพราะฉะนั้นเราก็ต้องพึ่งตัวเอง พึ่งตัวเอง สมัยก่อนคืออะไร รับนักศึกษา รับนักศึกษาไทย เพราะนักศึกษาไทยแข่งกันมาก เราก็ต้องหาลูกค้าอื่น เลยลองดูประเทศเพื่อนบ้าน ประเทศเพื่อนบ้านที่มีศักยภาพ คือจีน เพราะฉะนั้นจีนก็คือจีนตอนใต้ คือวิธีของเรา เราไม่ได้คิดว่าเราจะเป็น HUB นะ เราคิดว่าเราจะอยู่รอดยังไง เราจะอยู่รอดยังไงในสภาวการณ์อย่างนี้ แล้วเราจะรับลูกค้าจากจีนตอนใต้ ลูกค้าจีนตอนใต้นักศึกษามีลักษณะอย่างไร นักศึกษามีระบบเอ็นทรานซ์ยังไง ปีหนึ่งสอบเอ็นทรานซ์กี่คน ติดกี่คน ไอ้ที่ไม่ติดมันไปยังไง ถ้ามันมาเรียนเรามันจะถามอะไร คือวิธีคิดไง มันต้องไล่อย่างนี้ ถ้าไม่ไล่อย่างนี้ก็คงหลงทาง

บทสัมภาษณ์
อธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

ผู้ให้สัมภาษณ์ ก่อนที่จะมาพูดคุยกันเราน่าจะทำความเข้าใจให้ตรงกันก่อนคือ คำที่ท่านปรารภขึ้นมาใต้กรอบความต้องการของท่าน คำว่านานาชาติมันนิยามว่ายังไง แต่ละกรอบความคิดมันไม่ตรงกันซะทีเดียว และถ้าจะพูดถึงโดยระบบในการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาของไทยเรา ก็ไม่ได้พยายามอธิบายว่า คำว่า นานาชาติมีขอบเขตแค่ไหน ยังไง เพราะฉะนั้นในแต่ละแห่งแต่ละที่อาจจะมีรูปแบบวิธีการตามความคิดความเข้าใจของตัวเองเป็นหลัก ดังนั้นไม่ทราบว่าเจตนารมณ์ของการศึกษาในครั้งนี้ กรอบความคิดของผู้วิจัยได้นิยามไว้แค่ไหน หมายถึงอะไร ครอบคลุมถึงเรื่องที่ต้องจัดการศึกษาด้วยภาษาที่เป็นสากลด้วยหรือเปล่า หรือมองเพียงแค่มีนักศึกษาต่างชาติเข้ามาศึกษา หรืออะไร ยังไงในความหมายของท่าน

ผู้วิจัย ในส่วนนี้นะครับ โจทย์ที่ทางกระทรวงได้ให้เรามาคือ เป็นศูนย์กลางทางการศึกษาของกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน แต่ในส่วนมุมมองของคณะผู้วิจัย เรามองกว้างกว่ากระทรวงนิดหนึ่ง โดยอาจหมายรวมทั้งกลุ่มภูมิภาคลุ่มน้ำโขงและในกลุ่มของประเทศเพื่อนบ้านอื่นๆ ด้วย แต่ถึงตอนนี้ทางคณะวิจัยยังไม่ได้นิยามคำว่านานาชาติชัดเจนนัก เพราะว่าจะอาศัยจากทุกๆ สถาบันที่เราได้ทำการสัมภาษณ์เพื่อเก็บรวบรวมในครั้งนี้ เพื่อนำมาสรุปเป็นนิยามของการศึกษาในครั้งนี้รวมไปถึงการพัฒนาเครื่องมือแบบสอบถาม

ผู้ให้สัมภาษณ์ คือจริงๆ แล้วมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ถ้าจะถามว่าเรามีรูปแบบการจัดการเรียนการสอนในแบบนานาชาติอย่างไร ก็ต้องอธิบายตามความเข้าใจว่า จริงๆ ม.ราชภัฏอุดรยังไม่ได้ก้าวไปถึงการเป็นสถาบันนานาชาติตามความเข้าใจของเรา ในความเข้าใจของเราคำว่านานาชาติ มันจะต้อง Communicate กันด้วยภาษาสากล เช่น การเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ และนักศึกษามีความหลากหลาย หลายชาติหลายเผ่าพันธุ์เข้ามาศึกษาเล่าเรียนนี่ความเข้าใจของเรา เพราะฉะนั้นถ้าจากความเข้าใจของเราอย่างนี้ของเราอยู่ในระหว่างการพัฒนา อยู่ในระหว่างการดำเนินการที่ยังไม่สามารถจะอธิบายว่าเป็นแบบนานาชาติซะทีเดียว แต่ประเด็นที่เราได้เตรียมการเรามีหลักสูตรนานาชาติ คือ จะมีการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ ที่เราถือว่าเป็นภาษาที่ใช้เพื่อการสื่อสารทั้งโลก และผู้จบการศึกษาจะได้รับปริญญา 2 ปริญญา คือ ปริญญาที่เป็นมหาวิทยาลัยที่อยู่ในโครงการความร่วมมือกับอีกปริญญาหนึ่งเป็นปริญญาของ ม.ราชภัฏอุดรธานี ผู้เข้าสู่โครงการหลักสูตรนานาชาติในความหมายของเราอย่างนี้จะจัดการเรียนการสอนส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษ ในประเทศไทย คือที่ม.ราชภัฏอุดรธานี แล้วก็มีมหาวิทยาลัยต่างประเทศส่งอาจารย์เข้ามาร่วมช่วยสอน

แล้วในช่วงท้ายหลักสูตรผู้เรียนอาจจะต้องไปศึกษาเรียนรู้ประสบการณ์เพิ่มเติมที่ประเทศในโครงการความร่วมมือของเรา ในกรณีนี้ ของเรามีมหาวิทยาลัยในประเทศแคนาดาเป็นโครงการความร่วมมือ นั่นหมายความว่าในความหมายนานาชาติของเรานี่จะต้องเป็นหลักสูตรที่สอนหรือสื่อความหมายเป็นภาษาสากล คือภาษาอังกฤษ แล้วก็จะต้องเป็นลักษณะของกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้เป็นสากลทั่วไปในหลักใหญ่ เพราะฉะนั้นก็จะมอง ก็จะถามในประเด็นนี้ ของเราเพิ่งกำลังเริ่มก้าวย่าง ถ้าจะเทียบกับมหาวิทยาลัยรุ่นพี่ๆ อย่างที่ ม.ธรรมศาสตร์หรือจุฬาลงกรณ์ นักศึกษามีสถาบันนานาชาติ แม้แต่ธรรมศาสตร์วิศวะนักศึกษาก็มี 2 หลักสูตร หลักสูตรหนึ่งนักศึกษาก็เปิดที่สถาบันสิรินธร ที่สอนเป็นภาษาต่างประเทศ คณะวิศวกรนักศึกษาก็มี วิศวกรที่เรียนในหลักสูตรภาษาไทย เพราะฉะนั้นความเข้าใจในเรื่องของความเป็นนานาชาติที่จะพูดคุยกันต่อไปนี้คือ เน้นอย่างที่นำเรียนไปแล้ว เพราะฉะนั้นถ้าเอาที่กรอบอย่างที่ได้นำเรียนมาประเมิน ม.ราชภัฏอุดรธานีก็เป็นเพียงจุดเริ่มต้นที่มีหลักสูตรนานาชาติ มีคนไทยที่เข้ามาเรียน แต่ในลักษณะเดียวกันในความหมายที่ท่านพยายามหยิบยกและคิดว่าเป็นเป้าหมายก็คือ การที่จะบอกว่าประเทศไทยเป็นศูนย์กลาง ของในภูมิภาคแถบนี้ นั่นหมายความถึงว่า มหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาในภูมิภาคประเทศไทยของเราต้องเปิดโอกาสรับนักศึกษาในต่างชาติที่จะเข้ามาศึกษาเล่าเรียน ยกตัวอย่างเช่น เวียดนาม จีน ลาว หรือแม้แต่ประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียงเข้ามาศึกษาเล่าเรียน ส่วนระบบการศึกษาเล่าเรียนอาจจะเป็นไปตามความเหมาะสมก็ได้ อย่างมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานีขณะนี้ก็มีนักศึกษาเวียดนามเข้ามาอยู่เป็นจำนวนประมาณ 1% จริงๆ แล้วนักศึกษาของเราโดยเฉลี่ยประมาณ 12,000 คน ตอนนี้เรามีนักศึกษาเวียดนามอยู่แค่ประมาณ 1% และเราก็พยายามที่จะพัฒนา ขยายกลุ่มนักศึกษาที่เป็นนักศึกษาต่างชาติ ทางด้านจีนแล้วก็อาจจะรวมถึงประเทศเพื่อนบ้านอื่นๆ แต่ตอนนี้หลักๆ ที่สำคัญคือ เวียดนาม จีน ที่เป็นเป้าหมายที่เรากำลังมองแล้วก็ให้ความสำคัญ ส่วนทางด้านเวียดนาม ลาว เราก็ได้ขับเคลื่อนไปแล้ว ที่เรามีนักศึกษาเมื่อเทียบก็จะถามว่า คิดว่าเป็นกี่เปอร์เซ็นต์ ที่ผมดูในไกด์ที่ต้องการจาก มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ก็ยังไม่มาก เพียงแค่ 1% ทั้งที่ความจริงถ้าจะมองในกลุ่มเป้าหมายพวกนี้ก็ยังถือว่ายังมีจำนวนอีกมากพอสมควรทีเดียว ไม่ว่าจะเป็นเวียดนามหรือยิ่งจีนนี่ต้องเยอะแยะมากมาย อันนี้ก็เป็นส่วนที่เป็นอีกมุมหนึ่งที่มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรพิจารณา แต่ก็ไม่ได้คิดว่ากรอบแนวคิดเหล่านี้มันเป็นเรื่องของนานาชาติอยู่หรือไม่ กลุ่มเป้าหมายที่เรารับเข้ามาแล้วต้องมาเรียนภาษาไทยก่อน เมื่อเรียนภาษาไทยจนพอเข้าใจสื่อสารความหมายแล้วจึงเข้าสู่โปรแกรมการศึกษาตามปรกติ นั่นก็หมายความว่า การจัดการเรียนการสอนกับนักศึกษาต่างชาติของเราก็ใช้ภาษาไทย

เหมือนกัน เหมือนกันกับคนไทยที่ไปเรียนในต่างประเทศต้องเรียนภาษาอังกฤษไปก่อน แล้วก็ไปเรียนเป็นภาษาอังกฤษ เพราะฉะนั้นรูปแบบการจัดการศึกษาของเรา เราก็จะเอานักศึกษาต่างชาติเข้ามาเรียนร่วมกับนักศึกษาไทย โดยการเตรียมพื้นฐานความพร้อมให้นักศึกษาก่อนในด้านภาษา นี่ผมคิดว่าผมพูด 2-3 ข้อในคำถามแล้ว ก็ขึ้นอยู่กับทางนั้น

ผู้วิจัย ขออนุญาตแทรกครับ ถ้าจะขอเรียนถามถึงความเหมาะสมในการจัดการศึกษาให้กับนักศึกษาในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านเรานะครับ ระหว่างการจัดการศึกษาเป็นภาษาสากลโดยใช้ภาษาอังกฤษที่จะเป็นนิยามของนานาชาติในบางแง่มุมนะครับ กับการจัดการเรียนการสอนโดยภาษาไทย เพียงแต่ว่าถึงคนต่างประเทศเข้ามา ท่านคิดว่าตรงไหนมีข้อบวกข้อลบยังไงครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ มันก็ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายและหลักการของแต่ละสถาบันการศึกษา อย่าง มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานีก็อยากมีโอกาสเป็นสถาบันทางการศึกษาในฐานะหนึ่งที่ถือว่าเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางด้านศิลปวัฒนธรรม ศิลปะและวัฒนธรรมในความหมายของเราก็คือภาษา ภาษาถือว่าเป็นศิลปวัฒนธรรมอย่างหนึ่ง เราอยากเห็นเพื่อนชาวต่างชาติที่มาศึกษาเล่าเรียนกับเราเรียนรู้ เข้าใจขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมของไทย และก็ดูเหมือนจะเป็นเป้าหมายและความต้องการของผู้ปกครอง อย่างนักศึกษาที่มีอยู่กับเรา ผู้ปกครองมาส่ง ตามมาดู เหล่านี้ แล้วจุดเน้นที่ย้ำกับพวกเราครูบาอาจารย์ ผู้ปกครองขอให้เราดูแลเป็นพิเศษเกี่ยวกับเรื่องกิริยามารยาท คุณธรรมจริยธรรม เพราะฉะนั้นเมื่อเป้าหมายและความสอดรับของนักศึกษากลุ่มเป้าหมายที่มาเรียน เราก็ให้ความสำคัญกับนักศึกษาที่มาเรียนกับเราที่จะต้องเรียนเป็นภาษาไทย ถ้าคนที่ต้องการจะเรียนให้เป็นสากลก็จะไปเข้ารับสู่ในความหมายของเราที่เราเรียกว่า นานาชาติ แต่ข้อจำกัดตรงนั้นของมหาวิทยาลัยเราก็มีอยู่ว่าหลักสูตรนานาชาติของเรามีเพียง 1-2 หลักสูตรในขณะนี้ที่เรายังไม่ได้พัฒนาไปมากนัก ฉะนั้นนักศึกษาส่วนใหญ่ที่เป็นเป้าหมายในขณะนี้ก็คือ ยังไงคุณก็ต้องเรียนภาษาใดภาษาหนึ่งอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเราก็ให้ความสำคัญในหลักการของเราว่า ถ้าเป็นอย่างนั้นก็เรียนภาษาไทย เราก็จะมีสถาบันภาษา มีครูอาจารย์ที่จะให้การสอนภาษาไทยกับชาวต่างชาติ ก็จัดการให้นักศึกษาได้เรียนภาษาอย่างเวียดนาม จีน ดีหน่อยตรงเพื่อนบ้านเราไม่ต้องเรียน เพราะคุยกันรู้เรื่อง แต่อาจต้องมาพูดกันเรื่องภาษาเขียนอีกนิดหน่อย เพราะว่าฟังกันรู้เรื่องอยู่แล้ว แต่ภาษาเขียนเท่านั้นที่อาจจะมีความแตกต่างก็ต้องมาเรียนเขียนเพิ่มบ้าง หรือบางทีเราก็เอื้อประโยชน์ อยู่ใช้วิธีการเขียนเป็นภาษาอังกฤษ หรือพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษสำหรับคนที่พอเขียนภาษาอังกฤษได้ แต่ก็น้อยมากส่วนใหญ่ก็ชอบกับการที่จะพูดภาษาไทยมากกว่า อันนี้ก็เป็นแนวทางการดำเนินงานของเรา

ผู้วิจัย ท่านครับ ผมขอย้อนกลับมาถึงแนวคิดหรือสาเหตุที่จะผลักดันให้ ม.ราชภัฏอุดร จัดการเรียนการสอนในหลักสูตรภาษาอังกฤษก็ดีหรือหลักสูตรนานาชาติก็ดี หรือการที่จะนำนักศึกษาต่างชาติจากประเทศเพื่อนบ้านเข้ามาเรียนที่ราชภัฏอุดร เรามีเหตุผลหรือว่ามีการดำเนินงานอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์ อันนี้ผมถือว่ามันไม่มี ในความเข้าใจของเราคือว่า มันไม่มีอะไรที่มันลึกลับซับซ้อนในแง่ของกรอบแนวความคิดหรือปรัชญา ซึ่งก็เป็นเรื่องธรรมดาของบทบาทหน้าที่ของการเป็นมหาวิทยาลัย ก็ในปัจจุบันมหาวิทยาลัยยิ่งเปิดโลกทัศน์ได้กว้างมาก ยิ่งมีความหลากหลายมากมันยิ่งเป็นแหล่งสะสมองค์ความรู้ สั่งสมสร้างความเข้าใจในเรื่องของความเป็นวิชาการความเป็นสากลมากขึ้น นักศึกษาที่มาจากต่างชาติถึงแม้ว่าในพื้นฐานในวิชาชีพในประสบการณ์ด้านการเรียนรู้อาจจะยังไม่มากพอ แต่สิ่งที่ติดตัวเข้ามาคือวัฒนธรรมขนบธรรมเนียม ประเพณีอะไรต่างๆ มันเข้ามาแล้วโดยตัวของมันเอง อย่างยกตัวอย่างจีนก็ดีหรือเวียดนามก็ดีหรือรวมแม้แต่ลาวก็ดี ลาวจะไม่แตกต่างกันมาก วัฒนธรรมขนบธรรมเนียม ประเพณีมันค่อนข้างจะไม่ซับซ้อน แต่อย่างเวียดนาม จีน มันก็ทำให้เราได้เห็นเราได้ใช้ประโยชน์ อย่างเช่น เรามีกิจกรรมอะไรต่างๆ นักศึกษาเวียดนามจัดกิจกรรมจะเป็นการแสดง จะเป็นขบวนอะไรต่างๆ เหล่านี้ มหาวิทยาลัยของเรามองสิ่งต่างๆ เหล่านี้ถือว่าเป็นมหาวิทยาลัยที่สมบูรณ์ มหาวิทยาลัยต้องมีความหลากหลาย มันเป็นสากล เป็นแหล่งรวมสรรพความรู้ต่างๆ ถึงแม้มันอาจจะยังไม่เป็นความรู้ขั้นสูงหรืออะไรต่างๆ แต่มันก็มีความหลากหลายในตัวของมันเอง จึงน่าจะเป็นส่วนหนึ่งของการขยายความสมบูรณ์ของคำว่ามหาวิทยาลัย เพราะฉะนั้นในลักษณะเบื้องต้นที่เราพยายามที่จะสร้างมหาวิทยาลัยของเราหรือพัฒนาทิศทางมหาวิทยาลัยของเราให้มีนักศึกษาต่างชาติเข้ามาเรียนหลากหลายมากขึ้นมันก็จะเป็นตัวกระตุ้นทำให้ครูบาอาจารย์ต้องเรียนรู้ศึกษาศาสตร์และองค์ความรู้ให้สัมพันธ์สอดคล้องที่หลากหลายควบคู่ไปกับความหลากหลายของนักศึกษาที่นักศึกษาเข้ามา เพราะฉะนั้นนี่ก็เป็นเจตนารมณ์ของเราหรือกรอบความคิดความเข้าใจที่เราคิดว่าถ้าจะเป็นมหาวิทยาลัยในขณะนี้มันจะต้องมีคนหลากหลายเดินชนกันไปชนกันมาเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้รวมถึงเนื้อหาสาระที่เรียนในห้องเรียน นักศึกษาคนหนึ่งเรียนในความรู้ต่างๆ เรียนแล้วโดยความบริสุทธิ์ใจของเขาหรือความตั้งใจนักศึกษาต้องมานั่งคิดวิเคราะห์ว่าในวิชาความรู้ นักศึกษาจะไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาได้อย่างไร ถ้าเป็นนักศึกษาต่างชาติ นักศึกษาจะไปใช้กับชีวิตประจำวันนักศึกษาเมื่อกลับไปอยู่บ้านอย่างไรถึงแม้ว่าองค์ความรู้ได้จากอาจารย์คนเดียวกัน แต่วิธีคิดของนักศึกษามันจะทำให้เกิดความแตกต่าง เมื่อแตกต่างก็จะนำมาแลกเปลี่ยนกัน นี่คือเราเชื่อของความเป็นสากลใน

ความหมายของมหาวิทยาลัยที่จะดูสวยงามอะไรต่างๆ

ผู้วิจัย แล้วในการรับนักศึกษาต่างชาติไม่ทราบว่าตอนนี้ทางมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานีนี่ ทางนักศึกษาต่างชาตินี่มีชาติอะไรบ้างครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ อย่างที่เรียนว่าตอนนี้เรามี 2 ชาติคือ เวียดนามกับลาว มีฝรั่งอยู่คนสองคนที่ตามพ่อแม่มาแล้วก็นักศึกษาจีนที่เราคิดว่าตามแผนที่เราได้มีการประสานไว้ถ้าไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง จีนก็จะเริ่มเข้ามาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ต้นปีการศึกษา

ผู้วิจัย ตอนนี้เราต้องจัดการดูแลอะไรนักศึกษาเป็นพิเศษรึเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ถ้าถามเรื่องนี้เป็นเรื่องที่มีความสำคัญเพราะว่านักศึกษาที่มาจากต่างชาติอย่างที่เรียนไปแล้วว่าแต่ละสิ่งแวดล้อมมาต่างกัน วัฒนธรรมมาต่างกัน แต่มันจะมีจุดเหมือนกันคล้ายกันอยู่อย่างหนึ่งคือ นักศึกษาที่เป็นเยาวชนคนรุ่นใหม่กลุ่มนี้มันก็มีพัฒนาการเหมือนกันตามหลักทฤษฎีทางด้านจิตวิทยาพัฒนาการ แต่ว่าวัฒนธรรมของนักศึกษา สิ่งแวดล้อมของนักศึกษามันทำให้แตกต่างกัน การดูแลการเพาะบ่มที่จะทำให้นักศึกษาเป็นคนเก่งคนดีมีคุณธรรมจริยธรรมตามที่พ่อแม่ผู้ปกครองนักศึกษาต้องการคือเรื่องที่ละเอียดอ่อน เราดูแลเพียงแค่ในสังคมไทยเราอย่างเดียวปัญหาตามหน้าหนังสือพิมพ์ที่เห็นอิทธิฤทธิ์อิทธิเดชของเขาในวัยรุ่นเพียงแค่เรื่องการรับน้องใหม่ ที่จริงมันพ้นฤดูการรับน้องใหม่เพราะตอนนี้นักศึกษาสอบกันอยู่แล้ว ก็ยังมีข่าวออกมาอะไรต่างๆ นั่นก็คือความซุกซนคึกคะนองตามวัยของนักศึกษา แล้วนี่มาจากชาตินั้นชาตินี้ อันนี้จะเป็นสิ่งที่เป็นรายละเอียดที่สำคัญที่สถาบันการศึกษาในแต่ละแห่งแต่ละที่จะต้องพิจารณาและให้ความสำคัญ ต้องมีระบบกิจการนักศึกษาที่จะให้ความสำคัญดูแลในทุกมิติ ไม่ว่าจะเป็นด้านบริการ กิจกรรมเพื่อเป็นการเบี่ยงเบนลักษณะหรือพฤติกรรมตามธรรมชาติของนักศึกษาให้เป็นไปในทิศทางที่พึงประสงค์ อะไรต่างๆ เหล่านี้เป็นต้น ผมยกตัวอย่างก็คือ ความซุกซนความคึกคะนองตามประสา อย่างเช่นตอนแรกที่นักศึกษามาเรียนภาษาไทยก่อนที่จะเข้าการเรียนในมหาวิทยาลัยนักศึกษาก็เหลืออยู่น้อยมันเหลือนักเรียนต่างชาติ นักเรียนไทยก็กลับบ้านกันหมดช่วงสงกรานต์ ก็เล่นกันสนุกคะนอง แต่วัฒนธรรมนักศึกษาไม่ใช่แต่นักศึกษามาอยู่กับเรา นักศึกษาอยากเล่นสงกรานต์อะไรต่างๆ เหล่านี้ รดน้ำกันอะไรกันเล่นบนตึกหอพักเลยอะไรต่างๆ เหล่านี้เราก็เห็นว่าเดี๋ยวอาจารย์หอพักเดี๋ยวผู้ปกครองหอพักจะเห็นเพราะมีกล้องวงจรปิด นักศึกษาก็ปีนไปปิดกล้อง ไปเก็บไม่ให้เห็นอะไรต่างๆ นี่ก็คือความซุกซนตามธรรมชาติของวัยรุ่น สิ่งนี้ก็คือเล็กๆ น้อยๆ แต่สิ่งที่เป็นปัญหาหนักอกหนักใจเราก็ยังไม่เห็นไม่มีเป็นพฤติกรรมก้าวร้าวอะไรต่างๆ ก็ซนคึกคะนองไปตามปรกติตามประสา ซึ่งเราก็จะมีครูบาอาจารย์คอยเช็คอยู่แล้ว

ผู้วิจัย แล้วในตอนเริ่มแรกที่เราเริ่มจะรับนักศึกษาต่างชาติเข้ามา ในตัวของสถาบันการศึกษาเองต้องมีการเตรียมตัวเพิ่มเติมอะไรเป็นพิเศษหรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ เป็นเรื่องของจุดประสงค์แล้วก็การปรับให้ผู้เรียนต่างชาติเตรียมการเพื่อการสร้างการปรับตัวนักศึกษา เป็นการปรับตัวเรื่องภาษาจะต้องมีการเตรียมจัดการเรียนการสอนเรื่องภาษา เรื่องความรู้ความเข้าใจขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องแนะแนวเรื่องการเรียน และก็ที่สำคัญคือแนะแนวเรื่องการปรับตัวอยู่ร่วมกัน อะไรที่เป็นอันตรายต่อนักศึกษา อะไรที่ไม่เป็นอันตรายต่อนักศึกษาในการที่นักศึกษามาอยู่ในสิ่งแวดล้อมใหม่ที่ไม่ใช่บ้านเกิดเมืองนอนของนักศึกษา อันนี้เราก็ต้องให้ความสำคัญอบรมดูแลนอกเหนือจากพวกระบบหอพัก พวกนี้ต้องอยู่หอพักแน่นอนเพราะนักศึกษาต่างบ้านมา

ผู้วิจัย เราดูแลนักศึกษาในเรื่องหอพักกับนักศึกษายังไงบ้างครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ก็จัดอยู่หอพักเหมือนกับนักศึกษาทั่วไป

ผู้วิจัย รวมกับนักศึกษาไทย

ผู้ให้สัมภาษณ์ ใช่ แต่เราก็มีอาจารย์ประจำหอพักที่ช่วยดูแลให้คำแนะนำติดตามถึงพฤติกรรมถึงการอยู่อาศัยของนักศึกษา การปรับตัวของนักศึกษาอะไรต่างๆ

ผู้วิจัย นอกจากคณาจารย์ที่ต้องดูแลเรื่องการเรียนการสอนแล้ว ในเรื่องของบุคลากรสนับสนุน มีการเตรียมพร้อมหรือปรับตัวยังไงเพื่อรองรับในกลุ่มนักศึกษาต่างชาติครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ เอ่อ อันนี้ต้องเข้าใจในธรรมชาติและวัฒนธรรมของนักศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัฒนธรรมเอเชียแบบไทยๆ เรานี่ คือถ้าการดูแลการให้คำแนะนำ การอบรมสั่งสอนนักศึกษาจะมีความผูกพันและเชื่อมั่นอยู่ในความเป็นคนที่เป็นหัวหน้า เพราะฉะนั้นมหาวิทยาลัยก็เข้าใจในจุดนี้ เพราะฉะนั้นมหาวิทยาลัยก็จะมีครูที่เป็นอาสาสมัครเข้ามาช่วยเรา เรียกว่าฝ่ายปกครองหรือฝ่ายกิจการนักศึกษาที่จะมาดูแลเป็นครูคู่คิด พอมีปัญหาปรึกษาให้คำแนะนำดูแล ลึกๆ ก็คือกำกับไปด้วยไม่ให้นักศึกษาออกนอกลู่นอกทาง ส่วนในฝ่ายจัดการหอพักมันจะมีฝ่ายจัดการคือดูแลเรื่องการชำรุด การสึกหรอ ดูแลน้ำไม่ไหลไฟไม่สว่าง ฝ่ายจัดการเราจะไม่ให้เข้าไปยุ่งเกี่ยวในเรื่องของเชิงปกครองดูแล เพราะว่าในความรู้สึกเด็กไทยสังคมไทยมันจะให้ความศรัทธาเชื่อถืออยู่กับครูอาจารย์ ถ้าจะมองลึกๆ ก็คือมันยังมีค่านิยมศักดินาอยู่เหมือนเดิมนั่น ทั้งๆ ที่จริงทุกๆ คนถ้าแนะนำส่งเสริมเราเป็นคนดีไม่ว่าเขาจะเป็นใครก็ควรรับฟังทั้งสิ้น ไม่ใช่เอะอะก็ต้องคนรวยเท่านั้นพูดถึงจะเสียงดัง ซึ่งความจริงอันนั้นไม่ใช่สังคมไทยเป็นสังคมที่เราเดินมาในความเชื่อความเข้าใจแบบนี้ แต่เพื่อลดปัญหาของเราก็ต้องบอกในเบื้องต้น บอกคุณไม่ต้องยุ่ง ถ้าคุณจะยุ่งคุณจะคุยก็ต้องคุยในฐานะความเป็นเพื่อนพ้องน้องพี่ แต่ถ้าจะไปทำตัวเหมือนเป็นคนปกครองเป็นอาจารย์อะไรต่างๆ ยังมี

วัฒนธรรมนี้อยู่ อย่างพวกเราก็เหมือนกันถ้ารู้ว่าครูมาอาจารย์มาก็จะมีความรู้สึกเกรงใจ แต่ถ้าเป็นเจ้าหน้าที่เดินมาก็จะเฉยๆ

ผู้วิจัย แล้วในทางส่วนของมหาวิทยาลัยมีการประชาสัมพันธ์รับนักศึกษาโดยตรงรึเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ เราก็มีแนะนำหลักสูตรมีอะไรต่างๆ เหล่านี้ไปส่งข้อมูลข่าวสารไป ที่สำคัญคือมีโอกาสได้ไปเยี่ยมเยือนแนะนำในต่างชาติ

ผู้วิจัย ขออนุญาตสอบถามในเรื่องของแนะนำหลักสูตรครับว่าไปที่ไหนยังไงบ้างครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ส่วนใหญ่ก็เวียดนาม จีน แล้วก็ใช้มหาวิทยาลัย สถาบันการศึกษาเป็นเครือข่าย

ผู้วิจัย มีการเซ็น สัญญาความร่วมมือ กับสถาบันการศึกษารึเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ มีครับ อย่างมหาวิทยาลัยที่เวียดนาม วิทยาลัยครูที่เวียดนาม ก็จะเซ็น สัญญาความร่วมมือกันร่วมมือกัน เพราะว่าทางโน้นนักศึกษาก็จะใช้ประโยชน์ของโครงการพัฒนาคนในระบบของนักศึกษาด้วย

ผู้วิจัย นักศึกษาไม่ว่าจะจากเวียดนามหรือลาว ส่วนใหญ่เข้ามาโดยเส้นทางไหนครับ หมายถึงว่ามาทางทุนผ่านสัญญาความร่วมมือ หรือว่าจะเป็นส่วนตัว

ผู้ให้สัมภาษณ์ ตอนนี้ส่วนตัวก็น้อยมาก แต่เราเองเราอยากจะให้เป็นระบบเครือข่ายผ่าน เพราะถ้ามีอะไรเราจะติดต่อไปกับทางมหาวิทยาลัยเป็นส่วนใหญ่ แต่ก็มีความตั้งใจของพ่อแม่ผู้ปกครองก็เข้ามาเป็นส่วนช่วย เช่น นักศึกษามีสมาคมมีกลุ่มผู้ปกครองนักเรียนที่มาเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี นักศึกษาอยู่ทางฝั่งโน้นนักศึกษาก็ติดต่อคบค้าสมาคมหาสู่กันอยู่เรื่อย ถ้าเป็นกลุ่มไม่ใช่สมาคมในความหมายที่จดทะเบียนอะไร เพราะฉะนั้นลูกใครคนหนึ่งส่งข่าวไปอย่างนั้นอย่างนี้นักศึกษาก็จะรู้ว่าลูกมาอยู่เมืองไทยมาเรียนหนังสือ นักศึกษาก็จะสื่อความถึงกัน เพราะฉะนั้นถ้าจะถามว่าความเป็นทางการมันหมายความว่าผ่านสถาบันการศึกษารวมกันนั่นเป็นจุดเริ่มต้น แต่พอนักศึกษาเข้ามาเรียนมันก็เหมือนผู้ปกครองเราที่ตามไปดู มันก็จะคล้ายกับเดินเข้ามาเอง

ผู้วิจัย อย่างคนพี่ผ่านเครือข่ายมาหรือคนน้องตามมาเรียน

ผู้ให้สัมภาษณ์ มีครับ อย่างนี้มันก็จะตามมากันเป็นปี คนนั้นมาเรียนเป็นรุ่นพี่รุ่นน้องไป

ผู้วิจัย ท่านพอจะชี้ช่องให้ผมได้หรือเปล่าครับว่าเหตุผลที่นักศึกษาต่างชาติอย่างเช่นเวียดนามที่นักศึกษาเข้ามาเรียนในบ้านเรานักศึกษามีเหตุผลในการตัดสินใจยังไงจึงเลือกมาเรียนที่เมืองไทย ทำไมไม่ไปประเทศอื่นๆ

ผู้ให้สัมภาษณ์ เท่าที่เราได้ศึกษาทำความเข้าใจ แน่นอนอันหนึ่งต้องเป็นเรื่องคุณภาพและมาตรฐานทางการศึกษาที่พ่อแม่ผู้ปกครองตลอดจนสถาบันการศึกษาที่เป็นโครงการความร่วมมือเห็นว่าประเทศไทย สถาบันการศึกษาหรือมหาวิทยาลัยของไทยจัดการศึกษาเป็นระบบเป็น

มาตรฐานเช่นเดียวกับสากลอารยะประเทศทั้งหลาย ในประการที่ 2 ที่ได้รับฟังและพูดคุยกับพ่อแม่ก็คือ ไม่ไกลบ้านมากนัก การคมนาคมไปมาหาสู่กันก็ค่อนข้างที่จะสะดวกและก็ประหยัด อาจจะไม่ต้องบินไป อย่างเวียดนามนี่ก็นั่งรถมาครึ่งวันก็มาเยี่ยมลูกได้แล้ว หรือปิดเทอมลูกจะกลับบ้านก็กลับได้สะดวก

ผู้วิจัย อันนี้เป็นเหตุผลหลักๆ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ครับ แต่จะมีเหตุผลที่นั่นอยู่บ้างก็คือว่า การศึกษาของเรายังไม่แพงเท่ากับการศึกษาในประเทศที่นักศึกษาพัฒนาไปไกลกว่าเราแล้วค่าครองชีพยังไม่สูงมากนัก

ผู้วิจัย ผมขออนุญาตเรียนสอบถามท่าน ถ้าเปรียบเทียบมาตรฐานการศึกษาระหว่างบ้านนักศึกษากับบ้านเรามีส่วนหรือเปล่าครับว่าตอนนี้บางส่วนนักวิชาการบางท่านก็บอกว่าบ้านเราตอนนี้สูงกว่าบ้านนักศึกษา บางท่านก็บอกว่าตอนนี้อย่างเวียดนามนักศึกษาไล่เราทันแล้ว ระดับมาตรฐานการศึกษาตรงนี้ท่านมองว่ายังไงบ้างครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ผมคิดว่าประเด็นตรงนั้นมันไม่ใช่ประเด็นที่พ่อแม่ผู้ปกครองของนักศึกษานักศึกษาตัดสินใจเลือกหรือไม่เลือก สิ่งที่เป็นประเด็นสำคัญคือว่า คำว่าระบบการจัดการศึกษาในอุดมศึกษาหรือในมหาวิทยาลัยของเรา ถ้าจะเทียบกับเขาก็จะมีความแตกต่างในการอภิปราย ที่ว่าแตกต่างในการอภิปรายขึ้นอยู่กับว่ามองอยู่ที่จุดใด ถ้าถามว่าความเป็นมาตรฐาน ความเป็นสากล คำว่าความเป็นสากลก็คือการศึกษาในหลักสากล คือมหาวิทยาลัยในเมืองไทยของเราเป็นการศึกษาที่ค่อนข้างจะได้รับการยอมรับว่าเป็นสากล คนที่จบปริญญาตรีจากของเราไปเรียนต่อที่ยุโรปไม่ว่าจะเป็นอังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน หรือแม้แต่อเมริกา แคนาดา ก็ถือว่าเป็นมาตรฐานในระดับเดียวกัน คุณสามารถไปต่อปริญญาโทปริญญาเอกได้จนจบ ที่รัฐของเราโดยกระทรวงศึกษาธิการโดยทบวงมหาวิทยาลัยในอดีต หรือคณะกรรมการอุดมศึกษาในปัจจุบันกำกับดูแลความเป็นมาตรฐานความเป็นสากล เราจะเห็นว่าในประเทศเพื่อนบ้านเราบางประเทศ ถึงแม้ว่าจะจัดการศึกษาที่เรียกว่าสถาบันอุดมศึกษาในปัจจุบัน แต่ความเป็นมาตรฐานสากลที่จะนำไปเทียบเคียงกันมันอาจจะมีความแตกต่าง อย่างกรณีของฟิลิปปินส์จะเห็นว่าจบปริญญาตรีเหมือนกัน ปริญญาตรีนักศึกษากับปริญญาตรีเราบางทีคนละนัยยะอะไรต่างๆ เหล่านี้ท่านก็ทราบ หรือรวมแม้แต่กระทั่งอินเดีย เพราะฉะนั้นอันนี้ผมพูดในประเด็นตัวอย่างที่เปรียบเทียบขึ้นมาในประสบการณ์ของเรา เพราะฉะนั้นประเทศไทยของเราถ้าปริญญาตรีก็มาตรฐานจะแตกต่างกันอยู่บ้างก็คือคุณภาพของแต่ละมหาวิทยาลัย ถ้าจะยกตัวอย่างไปเปรียบอย่างมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานีกับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยชื่อมันข่มกันอยู่แล้ว แต่ความจริงในเนื้อในมันไม่ใช่ มันอาจจะเท่าเทียมกันหรือดีกว่าด้วยซ้ำไปในแต่ละบางสาขาที่เรามีประสบการณ์ดีกว่า อันนี้ก็เป็นกรณีตัวอย่าง แต่แน่นอนว่าปริญญา

ตรีที่มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรกับปริญญาตรีที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถ้าเทียบในระบบการศึกษาถือว่าเป็นมาตรฐานเดียวกันกับต่างชาติ เพราะฉะนั้นนี่คือตัวหนึ่งที่ถ้าจะพูดถึงว่าเราดีกว่านักศึกษาหรือนักศึกษาดีกว่าเราอันนี้ก็เป็นมิติหนึ่ง ถ้าเรามองในมิตินี้ของเราก็มีความเป็นสากลมากกว่า มีความเป็นนานาชาติมากกว่า คือไปเทียบกับระดับการศึกษาในนานาชาติได้ เราไปออสเตรเลีย เราไปอะไรต่างๆ เหล่านี้จากปริญญาตรีต่อปริญญาโทได้เลย จบ ม.6 เกรด 12 ก็ไปสอบได้เลย แต่ในบางประเทศถ้าจะเทียบอย่างเช่นเวียดนามที่จะยกตัวอย่างถ้าเป็นมหาวิทยาลัยที่นักศึกษาปรับตัวให้เข้าสู่ระบบมาตรฐานก็ดี มันก็เหมือนกันไม่ต่างกัน เช่น ฮานอย แต่มันก็มีบางสถาบันการศึกษาที่นักศึกษาจัดเป็นระบบของนักศึกษา นักศึกษาอาจจะเรียกปริญญาหรืออาจจะเรียกอะไรต่างๆ แต่ถ้าถามว่าในสากลก็เป็นคำถาม เป็นคำอธิบาย นี่คือความแตกต่าง แต่ถ้าเป็นในระดับมหาวิทยาลัยที่มีมาตรฐานเป็นสากลด้วยกันอันนี้เป็นเรื่องที่อธิบายกันได้ว่านักศึกษาเก่งกว่าเราหรือเราเก่งกว่า แต่มันก็ไม่ได้หมายความว่าเก่งหรือไม่เก่ง มันมีความชัดเจนมันขึ้นอยู่กับว่าเรื่องอะไร สมัยก่อนเราเคยพูดว่าถ้าเราจะวัดคุณภาพทางการศึกษาของไทยเราดูที่การแข่งขันโอลิมปิกวิชาการทางด้านวิทยาศาสตร์อะไรต่างๆ ของเราก็ประสบความสำเร็จมากมายถ้าจะมองในมิติหนึ่งเพราะฉะนั้นมันจะไปบอกว่าเราดีกว่านักศึกษาหรือนักศึกษาดีกว่าเรา มันอยู่ตรงที่ว่าดูอะไร แต่การที่นักศึกษามาเรียนของเรา ผมเรียนให้เห็นว่าโดยพื้นฐานแล้วถ้านักศึกษาจำเป็นที่จะต้องไปเรียนต่างประเทศนักศึกษาควรที่จะเลือกเรียนที่ไหน อีกประการหนึ่งที่สำคัญนั้นมันก็เป็นข้อเท็จจริงที่เราต้องยอมรับ อย่างเวียดนามนักศึกษาก็ยังไม่มีสถาบันในอุดมศึกษามากพอที่จะรองรับคนของนักศึกษา ไม่มีมหาวิทยาลัยที่มากพอที่จะรองรับคน แน่นอนคนที่จบมัธยมศึกษาตอนปลายก็พยายามดิ้นรนที่จะศึกษาต่อเหมือนกัน เมื่อในประเทศไม่มีก็ต้องไปต่างประเทศ ก็เหมือนกับเราเมื่อ 30 ปี 40 ปีที่ผ่านมา ลูกหลานคนไทยที่มีเงินมากหน่อยก็ไปเรียนต่อที่ยุโรปที่อเมริกา ถ้าพูดให้มันเจ็บปวดหน่อยก็คือพวกที่เอนทรานซ์เข้ามหาวิทยาลัยไม่ได้ พอรวยพ่อมีเงินก็ไปเรียนยุโรป อเมริกาถ้ามีเงิน เงินน้อยหน่อยแต่อยากให้ลูกมีโอกาสทางการศึกษาก็ไปเรียนฟิลิปปินส์ ไปเรียนอินเดีย ก็เป็นวิวัฒนาการของอนารยะประเทศโดยทั่วไป ถามว่านักศึกษามีข้อจำกัด เบื้องต้นมีแน่นอน เมื่อก่อนมหาวิทยาลัยไทยมี 5 แห่ง จุฬา ธรรมศาสตร์ ศิลปากร เกษตร มหาวิทยาลัยแพทย์ ม.เชียงใหม่เพิ่งเกิดปี พ.ศ.2507 แล้วก็ค่อยๆ ขยายขึ้น กลุ่มที่ 2 คือมหาวิทยาลัยในภูมิภาค เชียงใหม่ ขอนแก่น สงขลานครินทร์ และถัดมาก็เกิดจากการแตกตัวของ ศรีนครินทร์วิโรฒ สมัยเป็นวิทยาลัยวิทยาการศึกษา ก็ลำดับ แล้วถัดไปก็เป็นราชภัฏ ราชมงคล แล้วก็จะมีอะไรต่อไปเพิ่มขึ้นเรื่อย เพราะฉะนั้นถ้าจะพูดถึงdemand - supply มันก็ไล่ขึ้นมา เพราะฉะนั้น

ความจำเป็นในขณะนี้การที่เมืองไทย คนไทยจะไปเรียนต่างประเทศก็เพราะอาจจะเป็นค่านิยมหรืออะไรต่างๆ ถามว่าเมืองไทยมีมหาวิทยาลัยเพียงพอต่อความต้องการ ก็มีเพียงพอความต้องการ นี่ยังไม่นับมหาวิทยาลัยเอกชน แต่เวียดนามก็ดี ลาวก็ดี ยิ่งจีนไม่ต้องพูดถึง จีนนี่มีตัวเลขอย่างไม่เป็นทางการที่เราทราบในเรื่องนี้ คนที่มุ่งจะเข้าศึกษาเล่าเรียนในระดับอุดมศึกษาหรือเข้ามหาวิทยาลัยอื่นประมาณ 8 ล้านคน ถามว่าเยอะหรือเปล่าถ้าเทียบกับประเทศไทยนั้นเยอะมาก แต่ถ้าเทียบกับประเทศนักศึกษานิดเดียวเพราะว่าคนของนักศึกษาเป็นพันล้าน แล้วถามว่าใน 8 ล้าน นักศึกษามีมหาวิทยาลัยรองรับได้ทั้งหมด 8 ล้านคน มีเพียง 3 ล้านเศษ 4 ล้าน แล้วอีก 4 ล้านที่เป็นความต้องการไปไหน มันก็เหมือนเมืองไทยเมื่อ 30 ปี ก็ต้องดิ้นรนหาโอกาสที่จะไปเรียนในต่างประเทศ แน่นอนเมืองไทยใกล้ที่สุดและเป็นเมืองที่เปิดโอกาสทางการศึกษามากกว่า จะไปเวียดนามก็น้อยกว่าเพราะคนเวียดนามก็ยังต้องการเดินทางมาเรียนเมืองไทย ยิ่งลาวยิ่งไม่ต้องพูดถึง ยิ่งพม่ายิ่งไม่ต้องพูดถึง เพราะฉะนั้นความฝันของคุณที่ว่าเมืองไทยอยากจะต้องให้ขับเคลื่อนไปทางไหน มันไม่ต้องไปทำอะไรมากเพียงแต่ส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยที่ให้นักศึกษาทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและส่งเสริมให้นักศึกษาทำงานได้สะดวกขึ้น มันเป็นขึ้นมาโดยอัตโนมัติอยู่แล้ว เห็นหรือเปล่าครับ คุณดูแค่เพียงประเทศจีน 4-5 พันล้านคนที่นักศึกษาต้องการหาที่เรียน ผมมีโอกาสได้ไปเยี่ยมมหาวิทยาลัยจีนหลายแห่ง ฟังแล้วตกใจมหาวิทยาลัยบางที่มีนักศึกษา 80,000 คนถ้าเรายังไม่พูดถึงตัวเลขที่เรารู้มาแต่ก่อน อย่างราชภัฏอุดรตอนนี้หมื่นกว่าคนถ้ารวมทั้งภาคพิเศษที่เรียนภาคค่ำภาคเสาร์-อาทิตย์ด้วย รวมแล้วประมาณ 18,000 เกือบ 20,000 คน คนก็ว่าเยอะ จุฬา 30,000 ธรรมศาสตร์ 30,000 ประมาณๆ อะไรแบบนี้ พอไปเทียบกับจีนนั่นขนาดมหาวิทยาลัยยังไม่เข้าใจกลางของจีนอย่างเช่น ปักกิ่ง เซี่ยงไฮ้ มหาวิทยาลัยเมืองหลักๆ รอบนอกอย่างฉงจิ้น 80,000 คน ดูน่ากลัวมาก จะอยู่กันยังไงอะไรแบบนี้ แต่ถามว่าใน 80,000 คนในจำนวนทั้งหมดของนักศึกษาคือ 8 ล้าน เป็นแค่เปอร์เซ็นต์เดียว แล้วถ้าเทียบกับประชากรทั้งประเทศของนักศึกษา ประชากรนักศึกษามีพันล้าน มันก็ไม่เป็นเรื่องปกติของนักศึกษา แต่ของเราเป็น ประเด็นตรงนี้เป็นจุดที่เป็นเป้าหมายที่เรามองว่าถ้าเราจะพัฒนาสถาบันการศึกษาของเราให้ยังคงที่จะแข่งขันกับสากลกับโลกได้ เป้าหมายที่เรามองเพียงลำพังในประเทศไทยเราคงไม่ใช่ มันต้องมองไกลออกไปมากขึ้นแล้วมันก็จะทำให้ความเป็นมหาวิทยาลัยนั้นสมบูรณ์ มันมีหลายเชื้อชาติหลายเผ่าพันธุ์ที่มาอยู่ร่วมกัน ในกรอบความคิดของเราสังคมใหม่ มันถูกหรือผิดก็ไม่รู้นะ แต่มันเป็นไปตามกระแสโลกาภิวัฒน์

ผู้วิจัย ท่านครับนักศึกษาต่างชาติที่มาเรียนที่บ้านเรา ก่อนการปรับตัวนักศึกษามีปัญหาอะไรหลักๆ บ้างครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ คือ ผมดูผมว่าเยาวชนมันปรับตัวเร็วปรับตัวง่าย ผมดูปัญหานักศึกษามีน้อย แต่สิ่งหนึ่งที่เราไปมองว่านักศึกษาเป็นปัญหาแต่นักศึกษาอาจจะไม่รู้สึกว่าเป็นปัญหาคือ ความซุกซนตามวัยของนักศึกษา อันนั้นคือเรื่องเดียว แล้วสิ่งที่มหาวิทยาลัยต้องระมัดระวังแต่ไม่ถือว่านี่เป็นเรื่องที่น่ากลัวก็คือ ยิ่งมันมีมามากหลายเผ่าพันธุ์ขึ้นวัฒนธรรมที่แตกต่างกันมันก็จะมากขึ้น แต่เราก็ดูวิวัฒนาการความก้าวหน้าของมหาวิทยาลัยเก่าๆ ในต่างประเทศมันก็มีคนไปเรียนหลากหลายเยอะแยะมันก็ไม่ได้มีปัญหามากมายอะไรต่างๆ จะมีแค่ปัญหาเฉพาะกลุ่มเฉพาะคน คือเรื่องวัฒนธรรมอย่างเช่นกรณีของเด็กจีนก็เป็นที่รับรู้ว่าซุกซน ว่าดื้อ ปัญหาถามว่าเราจะพัฒนามหาวิทยาลัยหรือเปล่าล่ะถ้าเราอยู่เฉยๆ เราก็อยู่ได้ไม่ต้องเอาเด็กซนเด็กดื้อมา ถามว่าเด็กซนเด็กดื้อในเมืองไทยมีหรือเปล่ามันก็มีมันก็อีกรูปแบบถึง เพราะฉะนั้นถ้าเราต้องการจะก้าวไปถึงจุดนั้นต้องรับสถานการณ์นั้นได้ สิ่งนี้คือตัวที่เราจะรู้ เราก็มีปัญหาอยู่บ้างคือเรื่องการสื่อสาร การใช้ภาษา คือยังไงๆ มาเรียนเทอมหนึ่งหรือภาคการศึกษาหนึ่งก็เหมือนเราเรียนภาษาอังกฤษ บางคนเรียนภาษาอังกฤษเป็นนักเรียนเรียนอังกฤษด้วยซ้ำบางคำการสื่อสารความหมายอะไรต่างๆ มันก็อาจยังไม่เท่าเจ้าของภาษาเจ้าของวัฒนธรรม แต่จะถามว่าในแง่ของการเอาตัวรอด การที่จะช่วยทำให้นักศึกษาปรับตัวได้ก็อยู่ในวิชาที่นักศึกษาเรียน เพราะฉะนั้นถ้าถามว่ามันมีประเด็นปัญหาอะไรต่างๆ ผมคิดว่าสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่จะต้องทำความเข้าใจมากกว่า อย่าไปมองเป็นเรื่องว่ามันเป็นปัญหา ถ้ามองว่าเป็นปัญหามันจะทำให้เราเหนื่อยทันทีเลยแล้วคิดหนักแล้วก็จะไม่ไป แล้วความฝันของคุณที่ว่าอยากจะเห็นเป็นศูนย์กลางทางการศึกษามันไม่เกิด เพราะว่าบางคนทำงานหนักแน่นอนว่ามันก็เหนื่อย ทำมากทำน้อยก็ได้เงินเดือนเท่าเดิม เพราะฉะนั้นมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานีไม่ได้มองเรื่องเหล่านี้เป็นประเด็นปัญหา แต่เรามองว่าเป็นเรื่องที่จะต้องเรียนรู้และจะต้องก้าวไปให้ถึงและทำความเข้าใจให้มันสามารถดำเนินงานได้

ผู้วิจัย ในปัจจุบันนี้ทางภาครัฐ ทางกระทรวงหรือทาง สกอ. สนับสนุนอะไรมาบ้างครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ คือถ้าจะถามจริงๆ แล้วคือสนับสนุนความคิด เหมือนอย่างที่คุณมา สกอ. นักศึกษาก็ทำไว้ให้คุณ อยากจะเป็นศูนย์กลาง อะไรที่พอจะประสานช่วยได้ก็มีอยู่บ้าง เช่น ไปแนะนำหลักสูตรที่หนานหนิง ใครจะไปร่วมกับเราบ้าง ทางโน้นนักศึกษาจะช่วยประสานงานให้ แต่ถามว่าเรื่องการที่จะเป็นหลักการเป็นระบบอะไรต่างๆ เหล่านี้จริงๆ ผมคิดว่าของเรายังไม่ได้มากพอ แต่ถ้าถามว่าในโลกของความเป็นจริงในปัจจุบันใครทำอะไรก็ต้องช่วยตัวเองเป็นเรื่องธรรมดา มหาวิทยาลัยก็ยืนอยู่ในสถานะนั้นอยู่แล้ว ก็ไม่ได้ไปวิตกกังวลว่านักศึกษา

ก็จะถามว่าไม่สนับสนุนเลยหรือเปล่าก็ไม่ใช่ คือนักศึกษาก็อยู่เฉยๆ แต่นักศึกษาก็สนับสนุนอยู่บ้าง

ผู้วิจัย แล้วถ้าต้องการที่จะรับการสนับสนุนนี่ จะต้องการในประเด็นเนื้อหาอะไรบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์ สิ่งที่เป็นเงื่อนไขที่สำคัญคือเรื่องที่เป็นกลไกการกำกับของระบบการศึกษาของไทยเรา แน่นอนว่าการที่จะเปิดให้กว้างขวางนั้นได้ กฎเกณฑ์อะไรต่างๆ บางอย่างมันต้องยืดหยุ่น แต่เมื่อพูดถึงประเด็นนี้แล้วความจริง สกอ. นักศึกษาก็ไม่มีอะไรที่จะมาคุมนอกจากตัวหลักสูตร ภายในตัวของเราเองก็แกว่งไหวของเราในตัวของมันเอง เป็นแต่เพียงว่าบางเรื่องบางอย่างเราก็ต้องเข้าใจว่านี่เป็นกลุ่มที่มีความหลากหลาย มันอาจจะไม่ต้องเข้มงวดตามเกณฑ์ตามอะไรต่างๆ ก็เป็นประเด็นเล็กๆ น้อยๆ ซึ่งเป็นข้อสรุปยืนยันในคำอธิบายเมื่อครู่นี้ว่า ยังไงก็ตามเราก็ดำเนินการช่วยตัวเอง พึ่งพาตัวเองตามกรอบความคิดและทัศนะของเราอยู่แล้วเป็นแต่เพียงว่าการทำหน้าที่ของท่านในฐานะหน่วยประสานงานกลางที่เชื่อมโยงมหาวิทยาลัยกับรัฐทำตัวไม่ให้เป็นปัญหาอุปสรรคเท่านั้น ผมคิดว่ามหาวิทยาลัยทุกแห่งปัญหามันอยู่กับตัวเองกลายทำให้เป็นอะไร คือจะต้องไม่ไปเป็นอุปสรรค ถ้าจะมีอะไรที่เป็นเรื่องของการสนับสนุนโดยรวมก็ให้มองให้กว้าง อย่าไปมองใกล้ๆ แค่ว่าฉันคุ้นเคยกับมหาวิทยาลัยนี้ สนิทกับมหาวิทยาลัยนี้กรณีบางอย่างมันต้องใช้แรงจูงใจ อย่างบางประเทศนักศึกษาอยู่ในฐานะที่ต้องการความช่วยเหลือ รัฐก็มีโครงการความช่วยเหลือในต่างประเทศก็ต้องเปิดให้กว้าง

ผู้วิจัย แล้วในส่วนของเรื่องงบประมาณ หรือการสนับสนุนด้านอื่นๆ

ผู้ให้สัมภาษณ์ อันนี้ผมว่ามหาวิทยาลัยทุกแห่ง ผมไม่ทราบว่าที่อื่นเข้าใจยังไง แต่ผมก็เชื่อว่ามหาวิทยาลัยทุกแห่งโดยบริสุทธิ์ใจว่า ทุกอย่างมันต้องบริหารจัดการด้วยตัวเองทั้งสิ้น จะไปเอาเงินรัฐบาลไทยที่เป็นภาษีอากรของประชาชนคนไทยไปสนับสนุนคนต่างชาติมันก็ไม่ใช่เหตุผลที่ควรอธิบายอยู่แล้ว ยกเว้นแต่เป็นเหตุผลทางด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศนั่นก็เป็นเรื่องหนึ่ง แต่โดยปกติแล้วมหาวิทยาลัยก็ไม่ได้มุ่งอยู่ที่ตรงนี้อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นมันเป็นเรื่องปกติว่าราคาค่าเล่าเรียนของในทุกประเทศ พลเมืองของตัวเองก็จะราคาหนึ่ง ต่างชาติก็จะอีกราคาหนึ่ง แต่ในภาวะปัจจุบันสิ่งนี้คือหลักการ อย่างคนไทยถ้าไปเรียนอเมริกาก็น้อยลงเพราะว่ามันแพงมาก หน่วยกิตก็ร้อยบาท ถามว่าร้อยบาทเขากับร้อยบาทเราเป็นไง บาทเขาเท่ากับ 33-34 บาทเรา 100 บาทก็เท่ากับ 3,000 กว่าบาท นี่หนึ่งหน่วยกิจ ในขณะที่เรียนที่เมืองไทย 1,000 กว่าบาท นี่เป็นปริญญาโทด้วยซ้ำไป เพราะฉะนั้นมันก็ต่างกันเยอะ ความทะเยอทยานอยากที่จะไปมันก็ลดน้อยลงไปเช่นเดียวกันกับประเทศที่เราประกาศว่าอยากจะเป็นศูนย์กลางในภูมิภาคอย่างนี้ เราไปดู GDP ของนักศึกษา เวียดนาม ลาวอะไร

ต่างๆ หรือแม้แต่จีน กู้ได้เก็บค่าเล่าเรียนเท่านั้นตอนนี้ถ้านักศึกษาจะมาเรียนนักศึกษามีกำลังจ่าย ถ้าคนนักศึกษามีกำลังจ่ายจริงๆ ไม่ว่าจะเป็นจีน เวียดนาม ลาว นักศึกษาก็ไม่มา นักศึกษาก็บินไปยุโรป บินไปอเมริกา ไหนๆ ขึ้นชื่อจะไปทั้งทีก็ให้ได้ไปที่มันศิวิไลซ์กว่า

ผู้วิจัย ครับ มาถึงคำถามสุดท้ายครับ ทางมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานีมีวิสัยทัศน์ในเรื่องของการจัดการศึกษาที่จะเป็นสถาบันการศึกษา มีวิสัยทัศน์หรือนโยบายยังไงบ้างครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ เราประกาศไปชัดเจนเลยว่าเราจะเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำในภูมิภาคนี้ ภูมิภาคเอเชียใต้ของเรา จีน เวียดนาม ลาว กัมพูชา กัมพูชานี่ส่วนใหญ่พวกข้างล่างนักศึกษาดำเนินการกัน คือพวกอีสานใต้ พวกเราก็จะอยู่พวกเหนือและต่อไปอาจจะมีทางด้านแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมต่างประเทศที่เป็นยุโรป อเมริกา ก็จะมาบ้าง ส่วนใหญ่ก็จะมาเป็นโครงการแลกเปลี่ยนกันมากกว่า ที่จะมามุ่งมั่นคนอเมริกันมาเรียนในเมืองไทยมันไม่ใช่เพราะอะไร เพราะนักศึกษาอยู่ในประเทศนักศึกษานักศึกษาได้รับการดูแล รัฐดูแลให้การศึกษาอย่างดีอยู่แล้ว นักศึกษาก็ไม่ค่อยได้มองเราในยุโรปทุกประเทศ และประเทศเหล่านี้นักศึกษาไปไกลถึงขั้นการศึกษาเป็นสินค้าส่งออกด้วยอย่างหนึ่ง อย่างออสเตรเลียนี่ส่งออกเป็นล่ำเป็นสันเลยด้วยซ้ำไป เพราะฉะนั้นคนของนักศึกษาที่จะมาเรียนข้างนอกส่วนใหญ่เป็นการแลกเปลี่ยนกันส่วนใหญ่หรือติดตามพ่อแม่ผู้ปกครองมา ที่นักศึกษาจะมุ่งมั่นมาเรียนประเทศไทยนั้นผมคิดว่าเปอร์เซ็นต์มันน้อยมาก แต่ในเอเชียด้วยกันมี อย่างพวกจีน เกาหลี ญี่ปุ่น ซึ่งญี่ปุ่นนักศึกษาก็เพียบพร้อมของนักศึกษา จะมีมาบ้างก็คือเด็กเยาวชนบางกลุ่มที่ชอบความแปลกใหม่หรือพ่อแม่นักศึกษามีสตางค์ หรือปีกกล้าขาแข็งที่นักศึกษาบอกพ่อแม่ว่าดูแลนักศึกษาเท่าเดิมแต่นักศึกษาจะช่วยตัวเอง อยากมาเรียนวัฒนธรรม อยากมาเรียนอยู่เมืองไทย ซึ่งก็มีคล้ายๆ อย่างยุโรปอเมริกาอะไรต่างๆ เหล่านี้ พวกนั้นก็จะเลือกเรียนในกรุงเทพฯ อย่างจุฬา ธรรมศาสตร์ เกษตร เอแบค เพราะว่าชื่อพวกเราไม่ติดประเทศพวกนี้ ถามว่าทำไมไม่ติดบางคนยังไม่รู้จักเลยว่าอุดรอยู่ไหน นอกจากเราต้องไปทำแนะนำหลักสูตร แล้วเรามีอะไรดีมากพอที่จะไปทำแนะนำหลักสูตร เพราะฉะนั้นเราก็มองในกลุ่มเอเชีย แต่ถามว่าโอกาสที่จะมีพัฒนาหรือเปล่า มันก็ต้องมีแต่ก็ไม่ใช่เป้าหมาย เป้าหมายคือที่ติดกันกับเรา

ผู้วิจัย ครับขอรบกวนเวลาท่านอธิการเพียงเท่านี้นะครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ตรงประเด็นหรือเปล่าครับ

ผู้วิจัย ครับ ได้ประโยชน์ครับผม โดยเฉพาะในประเด็นที่ท่านชี้ Demand-Supply ซึ่งยังไม่มีท่านอื่นชี้ ผมคิดว่าตรงนี้เป็นประเด็นให้ทีมวิจัยนำไปวิเคราะห์

ผู้ให้สัมภาษณ์ คือพวกนี้เป็นข้อเท็จจริงที่ทบวงนักศึกษาก็รู้ ก็มีอยู่แล้ว เว้นแต่เพียงจะขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยให้ไปเอานักศึกษาพวกนั้นมาได้ยังไง ซึ่งทุกแห่งก็ต้องระมัดระวังมาก คือคิด

มากหนักเข้า ก็อยู่เฉยๆ ก็เท่าเดิมอยู่แล้วอะไรแบบนี้ แต่ถ้าถามว่าเราต้องการที่จะพัฒนาสังคม ประเทศชาติในรูปของโลกาภิวัฒน์ เราก็ต้องกล้า ต้องชนนะครับ

บทสัมภาษณ์
อธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

ผู้วิจัย ขออนุญาตแนะนำตัวก่อนนะครับ ผมอาจารย์เอกลักษณ์ จากมหาวิทยาลัยบูรพา เป็นนักวิจัยของโครงการนี้ ซึ่งเป็นโครงการที่ทางมหาวิทยาลัยบูรพาได้รับมอบหมายจากทางกระทรวงศึกษาธิการ ให้ช่วยทำการศึกษาว่าประเทศไทยของเราจะเป็นศูนย์กลางการศึกษาในเขตประเทศเพื่อนบ้านได้หรือไม่ การศึกษาครั้งนี้จะครอบคลุมทั้งการศึกษาในระบบและการฝึกอบรม ที่เป็นการศึกษานอกระบบด้วยครับ ทางคณะวิจัยเราได้ทราบว่าในส่วนของทางมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี มีนักศึกษาต่างชาติเข้ามาศึกษาที่นี่ด้วย ไม่ทราบว่าเป็นนักศึกษาจากชาติไหนบ้างครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ สืบเนื่องมาก่อนที่จะมีนโยบายให้มหาวิทยาลัยต่างๆ เป็นศูนย์กลางการศึกษาของประเทศเพื่อนบ้าน ความจริงเราคิดเรื่องนี้มาก่อนที่จะมีนโยบาย เผอิญเราเข้าใจเอาว่า คำว่าเป็นศูนย์กลางการศึกษาของประเทศเพื่อนบ้านอาจไม่ได้หมายถึงต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอน เพราะว่าประเทศเพื่อนบ้านเรา ไทยกับลาวมันเป็นหนึ่งเดียวกัน เพราะฉะนั้นแน่นอนคนลาวเข้ามาเรียนที่นี่คงไม่ได้คาดหวังว่าจะต้องเรียนเป็นภาษาอังกฤษ แค่เรียนด้วยภาษาไทยก็ยังเป็นอุปสรรคสำหรับนักศึกษาลาว เพราะฉะนั้นการจัดการเรียนการสอนของเราจึงเป็นลักษณะของการเปิดสอนให้ประเทศเพื่อนบ้านโดยใช้ภาษาไทย จริงๆ แล้วการจัดการเรียยนการสอนให้แก่นักศึกษาต่างชาติที่ทำอยู่ในปัจจุบันเป็นความต้องการของนักศึกษาที่เข้ามาติดต่อกับทางมหาวิทยาลัยเองด้วยซ้ำไป ไม่ใช่ว่าเรารุกไปหานักศึกษา เช่นกรณีของนักศึกษาจากเวียดนาม เป็นผู้บริหารระดับเมืองและระดับจังหวัดมาดูงานและมาคุยกับเรา ให้ทางเราช่วยจัดการศึกษาให้เป็นภาษาอังกฤษ ส่วนทางนักศึกษาก็บอกว่านักศึกษาสนใจที่จะมาเรียนที่นี่ แต่ถ้าหากว่าเป็น English Program นักศึกษาคงมาเรียนไม่ได้ เพราะภาษาเขาก็ย่ำแย่เหมือนกัน ยกเว้นกัมพูชาภาษาอังกฤษค่อนข้างดี ลาวก็ภาษาอังกฤษไม่ค่อยดีนัก เวียดนามนี่แย่เลยภาษาอังกฤษ เพราะฉะนั้นนักศึกษายินดีจะเรียนเป็นภาษาไทย ด้วยเหตุนี้เราจึงเห็นว่าจำนวนคนที่สนใจที่จะมาเรียนมีแนวโน้มจะเพิ่มมากขึ้น เพราะฉะนั้นเราก็เลยเปิด ซึ่งตอนนี้เราก็เปิดมาแล้ว 3-4 ปีแล้ว

ผู้วิจัย คือขออนุญาตเรียนท้าวความนิดหนึ่งครับ ที่เป็นแบบสอบถามที่เป็นแนวคำถามส่งมานะครับ คือตอนแรกโจทย์มองกันเป็นเรื่องนานาชาติจริงๆ ครับ แต่พอตอนหลังคณะผู้วิจัยและก็ทางผู้จ้าง คือทางกระทรวงก็ได้มองกว้างขึ้นว่า จากการสำรวจข้อมูลรอบแรกเราก็เริ่มเปลี่ยนโจทย์การวิจัยนะครับว่า เราไม่เน้นตัวภาษาอังกฤษ ไม่เน้นตัวอินเตอร์ เพราะเรารู้ว่าเราเป็นไปไม่ได้ที่ สภาพความเป็นจริงมันไม่ใช่อย่างนั้น ก็เลยเปลี่ยนโจทย์ว่าเป็นศูนย์การศึกษาของประเทศเพื่อนบ้าน แต่ว่าไม่ได้เน้นคำว่านานาชาติ ไม่ได้เน้นภาษาอังกฤษเป็นตัวหลัก เพราะฉะนั้น ทางราชภัฏอุดรก็เลยอยู่ในข่ายที่เราจะเข้ามาขอความรู้

ผู้ให้สัมภาษณ์ ขอให้เป็นนักศึกษาต่างชาติที่มาเรียนที่เรา

ผู้วิจัย ใช่ครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ เพราะฉะนั้นก็ถือว่าเป็นศูนย์การศึกษาของประเทศเพื่อนบ้านที่มาเรียนภาษาไทย ซึ่งแน่นอนต่อไปก็ต้องเป็นภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัย ใช่ครับ คือ ต้องขออนุญาตเรียนถามท่านอธิการว่า ตอนเริ่มแรกที่จะรับนักศึกษาจากต่างชาติจากประเทศเพื่อนบ้านมานะครับ ทางมหาวิทยาลัยเองจะต้องเตรียมการยังไงบ้างครับ ในการที่จะเตรียมรองรับนักศึกษากลุ่มนี้

ผู้ให้สัมภาษณ์ เราไม่ได้เตรียมอะไรเลย ขอใช้คำนี้ดีหรือเปล่า เพราะมันเป็นอย่างนั้นจริงๆ สถาบันไม่ได้เตรียมอะไรเลย เพราะว่าก็เราสอนเป็นภาษาไทย ถ้าคุณจะมาเรียนคุณก็ต้องมาทดสอบภาษาไทย เรามีสอบภาษาไทย มีสอบข้อเขียน แล้วก็สนทนานะครับ เพราะฉะนั้นเราก็ เราก็ไม่เอาข้อสอบมาวัดแข่งกับเด็กไทย เพราะว่าถ้าแข่งกันนักศึกษาสู้เด็กไทยไม่ได้ ตกภาษาอ่านไม่รู้เรื่อง จริงหรือเปล่าครับ เพราะฉะนั้นเราถือว่าเมื่อนักศึกษาจบ ม.ปลายที่ลาวก็ดี กัมพูชา เวียดนามก็ดี มีผลการเรียนว่าจบ ม.ปลายแน่นอน แล้วก็ภาษาไทยพอไปได้ เราเชื่อว่าภาษาถ้าอยู่ในสิ่งแวดล้อมซักระยะหนึ่งมันจะเรียนได้ ช่วงแรกจะมีปัญหาเพราะฉะนั้นเราก็เลย เมื่อภาษาไทยนักศึกษาแข็งแรงพอโดยเราไม่ต้องทำอะไรเลย นักศึกษาเรียนมาเอง นักศึกษาเรียนมาก่อนจากที่อื่นซึ่งเท่าที่ทราบบางคนก็เรียนที่ประเทศลาว บางคนก็เรียนที่เวียดนาม มีคนไปสอน มีญาติอะไรต่างๆ ก็ว่าไป เด็กไม่ค่อยเยอะครับ เด็กมาร่วมด้วยเท่านั้นเอง 3-5 คน เท่านั้นที่มาเรียน เพราะฉะนั้นจึงเรียนปนกับนักศึกษาไทย นี่คือจุดเริ่มต้นประกอบกับราชภัฏนครพนม สมัยนั้นราชภัฏนครพนมยังเป็นราชภัฏอยู่นะ กับสกลนครนักศึกษาเห็นแนวโน้มว่านักศึกษาต่างชาติมีแนวโน้มที่จะมาเรียนในไทยมากขึ้นโดยเรียนเป็นภาษาไทยปนกับนักเรียนไทย แต่นักศึกษาพร้อมที่จะมาเรียนภาษาไทยอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นก็เลยเกิดที่นครพนม ที่สกลนครมีศูนย์การสอนภาษาไทยให้กับนักศึกษาต่างชาติมาเรียน เท่าที่ผมจำได้หลักสูตรก็เป็นปี ช่วงหลังๆ ไม่รู้จะแปลงไปรึเปล่า

เพราะฉะนั้นนักศึกษาเวียดนามก็จะเสียเวลาเกือบปีนะครับเพื่อมาฟิตภาษาไทยที่ประเทศไทย จากนั้นก็จะเรียนต่อเข้าปีหนึ่งที่สกลนคร เข้าปีหนึ่งที่นครพนม หรือไม่ก็มาเรียนที่อุบล ผมก็เปิดรับ ก็เริ่มมีนักศึกษาที่เข้ามาเรียนที่นี่มากขึ้น โดยเด็กพวกนี้ส่วนใหญ่ก็มีการเรียนภาษาไทยเกือบหนึ่งปี แข็งแรงพอที่จะเรียนปนกับนักเรียนไทย ขณะนี้ก็ยังเรียนปนกันซึ่งกระจายไปอยู่ตามเอกต่างๆ แล้วตอนนี้ผมเองก็เปิดศูนย์สอนภาษาไทยด้วย ที่นี่ก็มีศูนย์การสอนภาษาไทยให้กับนักศึกษาต่างชาติ

ผู้วิจัย คล้ายๆ กับที่นครพนมใช่หรือเปล่าครับ คือเราทำของเราเองเลย

ผู้ให้สัมภาษณ์ ใช่ครับ

ผู้วิจัย คือให้นักศึกษามาคุ้นเคยกับภาษาวัฒนธรรมของเราปีหนึ่ง

ผู้ให้สัมภาษณ์ ครับ แล้วผมก็ไปเปิดศูนย์การสอนภาษาไทยอยู่ที่ฮานอยที่หนึ่ง แล้วก็ที่กวางตรีที่หนึ่ง นักศึกษาฮานอยก็อยากมาเรียน คงมีคนมาเรียนแล้วก็ไปบอกกัน เพราะฉะนั้นคิดว่าปีหน้านี่คงจะเยอะหน่อย เพราะว่าจะมีเด็กที่มีพื้นฐานภาษาไทยมากขึ้น ทั้งที่มาเรียนในประเทศไทยและที่มาเรียนกับเราที่อยู่ที่ฮานอยกับอยู่ที่กวางตรี แต่ก็ไม่แน่ใจว่า..ก็คงเปิดสอนได้ประมาณหกเดือน ไม่แน่ใจว่าการเรียนภาษาไทยที่เวียดนามโดยครูผม ในกวางตรีที่ครูคนไทยไปสอนในสิ่งแวดล้อมที่เป็นเวียดนาม กับการที่เด็กมาอยู่ที่นี่ ผมเชื่อว่ามาเรียนที่นี่จะแข็งกว่า แต่ก็การที่เราจะรับนักศึกษาเรียนปีหนึ่งหรือไม่นั้นเราก็จะมีการทดสอบว่ามีความสามารถเพียงพอหรือเปล่า แต่อย่างไรก็ตามเราก็ถือว่าเด็กกลุ่มนี้ถึงแม้ภาษาไทยจะไม่แข็งแรงในช่วงเริ่มต้น แต่ระยะหนึ่งนักศึกษาก็จะเริ่มตั้งตัวได้ แล้วก็ที่ผ่านมานั้นมันบ่งชี้ได้เลยนะครับว่าเทอมแรกค่อนข้างแย่ การฟังการเขียน แต่พอปีที่สองนี่ลิ่วเลย คะแนนจะแซงเด็กไทย

ผู้วิจัย อยากให้ท่านเล่าถึงศูนย์ภาษาไทยที่ประเทศเวียดนามซักนิดครับว่า เราจัดการเรียนการสอนที่นั่นในลักษณะไหน เป็นโรงเรียนกวดวิชาหรือว่าเรียนเต็มเวลายังไงครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ความจริงทำข้อตกลง ไว้มากกว่านั้น กว้างกว่าการไปเรียนภาษาไทย เป็นโกดังความรู้ทางวิชาการ เปิดกว้างไว้แลกเปลี่ยนอาจารย์นักศึกษา แต่ว่าแลกเปลี่ยนอาจารย์ยังไปไม่ถึง ก็ได้แค่ส่งอาจารย์ไปสอนภาษาไทย ก็ความจริงผมส่งไปสอนภาษาไทยให้ครับ นักศึกษาของฮานอยที่เรียนวิชาเลือก ก็เหมือนอาสาสมัครมาสอน ฝรั่งมาสอนภาษาอังกฤษให้กับมหาวิทยาลัยไทย ผมเรียนผมก็เรียนกับฝรั่ง แต่นี่ผมจ่าย ผมส่งอาจารย์ไป ผมจ้างอาจารย์ อาจารย์กินเงินเดือนผม ทางโน้นก็ไม่ต้องจ่าย ก็ดูแลเรื่องที่พักอะไรต่างๆ เป็นเดือนนะที่ไปช่วย ผมถือว่าเป็นการเผยแพร่ภาษาไทย ถือว่าลงทุนก็ไม่เป็นไร ไม่ได้เสียหายอะไร นักศึกษาก็ไปสอนวิชาเลือกให้กับนักศึกษาที่อยากเรียนเป็นภาษาไทยซึ่งก็ได้รับความสนใจเป็นหลักสูตรของทางเวียดนาม แต่ขณะเดียวกันก็เปิดสอนกลุ่มพิเศษที่ตั้งใจที่จะมาเรียน

ภาษาไทย ปริญญาตรีที่ประเทศไทย ก็จะเป็นกลุ่ม ซึ่งเราก็มีหลักสูตร เพราะฉะนั้นก็ถือว่าเป็นสองกลุ่ม ซึ่งกลุ่มหนึ่งก็ถือเป็นวิชาเลือก ซึ่งก็เลือกแล้วแต่ความสมัครใจ กับเปิดรับคนทั่วไปที่เรียน ม.ปลาย มาเรียนนอกเวลาโดยครูไทย

ผู้วิจัย อย่างนี้ก็คือจะมีกลุ่มเด็กมัธยมที่มาเรียนเป็นหลักสูตรนอกเวลา เหมือนเรียนตอนเย็นหรือเสาร์-อาทิตย์ กับอีกกลุ่มหนึ่งคือนักศึกษาปริญญาตรีซึ่งนักศึกษาเรียนในมหาวิทยาลัยอยู่แล้วแล้วก็มาเรียนเป็นวิชาเลือก ใช่หรือเปล่าครับ ผมขออนุญาตย้อนกลับมาถึงเรื่องการทดสอบภาษาไทยอีกครั้งครับ ข้อสอบที่ใช้ทดสอบเป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏเองใช่หรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ของเราออกเองครับ แต่ว่าทดสอบของเรามันจะยังไม่ถึงขั้น CU คือมันยังไม่ได้มาตรฐาน เพียงแต่ว่าเราจะดูว่ามีพื้นฐานขนาดไหน ก็คงจะเป็นฟัง-พูด-อ่าน-เขียน นะครับ ผมให้นโยบายไปว่าอยากจะให้ตัวนี้เป็นแบบทดสอบที่มาตรฐาน อยากพัฒนาให้เป็นแบบทดสอบที่เป็นมาตรฐาน เพื่อจะเทียบชั้นได้ว่าภาษาไทยนักศึกษาถึงระดับไหนของบ้านเรา เช่นแค่ประถมปลาย ม.3 หรือ ม.ปลาย แต่อย่าลืมว่าเด็กไทยเราก็แย่เหมือนกัน อันนี้ต้องยอมรับเหมือนกัน เด็กไทยเราจบ ม.6 ไม่ได้เรื่องก็มีนะครับ เพราะฉะนั้นทดสอบเพื่อความมั่นใจว่าเวลานักศึกษามาเรียนนักศึกษาจะได้ไม่เกิดปัญหา เพราะว่าถ้านักศึกษามาเรียนแล้วฟังไม่รู้เรื่องบางทีก็มีปัญหาแล้วท้อ เพราะฉะนั้นเราก็ดูหลายองค์ประกอบ ส่วนใหญ่ผมจะให้ดูของเรื่องการสื่อสาร การฟัง เพราะถ้านักศึกษาฟังได้ เขียนอาจจะไม่เท่าไหร่ เพราะว่าเขียนนี่จะต้องใช้เวลา เพราะฉะนั้นผมจึงให้นโยบายการฟังนะ ฟังนักศึกษาอาจจะฟังรู้เรื่องแต่ยังโต้ตอบไม่ได้ เสร็จแล้วผมดู เอาเด็กปี 3 ของเวียดนามมาคุยนะ ปรากฏว่าเหมือนกับคนไทย

ผู้วิจัย ตอนนี้ในส่วนที่มหาวิทยาลัยราชภัฏรับอยู่ เป็นนักศึกษาเวียดนามส่วนใหญ่ มีชาติอื่นหรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ เวียดนามมากสุด แล้วก็กัมพูชา ลาวนี่นักศึกษาจะไม่ส่งเสริม นักศึกษาจะไม่ส่งเสริมให้เรียนปริญญาตรีที่ต่างประเทศ อันนี้ผมคิดว่าไม่ใช่เรื่องที่เสียหายอะไร เป็นเรื่องของการป้องกันทางวัฒนธรรม เพราะว่าเด็กปริญญาตรีนี่มีสิทธิ์ที่จะถูกกลืนวิธีคิดอะไรต่างๆ เป็นตัววัตถุ เพราะฉะนั้นนักศึกษาก็บอกว่านักศึกษาไม่ให้รับรองพวกที่จบปริญญาตรีจากประเทศไทย อันนี้ไม่ต้องไปพูดต่อละกันนะ นักศึกษาบอกไม่รับรอง ความจริงคือรับรอง นักศึกษาไม่รับรองได้ไง จุฬา-ธรรมศาสตร์นักศึกษารับรองกันทั้งโลก แต่ลาวไม่รับรอง

ผู้วิจัย ที่บูรพาเองก็เคยมีกรณีลักษณะอย่างนี้เหมือนกัน

ผู้ให้สัมภาษณ์ ไม่รับรองแปลว่า เพื่อเป็นการสกัดกั้น ถึงคุณมาเรียนก็ไปทำอะไรนักศึกษาก็ไม่รับเข้าทำงานนักศึกษาก็ไม่รับรอง ไม่ได้แปลว่าไม่มีคุณภาพนะ แต่จริงๆ ลึกๆ ก็คือ สกัดกั้นไม่ให้คนรุ่นใหม่ไปซึมซับเอาวัฒนธรรมที่อาจจะอันตรายต่อบ้านเมืองนักศึกษาในอนาคต ผมคิดว่าเป็น

ความพยายามที่จะสาบสูญ เพราะฉะนั้นนักศึกษาปริญญาตรีจึงไม่ค่อยมากแต่ก็มีเล็ดลอดมาก็มี มีกัมพูชา เวียดนาม แล้วก็ลาว

ผู้วิจัย ท่านครับ ในวิธีการรับนักศึกษาหรือการประชาสัมพันธ์รับนักศึกษาเข้ามา ในส่วนของนักศึกษาต่างชาติ ทางสถาบันจะต้องมีการเตรียมตัวหรือว่าทำอะไรบ้างครับเพื่อประชาสัมพันธ์ดึงนักศึกษาพวกนี้เข้ามา นักศึกษาเข้ามาโดยช่องทางไหนครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ผมเข้าใจว่าเป็นปากต่อปาก เพราะว่าเรามีเวปไซต์ เวปไซต์นี่ก็เป็นภาษาอังกฤษนะ ผมเข้าใจว่าปากต่อปาก เพราะว่ารุ่นพี่มาก็บอกต่อรุ่นน้อง แล้วตอนนี้เผอิญว่าเด็กที่นักศึกษามาเรียนถึงปี 3 แล้ว นักศึกษาก็มีญาติ ญาตินักศึกษาก็บอกต่อ เมื่อบอกต่อนักศึกษานักศึกษาก็รู้ข้อมูลอยู่ได้ไม่ได้ ลำบากหรือเปล่า แพงหรือถูกค่าครองชีพอยู่ได้หรือเปล่า นักศึกษาก็คงจะบอกกันเพื่อให้เกิดความมั่นใจ เพราะฉะนั้นคนที่มาก็คือคงมีข้อมูลโดยตรงจากคนที่กำลังเรียนอยู่ ผมคิดว่าอย่างนั้น ซึ่งเราไม่ได้ทำเชิงรุก ผมก็ไม่ ที่จริงผมก็ไม่อยากรับมามากนัก ถ้าเกินร้อยเมื่อไหร่ผมก็จะชะลอแล้ว ตอนนี้เวียดนามมีอยู่ 60 ผมคิดว่าทั้งระบบจะให้มีไม่เกินร้อย ปี1-4 ก็จะให้มีปีละ 25 คน จะไม่ให้เกินนั้น

ผู้วิจัย ถ้าเกินกว่านั้นจะมีผลยังไงครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ก็มันอาจจะไม่เกิดผลเสีย แต่ว่าผมคิดว่าผมมีความไม่พร้อมอยู่ เช่นในเรื่องของที่พักอะไร ซึ่งหอพักผมไม่เพียงพอ ถ้าจะให้ไปพักข้างนอก ผู้ปกครองนักศึกษาพอรู้ว่าเราให้พักข้างนอกนักศึกษาก็จะไม่สบายใจ ก็เด็กวัยรุ่นมีโอกาสที่จะออกไปนอกลู่นอกทางได้ ก็เลยจะหยุดไว้แค่นั้นพอ ต่อไปเมื่อเรามีความพร้อมมากขึ้นก็จะเพิ่ม อันนี้ก็คือหลักสูตรภาษาไทย หลักสูตรต่อไปก็คือหลักสูตรอินเตอร์ เพราะว่าผมได้มีโอกาสไปเวียดนาม หนึ่งคือไปติดตามศูนย์สอนภาษาไทยที่ฮานอย ไล่ลงมาถึงดานัง ก็มีข้อเสนอที่ให้เราเปิดรับมากขึ้น แล้วก็ให้เปิดอินเตอร์โปรแกรม แล้วก็มีเสนอถึงขั้นเป็นหลักสูตร ผมก็ยังไม่พร้อม เพราะว่าอาจารย์ภาษาอังกฤษผมนี่ยังไม่พร้อม แต่ในที่สุดผมว่าปีหน้าก็คงจะเปิดหลักสูตรนี้ ซึ่งก็หวังว่าจะมีนักศึกษาต่างชาติมาเรียนแบบเป็นภาษาอังกฤษและมีภาษาไทยเสริม เป็น English Program แผนคือปีหน้า เพราะฉะนั้นก็ถ้ามีตัวนี้ด้วยก็คงจะเป็นเด็กต่างชาติลงทุนมากขึ้น เพราะมีเด็กทั้งที่มาเรียนภาษาไทยอย่างที่เป็นอยู่ กับเด็กที่มาเรียนภาษาอังกฤษ แล้วก็ส่วนของไทยเราอีพีมากขึ้น เมื่ออีพีมากขึ้นเมื่อเปิดก็คงจะมีเข้ามาจากไทยส่วนหนึ่ง ตอนนี้อินพุทจากไทยไม่ค่อยมีนะครับ เพราะเด็กอีพีนักศึกษาจะเรียน ม.3 ม.4 ซักปีสองปีอาจจะมีมากขึ้นแล้วทางเวียดนามภาษาอังกฤษนักศึกษาแข็งแรงนะ เพราะฉะนั้นก็คิดว่าสองปี-สามปี แต่ผมคิดว่าจะเปิดปีหน้า ถ้าไม่ทันก็ปีถัดไปที่เป็น English Program ก็จะมีนักศึกษาต่างชาติมาเรียนมากขึ้น คิดว่าอย่างนั้น

ผู้วิจัย ทางเราได้มีการทำลักษณะของแนะนำหลักสูตรหรือว่าทางกระทรวงได้ทำแนะนำหลักสูตรบ้างหรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ล่าสุดก็ไปคุนหมิง ไปเสนอหลักสูตรนานาชาติ แต่ปีหน้านะไม่ใช่ปีนี้ เผอิญอาจารย์ผมเก่งภาษาจีน เพราะฉะนั้นรู้สึกนักศึกษาบอก นักศึกษาเอารูปให้ผมดู บูธนักศึกษาแน่นเลย มีมาดูเยอะ แล้วก็ถามเยอะ ซึ่งผมก็เอาตัววัดผมจะให้มีหนึ่งคือแผนที่ของ GMS แล้วก็วงนี่อุบลซึ่งก็ติดกับลาว กัมพูชา เวียดนาม แผนที่สองก็คือเอาสามประเทศมาขยาย สี่-หกก็เอาสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญของภูมิภาคนี้ เสียมเรียบ นครวัด นครธม จัดให้เป็นเรื่องราวของมหาวิทยาลัยต่างๆ แล้วก็ลงไปสู่หลักสูตรห้า-หกแผ่นเป็นแผ่นพับ ก็เพิ่งไปทำที่คุนหมิง รู้สึกจะมียี่สิบกว่าแห่ง ราชภัฏหก แต่ของผมคงไม่มาหรอกครับ เพราะว่าเด็กจีนจะมาเชียงใหม่-เชียงราย เพราะว่าถ้ามาเชียงใหม่-เชียงราย เครื่องมันลงเชียงใหม่ใช่หรือเปล่าครับ หลังจากนั้นรถก็มารับ กำแพงเพชรเอารถไปรับ แต่ถ้ามาผมนี่ จากลำปางมานี่ถ้านั่งรถก็ 14 ชั่วโมง เพราะฉะนั้น..แต่ถ้าจะบินมาลงกรุงเทพฯนี่มันก็เปลืองกว่าบินมาลงเชียงใหม่ ใช่หรือเปล่า เพราะฉะนั้นก็ไม่หวังมากเพียงแต่ว่าถ้ามีก็เป็นสีสัน ซึ่งก็อาจจะมี ก็เพิ่งไปทำ

ผู้วิจัย ครับ ก็ตอนนี้ตลาดจีน เป็นตลาดที่ใหญ่ ทางภาคเหนือนักศึกษาก็เตรียมรับจีนเต็มที่ แม่ฟ้าหลวง เชียงใหม่ ราชภัฏเชียงใหม่ เชียงราย เตรียมรับหมด

ผู้ให้สัมภาษณ์ ผมเด็กจีนไม่มีนะ เคยมีคน-สองคนเท่านั้น ของเชียงใหม่-เชียงรายนี่ร่วม 200

ผู้วิจัย ครับ ทางราชภัฏเชียงใหม่บอกว่าเตรียมจะเปิดรับจีนแบบไม่อั้นเลย

ผู้ให้สัมภาษณ์ สอนเป็นภาษาไทยใช่หรือเปล่าครับ

ผู้วิจัย ใช่ครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ก็เหมือนกับที่ผมเล่าว่าต่างประเทศมาเรียนภาษาไทย ซึ่งผมว่ามันเป็นอะไรที่นักศึกษาคิดไกลกว่าที่เราคิดก็ได้

ผู้วิจัย ท่านครับ แล้วในส่วนของข้อตกลงนี่ช่วยอะไรได้บ้างหรือเปล่าครับ ในส่วนของข้อตกลง ที่เราไปลงนามไว้กับทางเวียดนาม นักศึกษาช่วยในการส่งนักศึกษามาทางเราบ้างหรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ สัญญาความร่วมมือ มันเป็นแบบกว้างๆ จริงๆ แล้วข้อตกลง เราต้องการที่จะเน้นเรื่องการ.. เวียดนามนักศึกษาชวนทำ English Program แต่ว่ามันก็ยังไม่ง่าย เพราะว่าอะไร เพราะว่าต้องยอมรับว่าไม่มีเด็กไทยที่อยากไปเรียนเวียดนาม แต่เด็กเวียดนามอยากมาเรียนที่ไทย เพราะฉะนั้นการหาเด็กไปเรียนเวียดนามนี่..

ผู้วิจัย ก็ถ้าไม่ใช่เด็กเอกเวียดนามก็คงจะไม่อยากไป

ผู้ให้สัมภาษณ์ เพราะฉะนั้นตัวนี้มันเลยเป็นอุปสรรค แต่ตัวผมก็ตอนนี้ก็จะจัดสัมมนานานาชาติร่วมกัน ตอนนี้ก็ชวนนักศึกษามาร่วม เป็นเจ้าภาพร่วมนะ จะจัดเดือนกันยารึไง ก็คือจะชวนเราเป็นเจ้าภาพจัดสัมมนาร่วมกัน

ผู้วิจัย เป็นหัวข้อเกี่ยวกับอะไรครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ผมก็จำไม่ค่อยได้ เป็นลักษณะของ Research Development เอามานำเสนอ ก็คงจะบอกถึงปัญหาต่างๆ แต่เจ้าภาพร่วมขอว่า พวกเรายังไม่ต้องเป็นตอบรับของคุนหมิงกับของเวียดนามแห่งที่ไม่พร้อม นักศึกษา ก็ร่วมเป็นเจ้าภาพของงาน

ผู้วิจัย ท่านครับ ท่านคิดว่าอะไรที่เป็นเหตุผลให้นักศึกษาต่างชาตินักศึกษาตัดสินใจที่จะมาเรียนที่เรา แทนที่จะเลยข้ามไปมาเลเซียหรือสิงคโปร์ซึ่งเป็นความเจริญที่ไม่ได้ห่างจากไทย หรือว่ากระโดดข้ามไปทางออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ทางนั้นเลย

ผู้ให้สัมภาษณ์ นักศึกษาไปหมดครับ เวียดนามนักศึกษาส่งไปทั่วโลก

ผู้วิจัย แล้วคนที่นักศึกษาตัดสินใจมาเมืองไทยนี่นักศึกษาดูจากอะไรครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ผมคิดว่าที่มาเมืองไทย หนึ่งคือถูก ถ้าเด็กฮานอยมาก็จะมาลงเวียงจันทน์ จากเวียงจันทน์ก็จะนั่งรถทัวร์ เวียงจันทน์มันก็คือหนองคายใช่มะ หนองคายมานี่ก็เกือบหกชั่วโมง ซึ่งก็ถือว่าดีกว่าบินมาลงดอนเมือง แล้วมาต่อที่นี่อีก 10 ชั่วโมง แล้วค่าเครื่องบินก็แพงกว่า อย่าลืมว่าฮานอย-เวียงจันทน์ถูก นักศึกษาถือเป็นเครือข่าย นักศึกษาไปที่เวียงจันทร์จะถูกกว่า ค่าเครื่องบินลาวถูกกว่าค่าเครื่องบินไทยแน่นอน จากฮานอยมาใกล้กว่า และจากเวียงจันทน์ก็ใกล้กว่ากรุงเทพฯ มานี่ เพราะฉะนั้นนักศึกษาก็ที่ว่าถูกก็คือตรงนี้ กับสามารถที่จะเดินทาง ถ้าเป็นทางเวียดนามภาคกลางเดินทางโดยรถยนต์สถานเดียว ก็จากเวียดนาม จากกวางตรีซึ่งเป็นเส้นตรงที่สุด ผ่านลาวมาที่อุบลก็น่าจะประมาณ 5-6 ชั่วโมง เพราะว่าจากกวางตรีมาถึงด่านนี่ชั่วโมงหนึ่ง จากด่านลาวมาถึงนี่ก็เกือบ 3 ชั่วโมง เพราะฉะนั้นสะดวกเพราะมีรถวิ่งประจำ ผมว่าตัวนี้มันมาก็ถูก ค่าครองชีพถูก ค่าหน่วยกิตถูก ค่าเดินทางสะดวก ตัวสำคัญก็น่าจะเป็น ถ้าให้ผมวิเคราะห์ก็คือ เวียดนามนักศึกษาก็ยอมรับอยู่ว่าเราไปไกลกว่านักศึกษาเรื่องของการศึกษา เรื่องของมาตรฐาน เรื่องของวิชาการ เราไปไกลกว่าเพราะฉะนั้นนักศึกษาก็ยอมรับตรงนี้ ผมว่าเหตุผลสำคัญก็คือ พวกนี้น่าจะคิดที่จะได้ประโยชน์จากภาษาไทย เหมือนเราไปฝรั่ง ไปอังกฤษ ถึงแม้เราจะเรียนอะไรมาก็ตาม แต่ที่ได้แน่ๆ โดยไม่ต้องเรียนก็คือภาษาอังกฤษ ใช่หรือเปล่าครับ เช่นกัน เด็กเวียดนามก็มาเรียนที่นี่ จะเรียนอะไรก็ตาม จะเรียนท่องเที่ยว จะเรียนภาษาอังกฤษ จะเรียนเกษตร จะเรียนบริหารธุรกิจก็ตาม ที่ได้ฟรีคือภาษาไทย ใช่หรือเปล่าครับ เพราะฉะนั้นเด็กพวกนี้ก็คงจะอ่านว่าอนาคต..คือคนไทยไปเที่ยวเวียดนามเยอะ เพราะฉะนั้นคงจะได้ประโยชน์จากการที่รู้ภาษาไทย เพราะว่า

เท่าที่ทราบ คนเวียดนาม ข้าราชการเวียดนามที่สามารถพูดภาษาไทยได้จะโตเร็ว

ผู้วิจัย อันนี้เป็นข้อมูลใหม่ของผมเลยนะครับ เพราะอะไรทำไมถึงโตเร็วครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ก็เหมือนเมืองไทย ไปจบอเมริกาได้ภาษาอังกฤษ เพราะฉะนั้นก็ย่อมมีข้อเด่น เกิดจะเลือกสองคนขึ้นไปเอาเป็นหัวหน้างาน แข่งกันสาม-สี่คน มีคนหนึ่งเก่งภาษาอังกฤษ เก่งกว่าเพื่อนใช่หรือเปล่า อันนี้ก็เหมือนกัน

ผู้วิจัย มีค่านิยมอยู่ด้วยใช่หรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ เช่นตำรวจ คนที่ได้เป็นหัวหน้าตำรวจ มีโอกาสที่จะได้อยู่กับนักท่องเที่ยว เวลาที่มีปัญหานักท่องเที่ยวไทย เวลามีคดี มีปัญหาอะไรก็สามารถที่จะสื่อสารกันได้ อย่างถ้าเกิดคนทำงานในโรงแรม ผู้จัดการสามารถที่จะรู้ภาษาไทยมันก็ดีกว่าผู้จัดการที่ไม่รู้ภาษาไทย ก็มีโอกาสที่จะก้าวหน้า

ผู้วิจัย คนไทยเข้าไปเที่ยวหรือไปลงทุนที่ประเทศเวียดนามค่อนข้างเยอะ ก็เลยทำให้ภาษาไทยมีอิทธิพลหรือความสำคัญต่อประเทศเวียดนาม

ผู้ให้สัมภาษณ์ ใช่ ผมว่าตัวนี้ตัวสำคัญ

ผู้วิจัย แสดงว่าปัจจัยหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาสนใจมาที่เมืองไทยส่วนหนึ่งก็อาจจะเป็นเพราะว่าการลงทุนไทย ชื่อธุรกิจไทยที่เวียดนาม

ผู้ให้สัมภาษณ์ ส่วนหนึ่งก็อาจจะเป็นเพราะที่อุบลมีเวียดนาม คนไทยเชื้อสายเวียดนามอยู่เป็นจำนวนมาก ตั้งแต่สมัยสงครามเดียนเบียนฟู ก็มีคนไทยเชื้อสายเวียดนามอยู่ด้วย เพราะฉะนั้นเข้ามาอุบลก็ เหมือนมีคนไทยอยู่ในสหรัฐ อาหารไทย อย่างน้อยก็ได้คุยกัน อะไรอย่างนี้นะ ไม่เหงาใกล้ นี่ก็สำคัญ กลับได้ ปิดเทอมก็กลับ

ผู้วิจัย ท่านครับ นักศึกษาต่างชาติ เวียดนามก็ดี กัมพูชาก็ดี มาเรียนที่เรา นักศึกษามีปัญหาอะไรหรือเปล่าครับที่นักศึกษาต้องปรับตัวนอกจากเรื่องภาษาแล้ว มีปัญหาอะไรในเรื่องการดำรงชีวิตของนักศึกษาหรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ เท่าที่ผมทราบก็ แน่นอนช่วงแรกจะเป็นเรื่องของภาษา อันนี้ก็เป็นทั่วไปเรื่องปกติ ปัญหาการเรียน การเรียนช่วงแรกๆ แต่ผมถือว่าระยะยาวไม่มีปัญหาเพราะว่านักศึกษาได้สามกว่า นักศึกษาบอกว่าเด็กไทยคิดช้า เวียดนามเก่งคณิตศาสตร์ คนไทยอ่อน กลัวคณิตศาสตร์ เพราะฉะนั้นปัญหา..ผมก็ยังไม่เห็นนะ ก็มีบางคนที่ถอนตัวไปก็มีแต่เท่าที่ทราบเนื่องมาจากภาษา เรื่องค่าใช้จ่ายนี่ คิดว่าไม่มีปัญหา เพราะว่านักศึกษาบอกว่าอยากได้หอพักดีๆ ทีนี้เด็กไทยก็อยากได้หอพักถูกๆ เด็กไทยนะ เวียดนามบอกว่าอยากได้หอพักดีๆ เงินไม่ว่า ผู้ปกครองเวียดนามบอกว่า ทำไมค่าเรียนถูก เด็กไทยคนไทยกลับบอกว่าค่าเรียนผมแพง แปลว่าอะไรไม่รู้เหมือนกัน ผมว่าสาเหตุที่ปัญหาน้อยก็คงจะเป็นเพราะว่า หนึ่งก็คือเพราะ

นักศึกษามีรุ่นพี่ที่นักศึกษาคลำทางไว้ ก็สามารถที่จะอาศัยรุ่นพี่ในการที่จะช่วยเหลือแนะนำกัน สามารถปรับตัวได้ ไม่เห็นปัญหา

ผู้วิจัย การปรับตัวกับกลุ่มเพื่อนนักศึกษาไทย การเข้ากันกับวัฒนธรรมไทย สังคมไทยตรงนี้ยังไม่มีปัญหาใช่หรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ก็เข้าใจว่ายังไม่มีปัญหา เพราะว่า ความจริงผมมีกีฬาทุกปีนะ กีฬานักศึกษาต่างชาติ มีลาว กัมพูชา ไทย แล้วก็เวียดนาม ให้มีมาก ให้จำนวนใกล้เคียงกัน แข่งเบาๆ ในโรงยิม แข่งวอลเลย์ แข่งฟุตซอล แล้วก็มีสังสรรค์กันในวงเล็กๆ มาร่วมกันร้อย-สองร้อยคน

ผู้วิจัย กิจกรรมเสริมพวกนี้เรานอกจากกีฬาแล้วมี?

ผู้ให้สัมภาษณ์ มีเดินพาเหรด เวียดนามนักศึกษาใส่ชุดประจำชาติ ไม่มีปัญหาเรื่องการกระทบกระทั่งกัน ก็เป็นสิ่งที่ดี

ผู้วิจัย พอดีเข้าเรื่องกิจกรรมเสริม ผมกำลังอยากจะเรียนถามท่านว่า นอกจากเรื่องการเรียนการสอนแล้วเราจะต้องดูแลนักศึกษาเป็นพิเศษ หรือมีกิจกรรมเสริมอะไรมากหรือเปล่าครับ หรือว่าทางนี้จัดอะไรบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์ ก็มีอาจารย์ดูแลนะ อาจารย์ดูแลนักศึกษาต่างชาติ ก็มีการพาไปทัวร์ แต่ไม่ได้ไปไกลนะ เพราะผมไม่ค่อยมีสตางค์ ผมอยากพานักศึกษาไปพัทยา อยากพานักศึกษาไปไกลๆ อย่างกรุงเทพฯ กรุงเทพฯ นี่อยากไปมาก ก็คงจะไปกันเอง ทีนี้ค่าใช้จ่ายในการไปก็..แต่เราก็ไปใกล้ๆ ไปกันแถวตะเข็บชายแดน ก็เป็นกิจกรรมเสริมเพื่อให้นักศึกษา ไปวัดด้วยนะ

ผู้วิจัย เรามีกำหนดหรือเปล่าครับว่าหนึ่งคนต้องได้ไป

ผู้ให้สัมภาษณ์ ไม่มี เผอิญว่านักศึกษาเหล่านี้เขาก็เป็นส่วนของนักศึกษาทั้งชั้นซึ่งปนกันอยู่ เด็กพวกนี้ไปไหนก็ไปด้วยอยู่แล้ว ไปเชียงใหม่ก็ไปด้วย เฉพาะกลุ่มก็จะไปใกล้ๆ ไปใต้ ไปเหนือ ไปหมดก็จะไปกับนักศึกษาในชั้น เป็นผมก็ไปเหมือนกัน ไปเอาประสบการณ์

ผู้วิจัย ท่านครับ เมื่อกี้ในส่วนของปัญหาของตัวนักศึกษาต่างชาติเองไม่มีปัญหาอะไรนอกจากตัวภาษาเองซึ่งเป็นปัญหาของนักศึกษา แล้วในส่วนของตัวสถานศึกษาเองล่ะครับประสบปัญหาอะไรหรือเปล่าในการที่จะต้องเตรียมรับมือปรับตัว หรือเรื่องการดูแลบริหารจัดการ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ผมได้ยินว่าออกเที่ยวเหมือนกัน เที่ยวแสงสี มีดื่ม แต่ละคนที่มานี่ก็ต้องมีฐานะนะครับถึงจะมาได้ ไม่ใช่ชาวนานะ บางคนนี่รู้สึกว่าจะเป็นลูกชายหัวแก้วหัวแหวนของเลขาธิการพรรคประจำจังหวัด นักศึกษาก็มาต้อนรับผม มารับผมไป แล้วก็โทร.คุยกับลูกชาย แล้วก็ลูกนักศึกษาชอบที่นี่มาก ผมมาเช็คดูอีกทีก็พบว่านักศึกษาก็เที่ยวเหมือนกัน เพราะฉะนั้นก็มีปัญหาในเรื่องนี้อยู่แล้ว ซึ่งทางแก้ก็คือว่า ถ้าผมมีหอพักพร้อมก็จะเอามาอยู่หอพักทั้งหมด ให้นักศึกษาต่างชาติมีหอพักที่อยู่ภายใต้การดูแลของเรา

ผู้วิจัย ทุกวันนี้เราให้นักศึกษาต่างชาติอยู่ปนกับนักศึกษาไทยภายในหอพักมหาลัยใช่หรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ครับ แต่ข้างนอกก็มี ปีสองก็ออกไป แต่ปีหนึ่งอยู่

ผู้วิจัย แนวทางที่ท่านกล่าวเมื่อสักครู่คือ นักศึกษาต่างชาติจะต้องมีหอพักเหมือนกับหอพักนานาชาติอย่างนี้รึเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ผมก็อยากจะให้เป็นนานาชาติที่เป็นมาตรฐานนี้มานานแล้ว อินเตอร์นี้ไม่ใช่ไฮคลาสนะ เป็นห้องพักที่มีสัดส่วนเป็นเอกเทศ ไม่ใช่ห้องเดี่ยวอยู่กันสาม-สี่คน แต่ว่ามีเฉพาะนักศึกษาต่างชาติเป็นส่วนใหญ่

ผู้วิจัย ตรงนี้คิดว่าจะช่วยลดปัญหาตรงนั้นได้?

ผู้ให้สัมภาษณ์ คิดว่าจะลดได้ อย่างผมของบประมาณไปก็ไม่ได้ จะลงทุนก็ไม่มีเงิน ก็ค่อยๆ ทำไป เมื่อสักครู่ถามเชิงบริหารจัดการ

ผู้วิจัย ใช่ครับท่าน

ผู้ให้สัมภาษณ์ บริหารจัดการก็ ในเชิงวิชาการไม่มีปัญหาเพราะว่าเราไม่ได้แยกนักศึกษาเป็นห้อง นักศึกษาอยู่เอกอะไร นักศึกษาเรียนอะไรนักศึกษาก็ไปกับนักศึกษาไทย ถือว่าเป็นสมาชิกของกลุ่มนักศึกษานั้นๆ โปรแกรมการเรียนการสอนก็เป็นไปตามปกติ เราไม่ได้จัดว่าโปรแกรมนี้สำหรับนักศึกษาเวียดนาม จัดให้ไทย ให้กัมพูชา เพราะว่ามันไม่ใช่อินเตอร์โปรแกรม อาจารย์ที่สอนก็แล้วแต่ว่าจะเจอใคร ก็ถือว่าเป็นการเรียนปนไปกับนักศึกษาไทย อาจารย์ที่ปรึกษาก็เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาประจำกลุ่มเรียน นักศึกษาก็ดูแลทุกคนอยู่แล้ว แต่ผมก็มีคนที่ดูแลนักศึกษาต่างชาติซึ่งนักศึกษาก็จะได้เจอกันบ่อยๆ เอามาประชุมกัน เพราะว่าเราก็มีธรรมเนียม นักศึกษาก็มาคุยกันบ่อยๆ มีอะไรก็เห็นหน้าค่าตา มีอาจารย์ที่ดูแลอยู่

ผู้วิจัย ท่านครับเราต้องดูแลนักศึกษาเป็นพิเศษในส่วน อย่างเช่นการติดต่อกับราชการไทย การทำวีซ่าพวกนี้เราเข้าไปดูแลนักศึกษายังไง

ผู้ให้สัมภาษณ์ เราดูแลเรื่องอำนวยความสะดวก

ผู้วิจัย ส่วนใหญ่นักศึกษาทำเองหรือว่าทางมหาวิทยาลัยดำเนินการ

ผู้ให้สัมภาษณ์ นักศึกษานักศึกษาจะทำเอง เว้นแต่รายที่มีปัญหาซึ่งของกัมพูชา อย่างหมดอายุอะไรอย่างนี้นะ เราก็ทำหนังสือไป รับรองไป เอารถไปพาไป ไปจ่าย ไปปรับ

ผู้วิจัย ขออนุญาตเรียนถามท่านอธิการนะครับว่า ถ้าท่านมองในเชิงของ SWOT นะครับ ในเรื่องของวงการศึกษาไทย จุดแข็ง-จุดอ่อน โอกาส-อุปสรรค ของการศึกษาไทยที่จะไปสู้ หรือจะเป็นศูนย์กลางของการศึกษาของประเทศเพื่อนบ้านนะครับ เรามีจุดแข็งเรามีจุดอ่อนอะไรครับท่านในการที่จะให้บ้านเราเป็นศูนย์กลางการศึกษาของประเทศเพื่อนบ้านนี้ได้

ผู้ให้สัมภาษณ์ ถ้าถามผมอย่างนี้นะ เละเลย

ผู้วิจัย ทำไมครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ผมมองการศึกษาไทยแย่มาก ระดับอุดมศึกษา การศึกษาไทยถ้าไม่ทำเรื่องคุณภาพไม่มีทางที่จะเป็นศูนย์กลางได้ ใช่หรือเปล่าครับ การศึกษาไทยขณะนี้มันเป็นเรื่องของพาณิชย์ปนอยู่เยอะมาก โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยเอกชนบางแห่ง ประเภทจ่ายครบจบแน่ ก็คือเป็นพาณิชย์บังเอิญมันตรงกับอุปนิสัยคนไทยบางส่วนที่ต้องการใบ ซึ่งเป็นตัวที่ทำลาย เพราะว่าการศึกษาอุดมศึกษาต้องมีคุณภาพ เพราะฉะนั้นถ้ายังปล่อยให้เป็นอย่างนี้อยู่ยาก แต่ว่าผมก็ส่งเสริมมหาวิทยาลัย อย่างบูรพา จุฬา ธรรมศาสตร์ ขอนแก่น ของรัฐหลักๆ ของเอแบคเอกชนผมก็เชื่อ แต่ไม่ใช่ทั้งหมดนะ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ก็ดี แต่อย่างมหาวิทยาลัย วิทยาลัยที่ขึ้นกันเป็นดอกเห็ดนี่..เละ เพราะฉะนั้นถ้าเราไม่ทำการสนับสนุนคุณภาพ นักศึกษารู้ว่ามหาวิทยาลัยไหนเป็นยังไง นักศึกษารู้หมด เพราะฉะนั้นถ้าอุดมศึกษานะ สกอ.ยังไม่อยู่ ผมว่าลำบาก ทีนี้ว่าตัวหนึ่งที่ทำให้เป็นศูนย์กลางของนานาชาติได้นอกจากเรื่องคุณภาพ แต่ว่านักศึกษาก็ทำดีแล้วเรื่องของหลักสูตรนานาชาติ หลักสูตรธุรกิจ เพราะว่าประเทศต่างๆ ภาษาอังกฤษดีขึ้นผมไปเวียดนาม ภาษาอังกฤษนักศึกษาดีมาก จีนก็เหมือนกัน เพราะฉะนั้นต้องเปิดสาขาที่เป็นอินเตอร์โปรแกรมให้เพิ่มมากขึ้น ผมคิดว่าความสำเร็จของตรงนี้ ผมเองผมคิดว่าผมเป็นเพียงเริ่มต้น ก.ไก่ แต่จริงๆ แล้วเป้าหมายสูงสุดคืออะไร เป้าหมายสูงสุดก็คือคนญี่ปุ่นมาเรียน คนเกาหลีมาเรียน คนตะวันออกกลางมาเรียน ซึ่งตอนนี้เอแบคก็ทำได้ ม.บูรพาทำได้ เชียงใหม่ มหิดล เพราะฉะนั้นถ้าผมทำได้ผมต้องทำยุทธศาสตร์ ผมต้องทำหนึ่งสาขาให้เด่นในโปรแกรมภาษาอังกฤษ ถ้าทำได้มันจะดี เพราะฉะนั้นสรุปในภาพรวมคือต้องทำให้กับคุณภาพ ก็อย่างที่สิงคโปร์ทำ แต่ก่อนคนอยากไปเรียนอเมริกา ตอนนี้อาจารย์จากสแตมฟอร์ดมาสอนที่สิงคโปร์ มาเรียนที่สิงคโปร์ก็เหมือนไปสแตมฟอร์ดนั่น แถวจีนแถวอะไรก็แห่กันไปที่สิงคโปร์ มีแห่ไปบูรพาบ้างรึเปล่าก็ไม่รู้

ผู้วิจัย พวกจีนหางแถวกับพวกเกาหลีกลางๆ

ผู้ให้สัมภาษณ์ นักศึกษาคิดได้ไง ทำไมเมืองไทยเราไม่คิด ใช่หรือเปล่าครับ ผมเห็นคนไทยคิดได้ ทำได้จุฬา ธรรมศาสตร์ แต่บางทีมหาวิทยาลัยยักษ์ใหญ่จะลงมาเล่นอะไรก็ไม่รู้ จะมาเล่นกับราชภัฏนะ ต้องมองเลยอย่ามายุ่ง ให้ราชภัฏผมเก็บกินอยู่แถวๆ นี้ ใช่หรือเปล่าครับ อย่างมหาวิทยาลัยสุโขทัย ดูดคนเข้าไปเรียนปีหนึ่ง เป้าหมายหมื่นห้า ปีหนึ่ง มันก็หมดอีสาน แล้วกาฬสินธุ์ให้ใครเข้าไปเรียนล่ะ ผมว่านี่คือการทำลาย

ผู้วิจัย แย่งกันเอง

ผู้ให้สัมภาษณ์ ใช่ สุดท้ายก็รับหมด ดึงแขนเข้ามาเรียนหมด เด็กก็ไม่กระตือรือร้น ไม่มีการแข่งขัน เพราะยังไงเก้าอี้เรียนมันก็ยังมีมากกว่าอุปสงค์ เก้าอี้อุดมศึกษามีมากกว่าจำนวนนักเรียนมัธยม

ปลาย ใช่หรือเปล่า ที่ไหนก็มีเรียน ใจจริงของผมชั้นเชิงนโยบายผมอยากให้มหาวิทยาลัย 7-8 แห่งนั้นร่วมกันแข่งกับสิงคโปร์ แล้วก็ไม่ต้องเพิ่มปริมาณ สำหรับผมนะ ผมมองอย่างนั้น นั่นคือทำคุณภาพ แล้วหลังจากนั้นเด็กอเมริกาจะมาเรียนที่บูรพา จะมาเรียนที่จุฬา เด็กอังกฤษก็จะมา แต่ตอนนี้ไม่มา เมื่อวานนี้ก็มีนักศึกษาจีนที่เรียนอยู่ที่ขอนแก่น โปรแกรมอินเตอร์ มากับเพื่อน เพื่อนเป็นอาจารย์ผมเอง มาหาผมที่นี่ นักศึกษาเรียนอินเตอร์โปรแกรมด้านสาธารณสุขอยู่ที่มหาวิทยาลัยขอนแก่น นักศึกษาก็บอกบ้านนักศึกษามา 5 คน มาเรียนเอกสาธารณสุข อย่างนี้สิ ต้องอย่างนี้มหาวิทยาลัยใหญ่ ใช่หรือเปล่า หากินเงินหยวน กินเงินดอลล่าร์

ผู้วิจัย ขอบพระคุณครับเป็นแง่คิดให้กับทางทีมวิจัยได้ แบ่งส่วนแบ่งงานกันทำ ลักษณะอย่างนั้นใช่หรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ต้องคุมปริมาณเหมือนอย่างมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบล มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีผมว่าทำไม่ถูก มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีนี่ต้องออกแบบเป็น Science Technology แต่ปรากฏว่าหนังสือรัฐประศาสนศาสตร์เต็มเลย เอาบริหารศาสตร์เข้าไปอีก ศิลปวัฒนธรรม เล่นวัฒนธรรม เล่นพื้นที่ เล่นองค์การบริหารส่วนตำบล ตายเลยครับ ไม่รู้ว่ามาตรการชุดไหนที่อุดมศึกษาไปดูแลประชาชน ซึ่งมันก็ดี แต่การดูแลประชาชนนี่บางทีผมอาจจะดูแลได้ดีกว่าก็ได้ ใช่หรือเปล่าครับ น่าจะมุ่งที่จะไปสู้กับเคมบริดจ์ มหาวิทยาลัยหลักๆ ในภูมิภาค

ผู้วิจัย อาจจะเป็นเพราะว่าสถาบันอุดมศึกษาเราตีโจทย์ไม่แตกก็ได้ครับ คือประชาชนมีเรื่องพิจารณาหลายเรื่อง

ผู้ให้สัมภาษณ์ นักศึกษาว่าอย่างนั้น นักศึกษาว่าเด็กนักศึกษาไปตามไม่ทัน เด็กมันไม่ไหว เด็กมันไม่สู้พื้นฐานมาจบมัธยมก็ต่อไม่ได้

ผู้วิจัย ในส่วนที่ท่านกล่าวเมื่อสักครู่นั่นเป็นในเชิงของจุดอ่อนซึ่งเราอาจจะอ่อนด้อยไปในเรื่องของคุณภาพ หรือหันมาเล่นเชิงปริมาณซักนิดหนึ่ง จุดแข็งที่เราพอจะสู้กับคนอื่นนักศึกษาได้พอจะมีหรือเปล่าครับ พอจะสู้กับสิงคโปร์ มาเลย์ หรือออสเตรเลีย นิวซีแลนด์พวกนี้ ท่านมองว่าเราพอจะมีจุดแข็งตรงไหนได้บ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์ ก็บ้านเราเกิดก่อนเขานะ ก่อนสิงคโปร์ มหาวิทยาลัยแพทย์ศาสตร์ เกษตร ผมว่ามหาวิทยาลัยพวกนี้จริงๆ เป็นมหาวิทยาลัยที่ต้องเหนียวเอามากๆ จุฬา ธรรมศาสตร์ มหิดล พวกนี้ แพทย์นี่ไร้เทียมทาน อย่างเกษตรนี่ความจริงแล้วเป็นสุดยอดเลย วัตถุประสงค์ของการตั้งมหาวิทยาลัยผมคิดว่า นักศึกษาตั้งชื่อ ชื่อมันก็บอกวิสัยทัศน์ ปรัชญา ทิศทาง ว่าจะเป็นเอกคัตตะยังไง จะเป็นคนกู้ชาติเรื่องอะไรใช่หรือเปล่าครับ ใครเด่นเรื่องอะไร ใครดีเรื่องอะไร ตอนหลังมันเป็นคอมเพนซีฟหมดเลยไม่เว้นแม้กระทั่งบูรพา แต่บูรพาผมไม่ว่านะ

เพราะว่าบูรพาก็เป็นวิทยาลัยการศึกษา เพราะฉะนั้นตอนนี้มันยังไม่ร้อยเปอร์เซ็นต์ ผมว่าตัวนี้เป็นตัวหนึ่งที่ทำให้สิ่งที่ผมเคยเห็น มันอาจจะ เพราะว่าโฟกัสมันก็กระจาย ฐานเดิมที่แน่นอยู่แล้วก็ยิ่งแน่นเข้าไปอีก...เราก็เลยต้องซื้อปุ๋ยจากยูเครน ตันละเท่าไหร่นะ หมื่นสาม ปุ๋ยที่ใช้อยู่หมื่นแปดนะเดี๋ยวนี้ ทำไมเราต้องซื้อปุ๋ยจากยูเครนทั้งๆ ที่เราเป็นประเทศเกษตรกรรม มหาวิทยาลัยเกษตรทำอะไรอยู่ หรือกระทรวงเกษตร หรือศูนย์วิจัยการเกษตรทำอะไรอยู่ เพราะฉะนั้นมันก็เป็นคอมเพนซีฟหมด รวมทั้งผมด้วยนะ ผมก็ต้องเป็นด้วย มิเช่นนั้นผมก็อยู่ไม่ได้ถ้าผมจะสอนครูอย่างเดียว ก็ไม่มีครูแล้วนี่ เต็มหมดแล้วครู

ผู้วิจัย ท่านครับ แล้วส่วนที่มีการเรียนการสอนในส่วนนักศึกษาต่างชาติที่นักศึกษาเข้ามาเรียนตอนนี้ทางรัฐบาล ทางกระทรวง ทางภาคส่วนกลางและภาครัฐนะครับนักศึกษามีการส่งเสริมหรือสนับสนุนอะไรบ้างครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ หมายถึง?

ผู้วิจัย หมายถึงกระทรวงศึกษาธิการก็ดี สกอ.ก็ดีนะครับ นักศึกษาเข้ามาส่งเสริมทางมหาวิทยาลัยจัดการศึกษาหรือรับนักศึกษาต่างชาติยังไงบ้างครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ นักศึกษาหลอกผม นายกทักษิณนักศึกษาหลอกผม นายกฯทักษิณไปประชุมที่ป่าสักคณะรัฐมนตรีร่วมไทย-ลาว แล้วก็มาประชุมที่เมืองไทย ที่หอประชุมผมนี่ ร่วมกับกัมพูชา ก็จัดการแสดงพื้นเมืองโปงลางอะไร มีความสุข ก็บอกว่าจะให้ทุนการศึกษากับนักศึกษาลาว-กัมพูชามาเรียนประเทศไทย เสร็จแล้วก็ พูดแล้วก็ลืม นักศึกษาก็ถาม จะส่งมาได้รียัง 5 คน 10 คน ผมก็ถามส่งอะไรมา นักศึกษา ส่งมายังไงล่ะ ก็นายกฯ ไปเซ็นไว้ประชุมร่วม ทางกระทรวงก็ถามมา มีหลักสูตรหรือเปล่า มีพร้อม ส่วนใหญ่จะถามว่ามีกี่คนแล้ว กระทรวงนักศึกษาจะถามว่ามีกี่คนแล้ว สกอ. มีกี่คนแล้ว ผมก็บอกเท่านั้นคนเท่านี้คน เพราะฉะนั้นรัฐบาลก็พูดก็ได้ชื่อเสียงไป แต่ว่าการสนับสนุนไม่มีเลย เพราะฉะนั้นเราก็ดูแลได้เท่าที่เราคิดว่าเราจะได้ทุน ก็รับเข้ามาแล้วเงินไม่มา เราก็ดูแลกันไม่จบ ตอนหลังผมก็ลดจำนวนลง เพราะว่าไม่มีทุน แล้วนักศึกษาเข้ามานักศึกษาก็ต้องมาให้ถึง ประเด็นเป้าหมายสูงสุดก็คือนักศึกษาก็ควรจะออกสตางค์เอง นั่นเป็นจุดหมายปลายทางสูงสุด เอาสรุปก็คือว่า เราไม่ได้รับการดูแลเลย มีแต่จะเอาข้อมูลเพื่อเอาไปทำฐานข้อมูล ไม่มีเป็นอย่างอื่น ซึ่งจริงๆ แล้วการเอานักศึกษาเข้ามาเรียนมีแต่ได้กับได้

ผู้วิจัย ขออนุญาตเรียนถามเป็นคำถามต่อเนื่องนะครับ แล้วในส่วนที่ต้องการรับการสนับสนุน ทางสถาบันอุดมศึกษาจะต้องการรับการสนับสนุนจากภาครัฐก็ดี จาก สกอ.ก็ดีในเรื่องอะไรบ้างครับ ที่ต้องการรับการสนับสนุน

ผู้ให้สัมภาษณ์ ผมไม่ต้องการการสนับสนุนทางตรง เพราะฉะนั้นทางตรงนี่มันเป็นไปไม่ได้ ผมเพียง

ต้องการให้ดูแลมหาวิทยาลัยของผมให้มันพอยืนอยู่ได้.. ผมเป็นต้นไม้ที่โตพอสมควร แต่โตจากการที่เราหาน้ำหาปุ๋ยเอง ซึ่งจริงๆ ที่เราปลูกมันเพราะว่าระยะแรกๆ เราคงต้องดูแลนักศึกษาดีๆ หน่อย ต่อไปคงมีปุ๋ยมาจาก สกอ. มาช่วยเราเพราะมันกินปุ๋ยมากขึ้น กินน้ำมากขึ้น ตอนแรกๆ มันกินไม่มาก โตขึ้นมันกินมาก ในขณะที่ผมมีกิ่งที่เสียบ กิ่งที่มีผลนักศึกษาต่างชาติห้อยอยู่ เพราะฉะนั้นถ้าผมมีน้ำมีปุ๋ยมาช่วยจาก สกอ. ผลนี้ที่เป็นนักศึกษาต่างชาติที่ห้อยอยู่มันก็คงจะอุดมสมบูรณ์ เพราะฉะนั้นผมจึงไม่ต้องการ ผมต้องการเพียงมีน้ำปุ๋ยมาใส่ให้ต้นไม้ผมในภาพรวม เพราะตอนนี้ผมต้องหาน้ำหาปุ๋ยเอง

ผู้วิจัย ผมขออนุญาตสรุปนะครับ คือเหมือนกับว่าไม่ต้องการให้ทุนนักศึกษาต่างชาติโดยตรงหรืออะไรในเรื่องการประชาสัมพันธ์ แต่ว่าถ้าดูแลตัวมหาวิทยาลัยได้ดีแล้ว ตัวมหาวิทยาลัยดีอยู่แล้วมันจะดึงนักศึกษาต่างชาติหรือมันจะหล่อเลี้ยงนักศึกษาต่างชาติ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ช่วยให้ผมแข็งแรงแล้วผมจะมีปัญญาที่จะช่วยผมทำเรื่องคุณภาพ แล้วจะเป็นตัวดึงดูดนักศึกษาเข้ามาเอง

ผู้วิจัย ขออนุญาตขยายความได้หรือเปล่าครับ ท่านยกตัวอย่างในเรื่องที่ว่าเรื่องที่ท่านต้องการช่วยให้แข็งแรง ยกตัวอย่างได้หรือเปล่าครับว่ามีเรื่องอะไรบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์ เรื่องคนเป็นเรื่องที่ใหญ่มาก ทีนี้ผมก็ต้องหาคนมาให้มันเข้าเกณฑ์นะครับ เดี๋ยวมันจัดส่วนอาจารย์นักศึกษาไม่ได้ เพราะฉะนั้น..ผมได้ 251 ล้าน ม.อุบลได้ 600 นักศึกษาน้อยกว่าบูรพานี่เท่าไหร่ 800

ผู้วิจัย ไม่ถึงพันครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ผมตั้ง 250 ใช่หรือเปล่า เป็นเงินเดือนขึ้นหมด เป็นอย่างนั้น ผมทำเรื่องบำรุงศิลปวัฒนธรรมไปแสดงทั่วโลกแล้วก็มีผลงานเยอะมาก ให้ผมมาตั้ง หนึ่งแสน นะครับ แค่หลังนี้ผมก็จะตายแล้ว เพราะฉะนั้นอันนี้คือ ก็แปลว่าผมต้องหารายได้เอง

ผู้วิจัย ทั้งเรื่องของคน เรื่องของ...

ผู้ให้สัมภาษณ์ เฉพาะเรื่องคนครับ เพราะว่าผมแบกเรื่องคนเยอะมาก เราได้มติ ครม. มติครม.ของท่านสุรยุทธ์ให้อัตรากำลังเฉพาะของผมมา 363 อัตรา 3 ปี ปี 51-53 พอถึง 51 จะให้ 1 ใน 3 แปลว่า 121 ปี 52 ให้ 121 ปี 53 121 เป็น 363 แต่พอถามถึงนักศึกษาที่ผมดูแล พอปี 51 ไม่มีเงิน ก็ไม่ให้ มันแปลว่าไม่ได้ซักคน แปลว่าผมก็ต้องเอาเงินที่พอมีอยู่จ้างนักศึกษา ซึ่งก็จ้างถูกๆ แล้วคนเก่งๆ นักศึกษาก็ไปบูรพาหมด นะครับ นักศึกษาก็บอกปี 51 ไม่ได้ มันต้องแปลญัตติ ปลายปีก็ไม่ได้ ก็เอา 52 ก็แล้วกัน 52 ที่จะถึงนี้ผมก็ตั้งไป 1 ใน 3 เหมือนกัน 121 อัตราให้มา 50 เป็นเม็ดเงินรวมแล้วนะ ซึ่งก็ไม่รู้ว่าปี 53 ผมจะถึง 200 รึเปล่า ในปี 53 ผมควรจะได้ถึง 300 กว่า แต่มันจะได้เพียง 50 อัตรา เพราะฉะนั้นผมก็ไม่มีปุ๋ย แล้วภาษาต่างชาติที่เป็นไม้

ผลที่ผมเสียบยอดมามันก็ ผลคงไม่งาม

ผู้วิจัย ปัจจุบันสถาบันการศึกษาของเราที่อยู่ทั่วๆ ไปนั่นก็คือต้นมันอ่อนแออยู่ ตอนนี้จะขยับหรือจะทำอะไรก็ยากขึ้นไปทุกๆ เรื่อง

ผู้ให้สัมภาษณ์ เพราะฉะนั้นก็ ผมเพียงต้องการเพียงแค่นี้ และผมก็จะทำเองในการที่จะสร้างยุทธศาสตร์ ทำกลยุทธ์ว่าเราจะเรียนอะไร แน่นอนผมไม่เอาทุกเอก แต่จะทำให้มันเป็นที่ยอมรับแล้วก็มาเรียนกัน ก็คงสรุปว่าผมก็คงจะ ความเป็นนานาชาติก็ดีหรือมีอยู่ในพื้นที่ก็คงเป็นท้องถิ่น เกี่ยวกับท้องถิ่นผมขีดวงออกไปไกลหน่อยเท่านั้นเอง บางทีกินข้ามไปถึงเวียดนามเพราะว่ามันอยู่ชายแดน แต่เผอิญว่ามันติดต่อภาคพื้นดินเท่านั้นเองมันก็เลยเป็นสาม-สี่ประเทศ ไทย-ลาว-เวียดนาม-กัมพูชา ซึ่งอยากได้จีนมาโดยอ้าง GMS ก็คงจะมีจีนมา นักศึกษาญี่ปุ่น เกาหลีเลิกพูดได้ เราคงไม่มองไกลเกินไป นั่นก็คงสิบปีข้างหน้าซึ่งคนรุ่นใหม่ก็ต้องเอาโจทย์ไปคิดต่อ

ผู้วิจัย ไม่แน่ครับ ตอนนี้ญี่ปุ่นกำลังสนใจ เกาหลีนักศึกษากำลังสนใจ นักศึกษากำลังลงเรื่องท้องถิ่นมากขึ้นนะครับเท่าที่สังเกตดูหลังจากที่ไปที่บูรพา นักศึกษาจะลงหลักสูตรที่มีลักษณะของ Area Study พวกนี้มากขึ้นพอสมควร นักศึกษาอาจจะสนใจภูมิภาคทางนี้ก็ได้ครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ซึ่งผมต้องสร้างดีกว่า ต้องมีดีกว่า ซึ่งการมีดีนั้นมันต้องมีหลายปัจจัย ผมก็ดูเรื่องคนมากกว่า ผมมองว่าอะไรคือทิศทางที่เราจะเดิน จะเริ่ม ผมไม่ใช่เป็นเชลซีนะ ถ้าผมเป็นเชลซี ความจริงผมเป็นแฟนหงส์นะ สมมติถ้าผมเป็นหงส์นะ ผมมีตอเรส ถ้าตอเรสเจ็บผมก็ยังมีเดิร์ทเชาท์หรือไม่ก็เอาอินเตอร์เคาท์ยังได้เลย ทีนี้ทีมชาติไทยมีลีซอ คนอื่นไม่รู้ใคร มันไม่มี เมื่อไม่มีผมจะทำไงล่ะ ผมก็ต้องมีอาจารย์ที่มือดี ทำไมถึงไม่มีเพราะว่าคนเก่งๆ นักศึกษาก็ จ้างนักศึกษาถูกนักศึกษาก็ไป ผมจะได้ก็ต่อเมื่อคนเก่งๆ มาอยู่ ผมก็คิดเอาเอง ถ้าเขาเป็นคนอุบลถ้ามีอะไรดีๆ มีสิทธิ์กลับมาอุบล เพราะว่า..เงินเดือนมันอาจจะน้อย แต่ถ้านักศึกษาได้ดูแลพ่อแม่ ใกล้บ้าน ค่าน้ำมันถูก เดินทางถูก อยู่บ้านตัวเอง ผลทางใจนะมันอาจจะมากถึงสิบเท่า เพราะฉะนั้นเราก็แสวงหาคนอุบล ผมใช้วิธีนี้ เวลาให้ทุนก็แอบให้คนอุบล ไม่ไปไหน เพราะนักศึกษาห่วงพ่อแม่นักศึกษาเหมือนกัน แต่ก็ไม่แน่ พอไปๆ มาๆ มหาวิทยาลัยอุบลก็ดึงไป ก็ต้องปล่อยไป อันนี้เข้าประเด็นรึเปล่าครับ

ผู้วิจัย ครับ ขออนุญาตเข้าคำถามสุดท้ายครับ ท่านอธิการอาจจะได้เปรยๆ ไว้เมื่อสักครู่นี้นะครับ คำถามนี้ผมอยากจะขออนุญาตเรียนถามถึงแนวยุทธศาสตร์หรือนโยบายในเรื่องที่อาจจะพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลให้รองรับนักศึกษาต่างชาตินี้ ทางท่านอธิการหรือทางมหาวิทยาลัยมีแนวยุทธศาสตร์หรือว่านโยบายที่จะทำต่อไปตรงนี้อะไรบ้างครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ในส่วนของผมก็คือว่า แน่นอนครับว่าคนเกาหลีไม่เรียนภาษาไทยหรอกครับ เวียดนามนักศึกษาเรียนภาษาไทย นักศึกษามาเรียนที่นี่ นักศึกษาอยากได้ภาษาไทยเพื่อเอาไปทำอะไรต่างๆ ภาษาไทยมันเป็นภาษาที่เล็กมาก นักศึกษาไม่มาเรียนหรอกภาษาไทย เพราะฉะนั้นถ้านักศึกษาเรียนนักศึกษาก็เรียนภาษาอังกฤษ เพราะฉะนั้นกลยุทธ์หรือยุทธศาสตร์ผมคิดว่าคงต้องสร้างความแข็งแรงในเรื่องของภาษาอังกฤษ ตอนนั้นผมไปคุยกับอาจารย์ของเราดูเหมือนจะถดถอย เรื่องโดยรวม หมายถึงว่าพื้นฐานภาษาอังกฤษ เพราะฉะนั้นตัวภาษาอังกฤษนี่จะอย่างนี้ไม่ได้แล้ว ผมก็เลยพูดว่าผมต้องลองทำอีพี ตัวอินเตอร์โปรแกรมอาจจะเป็นวิทยาลัยนานาชาติ หรืออาจจะเป็นทำเป็นโครงการนานาชาติ ฉีกออกมาจากคณะต่างๆ แล้วก็บริหารในรูปแบบพิเศษ ก็พัฒนาหลักสูตรขึ้นมาแล้วก็ระดมพล ลงทุนหน่อยหนึ่งเพราะว่าเป็นลูกที่ต้องประคบประหงม

ผู้วิจัย เป็นเหมือนวิทยาลัยนานาชาติของมหิดล?

ผู้ให้สัมภาษณ์ อาจจะไม่ใช่วิทยาลัย อาจจะดึงออกมาเป็นโครงการ ไม่รู้ว่ามันจะทำได้แค่ไหนยังไง สิ่งที่ต้องการจะขอจาก สกอ.ก็คือ ก็คนที่ว่า ถ้าผมได้คนอัตรานั้นๆ ผมก็เติมเงินผมเข้าไป คนเก่งๆ ก็จะมา สองอาทิตย์ก่อนผมก็ทำนัดหมายร่วมกับท่าน ท่านก็เสนอ 2+2 เพราะฉะนั้น สมมติว่าผมต้องการ สกอ. ให้ความช่วยเหลือเพื่อให้ได้ตรงนี้ คนที่เก่งเรื่องภาษาอังกฤษ จบปริญญาเอกมาจากต่างประเทศ ก็ให้เงินมา 1.7 ครับ อัตรากำลังตามกรอบที่ผมเสนอไป แล้วมาบริหารตรงนี้เอง เพื่อจะได้มีคนเก่งๆ ที่มีชื่อเสียงมาดำเนินโครงการ ต้องการแค่นั้น คือถ้าเรามีคนเราก็บริหารจัดการได้ มันไม่ยาก แล้วก็วิธีการก็คือว่า ขณะผมได้คนเก่งๆ อย่างนั้นมานะผมก็จะมาร่วมทีม แล้วก็ขณะเดียวกันการพัฒนาหลักสูตรก็ต้องอาศัยดึงเอาคนที่เก่งๆ มาทำหลักสูตร แล้วก็อาจจะเริ่มจากถ้าเรายังไม่เก่งทางดีพอผมว่าเราอาจจะต้อง เนื่องจากมีคนเสนอ 2+2 , 3+1 มาเยอะเลย

ผู้วิจัย 2+2, 3+1 นี่หมายถึงอะไรครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ อยู่ที่ผม 2 ปีแล้วก็ไปที่นั่นอีก 2 ปี นักศึกษาเสนอมานานแล้วแต่ผมยังไม่ได้ทำ บางท่านก็เสนอ 3+1 เสนอดีมากเลย คือหมายความว่าอยู่กับผม 3 ปี อยู่ 3 ปีมันก็ไม่แพงมากเพราะว่าอยู่เมืองไทย ส่วนปีสุดท้ายก็ไปที่โน่น จบที่โน่น นักศึกษาได้ไปเที่ยวที่โน่น แต่นั่นก็หมายความว่าผมต้องมี เช่น ถ้าไปหยางโจวผมก็ต้องมีอาจารย์ภาษาจีนเพิ่มมากขึ้นแล้วในส่วนของภาษา ในส่วนของคอนเท็นท์ผมต้องเอาอาจารย์จีนมาสอนพื้นฐานทางวิชาชีพใช่หรือเปล่าครับ จากนั้นก็พัฒนาไปสู่อีพี หลักสูตรภาษาอังกฤษ ถึงจุดหนึ่งมันก็มีการสร้างคนขึ้นมาเมื่อมีความเชื่อถือเกิดขึ้นใช่หรือเปล่า ผมก็ไม่รู้ว่าต้องการอะไรนะ

ผู้วิจัย สุดท้ายก็ต้องทำมหาวิทยาลัยให้เข้มแข็งแล้วทุกอย่างจะตามมาเอง

ผู้ให้สัมภาษณ์ ใช่ เราก็ต้องเอาสาขาที่เรามีดี มีคนที่หน่วยก้านดี ถ้าไม่มีตัวนี้ก็คงไม่ได้ ต้องเริ่มมาจากอาจารย์ก่อน เรามีอาจารย์สอนจาก สกอ.มาสนับสนุนเราในการที่จะได้มีอัตรามากขึ้นเพื่อที่เราจะได้มีการบริหารจัดการ แบ่งคนออกเป็น 2-3-4 คน เมื่อได้ทีมแล้วมันก็เข้มแข็งพอที่จะเปิดได้ ถ้าจะเปิดตรงนี้ได้ก็ต้อง 2+2

ผู้วิจัย ครับ ขอบพระคุณท่านมากเลยครับ ได้ความรู้แล้วก็ข้อมูลมากทีเดียว ผมได้ข้อมูลที่ค่อนข้างตรงทีเดียวครับท่าน แล้วก็มีประเด็นใหม่ 2-3 ประเด็นที่ทำให้ทีมงานต้องไปขบคิดกันต่ออย่างเรื่องของการวัดภาษาไทยให้เป็นมาตรฐาน ตรงนี้ก็ตรงกันกับภาคเหนือ ทางเชียงใหม่-เชียงราย นักศึกษาก็มีข้อประเมินแบบวัดตรงนี้เหมือนกัน ทางนั้นก็ให้ข้อคิดเหมือนกับว่าทำไมเราไม่มีแบบวัดเหมือนกับที่ฝรั่ง เราจะไปเรียนเมืองนอกนักศึกษาก็มี IELE, TOFEL เราก็น่าจะมีตรงนี้เหมือนกัน ขออนุญาตเรียนถามท่านอธิการเพิ่มเติมว่าเรามีหลักสูตรลักษณะของหลักสูตรระยะสั้นหรือเปล่าครับ เหมือนกับมาฝึก 3-4 เดือนอะไรอย่างนี้ครับ พวกข้าราชการมาฝึกอบรม

ผู้ให้สัมภาษณ์ ก็หลักสูตรไม่มีเพียงแต่ว่ามันเป็นรูปแบบ ก็จะมีอย่างเวียดนามมา เวียดนามให้ช่วยวัด คือหมายความว่าพอเราส่งไปกวางตรีสอนมัธยมด้วย สอนวิชาเลือกด้วย ทางโน้นนักศึกษาก็อบรมครู ฝึกข้าราชการของเวียดนามให้รู้ภาษาไทย เสร็จแล้วพอมีสอบก็มาสอบที่นี่ พอผ่านก็ให้ใบไป ให้ทางเรารับรอง มันก็ยังไม่มีการอบรมที่เป็นหลักสูตรเท่านั้น

ผู้วิจัย อบรมภาษาอื่นยังไม่มี มีแต่อบรมภาษาไทย เหมือนมาสอบประกาศนียบัตรภาษาไทยที่เมืองไทย ก็น่าสนใจ ประเด็นภาษาไทยของท่านทางมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลก็น่าสนใจครับที่ไปเปิดสอนภาษาไทย เหมือนเป็นการเตรียมความพร้อมของเด็กจริง

ผู้ให้สัมภาษณ์ ไม่รู้ว่านักศึกษาจะยังไง ปัญหาอยู่ที่ตรงครูผม เพราะว่าอะไร เพราะว่าการไปสอนที่ฮานอยในเวียดนาม ถ้าไปสอนให้กับฝรั่งไม่มีปัญหาหรอกนักศึกษาใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลาง นี่ไปสอนให้กับเวียดนาม ภาษาอังกฤษนักศึกษาก็ไม่ได้ ภาษาไทยก็ไม่ได้ มันก็ต้องมีภาษากลาง อังกฤษเป็นภาษากลางไม่ได้ มันต้องเอาภาษาเวียดนามเป็นภาษากลางใช่หรือเปล่าครับ ผมจึงมีครูที่ค่อนข้างจำกัด ซึ่งอาจจะมีอาจารย์จีนมาสอนภาษาจีนให้กับเด็กผม เด็กเอก-โทจีน เอาอาจารย์จีนมาสอน เอาภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลาง เพราะฉะนั้นนักศึกษาก็เป็นอาจารย์จีนที่เก่งภาษาอังกฤษ นะครับ ก็ไม่มีปัญหา

ผู้วิจัย ครับ ผมขออนุญาตรบกวนท่านอธิการเพียงเท่านี้นะครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ครับ

ผู้วิจัย ครับ อันนี้ก็เป็นผลงานของนิสิตของที่คณะผมนะครับ เป็นนิสิตปริญญาโท พอดีนักศึกษาอยู่ในรายวิชาสัมมนานโยบายต่างประเทศ แล้วเราก็ทำข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับประเทศเวียดนาม

	และประเทศกัมพูชา ก็เป็นรายงานประจำภาคเรียนของนิสิตนะครับ ทั้งเรื่องเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม แล้วก็เรื่องของประวัติศาสตร์ บุคคลสำคัญ ผมก็เอารายงานของนักศึกษามาเรียบเรียงใหม่ แล้วก็หาข้อมูลเพิ่มเติม
ผู้ให้สัมภาษณ์	รู้สึกคณบดีเคยมานะ
ผู้วิจัย	ท่านอาจารย์ศรุติ
ผู้ให้สัมภาษณ์	ผมก็จำชื่อไม่ได้เพราะผมเจอเยอะ
ผู้วิจัย	ของผมเป็นวิทยาลัยบริหารรัฐกิจ น่าจะเคยมาครับ
ผู้ให้สัมภาษณ์	เพราะว่าเคยเล่าว่าที่โน่นนี่มีโรงแรมของคณะเอง อาจจะคนละคณะก็ได้
ผู้วิจัย	น่าจะคนละคณะครับ แต่ทางท่านคณบดีผมก็ตอนนี้ ท่านผู้อำนวยการผมนะครับ ไม่ทราบว่าน่าจะเป็นอาจารย์นฤดม รู้สึกว่าจะมีความเชื่อมโยง ร่วมงานในด้านวิชาการ ท่านอาจารย์นฤดมก็ช่วยเหลือทางด้านวิชาการเรานะครับ ท่านมีความรู้เรื่องประเทศเพื่อนบ้าน แล้วปีต่อมา ปีที่เรากำลังทำอยู่นี้เราก็จะทำทั้งลาว-เวียดนาม แล้วก็พม่า ทั้ง 3 ที่อย่างนี้ครับ เล่นออกมาเป็นชุดเลย อาจารย์นฤดมก็ได้มาช่วย
ผู้ให้สัมภาษณ์	ดีที่ได้ปรึกษากันเพราะว่าผมกำลังจะตั้งทีมที่จะทำในเรื่องของการศึกษาสถานศึกษาลุ่มน้ำโพ ซึ่งของเราเองจะใกล้ไปทางลาว ผมใกล้ลาวแล้วก็ติดกัมพูชาด้วย ผมอยู่ทางเหนือ บูรพาอยู่ทางใต้ ใช่หรือเปล่า
ผู้วิจัย	อันนี้เราได้ทุนจากกระทรวงการต่างประเทศครับ ให้ทางวิทยาลัยไปดูแลทางเกาะกงครับท่าน ก็คือเหมือนกับว่าลงไปทั้งฝึกอบรมพวกข้าราชการในเกาะกง เห็นมีพัฒนาข้าราชการในเกาะกงด้วย
ผู้ให้สัมภาษณ์	เกาะกงใกล้ไทยมากด้วยใช่หรือเปล่า ใกล้ประมาณกี่กิโล
ผู้วิจัย	ใกล้ครับ ถ้าตัวฝั่ง ชายแดนมันติดกันเลยถ้าผมจำไม่ผิดนะครับ ผมยังไม่เคยไปที่เกาะกงแต่รู้สึกว่า..
ผู้ให้สัมภาษณ์	ที่ชายแดนนักศึกษาติดตราดอยู่แล้วใช่หรือเปล่า แต่เกาะมันห่างออกไป
ผู้วิจัย	ตัวเกาะใช่หรือเปล่าครับ ตัวเกาะนี่ถ้าจากไทยนี้ยังไม่เคยนั่นครับ
ผู้ให้สัมภาษณ์	ถ้าไปเกาะกงต้องผ่านหมู่เกาะช้างก่อน
ผู้วิจัย	ครับ มีพี่ท่านหนึ่งที่อาจารย์ท่านเคยไปสำรวจครับก็บอกว่านั่งเรือประมาณชั่วโมงกว่าๆ สองชั่วโมง แต่ถ้าเราขับไปเลยมันจะไม่ได้ผ่านเรื่องเอกสารแดนครับ ก็เลยต้องเข้าฝั่งก่อนแล้วค่อยนั่งเรือไป เพราะถ้านั่งเรือไปเลยมันผิดกฎหมาย จะเป็นลักลอบเข้าเมืองไป ก็เลยไม่เคยได้มีโอกาสไป
ผู้ให้สัมภาษณ์	ดีแล้วผมจะได้เอาตัวนี้เป็นแนวทาง

บทสัมภาษณ์
อธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ผู้วิจัย ในเบื้องต้นต้องขออนุญาตเรียนถามถึงที่มาของการจัดการศึกษาให้กับนักศึกษาต่างชาติของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์นะครับ ว่าเริ่มต้นจากไหน เมื่อไร และอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์ ในเบื้องต้นจะขอพูดถึงในแง่ของเหตุผลกับที่มานะคะ เหตุผลก็คือเริ่มแรกพอเราจะเป็นมหาวิทยาลัย ตอนนั้นเราเตรียมตัวพัฒนาจากเริ่มสร้างวิทยาลัยครู เป็นสถาบันราชภัฏก็ยังเน้นครู แล้วก็ยังอยู่ภายใต้กรมการฝึกหัดครู เราก็เลยมองดูว่าถ้าเราจะเปิดสาขาวิชาอื่นแล้วเราจะต้องเริ่มต้นตั้งแต่การพิจารณาว่าพื้นที่ที่เป็นที่ตั้งของราชภัฏสุรินทร์นั้นเราอยู่ในแอ่งอารยธรรม เพราะคนพื้นเมืองเดิมรวมถึงนักศึกษาที่เป็นคนพื้นที่พูดภาษากัมพูชาหมด แต่ถ้ามองจากประวัติศาสตร์หรือการเมืองการปกครองนโยบายของรัฐนั้น มองว่าตรงนี้คืออีสาน คือลาว การเมืองการปกครองไม่เคยเอาประเด็นเรื่องชาติพันธ์มาใช้ในทางด้านรัฐศาสตร์ เมื่อเป็นเช่นนี้ทางเราก็ ที่นี่เราเด่นเรื่องศิลปวัฒนธรรมมานาน เพราะฉะนั้นเรามีภาคีของประชาชนเป็นระดับเบญจภาคีที่มาร่วมเรื่องวัฒนธรรม เราจึงมีอำนาจในการชี้นำทางวัฒนธรรมค่อนข้างมาก เมื่อเป็นเช่นนี้เราก็พบว่า เราอยู่ใกล้เสียมเรียบ ซึ่งเป็นมรดกโลก ช่วงนั้นประกาศเป็นมรดกโลก เราอยู่ใกล้เสียมเรียบแค่ร้อยกิโล เราก็คาดเดาว่าอนาคตอันใกล้นี้ พลวัตของความเป็นเจริญของเสียมเรียบจะกวาดบริเวณของอีสานใต้หมด เราก็เลยมองว่าจุดตรงนี้จากประวัติศาสตร์ที่เราวิจัยเราค้นพบว่าเราอยู่ในยุทธศาสตร์ที่เหนือกว่า แต่ถ้าเราเพิกเฉยเราก็จะแพ้ทางด้านความมั่นคง เปรียบเทียบก็คงเหมือนอิสราเอลที่ยึดที่ราบสูงโกรันเพื่อให้มองเห็นอาหรับทั้งหมด เราเองตรงบริเวณตรงนี้มันคือที่ราบสูงเหมือนที่ราบสูงโกรัน เพราะว่าทางภูเขาพนมดงรักมันหักตัว ฝั่งกัมพูชามันยุบตัวลง แต่ฝั่งเรามันสูง มันจึงเป็นหน้าผาชัน เราจึงเรียกนักศึกษาว่ากัมพูชาต่ำ คือยุบ ผิวโลกในกัมพูชาทั้งหมดยุบตัว ทรุดตัวลง แล้วเข้ามาเกยอีสานใต้ ทำให้อีสานใต้นูนขึ้น เขาจึงเรียกเราว่าดินแดนไม้คาน เทือกเขาพนมดงรักมันนูนขึ้นมันก็เลยเป็นเหมือนไม้คานแล้วนักศึกษาเป็นคนหาบ นี่คือตำนาน พอเราค้นพบตำนานชิ้นนี้ เราก็มองเห็นยุทธศาสตร์ของการป้องกันประเทศว่าเราอยู่ใกล้กองกำลังสุรนารีอะไรๆ แต่ว่ายุทธศาสตร์ทางทหารกับทางรัฐศาสตร์เราไม่ได้ใช้ภูมิศาสตร์ในการเป็นข้อได้เปรียบเลย เรามีแต่เจรจาอยู่นั่นแล้วก็ไม่ได้มีการยุติเรื่องของการปักเขตแดน เมื่อเป็นเช่นนี้ จุดนี้คือบริบทของมหาวิทยาลัยที่จะต้องระวังเรื่องนี้ มหาวิทยาลัยจึงคิดขึ้นมาว่า เราสร้างหลักสูตรขึ้นมาเพราะหน้าที่ของเราก็คือเราจัดการศึกษา สร้างหลักสูตรที่เป็นหลักสูตรท้องถิ่น ที่แสดงให้เห็นถึงว่าเราคือ

เจ้าของพื้นที่ตรงนี้ เพราะฉะนั้นหลักสูตรนี้จึงชื่อว่าหลักสูตรศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิจัยและพัฒนาท้องถิ่น (พนมดงรักศึกษา) คือเราเอาเทือกเขาพนมดงรักเป็นแกน จากนั้นเราก็กำหนดพื้นที่ พนมดงรักคืออะไร พนมดงรักมาจากไหน โดยเราจัดสัมมนา 3 ครั้ง เชิญรัฐมนตรีวัฒนธรรมกัมพูชามาร่วมด้วย ให้นักศึกษาพูดถึงความเป็นไม้คานของพนมดงรักให้คนหลายฝ่าย แล้วก็เชิญจากสภาวัฒนธรรมทั่วประเทศมา ประชุมสัมมนาว่าบริเวณตรงนี้มันเป็นวัฒนธรรมนาคา หรือนากา ก็คือนาก ถ้าบริเวณใกล้แม่น้ำโขงก็เป็นนาคอยู่ในน้ำ แต่นาบริเวณตรงนี้ซึ่งกรมพระยาดำรงเรียกว่ากัมพูชาป่าดง ตรงนี้นาคาก็คือนาเคศวร ก็คืองวงของช้างที่ลักษณะเหมือนงู เพราะฉะนั้นที่นี่เป็นดินแดนของช้างอยู่แล้ว แล้วบังเอิญดิฉันก็ได้ทำวิจัยเรื่องเส้นทางช้างสุรินทร์เข้ามา 35 ช่อง ช้างแต่ก่อนเราใช้ป่าร่วมกันระหว่างฝั่งประเทศกัมพูชากับประเทศไทย และ ณ วันนี้ช้างไม่มีป่า เราจึงคิดว่าทำอย่างไรเราจึงจะสมานฉันท์ให้แต่ละฝ่าย ประเทศโน้นกับประเทศนี้มีข้อพึงระวังร่วมกัน สร้างป่าเพื่อสัตว์ ไม่ควรให้สัตว์ถูกแบ่งประเทศเหมือนคน เมื่อเป็นลักษณะอย่างนี้เราก็ได้เชิญ ศาสตราจารย์เจอร์ราร์ด เดอฟร๊อทจากมหาวิทยาลัยคอลแนล มาช่วยวิพากษ์หลักสูตรของเรา เดิมเราใช้ชื่อว่ากัมพูชาศึกษา ต่อมาท่าน ดร.เจอร์ราร์ดก็บอกกัมพูชามันก็ไม่มีในแผนที่ เปลี่ยนชื่อซะ ก็มากางแผนที่โลก แผนที่โลกตรงบริเวณเทือกเขานี้มันก็ใช้ชื่อว่า Phnom Dong Rek ฝรั่งเศสอ่านว่าแร็ก ก็ตรงกับภาษากัมพูชาแปลว่าไม้คาน เมื่อเป็นเช่นนี้เราจึงตั้งหลักสูตรนี้ว่า พนมดงรัก แล้วเราก็เอาคำว่าไม้คานลงไปแอ๊บพรู๊ฟที่กัมพูชาโดยเอานักแสดงไป คุยกับท่านทูตไทยประจำกัมพูชา บังเอิญท่านก็สร้างกงสุล สร้างสถานทูตใหม่ ท่านก็เลยเชิญนักแสดงของเรา เรามีโปรแกรมนาฏศิลป์ นักศึกษาก็เชิญนาฏศิลป์ของเราไปรำที่โน่น พอไปรำก็ให้เชิญทูตทุกประเทศ 30 ประเทศที่อยู่ในกัมพูชา ทูตและภริยาทูตมาชม แล้วก็ให้ประชันกับกรมแสดงศิลปากรของกัมพูชา แล้วจากนั้นเราก็พบว่านักศึกษาร้องไห้พอนักศึกษาเห็นการแสดงของเรา นักศึกษาบอกว่านักศึกษาระลึกถึงอดีตว่าวัฒนธรรมเหล่านี้เป็นอดีตของเขา แต่เราอนุรักษ์ไว้แต่ของเขาไม่หลงเหลืออีกแล้ว นักศึกษาถึงร้องไห้ แล้วนักแสดงของนักศึกษาวิ่งมากอดนักแสดงของเรา นั้นเมื่อปี 2542 แล้วจากนั้นเมื่อเป็นเช่นนี้เราก็ได้อำนาจต่อรอง ก็ขอเจรจามหาวิทยาลัย 9 แห่งในวันรุ่งขึ้นก็เลยเจรจาเรื่องพนมดงรัก ว่าเรามีโครงการที่จะทำ เพราะฉะนั้นคุณส่งคนมาเรียนได้หรือเปล่า จะได้เข้าใจความหมายของพนมดงรัก เพราะพนมดงรักเป็นเทือกเขาที่ให้น้ำแก่ทะเลสาบเสียมเรียบ เพราะว่าร่องน้ำที่ไหลลงไปตั้ง 40 สาย ต้นน้ำอยู่ที่เทือกเขาเรา แต่ประเทศไทยไม่เคยใช้ตัวนี้เป็นยุทธศาสตร์

ผู้วิจัย ตัวพนมดงรักศึกษา เป็นเหมือนกับทัพหน้าของมหาวิทยาลัยเราเลยใช่หรือเปล่าครับที่ลงไป

เป็นหลักสูตรแรกที่ดึงคนเข้ามาเรียน

ผู้ให้สัมภาษณ์ ค่ะ นักศึกษาก็เลยส่งข้าราชการ เราก็ไม่เอาทั่วไป เราเอาเฉพาะข้าราชการที่ให้นักศึกษาคัดสรร การคัดสรร คัดสรรโดยสถานทูต

ผู้วิจัย ครับ นอกจากตัวหลักสูตรพนมดงรักแล้ว มีตัวหลักสูตรอื่นอีกหรือเปล่าครับที่เป็นจุดเด่นของเรา

ผู้ให้สัมภาษณ์ คือพนมดงรักนี่เราสร้างหลักสูตรเป็นเหมือนหลักสูตรผลรวม ไม่ใช่ผลเดี่ยว หลักสูตรผลรวมก็คือ พอมาเรียนชื่อว่าสาขาวิจัยพัฒนาท้องถิ่น แต่ภายในนั้นให้เด็กเลือกแขนง แขนงมันก็จะมีแขนง area study ก็คือการวิจัยพนมดงรักแขนงหนึ่ง อีกแขนงหนึ่งก็การศึกษา อีกแขนงหนึ่งการท่องเที่ยว อีกแขนงหนึ่งก็ด้านการวิจัยแล้วก็ด้านเกษตร-สิ่งแวดล้อม มี 5 แขนง เพราะฉะนั้นเมื่อนักศึกษามาก็ขึ้นอยู่กับ อย่างมากมหาวิทยาลัย RUA ของกัมพูชา นักศึกษามา นักศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยด้านการเกษตร นักศึกษาก็เลือกด้านเกษตร

ผู้วิจัย ก็จะมีกระจายไป

ผู้ให้สัมภาษณ์ ตอนนี้เราก็ให้นักศึกษาไป 22 คนแล้ว ไปเป็นรองอธิบดีอยู่กรมศิลปากร มหาวิทยาลัยศิลปากรของพนมเปญ ไปเป็นรองผู้ให้สัมภาษณ์ของมหาวิทยาลัย RUA ด้านเกษตร ไปเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เปรเวง เป็นลูกของรัฐมนตรีมหาดไทย ไปเป็นอาจารย์อยู่มหาวิทยาลัยเปรเวง แล้วก็วิทยาลัยครูเสียมเรียบ หลายแห่ง แล้วก็ที่พระตะบอง รองอธิการวิทยาเขตพระตะบอง เราก็ผลิตนักศึกษาไป 22 คนแล้ว ตอนนี้ก็ยังมีเรียนอยู่ แล้วจากนั้นเราก็ขยายผลไปสู่ลาว ลาวใต้ในเวลาเดียวกัน พอเราเจรจาเสร็จเราก็บอกว่าพนมดงรักมันไปชนวัดพู วัดพูกำลังจะประกาศเป็นมรดกโลก วัดพูอยู่ที่แขวงจำปาสัก เพราะว่าเทือกเขานี้มันไปจรดอยู่ที่ตรงนั้น พอได้เอกสารอ้างอิงเทือกเขา ก็คือเริ่มต้นจากปักธงชัยไปที่จำปาสัก พื้นที่ของเรา เพราะฉะนั้นเราก็ให้นักศึกษาทำวิจัยตามแนวเทือกเขานี้ ห้ามไปวิจัย กทม. ห้ามไปวิจัยร้อยเอ็ด ได้ใช้แม่น้ำมูลเป็นเขตกั้นแม่น้ำมูล เทือกเขามันอยู่ตรงกลางแล้วแม่น้ำทะเลสาบกัมพูชา พื้นที่ที่เราแรเงา พอเวลานักศึกษาเข้ามาเราก็ปฐมนิเทศ เราก็แรเงา เฉดของมันก็จากแม่น้ำทะเลสาบเป็นรูปสี่เหลี่ยมในกัมพูชา แล้วก็มาเทือกเขาพนมดงรักเป็นแกนกลาง แล้วก็แม่น้ำมูล เป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้า เพราะฉะนั้นให้วิจัยเฉพาะพื้นที่ตรงนี้ เพื่อผลงานวิจัยเป็นกลยุทธ์ทางการทหาร พอนักศึกษาวิจัยจบเราก็จะรวบรวม ทุก 2 ปีรวมรวมแล้วก็เอาไปให้กองทัพ อันนี้ก็คือสิ่งที่เราทำแบบไม่เป็นทางการ นายกรัฐมนตรีก็ไม่รู้ แต่แถวนี้เข้าใจ แล้วจากนั้นเราก็เอาลาวมาเรียน เราก็ไปลงนามสัญญาความร่วมมือกับวิทยาลัย วิทยาลัยครูปักเซ วิทยาลัยครูปักเซก็ส่งคนมาเยอะ ปีละ 5 คน วิทยาลัยครูปักเซตอนนี้นักศึกษาจบไปนักศึกษาเปลี่ยนเป็นเกษตรจังหวัดเซกอง คือเรา เวลาคัดเลือกเราจะเอาคนละ

จังหวัด อย่างเช่นจังหวัดจำปาศักดิ์คุณมาแล้ว 5 คนใช่หรือเปล่า ปีต่อไปนักศึกษาขอจังหวัดเซกอง ปีต่อไปขอสาละวัน มันมี 4 มณฑลที่เรา เราก็เอามาครบแล้ว ตอนนี้ก็พวกอัตตะปือกำลังเรียน ส่วนกัมพูชามี 24 จังหวัด ตอนนี้เราได้มา 19 จังหวัด เราจะกระจายทุกจังหวัดเพื่อเราต้องการวิทยานิพนธ์ เพราะฉะนั้นตอนนี้เราก็จะมีวิทยานิพนธ์ที่มีหลักการว่ารู้เขารู้เราอันนี้คือประเด็นหลักสูตรมหาบัณฑิต

ผู้วิจัย จำเป็นหรือเปล่าครับว่าคุณมาจากพื้นที่ไหนคุณต้องทำวิทยานิพนธ์ของพื้นที่นั้น

ผู้ให้สัมภาษณ์ เราต้องไกด์ให้นักศึกษาทำพื้นที่บ้านนักศึกษา ไปฉายภาพให้เรารู้ มันก็ใช้เป็นยุทธศาสตร์ทางการทหาร

ผู้วิจัย ครับ แล้วในหลักสูตรปริญญาตรีล่ะครับท่าน

ผู้ให้สัมภาษณ์ เราไม่จัดหลักสูตรปริญญาตรีเพราะว่าเรามีความรู้สึกว่าเหนื่อย แล้วก็ไม่คุ้มค่า เราตีความว่าไม่คุ้มค่าเอาเด็กกัมพูชามาเรียนปริญญาตรี เพราะเราไม่มั่นใจว่าใจจริงนักศึกษาเป็นอย่างไรเอามาให้นักศึกษารู้ ดีไม่ดีก็ขโมยของ มาปล้นมาอะไร

ผู้วิจัย คือที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์นี่ไม่มีนักศึกษากัมพูชา ลาวที่จบปริญญาตรี

ผู้ให้สัมภาษณ์ เราก็มี ก็มีปลอมมาเรียนเราก็ไม่สนใจ ไม่เอาใจใส่ ทำเป็นไม่เห็น ให้นักศึกษาอยู่แบบเป็นคนไทยไป แต่เราจะเทคแคร์เฉพาะบัณฑิตศึกษา ปริญญาโทกับปริญญาเอก ปริญญาเอกก็มีพระที่เป็นเลขาของสมเด็จพระสังฆราชที่กรุงพนมเปญ แล้วก็ลาวคนหนึ่งที่มาเรียนปริญญาเอก

ผู้วิจัย ลาวนี้รู้สึกจะเป็นอาจารย์พิมชง ผมเคยรู้จักกับท่านตอนมาที่ราชภัฏสุรินทร์

ผู้ให้สัมภาษณ์ ลาว..ชื่อคุณสุบรรณ แสงสุรวงศ์ วิทยาลัยครูปักเซ ทีนี้พอเราทำปริญญาโทได้เข้มข้นมาซัก 5 ปี เราก็พัฒนาเป็นปริญญาเอก ปริญญาเอกเราก็เปิดสาขายุทธศาสตร์การพัฒนาภูมิภาค เป็นปรัชญาดุษฎีบัณฑิต ปริญญาเอกเปิดเมื่อปี 47 กพ.รับรองเมื่อปี 47 ปริญญาเอกนี้เราก็ขยายผลว่าเมื่อเราวิจัยเทือกเขานี้แล้ว เทือกเขานี้มันเกี่ยวพันกับแม่น้ำ ทะเลสาบ เพราะแม่น้ำทะเลสาบที่กัมพูชานี้ก็เกิดจากแม่น้ำโขงแยกตัวมา แล้วก็แม่น้ำมูล ตรงนี้ก็เกิดจากแม่น้ำโขงเพราะมันไหลลงแม่น้ำโขงเป็นกิ่งก้านสาขาของแม่น้ำโขง เพราะฉะนั้นคนในแถบนี้จึงผูกพันกับแม่น้ำโขง เมื่อเป็นเช่นนี้เราจึงมีแม่โขง Study ขึ้นมา เป็นโครงการที่ครอบหลักสูตรยุทธศาสตร์การพัฒนาภูมิภาค ทีนี้ในยุทธศาสตร์การพัฒนาภูมิภาคที่เราสร้างขึ้นเราก็เป็นผลรวมเหมือนกัน ก็มีแขนงย่อยๆ อยู่ ในนั้นอยู่ 6 แขนง แล้วก็เมื่อวานก็พัฒนาขึ้นเป็น 9 แขนง 6 แขนงก็มีสาธารณสุขชุมชนจากงานวิจัยของเราที่เราวิจัยชายแดนเราค้นพบว่าสาธารณสุขมูลฐานของประเทศเพื่อนบ้านของนักศึกษาแย่มากๆ เราจึงจัดตั้งเป็นสาธารณสุขชุมชน แล้วก็เกษตรสิ่งแวดล้อม แล้วก็เศรษฐกิจวัฒนธรรมชุมชน แล้วก็การศึกษา การ

จัดการภูมิปัญญา แล้วพื้นที่ศึกษา ก็อนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงศึกษาเรื่อง GMS แล้วก็ตอนนี้เปิดใหม่ก็เป็นกฎหมายและสิทธิมนุษยชน อันที่ 7 ก็คือการสื่อสาร วิทยาศาสตร์ หรือ Science Communication อันที่ 8 ก็ รัฐประศาสนศาสตร์ แล้วก็อันที่ 9 ก็เทคโนโลยีที่เหมาะสม อันนี้มี 9 กลุ่ม และมีนักศึกษาเรียนอยู่ 95 คน หลักสูตรปริญญาเอกมี 95 คน

ผู้วิจัย ทั้งหมดนี่มาโดยเงื่อนไขของการลงนามความร่วมมือทั้งหมดเลยรึเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ เงื่อนไขการลงนามความร่วมมือ ของเรา เราทำกับมหาวิทยาลัยในพื้นที่เอเชียประมาณ 15 แห่ง แล้วก็พื้นที่นอกพื้นที่ ไปทางโน้น ยุโรป อเมริกา รวมทั้งหมด 28 ก็เราก็ได้รับโครงการของ EU Asia Link 2 โครงการ โครงการแรกก็ชื่อว่าโครงการอัลโคลฟินล์ ซึ่งสเปนเป็นเจ้าภาพ มหาวิทยาลัยอัลลิคัลเต้ รวมตัวกัน 7 แห่ง มีอัลลิคัลเต้ สเปน มีซาแลง มีของกรีซของฝรั่งเศส แล้วก็เรา แล้วก็โครงการที่ 2 ชื่อเอนเก็ทซ์ เอนเก็ทซ์นี่ก็มีอยู่ มีเยอรมัน สเปน แต่คนละมหาวิทยาลัย สเปนเป็นโปลีเทคนิค แล้วก็ของอินโดนีเซีย มาเลย์ เวียดนาม เราฝรั่งเศสเป็นสถาบันสมาคมคณิตศาสตร์ของฝรั่งเศส มหาวิทยาลัยของกรีซ เราก็ลงนามสัญญาความร่วมมือ กับมหาวิทยาลัยแซทเซอร์รี่ ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยเก่าแก่อายุ 450 ปีของประเทศอิตาลี ลงนามความร่วมมือเพิ่งไปมาก็มหาวิทยาลัยฮิบรูของประเทศอิสราเอล ทั้งหมดที่เราเชื่อม นอกพื้นที่คือประเทศโพ้นทะเลนั้น สำหรับรองรับการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาเอกเรา คือหลังจากที่นักศึกษาจบปริญญาเอกแล้ว นักศึกษาจะโพสดร๊อกแล้วไป over sea ทางโน้น แต่ถ้าระหว่างเรียนเราก็ใช้สัญญาความร่วมมือประเทศประเทศเพื่อนบ้าน เราก็ให้นักศึกษาเรียน ความเป็นนานาชาติ หรือเรื่องความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านนั้นเราใช้วิจัยเป็นหลักนะคะ เพราะว่าเราประเมินดูแล้วว่าการเอาเด็กนักศึกษามาเรียน มาตรฐานเราก็จะด้อยลง เพราะว่ามาตรฐานของของนักศึกษามันด้อยกว่าเราเยอะ เราต้องทุ่มกำลังเยอะ เพราะฉะนั้นเราต้องคัดสรรเลือกเฉพาะคนที่ดีที่สุด ของนักศึกษา เรียนปริญญาโทที่พนมดงรักเสร็จ แล้วเราก็สกรีนจากพนมดงรัก แล้วก็ค่อยมาเรียนปริญญาเอก เมื่อเป็นเช่นนี้เราก็ทำ 2 ทาง นั่นคือ นักศึกษาของเราที่เป็นกองทัพ กองกำลังเรา 93 คน ให้ไปเจาะพื้นที่นักศึกษามาเลย เพราะฉะนั้นในหลักสูตรปริญญาเอกนี้จึงมีออกภาคสนามโดยระเบียบวิธีวิจัยเชิงมานุษยวิทยาภาคสนาม กับระเบียบวิธีวิจัยทางประวัติศาสตร์และทางสถิติขั้นสูง เพราะฉะนั้นในทุกปีเราจะลงทุนปีละ 3 ล้านก็คือ เดือนพฤศจิกายนเราจะออกพื้นที่ไปวงกลมเส้นบน ก็คือออกจากนี่ไปอุดร ไปหนองคาย แล้วออกไปเวียงจันทน์ ไปหลวงพระบางอ้อมขึ้นประเทศจีน แล้วก็ลงล่องแม่น้ำโขงมาขึ้นเชียงแสนที่เชียงราย เป็นวงกลม แล้วนักศึกษาก็ศึกษาเรื่องใช้ประเด็นของการวิจัยเชิงชาติพันธุ์พรรณนา นักศึกษาจะต้องลงเก็บข้อมูล รถบัส 2 คัน เก็บเสร็จนักศึกษาต้องมาทำการจัดการการเรียนรู้

นักศึกษาต้องมาแชร์กัน ทำโฟกัสกรุ๊ปบนรถแล้วก็แชร์กัน อัดเทปอัดอะไรแล้วมาถอดเทป สอน แล้วเราก็ขอไว้เรากำลังจะเปิดเป็นหอจดหมายเหตุลุ่มแม่น้ำโขง ที่เราได้รวบรวมเอาไว้ทุกปี เดือนพฤศจิกาทุกปีที่เราทำมา 5 ครั้งแล้ว 5 ปีแล้ว แล้วก็เดือนกุมภาพันธ์ของทุกปีเราจะลงวงกลมข้างล่าง วงกลมข้างล่างเราออกจากนี่ไปลาว ลงจำปาสัก ไปตระเตรงที่กัมพูชา แล้วออกไปเวียดนามใต้ แล้วเราก็วงมาเสียมเรียบแล้วมาขึ้นช่องจอมเข้าสุรินทร์ อันนี้ก็เป็นวงกลมข้างล่าง บางปีเราก็อ้อมไป จ.ตราด ไปเข้าเกาะกง แล้วเราก็เลียบทะเลกัมพูชาไปไปจนสุดทะเลของเวียดนามใต้ แล้วก็ทะลุขึ้นเสียมเรียบแล้วก็เข้าศรีสะเกษ อันนี้ก็เป็นอีกวงกลมหนึ่ง เพราะฉะนั้นเราทำอย่างนี้มา 5 ปี เราก็จะได้ 10 วง แล้วนักศึกษาก็เก็บข้อมูลมาคนละเรื่อง แล้วนักศึกษาก็เอามาทำวิทยานิพนธ์ เพราะฉะนั้นหลักสูตรของเรา คำว่า Internationalization ของเราก็คือ ความเป็นนานาชาติให้ดูที่วิทยานิพนธ์ของนักศึกษา เพราะวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาเรามีข้อเสนอว่า นักศึกษาต้องทำวิจัยโดยกลุ่มตัวอย่างข้ามชาติ เพราะฉะนั้นใน 93 คน วิทยานิพนธ์เล่มไหนก็ตามก็จะต้องมีข้ามชาติหมด เพราะฉะนั้นนักศึกษาบางคนก็จะทำเปรียบเทียบไทยกับลาว บางคนก็เปรียบเทียบไทย-กัมพูชา บางคนก็ 4 ประเทศ ก็แล้วแต่นักศึกษา อย่างบางทีนักศึกษาคิดครั้งแรกเสนอเค้าโครงวิทยานิพนธ์มา 2 ประเทศ แต่พอไปเก็บข้อมูลนักศึกษาบอกไม่จุใจ อย่างเช่น นิเวศวัฒนธรรมไม้ไผ่ นักศึกษาก็ศึกษาเดิมนักศึกษาบอกไทยกับลาว แต่พอนักศึกษาไปดูแล้วมันไม่ใช่ มันไม่สมบูรณ์ นักศึกษาก็เลยขอขยายพื้นที่เป็นกัมพูชาที่อำเภอไพรินทร์ กัมพูชา แล้วก็ที่โฮจิมินห์ซิตี้ที่เวียดนามใต้ แล้วก็ของลาวที่จำปาศักดิ์ นักศึกษาก็ดูเรื่องของอัตลักษณ์นิเวศวัฒนธรรมไม้ไผ่ ศึกษาเชิงสหวิทยาการ ทั้งวิทยาศาสตร์ แล้วสุดท้ายขมวดว่าถ้าเราโยนพลาสติกทิ้งจากห้องเราหมด แล้วเราเอาไม้ไผ่มาสานมาแทนกล่อง แทนอะไรต่ออะไรใช้ โลกจะไม่ร้อน นักศึกษาขมวดอย่างนี้ วิทยานิพนธ์นี้นักศึกษาใกล้จะจบแล้ว เหลือสอบอีก 4 เดือน เราก็ให้นักศึกษาเอาวิทยานิพนธ์นี้ไป approve กับมหาวิทยาลัยฮิบรูที่เพิ่งไปเมื่อวานซืน ปรากฏว่าตรงกับประเด็นของผู้ให้สัมภาษณ์มหาวิทยาลัยฮิบรู ที่ผู้ให้สัมภาษณ์บอกว่า ต่อไปนี้จะฟื้นฟูไม้ไผ่ เพราะว่านักศึกษาทำทะเลทรายให้เป็นไม้พุ่มแล้ว ชุมชนป่าลักษณะนิเวศของป่าไม้พุ่มเริ่มมีสัตว์มีอะไรเข้ามา สัตว์เลื้อยคลานเยอะ พอสัตว์เลื้อยคลานเยอะก็สามารถปลูกไผ่ได้ ต่อไปนักศึกษาจะปลูกไผ่เพื่อป้องกันโลกร้อน แล้วก็นักศึกษาก็จะผลิตวัสดุที่ใช้ไม้ไผ่แทนพลาสติก อันนี้ก็คือจุดที่ตรงกัน นี่คือการใช้ประโยชน์จากสัญญาความร่วมมือ ที่เราทำ อันนี้คือเหตุการณ์ที่เล่าให้ฟังว่าตัวสัญญาความร่วมมือ โพ้นทะเลนั้นก็เอาไว้สำหรับรองรับเรื่องของการศึกษาของผู้ที่จบปริญญาเอกแล้ว ใช่หรือเปล่าคะ ส่วน สัญญาความร่วมมือใน GMS ในประเทศเพื่อนบ้านทั้งหมด 6 ประเทศนี้รองรับการออกเก็บข้อมูลภาคสนาม เพราะว่าเวลา

ออกไปเก็บข้อมูลภาคสนามก็ไปนอนมหาวิทยาลัย ถ้าไปเวียดนามตอนใต้ก็มหาวิทยาลัยบินยืน มหาวิทยาลัย USFH ที่โฮจิมินท์ หรือมหาวิทยาลัยปรีเวงที่กัมพูชาซึ่งอยู่ติดชายแดนระหว่างญวนกับกัมพูชา หรือวิทยาลัยครูเสียมเรียบ นักศึกษาก็มีที่หลับที่นอนให้ นักศึกษาก็ไปนอน ไปจีนก็ไปนอนที่มณฑลยูนนาน มหาวิทยาลัยอู่โจวที่สนิทกันมาก ในการแลกเปลี่ยนเอาอาจารย์มาสอนโรงเรียนสาธิต อาจารย์ของมหาวิทยาลัยอู่โจวก็มาสอนภาษาจีนที่โรงเรียนสาธิต อาจารย์ของมหาวิทยาลัย USFH ก็มาสอนคณิตศาสตร์ให้โรงเรียนสาธิต เพราะว่าเวียดนามเก่งเลขก็ให้มาสอนที่สาธิต สาธิตของเราก็เปิดขยายจากอนุบาลประถม ตอนนี้จะเปิดมัธยม เพราะฉะนั้นเรื่องของเครือข่ายกับต่างประเทศเราค่อนข้างจะใช้งานได้คุ้มค่าอยู่

ผู้วิจัย ครับ ขออนุญาตเรียนถามท่านอธิการครับ คือ ขบวนการจัดการเรียนการสอนให้กับนักศึกษาต่างชาติ เราจะต้องเตรียมอะไรเป็นพิเศษหรือเปล่าครับ หรือว่าจะต้องเน้นที่จุดไหน มันอาจจะเป็นเรื่องโครงสร้างพื้นฐานหรือบุคลากรอะไรพวกนี้ครับ ตรงนี้ต้องจัดอะไรเพิ่มขึ้นเป็นพิเศษหรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ เราจัดให้เป็นกลมกลืน วิธีการจัดก็คือ เรามีบ้าน 2 หลัง เดิมเป็นบ้านรับรองแขก เราก็ให้กัมพูชาหลังหนึ่ง ลาวหลังหนึ่ง ก็ให้อยู่ เป็นบ้านอยู่ใกล้จากนี่ ก็อยู่ใกล้กัน เพราะฉะนั้นนักศึกษาลาวมาก็มาเข้าบ้าน บ้านนี้จุได้ 10 คน เพราะฉะนั้นแต่ละปีคุณมีสัญญากับเรา 2 ปี เราให้ทุนคุณ 2 ปี ใช่หรือเปล่าคะ เพราะฉะนั้นการให้ทุนเราไม่ได้ให้เป็นเงินนะ คุณต้องทำงานให้เรา จันทร์-ศุกร์คุณเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย แล้วคุณก็ได้อยู่บ้านพัก ส่วนเสาร์อาทิตย์เราก็จะหักเงินเดือนคุณมาจ่ายเป็นค่าเล่าเรียน ก็จะเป็นลักษณะอย่างนี้ เพราะฉะนั้นบ้านเราก็ให้อยู่ฟรี ข้าวก็ซื้อกินเอง ทีนี้นักศึกษาอยู่บ้านพักภายใน ภาษากัมพูชากับภาษาลาวมันก็คนละราก ภาษาลาวนี่ก็คือภาษาไทย ภาษากัมพูชารากมันเป็นภาษาอาหรับ เป็นแขก เพราะฉะนั้นการที่บ้านอยู่ใกล้กันนักศึกษาก็พูดคุยกันได้ เพราะฉะนั้นด้านการเรียนรู้ภาษาจึงเร็ว คนกัมพูชามาแค่ 3 เดือนนักศึกษาก็พูดภาษาไทยได้ ส่วนคนลาวไม่มีปัญหาในการปรับตัว ภาษา ส่วนเวียดนาม มหาวิทยาลัยที่เวียดนามนักศึกษามีสอนภาษาไทยเยอะ มีเกือบทุกมหาวิทยาลัย พอนักศึกษามาที่นี่นักศึกษาก็ได้พูดคุย นักศึกษาก็อยู่ร่วมกับกัมพูชากับลาวก็เข้าใจ แล้วเวียดนามนี้จุดเด่นของนักศึกษาก็คือภาษาอังกฤษนักศึกษาจะดีมาก เพราะฉะนั้นเราก็จะใช้ภาษาอังกฤษด้วยก็ได้ อาจารย์คนไหนใช้ภาษาอังกฤษก็ใช้ อาจารย์คนไหนไม่ใช้ใช้ภาษาไทยนักศึกษาก็ต้องไปปรับตัว แต่สุดท้ายวิทยานิพนธ์ก็ขึ้นอยู่กับว่าใครจะทำภาษาอังกฤษก็ได้ ภาษาไทยก็ได้ เพราะฉะนั้นนักศึกษากัมพูชา 22 คนที่เราผลิตไปรู้สึกจะทำวิทยานิพนธ์ปริญญาโทภาษาอังกฤษมาประมาณ 15 เล่ม เวียดนามนักศึกษาก็ขอทำ

วิทยานิพนธ์ภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัย ในเรื่องของภาษานี่เราต้องมีการทดสอบภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนที่จะเข้าเรียนหรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ไม่ค่ะ เพราะว่าเรามีวิชาเรียนเป็นไม่นับหน่วยกิต ไม่คิดเกรด เป็นการเรียนภาษาไทยเพื่อการทำวิทยานิพนธ์ ภาษาอังกฤษก็เป็นวิชาบังคับของบัณฑิตวิทยาลัย อยู่แล้ว

ผู้วิจัย ก็คือส่วนใหญ่จะให้นักศึกษาเรียนในรายวิชาอยู่แล้ว

ผู้ให้สัมภาษณ์ แต่ภาษาอังกฤษนักศึกษา พอเช็คดูแล้วภาษาอังกฤษของกัมพูชากับเวียดนามดีกว่านักเรียนไทย ยกเว้นลาว ลาวด้อยกว่าเรา

ผู้วิจัย ท่านครับในเรื่องของบุคลากรนะครับ ในเรื่องของผู้สอนก็ดี ในเรื่องของเจ้าหน้าที่ บุคลากรก็ดี เราต้องมีการเตรียมตัวอะไรหรือเปล่าครับเพื่อรองรับการเข้ามาของนักศึกษาต่างชาติพวกนี้

ผู้ให้สัมภาษณ์ ตอนนี้เราเบาแล้ว แต่ก่อนเราหนัก แต่ก่อนดิฉันต้องไปจัดการเองอะไรเอง ตอนเปิดโปรแกรมนี้ครั้งแรกดิฉันก็ต้องเป็นประธานโปรแกรมเอง ทีนี้ ณ วันนี้เราเบาเพราะว่า พอเราผลิตปริญญาเอกคู่ขนาน แล้วให้อาจารย์เราเรียนปริญญาเอก ตอนนี้อาจารย์ปริญญาเอกของเราก็ทยอยจบมาแล้ว 4-5 คน ก็ให้อาจารย์เหล่านี้ อาจารย์ที่จบลุ่มแม่น้ำโขงไปบริหารหลักสูตรปริญญาโทพนมดงรัก study ตอนนี้นักศึกษาก็ทยอยทำ เพราะนักศึกษาเข้าใจพื้นที่หมดแล้ว GMS ใน 6 ประเทศ นักศึกษาเรียนปริญญาเอกของเรานักศึกษาเข้าใจ เพราะฉะนั้นในเรื่องของวิเทศสัมพันธ์ ในเรื่องของอะไรนักศึกษาสามารถทำได้ แล้วเราก็มีหน่วยเสริมคือเรามีศูนย์ประเทศเพื่อนบ้าน เดี๋ยวคุณออกจากนี่คุณไปดูก็ได้ ตึกเล็กค่ะ ศูนย์ประเทศเพื่อนบ้านนักศึกษาทำงานได้ มีอาจารย์ประทีป แขรำ นักศึกษาดูแลอยู่ นักศึกษาก็จะทำหน้าที่เป็นกึ่งผู้ดูแล หรือทำงานเป็นด้านก็คือเด็กกัมพูชา เด็กลาว ก็จะไปขึ้นอยู่กับนักศึกษาป่วยอะไรก็ผ่านศูนย์ประเทศเพื่อนบ้านนักศึกษาก็จะดูแล นักศึกษามีเจ้าหน้าที่ดูแล แล้วนักศึกษาก็เชื่อมโยงกับสมาคมของไทย-จีน มิตรภาพไทย-จีนของจังหวัดสุรินทร์ แล้วก็สมาคมที่นักศึกษามาสอนภาษากัมพูชาที่นักศึกษามาเช่าที่โรงแรม เวลาอาจารย์เข้ามาอาจารย์จะเห็นป้ายว่ารับสอนภาษากัมพูชา ส่วนนี้นักศึกษาก็จะมีเป็น NGO ของนักศึกษาเราก็จะเชื่อมอย่างนี้ ศูนย์ประเทศเพื่อนบ้านนักศึกษาจะเชื่อมพวกนี้ให้เป็นอะไร ช่วยดูแลนักศึกษาเรา แต่ที่สำคัญก็คือเนื่องจากเราเอาบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ส่งไปยังค่ายทหาร เราจึงได้รับการสนับสนุนจากแม่ทัพภาคที่ 2 ของโคราชนะคะ โดยเฉพาะแม่ทัพน้อยนี่ก็เป็นผู้ทรงคุณวุฒิของเรา เพราะฉะนั้นมีปัญหาอะไรทางกองกำลังสุรนารีจะช่วยเรา หรือเวลาเราออกชายแดน พรรคพวกเราเคยออกแล้วไปติดอยู่ ติดอยู่ประมาณ 2 ทุ่ม กัมพูชาไม่ยอมให้

ออกมาเราก็โทร.ให้ทางแม่ทัพภาคไปช่วยเจรจา นักศึกษากัมพูชามาเราก็ให้ไปรายงานผลกับแม่ทัพภาค แล้วก็นอกจากนี้โครงการสมเด็จพระเทพฯ ก็ให้นักศึกษากัมพูชาเราเป็นล่ามประจำโครงการในโรงเรียน เราได้ร่วมมือกับจุฬาก็คือโรงเรียนประตงเชอเตียว โรงเรียนที่สมเด็จพระเทพฯ ไปสร้างไว้ให้ที่จังหวัดตระบงทง อันนี้ครูก็มาเรียนที่นี่ ให้ทุนครูเรียน เพราะฉะนั้นพวกนี้ก็จะได้ไปเข้าเฝ้าที่วังบ่อย สมเด็จพระเทพฯ ก็เวลาจะแปลหนังสือภาษากัมพูชาอะไรก็จะเอานักศึกษาเราไปเป็นล่าม

ผู้วิจัย ท่านครับ แล้วปัญหาในเรื่องการบริหารงานอย่างอื่นๆ ที่ต้องเตรียมไว้สำหรับนักศึกษาพวกนี้เราจะต้องดูแลอะไรนักศึกษาเป็นพิเศษหรือเปล่าครับนอกเหนือจากนักศึกษาไทย

ผู้ให้สัมภาษณ์ ดิฉันว่าใช้ประโยชน์พิเศษได้ดีกว่า ดีกว่าที่จะดูแลพิเศษ เพราะว่าการดูแลมันเบา มันเบาตรงพื้นที่ตรงนี้ คนสุรินทร์นักศึกษาพูดภาษากัมพูชาเป็นภาษาวัฒนธรรม เป็นภาษาแม่อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเวลาเด็กพวกนี้นักศึกษาเรียนในห้อง ในระดับบัณฑิตศึกษาห้องหนึ่ง 20 คน มีกัมพูชา 3 คน มีลาว 2 คน กลายเป็นคนไทยรักนักศึกษา ไม่ต้องเครียดอะไรเลย อยู่ๆ คนไทยก็วิ่งมา คนโน้นคนนี้เปลี่ยนหน้ามาพานักศึกษาไปเที่ยว เดี๋ยวคนโน้นคนนี้ก็ พรรคพวกที่ทำนาก็เอาข้าวมาให้ เราแทบจะไม่ได้ดูแลอะไรนักศึกษาเลย แต่เราใช้ประโยชน์ตรงที่นักศึกษาแปลหนังสือแล้วให้นักศึกษาทำพ็อคเก็ตบุ๊คไว้ ว่า ถ้าใครทำพ็อคเก็ตบุ๊คให้เรา เราก็จะให้ค่าเขียนหนึ่งหมื่นบาท หนึ่งหมื่นก็มากสำหรับนักศึกษา ก็มีออกมาหลายเล่ม นักศึกษาก็เขียน เช่น นิทานพื้นบ้านกัมพูชา ภาษิตของลาว อะไรอย่างนี้ นักศึกษาก็เขียนแล้วตีพิมพ์เป็นพ็อคเก็ตบุ๊ค

ผู้วิจัย ครับ อยากเรียนถามท่านอธิการเพิ่มเติมครับ นักศึกษาพวกนี้ทำไมนักศึกษาถึงเลือกมาศึกษาที่ประเทศไทย ทั้งๆ ที่ อย่างกัมพูชา ลาว เข้าใจว่าพื้นที่มันใกล้ แต่อย่างเวียดนามทำไมนักศึกษาไม่ข้ามไปสิงคโปร์ ไม่ข้ามไปประเทศอื่น หรือออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ อะไรพวกนี้ทำไม นักศึกษามีเหตุผลอะไรบ้างนักศึกษาถึงเลือกใช้ประเทศไทยครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ก็อาจจะเป็นเพราะ สัญญาความร่วมมือที่เราไปลงนามร่วม ที่เราไปคุยกับผู้ให้สัมภาษณ์นักศึกษา เราก็ให้นักศึกษาจัดส่งมา อันที่สองก็คือการที่มาเรียนโดยไม่เสียอะไรได้ทุน อันนี้ก็เป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่นักศึกษาตัดสินใจมา อีกประเด็นหนึ่งที่ฟังจากที่นักศึกษาพูดก็คืออย่างเวียดนามผู้ให้สัมภาษณ์นักศึกษาพูดว่า ที่นักศึกษาให้มาเรียนเพราะนักศึกษาอยากได้ปรัชญาของเมืองไทย ในเอเชียนั้นประเทศที่ไม่เคยเป็นเมืองขึ้นใครเลยมี 2 ประเทศที่นักศึกษายอมรับก็คือ ญี่ปุ่นกับไทย เพราะฉะนั้นคนเวียดนามนักศึกษาจะพูดอย่างนี้ ส่วนกัมพูชานักศึกษาประทับใจไทยอยู่แล้ว โดยเฉพาะสุรินทร์ สุรินทร์เป็นเสมือนเมืองที่มีเขียนไว้ในจารึกของจู่ต้ากวงว่า แปลจากคำพูดของคนกัมพูชาที่พูดว่าถ้าหากกัมพูชาเดือดร้อน

อะไรให้มุ่งหน้ามาทางตะวันตกเฉียงเหนือก็คือมาที่สุรินทร์ บริเวณตรงนี้เป็นดินแดนที่นักศึกษาใช้ชื่อว่า มหิทรบุรี มหิทรปุระ ก็คือเมืองแห่งความสงบสุข แล้วฮวงจุ้ยที่มันสูงกว่าเหมือนกับหนีขึ้นที่ราบสูงโกรันให้เหมือนที่พวกยิว นี่ก็เหมือนกัน ถ้าหนีขึ้นมาในพื้นที่บนไม้คานนักศึกษาก็จะปลอดภัย

ผู้วิจัย ครับผม ในส่วนของนักศึกษา ปัญหาของนักศึกษาต่างชาตินะครับ ในส่วนของลาว กัมพูชา เวียดนาม จีน ก็ดี เวลามาเรียนส่วนใหญ่นักศึกษามีปัญหาเรื่องอะไรเป็นปัญหาใหญ่

ผู้ให้สัมภาษณ์ ก็ปัญหาเรื่องภาษาช่วงแรก แต่อย่างจีนเราก็คัดเลือกเอาเฉพาะที่มีเผ่าพันธุ์เป็นไทยจ้วง เพราะภาษามันจะเหมือนภาษาไทย ภาษาดั้งเดิมของนักศึกษาคำบางคำนักศึกษาก็มาอยู่นานๆ นักศึกษาก็ปรับตัวก็พูดได้ ตอนนี้นักศึกษาก็พูดได้ เวียดนามก็เหมือนกัน โดยเฉพาะเวียดนามใต้ภาษามันก็จะใกล้เคียงแถวอีสานใต้ ส่วนลาวไม่มีปัญหา ส่วนกัมพูชาก็ไม่มีปัญหา อันนี้ก็คือ เท่าที่ฟังนักศึกษาก็คือเรื่องของภาษา ส่วนอันอื่นนักศึกษามาแล้วนักศึกษาจะรักเรา รักมากๆ เพราะว่าคนที่นี่มีน้ำใจ เด็กสุรินทร์นี่นักศึกษาก็จะรักคนประเทศเพื่อนบ้าน

ผู้วิจัย ครับ ส่วนใหญ่ก็คือจะเป็นเรื่องภาษาในช่วงแรก แล้วต่อจากนั้นก็ปรับตัวเรื่องอย่างอื่นได้ แล้วปัญหากับตัวสถาบันเองล่ะครับ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของหลักสูตร เรื่องของการดูแลตรงนี้สถาบันมีปัญหา..

ผู้ให้สัมภาษณ์ ปัญหาปีแรกที่เราเปิดคือ ปัญหาอาจารย์ไม่เข้าใจ จะบอกว่าทำไมเอาทุนไปช่วยชาวต่างชาติบ้านเมืองเราคนยากจนเยอะแยะ ทีนี้เราก็มีปัญหาถึงขั้นฝ่ายผู้แทนอาจารย์ในสภาเรียกร้องมาก ไม่สนับสนุน ประมาณ 10 กว่าคน ก็เรื่องก็ไปถึงผู้ว่า เราก็ไปเชิญให้ผู้ว่าพูด แต่ว่าท่านผู้ว่าในสมัยนั้นท่านพูดดี ท่านพูดว่าสมมติว่าบ้านเราเป็นเศรษฐี บ้านเราใหญ่เท่ากับวัง มีทหารมีอะไรพร้อม แต่ข้างนอกรอบบ้านเรานักศึกษาเป็นสลัมอยู่ เขาฉกชิงวิ่งราวกันนักศึกษาไม่มีความสุข แม้เราจะเอาทหารตรึงแค่ไหน จริงอยู่เขาเข้ามารุกรานเราไม่ได้ แต่ว่าเชื้อโรคมันก็มาทางดินทางลมได้ ถ้าเราทำให้นักศึกษามีคุณภาพชีวิตที่ดี อยู่รอบรั้วเราสิ่งแวดล้อมของเราก็จะดีไปด้วย ท่านผู้ว่าพูดดีมาก พูดเสร็จพวกนี้ก็สลายตัว แล้วดิฉันก็ใช้ประเด็นนี้พูดมาเรื่อยๆ แล้วก็เวลาสมัครตอนว่าที่อธิการก็ใช้จุดนี้นำเสนอ เพราะฉะนั้นโครงการหรือนโยบายการออกนอกประเทศนี้จึงเป็นที่ยอมรับของสภา

ผู้วิจัย ครับ ก็มีปัญหาเรื่องการทำความเข้าใจกับบุคลากร อาจารย์ครับอันนี้มองออกไปนอกราชภัฏสุรินทร์แล้วนะครับ จะขออนุญาตมองภาพกว้างทั้งระบบการศึกษาไทยนะครับ ก็คืออาจารย์คิดว่าเรามีจุดแข็งจุดอ่อนในด้านการศึกษาของไทยตรงไหนหรือเปล่าครับเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาคเดียวกัน อย่างเช่นอินโดนีเซีย สิงคโปร์ หรือจะข้ามไปฝั่ง

ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ซึ่งอย่างออสเตรเลียหรือนิวซีแลนด์นักศึกษาประกาศตัวว่านักศึกษาจะเป็นธุรกิจการศึกษา ดึงคนเข้ามาเพื่อศึกษาในประเทศนักศึกษา อย่างสิงคโปร์เองก็เป็นประเทศที่มีระดับการศึกษาสูง อาจจะเป็นระดับต้นๆ ในภูมิภาคนี้เลย อาจารย์มองจุดแข็งจุดอ่อนยังไงหรือเปล่าครับเมื่อเราจะพัฒนาตัวให้เป็นศูนย์กลางของการศึกษาในประเทศเพื่อนบ้าน เรามีจุดแข็งอะไร และมีจุดอ่อนที่ต้องแก้ไขอะไรบ้างครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์

อาจจะผิดก็ได้นะคะ แต่ดิฉันก็มองแหวกออกไป มองไม่เหมือนคนอื่น ที่มองอย่างนี้เพราะว่าเกิดจากเราเป็นคนที่เดือดร้อนเพราะว่าเราเป็นมหาวิทยาลัยที่ไต่เต้าขึ้นมาจากวิทยาลัยครู ทรัพยากรเราถ้าเทียบกันแล้วน้อยกว่ามหาวิทยาลัยใหญ่ๆ อย่าง มหาวิทยาลัยบูรพา อย่างมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ตั้งหลายเท่า เราได้งบประมาณแผ่นดินแค่ปีละ 200 ล้านเท่านั้น 200 ล้านจ่ายเป็นเงินเดือนอาจารย์ก็ 150 ล้านแล้วใช่หรือเปล่าคะ เพราะฉะนั้นเราเหมือนมหาวิทยาลัยเอกชนที่เราอาศัยเงินจากค่าหน่วยกิตของเด็ก แล้วปัญหาก็คือเด็กพื้นที่ตรงนี้ยากจนมาก แล้ว พระราชบัญญัติของราชภัฏก็คือ ห้ามไล่เด็กออก ถ้าเด็กบอกว่าไม่มีเงินเรียน จะต้องให้เรียน เพราะฉะนั้นเด็กบางคนก็เป็นหนี้มหาวิทยาลัยอยู่ 4 ปี 3 ปีเราก็สู้ให้เรียนเพราะใน พระราชบัญญัติ มันระบุ เมื่อเป็นเช่นนี้เราจึง ดิฉันจึงชอบไปอิสราเอล ไปดูว่ามันให้ปรัชญาชีวิตหลายอย่างว่า มันทะเลทราย แต่ทำไมอยู่ท่ามกลางความวุ่นวายของอาหรับอยู่ได้ เช่นเดียวกันตรงนี้มันอยู่ชายแดน ปัญหาชายแดนต้องเกิดแน่นอนเพราะกัมพูชาอยากขยายพื้นที่ เมื่อเป็นเช่นนี้ มุมมองของราชภัฏสุรินทร์ในฐานะที่ดิฉันเป็นผู้บริหารตรงนี้ จึงเป็นมุมมองที่อาจจะไม่เหมือนใคร ดิฉันต่อต้านตัวชี้วัด 2002 เพราะว่ามันไม่ยุติธรรมสำหรับราชภัฏ แต่ดิฉันก็สามารถแสดงให้เห็นว่าเราก็ทำได้ เราทำได้ระดับดีมากใน 3 มาตรฐาน ก็คือ มาตรฐานวิจัย มาตรฐานบริการวิชาการแก่สังคม และมาตรฐานบำรุงศิลปวัฒนธรรม อันนี้ผลสรุปจาก สมส.เราได้ดีมาก เมื่อเป็นเช่นนี้สำหรับมาตรฐานอื่นเราก็ระดับดี เมื่อเป็นเช่นนี้เราก็พบว่า ถ้าจะเอาแบบแคปปิตอลลิซึ่มเราก็ทำได้ จะเอาแบบเศรษฐกิจพอเพียง ปรัชญาพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเราก็พอทำ แต่ในส่วนลึกของหัวใจนั้นอยากให้มหาวิทยาลัยของประเทศไทยยืนอยู่บนรากเหง้าของตัวเอง หันกลับมามองใหม่ ไปเอาตามอย่างออสเตรเลีย อเมริกา ยุโรปไม่ได้ เพราะการจัดการศึกษาของนักศึกษาถ้าศึกษาประวัติศาสตร์ดีๆ นักศึกษาจัดการศึกษาระบบการศึกษานักศึกษาบนฐานของคนนับถือศาสนาคริสต์ แต่ของเราบนฐานคนนับถือพุทธ พุทธ-พราหมณ์ คนละเรื่อง ศาสนาตะวันออกนั้นมองว่าทุกสิ่งทุกอย่างเป็นไยซึ่งเว็บๆ ซึ่งกันและกัน เมื่อตายแล้วจิตดับจะไปเกิดทันทีในเสี้ยววินาที ตามฟิสิกส์ที่ไอน์สไตน์ได้นำเสนอไว้ แต่คนที่นับถือศาสนาคริสต์ไม่ได้คิดแบบนั้น คิดว่าตายแล้วก็ไปเลย มาตั้งต้นใหม่ เพราะฉะนั้นการจัด

การศึกษาของอเมริกันก็ดี ของยุโรป ของแบบตะวันตกก็ดี ไม่เคยมองถึงความสัมพันธ์กับสังคมเท่าไหร่นัก มองเฉพาะแต่ผิว แล้วตัวเองก็ใช้องค์กรใหญ่ๆ เพื่อสร้างตัวชี้วัด ขึ้นมาเป็นกำแพง ยกระดับตัวเองขึ้นให้เป็นมาตรฐานเพื่อดูดคนเข้า แต่ของเราถ้าเราไปทำตามนักศึกษา คนด้อยโอกาสจะไปอยู่ตรงไหน ไม่มีที่ให้คนด้อยโอกาสได้มีโอกาสได้เรียนมหาวิทยาลัยเลย แต่พุทธสอนเรา พราหมณ์สอนเราว่าทุกสิ่งทุกอย่าง เด็ดดอกไม้ดอกเดียวสะเทือนถึงดวงดาว เพราะฉะนั้นทุกอย่างมันโยงใยกัน เราเอาลูกนักศึกษามาเรียน แต่สิ่งที่เราได้อเนกอนันต์นั้นก็คือ ครอบครัวทั้งครอบครัวเคารพศรัทธาเรา เพราะฉะนั้นมหาวิทยาลัยควรจะอยู่บนความศรัทธาของคน ถ้าเป็นอย่างนั้นแล้วมหาวิทยาลัยจะสามารถชี้นำทางการเมืองได้ แต่วันนี้มหาวิทยาลัยไทยไม่ได้อยู่บนความศรัทธาของคนเท่าไหร่ บางแห่งอาจจะอยู่บนความศรัทธาของกลุ่มไฮโซนิดหน่อย แต่กลุ่มไฮโซส่วนใหญ่ก็ส่งลูกหลานไปเมืองนอกหมด หรือบางแห่งก็อาจจะอยู่ในความศรัทธาของชนชั้นกลาง แต่คนชั้นล่างนักศึกษาไม่ได้มองอย่างนั้น เพราะนักศึกษาคนหาเช้ากินค่ำ ลูกเรียนอะไรก็ได้ ให้จบมีอาชีพ เพราะฉะนั้นทำอย่างไรให้นักศึกษาหันมาใหม่ ให้ชนชั้นล่างหันมามองว่ามหาวิทยาลัยได้ให้คุณค่าแก่ลูก แต่ตัวนักศึกษาเองทั้งหมดให้มากที่สุด ถ้าเป็นอย่างนี้สามารถชี้นำการเมืองได้ ปัจจุบันเราจะเห็นว่าการเมืองเราวุ่นวาย เกิดจากมหาวิทยาลัยหันหลังให้การเมือง นะคะ เพราะฉะนั้นดิฉันมอง ถ้าไปอ่านบทความที่ ดร.อเล็กซานดร้า เดวิส ซึ่งมหาวิทยาลัยบัคกิ้งแฮมส่งมาแล้วก็มาทำวิทยานิพนธ์ที่นี่ 10 ปี ก็ใช้คำว่าวัฒนธรรมศึกษาชี้นำการเมือง กรณีสถาบันราชภัฏสุรินทร์ นักศึกษามาใช้ระเบียบวิธีวิจัยทางมนุษยวิทยา อยู่ในสุรินทร์ ของเราค่อนข้างจะชี้นำการเมืองของสุรินทร์ได้ ใครก็ตามถ้าเราสนับสนุนว่าคนนี้จะได้เป็น สมาชิกสภาจังหวัด ก็จะได้ คนนี้จะได้เป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด คนนี้จะได้เป็นอะไรๆ ก็ได้ อันนี้เป็นจุดที่เรามองว่าประชาชนนักศึกษาคิดอย่างไร คนรากหญ้าคิดอย่างไร ดิฉันอยากให้มหาวิทยาลัยหันกลับมาดูตัวเอง ทฤษฎีพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวนี่ถูกต้องที่สุด ถ้ามหาวิทยาลัยทุกแห่งใช้แนวของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเป็นฐานในการจัดระบบใหม่ ดิฉันคิดว่าจะเป็นสิ่งที่ดี แล้วดิฉันมีเงิน อย่างที่บอกเมื่อกี้มีแค่ 200 ล้านต่อปี ที่อื่นมีพันล้าน แม่ฟ้าหลวงเพิ่งสร้างใหม่ ม.อุบลเพิ่งสร้างใหม่ยังได้เป็นพันล้าน เราเป็นมาตั้ง 30 กว่าปีเรายังได้แค่ 200 ล้าน นี่คือความลักลั่นของระบอบการเมืองการปกครองของไทยอยู่แล้ว แต่เราไม่เรียกร้อง เราถือว่าวิกฤติเหล่านี้เป็นโอกาส เป็นโอกาสให้เราเรียนรู้ว่ามนุษย์เราการพึ่งตนเองอย่างทฤษฎีในหลวงพึ่งได้ เงินเป็นแค่วัตถุ แต่เราพึ่งได้เพราะอะไร เพราะสายใยเว็บเน็ตของเราที่เราอยู่ได้ แล้วจะถามว่าราชภัฏสุรินทร์ไม่เป็นนานาชาติเหรอ คุณจะเป็นนานาชาติได้ยังไง คุณได้งบแค่ 200 ล้าน บางแห่งนักศึกษาทำไม่ได้ แต่ราชภัฏสุรินทร์

ทำได้ เพราะเราได้พบสัจจธรรมจากสิ่งที่เราทำมาตั้งแต่ปี 42- ปัจจุบันเราได้พบสัจจธรรมว่า ถ้าเราขุดดินลึกลงไป ลึกเท่าไหร่มันจะเด้งไปสู่อินเตอร์ทันที ดิฉันบอกนักศึกษาเสมอว่า เวลาคุณทำวิจัย พื้นที่คุณเล็กคุณต้องทำให้ลึก 16 ชั้นฟ้า 15 ชั้นดิน ศาสนาพราหมณ์บอกว่ามีเทพอยู่ 16 ชั้นฟ้า 15 ชั้นดิน คุณลึกลงไปถึงเทพชั้นที่ 15 ใต้ดิน พอลึกปุ๊บ กระดอนขึ้นทันที เพราะฉะนั้นเดี๋ยวนี้มหาวิทยาลัยเราเราแทบไม่ต้องใช้เงินจ้างฝรั่ง แต่เรามีฝรั่งมาอยู่กับเราทุกเดือน ระดับศาสตราจารย์จากมหาวิทยาลัยใหญ่ๆ ทั้งนั้นเลย นะคะ มาช่วยเรา เราจะมีห้องอยู่ชั้นบน ชั้นล่างเป็นศูนย์ประเทศเพื่อนบ้าน ชั้นบนเป็นพวกโพ้นทะเล มีห้อง นักศึกษาก็มาช่วยบรรยาย มาช่วยทำวารสารทำอะไรให้ มาแบบเฉยๆ แล้วแต่เราจะให้ บางทีเราบอกว่ามีเงินแค่นี้นะ ให้ 20,000 เอาไว้เป็นค่าใช้จ่าย ผูกปิ่นโตไว้ให้เดือนละพัน อยู่โรงแรม โรงแรมเรานี่ก็ไม่ได้รับทั่วไปคือกำไร แต่ว่าหลักก็คือให้ฝรั่งมานอน

ผู้วิจัย ครับ ถ้าผมจะพูดถึง..ไม่ทราบว่าจะเข้าใจถูกรึเปล่า ว่าราชภัฏสุรินทร์อาศัยจุดเด่นของพื้นที่ที่เป็นแหล่งอารยธรรม แล้วก็ดึงดูดความเป็นนานาชาติเข้ามาหา

ผู้ให้สัมภาษณ์ ใช่ ความเป็นจุดเด่นของงานวิจัย เพราะว่าเราเด่นด้านงานวิจัยวัฒนธรรม

ผู้วิจัย เราก็ดึงความเป็นนานาชาติเข้ามาหาเรา ค่อนข้างประทับใจครับ มันค่อนข้างเล็กๆ แต่ว่ามันขยายจากจุดเล็กไปหาจุดใหญ่ ครับทีนี้ขออนุญาตไปคำถามถัดไปนะครับ ท่านมองแนวโน้มแล้วก็โอกาสของประเทศไทยยังไงครับว่าพอมีโอกาสที่จะแข่งกับเพื่อนบ้านได้หรือเปล่าครับ เรื่องของการเป็นศูนย์กลางของการศึกษาครับ พอจะมีศักยภาพหรือมีโอกาสที่จะสู้กับคนอื่นนักศึกษาได้หรือเปล่า ถ้ามีต้องทำยังไงบ้างครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ คืออันนี้นักศึกษาพูดถึงปรัชญา ถ้ายึดปรัชญา mass education หมายความว่าการหาคนเรียน การหาคนเรียนก็ควรจะทำแบบมาเลย์ สิงคโปร์อะไรแบบนั้น ดังนั้นต้องเจรจาในระดับผิวก็คือให้รัฐบาลกับรัฐบาล หรือกระทรวงศึกษาธิการไปจับมือแล้วก็ให้ทุน แต่ส่วนใหญ่ประเทศเพื่อนบ้านนี้ก็มีแต่มาขอเรา ดิฉันว่าเราไม่มีประโยชน์อะไรเลย ดิฉันเห็นโครงการของ สกอ.ที่ให้ทุนนักศึกษาประเทศเพื่อนบ้านก็คือ เอาเงินของรัฐบาลเราไปลงทุ่มให้เราเรียนให้ทุนนักศึกษา แต่การเรียนในลักษณะนั้นมันไม่ได้บุญคุณ เพราะนักศึกษาก็มองว่าออสเตรเลียก็ให้ทุนนักศึกษา อเมริกาก็ให้ทุนนักศึกษา ก็ไม่เป็นไร ก็ถือว่านักศึกษาได้รับทุนเรา นักศึกษาก็ไม่มีบุญคุณอะไร ก็เหมือนนักเรียนไทยที่ไปทุนฟูลไบร์ทที่ไปต่างประเทศกลับมาก็ไม่ได้รักประเทศนั้นอะไรเท่าไหร่นัก อย่างดีก็อาจจะได้ภาพของประเทศเหล่านั้นแล้วเอาไปลอกเลียนแบบ ตอนนี้ดิฉันก็ได้เห็นแล้วว่าประเทศเพื่อนบ้านนี้ก็กำลังเลียนแบบการศึกษาของเรา เหมือนที่เราเคยเลียนแบบการศึกษาของอังกฤษ ของอเมริกามาแล้ว ก็เป็นไปตามวัฏจักรของระบบทุนนิยมที่มันจะต้องเป็นอย่างนี้ อันนี้ถ้าเรามองปรัชญาแบบ

mass education แต่ในส่วนของดิฉันดิฉันไม่ค่อยชอบ mass education ดิฉันชอบการศึกษาที่มุ่งเน้นจริยธรรมของคนมากกว่า เพราะฉะนั้นของราชภัฏสุรินทร์ ภาคค่ำภาคพิเศษห้ามเกินหนึ่งหมื่น เพราะฉะนั้นภาคปกติเราก็แค่หกพัน เพราะว่าเรามองว่าถ้าเอามาเยอะ คุณภาพก็จะด้อย แล้วการช่วยเหลือประเทศเพื่อนบ้าน เหมือนเวียดนาม นักศึกษาเก่งแค่ภาษาอังกฤษ แต่อันอื่นมันก็กลวง มันก็เรียนแต่ท่องๆ แต่จะไปเอาอุดมการณ์จากมันหรือจะให้ทำวิทยานิพนธ์ทำอะไรแม้แต่จีนมาพอถึงทำวิทยานิพนธ์ โอย สลบ ประเทศเพื่อนบ้านรอบๆ เราไม่ค่อยมีค่านิยม ไม่ค่อยเห็นคุณค่าของการทำวิทยานิพนธ์เท่าไหร่นัก แต่ของเราเราก็กำหนดว่าห้ามเปิดแผน ข. หลักสูตรของเราต้องแผน ก วงเล็บ 2 คือเรียนรายวิชาด้วยด้วยทำวิทยานิพนธ์ด้วยทุกหลักสูตรในบัณฑิตวิทยาลัย เพราะเราเชื่อว่าการวิจัยเท่านั้นที่จะทำให้คนก้าวไปสู่ปรัชญาแบบพุทธหรือปรัชญาแบบพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ถ้าคนไม่เรียนรู้การวิจัยก็จะไม่ถูก จะปรับตัวเองไม่ถูก ต้องเอาวิจัยนำเพื่อก้าวไปสู่การนำไปสู่ปรัชญาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ผู้วิจัย ครับ ในข้อถัดไปท่านอธิการได้ตอบมาบ้างแล้วครับ คือเรื่องการสนับสนุนจากภาครัฐ ทั้งจากกระทรวงก็ดี จากหน่วยงานรัฐบาลก็ดีนะครับที่มีต่อหน่วยงานมหาวิทยาลัยนะครับ นอกจากเรื่องเงินแล้วที่ได้มาแค่ 200 ล้าน ยังมีปัญหาด้านอื่นหรือเปล่าครับ หรือว่าภาครัฐหรือกระทรวงได้สนับสนุนเรื่องอื่นอีกหรือเปล่า หรือว่าไม่ได้สนับสนุนเรื่องอะไรบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์ จริงๆ แล้วเราก็เบื่อหน่ายระบบ มันก็ไม่ควรไปเบื่อหน่ายนักศึกษานักศึกษาก็ทำอย่างนี้มา ก็คือ สกอ.เองเราก็เคยขอว่าจัดสัมมนานานาชาติก็ให้มานิดเดียว หรือไม่ให้ เราไม่เคยได้ วิธีเราทำไมเราถึงจัดสัมมนานานาชาติได้ทุกปี ก็คือใยข่ายเรา มหาวิทยาลัยเราเราใช้การวิจัยวิจัยด้านวัฒนธรรมนำนโยบายต่างประเทศ เมื่อเป็นเช่นนี้เราก็จะมีทีมที่เดินทางไปแสดงประเทศต่างๆ นี่ก็เตรียมตัวจะไป 3 ประเทศ ก็ไปสิงหา-กันยา 2 เดือนก็จะไปอิตาลี โปแลนด์ แล้วก็เนเธอแลนด์ แล้วก็กลับมา เพราะฉะนั้นเด็กดนตรี นาฏศิลป์ของเรากับผู้นำนักศึกษาเราจะให้นักศึกษาไปเป็นพิธีกร พวกนี้จะได้รับโอกาสในการออกต่างประเทศทุกปี เมื่อเป็นเช่นนี้ การไปเราก็จะไปเจรจา ไปพบมหาวิทยาลัยต่างๆ ทำให้เราเป็นพี่เป็นน้องกับมหาวิทยาลัยเหล่านั้น เมื่อเป็นอย่างนั้นเราก็เลยเลียนแบบวิธีการจัดงานประเพณีวัฒนธรรมพื้นบ้าน ซึ่งโดยเฉพาะอิตาลีซึ่งเป็นเมืองศิลปะที่ระดับโลก ทั่วโลกสนใจอิตาลี เราก็เลยลอกแบบกิจกรรมของนักศึกษาด้านโฟล์คลอว์ เฟสติวัลมา เราไป 4 ปีเราก็ดูวิธีการจัด การบริหารจัดการ เราก็เลยประกาศตัวเป็นเจ้าภาพ เราจึงมีงานใหญ่ของเราประจำเดือนมกราคมก็คือ 15-25 มกราคมของทุกปี จัดมา 3 ปีแล้ว ปีหน้าก็จะเป็นปีที่ 4 ชื่อว่า สุรินทร์ อินเตอร์เนชั่นแนล โฟล์คลอว์ เฟสติวัล หรือ SIFF ทีนี้งานนี้เราเริ่มต้นจาก 8 ประเทศมาแสดงที่เรา

มากินนอนที่เรา เพราะเราไม่ต้องจ่ายอะไรเท่าไหร่นัก เรามีคหกรรมทำอาหารของเราเอง เรามีคนงาน เราตั้งกลุ่มคุณภาพคนงานของเรามี 130 คน พวกนี้จะมีพื้นที่กลุ่ม A พื้นที่กลุ่ม B มีพื้นที่ปลูกผักผลไม้ ปลูกพืชสมุนไพร พอถึงเวลาตอนนี้นักศึกษาก็เลี้ยงหมูเลี้ยงไก่เอาไว้รอเมื่อฝรั่งมาแขกมารำก็พวกนี้ก็ทำอาหารเลี้ยง แล้วก็เราก็มีโรงแรมให้นอน เพราะฉะนั้นมา 8 ประเทศครั้งที่ 1 ครั้งที่ 2 เป็น 10 ประเทศ ครั้งที่ 3 มา 15 ประเทศ นะคะ ครั้งที่ 4 ก็คิดว่าแนวโน้มจะเพิ่มขึ้นไปเรื่อยๆ เมื่อเป็นเช่นนี้เราก็ใช้โอกาสอันนี้ในการจัดสัมมนาเบรคตรงกลาง ก็คือนักศึกษามาอยู่กับเรา 15 วัน วันที่ 20 เดือนมกราคมทุกคนจะต้องสัมมนา เพราะฉะนั้นก่อนคุณมาแสดงคุณต้องหาคนที่เชี่ยวชาญ อย่างเราให้หัวข้อไป อย่างปีก่อนเราให้หัวข้อเรื่องเครื่องแต่งกายนานาชาติ เขาก็จะเอาเครื่องแต่งกายมาแล้วก็มาสาธิต มาบรรยายเครื่องแต่งกาย เราก็เอาพวกนาฏศิลป์ทั่วประเทศมาสัมมนาเป็น International Conference นะคะ พอปีต่อมาเราก็เน้นเรื่องผ้า ผ้าของอิตาลี ผ้าของลิทัวเนีย ผ้าของอะไรต่ออะไร เราก็สัมมนาเรื่องผ้า 1 วัน เราก็เชิญเครือข่ายสภาวัฒนธรรมมาฟัง ช่างทอผ้าต่างๆ พอปีที่ผ่านมา ปีนี้เมื่อมกราที่ผ่านมาเราใช้หัวข้อว่านิเวศวิทยาชาติพันธุ์ เพราะฉะนั้นนักแสดงแต่ละคนมาก็ให้เอาศาสตราจารย์มาด้วย แล้วก็ส่งรายงานมา แล้วก็นำเสนอเรื่องนิเวศวิทยาชาติพันธุ์ อย่างลิทัวเนียคุณชาติพันธุ์อะไร คุณอยู่ทะเลบอลติกมีกี่ชาติพันธุ์ แล้วการแสดงของคุณอันไหนที่เกี่ยวข้องกับความเป็นชาติพันธุ์ หรืออย่างฟินแลนด์ที่เดินทางมา ฟินแลนด์นักศึกษาก็เสนอเผ่าบูช นักศึกษาก็นำเสนอว่าอาหารของเผ่านี้เป็นยังไง การแสดงเป็นยังไง แล้วนักศึกษาก็แสดงโชว์ ของอิตาลีก็เสนอกลุ่มชาติพันธุ์ซาบิน อย่างนี้ เพราะฉะนั้นทุกจุดนักศึกษาก็จะเสนออย่างนี้ เราก็ทำโพรซิดิ่งออกมา ปีหน้าเราให้การบ้านนักศึกษาไปว่าอาหารนานาชาติ นักศึกษาก็จะเตรียมอาหารมา จะมาทำให้ชิมด้วย อันนี้ก็เป็นเครือข่ายที่แทบจะไม่ได้ใช้เงิน ไม่ได้ขอทบวงเลย แล้วอยู่ๆ ตอนนี้ก็จะกลายเป็นกระตุ้นการท่องเที่ยวให้จังหวัดนะคะ แล้วเราก็แสดงที่โรงยิมเนเซียมของจังหวัด เราเช่านักศึกษา 2 หมื่น แสดง 15 วัน แล้วก็บางช่วงมี องค์การบริหารส่วนตำบล มาขอให้ไปแสดง องค์การบริหารส่วนตำบลก็ต้องจ่าย 4 หมื่นค่าตัวให้เรา แล้วก็แสดงก็เก็บเงินคนดู 30 บาท นะคะ คนที่จะไปดูทุกคืนการแสดง เชื่อหรือเปล่าจัดมา 3 ปี เราได้เงินตั้งมูลนิธิตอนนี้ 7 แสน ตอนนี้เรามีมูลนิธิเป็นมูลนิธิสากลชื่อว่า SIFF FOUNDATION มูลนิธิสากลนี้ ผู้แทนของเครือข่ายเราที่มาแสดงนี้ให้เป็นสมาชิกมูลนิธิ เป็นบอร์ด ก็เวลามาก็จะมีการประชุมมูลนิธิก่อน เป็น NGO สากล จดทะเบียนเรียบร้อย มีตราสัญลักษณ์เรียบร้อย แล้วได้หวันมาคราวที่แล้วนักศึกษาบริจาคมา 2-3 หมื่น นะคะ แล้วเดี๋ยวพวก EU ก็บริจาค นอกจากบริจาคเงินแล้วนักศึกษายังบริจาคชุดการแสดงของเขา ตอนนี้เราได้ 100 ชุด เราจึงเปิด ถ้าอาจารย์ขับรถออกไปทางขวา

ตึกใหม่จะมีป้ายว่า International Costume Museum พิพิธภัณฑ์เครื่องแต่งกายนานาชาติ เรามีหน้าที่ซื้อหุ่น มี 100 ตัว เรามีชุดฟิลิปปินส์ ชุดผู้หญิง-ผู้ชาย ชุดของอิสราเอล ลิทัวเนีย บริจาคให้ฟรี นี่คือผลกำไรที่เราได้จากการทำความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน ประเทศเพื่อนบ้านแล้วมันมีพลวัต เหวี่ยงให้เกิดความเป็นนานาชาติโดยเราแทบจะไม่ต้องใช้เงิน

ผู้วิจัย ก็คือเราเน้นที่การบริหารจัดการของตัวเราเอง ไม่ต้องรองบประมาณแผ่นดิน

ผู้ให้สัมภาษณ์ ค่ะ ถ้าจะให้มองมหาวิทยาลัยอื่นๆ อะไรคงไม่กล้ามอง เพราะว่ามันขึ้นกับปรัชญาของแต่ละแห่ง แต่มหาวิทยาลัยในประเทศไทยส่วนใหญ่จะเน้นเรื่องของ mass education คือทำยังไงจะหาผู้เรียน แม้แต่ราชภัฏด้วยกันยังแย่งลูกค้ากันเอง ต่อไปก็จะมีการแย่งกันเองนักศึกษาก็เริ่มคุยกันแล้วพวกอาชีวะ พระราชบัญญัตินักศึกษาออกมาใหม่ อย่างในจังหวัดนี้มีสถาบันอาชีวะศึกษา 17 แห่ง ก็แย่งกันเอง ก็แย่งไปแต่ราชภัฏสุรินทร์เราไม่สนใจการแย่งลูกค้า เราเน้นเรื่องการวิจัย

ผู้วิจัย ครับ คำถามสุดท้ายครับท่านอธิการครับ ก็คือยุทธศาสตร์หรือแนวนโยบายนับจากนี้เป็นต้นไปของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ในเรื่องของการจัดการศึกษาให้กับนักเรียนนักศึกษาจากประเทศเพื่อนบ้านนะครับ เราจะมียุทธศาสตร์หรือมีนโยบายต่อจากนี้ต่อไปอย่างไรบ้างครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ของประเทศเพื่อนบ้านคิดว่า สถานการณ์ของโลกปัจจุบันนี้มันต้องเกิดสงครามแน่นอน เพราะฉะนั้นการพูดอะไรที่ผิดหูกันนิดเดียวก็จะก่อให้เกิดความวุ่นวายในทุกแห่ง เมื่อเป็นเช่นนี้เราไว้วางใจประเทศเพื่อนบ้านไม่ได้ วิธีการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ก็คือ ตอนนี้เราเร่งที่จะให้ได้งานวิจัยจากทุกพื้นที่ในประเทศเพื่อนบ้านให้ได้มากที่สุด เพราะฉะนั้นดิฉันอยากจะวอนถึงรัฐบาลว่า ขณะนี้ญี่ปุ่นก็ดีหรือประเทศอื่นๆ ก็ดี ถ้ามีนักวิจัยคนไหนอยากจะไปวิจัยข้ามชาตินักศึกษาก็จะสนับสนุน แต่ประเทศไทยไม่เคยคิดจุดนี้ นะคะ มีมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์นี้ที่นักศึกษาคนไหนอยากไปประเทศไหนเราสนับสนุน เราให้นักศึกษาหมื่น-สองหมื่นให้ไปอยู่ โดยไปอยู่กับเครือข่ายของเรา แล้วเราก็สอนว่าไม่ต้องไป please นักศึกษา ไปอะไรนักศึกษาเอาน้ำใจ จะได้ไม่ต้องใช้น้ำเงิน จุดนี้ ก็เลยทำให้เราได้ อย่างไทยจ้วงของจีนมาอย่างนี้เราก็แลกเปลี่ยน เราก็ให้เด็กของเรา นักศึกษาปริญญาเอกของเราไปศึกษาประเพณีเชงเม้งของไทยจ้วง เปรียบเทียบกับของไทย ส่วนไทยจ้วงที่นักศึกษามานักศึกษาก็ศึกษาเรื่องไทยจ้วง นักศึกษาเขียนภาษาไทยจ้วงให้เรา นักศึกษาทำวิทยานิพนธ์เรื่องไทยจ้วง คือทำให้เรารู้เขารู้เรา รู้ว่าสถานการณ์ของนักศึกษาเป็นยังไงหรืออย่างเปรเวงซึ่งผลิตข้าวได้เยอะ ตอนนี้ข้าวกัมพูชาทะลัก ตั้งชื่อข้าวหอมมะลิเหมือนกันกำลังเตรียมจะส่งออก เราก็ทำวิจัยก็ได้ข้อมูลมา อันนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นการวิจัยที่ทำอย่างไรอุดมศึกษาไทยจึงจะเร่งกระจายตัวส่งนักวิจัยไปยังประเทศเพื่อนบ้านเพื่อวิจัยให้รู้

พื้นที่จริงๆ แล้วจากนั้นงานวิจัยทั้งหมดก็มาเป็นแผนของการพัฒนายุทธศาสตร์ความมั่นคงของประเทศ ดีกว่าที่จะไปเอาลูกหลานของนักศึกษามาเรียนซึ่งเราจะไม่ได้อะไร ได้อยู่แต่ได้ไม่มากเท่ากับการวิจัย อันนี้ทัศนะอาจจะผิด

ผู้วิจัย ผมว่าไม่ผิดครับ มองราชภัฏสุรินทร์แล้วรู้สึกว่าจะก้าวไปไวในลักษณะของการมุ่งสู่ Research School ค่อนข้างจะเห็นภาพชัดกว่าที่อื่นๆ นะครับในเรื่องของวิจัย รู้สึกค่อนข้างอึ้งพอสมควรนะครับ เนื่องจากไม่เคยมาที่นี่เลยนะครับอาจารย์ เพิ่งเคยมาสุรินทร์เป็นครั้งแรกในชีวิตเลยครับ ก็เลยรู้สึกว่าไปไกลกว่าที่คาดไว้มากเลยครับ ผมคงต้องขอขอบพระคุณท่านอธิการด้วยนะครับที่ให้ความกรุณา

ผู้ให้ ไม่รู้จะได้อะไรไปบ้างรึเปล่า พูดไปเรื่อยๆ

ผู้วิจัย ได้ครับ ได้เยอะทีเดียวเลย ได้แนวคิดได้ประเด็นให้ทีมวิจัยไปขบคิดต่อครับ อย่างในเรื่องการดึงความเป็นท้องถิ่น ออกมาแล้วก็ทำท้องถิ่น ให้ดีแล้วก็ดึงความเป็นอินเตอร์เข้ามาหาเราอีกทีหนึ่ง

ผู้ให้สัมภาษณ์ มันจะดูดมาเอง ก็เปรียบเทียบกับหลายๆ คนว่า เหมือนคุณสูบรถจักรยานแบบสมัยก่อนเวลาเรากดลึกแล้วมันจะดีดขึ้น นี่คือ Internationlization

ผู้วิจัย ครับผม อันนี้ยังไม่ถึงกับวิจัยนะครับแต่เป็นรายงานประจำภาคเรียนของนักศึกษาของเราแล้วเราก็ให้นักศึกษาเราทำรายงานประจำภาคเรียนคนละประเด็นครับ แล้วผมก็เอามารวบรวมเรียบเรียงใหม่อีกครั้งหนึ่ง.

บทสัมภาษณ์
อธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

ผู้วิจัย ขออนุญาตเรียนถามท่านอธิการบดีถึงที่มาที่ไปของมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ได้เริ่มจัดการเรียนการสอนให้แก่นักศึกษาของประเทศเพื่อนบ้านการดำเนินการดังกล่าวได้เกิดขึ้นเมื่อไหร่ และเริ่มต้นได้อย่างไรครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร เราจัดการศึกษาให้กับนักศึกษาประเทศเพื่อนบ้าน ที่สำคัญก็คือประเทศพม่าซึ่งอยู่ใกล้ชิดเรา เนื่องจากมหาวิทยาลัยมีศูนย์ให้การศึกษานอกมหาวิทยาลัยอยู่ที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ซึ่งศูนย์ตรงนั้นเราจัดเป็นเหมือนมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งซึ่งประกอบด้วยอาคารเรียน สิ่งอำนวยความสะดวก มีครูบาอาจารย์เช่นเดียวกับที่มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชรที่จังหวัดกำแพงเพชร แล้วก็ที่ชายแดนตรงนั้นเราตั้งอยู่ที่แม่สอดซึ่งติดกับเขตพม่านะคะ ทางจังหวัดตากเป็นจังหวัดที่จะต้องดูแลในเรื่องของชายแดน ซึ่งทางจังหวัดเวลาจะประชุมอะไรก็จะเชิญมหาวิทยาลัยไปด้วย ทางศูนย์แม่สอดก็จะมีผู้อำนวยการศูนย์ร่วมไปประชุมด้วย เผอิญมันก็มีเมื่อรัฐบาลที่แล้วนะคะก็จะมีโครงการเขตเศรษฐกิจชายแดน ก็เรามันติดประเทศพม่านะคะ ในโครงการนี้ก็จะมีการสนับสนุนให้ดำเนินงานเพื่อให้เขตนั้นเป็นเขตที่มีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว แล้วก็แก้ปัญหาอะไรที่มันเป็นปัญหาทางชายแดนไปด้วยในตัว ไม่ว่าจะเป็นการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก การพัฒนาให้เกิดศูนย์การเรียนรู้ หรือว่าเรื่องของการคมนาคมขนส่ง หรือการพัฒนาประเทศเพื่อนบ้านเพื่อให้คล้ายๆ กับว่ามีความสัมพันธ์กันในลักษณะต่างๆ นะคะ ทีนี้ในส่วนของมหาวิทยาลัยที่เราจะเข้าไปเกี่ยวข้องได้ก็คือเรื่องการจัดการศึกษา ในเรื่องนี้เราก็ได้ไปเข้าประชุมกับจังหวัด มันก็มีโครงการเขตเศรษฐกิจชายแดนเข้ามาโดยให้ทางมหาวิทยาลัยเขียนโครงการรองรับตรงนี้ ซึ่งแต่ละหน่วยก็รับไป ทางด้านมหาดไทยรับไป ทางด้านคมนาคมรับไป แต่ส่วนในการศึกษามันก็มีเราเป็นมหาวิทยาลัยหรือเป็นอุดมศึกษาแห่งเดียว เราก็เขียนโครงการไป ขอรับการสนับสนุนอยู่ประมาณ 4 โครงการ โครงการที่หนึ่งเราก็มองว่า ชายแดนตรงนี้มันจะมีคนเข้าออกแล้วก็มีชาวพม่าจำนวนหนึ่งที่ทำงานอยู่ในประเทศตรงชายแดน อยู่ในอำเภอแม่สอด แล้วก็อีกอย่างหนึ่งความที่มันเป็นเขตแดนชายแดน มันจะมีวิธีใดที่จะทำให้เกิดความเข้าใจที่ดีซึ่งกันและกัน โดยมีการเรียกว่าแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน เราอาจจะไปบอกว่าเราไปพัฒนานักศึกษาก็ลำบาก เพราะว่าพม่าเองอาจจะมีความรู้สึกในแง่ของศักดิ์ศรีว่าเราให้นักศึกษามันก็เหมือนนักศึกษาขึ้นกับเรา อันนั้นเราก็ใช้เขียนโครงการเหมือนกับการแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน แต่จริงๆ แล้วเราจัดงบประมาณ ก็ได้มาโครงการแรก โครงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เคลื่อนที่ คำว่ามนุษย์เคลื่อนที่นี่หมายถึงว่า

มันเป็นการให้ความรู้ที่เคลื่อนที่ออกไป โดยตรงนี้เราก็ได้รถที่เป็นรถโมบาย โมบายยูนิตมา ซึ่งก็มีรถเคลื่อนที่ 2 คัน แล้วก็มีรถส่ง รถแม่ 1 คัน ซึ่งเป็นลักษณะรถบัส รถใหญ่นะคะ แล้วเราก็ได้รับงบประมาณสนับสนุนเป็นโครงการฝึกอบรมระยะสั้นต่างๆ แต่มิได้หมายความว่าเราจะไปฝึกอบรมประเทศเพื่อนบ้านอย่างเดียว เราก็คือชายแดนคนไทยนะคะ ถ้ามีพม่าเข้ามารับการฝึกอบรมด้วยบริเวณชายแดนนั้นเราก็ถือว่าเป็นกลุ่มเป้าหมายโครงการที่ 1 อีกโครงการหนึ่งก็เป็นโครงการสำคัญ อันนี้ก็เป็นโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาทุนไทย-พม่า ซึ่งตรงนี้เราก็มองว่าถ้าหากว่าเราสามารถที่จะพัฒนานักศึกษา อันนี้เราพูดกันเองนะคะ ให้มีความเท่าเทียม แล้วการจะเท่าเทียมกันได้ก็คือรู้เท่ากันแล้วก็เข้าใจซึ่งกันและกัน แล้วนักศึกษาก็ได้ยกระดับความรู้ของนักศึกษาขึ้นมาเพื่อพัฒนาพื้นที่ของนักศึกษาได้อย่างเท่าเทียมกันมันก็จะมีลักษณะที่ว่าเราพึ่งพาอาศัยกันในลักษณะที่ไม่ทำให้อีกฝ่ายหนึ่งลำบากมากเกินไป วิธีการก็คือให้การศึกษา เราก็เลยเขียนโครงการขอทุนสนับสนุนนักศึกษา เราเขียนแลกเปลี่ยนไทยพม่า แต่จริงๆ แล้ว ในโครงการจริงๆ เป็นนักศึกษาของพม่านะคะที่มาเรียนกับเราในลักษณะปริญญา ก็ขอไปทั้งหมดจริงๆ เราขอไป 40 ทุนนะคะ แต่ตอนนี้ก็ได้มา 16 ทุน น่าจะได้ตั้งแต่ปี 47 นะคะ ต้องดูในเอกสารเดิมๆ ตั้งแต่ปี 2549-2552 ค่ะ เป็นโครงการเชื่อมโยงสังคมและวัฒนธรรมไทย-พม่าภายใต้เขตเศรษฐกิจชายแดนจังหวัดตาก โดยเป็นโครงการระยะ 4 ปี ก็คือปี 2549-2552 โดยเฉพาะด้านการศึกษา ในโครงการตรงนี้เราทำโครงการย่อยไป ก็ได้รับทุนสนับสนุนการศึกษาระดับปริญญาตรี โดยมาศึกษาที่มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร โดยรับนักศึกษาพม่าที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามเกณฑ์ของเราเลยนะคะ เราขอไป 40 ทุน แต่จริงๆ แล้วก็ได้แค่ 16 ทุน ที่ได้ 16 ทุนมันก็มีทั้ง 2 ส่วนนะคะก็คือ 1 การสรรหานักศึกษาทางโน้นต้องเป็นเรื่องของทางพม่าและก็ทางราชการที่นักศึกษาจะต้องจัดหา แล้วก็อีกอันหนึ่งก็จำนวนทุนที่เราขอไปจริงๆ แล้วเมื่อมาจัดจริงๆ มันไม่ถึง 40 เพราะเราประมาณการณ์ไปมันมีค่าใช้จ่ายเยอะนะคะ ค่าเครื่องบิน ค่าวีซ่า เราต้องให้เป็นเงินเดือนนักศึกษาด้วยค่าใช้จ่าย ซึ่งต้องเป็นไปตามระเบียบทุกประการ เช่นเดียวกับ 7,000 ต่อคนอย่างนั้น แล้วก็ค่าเล่าเรียน ค่าอุปกรณ์การศึกษา ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ปีละ 2 ล้านกว่าบาท ก็ติดต่อกัน 4 ปี วิธีการคัดเลือกก็คือเราจะติดต่อไปทางกระทรวงการต่างประเทศนะคะ แล้วก็ทางกระทรวงการต่างประเทศก็ติดต่อไปทางสถานทูตไทยในพม่า แล้วสถานทูตก็คงติดต่อกับสถานทูตพม่าหรือรัฐบาลพม่านะคะ ก็มีการคัดสรรนักศึกษามาก็มาเรียนที่เรา ของพม่านักศึกษาจะเน้นการพัฒนาบุคลากรสายเกษตร สายวิทยาศาสตร์ นักศึกษาก็คัดเลือกนักศึกษามา 16 คน แบ่งเป็น 2 วิชาเอก นักศึกษากำหนดเลย แล้วก็เป็นข้าราชการส่วนหนึ่ง แต่ว่ายังเด็กๆ อยู่นะคะ นักศึกษาก็เป็นข้าราชการของกระทรวงการเกษตร แล้วก็มีอีกหนึ่งกระทรวงนะคะแต่ว่าจำไม่ได้ จะเรียนอยู่ 2 สาขาวิชา สาขาวิชาเกษตร ให้เรียนเกษตรศาสตร์เลย

ซึ่งจริงๆ เด็กเกษตรตอนเราไม่มีเนื่องจากว่าเด็กรุ่นใหม่ไม่ค่อยนิยมเรียนด้านนี้ นักศึกษาอาจจะไปเห็นอะไรก็แล้วแต่ที่มันรู้สึกว่ามันลำบากนะคะทั้งๆ ที่จริงถ้าได้เทคโนโลยีมันก็ดี แต่พม่านี่กำหนดมาเลยว่าต้องเรียนเกษตรเพราะว่าบ้านนักศึกษาทรัพยากรยังเยอะ แล้วก็ต้องการเทคโนโลยีการเกษตรไปใช้ เราก็สอนเด็กพม่าเลยนะคะ 8 คน อีกวิชาหนึ่งก็คือวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร ก็มา 8 คนนักศึกษาจัดมาพอดีผู้หญิงครึ่งผู้ชายครึ่งนะคะ โดยไม่มีพื้นฐานภาษาไทย แต่ว่าภาษาอังกฤษก็ไม่ได้ดี เด็กเหล่านี้ เพราะว่าพม่ารุ่นก่อนอาจจะภาษาอังกฤษดี แต่พม่ารุ่นใหม่มันก็เหมือนเด็กต่างชาติอื่นๆ ที่ไม่ได้เป็นเมืองขึ้นหรือเป็นอะไร เพราะฉะนั้นการเรียนภาษาอังกฤษมันก็ไม่เหมือนสมัยก่อนที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษ เพราะฉะนั้นเด็กรุ่นใหม่ก็ไม่เก่งภาษาอังกฤษ ก็จะได้คนสองคน เพราะฉะนั้นการจัดการเรียนการสอนเราก็จะจัดเป็นภาษาไทย ทั้งหมด 16 คนนี้ก็มาเข้าเรียนปีที่แล้วเป็นปีที่ 1 เพราะเราฝึกภาษาอยู่ครึ่งปี ก็ต้องใช้งบประมาณอบรมทางด้านภาษาโดยขอ จริงๆ คือนักศึกษาเรียกสำนักงานพัฒนาการความร่วมมือ คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาตินะคะ ที่จัดสรรงบประมาณให้เราแล้วก็ที่นักศึกษาเรียกว่า สพร. เดี๋ยวพี่จะขอเช็คอีกทีหนึ่งชื่อเต็มๆ คืออะไร

ผู้วิจัย ของกระทรวงการต่างประเทศใช่หรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ทีนี้ในกรณีนี้ก็กว่าจะได้ปัญหาอุปสรรคคือช้ามาก ช้าไป 1 ปี นะคะ เพราะว่าจริงๆ พม่าก็อย่างที่ท่านทราบ คือเวลาพอเราประสานไปนักศึกษาก็ต้องเป็นระยะๆ แล้วคนอนุมัติสูงสุดมันมี แล้วพวกพี่ก็เดินทางไป ตอนต้นนักศึกษาก็สมัครมากันเล็กๆ น้อย แล้วก็อาจจะไม่ค่อยถูกต้องนักคือบางทีก็รับเองอะไรเองอย่างนั้นนะคะ แต่ก็คือจริงๆ มันต้องผ่านหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของพม่านักศึกษา แล้วก็สุดท้ายเมื่อเราประกาศผลแล้วเราก็ต้องไปให้ทางรัฐบาลพม่าอนุมัติอีกครั้งหนึ่งก็ได้ 16 คน เป็นข้าราชการซะส่วนใหญ่ ทีนี้ปัญหาอุปสรรคในการคัดเลือกมันก็จะมีแบบที่ว่าคือนักศึกษาจะไม่เร่งรัดในการดำเนินการ เราคิดว่านักศึกษาอาจจะ คือเราก็ต้องเร่งตลอดนะคะไปที่กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงก็ดีมากนะคะ กรมวิเทศเก่าก็ช่วยดีมากเลย แล้วเราก็ไป ไปสัมภาษณ์เอง ไปเจรจาส่วนหนึ่ง แสดงถึงความตั้งใจว่าเราไปไปในลักษณะพัฒนาเพื่อพัฒนาซึ่งกันและกัน ไม่ใช่เอาเด็กของนักศึกษามาพัฒนาเพราะนักศึกษาต่ำต้อย มันไม่ใช่อย่างนั้น เราปฏิบัติอย่างเสมอภาคเพราะตรงนี้เป็นเรื่องละเอียดอ่อนซึ่งเราต้องศึกษา ก็ไปพบทางเจ้าหน้าที่กระทรวงที่เกี่ยวข้อง กระทรวงศึกษาก็ดี แล้วก็มีอีกบางกระทรวงนักศึกษาก็จัดให้เราพบ แต่ว่าคำตอบที่ออกมานี่ก็จะเป็นลักษณะที่ชัดว่ามันเป็นได้หรือไม่ได้ ได้ใคร แต่ว่าเราก็ไปแสดงความจริงใจไปที่สถานทูต ที่สถานทูตก็มีทูตพาณิชย์แล้วก็สถานทูตปกตินะคะ นักศึกษาก็ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ใช้เวลาเกือบปีนะคะถึงจะคัดเด็กได้ งบประมาณนี่ก็ช้าไปหนึ่งปี พอคัดมาได้แล้วนี่เราก็ไปสัมภาษณ์เอง แต่จริงๆ แนวโน้มเราก็รับหมดค่ะ แล้วเด็กๆนักศึกษาก็น่ารักนะคะ

คือนักศึกษามาเพราะนักศึกษาอยากเรียนแล้วมันเป็นโอกาสของนักศึกษา เราก็ไปสัมภาษณ์เองอะไรเอง แล้วเสร็จแล้วก็นัดวัน ทางโน้นก็ออกวีซ่า ออกพาสปอร์ตให้เด็กเป็นอย่างดี จริงๆ ว่ากันไปแล้วก็มันก็เป็นโครงการที่ได้ประโยชน์ของนักศึกษาโดยตรง เพราะคนของนักศึกษาก็ได้จบปริญญาตรีถึง 16 คนโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย คือรัฐบาลเราออกนะคะ สุดท้ายก็รับมาเรียน ในปีแรกนี่ก็เรียนภาษาอังกฤษ น่าจะ 6 เดือน ก็ใช้ภาษาอังกฤษแบบเข้ม เรียนทุกวันแล้วก็เอาอาจารย์ไทยของเราที่สามารถสอนภาษาไทยให้กับนักศึกษาต่างชาติ แล้วก็โปรแกรมการสอนภาษาไทยต้องทำตั้งแต่มาจนกระทั่งทุกภาคเรียนนี้ก็ยังต้องสอนต่อเนื่องเพราะว่าการเรียนรู้ภาษาไทยถ้าเพียงแต่พูดได้ฟังได้มันก็ยังไม่พอ เพราะนักศึกษาต้องทำเอกสาร ทำรายงาน ทำนำเสนอผลงานอะไรเป็นภาษาไทยได้ด้วย เพราะฉะนั้นตลอดเวลานักศึกษาต้องเรียนภาษาไทยและขณะเดียวกันนักศึกษาก็เรียนรู้วัฒนธรรมไทย แล้วนักศึกษาก็มาพักรวมกับนักศึกษาในหอพักของเรา จริงๆ เราก็ต้องปฐมนิเทศนักศึกษาไทยเราให้รู้ว่าอันนี้คือประเทศเพื่อนบ้านแล้วนักศึกษาก็มีฐานะเท่าเทียมกับเรา แล้วนักศึกษาก็เหมือนเป็นทูตทางวัฒนธรรมหรืออะไร ถ้าเกิดว่าได้รับการดูแลอย่างดี เกิดความเข้าใจที่ดีมันก็จะเป็นบวก เกิดมีปัญหาว่าเราไม่ได้ดูแลนักศึกษาอย่างดี ทำให้นักศึกษาเกิดความรู้สึกไม่ดีนักศึกษาก็อาจจะเป็นเชิงลบ เพราะฉะนั้นเราก็พยายามสร้างตรงนี้ให้มาก ให้เกียรตินักศึกษาให้อะไรนักศึกษา เด็กมาเรียนใหม่ๆ ก็ลำบากเหมือนกันเรื่องภาษา แต่ว่าตอนนี้เราให้เรียนมีอาจารย์ภาษาไทยนี่ประกบเลย หนึ่งต่อเท่าไหร่นะคะ นักศึกษาก็เริ่มได้มากขึ้น แล้วอาจารย์ทั้งหลายก็เข้าใจธรรมชาติว่านักศึกษารู้มากน้อยแค่ไหน ก็ช่วยนะคะ มีดิกชันนารี่พม่า-ไทย ไทย-พม่า ก็จะดูแลกันอย่างดีจนกระทั่งขณะนี้นักศึกษาก็ปรับตัวได้นะคะ ปรับตัวได้เป็นอย่างดี แล้วก็ทางสถานทูตท่านก็มาดูแล เด็กก็จะต้องคอยรายงานความเป็นไปเป็นมาเสมอ เมื่อเร็วๆ นี้ก็ให้เด็กไปลงคะแนนลงประชามติรัฐธรรมนูญ คือต้องจัดให้ตามความต้องการทุกอย่างแล้วก็บางทีท่านก็มาเยี่ยม เอกอัคราชทูตมาเองนะคะ ท่านก็มาเองอะไรเอง มันก็เป็นความสัมพันธ์ที่ดี นักศึกษาก็ดูพอใจ เด็กๆ เราให้เงินเดือน 7,000 แต่เราจะจ่ายนักศึกษาแค่ 5,000 อีก 2,000 เราบอกเลยเราเก็บฝากบัญชีไว้ให้เพราะเมื่อเวลาจบนักศึกษาจะมีเงิน 2,000 ต่อเดือนซึ่งถือว่ามากสำหรับนักศึกษา เพราะว่าจริงๆ บ้านนักศึกษานักศึกษาก็ไม่ค่อยได้มีโอกาสจะได้รับเงินขนาดนี้ พอสิ้นหลักสูตรแล้วเราก็สามารถที่จะ อย่างเช่นซื้อคอมพิวเตอร์โน๊ตบุ๊คให้นักศึกษาหรือให้โปรแกรมอะไรต่ออะไรที่นักศึกษาไปใช้ได้เลย มาที่นี่ก็พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแล้วก็พัฒนาทักษะคอมพิวเตอร์ให้ด้วย เพราะว่าจริงๆ ของเราที่นี่เราสอบวัดมาตรฐานความรู้ทางด้านคอมพิวเตอร์และภาษาต่างประเทศ นักศึกษาก็ได้รับความดูแลอย่างดี กิจกรรมก็คือภาษาไทย เข้าร่วมกิจกรรมกับนักศึกษาภาคปกติ ให้ทำทุกอย่างเหมือนนักศึกษาภาคปกติ แล้วก็พาไปศึกษาดูงาน ไปโน่นไปนี่เพื่อให้เห็น พาไปศึกษาดูงานโรงงาน

อุตสาหกรรมหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาเอกของนักศึกษา ซึ่งพอดีเรามีเครือข่าย ก็มีนักธุรกิจไทยที่ไปลงทุนอยู่ที่พม่าทำพวกวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอาหาร ทำพวกอาหารกระป๋อง แล้วนักศึกษาก็จ้างวิศวกรประจำโรงงานไว้ซึ่งเป็นชาวพม่าและจบปริญญาโท ABAC เรามานักศึกษาก็เป็นทูตอย่างดีเลย ประสานงานให้อย่างเยี่ยม ซึ่งตรงนี้ก็เป็นความจำเป็น ถ้าหากว่าเราเอานักศึกษาทุนมาเอาบุคลากรนักศึกษามาเราควรมีผู้ประสานงานที่เข้าใจทั้งสองส่วน ที่นักศึกษาทำงานให้เรานักศึกษาก็มีความเข้าใจวัฒนธรรมไทย เพราะว่านักศึกษาเคยมาอยู่ที่เอแบค แล้วก็กลับไปช่วยที่โรงงานประสานงาน เพราะฉะนั้นการประสานงานกับรัฐบาลจริงๆ แล้วยากนะคะ แต่ว่าพอดีมีคนพม่า เหมือนกับว่าครั้งหนึ่งเราไปย่างกุ้งเสร็จแล้วเราต้องไปเมืองใหม่ของนักศึกษา นักศึกษาเรียกว่าอะไรนะ เมืองหลวงใหม่ของนักศึกษา พอเครื่องบินไม่มีปรากฏว่าคนนี้นักศึกษาก็ประสานกับสถานทูตจัดให้ได้เลย นะคะ เราไปกัน 5-6 คนก็ไปได้ เพราะนักศึกษาถือว่าราชการสำคัญ แต่ต้องเกิดจากว่านักศึกษาตกลง นักศึกษาเชื่อมั่นในโครงการของเรา เท่าที่ทราบมีนักศึกษาทุนอย่างนี้ประเทศไทยที่นี่ใหญ่ที่สุดคือ 16 คน ทางท่านทูตก็บอกเองว่าที่นี่มากที่สุดเลยนะปกติบางแห่งนักศึกษาได้ 3 คน 5 คน อะไรอย่างนี้ ซึ่งเรายินดี เพราะว่าเด็กที่มาอยู่กับเรา เด็กบางคนเกิดความรู้สึก อย่างเช่นขอไปกราบพระศพพระพี่นาง อะไรอย่างนี้ นักศึกษาเกิดความรู้สึกซาบซึ้งกับบ้านเมืองเราเพราะว่าเห็นความเป็นอยู่ของเรา อะไรอย่างนี้ อาจจะมีส่วนหนึ่งที่นักศึกษารู้สึก แต่อีกส่วนหนึ่งนักศึกษาอาจจะฮึดว่าจะกลับไปทำงานให้บ้านเมืองนักศึกษา นะคะ ปัญหาอุปสรรคที่สำคัญก็จะมีเรื่องภาษาของนักศึกษาแต่ว่าเราแก้แล้วก็คือ ก็มีคนพูดปรามาสไว้เหมือนกันว่าไม่รอดเพราะภาษา แต่เราก็บอกว่าไม่ได้ ไม่รอดไม่ได้มาแล้วมันเสียหายหมดเลย ก็เลยให้เรียนภาษาต่อเนื่องทุกวันเลย ตลอดเลยนะคะแล้วซัมเมอร์นักศึกษาไม่ได้กลับบ้านเราก็จัดให้ลงวิชาเรียนง่ายๆ ลงวิชาเรียนที่เป็นวิชาเอกของนักศึกษา 2 วิชาแล้วก็เรียนภาษาไทย แล้วก็มีโครงการให้นักศึกษาทำ เช่นนักศึกษาบอกนักศึกษาอยากทำโครงการการเกษตรเพื่อว่านักศึกษาจะได้อะไรเพิ่ม ทางเกษตรนักศึกษาก็จัดทำโครงการให้นะคะ ซึ่งตรงนี้มันเป็นการเสริม พม่าอยากได้เทคโนโลยี อันนั้นนักศึกษาก็มาเรียนที่เรา นักศึกษาก็คาดหวังว่าเด็กกลุ่มนี้ก็จะไปมีส่วนช่วยบ้าง แต่ว่าเราก็ได้แต่หวังว่าซักวันหนึ่งในโอกาสต่อไปนักศึกษาก็จะมาเรียนที่เรามากขึ้น เพราะขณะนี้คนมีสตางค์นักศึกษาก็ไปเรียนกรุงเทพฯ เรียนเอแบคอะไรทั่วไป ไปต่างประเทศเลยเพราะว่าบ้านนักศึกษาก็มีฐานะดี แต่ว่าเพราะฉะนั้นถ้าหากในอนาคตข้างหน้านักศึกษาก็อาจจะเรียนมหาวิทยาลัยใกล้ๆ บ้านในเมืองไทยอย่างราชภัฏ เด็กเหล่านี้ก็จะเป็นประชาสัมพันธ์ให้เราอย่างดี นักศึกษาก็น่ารักนะคะ มาปีใหม่นักศึกษาก็มานักศึกษาก็บอกขอกราบครูหน่อย แล้วนักศึกษาก็นั่งคุย พอจะกลับนักศึกษาก็ก้มลงกับพื้นแล้วก็กราบทุกคนเลย คือมันเป็นความอะไรของนักศึกษา แต่สิ่งหนึ่งที่เป็นข้อคิดนะ

คะ เด็กพม่า อ่อนน้อมอะไรก็จริงแต่นักศึกษามีลักษณะกล้าพูดและกล้าแสดงความคิดเห็นและกล้าเรียกร้องสิทธิ์นักศึกษาซึ่งเป็นลักษณะที่ดีแต่ไม่ได้ก้าวร้าว เช่นอยู่หอนักศึกษามีปัญหาเรื่องอะไรนักศึกษาบอก แต่ถ้าเราบอกเราแก้ไม่ได้นักศึกษาต้องปรับตัวอย่างนี้นักศึกษาก็ตกลง แต่นักศึกษาจะบอกเราว่าทีวีมันมีเครื่องเดียวในหอพัก แต่นักศึกษาอยากจะดูข่าวสารอันนี้แต่ว่านักศึกษาไทยจะดูอันนี้เราบอก ทุกหอมีเครื่องเดียวเพราะฉะนั้นคุณต้องจัดเวลากันเอง คุณมีโอกาสดีกว่านักศึกษาเยอะแยะ นักศึกษาก็ตกลงหมด เงินเดือนนักศึกษานักศึกษาก็ตกใจทำไมได้ 5,000 บางคนนักศึกษาไม่รู้เพราะนักศึกษาไม่ได้ฟัง นักศึกษาก็มาถามเลยว่าเงินเดือนนักศึกษา 7,000 ใช่หรือเปล่าแต่ทำไมนักศึกษาได้ 5,000 เราบอกเราเก็บไว้ให้อย่างนี้ เอาบัญชีมาให้ดู แล้วก็การเงินก็เข้ามารายงาน นักศึกษาก็ตกลง คือนักศึกษาจะไม่นิ่งเฉยแบบที่นี่ที่ไม่รักษาสิทธิ์ ซึ่งตรงนี้มันเป็นลักษณะความกล้าอย่างหนึ่ง ถ้าเกิดว่าเราไม่เข้าใจเราก็จะโอโห เรียกร้อง แต่ถ้าเราดูจริงๆ มันไม่ใช่เรียกร้องแต่นักศึกษากล้า ในขณะที่เด็กไทยดูเหมือนไม่ก้าวร้าว อ่อนน้อม แต่เด็กไทยไม่ค่อยกล้า ก้าวร้าวก็ว่ากันไปเลย มันก็เป็นโอกาสให้เด็กไทยได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกันได้

ผู้วิจัย ขออนุญาตเรียนถามเจาะลึกท่านอธิการซักนิดหนึ่งนะครับ ก็คือผมไปมาหลายที่แล้ว ทุกที่จะมีปัญหาเหมือนกันก็คือเรื่องภาษา คือเรียนโดยภาษาไทย แม้แต่เอแบคเองก็จะมีเรื่องของภาษาด้วยเหมือนกันว่า เด็กมาภาษาไม่ค่อยได้ ดูเหมือนจะมาจากประเทศที่ดูเหมือนจะดีแต่เอาเข้าจริงแล้วก็ไม่ดี สื่อสารกันลำบาก ไทยบ้างอังกฤษบ้าง บางทีวิชาหนึ่งสอนกัน 3 ภาษา นะครับ ตรงนี้ผมค่อนข้างมีความสนใจในเรื่องของการเตรียมตัว ขออนุญาตให้ท่านอธิการขยายความในเรื่องของการเตรียมตัวด้านภาษาไทย เราให้นักศึกษาเรียนแบบไหนครับ เป็นนอนเครดิต?

ผู้ให้สัมภาษณ์ เป็นนอนเครดิตค่ะ แต่ว่าก็คือลงทุกภาคเรียน เช่นสัปดาห์หนึ่งกี่คาบ อะไรอย่างนี้นะคะ แล้วอาจารย์ภาษาไทยเรามี 4-5 คนก็ลงหมด สมมติเด็กมี 16 อาจารย์นักศึกษาก็อาจจะรับผิดชอบกันคือพี่จำตัวเลขไม่ได้ว่า 3 คนรึ 4 คน อะไรอย่างนั้น ประจำเลยนะคะแต่ว่าเวลาเข้าคาสเรียนเป็นเรื่องเป็นราว มีการทดสอบมีอะไรแต่ว่าเป็นก็อย่างที่ว่าไม่นับหน่วยกิตแต่ว่าต้องการพัฒนาทักษะนักศึกษาแล้วก็ในชีวิตประจำวัน อาจารย์ก็จะไปพบปะนักศึกษาเป็นกลุ่ม คือเรารู้ปัญหาตรงนี้เพราะว่ามีคนเตือนเยอะมากนะคะว่า เด็กบางทีหายไปเฉยๆ เลยนะเพราะว่านักศึกษาเรียนไม่รู้เรื่อง แล้วที่นี่ถ้าเราจะสอนเป็นภาษาอังกฤษก็คือเราต้องเตรียมทั้งอาจารย์ทั้งตัวนักเรียนเพราะเช็คแล้วภาษาอังกฤษนักศึกษาไม่ได้ดีอย่างที่เรารู้สึกว่าพม่านักศึกษาน่าจะรู้ภาษาอังกฤษได้เพราะนักศึกษาเคยอยู่ร่วมกับประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษ แต่ขณะนี้คนรุ่นใหม่ไม่ได้แล้วค่ะเพราะฉะนั้นไม่ได้เราสอนเป็นภาษาพม่าก็ไม่ได้เพราะฉะนั้นต้องสอนเป็นภาษาไทยอย่างเดียว ก็เป็นเงื่อนไขที่พูดกันมาตั้งแต่แรก เพราะฉะนั้นก็จึงขอรับงบประมาณในการพัฒนาทักษะทาง

ภาษามาด้วยนะคะ ในการของบประมาณไป ซึ่งนักศึกษาตอนต้นทางกระทรวงการต่างประเทศถามมาว่าทำไมภาษามันต้องพัฒนาตลอดเลยเหรอทำไมมันไม่เสร็จสิ้น เราก็บอกการเรียนภาษานักศึกษาเป็นคนต่างชาติ ถ้าหากนักศึกษาเรียนไปแบบหายไปเลย นักศึกษาไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวันเท่าไหร่ นักศึกษาจะช้ามาก มันเรียนแบบไม่ใช่การฟังกับพูดเท่านั้น นักศึกษาต้องเขียนได้อ่านได้เขียนรายงานได้ นี่นักศึกษาเขียนจดหมายได้แล้วนะคะ เพราะนักศึกษาใช้ภาษาได้ดี เรารู้ว่านี่คือปัญหาเราก็เลยพอตั้งงบมา มันสองลักษณะค่ะ อันที่หนึ่งจัดเข้าคาสเลย บังคับเรียน

ผู้วิจัย วิชานี่จะมีทุกภาคเรียน

ผู้ให้สัมภาษณ์ มีทุกภาคเรียนค่ะ สอนไปตลอดจนจบ เพราะว่าพอเราเช็คว่า 6 เดือนแล้วยังไม่ได้ ยังพอพูดได้เล็กน้อยแล้วก็ยังพอสื่อกันได้น้อยมาก นั่นแบบอบรมเข้มนะคะแบบที่นักศึกษาสอนอาสาสมัครกันเลย แต่พบว่ามันยังไม่ได้ มันยังไม่เหมือนฝรั่งที่มาเรียนภาษาไทยที่นักศึกษาเร็วนะ แต่อันนี้นักศึกษาไม่ได้ เราก็เลยเกิดแนวคิดว่าต้องไปทุกภาคเรียน แล้วก็เลยให้อาจารย์ภาษาไทยเข้ามาช่วยจัดเป็นวิชาเลยค่ะ เสร็จแล้ววิชาก็มอบให้เลยว่าจะสอนเป็นในลักษณะนอกชั้นเรียนในชั้นเรียน พาไปดูงานนอกสถานที่ การฝึกอบรมนอกเวลา บางทีนักศึกษาก็ไปบ้านอาจารย์กันไปทำกิจกรรมแล้วก็พูดภาษาไทยกัน เดี๋ยวนี้นักศึกษาพูดโทรศัพท์กันได้หมดแล้วค่ะ อธิการโทร.ไปนักศึกษาก็พูดภาษาไทย มีอะไรนักศึกษาก็บอกพูดภาษาอื่นก็ได้นักศึกษาฟังรู้เรื่องหมด เดินทักทายกันอะไรกันนี่นักศึกษาก็รู้เรื่องหมด เรามีงานมีอะไรอย่างซ้อมรับพระราชทานปริญญาบัตรนักศึกษาว่างอยู่เพราะว่ามันเป็นซัมเมอร์ นักศึกษาก็ไปช่วยขนปริญญาบัตรไปอะไร ไปร่วมกิจกรรม ปฐมนิเทศก็เข้าด้วยหมดทุกอย่าง ไหว้ครู คือให้นักศึกษาเห็นวัฒนธรรมแล้วก็ให้นักศึกษาหัดพูดภาษาไทยกับเพื่อนนักศึกษา แล้วก็เรียกว่าภาษาปัญหาตอนนี้ก็ไม่เครียดแต่ว่าบ่อยไม่ได้เพราะว่าอาจารย์บางคนนักศึกษาก็ต้องให้นักศึกษาออกมานำเสนอผลงานแล้วให้เขียนรายงานภาษาไทย แต่ถ้าใครได้ภาษาอังกฤษอาจารย์นักศึกษาก็ตกลง แต่ว่าตอนนี้ค่อนข้างดีและคิดว่าเด็กจะเรียนจบในด้านทั่วๆ ไปยกเว้นวิชาเอกซึ่งก็ต้องเป็นไปตามความสามารถนะคะ แต่ว่าก็โดยส่วนใหญ่ปัญหาก็ไม่ใช่อุปสรรคเพราะเราเตรียมหนทางไว้แก้ เพราะเรารู้ว่ามีผู้หลักผู้ใหญ่ที่ทางแม่สอดซึ่งสนิทกับพม่า นักศึกษาก็บอกไม่ได้นะ ภาษาต้องระวังให้ดี อาจารย์มาสอน 4-5 เดือนมันไม่ได้หรอกเดี๋ยวเด็กเรียนไปเสียเงินเสียทองเสียค่าเล่าเรียนอะไรแล้วไม่จบนะ ภาษาลำบากมากเป็นอุปสรรคนักศึกษาเจอมาแล้ว เราก็เลยตั้งเลย ทุกปีเลยค่ะ เรียนภาษาปีหลายแสนค่ะ ปีหนึ่งก็คือหมายความว่าจ่ายเป็นค่าชั่วโมงให้อาจารย์นักศึกษาแล้วก็มีการไปศึกษาดูงานนอกสถานที่ มีฝึกอบรม

ผู้วิจัย ทางมหาวิทยาลัยมีการจัดการทดสอบภาษาเป็นลักษณะยังไงครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ถ้าภาษาไทยนี่เรามอบให้อาจารย์ภาษาไทยค่ะ แล้วอาจารย์ภาษาไทยนี่จะประสานกับอาจารย์ที่สอนวิชาเอกและวิชาต่างๆ ว่าต้องการให้สอนศัพท์อะไรบ้างที่เรียกร้องเป็นพิเศษเลยว่าเด็กน่าจะรู้คำสำคัญพวกนี้นะ ทางเกษตรนักศึกษาก็มาให้เลย อย่างการเกษตรภาษาไทยหมายความว่าอะไร คือนักศึกษาจะมีคำสำคัญที่ทางภาษาไทยนักศึกษาขอเลยว่าต้องการให้เด็กเรียนคำสำคัญอะไรเป็นพิเศษ แล้วก็ทางโน้นนักศึกษาก็จะส่งให้ ทางนี้ก็สอนค่ะ เด็กก็จะได้ หนึ่งศัพท์ทางวิชาการของนักศึกษา นักศึกษาก็ได้เพื่อเป็นประโยชน์ในการเรียน เป็นศัพท์เฉพาะแต่ก็ไม่ได้ถึงกับเป็นศัพท์เฉพาะนะคะ แต่เป็นศัพท์ที่ในการเรียนมันจะต้องใช้ประจำ บางครั้งนักศึกษาก็คือมันเป็นศัพท์ที่นักศึกษาไม่น่าจะรู้เรื่องเลยเพราะว่ามันเป็นคำของภาษาไทย แต่ว่าพอสอนตอนหลังนักศึกษาก็รู้เรื่องหมด ทางอาจารย์เกษตรนักศึกษาก็จะกำหนดมานะคะทั้ง 2 อย่าง แต่สิ่งหนึ่งที่เป็นปัญหาอุปสรรคตอนนี้ก็คือว่าเด็กไม่ได้มีพื้นฐานทางด้านวิทยาศาสตร์ทั้งหมด จริงๆ เด็กเรียน วิทยาศาสตรบัณฑิต นะคะ ทีนี้เราก็ไม่ได้กำหนด เราสามารถให้นักศึกษาเลือกเรียนได้ เรามีทั้งสายสังคมศาสตร์ทางวิทยาศาสตร์อะไร นักศึกษาก็เลือก วิทยาศาสตรบัณฑิต ปรากฏว่านักศึกษาเลือกมาแล้วเราก็พบว่าเด็กจำนวนหนึ่งไม่ได้จบทางวิทย์ ก็ทางอาจารย์ทางสาขานักศึกษาก็หนักใจเหมือนกันแต่ก็ต้องเติม เพราะเราก็มีความรู้สึกว่า คือถ้าอย่างไรมันอาจจะใช้เวลามากหน่อยเพราะเด็กพวกนี้ไม่ได้กลับบ้าน นักศึกษาก็อยู่กับหอพักแล้วซัมเมอร์นักศึกษาก็อยู่ตลอด แต่สิ้นปีที่ 2 นักศึกษามีสิทธิ์ได้กลับบ้าน แต่ว่านักศึกษาจะต้องออกเงินเอง นักศึกษาอาจจะต้องเอาเงินเดือนนักศึกษาที่ใน 2-3 เดือนนั้นเป็นค่าเครื่องบินค่าอะไรๆ ซึ่งนักศึกษาอนุญาต

ผู้วิจัย อาจารย์ครับในตรงนี้มันมีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องมาตรฐานการศึกษาระดับมัธยมของพม่าใช่หรือเปล่าครับที่นักศึกษาอ่อนกว่าเรา ตรงนี้เรามีรูปแบบการเติมเต็มให้นักศึกษาอย่างไรครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ จริงๆ แล้วเด็กมีพื้นฐานไม่ต่างจากเราหรอกค่ะเพราะว่านักศึกษาจะเรียนรู้ได้ แล้วนักศึกษาเอาใจใส่นะคะ แรกๆ นักศึกษาก็ได้เกรดดีเหมือนกันแต่หลังๆ พอลงวิชาเอกลึกๆ มันก็ยากขึ้น แต่ว่าสิ่งหนึ่งมันคือด้านพื้นฐานทางวิชาเอกซึ่งนักศึกษาไม่มี เช่นถ้านักศึกษาไม่ได้จบสายวิทย์นักศึกษาก็จะเรียนลำบากนิดหนึ่ง แต่ตรงนี้เป็นจุดที่ตอนต้นเราไม่ได้กำหนดไปเนื่องจากเราถือเอาล่ะเป็นเด็กพิเศษ เป็นเด็กความสัมพันธ์ระหว่างประเทศก็ต้องช่วยกันถึงที่สุด แต่ปรากฏว่านักศึกษาเลือกเรียนแต่วิทย์ มันก็จะมีพื้นฐานทางด้านวิทยาศาสตร์ที่เราต้องจัดให้ แต่ว่าถ้าในแง่มาตรฐานนะ มัธยมศึกษาปีที่ 6 นะ ดิฉันคิดว่าเด็กเราบางคนมันก็อ่อนแอเหมือนกัน ของนักศึกษาที่เก่งก็มี เด็กที่เรียนได้สามกว่าอะไรกว่าก็มี เด็กฉลาดๆ ก็มีค่ะ

ผู้วิจัย แล้วอย่างนี้ในรุ่นต่อไปเราต้องกำหนดหรือเปล่าครับว่าต้องมีพื้นฐานทางด้านวิทยาศาสตร์

ผู้ให้สัมภาษณ์ ก็เดี๋ยวดูผลจากทางอาจารย์วิชาเอก เพราะว่าที่นี่มีหลายตัวที่เราปรับ เพราะเราพบว่าบางครั้งเรา

ไปกำหนดวิชาต้องมีพื้นฐานตัวนี้ๆ แต่ปรากฏว่าเด็กบางคนเข้ามาเรียนแล้วเรียนได้ แต่ต้องขึ้นอยู่กับสาขานักศึกษาว่านักศึกษาตกลงหรือเปล่า ที่จริงมันมีมาตรฐานอยู่นะคะ ก็มีการทดลอง ก็หมายความว่าเด็กอยากเรียน อย่างเช่นโปรแกรมบางโปรแกรมแต่เด็กไม่ได้จบสาขาสายวิทย์แต่อาจจะจบศิลป์คณิตอะไรต่ออะไรนิดๆ หน่อยๆ อย่างคอมพิวเตอร์มัน วิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์จริงๆ มันพื้นฐานก็คือวิทยาศาสตร์ แต่เด็กจริงๆ นี้หลายโปรแกรมมาเรียนนะ ที่นี้ก็มีหลายสาขาที่นักศึกษาทดลอง แต่ว่าคุณจะต้อง ถ้าคุณไม่จบ ถ้าคุณเรียนไม่ได้ก็ต้องเปลี่ยนต้องอะไรอย่างนั้น นะคะ

ผู้วิจัย ที่มหาวิทยาลัยครับนอกจากนักศึกษาพม่าแล้วยังมีชาติอื่นอีกหรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ไม่มีค่ะ เพราะว่าเราเคยประสานกับจีนแต่ปรากฏว่าก็ไม่ได้รับเด็กจีนมาตอนนี้ แล้วเราก็คิดว่าสิ่งที่มันอ่อนไหวมากๆ แล้วก็น่าจะดูดีก็คือพม่านะคะ แล้วก็บางทีก็ติดต่อนักศึกษายากนะคะ ท่านทูตท่านบอกว่าพม่าถ้าไว้ใจง่าย เพราะท่านเองท่านก็บอกว่าก็ต้องไปร่วม ไปตีกอล์ฟ ไปอะไรต่ออะไร คือจะต้องเป็นความคุ้นเคย แม้แต่จะเถียงกันทางด้านประวัติศาสตร์แต่ก็เป็นเพื่อนกันอะไรอย่างนั้น มันเป็นลักษณะทางการทูตที่อ่อนไหว เพราะฉะนั้นถ้าเรารู้สึกว่านักศึกษาเสียเปรียบนักศึกษาก็ไม่เอา คือไปดูว่านักศึกษาด้อยนักศึกษาไม่เอา อย่างพี่เคยจัด 3 ปีศูนย์อุดมศึกษาแม่สอดนะคะตอนนั้นที่ตั้ง แล้วก็มีลักษณะที่เขียนโครงการเชื่อมโยงไทยพม่า นักศึกษาบอกมีความร่วมมือในการพัฒนาประเทศเพื่อนบ้าน นักศึกษามาเห็นบอกอย่าใช้ๆ ต้องใช้การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างประเทศ ต้องเท่ากันค่ะพม่านี่ จริงๆ เราก็รู้สถานะภาพนักศึกษาขนาดไหน แต่ก็ต้องให้เกียรติ ศักดิ์ศรี

ผู้วิจัย เหมือนกับที่เครื่องบินประเทศอเมริกาจะเอาของมาให้ยังไม่รับเลย

ผู้ให้สัมภาษณ์ บางทีก็เป็นศักดิ์ศรีของคนจนเหมือนกับว่าอย่ามาดูถูกกันนะว่าเพียงแต่เราจนแล้วจะมาลดศักดิ์ศรีอย่างนี้ คือนักศึกษาจะมีลักษณะอย่างนี้เยอะเหมือนกัน พระเทพฯ ท่านเสด็จไปเปิดศูนย์ที่แม่สอดนะคะ ไปเปิดอาคาร ท่านก็ยังบอกโครงการถ้าเข้าไปศึกษาเรารู้เรื่องวิจัยนักศึกษามั่งหรือเปล่าอะไรหรือเปล่า พม่านักศึกษาก็มีดีนะ ท่านก็ยังแนะนำ แต่เด็กที่มานะคะก็ไม่ได้ไปเรียนศูนย์แม่สอดเลย มาเรียนที่นี่เพราะเปิดเอกอยู่ที่นี่ แต่เดิมก็คาดว่าจะไปอยู่ที่โน่นแล้วเราจะใช้รูปแบบอยู่กับครอบครัวเหมือนเด็ก AFS ก็ทางแม่สอดคงจะรับ แต่มากำแพงเพชรเราก็ไม่ทำอย่างนั้นเพราะว่าเราคิดว่าครอบครัวที่นักศึกษาจะรับเด็กพม่านักศึกษาคงจะไม่..เราจะบังคับหรืออะไรกันยากนะ เพราะว่าหนึ่งนักศึกษาไม่คุ้นเคยอะไรอย่างนั้น แล้วเด็กๆ เองก็คงจะอึดอัดที่จะต้องไปอยู่ในครอบครัว นักศึกษาอยู่หอพักอิสระเราซื้อจักรยานให้คนละคัน ไว้ขี่ไปไหนมาไหน แล้วก็ไปรายงานตัวกับทางท่านผู้ว่า ทางกองบังคับการตำรวจหมด ประชาสัมพันธ์หมดว่าเรามีนักศึกษาพม่าอยู่ 16 คนที่นี่ เพราะฉะนั้นคืออย่างไรให้นักศึกษารับรู้ นักศึกษาจะได้ปฏิบัติ

ต่อนักศึกษาพม่าได้ ไม่ใช่ไปเห็นที่ไหนแล้วก็จับนึกว่าแรงงานต่างด้าวอะไรอย่างนี้ ท่านผู้ว่าท่านก็ยังมอบเสื้อมอบอะไรให้ ทั้ง 2 จังหวัดค่ะ

ผู้วิจัย ขออนุญาตเรียนถามในลักษณะทั่วๆ ไปนะครับ ก็คือ การจัดการศึกษาให้กับนักศึกษากลุ่มนี้นะครับ เราจะต้องมีการเตรียมตัวอะไรเป็นพิเศษหรือเปล่าครับ เช่นอาจจะเป็นเรื่องโครงสร้างพื้นฐานก็ดี ที่จะต้องเตรียมให้นักศึกษาพิเศษกว่าการให้การศึกษาของเด็กไทย หรือในเรื่องของบุคลากรอาจารย์อะไรพวกนี้

ผู้ให้สัมภาษณ์ เตรียมหลายเรื่องค่ะ เรื่องที่หนึ่งก็คือสร้างความเข้าใจกับประชาคมข้างในนะคะ ตั้งแต่ครูบาอาจารย์แล้วก็ลูกศิษย์ คือทำให้นักศึกษารู้ว่านี่เป็นผลดี เป็นข้อดีที่เราได้มีโอกาสทำหน้าที่เหมือนกับเป็นทูตสัมพันธ์ไมตรีว่า เรารับนักศึกษามาอยู่มันคงไม่ใช่ปฏิบัติอะไรได้ตามสบายนะคะ เราสร้างความเข้าใจว่าพม่ากับเราเท่ากัน แล้วก็นักศึกษาก็มีศักดิ์ศรีของนักศึกษา อย่างที่เล่าให้อาจารย์ฟัง คือตรงนี้เป็นจุดที่เราพลาดไม่ได้ นะคะ ก็ต้องให้เกียรตินักศึกษา แล้วก็บอกให้รู้ว่าถึงแม้ว่าจะเป็นทุนของรัฐบาลไทย แต่ว่าประเทศเพื่อนบ้านมี 2 อย่างคือไม่เป็นมิตรก็เป็นศัตรู เพราะฉะนั้นการที่เราเฉยๆ หรืออะไรมันจะมีพรมแดนติดกันมันก็จะขัดแย้งกันอยู่บ้าง แต่ว่าถ้าเราทำเป็นมิตรน่าจะดีกว่า วิธีการทำให้เป็นมิตรก็คือการให้นักศึกษามารู้จักเรา ก็บอกให้ทั้งหมดเห็นว่าเป็นข้อดี อย่ารังเกียจ หรือเด็กไทยบางคนอาจจะมองทำไมไม่ให้ทุนเด็กไทยบ้างล่ะ ไปให้ทุนพม่าอะไร เด็กเราก็แย่ แต่เราก็บอกว่าเราไม่ได้อยู่โดดเดี่ยวในโลก เราก็จะต้องจำเป็นต้องมีมิตรมีอะไรอย่างนั้น เพราะฉะนั้นการที่เราเสียในโครงการอะไรไปเยอะแยะนี่ก็ถือว่าเป็นโครงการความมั่นคงของประเทศอีกทางหนึ่งที่เราให้นักศึกษามาเรียนกับเราแล้วนักศึกษารู้จักเราเป็นอย่างดี นักศึกษาก็จะรู้ว่าที่แท้นักศึกษาไม่ได้มีความทุกข์เลยเมื่อนักศึกษามาอยู่กับเรา เพราะฉะนั้นเวลาที่นักศึกษากลับบ้านนักศึกษาก็จะบอกพ่อแม่นักศึกษายังไง บอกรัฐบาลนักศึกษายังไงอะไรอย่างนี้ซึ่งมันเป็นเรื่องดี แล้วเราเก็บภาพไว้ให้หมดเลยนะที่นักศึกษาร่วมกิจกรรมแล้วก็รายงานนักศึกษาเป็นระยะ เก็บภาพเป็นวิดีทัศน์ใส่ซีดีอะไรไปในการทำกิจกรรมให้นักศึกษาทุกอย่าง แล้วรายงานนักศึกษา เพราะว่าอย่างน้อยก็เป็นภาพที่ดี ปฐมนิเทศเด็กนักศึกษาหาขวัญใจมหาลัยกันนักศึกษาก็ยังเลือกเอาเด็กพม่าคนหนึ่ง ซึ่งทำให้เด็กนักศึกษารู้สึกว่าเท่ากัน แล้วเด็กบางคนนักศึกษาก็กล้านะคะ ที่จริงพม่านักศึกษาจะมีลักษณะเก็บตัวนิดหน่อย แล้วพอนักศึกษาไม่รู้จะพูดอะไรนักศึกษาก็จะไม่ค่อยกล้าพูด แต่จะมีบางคนนี่หลังๆ นักศึกษาชินนักศึกษาร่วมทุกกิจกรรมเลย นักศึกษาก็ดูมีความสุข แล้วประสานงานได้ นักศึกษาโทรศัพท์ถึงอธิการได้โดยตรงเลย นะคะ ก็คือนักศึกษาบอกว่านักศึกษามีเรื่องด่วนอย่างนี้ๆ อาจารย์บางคนก็ให้คำตอบนักศึกษาไม่ได้ว่าสมมติจะต้องไปส่งนักศึกษาไปสถานทูตเพื่อไปลงคะแนนอะไรๆ ก็ด่วนเลยต้องไปพรุ่งนี้ นักศึกษาก็โทร.มาเราก็ตกลง จัดการให้อะไรอย่างนั้น ก็บอก

ประสานได้ เราคงไม่ถือ แต่ว่าให้มันเกิดความรวดเร็ว แล้วอาจารย์นักศึกษาก็เข้าใจ เราตั้งอาจารย์ที่ปรึกษา 2-3 ส่วน หนึ่งอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาเอก สองอาจารย์ที่ปรึกษาภาษาไทย ก็อาจารย์ภาษาไทยให้อาจารย์รู้สึกเป็นเจ้าของเด็กพวกนี้ นักศึกษาต้องพัฒนาภาษาไทยด้วย กับอีกอันหนึ่งคืออาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไป เช่นเรื่องของทำ วีซ่า ทำพาสสปอร์ต การติดต่อกับสถานทูต อย่างเป็นทางการ ก็คือระดับมหาวิทยาลัยนะคะ ก็คืออาจารย์ฝ่ายวิเทศน์สัมพันธ์เราเป็นที่ปรึกษา กับกองพัฒนานักศึกษาการเข้าร่วมกิจกรรม อาจารย์วิชาเอกก็มีอาจารย์ประจำกลุ่มของนักศึกษา และอาจารย์ภาษาไทยก็เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาซึ่งเราไม่ได้ให้เฉพาะภาษา เวลามีอะไรนักศึกษาพูดกับอาจารย์ภาษาไทยได้ นักศึกษาก็ไปบอก อาจารย์ภาษาไทยนักศึกษาก็มาสื่อถึงเรา ณ ขณะนี้เด็กนักศึกษาข้องใจเรื่องนี้ หรือว่าเด็กนักศึกษาต้องการอย่างนี้อย่างนั้น ก็มาบอก ก็ต้องรัดกุมค่ะเพราะว่า 4 ปีเกิดมาอยู่แล้วมันล้มเหลวนะคะ คือหนึ่งนักศึกษาไม่จบ สองนักศึกษาจบไปแล้วนักศึกษารู้สึกว่าบ้านเมืองเรามันไม่ดี อะไรอย่างนั้น นี่ก็เรียกมาบ่อยๆ นะคะ มาพบปะพูดคุย กินข้าว แล้วก็เช็คความรู้สึกกันอะไรกัน ดีค่ะ

ผู้วิจัย ครับ ในเรื่องโครงสร้างพื้นฐานทั่วๆ ไปครับ เช่นหอพักก็ดีอะไรก็ดี เราดูแลนักศึกษาต่างจากนักศึกษาไทยยังไงครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ไม่ต่างค่ะ ก็อยู่โดยให้นักศึกษาอยู่ปนกันกับนักศึกษาไทย แรกๆ ก็ให้นักศึกษาอยู่กัน 2-3 คน แล้วก็มีนักศึกษาไทยอยู่ในหอพักก็มีพี่เลี้ยง มีอะไรต่ออะไรนั้นนะคะ ผลกระทบก็มีบ้างเพราะว่ามาตรฐานความเป็นอยู่อาจจะแตกต่าง เช่นเรื่องของสุขอนามัยหรืออะไรต่ออะไรอย่างนี้ ปีนี้อาจารย์ของเราก็เครียด ผู้ให้สัมภาษณ์ก็ต้องประสานระหว่างตัวนักศึกษากับอาจารย์ประจำกลุ่มกับอาจารย์หอพักว่าให้เข้าใจว่ามันแตกต่างกัน เราก็ต้องช่วยพัฒนานักศึกษา แล้วก็นักศึกษากินอาหารเรามีบางคนกินไม่ได้เลยท้องเสีย ต้องมีอาหารเฉพาะเจาะจงอะไรของนักศึกษาซึ่งก็น้อยคน ส่วนใหญ่ก็ทานได้ แต่ว่าปัญหาก็คือการอยู่ร่วมกันในหอพักมันก็มีปัญหาอุปสรรคภาษาที่พูดกันไม่รู้เรื่อง นักศึกษาก็เลี่ยง เด็กไทยก็ไม่กล้าอะไรอย่างนี้ แต่ตอนหลังๆ นักศึกษาพูดไทยได้มากขึ้น แล้วนักศึกษาไปร่วมกิจกรรม ไปเล่นกีฬาไปอะไรต่ออะไรนักศึกษา นักศึกษาก็จะมีเพื่อน แล้วจัดหอพักนี่ก็ต้องเรียกมาคุยแบบส่วนตัวเลยนะคะเพราะว่าจริงๆ ถ้าเราไปก้าวก่ายอาจารย์นักศึกษามากๆ อาจารย์นักศึกษาอาจจะเอ้..เด็กต่างชาตินักศึกษามีอภิสิทธิ์หรือ อะไรอย่างนี้ ก็ต้องบอกนักศึกษาว่าเหมือนทูตนะ ทูตต่างประเทศ ประเทศอื่นยังไม่เท่าไหร่เพราะฉะนั้นอาจารย์นักศึกษาก็ต้องดูแลอย่างเมตตาหน่อย แล้วก็ไม่ได้ถึงกับว่าทำให้เด็กไทยรู้สึกแตกแยกหรืออะไรอย่างนั้น อาจารย์นักศึกษาก็ลดหย่อนลงมาแล้วก็ อาจจะมีการช่วยกันพัฒนาช่วยกันอะไรหลายๆ อย่างก็ต้องทำใจ แต่ก็ไม่มีปัญหาเพราะอาจารย์นักศึกษาเข้าใจ

ผู้วิจัย ขออนุญาตเรียนถามท่านอธิการครับ โดยปกติผมไปสถาบันอื่นๆ มักจะมีความต้องการหรือจัด

ให้นักศึกษาต่างชาติอยู่ต่างหาก แต่มีน้อยที่นะครับ ที่ให้นักศึกษาต่างชาติเข้าไปอยู่รวมกันกับนักศึกษาไทยนะครับ ตรงนี้ท่านอธิการมีความคิดว่ามันมีข้อดีข้อเสียยังไงครับกับการให้นักศึกษาแยกไปอยู่ต่างหากหรือว่ารวมอยู่กับนักศึกษาไทย

ผู้ให้สัมภาษณ์ คิดว่ารวมน่าจะดีกว่าค่ะเพราะว่าเราไม่ได้ให้นักศึกษาโดดเดี่ยว เช่นหอละคนแล้วก็เด็กไทยอย่างนั้นไม่ใช่ คือเราให้นักศึกษาไปเป็นคู่ แล้วก็ปฐมนิเทศเด็กหอ แล้วก็ถ้านักศึกษาแยกไปนักศึกษาก็จะเดิน ทีนี้เดินกลุ่มเดียวเลยเพราะว่าเอกนักศึกษาก็มีกลุ่มเดียวด้วยซ้ำเพราะว่าเราจัดให้นักศึกษาเป็นพิเศษ เพราะฉะนั้นถ้านักศึกษาต้องพักด้วยการแยกอีกมันก็จะเป็นไม่มีเพื่อนเลย เพราะฉะนั้นใหม่ๆ นักศึกษาจะต่อต้านแล้วนักศึกษาก็อยากจะอยู่ด้วยกันแต่ไม่ได้อยากอยู่ทั้งหมด เช่นนักศึกษาอาจจะอยากอยู่ด้วยกันซัก 4 คนได้หรือเปล่า ซัก 3 คนได้หรือเปล่า ตอนนี้เราก็ให้อยู่ 2 คนแล้ว สุดท้ายเราจะแยกเป็นคนเดียวแล้วอยู่ท่ามกลางนักศึกษาไทยซึ่งหลายคนไม่มีปัญหาแล้ว แล้วก็คิดว่าถ้าแยกน่าจะเป็นผลเสียมากกว่า มันไม่ใช่คนโตแล้วขนาดปริญญาโทหรือเอกที่ต้องการความเป็นอิสระแล้วก็ต้องการมีอะไรเป็นส่วนตัวแล้วก็ไปศึกษาค้นคว้าเป็นหลัก แล้วก็รู้ภาษาอังกฤษพอที่จะสื่อสารอะไรได้ แต่ว่านี่เป็นนักศึกษาปริญญาตรี ยังเด็กนักศึกษาต้องการเพื่อนฝูง แล้วนักศึกษาก็ยังต้องการการปรับตัวที่จะอยู่ร่วมกับคนอื่น อย่างพี่ไปต่างประเทศมานักศึกษาก็แยกเป็นหอนานาชาติ หมายความว่านักศึกษาต่างชาติเฉพาะ แต่พวกนั้นจะโตแล้วทั้งนั้นค่ะ ส่วนมากก็เป็นคนพูดภาษาอังกฤษได้ เพราะฉะนั้นไปที่ไหนนักศึกษาทักทายได้หมดอยู่แล้ว อย่างอเมริกาหรืออย่างที่ไหนก็จะเป็น มีหลายแห่งที่ทำแบบนั้น แต่ถ้าที่นี่เรามีความจำเป็นเลยเพราะว่าถ้าขืนอยู่แยกเราดูแลนักศึกษาไม่ไหวแล้ว แล้วนักศึกษาจะไม่ได้เรียนรู้เลย อันนี้มันต้องเรียนรู้ค่ะระหว่าง ก็ดีขึ้นค่ะ

ผู้วิจัย ครับ อาจจะทำให้นักศึกษาเรียนภาษาไทยได้เร็ว

ผู้ให้สัมภาษณ์ ได้ค่ะ คือเราต้องการให้นักศึกษาเรียนภาษาไทยไงคะ แล้วขณะเดียวกันเราจะใช้ประโยชน์จากนักศึกษา บอกเด็กไทยด้วยถือโอกาสเรียนภาษาพม่าจากนักศึกษา แล้วก็คิดว่าซักระยะหนึ่งเมื่อภาษาไทยนักศึกษาคล่องแคล่วดีพอสมควรเราจะเป็นวิชาให้นักศึกษาอบรมภาษาพม่าให้กับเพื่อนๆ แล้วก็อาจจะมีค่าใช้จ่ายให้นักศึกษาเล็กน้อย เด็กเราก็จะได้ภาษาพม่าด้วย ที่แม่สอดของพี่มีเพิ่มนะคะ ของเรา 2 แห่งภาษาอังกฤษต้องผ่านมาตรฐานก่อนจบ มาตรฐานก็ไม่ได้ถึงกับ TOFLE อะไรขนาดนั้น แต่ไม่อย่างนั้นก็ไม่รู้เรื่อง แต่ว่าถ้าเป็นที่แม่สอดเราให้อีก 2 ภาษา ทุกคนต้องเรียนภาษาจันกับภาษาพม่า นั่นคือพอปี 2 เทอม 2 ลงวิชาเลยค่ะภาษาจีน แล้วเรียนทุกภาคเรียนจนสิ้นสุด แต่ว่าการทดสอบก็เป็นระดับๆ นะ เรากำลังจะประสาน ตอนนี้เรามีเครือข่ายกับประเทศจีนอยู่ทั้ง 2 ส่วนนะคะ ทั้งไต้หวันและแผ่นดินใหญ่ มีอาจารย์อยู่ที่นี่หลายคน ก็อยากจะสอบวัดระดับมาตรฐานอยู่ แต่เราคิดว่าถ้านักศึกษาเรียนกับเรา ตั้งแต่ปี 2 ไปจนจบปี 4 อย่างน้อย

นักศึกษาได้พอสมควร แล้วที่นี่เด็กอุตสาหกรรมท่องเที่ยวก็ไปฝึกงานประเทศจีน ก็มีทั้ง 2
ประเทศนะคะเรามีเครือข่ายความร่วมมือกัน แล้วเราก็ให้เรียนภาษา เรื่องการจัดการนี้เด็กจีนได้
มีคนจีนเยอะค่ะที่นี่เพราะเราเขียน MOU ไว้กับหลายแห่ง แล้วก็มีเอกจีนไงคะ เอกภาษาจีนทั้ง
ครุศาสตรบัณฑิต และ ศิลปศาสตรบัณฑิต

ผู้วิจัย แนวโน้มจะมีอนาคตเปิดภาษาพม่าหรือพม่าศึกษาหรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ภาษาพม่าตอนนี้ศักยภาพเรายังไม่ได้ เพราะว่าต้องมีคนจบปริญญาโทภาษาพม่า แต่เราให้เป็น
วิชาเลือกแล้วก็วิชาที่บังคับให้เรียนสำหรับศูนย์ศึกษาแม่สอด แล้วตอนนี้นะคะที่แม่สอดจะมี
แม่ค้า นักธุรกิจสถานประกอบการ มาอบรมภาษาพม่ากับเราอยู่ตลอดค่ะ เพราะเรามีอาจารย์พม่า
ที่จบปริญญาตรีพม่ากับจบนเรศวร แล้วก็อีกคนหนึ่งเป็นชาวท่าสองยาง แล้วบ้านนักศึกษาพูด
ภาษาพม่าได้ แต่เรียนฟิสิกส์แล้วจบก็ทำงานที่นั่นเลย นักศึกษาก็จะช่วยกันสอนภาษาพม่า แล้วก็
บางทีก็เอาคนพม่ามาช่วยสอน แต่จริงเด็กมันพูดอ่านเขียนได้หมดแล้ว จบปริญญาตรี แต่แม่ค้า
พ่อค้า เด็กๆ วัยรุ่นอะไรยังเข้ามาเรียนภาษาพม่าเพราะนักศึกษาไปทำกิจการกับพม่าตรงชายแดน
คะ ในขณะเดียวกันก็มีอีกหนึ่งโครงการคือ โครงการพัฒนาทักษะภาษาไทยให้กับบุคลากรของ
ประเทศเพื่อนบ้านคือพม่า ทางกระทรวงกัมพูชาเลยนะคะว่า ขอให้ทางศูนย์แม่สอดกำหนดมาว่า
อบรมภาษาไทยให้กับครูพม่า บุคลากรทางการศึกษาพม่า แล้วตอนนี้ก็น่าจะขยายไม่ใช่เฉพาะครู
และบุคลากรทางการศึกษา ก็ปีหนึ่งให้งบมาไม่มาก แสนกว่าบาท นะคะ ก็เดินทางข้ามมาเรียนที่
เรานะ ก็อาจจะแถวเมียววดีที่มา หรืออาจจะในละแวกที่ติดต่อกับเรา เราอบรมเป็นล่ำเป็นสัน จบ
เราก็มอบเกียรติบัตรอะไรต่ออะไรให้นะคะ

ผู้วิจัย วิชาหนึ่งใช้ระยะเวลาประมาณเท่าไหร่ครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ตอนนี้พี่ไม่ได้ศึกษารายละเอียด แต่ว่าน่าจะหลายสิบชั่วโมงค่ะ เป็นนาน

ผู้วิจัย ขออนุญาตถามครับ คือก็ยังงงๆ อยู่ บุคลากรทางการศึกษา ครูของพม่า

ผู้ให้สัมภาษณ์ ครูของพม่าแล้วก็บุคลากรที่นักศึกษาต้องการให้รู้ภาษาไทยโดยทางการนักศึกษาส่งมาค่ะ

ผู้วิจัย ถ้าอย่างเป็นพ่อค้าแม่ค้าที่พม่ามาเรียนเพื่อติดต่อค้าขายล่ะครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ไม่มีค่ะ พ่อค้าแม่ค้าเป็นของบ้านเรา เรียนภาษาพม่าเพื่อค้าขายกับพม่า อันนี้ศูนย์เราสอนทั้ง 2
ภาษา ในขณะเดียวกันอาจารย์เราสอนภาษาไทยให้กับบุคลากรของพม่าที่นักศึกษาต้องการให้รู้
ภาษาไทย เช่นอาจจะเป็นทางหน่วยงานราชการของนักศึกษาที่จะต้องติดต่อกับไทย หรือครูที่
บางครั้งครูนักศึกษาไม่แน่ใจว่านักศึกษาต้องไปสอนภาษาไทยที่นั่นด้วยรึเปล่าแต่ว่านักศึกษา
ต้องติดต่อกับคนไทย เพราะฉะนั้นข้าราชการนักศึกษาจะถูกส่งมาเรียนภาษาไทยกับเรา ก็ไม่ได้
หมายถึงสายครูอย่างเดียว จะมีข้าราชการประเภทอื่นๆ แต่ถ้าของเราที่สอนภาษาพม่าให้กับ
พ่อค้าให้กับเอกชน ให้กับรัฐ เราสอนภาษาพม่า แต่ถ้าพม่าเราสอนภาษาไทย มีอยู่รุ่นหนึ่งนะคะ

ตอนที่ท่านผู้ว่ามาโครงการ ท่านผู้ว่าคนหนึ่งมาใหม่ๆ ท่านบังคับให้หัวหน้าส่วนราชการเรียนภาษาพม่าเลยค่ะ แล้วศูนย์แม่สอดสอน เราก็เอาคนพม่ามาเรียนก็ หัวหน้างานมาเรียนกันตอนเย็น แต่ก็คงไม่รอด เรียนกันไปจนจบนะคะแต่มันก็คงไม่ได้ใช้ ท่านผู้ว่าท่านก็ยังมานั่งเรียนด้วยเลย เราก็พยายามทำให้ศูนย์ของเราเป็นศูนย์รวมทั้งไอที ทั้งอะไร เราก็ฝึกให้หมดค่ะ

ผู้วิจัย ขออนุญาตเรียนถามท่านอธิการครับ นักศึกษาพม่ากลุ่มนี้นะครับ ตามที่ผมทราบมาก็คือพม่าก็ส่งนักศึกษาไปเรียนในหลายๆ ประเทศ นักศึกษากลุ่มนี้ทำไมนักศึกษาถึง นักศึกษามีเหตุผลอะไรที่นักศึกษาอยากจะเลือกมาศึกษาในประเทศไทยทั้งๆ ที่ประเทศอย่างเช่นจีนหรือว่าทางมาเลเซีย สิงคโปร์ระดับมาตรฐานการศึกษาอาจจะค่อนข้างสูงกว่าเราด้วยซ้ำไป ทำไมนักศึกษาเลือกมาศึกษาที่เมืองไทยเพราะอะไร

ผู้ให้สัมภาษณ์ นักศึกษาไม่มีโอกาสเลือกหรอกค่ะ เพราะอันนี้เป็นทุนรัฐบาลที่ส่งไปให้ ทุนรัฐบาลไทย เพราะฉะนั้นคุณก็ต้องมาเรียนที่นี่ ซึ่งตกลงให้ทุนกันแล้วทางโน้นก็ตกลงรับทุนแล้วนักศึกษาก็ต้องส่งเด็กมาเรียน เพราะฉะนั้นก็จะไปเลือกเรียนที่อื่นไม่ได้ แต่ก็มีหลายประเทศที่ให้ทุนนักศึกษานะคะ ประเทศไหนเป็นเจ้าของทุนก็ส่งเด็กไปเรียนประเทศนั้น แต่อันนี้เราเป็นเจ้าของทุนเพราะฉะนั้นนักศึกษาก็ต้องส่งมาเรียนประเทศไทย แล้วก็เชื่อว่าในที่สุด แต่ว่าที่นี่ได้เยอะ เพราะว่าทางรัฐบาลเราให้ทุนเยอะ แล้วนักศึกษาก็คัดมาได้เยอะ คือหนึ่งอาจจะเป็นไปได้นะถ้าพูดในทางการเมืองกันก็อาจจะมองว่าการเปิดตัวอะไรๆ ออกมาที่จะเรียนรู้ บางครั้งมันอาจจะพูดไปก็ หมายความว่ามันจะทำให้คนของนักศึกษาอาจจะเกิดความต้องการอะไรบางอย่างสูงขึ้น อาจจะเกิดความไม่พอใจในสภาพอะไรของตัวที่เป็นอยู่ อาจจะเกิดการเรียนรู้ในทางที่ไม่พึงประสงค์ เพราะฉะนั้นก็อาจจะไปกระตุ้นหรือไปเป็นแกนอะไร ซึ่งจริงๆ แล้วนักศึกษาคงคิดในแง่นั้นอยู่บ้างนะ เพราะฉะนั้นการคัดเลือกของนักศึกษานักศึกษาช้ามาก คือเด็กที่มาเรียนที่นี่ 16 คนเคยได้มีการพูดคุยหรือเปล่าครับว่า ในลักษณะที่ว่ามาเรียนที่ไทยดีกว่าไปเรียนที่โน่นเลือกมาที่นี่ดีกว่าไปที่อื่น

ผู้วิจัย คือเด็กที่มาเรียนที่นี่ 16 คนเคยได้มีการพูดคุยหรือเปล่าครับว่า ในลักษณะที่ว่ามาเรียนที่ไทยดีกว่าไปเรียนที่โน่น เลือกมาที่นี่ดีกว่าไปที่อื่น

ผู้ให้สัมภาษณ์ นักศึกษาไม่ได้พูดถึงที่อื่นเพราะว่านักศึกษาไม่เคยไป แต่นักศึกษาบอกว่าที่นี่ดีมาตรฐานที่นี่นักศึกษาชอบเลย นักศึกษาบอกว่านักศึกษามีความสุขที่ได้อยู่ที่นี่ แล้วอะไรๆ มันก็แตกต่างความเป็นอยู่อย่างนี้มันก็ไม่เบื่อหรอกค่ะ ถ้าเราไปที่โน่นเราจะรู้เลยว่าไม่ใช่ ไม่ใช่เลยเพราะว่านักศึกษานี่ลำบากมากนะคะ เพราะฉะนั้นเด็กมาได้เงินเรียนแล้วก็เรียนฟรีอะไรต่ออะไร มันเป็นคุณภาพชีวิตที่แตกต่างมากมาย เพราะฉะนั้นนักศึกษาก็มีความพอใจ ตรวจสอบนักศึกษาคุยกับนักศึกษา ถามว่าเป็นยังไง นักศึกษาบอกดี นักศึกษาชอบ และนักศึกษาก็สามารถบอกเราได้ว่า

นักศึกษาอยากไปไหนมาไหน ถ้าเราจัดให้ได้เราก็จัด ไปดูกรุงเทพฯ ผู้สนับสนุนบางคนก็ยังเอื้อเฟื้อนะบอกว่าถ้าหากว่าอยากพบพ่อแม่สมมติว่าไม่ได้กลับบ้าน ถ้าพ่อแม่อยู่ฝั่งพม่านักศึกษาอาจจะมาที่เมียวดี แล้วสามารถที่จะเข้ามาเจอกันได้ในแบบที่ว่าไม่ค้างคืนอะไรอย่างนี้นะคะ ทางแม่สอดนักศึกษาก็สนับสนุนดีมาก นักศึกษาก็ดูมีความสุขใจที่เรามีโครงการนี้ เพราะมันหมายถึงความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เมื่อไหร่ที่ปิดพรมแดน เมื่อไหร่นักศึกษาลำบากเลยนะ ไอ้ตรงนี้มันก็เป็นจุดเล็กๆ นะคะ แต่คิดว่าถ้าในอนาคตถ้าเกิดภาพพจน์ออกไปเพราะว่านี่ราชการทั้งนั้นเกือบส่วนใหญ่ เพราะฉะนั้นเวลาที่นักศึกษากลับไป การพูดถึงหรือการสนับสนุนว่าให้น้องๆ มาเรียนเถอะ มันก็เป็นเรื่องดี แล้วเราก็จะปฏิบัติกับนักศึกษา ในเรื่องการเมืองเรารู้สถานการณ์ที่เรารู้เราก็ปฏิบัติได้เหมาะสม

ผู้วิจัย ท่านอธิการพอประเมินได้หรือเปล่าครับว่าเด็กกลุ่มนี้ที่มาที่เรา 16 คนเป็นระดับสูง-กลาง-ต่ำของนักศึกษาครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ คงเป็นระดับต่ำค่ะเพราะเด็กอายุนิดเดียว อายุ 20

ผู้วิจัย หัวดีหรือว่ายังไงครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ หัวดีค่ะ นักศึกษาต้องคัดค่ะ เพราะว่านักศึกษาต้องคัดคนเก่ง ยกเว้นว่าถ้านักศึกษาใช้เส้นสาย อันนี้เราไม่รู้ แต่ว่าโดยปกตินักศึกษาคัดเลือกโดยนักศึกษาจะคัดมาจากยอดๆ แล้วก็การบรรจุคนเข้าทำงานพวกนี้ถ้าเป็นข้าราชการพม่านักศึกษาต้องบรรจุแล้ว แต่ที่ไม่ใช่เป็นลูกจ้างอยู่ก็มี แต่นักศึกษาจะคัดคนทำงานไม่มาก เพราะฉะนั้นถ้านักศึกษาเข้ามาทำงานนักศึกษาก็ต้องคัด เพราะฉะนั้นถ้าดูเด็กส่งมาปรับตัวอยู่ที่นี่ใช้ได้ แต่สิ่งหนึ่งที่เรามองอยู่คือนักศึกษายังเป็นประเภทเก็บตัว นักศึกษาจะไม่ซู่ซ่าเหมือนเด็กไทย แต่ก็เข้ากันได้ปกติไม่ถึงกับเป็นปัญหามีปม ไอ้บางคนก็ไปไกลเลยนะคะ แต่บางคนก็ ผู้หญิงนี่ก็จะเรียบร้อยแล้วก็เป็นประเภทเงียบๆ แต่อาจารย์นักศึกษาก็ชักจูงให้ไปพบปะพูดคุย นักศึกษาก็มีความสุขสดชื่นขึ้นนะคะ ถ้าระดับนี่ก็น่าจะถือว่านักศึกษาคัดระดับ เราก็เลยไม่รู้มาตรฐานการศึกษานักศึกษาว่าที่แท้จริงที่เป็นมาตรฐานกลางๆ คืออะไร แต่เด็กที่มานักศึกษาเรียนได้ค่ะ

ผู้วิจัย แล้วที่เมื่อสักครู่ท่านอธิการบอกว่าต่ำนี่คือ

ผู้ให้สัมภาษณ์ นึกว่าเป็นข้าราชการระดับอะไรยังไง อันนี้ก็คือนักศึกษาเพิ่งบรรจุใหม่

ผู้วิจัย ท่านอธิการครับ นอกจากเรื่องภาษา ปัญหาเรื่องภาษาแล้ว นักศึกษากลุ่มนี้ยังมีปัญหาในเรื่องอื่นๆ อีกหรือเปล่าครับที่นักศึกษาต้องปรับตัวหรือว่าต้องดูแลนักศึกษา

ผู้ให้สัมภาษณ์ ที่มีก็คืออยู่ร่วมกับเพื่อนในหอพัก ครั้งแรกใหม่ๆ ปัญหาที่ค่อนข้างยากคือปัญหาเรื่องการอยู่ร่วมกันในหอพัก เพราะว่าในหอพักนะเด็กมันก็จะเยอะแยะไปหมด นักศึกษาก็จะเข้าใจบ้างไม่เข้าใจบ้าง แต่เด็กก็จะรู้ว่านี่คือนักศึกษาพม่า แต่ว่าบางครั้งเด็กพม่านักศึกษาก็อาจจะเรียบร้อย

เกินไป อย่างกรณีเรื่องทีวีนักศึกษาชอบดู แต่ว่าของเรามันทีวีไทย แต่ว่าที่นี่เปิดมีเคเบิล เพราะฉะนั้นช่องภาษาต่างประเทศช่องพม่าช่องอะไรมันมีหมด ทีนี้เด็กพม่านั่งดูอยู่เด็กไทยก็จะเปลี่ยนเพราะว่ามันไม่รู้เรื่อง อะไรอย่างนี้ ทีนี้เราจะแก้ปัญหาให้โดยซื้ออีกเครื่องหนึ่งก็กำลังคิดกันอยู่ แต่เราอยากให้นักศึกษาปรับตัวค่ะ ถ้านักศึกษาอยู่แล้วนักศึกษาไปฟังภาษาพม่าอย่างเดียวนักศึกษาก็ไม่ได้แล้ว มันก็ต้องฟังภาษาไทย เรียนรู้ภาษาไทยก็ให้นักศึกษาอยู่ร่วมกัน แต่เราก็บอกเด็กหอว่าก็ต้องถ้อยทีถ้อยอาศัย แต่พี่เองที่นักศึกษาคุยเลยนะ ไม่มีใครได้ทุกอย่างที่ต้องการ พวกนักศึกษาโอกาสดีกว่าเด็กไทยเยอะแยะ เพราะฉะนั้นเรื่องทีวีเรื่องเดียวไม่ใช่อุปสรรค นักศึกษาก็ต้องฟังภาษาไทยให้ได้ไม่ใช่จะเลือกฟังแต่สิ่งที่ตัวเข้าใจ อะไรอย่างนี้ และอีกเรื่องหนึ่งคืออาหารสำหรับบางคน แต่เดี๋ยวนี้น่าจะดีขึ้น เพราะว่านักศึกษาจะกินอาหารแตกต่างกับเรา แต่ว่าเดี๋ยวนี้ก็ดีขึ้น แล้วมีงานมีการอะไรที่เป็นงานเลี้ยงงานบุญนี่เชิญมาหมดเลยค่ะให้มาช่วยงาน นักศึกษาก็ได้มากินข้าวฟรีอะไรฟรีอยู่ แล้วอาจารย์ก็เคยจัดให้นักศึกษาทำอาหารพม่าสาธิตแล้วก็ให้ครูบาอาจารย์ชิม ก็ใช้ได้ค่ะ

ผู้วิจัย ครับ แล้วในส่วนของตัวมหาวิทยาลัยเองต้องมีการปรับปรุงหรือแก้ไขอะไรหรือเปล่าครับที่ยังเป็นปัญหาสำหรับมหาวิทยาลัยในการดูแลหรือจัดการเรียนการสอนให้กับนักศึกษาพม่า

ผู้ให้สัมภาษณ์ ก็อย่างที่ว่าแล้วเราต้องเตรียมความพร้อม สร้างความเข้าใจครูบาอาจารย์และนักศึกษา อันที่สองก็คือจัดสถานที่ให้นักศึกษา ต้องดูแลนักศึกษาว่านักศึกษาเข้ากับเพื่อนได้หรือเปล่า นักศึกษามีปัญหารึเปล่า ถ้ามีปัญหาก็ต้องช่วยคลี่คลายจนมันจบลงไปนะคะ อีกอันก็คือเรื่องทักษะภาษาไทย เราก็จะต้องจัดพัฒนาภาษาไทยให้ โดยให้อาจารย์ภาษาไทยซึ่งมีความชำนาญเข้าใจวัตถุประสงค์แล้วก็รับเป็นเจ้าของดูแลนักศึกษาจนจบ แล้วก็ต้องประสานกับอาจารย์ที่สอนเพราะนักศึกษาไม่ได้เรียนแต่วิชาเอก นักศึกษายังมีวิชาศึกษาทั่วไป ซึ่งเรียนวิถีไทยอะไรๆ ซึ่งจริงๆ แล้วมันยากมาก ขนาดพูดภาษาไทยธรรมดานักศึกษายังไม่ค่อยจะรู้เรื่อง เพราะฉะนั้นไอ้ภาษาอย่างมันจะยาก เราก็จัดวิชาให้เรียนนิดหน่อยว่าอันไหนที่จะยากสำหรับนักศึกษาเป็นภาษาไทยที่มันลึกซึ้งก็ค่อยๆ นะคะ แต่นักศึกษาอาจจะเรียนวิชาเอกง่ายๆ เพราะมันใช้ศัพท์เทคนิค มันทดลองปฏิบัติอะไรอย่างนี้ แต่อาจารย์ของเราหลายคนเข้าใจนะคะ อย่างอาจารย์วิทยาศาสตร์นักศึกษาก็จะเน้นปฏิบัติ แต่เรื่องที่โดยทั่วๆ ไปก็ไม่ต้องแล้วค่ะเพราะว่านักศึกษาก็กลืน อาจารย์บางคนก็ไม่รู้หรอกเด็กพม่ามันเดินมันก็กลมกลืนกันไปหมด มันก็ทักทายเราเหมือนกันหมด แต่ว่ามันจะทักก่อนแล้วก็จะมีชื่อไทยหมด อาจารย์ที่นี่นักศึกษาตั้งให้หมดนะคะ เพราะชื่อมันเรียกยาก เทิดทูนมั่ง เสถียรมั่ง ชื่อนักศึกษาก็รู้ชื่อนักศึกษาหมดเป็นภาษาไทยเพื่อให้อาจารย์รู้จัก แล้วก็กิจกรรมนี่เราก็ให้นักศึกษาเข้าร่วมหมด อาจารย์นักศึกษาก็บังคับว่าให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม มีเชียร์มีอะไรก็ไปหมด แต่ใหม่ๆ นักศึกษาก็เครียดเหมือนกันเพราะว่า

นักศึกษาก็ต้องเรียนภาษาไทย อะไรอย่างนั้น แต่ตอนนี้ปี 2 แล้วค่ะ ก็ดีขึ้นแล้ว

ผู้วิจัย ปีหน้าเราจะได้มาอย่างนี้อีกหรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ คือก็ยังไม่ได้ขอเพราะว่าทางกระทรวงการต่างประเทศเองก็นักศึกษาก็อาจจะขอดูผลงานว่ามันเป็นอย่างไร ก็ยังไม่ได้ทำคำขอไป ก็อยากจะให้จบ หรือไม่จบอย่างน้อยๆ ก็ปีสุดท้ายหรืออะไรก็ค่อยเริ่ม เพราะว่าถ้ามาภาษาไทยนักศึกษาก็จะซ้อนมากขึ้น แต่อาจจะต้องขอนี่เพราะว่า แต่เราก็ต้องประเมินโครงการว่ามันเป็นอย่างไร แล้วก็ให้ทางเอกอัคราชทูต ทางสถานทูต ทางมหาลัยเองก็ต้องสร้างความสัมพันธ์ให้ท่านทูตท่านรู้สึกดี ท่านมาที่นี่แล้วท่านยังฝากความระลึกถึงมาคือจริงๆ แล้วส่วนหนึ่งต้องทำให้มันคุ้นเคย แล้วนักศึกษาก็เดินทางมาไกลนะคะ มาเช้า-เย็นกลับ มาดูลูกน้องนักศึกษา แล้วนักศึกษาก็ติดต่อกันอยู่ตลอดเวลา นักศึกษามีผู้ประสานงานกับเด็กไทยทั่วประเทศอยู่ที่สถานทูตค่ะ

ผู้วิจัย ท่านอธิการครับ ในปัจจุบันก็มีหลายประเทศที่ถือว่ามีมาตรฐานการศึกษาอยู่ในระดับใกล้เคียงกับเราหรือว่าสูงกว่าเรา อย่างมาเลเซีย สิงคโปร์ แล้วก็ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ซึ่งก็ประกาศให้การศึกษาเป็นธุรกิจส่งออกอย่างหนึ่งของประเทศนักศึกษาเลยนะครับ นำรายได้เข้าประเทศนะครับ ตรงนี้ท่านอธิการมองถึงจุดแข็งจุดอ่อนของประเทศไทยยังไงหรือเปล่าครับในการที่จะแข่งขันด้านนี้เพื่อที่จะให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางของการศึกษาในภูมิภาคประเทศเพื่อนบ้านของเรานะครับ ให้ประเทศเพื่อนบ้านสนใจหรือนิยมที่จะมาศึกษาในประเทศเรา

ผู้ให้สัมภาษณ์ จริงๆ แล้วประเทศไทยมีศักยภาพนะคะ เพียงแต่ว่าไอ้การพัฒนาประเทศโดยรวมมันอาจจะไม่โดดเด่น แต่หลายประเทศที่นักศึกษาเทียบกันแล้วนักศึกษาอาจจะยังไม่ถึงนักศึกษาก็อาจจะยังให้เครดิตอยู่ เช่น นักศึกษาจะมาเรียนในมหาวิทยาลัยใหญ่ๆ ในกรุงเทพฯ พ่อแม่นักศึกษามีสตางค์หรือเรียนมหาวิทยาลัยเอกชนไปเลย โอกาสที่จะมาเรียนในมหาวิทยาลัยท้องถิ่นมันจะยาก เราก็จะต้องใช้วิธีการที่จะต้องสร้างชื่อเสียง สร้างภาพพจน์ของเรา แล้วก็ใช้วิธีการจูงใจ ให้โอกาสอะไรหลายๆ อย่าง ในที่สุดคนก็อาจจะเลือกมาเรียนที่เรา แต่ว่าถามว่าถ้าจะทำเป็นธุรกิจเราคงยังไม่ถึงขั้นนั้นตอนนี้ มหาวิทยาลัยของเราเองก็เอาเป็นว่าเราเลี้ยงตัวได้ แล้วก็สามารถจะพัฒนาตัวเองได้ด้วยความเป็นอยู่ ด้วยการทำงานของเราเอง เช่นเด็กมากเรามีงบประมาณมาเราก็สามารถจะพัฒนาตัวเราเองเพิ่มเติมจากที่เราได้รับจัดสรร ซึ่งจริงๆ แล้วเราก็ช่วยตัวเองอยู่เยอะ เรามีหลายโครงการนะคะที่เราก็ทำรายได้อยู่ แม้กระทั่งเด็กมาเรียนถึงแม้จะเป็นเงินรัฐบาลแต่จริงๆ มันก็เป็นการพัฒนามหาวิทยาลัยด้วยงบประมาณเหล่านี้ส่วนหนึ่ง แล้วก็ถ้ามองในแง่ของธุรกิจเราเคยคิดเหมือนกันนะคะที่จะไปรับเด็กจีนอะไรต่ออะไรมา แต่ว่ามันเกิดการแข่งขันกันทั่วไปหมดตอนนี้ มหาวิทยาลัยก็จะแย่งชิงกัน ในขณะที่เด็กจบ ม.6 ปริมาณมันไม่เพิ่มขึ้น แต่มหาวิทยาลัยมันฉีกตัวออกไปเพิ่มแล้วก็มาเปิดตามท้องถิ่นอะไรต่ออะไรเต็มไปหมด

เพราะฉะนั้นเด็กมันก็จะกระจายตัวออกไป การอยู่รอดก็จะลำบากถ้าเราไม่ทำให้มันเกิดประสิทธิภาพ เพราะฉะนั้นคือไม่จำเป็นที่จะต้องไปแตกกระจายหรืออะไรมากมายแต่ว่าต้องพัฒนาตัวคุณภาพ แต่ว่าเราก็ต้องให้อยู่รอดด้วย ก็คือหมายความว่าเราก็ต้องมีลูกค้า การมีลูกค้านี่ก็ต้องแสวงหา ไปแนะนำให้นักศึกษารู้จัก อย่างราชภัฏกำแพงเพชรนี่เรารับผิดชอบตาก 5 ชายแดน คนไม่มีโอกาสเรียน มีโอกาสเรียนน้อย เราไปเปิดศูนย์ที่นั่นแล้วก็เปิดสอนไปตามปกติ คนที่นั่นก็เข้ามาเรียนเพราะมิฉะนั้นนักศึกษาก็จะไม่มีโอกาส แล้วก็แต่ละปีเราก็จะออกไปแนะแนวทั่วให้เห็นว่าเรียนใกล้บ้านดีกว่า พ่อแม่นักศึกษาไม่ต้องเสียเงินมากแล้วโอกาสในการที่จะเสียหายก็น้อย อย่างปีแรกที่เราเปิดที่แม่สอดเด็กมันก็ไม่อยากไปเรียน แต่พ่อแม่ไปดูแล้วหลังจากไปเข้าเอกชนมาพักหนึ่งก็ออกมาเรียนที่เราเพราะว่ามันใกล้บ้าน แล้วมาตรฐานเราก็พูดกันจริงๆ แล้วถ้าบอกคุณภาพบัณฑิตอย่าไปดูที่ชื่อมหาวิทยาลัย บางทีเราอาจจะเล็กแต่งามก็ได้ แต่ต้องดูว่าจบแล้วไปทำอะไร โอกาสของการได้งานทำมากน้อยแค่ไหน พอออกไปแล้วคำตอบ เสียงสะท้อนเกี่ยวกับบัณฑิตเราเป็นอย่างไร ซึ่งตรงนี้เราก็ยังบอกให้นักศึกษาหรือประชาชนรู้เสมอว่าคุณภาพมันไม่ได้อยู่ที่ว่ามันอยู่ที่กำแพงเพชร มันจังหวัดเล็ก มันไม่ใช่จังหวัดใหญ่เหมือนที่โน่นที่นี่ แต่มันอยู่ที่ตรงว่ากำแพงเพชร เด็กที่จบจากกำแพงเพชรไปมีโอกาสในการทำงานอย่างไร แล้วเสียงสะท้อนกลับมาจากผู้ใช้บัณฑิตเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นใครอย่ามาบอกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นมหาวิทยาลัยชั้นสอง เป็นอะไรต่ออะไร คุณพูดไม่ได้ มันเป็นการพูดลอยๆ ใช่หรือเปล่าคะ มันก็ต้องดูตรงนั้น เพราะฉะนั้นอย่างเราประเทศไทยนักศึกษาก็คุมเรื่องมาตรฐานอยู่แล้วเช่นมีการมาประเมินโดย สมส. นะคะซึ่งมันก็ผ่านเรียบร้อยนะคะในครั้งเดียวทุกครั้ง ก็ 2 ครั้งมาแล้วที่เราเป็นรุ่นนำร่อง แล้วก็ กพร.นี่เราก็ต้องทำนะคะ ทำรายงานแล้วก็มีคะแนนออกมา เราก็เร่งตรงนี้มาก ซึ่งการทำตรงนี้มันหมายถึงเราพัฒนาคุณภาพไปในตัว นักศึกษามาตรวจประเมิน โอกาสในการได้งานทำของเด็กเท่าไหร่กี่เปอร์เซ็นต์ เราก็ต้องจี้ตรงนี้ว่าทำยังไงเด็กเราจะได้งานเยอะ ซึ่งเป็นผลสะท้อนกลับมาว่าคุณตกนะ คุณได้นะ อะไรอย่างนั้น หรือเด็กเราเป็นที่พึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตหรือเปล่า หรือเด็กของเราฝึกอบรมทักษะภาษาอังกฤษเท่าไหร่ คอมพิวเตอร์เท่าไหร่ ได้รับรางวัลระดับนานาชาติเท่าไหร่ ระดับชาติเท่าไหร่ ตรงนี้มันตัวสะท้อนคุณภาพ นะคะ ถ้าหากว่ามองในแง่ของการรับนักศึกษาต่างชาติในรูปของธุรกิจ เราก็ทำได้แต่มันต้องแย่งชิงกันมากมายเหลือเกินนะคะ แล้วเราจะรับ อย่างที่กำแพงเพชรนี่ต้องถือว่าเป็นหัวเมืองชั้นนอก ถ้ารับได้ก็อาจจะรับได้ในระดับเอเชียใกล้ๆ พม่า หรือจีนหรืออะไร ถ้าเราวิ่งไปหา เพราะว่าเราก็มีเด็กจีนมาเรียนกับเราก็มีนะคะปีหน้าก็จะมาเรียนทางศิลปะ เราทำหลักสูตรดับเบิ้ลดีกรี ก็หมายความว่าเรียนที่นักศึกษา 2 ปีแล้วมาต่อที่เรา มหาวิทยาลัยในยูนนาน เพราะฉะนั้นนักศึกษาก็ส่งเด็กมาเรียน อย่างของเราดีทางด้านศิลปะ คราวที่แล้วก็มีศาสตราจารย์

ทางศิลปะกับลูกศิษย์มา 4-5 คน มาอยู่กับเรานานค่ะ แล้วก็มาแลกเปลี่ยนทางด้านศิลปะกันมีทัศการร่วมกันอะไรกัน แล้วกลับไปนี่ปรากฏเด็กจะมาเรียนต่อที่เรา แล้วก็มีบางคนจะมาเรียนปริญญาโทและปริญญาเอกที่เราคืออาจารย์ นะคะ อันนี้มันอาจจะไม่มาก อย่างเด็กมาเรียนรุ่นละ 6-7 คน เราก็ถือว่าโอเค เราก็ถือว่าเราได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเด็กจีน คือนักศึกษามาแล้วนักศึกษาก็โอเคค่ะ นักศึกษาก็กลับไปปั๊บมาอีกแล้ว รุ่นใหม่ก็จะมาเรียนศิลปะกับเรา แล้วก็ถือว่าอันนี้ก็เป็นชื่อเสียงทางหนึ่งนะคะ แต่ว่าถ้าจะมองในแง่เป็นธุรกิจการศึกษา เราก็คงทำได้แต่คงไม่เต็มที่อาศัยตรงนั้นคงไม่ได้มาก

ผู้วิจัย ท่านอธิการมองว่าในด้านการศึกษา การศึกษาของประเทศไทย ทั้งระบบนะครับ เรามีข้อดีกว่าประเทศในภูมิภาคนี้ มีข้อดีข้อเสียกว่าประเทศในภูมิภาคนี้ยังไงครับ เรามีจุดใดที่ดีกว่าสิงคโปร์ มาเลเซียหรือเปล่า หรือว่ามีจุดไหนที่ยังแย่กว่านักศึกษาในเรื่องใดบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์ คือพี่ก็ไม่ได้มีประสบการณ์ในประเทศอื่นๆ มากนักนะคะ แต่ว่าถ้ามองระดับอุดมศึกษาของเราเอง จริงๆ ถ้าเรามองสะท้อนจากตัวเราเราก็มองว่า แม้ว่าคนจะมาบอกว่าหลักสูตรเรามันไม่ค่อยสะท้อนการนำไปใช้ได้ หลักสูตรตั้งแต่ระดับพื้นฐานมาจนถึงอุดม เรามักจะทำหลักสูตรเป็นสากล เช่นเล็กๆ เราเรียนเรื่องยาพารา ดีบุก ป่าไม้ แต่บ้านเรา อย่างพี่อยู่เพชรบุรี นึกไม่ออกเลยว่ายางพาราหน้าตาเป็นยังไง อยู่เป็นยังไง ประเทศเพื่อนบ้านเราล้อมรอบเลยแล้วก็นึกไม่ออก คือนักศึกษาไม่ได้เรียนเรื่องใกล้ตัวนั่นคือเป็นหลักสูตรที่จัดเป็นสำรับให้ เพราะฉะนั้นมันจะไม่ค่อยเวิร์คในแง่ที่ว่าจบไปแล้วคุณก็จะเอาความรู้เหล่านี้ไปใช้ประโยชน์ไม่ค่อยได้มาก นักศึกษาก็เลยเกิดหลักสูตรท้องถิ่น ก็คือให้ท้องถิ่นช่วยทำหลักสูตรส่วนหนึ่ง ให้เด็กเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องของตัวเอง อย่างพี่พูดตรงๆ เรามาอยู่แถวนี้ คนท้องถิ่นบางคนยังไม่รู้จักเลยว่าที่นี่มีอะไรดีอีก แล้วเราจะทำอย่างไร นักศึกษาพัฒนาท้องถิ่นอย่างไร เพราะเรายังไม่รู้เลยว่านี่คืออะไรนั่นคืออะไร ใช่หรือเปล่าคะ เพราะฉะนั้นถ้าเป็นอุดมศึกษา ถ้ามองในแง่ที่เป็นจุดเด่นของเราจริงๆ แล้ว เราก็เป็นอิสระไม่ต่างไปจากประเทศอื่นๆ ในการที่จะกำหนดสิ่งที่นักศึกษาเล่าเรียนโดยเราพัฒนาหลักสูตรได้เอง นักศึกษาจะไม่มาตีกรอบว่าคุณต้องเอาวิชาโน้นวิชานั้น ก็คือมหาวิทยาลัยทำหลักสูตรเลยค่ะ แล้วก็ต้องผ่านสภาวิชาการ ผ่านสภามหาวิทยาลัย แล้วก็เอาไปให้ สกอ.ดูว่ามันเป็นเกณฑ์มาตรฐาน เกณฑ์มาตรฐานที่นักศึกษาตรวจสอบก็คือเรื่องศักยภาพ ครูบาอาจารย์คุณสอนตรีคุณต้องเป็นโท หรือถ้าสอนโทต้องเป็นเอกหรือ รศ.อะไร ตรงนั้นมันก็ต้องถือว่าไอ้คนระดับเดียวกันสอนกันมันก็คงจะไม่ได้นะคะ เพราะฉะนั้นถ้าเราได้เรื่องของศักยภาพ ส่วนในเรื่องของรายวิชา โครงสร้าง กรอบอาจจะโอเค. กำหนดมาว่าร้อยเท่าไหร่ก็แล้วแต่ แต่ในรายวิชาท้องถิ่นเลือกให้เอง อย่างมหาวิทยาลัยเราก็จัดหลายตัวที่เป็นความต้องการที่ว่าจะพัฒนาคนในชาติของเราให้มีตัวนี้ เช่นขณะนี้เรามีเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงก็ดี มีเรื่องพลังงานก็ดี มีเรื่องของการ

แก้ไขปัญหาความขัดแย้งก็ดี หรือว่ามีเรื่องของการปกครองส่วนท้องถิ่นก็ดี ตัวนี้เราจะจับใส่เข้ามาเป็นวิชาศึกษาทั่วไปเพื่อให้เด็กเราปรับได้ แล้วเราก็จะเปลี่ยนไปเรื่อยๆ ว่าตอนนี้ภาวะอะไรมันเกิดขึ้น เศรษฐกิจพื้นฐานมันควรจะรู้บ้างหรือเปล่า เพราะว่าเด็กเราจะไม่ค่อยรู้เรื่องการเมืองเศรษฐกิจ ก็จะไม่ใส่ใจก็จะเอาแต่เรื่องของตัวเอง เพราะอย่างนั้นเรามานั่งวิเคราะห์แล้วมาทำหลักสูตร จุดแข็งก็คือมหาวิทยาลัยสามารถคิดหลักสูตรของตัวเองได้ ซึ่งก็ต้องเกิดจากการวิเคราะห์อย่างดีว่าเด็กจะได้ประโยชน์อะไร ไม่ใช่คิดหลักสูตรแล้วลอยๆ ขึ้นมา หรือว่าเด็กเราอ่อนกฎหมาย มีบ้างหรือเปล่ากฎหมายพื้นฐานอะไร อันนี้นักศึกษาต้องรู้แล้วเพื่อปกป้องสิทธิของนักศึกษาหรือว่าดูแลท้องถิ่นของนักศึกษา อะไรอย่างนี้ หรือว่าทำอย่างไรจะให้นักศึกษาเป็นคนปฏิบัติตามกฎหมายเพราะว่าประเทศเราก็ได้ชื่อว่าเลี่ยงกฎหมายเก่ง เพราะฉะนั้นถ้ารู้กฎหมายแล้วทำอย่างไรจึงจะเป็นผู้ใช้กฎหมายได้ซึ่งมันยากนะ แต่ว่าพอเราตระหนักปั๊บเราก็จะใส่ลงไปในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เราจะใส่ไปในสาขาวิชาเนื้อหาอะไรต่ออะไรต่างๆ หรือภาษาอังกฤษต่อไปนี้ไม่ได้แล้วนะ เด็กไม่รู้ภาษาอังกฤษไม่ได้งาน เราใส่วิชาให้เด็กเรียนเลย 12 หน่วยกิต อันนี้เป็นไปตามเกณฑ์ของ สกอ. แต่บางแห่งนักศึกษาเพิ่มขึ้นไปอีก แล้วที่เพิ่มก็คือคุณต้องสอบวัดภาษาอังกฤษ เราส่งคนต่างชาติไปอยู่ทุกคณะ จ้างเยอะมากเพราะเราเก็บค่าบำรุงการพัฒนาทักษะภาษาด้วยภาคเรียนละ 500 แล้วก็เงินเหล่านี้ก็ไปทำระบบไอทีแล้วก็จ้างอาจารย์ต่างประเทศไว้ประจำคณะ แล้วก็พัฒนาแล้วก็มีการสอบวัดนะคะซึ่งมันก็จะค่อนข้างยากกว่าไอที อย่างเรากำหนดเลยว่าเด็กต้องได้รับการพัฒนา สอบผ่านมาตรฐานความรู้และทักษะด้านคอมพิวเตอร์ 2 ระดับ คือระดับพื้นฐานกับระดับสูง กี่ตัวก็ว่าไปแล้วเราก็ให้สอบภาคเรียนละ 2 ครั้ง เข้ามาสอบเลย คุณไม่ต้องไปฝึกไปอะไรถ้าคุณเก่งเข้ามาสอบผ่านเราให้แล้วก็ถือว่าได้ใบไปเลย ก็จบได้ แต่ถ้าหากว่าไม่นั่นคุณก็ฝึกอบรมเอา มหาวิทยาลัยทำโปรแกรมนี้นักศึกษาก็รับหมายความว่านักศึกษารู้เลยว่าเด็กนักศึกษาไม่ผ่านอะไร นักศึกษาก็จัดของบประมาณนี้ฝึกอบรมให้เลย เราก็ให้สอบ มันก็เป็นการบังคับไปในตัว นี่คือข้อดีไงคะ แต่ต่างประเทศนักศึกษาก็อาจจะเช่นเดียวกันนะคะ แต่สิ่งหนึ่งที่ ข้อดีนอกจากนั้นที่เป็นข้อดีอีกอันหนึ่งก็คือ คิดว่าครูบาอาจารย์ของเราใกล้ชิด อย่างถ้าเราเป็นมหาวิทยาลัยในท้องถิ่นเราจะรู้เลยว่าคุณจะรู้จักเด็กเพราะฉะนั้นโอกาสที่จะล้มเหลวในการเรียนมันก็อาจจะไม่มาก แต่ว่าการอุ้มชูมากๆ มันก็อาจจะทำให้เด็กพึ่งพาตัวเองไม่ได้ แต่เราก็ต้องมีระยะ เพราะว่าเด็กเองอาจจะต้องการที่ปรึกษาดูแล ถ้าเมื่อไหร่ที่นักศึกษารู้สึกว่านักศึกษามีที่พึ่ง นักศึกษามีคนช่วยแก้ปัญหานักศึกษาก็อาจจะเกิดความมั่นใจอะไรมากขึ้น ที่นี่จะเน้นความสัมพันธ์ระหว่างครูกับศิษย์มากให้นักศึกษารู้จักลูกศิษย์ได้ มากขึ้น แล้วก็ ข้อดีประการอื่นๆ ก็คือมหาวิทยาลัยเรามีอยู่ทั่วไปหมด ประเทศไทย แต่ถ้าเทียบจริงๆ กับต่างประเทศเราอาจจะน้อยกว่านักศึกษา ของนักศึกษานี่จะเอาปริญญาตรงไหนจะ

เข้าไปง่ายกว่าเรานะ บางแห่งนะ บางประเทศ แต่ว่าถ้าประเทศที่มาตรฐานสูงๆ เราเทียบกับนักศึกษาไม่ได้ ก็ทางตะวันตกหรือทาง อันนั้นก็เข้ายากลำบากอยู่แล้ว แต่เราก็ถือว่ามาตรฐานนักศึกษาเป็นอย่างนั้น เพราะว่าเป็นประเทศที่ใช้ภาษาต่างประเทศ แต่จุดอ่อนของเราถ้ามองในแง่การศึกษาก็คือ เราขาดความรู้และทักษะสากลค่ะ ภาษาไม่ได้ ภาษาอังกฤษยากมาก ก็คือเรียกว่า จบ ม.6 มานะคะแล้วก็มาเรียนจนจบปริญญาตรี ภาษาอังกฤษยังแทบไม่กระดิก เพราะมันเรียนไม่กี่ตัว แล้วบ้านเราเรียนแล้วเราไม่ได้ใช้ เพราะฉะนั้นภาษาอังกฤษก็จะเป็นอุปสรรคมากในการเสียโอกาส ที่นี่ก็อบรมให้แต่เราก็ไม่ได้มั่นใจว่าเด็กจะได้มาก เพราะมันไม่ได้ใช้ค่ะ อันนี้ก็เป็นจุดอ่อนของนักศึกษาไทย คือตัวพี่ก็เคยไปอบรมที่ต่างประเทศ เราก็รู้เลย สมมติเราไปฟิลิปปินส์ ไปที่ศูนย์อินโดเทคโนโลยี ไปอบรมกับนักศึกษา ชาติอื่นๆ นักศึกษาจะโต้ตอบภาษาอังกฤษได้ ชาติเรามีไปกันแต่ก็จะมีอุปสรรคเรื่องภาษาอังกฤษคือสู้นักศึกษาไม่ได้ คือพอได้ อย่างพี่นี่เอกอังกฤษนะก็ยังรู้สึกว่า นี่ขนาดเอกอังกฤษนะเราก็ยังต้องปรับตัว แล้วถ้าคนที่ไม่ใช่นักศึกษาก็ลำบาก บางทีก็เหนื่อยยากมาก ตรงนี้ก็คิดว่าถ้าเราทำอย่างไรให้บ้านเมืองเรากระตือรือร้นที่จะทำให้เด็กทุกคนพูดภาษาต่างประเทศได้มากกว่าหนึ่งภาษา ก็อาจจะได้จีนเพราะเรามองดูว่าในอนาคตการใช้ภาษาจีนมันจะหลากหลายมากขึ้น นี่คือจุดอ่อน แล้วก็ระบบมหาลัยไทยก็อาจจะเป็นอีกอันหนึ่งก็อยู่ที่ตัวเด็กไทยด้วยค่ะ ถ้าเราดูว่าเด็กไทยเราไม่ชอบค้นคว้าพูดกันตรงๆ เลยว่าได้เท่าไหร่เอาเท่านั้น นักศึกษาจะไม่กระตือรือร้นชนิดที่ว่านักศึกษาเข้าห้องสมุดเหมือนเด็กฝรั่ง เหมือนอะไรมันไม่เท่า เราไปดูประเทศอื่นนักศึกษาสาละวนกับการค้นคว้ามากกว่า ของเราว่างๆ ก็ไม่ได้เข้าห้องสมุด มันก็จะมีจำนวนหนึ่งนะคะ แต่ว่าเด็กไทยจะไม่ใฝ่รู้ค่ะ คุณลองไปถามเรื่องราวอะไรต่ออะไรนักศึกษาจะรู้น้อยมากเลย นักศึกษาจะรู้แต่ที่นักศึกษาเรียน ก็ตรงนี้ไม่รู้ว่าเราอาจจะ จะแก้ไขยังไงนะคะ ที่นี่ก็พูดกับครูบาอาจารย์ว่าจะทำยังไงให้นักศึกษารู้รอบมากกว่านี้หน่อย ที่นี่ก็ติดทีวีให้หมดนะคะ ทุกตึกหัวตึกจะมีทีวีหมด โรงอาหารก็มีเปิดให้ดูทั้งวัน แล้วเรารับเคเบิล แล้วห้องสมุดเราก็ฉายหนังฉายอะไรให้ดูตลอดเวลาเป็นภาษาอังกฤษมีอะไรต่ออะไรอย่างนี้ก็ คือจะพัฒนานักศึกษามากๆ แล้วก็จะมีศูนย์เยอะแยะเลยที่ให้นักศึกษาไปค้นคว้าอะไรอย่างนี้นะคะ แต่ก็ขึ้นอยู่กับตัวนักศึกษาด้วย ตรงนี้เด็กไทยเรายังไม่ชอบ อีกอันหนึ่งก็คือ สิ่งที่เห็นอยู่ชัดๆ ก็คือเรื่องของรุ่นใหม่พอเรารับเป็น mass มาเยอะๆ สิ่งที่เกิดขึ้นก็คือ เด็กเราการเรียนการทดสอบมันขาดทักษะภาษาไทยด้วย ตอนนี้เป็นปัญหาจริงๆ คุณไปดูเด็กตอบอัตนัยนี่..คือนักศึกษาไม่เก่ง นักศึกษาไม่สามารถที่จะนำเสนอผลงานเป็นภาษาไทยที่เรียบเรียงได้ดี ใช้ภาษาไม่เก่ง ไม่อะไร เขียนตอบอัตนัยไม่ได้ ตอบไม่ตรงคำถามบ้างอะไรบ้างเพราะแกเคยแต่เช็ค เพราะว่าอาจารย์ก็จะใช้การสอบวัดแบบปรนัยซึ่งมันก็มีข้อดีเยอะแต่ว่าสิ่งหนึ่งก็คือว่า นอกจากวิชาที่นักศึกษาบังคับเช่นกฎหมายอันนี้ก็โอเค เราไปเห็นเด็กเรียนที่

ออสเตรเลีย ไม่ได้มีการสอบอะไร ไม่แน่นะอาจจะเป็นบางมหาวิทยาลัย ปรากฏเด็กนักศึกษาทำรายงานตลอด ทำรายงานส่งเป็นภาษาอังกฤษ เรียนเอกอังกฤษ ภาษาอังกฤษ แล้วท้ายรายงานข้างหน้าจะบอกไว้เลยว่าอันนี้เป็นของนักศึกษา เกิดจากการค้นคว้าแล้วเข้ามาสังเคราะห์วิเคราะห์ด้วยตนเอง ขอรับรองว่าเป็นของนักศึกษาจริงๆ มันก็คือการป้องกันไปลอกไปอะไรต่ออะไร แล้วก็ประเมินจากงานเหล่านั้นค่ะ เพราะฉะนั้นเด็กนักศึกษาต้องค้นแล้วเขียน ค้นแล้วเขียน ตรงนี้เราขาดนะคะ สิ่งที่มันสะท้อนก็....ที่นี่เปิดนิติศาสตร์ แล้วนิติศาสตร์นี่ก็ได้รับรองในสัมมนาบัณฑิตศึกษา สิ่งที่นักศึกษาพูดกันมากก็คือเด็กรุ่นใหม่พูดใช้ภาษาไทยไม่ เพราะกฎหมายมันต้องอ่านตีความ อ่านตีความนี่สอบตกสี่พันได้ไม่กี่พันอย่าง นักศึกษาก็เลยฝากมหาวิทยาลัยว่าทำอย่างไรจึงจะพัฒนาทักษะภาษาไทย ทักษะภาษาไทยให้มันใช้ได้ บางทีเราอ่านอัตนัยเด็กแล้วเราเครียด ใช่หรือเปล่า เพราะฉะนั้นถามว่าของเรามาตรฐานแตกต่างกับต่างประเทศอย่างไร พี่กลับมองในข้อดีนะ เพราะเรามีอิสระในการจัดที่เหมาะสมให้กับเด็กต่างกับสมัยก่อนนะ อันที่สองก็คือครูบาอาจารย์เรานี่ก็ยังดูแลนักศึกษาดี ลดความสูญเสียล้มเหลวอะไรอย่างนั้น แต่ว่ามันก็มีปัญหาเหมือนกัน ถ้าเทียบกันก็คือประเทศเรามันไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษ เด็กก็อ่อนเครื่องมือในการเรียนรู้ คือภาษาอังกฤษแล้วก็ไอที แต่ไอทีนะคะก็เรียนง่าย ไอทีกับภาษาอังกฤษต่างกันอยู่แล้ว ภาษาอังกฤษเรียนมา 12 ปีพูดไม่ได้ แต่ไอทีเด็กใช้เวลาเรียนแล้วสนใจ บางคนไม่ได้เรียนมาทางนี้แต่นักศึกษาก็เก่ง อาจารย์ที่ทำไอทีอยู่ที่ทะเบียนตอนนี้นักศึกษาก็ไม่ได้จบคอมพิวเตอร์นะคะ จบคณิตศาสตร์ แล้วอาจารย์ดนตรีบางคนใช้คอมพิวเตอร์เก่งมากคือ พวกนี้มันฝึกได้มันง่ายกว่า เพราะฉะนั้นเราต้องให้เด็กเราทุกคนเลยเครื่องมือเพราะว่านักศึกษาไม่รับคนทำคอมพิวเตอร์ไม่ได้แล้ว ที่นี่รับเจ้าหน้าที่รับอะไรหมดเลยสอบทักษะคอมพิวเตอร์ก่อนเลย ตกก็คือตกไปเลย อันนี้ก็มาตรฐานพี่ว่าพอสู้ได้ สู้นักศึกษาไม่ได้เรื่องภาษานี่ มันไปสอบแข่งขันอะไรกับนักศึกษาก็ไม่ค่อยจะรอด อย่างตอนนี้อาจารย์เราจะไปต่างประเทศ มีทุนมีอะไรเยอะแยะ แต่มันต้องไปสอบ TOFEL แล้วก็ต้องผ่านเท่านั้นเท่านี้มันก็ตกตายตรงนั้นนะคะ เพราะฉะนั้นเด็กรุ่นใหม่นี่ก็เช่นเดียวกัน ก็ต้องเพิ่มขึ้น

ผู้วิจัย ท่านอธิการมองนโยบายเรื่องการให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางให้กับการศึกษาของประเทศเพื่อนบ้าน ท่านอธิการมองว่ามีแนวโน้มหรือโอกาสที่จะประสบความสำเร็จมากน้อยแค่ไหนครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ถ้าหากว่าถ้าเทียบกับบางประเทศก็อาจจะโอเคนะคะ แต่ถ้าไปเทียบกับบางประเทศที่นักศึกษาแข็งแรงกว่า เจริญกว่า ของเรานี่จะเป็นปัญหาเหมือนกันถ้าศูนย์กลางของการเรียนของประเทศเพื่อนบ้านคือเราเรื่องภาษาค่ะ ถ้านักศึกษามาเรียนกับเราเราต้องเป็นลักษณะอินเตอร์ ก็คือต้องเรียนด้วยภาษากลางกัน ถ้าเป็นภาษาอังกฤษคนนักศึกษาก็จะมาเรียนกันเพราะว่าไม่ต้องปรับตัว

ทางด้านภาษา เพราะฉะนั้นมหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ เยอะที่เป็นเด็กต่างชาติแล้วก็เรียนอินเตอร์ เรียนแบบใช้ภาษาอังกฤษ อะไรอย่างนั้น เพราะถ้ามาเรียนรู้ภาษาไทยอีกนักศึกษาก็คงเสียเวลา แล้วก็คิดว่ามหาวิทยาลัยใหญ่ๆ ที่มีชื่อเสียงเก่าแก่ทำได้อยู่แล้วค่ะ ทำได้ แล้วการเป็นศูนย์กลาง มันก็ดีอยู่แล้วเพราะว่า จริงๆ แล้วการที่คนมาเรียนบ้านเราก็เหมือนกับว่าเข้ามาอุดหนุนสินค้าเรานั่นเอง นั่นคือนักศึกษาก็มาเป็นผู้บริโภค เอาเงินมาลงทุน ลงทุนก็ดีเราก็เก็บอัตราต่างชาติ จริงๆ ก็สูงกว่าด้วยซ้ำ นะคะ เพราะฉะนั้นมีคนมาเรียนประสานมิตร จุฬา ธรรมศาสตร์อะไรต่ออะไรนั้นมันก็ หรือมหาวิทยาลัยเอกชนนักศึกษาก็จะเก่งตรงนี้นะคะ ถ้าเป็นไปได้ ถามว่าเป็นไปได้หรือเปล่า เป็นไปได้ค่ะ คือในระดับมหาวิทยาลัยที่ค่อนข้างจะมีความพร้อมสูง อย่างเรื่องงบประมาณแล้วก็มีบุคลากรที่สามารถจะสอนที่เป็นภาษาต่างชาติได้เลย ก็เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยเก่าๆ อย่างของเราจำนวนอาจารย์นักศึกษาให้ ก็ตึงแบบชนิดว่าต้องจ้างอาจารย์ประจำตามสัญญาจ้างเยอะแยะ เพราะฉะนั้นก็พัฒนาอาจารย์ได้บ้าง แต่ว่าถ้าจะถึงศูนย์กลางของประเทศเพื่อนบ้านมันก็คงเป็นมหาวิทยาลัยที่มีความพร้อม แต่ถ้าถามว่าเป็นไปได้หรือเปล่าเป็นไปได้ มหาวิทยาลัยของเรามีชื่อเสียงนะคะ แต่ของเรามันได้ชื่อว่าเป็นประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษ มันก็จะเป็นจุดหนึ่งที่..แต่ถ้านักศึกษาศึกษากันลึกซึ้งดีๆ จริงๆ แล้วก็ ถ้านักศึกษารู้จักกันระหว่าง เดี๋ยวนี้เราก็ไม่ได้อยู่โดดเดี่ยวเพราะเราจะมีเครือข่ายเต็มไปหมด เพราะเราไปลงนามความร่วมมือเต็มไปหมด ซึ่งการลงนามความร่วมมือหมายความว่าการแลกเปลี่ยนเกื้อกูลซึ่งกันและกันได้ เช่นแลกเปลี่ยนนักศึกษา แลกเปลี่ยนอาจารย์ ถ้านักศึกษาพบว่าเราดี ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดดีมันก็ไปกันได้ตลอด นักศึกษาอาจจะมาเรียนที่เรามากกว่า เราไปเรียนที่นักศึกษามากกว่าอะไรก็แล้วแต่นะ เป็นไปได้ค่ะ

ผู้วิจัย ในปัจจุบันนี้ภาครัฐให้การสนับสนุนทางมหาวิทยาลัยยังไงบ้างครับ ในเรื่องของการสนับสนุนทางด้านการศึกษาให้กับนักศึกษาในประเทศเพื่อนบ้านนะครับ นอกจากกระทรวงการต่างประเทศที่ให้ทุนแล้วมีการสนับสนุนจากทางภาคอื่นอีกหรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ จริงๆ แล้วงบประมาณที่เรามาจัดการศึกษาจริงๆ มันก็มาจาก 2 แหล่งใหญ่นะคะ ก็คือเงินรายได้จากการเก็บจากนักศึกษา กับอันที่ 2 งบประมาณแผ่นดินซึ่งนักศึกษาจะต้องให้ค่าใช้จ่ายประจำเรื่องเงินเดือน แล้วก็นักศึกษาก็ให้มาจนวันหนึ่งซึ่งถ้าเป็นมหาวิทยาลัยอย่างราชภัฏก็ต้องบอกเลยว่าประคองตัวให้อยู่ได้ มหาวิทยาลัยได้เป็นพันล้าน เราก็ได้ปีละ 2-3 ร้อยล้านอย่างมาก ซึ่งเราก็ทำงานของเราไปภายใต้ข้อจำกัดเหล่าก็ได้ ถามว่ารัฐสนับสนุนหรือเปล่า ก็เราก็ได้ใช้งบรัฐบาลค่ะมาจัดการศึกษาอยู่ แต่ขณะเดียวกันงบรายได้นี่เราก็มาคือใช้ร่วมกัน แต่ว่าแค่นี้เราไม่พอหรอกค่ะเราต้องมีแหล่งทุน เช่นที่นี่ก็มีทำวิจัย อาจารย์ก็รับทำวิจัย แล้วจริงๆ ของเราได้ทุนวิจัยปีหนึ่งก็หลายล้าน ซึ่งการทำวิจัยนั้นก็หมายถึงว่าอาจารย์เราก็ได้เงินมา ทำงานกันซึ่งมันก็เป็นผลงาน มัน

ก็เหมือนกับว่าเราไม่ต้องเอาเงินเราไปลงทุน แต่เราก็จัดสรรให้อาจารย์เราด้วยมันก็ลดลงได้ เพราะว่า เกณฑ์มาตรฐานของงบประมาณสนับสนุนวิจัยต่อหัวต่อคนมันมีอยู่ อันนั้นถ้านักศึกษาได้จากภายนอกมาเยอะเราก็ไม่ต้องจัดงบเราเข้าไปมาก ก็เหมือนการลงทุนโดยอาจารย์ก็ต้องใช้ความสามารถ เขียน Proposal ไป แล้วพอได้งบมาก็มาทำวิจัย วิจัยก็เป็นผลงานทางวิชาการซึ่งตรงนี้ก็คือการลงทุน แล้วก็นอกจากนี้นะคะ ของเราค่อนข้างจะมีความสัมพันธ์อันดีกับท้องถิ่นว่าราชภัฏอาศัยได้ทุกอย่างค่ะ คือนักศึกษาจะฝึกอบรม นักศึกษาจะเรียนเด็กไปที่ไหน นักศึกษาไปไหนไม่ได้นักศึกษาก็มาเรียนราชภัฏ อบรมชาวบ้านก็มาราชภัฏ อบรมอะไรต่ออะไร ถึงแม้ว่าความชำนาญบางเรื่องเราไม่มีแต่เราก็ประสานจัดให้หมด ใช้สถานที่ก็มาราชภัฏ ทุกอย่าง ตั้งแต่สถานที่ ทรัพยากร แหล่งเรียนรู้ สนามกีฬา ห้องเรียน เครื่องอุปกรณ์ต่างๆ เราก็ถือว่าเป็นของภาษีประชาชนทั้งหมดก็ให้กันนะคะ เพราะฉะนั้นเราก็ถือว่างบประมาณ แต่ถ้ามหาวิทยาลัยราชภัฏขออะไรไปเราก็ได้รับความร่วมมือ เช่นแต่ละปีบางครั้งเราเขียนโครงการไปของบ องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือองค์การบริหารส่วนตำบลต่างๆ นักศึกษาก็ตอบสนองมานะคะ เช่นปีก่อนโน้นที่ องค์การบริหารส่วนจังหวัดเราก็ได้มาล้านกว่า ล้านสาม แล้ว องค์การบริหารส่วนตำบล แต่ละตำบล เวลาเราจัดอบรมอะไรเสนอโครงการเข้าไป นักศึกษาก็สนับสนุนงบประมาณพร้อมทั้งจัดคนมาตามความต้องการว่านักศึกษาจะอบรมเรื่องอะไร นี่ก็คือการทำงานที่เราลงทุนด้วยหน่วยงานข้างนอก หรือเรามีเครือข่ายที่ไหนอย่างเราจะขอใช้เครื่องจักรเครื่องมือจากเทศบาล จาก องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือแม้แต่ส่วนกลาง เราเคยได้งบจากกรมพัฒนาที่ดินมาสามล้านกว่าบาท โดยการประสานงานขององค์กรปกครองท้องถิ่นที่โน่น เพราะนักศึกษาเป็นลูกศิษย์เรานักศึกษาก็มองเห็นว่าไอ้นี่ควรทำไอ้นั่นควรทำ แล้วก็จะช่วยหางบ เราได้เนื้อหามาว่ามีงบประมาณอันนี้ก็ดี แล้วก็กำลังนำมาประเมินอธิการอยู่ พอถามว่าได้งบอะไรบ้างนักศึกษาก็รวบรวมมาเยอะแยะค่ะ ศูนย์แม่สอดนี่ก็ตั้งต้นโดยท้องถิ่นนะคะ 15 ล้านนี่นักศึกษาออกให้เลยค่ะ ท้องถิ่นโดยเฉพาะ ผู้ทรงคุณวุฒิในท้องถิ่น หลังจากนั้นเราก็ได้มา ได้โดยงบประมาณแผ่นดินมา อย่างนักศึกษาก็ยังสนับสนุนอยู่ตลอดนะคะ นิ่งบช่วยเหลือมาก แต่ละปีเราจะทำอะไรเราก็หากว่าท่านที่มีจิตศรัทธาบริจาคสนับสนุนในการศึกษา นักศึกษาก็มีหนังสือไปอะไรไป นักศึกษาก็แจ้งกลับมานะคะ แล้วใบเสร็จที่นักศึกษาได้ไปนักศึกษาก็เอาไปลดภาษีได้ค่ะ แต่เราก็ต้องทำตรงไปตรงมานะคะ คือจากสนับสนุนการศึกษาเป็นค่าอะไรได้บ้าง เราก็จัดทำบัญชีแยกให้เห็นเลย ว่าปีนี้ได้งบสนับสนุนการศึกษาเท่าไหร่ นักศึกษาบริจาคให้แสนหนึ่งนักศึกษาลดภาษีได้สองแสน เราก็ทำทุกปีค่ะ

ผู้วิจัย เรียนถามท่านอธิการครับ ถ้าในส่วนของ ม.ราชภัฏกำแพงเพชรนะครับ เพื่อที่จะผลักดันให้เป็นศูนย์การศึกษาของประเทศเพื่อนบ้านนะครับ ตรงนี้ที่จะจัดการศึกษาให้กับนักศึกษาของประเทศ

เพื่อนบ้าน ทาง ม.ราชภัฏกำแพงเพชรต้องการการสนับสนุนอะไรเพิ่มเติมจากที่มีอยู่หรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ จริงๆ สิ่งที่เราต้องการการสนับสนุนเพิ่มเติมจริงๆ มันคือทุนอย่างเดียวค่ะ คือถ้าเกิดว่าจะจัดการศึกษาสำหรับประเทศเพื่อนบ้านถ้ามีงบประมาณมันจัดได้หมด อย่างอันนี้รัฐบาลให้ทุนต่อหัวเด็กมา เพราะฉะนั้นเราก็ค่าใช้จ่ายที่จ่ายทั้งหลายเราไม่ต้องไปออกให้นักศึกษา มันก็จัดได้หมดค่ะ แต่ว่าถ้าหากว่าในกรณีการเป็นศูนย์กลางของประเทศเพื่อนบ้านมันคงต้องรวมนักศึกษาที่ใช้ที่เรียนด้วยส่วนตัวด้วย แต่นักศึกษาจะเอารัฐบาลอื่นมาไม่เป็นไรนะ แต่ถ้าจะเอาทุนรัฐบาลไทยก็เหมือนกับว่าเราวนเวียนอยู่ในนี่ที่เราต้องไปลงทุน รัฐบาลลงทุนก็เหมือนมหาวิทยาลัยลงทุนนั่นเอง แต่ว่าถ้าหากว่าต้องการความช่วยเหลืออะไรแล้ว จริงๆ แล้วเราก็มีความพร้อมในการจัดให้การศึกษาหมดค่ะ ยกเว้นแต่ว่ามองในแง่ของการรู้จักและการที่นักศึกษาจะนิยมเราความที่เรามีมหาวิทยาลัยเยอะแล้วเราก็อยู่ในท้องถิ่น ความมีชื่อเสียงในระดับอินเตอร์ พอที่คนร่ำรวยนักศึกษาจะส่งลูกมาเรียนมันอาจจะไม่พอ คนที่นักศึกษาส่งลูกมาเรียนต่างประเทศนักศึกษาต้องมีเงินนะคะ อย่างคนจีนมีเยอะแยะที่ แต่ก่อนนักศึกษาจำกัดรับ เมืองจีนรับเด็กได้ไม่หมดเพราะประชากรเยอะ แต่เดี๋ยวนี้จีนนักศึกษาสร้างมหาวิทยาลัยเยอะแยะมากเลย นักศึกษาถือว่าการศึกษาทำให้คนนักศึกษาพัฒนา แล้วนักศึกษาก็เลือกคัดลอกไปทำงานอะไรอย่างนี้ เด็กเก่งๆ นี่ให้ทุนหมดเลย แล้วก็ทุกประเทศให้การศึกษาสูงขึ้น แต่ก่อนนักศึกษาเคยทิ้งเด็กเหมือนกันในกรณีที่ว่าเด็กที่เก่งเข้าของนักศึกษาได้แล้ว ที่เหลือนี่ไปหาที่เรียนเอาเอง เด็กก็ทะลักมา บางที่พ่อแม่นักศึกษามีเงินนักศึกษาก็ส่งมาเรียนเมืองนอก แล้วไปดูเวียดนามนะ ตอนนี้เด็กประเภทอัจฉริยะของนักศึกษา นักศึกษาจับให้เรียนเลยค่ะ เทอมหนึ่งหรือเดือนหนึ่งออกเงินตัวเองประมาณ 200 บาท ปรากฏไปเจอเด็กวิทยาศาสตร์เก่งทั้งห้องเลย หัวกะทินักศึกษา คือทุกคนหันมาให้ความสำคัญแล้วก็พัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ แล้วก็การเก็บคนเก่งไว้เป็นกำลังของประเทศ แต่ของเรานี่ก็โอเค.นะ แต่ว่าของเราก็ ถ้าเราดูเราก็จะเป็นประเภทไม่ค่อยผลิต เราก็ใช้เทคโนโลยีโดยอาจจะซื้อเทคโนโลยีมาทั้งๆ ที่เด็กเก่งเราก็มีนะ ได้โอลิมปิกได้อะไรมา แต่ก็จำนวนมันไม่มากนัก เพราะว่าการพัฒนาโรงเรียนมาตรฐานมันอาจจะแตกต่างกัน กำแพงเพชรนี่จะเป็นศูนย์กลางการศึกษาคงลำบาก ก็อาจจะได้ อย่างเช่นจีนก็มีถ้าเราออกแสวงหานะคะ แต่ตอนนี้เราก็ยังคิดๆ ว่าเรากำลังศึกษาอย่างที่นักศึกษา จริงๆ มันก็มีรายได้เข้ามาแต่ว่ามันจะมีปัญหาอุปสรรคอะไรบ้างหรือไม่เกี่ยวกับตัวเด็กเองก็กำลังดูอยู่ ส่วนพม่าก็ยังเป็นโครงการที่เราได้มาแบบต้องเอา แล้วมันก็เป็นเรื่องดี เราก็จำเป็น แต่ว่าจะไปขยายผลต่อให้คนพม่าเข้ามาเรียนเพิ่มหรือไม่ รัฐบาลจะจัดสรรทุนให้ต่อหรือไม่อันนี้บอกไม่ได้ค่ะ คนพม่านี่คนมีสตางค์ก็มีเยอะนะคะ โรงพยาบาลนี่เจ็บป่วยนักศึกษาไม่ให้เข้าหรอกค่ะนักศึกษามาของเราหมด มาบำรุงราษฎร์

อะไรต่ออะไร

ผู้วิจัย คำถามสุดท้ายครับท่านอธิการครับ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชรวางยุทธศาสตร์หรือนโยบายเกี่ยวกับการจัดการเรียนการศึกษาให้กับนักศึกษาประเทศเพื่อนบ้านต่อไปในอนาคตไว้ยังไงบ้างครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ จริงๆ ก็อย่างที่ว่านะคะ เราพยายามที่จะขยายโอกาสให้กับการจัดการศึกษา จริงๆ มันรวมทั้งการพัฒนาประเทศเพื่อนบ้านเพื่อยกระดับของนักศึกษาให้สูงขึ้น เอาง่ายๆ สมมติว่าแม่สอด ชาวบ้านที่อยู่ใกล้ๆ รัฐบาลก็จะพยายามจะทำเส้นทางให้ แล้วก็เหมือนจะผลักดันให้นักศึกษาเข้าไปในประเทศ ไปทำมาหากินได้ ทำยังไงนักศึกษาจึงจะมีความรู้เรื่องเกษตรเบื้องต้น เรื่องสาธารณสุข เรื่องอะไรต่ออะไรอย่างนี้ หรือว่ามีโอกาสได้เรียนหนังสือสูงขึ้น เพราะฉะนั้นในแผนยุทธศาสตร์ของเราเราก็กำหนดไว้นะคะอาจารย์ในเรื่องของการให้การศึกษากับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อเป็นการ จริงๆ ยกระดับ เราพูดกันเองก็คือเรายกระดับ คือถ้ามันอยู่ใกล้กันมันไม่เท่ากันมันเขย่ง ใช่หรือเปล่าคะ เราก็ หมายความว่ามันก็อาจจะเกิดปัญหาประชากรทะลักเข้ามาหรือว่าอะไรต่ออะไร นักศึกษาเข้ามาหากินที่เราเยอะนะเพราะว่าที่บ้านเมืองนักศึกษาก็ไม่มีพออะไรอย่างนั้น เพราะฉะนั้นการที่เรายกระดับนักศึกษาให้นักศึกษามีการศึกษาสูงขึ้น แล้วนักศึกษาก็ได้รับการฝึกอบรมระยะสั้น ก็มีตามความต้องการ ถ้านักศึกษาได้เรียนรู้อะไรมากขึ้น นักศึกษาอาจจะกลับไปทำมาหากินได้ อย่างเช่นนักศึกษาจะอบรมเรื่องเกษตร เรื่องสาธารณสุข หรือเรื่องฝึกอบรมอาชีพระยะสั้นๆ เราก็มี แต่ข้อจำกัดอย่างหนึ่งในการที่จะดำเนินการเรื่องประเทศเพื่อนบ้าน มันอาจจะได้บางประเทศที่มันไม่ค่อยมีความระแวงหรือมีเงื่อนไขอะไรมาก แต่พม่านี่จะค่อนข้างยากเพราะว่าจากการที่ได้เด็กมารุ่นแรก ก็เป็นปีมันเหนื่อยมากเลย เราต้องติดตามขั้นตอนอะไรต่ออะไร ต้องระดมคนลงมาช่วยกันมากมายเลยค่ะ

ผู้วิจัย ขอบพระคุณมากครับที่กรุณา

บทสัมภาษณ์
รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

ผู้วิจัย โครงการนี้เป็นโครงการที่กระทรวงศึกษาธิการต้องการศึกษาถึงศักยภาพของสถาบันทั้งอุดมศึกษาและอาชีว ศึกษาว่า จะตอบรับความต้องการของนักศึกษาจากประเทศเพื่อนบ้านได้เท่าไหร่ การศึกษาอะไร เพราะมันเชื่อมโยงกันหลายๆ ส่วน เลยต้องมารบกวนขอความกรุณาจากท่านครับว่า ก็มีคำถามมาล่วงหน้านะครับ คราวที่แล้วสัมภาษณ์คณบดีของบริหารธุรกิจท่าน

ผู้ให้สัมภาษณ์ ค่ะอยากรู้อะไรอยากถามอะไรก็ได้เลย ก็มีคำถามส่งมาให้ตรงนี้นะคะ เอ่อ..

ผู้วิจัย ครับ ที่มาที่ไปของการเรียนการสอนในลักษณะเป็นนานาชาติของอาจารย์ เริ่มต้นอะไรยังไงครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ คือที่มาที่ไปนี่ก็คือ ตั้งแต่เริ่มต้นมหาวิทยาลัยแห่งนี้เลยนะคะก็คือว่า คงจะรู้จักมูลนิธิเซนต์คาเบรียล มูลนิธิเซนต์คาเบรียลนี่ก็มีภารดาที่เป็น Bathertเข้ามาในประเทศไทย มาจากเรื่องการศึกษาก็เริ่มเปิดโรงเรียน คงรู้จักนะคะโรงเรียนเซนต์คาเบรียล โรงเรียนอัสสัมชัญ แล้วก็เมื่อ 30 กว่าปีก่อนเราก็มีโรงเรียนที่อัสสัมชัญพาณิชย์ที่ ACC ในตอนนั้นเรียก ACC แต่ ACC ก็เป็นในระดับของ ปวส. ไม่ใช่ระดับปริญญาตรี เพราะฉะนั้นในตอนนั้นคณะภารดาก็มีความคิดที่จะเปิดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรีขึ้นมา แน่นอนเราเริ่มจากบริหารธุรกิจและเป็นการเรียนการสอนที่ใช้ภาษาอังกฤษ เพราะฉะนั้นเราเริ่มมาจากตรงนั้นเลย เนื่องจากว่าท่านภารดาผู้ก่อตั้งท่านก็มองการณ์ไกลว่าต่อไปแล้วภาษาอังกฤษจะต้องเป็นสิ่งที่สำคัญมากในการทำธุรกิจการขายอะไร เพราะฉะนั้นก็เหมือนกับเราแยกตัวออกมาจากอัสสัมชัญพาณิชย์แล้วก็มาตั้ง เมื่อก่อนเป็นวิทยาลัยแล้วก็ใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน เพราะฉะนั้นก็เรียกได้เลยว่าเราเริ่มต้นการเรียนการสอนแบบนานาชาติตั้งแต่เริ่มเลย ตอนเราเริ่มเปิดก็เป็นวิทยาลัย ตอนนั้นเรียกว่าวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจแล้วก็เป็นที่มาของคำย่อ ABAC ก็เลยเรียกเอแบคกันมาจนทุกวันนี้

ผู้วิจัย ยังไม่ยอมเรียก AU

ผู้ให้สัมภาษณ์ AU เราก็ใช้นะคะ ใช้ในทางการแต่ว่า ABAC ก็ยังเป็นชื่อที่คนรู้จักอยู่แล้ว

ผู้วิจัย เป็นแบรนด์เนม

ผู้ให้สัมภาษณ์ ใช่ค่ะใช่ ก็ตอนนั้นก็เริ่มต้นจากคณะบริหารคณะเดียว แล้วพอต่อมาเราก็เริ่มเปิดคณะที่สองคือคณะประกันภัย สมัยก่อนเราเรียกประกันภัย

ผู้วิจัย ซึ่งไม่มีใครสอนหรอก

ผู้ให้สัมภาษณ์ ใช่ ซึ่งประกันภัยตอนนั้นก็ไม่มีใครสอน ก็ที่นี่เปิดเป็นแห่งแรกแล้วก็มีคณะอื่นเพิ่มขึ้นมาจนสุดท้ายก็ได้รับการเปลี่ยนสถานะจากวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัย เพราะฉะนั้นการเรียนการสอนแบบนานาชาติของเราก็เริ่มมาตั้งแต่ต้นเลยนะคะ เพียงแต่ว่าเมื่อก่อนนั้นอันที่หนึ่งคือสถานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนก็ยังไม่ค่อยเป็นที่รู้จักยังไม่ค่อยเป็นที่ยอมรับ แต่ว่าของเราอาศัยตรงที่ว่าเราเป็นที่ยอมรับอยู่แล้วในเรื่องธุรกิจ อย่างสมัยก่อนคนจบ ACC พอจบมาเงินเดือนสูงกว่าคนจบปริญญาตรีอีก เพราะฉะนั้นตรงนี้แล้วก็การที่เราใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอนนั้นก็ถือว่าเป็นจุดที่ทำให้เอแบคโดดเด่นขึ้นมาแข็งขึ้นมา เพราะฉะนั้นความเป็นมามันอาจจะแตกต่างกว่าที่อื่นว่าทำไมถึงนั่น แต่ของเราตั้งแต่เริ่มต้นเลย แล้วก็เราก็ยังใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอนอยู่จนกระทั่งทุกวันนี้และก็ในทั้งส่วนของหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนเราก็พัฒนาให้อยู่ในระดับนานาชาติ

ผู้วิจัย สัดส่วนนิสิตเป็นยังไงครับระหว่างนานาชาติกับนิสิตไทย

ผู้ให้สัมภาษณ์ สัดส่วนแน่นอนว่าต้องเป็นนักศึกษาไทยที่เป็นกลุ่มใหญ่อยู่ แต่อันนี้นักศึกษาไม่ได้คิดเปอร์เซ็นต์มาให้

ผู้วิจัย ไม่เป็นไรครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ คืออย่างเช่นตอนนี้ปริญญาตรีเรามีนักศึกษาต่างชาติอยู่เกือบ 2,000 คน จากทั้งหมด 15,000 คน ปริญญาโทมีนักศึกษาประมาณ 1,500 คน และเป็นนักศึกษาต่างชาติ 400 กว่าคน ปริญญาเอกมีนักศึกษาตอนนี้มีอยู่ 148 คน เป็นนักศึกษาต่างชาติ 30 คน เพราะฉะนั้นตอนที่เราเริ่มเปิดใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน แน่นอนว่าคนต่างชาติในเมืองไทยที่นักศึกษาจะเรียนในระดับปริญญาตรีนักศึกษาก็ต้องมาเรียนที่นี่ อันนี้ก็เป็นจุดเริ่มต้นก็ทำให้เราเป็นที่รู้จักในหมู่ของคนต่างชาติที่อยู่ที่นี่ที่นักศึกษาส่งลูกหลานมาเรียน แล้วหลังจากนั้นเราก็เริ่มเป็นที่รู้จักของนานาชาติ มหาวิทยาลัยในต่างประเทศซึ่งส่วนสำคัญส่วนหนึ่งก็มาจากการที่นักศึกษาเราได้รับการคัดเลือกเข้าไปเรียนต่อในระดับปริญญาโท ปริญญาเอกในสถาบันที่ค่อนข้างมีชื่อเสียง ทั้งฮาร์วาร์ด ทั้งสแตมฟอร์ด ก็ทำให้เป็นที่ยอมรับนะคะ

ผู้วิจัย ถ้าพูดถึงในอดีตเรียกว่าเอแบคน่าจะมีจุดเด่นในเรื่องของภาษาอังกฤษ มันเหมือนกับว่าไม่ได้มีคู่แข่ง เป็นเจ้าแรกเจ้าตลาด แต่พอถึงในปัจจุบันนะครับในลักษณะที่ว่ามหาวิทยาลัยอื่นๆ ก็มีสนับสนุนภาษาอังกฤษด้วยเหมือนกัน แล้วในปัจจุบันเอแบคมีวิธีการประชาสัมพันธ์ที่จะคัดเลือกนักศึกษาต่างชาติให้นักศึกษายังเลือกเรียนเอแบคอยู่แทนที่จะไปเรียนธรรมศาสตร์หลักสูตรภาษาอังกฤษ

ผู้ให้สัมภาษณ์ คือในด้านนี้คงไม่ใช่เฉพาะนักศึกษาต่างชาติ เพราะว่าตอนนี้ใครๆ ก็เปิดโปรแกรมนานาชาติแม้แต่นักศึกษาไทยเองตอนนี้ก็มีทางเลือกเพิ่มมากขึ้น ก็แน่นอนว่าเราก็จะเป็นที่จะต้อง

พยายามดันตัวเองขึ้นไปให้สูงขึ้นไป เพื่อที่ว่าจะเป็นทางเลือกให้กับทั้งนักศึกษาไทยทั้งนักศึกษาต่างชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณภาพในการศึกษา คุณภาพของอาจารย์ เราก็ต้องให้มีความเข้มข้นมายิ่งขึ้น ในเรื่องของหลักสูตรเราก็ต้องมีการปรับปรุงให้เป็นหลักสูตรที่ได้มาตรฐานนานาชาติ ตรงนั้นนะคะเพื่อที่ว่านักศึกษาจะได้เห็นความแตกต่างว่าเรามีอะไรซึ่งไม่เหมือนกับของที่อื่น ทีนี้ในส่วนของนักศึกษาต่างชาติเองในเรื่องของการที่จะหานักศึกษาต่างชาติเข้ามาเรียนก็ได้จากหลายวิธี อันที่หนึ่งก็คือจากชื่อเสียงของเราที่มีมาช้านานที่เป็นที่รู้จักที่ยอมรับกันก็เป็นส่วนหนึ่ง จะเห็นได้ว่าบรรดานักธุรกิจต่างชาติที่ทำงานอยู่ในเมืองไทย ลูกของเจ้าหน้าที่ในสถานทูตเวลาจะเรียนปริญญาตรีในเมืองไทย นักศึกษาก็จะนึกถึงเอแบคแล้วก็นักเรียนไทยที่ไปเรียนอยู่เมืองนอกตั้งแต่เด็ก สมมติจบ hi-school ที่เมืองนอกแล้วก็ต้องกลับมาเรียนเมืองไทย นักศึกษาก็จะมาเรียนที่เอแบค แล้วอีกส่วนหนึ่งก็คือเราก็ได้จากการที่เรามีการทำ สัญญาความร่วมมือ กับมหาวิทยาลัยต่างชาติซึ่งตอนนี้เราก็เซ็นไว้เยอะเป็นร้อยตอนนี้น่าจะสองร้อยแล้ว มหาวิทยาลัยที่เราได้เซ็น สัญญาความร่วมมือ ไว้ซึ่งทำให้เรามีการแลกเปลี่ยนนักศึกษา

ผู้วิจัย ทั้งยุโรปทั้งอเมริกาเหรอครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ทั้งยุโรปทั้งอเมริกา จีนนี่ก็หลายแห่งมากนะคะ โดยเฉพาะจีน เราเป็นมหาวิทยาลัยที่คณะจากกระทรวง ศึกษาธิการจีนมา เพื่อที่จะมาประเมิน รับรองสถานภาพมหาวิทยาลัยเมืองไทย ก็เหมือนนักศึกษามาแอดเครดิต แต่ไม่ได้แอดเครดิตเฉพาะที่เอแบค แอดเครดิตมหาวิทยาลัยเมืองไทย แต่ไม่ทราบว่านักศึกษาได้ระบุไว้รึเปล่าว่าแอดเครดิตมหาวิทยาลัยใดบ้าง อันนี้ไม่ทราบในรายละเอียดแต่ว่าตอนนั้นที่นักศึกษามานักศึกษาบอกเลยว่ามาเพื่อที่จะมาดูว่าของเราได้มาตรฐานแค่ไหน เพื่อที่นักศึกษาจะรับรองแล้วนักศึกษาจะให้คำแนะนำกับนักศึกษาจีนที่อยากจะออกมาเรียนต่างประเทศ อันนั้นก็เป็นส่วนหนึ่งในการช่วยเราหานักศึกษา อีกส่วนหนึ่งก็คือเราก็ต้องออกไปด้วย อย่างเช่นประเทศจีนกล่าวได้ว่าเราเป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกที่บุกเบิกไปจีน สมัยก่อนก็ยากลำบากเหมือนกันเพราะจีนไม่ได้เปิดประเทศมากเหมือนอย่างสมัยนี้ อย่างที่จีนเราไปหลายเมืองแล้วก็ตอนนี้ยิ่งเรามีเซ็นสัญญาความร่วมมือ กับมหาวิทยาลัยที่เมืองจีนแล้วก็ยิ่งทำให้เรามีฐานที่จะเข้าไปได้นะคะ อย่างนักศึกษาจีนที่มาเอแบคไม่ได้มาแค่คนสองคน นักศึกษาจะมาเป็นกลุ่มเลย กลุ่มหนึ่ง 20-30 คนอย่างนะคะ อินเดียเราก็ไป ไปหลายประเทศมาก ในตะวันออกกลางเราก็ไป จริงๆ แล้วอย่างเช่นบังกลาเทศ เป็นนักศึกษารุ่นแรกๆ เลยที่เรียนเอแบค ตอนนี้ที่บังกลาเทศมีสมาคมศิษย์เก่าเอแบคอยู่นะคะ แล้วก็คนที่อยู่ในระดับผู้บริหารของรัฐบาลบังกลาเทศจบเอแบครุ่นหลายปีมาแล้ว หรืออย่างในอัฟริกา ไนจีเรียเป็นชาติแรกๆ เลยที่มาเรียนที่เรา ตั้งแต่สมัยเข้ามาสอนที่นี่สองสามปีแรกก็เจอนักศึกษา

	ไนจีเรียแล้ว เพราะฉะนั้นที่อัฟริกาเราก็ไป ที่ตะวันออกกลางเราก็ไปเพื่อที่ว่านักศึกษาจะได้รู้จักและส่งนักศึกษามาเรียน หรือเมื่อตอนที่ท่านประธานธิบดีของอูกันดามาท่านก็ไปที่เอแบคแล้วก็ได้พูดกันถึงการส่งนักศึกษาจากอูกันดามาเรียนที่นี่ คือเราก็ใช้หลายวิธีหลายรูปแบบนะคะ หรืออย่างในอินเดียเราค่อนข้างได้เปรียบ ต้องบอกอย่างนี้ว่าได้เปรียบเพราะคณะ Bather มาจากอินเดียนะคะ หรือแม้แต่ตอนนี้เราก็มี Batherที่เป็นเชื้อชาติอินเดียมาอยู่ที่เอแบคก็มี มาอยู่ที่โรงเรียนในเครือของเราก็มี เพราะฉะนั้นความสัมพันธ์ การสร้างเครือข่ายตรงนี้มันก็ง่ายขึ้น คือตรงนี้เราทำงานหนักค่ะ
ผู้วิจัย	ครับ เห็นว่าเราเปิดทางเลือก E-Learning ตัวนี้เปิดโปรแกรมโทแล้วรึยังครับ
ผู้ให้สัมภาษณ์	เปิดแล้วค่ะ
ผู้วิจัย	กำลังบอกว่าเดี๋ยวลูกสาวเตรียมเรียนได้เลย
ผู้ให้สัมภาษณ์	คือ E-Learning ตอนนี้เปิดหลายโปรแกรมแล้วเหมือนกัน
ผู้วิจัย	นักศึกษานั่งลองเรียนไปถ้านักศึกษาพอไหวก็ให้นักศึกษาลองดู ให้ทางนี้ประสาน
ผู้ให้สัมภาษณ์	ค่ะ จะเป็นโปรแกรมที่เราทำกับมหาวิทยาลัยต่างประเทศ
ผู้วิจัย	ของไทยก็เรียนได้ใช่หรือเปล่าครับ
ผู้ให้สัมภาษณ์	ค่ะ ของไทยก็เรียนได้ค่ะ
ผู้วิจัย	ถ้านักศึกษาเรียนเก่ง จัดสรรเวลาได้ก็ให้นักศึกษาลองดู เดี๋ยวจะได้ไปต่อเอก
ผู้ให้สัมภาษณ์	E-Learning นี่ก็ กว่าเราจะได้เปิดหลักสูตรที่เป็นของเราเองนะคะนี่ก็ลำบากเหมือนกันนะคะ เพราะเมื่อก่อนนี้ของไทยไม่ให้ เพิ่งจะอนุญาตให้ทำได้เมื่อสองปีที่แล้วเอง ก็จากการผลักดันของ ดร.ศรีศักดิ์ จามรมาน ท่านพยายามผลักดันเรื่องนี้
ผู้วิจัย	ท่านครับ แล้วอะไรเป็นเหตุผลหรือปัจจัยที่นักศึกษาต่างชาติสักคนจะตัดสินใจมาศึกษาที่เมืองไทยหรือมาเรียนที่เอแบค นักศึกษาพิจารณาจากอะไรบ้างครับ
ผู้ให้สัมภาษณ์	อันที่หนึ่งก็คือนักศึกษาต้องรู้จักเอแบคแล้วก็มีความสนใจ แล้วก็เชื่อใจในคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของเรา นักศึกษาก็จะเจาะจงมาที่นี่
ผู้วิจัย	นั่นคือคุณภาพ และก็ค่าใช้จ่ายไม่แพงนัก
ผู้ให้สัมภาษณ์	ใช่ค่ะ ทีนี้สาเหตุว่าแล้วทำไมมาเมืองไทย ทำไมไม่ไปที่อื่นก็มีหลายเหตุผล อันแรกก็คืออาจจะเป็นในเรื่องของเหตุผลส่วนตัวของแต่ละคน บางทีพ่อแม่อยู่ที่นี่ทำงานที่นี่นะคะ หรือว่าบางคนอยากมาอยู่ประเทศไทยนะคะ แต่ขณะเดียวกันสิ่งที่สำคัญอันหนึ่งก็คือในเรื่องค่าใช้จ่ายของเรานะคะ ซึ่งถ้าเทียบกับคุณภาพแล้วเราก็ไม่ได้ด้อยกว่าต่างประเทศเช่นยุโรปหรืออเมริกา ค่าใช้จ่ายที่นี่ถูกกว่า อันนี้ก็เป็นสิ่งดึงดูดให้นักศึกษามาเรียนที่นี่
ผู้วิจัย	แล้วเดี๋ยวนี้มัน Globalization เราสามารถเข้าที่ไหนก็ได้ทั่วโลก

ผู้ให้สัมภาษณ์ ค่ะ และอีกอย่างก็คือว่าเราเป็นที่รู้จักของชาวต่างชาติใช่หรือเปล่าคะ แล้วใครๆ ก็อยากมาเมืองไทย อันนี้เรามีนักศึกษาส่วนหนึ่งเหมือนกันที่เป็นนักศึกษาแลกเปลี่ยนที่มาเรียนหนังสือด้วยและก็มาเรียนรู้วัฒนธรรมไทยนะคะ อย่างเรามีนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยที่อเมริกาก็จะมีรุ่นหนึ่งประมาณ 20-30 คน ก็จะมาเรียนเทอมหนึ่งนะคะ ก็นอกจากมาเรียนในห้องเรียนแล้วนักศึกษาก็จะไปดูวัดวาอาราม ไปเที่ยว ซึ่งตรงนี้ก็ตกอยู่ที่ระบบการดูแลนักศึกษาต่างชาติของเรา

ผู้วิจัย แล้วเราต้องทำยังไงบ้าง เป็นพิเศษกว่านักศึกษาไทยยังไงกับระบบการดูแลนักศึกษาต่างชาติครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ คือความเป็นพิเศษนี่มันไม่ได้พิเศษว่านักศึกษาจะมีสิทธิอะไรพิเศษมากกว่านักศึกษาไทย เพียงแต่ว่าเรามีหน่วยงาน มีบุคคลากรที่ดูแลนักศึกษา คืออย่างเช่นตั้งแต่มาเลย ถ้าคนที่มีพ่อแม่อยู่เมืองไทยนักศึกษาก็มาเองอยู่แล้วใช่หรือเปล่าคะ แต่ถ้าหากว่าเวลาที่นักศึกษาจะมา สมมติมาเป็นกลุ่ม หน่วยงานแรกก็คือฝ่ายทะเบียน นักศึกษาก็จะเป็นผู้ประสานงานไปรับจากสนามบิน จัดเรื่องหอพัก ถ้าอยู่บางนาก็พักหอพักที่บางนา หรือถ้าอยู่ที่นี่เราก็จัดหาหอพักให้เป็นคนช่วยหาให้ ก็จะดูแลตั้งแต่ตอนมาถึงที่นี่ พอมาถึงที่นี่แล้วฝ่ายที่เข้ามารับงานต่อก็จะเป็นฝ่ายกิจกรรมนักศึกษา ที่จะมาดูในเรื่องของชีวิตความเป็นอยู่ ก็จะมีอาจารย์ที่ดูแลนักศึกษาต่างชาติตรงนี้อยู่นะคะ แล้วก็ในส่วนของการเรียนการสอนของอาจารย์ นักศึกษาก็จะมีการแอดเวนเทชั่น สำหรับนักศึกษาต่างชาติในเรื่องของการเรียน ในเรื่องของชีวิตความเป็นอยู่ วัฒนธรรมไทย และเราก็จะพยายามสนับสนุนให้นักศึกษาเรียนรู้วัฒนธรรมไทย ชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยในระหว่างที่นักศึกษามาอยู่ที่นี่ บางทีก็มีเปิดสอนภาษาไทยนะคะ แล้วเราก็อำนวยความสะดวกให้นักศึกษา อย่างนักศึกษาจากอเมริกา เสาร์อาทิตย์นักศึกษาไม่อยู่หอหรอกค่ะ ไปเมืองกาญจน์ ไปเชียงใหม่ ไปท่องเที่ยว เราก็อำนวยความสะดวกดูแลนักศึกษาค่ะ ก็ต้องช่วยกันหลายฝ่ายตรงนี้ในการดูแล หรืออย่างคณะบริหารเองมีนักศึกษาจีนค่อนข้างเยอะ นักศึกษาก็จะมีอาจารย์ที่ดูแลนักศึกษาพวกนี้ ก็จะเป็นอาจารย์ที่พูดภาษาจีนได้ ความจริงที่เอแบคอาจารย์ที่พูดภาษาจีนได้มีเยอะเพราะเราเปิดสอนภาษาจีนด้วย นักศึกษาจะมีอาจารย์ที่ดูแลนักศึกษาจีน มีปัญหาอะไรนักศึกษาก็จะมาคุยมาปรึกษาอะไรอย่างนี้ค่ะ

ผู้วิจัย แล้วส่วนใหญ่นักศึกษาต่างชาตินักศึกษาจะประสบปัญหาอะไรกัน ปัญหาที่นักศึกษาพบกันบ่อยๆ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ถ้าในเรื่องของการปรับตัว การใช้ชีวิตในเมืองไทยไม่มี เราไม่พบในตรงนี้นะคะ เพราะว่าเราก็ดูแลนักศึกษา แล้วนักศึกษาไทยเองก็มีความเป็นมิตรอยู่แล้ว เราไม่เคยมีการเข้าไปแบ่งแยกอะไรพวกนั้นนะคะ ถ้าจะพบก็คงจะเป็นปัญหาในเรื่องของการเรียนเพราะเรามีนักศึกษาจาก

	หลายประเทศ ไม่เพียงแต่นักศึกษาต่างชาติ นักศึกษาไทยก็เหมือนกันก็คือในเรื่องของภาษาอังกฤษ คือถ้าหากว่ามีความรู้ภาษาอังกฤษดี สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดี ปัญหาในการเรียนจะไม่ค่อยมี อย่างมีนักศึกษาจีนบางรุ่นมาภาษาอังกฤษยังไม่เก่ง เราก็ต้องมาสอนเสริมเพิ่มเติม ก็จะมีปัญหาในเรื่องการเรียนที่ตามไม่ทันถ้าภาษาอังกฤษยังไม่เก่ง
ผู้วิจัย	Math นี่นักศึกษามีปัญหาหรือเปล่า
ผู้ให้สัมภาษณ์	Math นี่ก็มีปัญหาแต่น้อยกว่าภาษาอังกฤษ
ผู้วิจัย	บางทีนักศึกษาคำนวณเก่งแต่ว่านักศึกษาพูดไม่เก่ง
ผู้ให้สัมภาษณ์	แต่นักศึกษาจีนนี่นักศึกษาจะขยันนะคะ
ผู้วิจัย	อิมพรูพเมนท์นักศึกษานี่ต่างกับไทยมากเมื่อเทียบกับไทยที่เข้ามาพร้อมกัน นักศึกษาจะไปลิ่วเลย
ผู้ให้สัมภาษณ์	ค่ะ นักศึกษาจะมีความขยันและมีความสนใจในการเรียน อย่างพจนานุกรมที่นักศึกษาเอาเข้ามาก็จะไม่เหมือนกับที่ของเราใช้ นักศึกษาจะเป็นพจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ภาษาจีน แต่คนที่ไปดูของนักศึกษาแล้วจะบอกว่าดีนะคะ
ผู้วิจัย	ผมว่านักศึกษาทำงานนะ เต็มที่เลย
ผู้ให้สัมภาษณ์	ค่ะ นักศึกษาเรียนหนักค่ะ
ผู้วิจัย	แล้วในส่วนของตัวสถาบันเองล่ะครับอาจารย์ เราประสบปัญหาอะไรบ้างหรือเปล่าครับในเรื่องของการจัดการเรียนการสอนให้กับนักศึกษาต่างชาติ
ผู้ให้สัมภาษณ์	นักศึกษาจีน นักศึกษาต่างชาติ
ผู้วิจัย	ก่อนหน้านี้อาจจะเป็นเมื่อก่อนย้อนหลังไปซักหน่อยก็ได้ครับอาจารย์
ผู้ให้สัมภาษณ์	คือถ้าพูดถึงปัญหาของนักศึกษาที่เราเจอนะคะมันก็จะคละกันไปไม่ใช่ว่าเป็นเฉพาะของนักศึกษาต่างชาติอย่างเดียว เพราะว่าทุกสิ่งทุกอย่างนั้นเราทำเหมือนกันหมดในเรื่องของการเรียนการสอน ในเรื่องของกิจกรรมอะไรทั้งหลาย คืออย่างเช่นในเรื่องการให้คำปรึกษาให้คำแนะนำนักศึกษาแต่ละคณะนักศึกษาก็จะมีระบบในการให้คำปรึกษาตรงนั้นของนักศึกษาอยู่ ซึ่งก็ค่อนข้างดีของแต่ละคณะ ถ้าเป็นคณะเล็กนักศึกษาก็จะมีความสนิทสนมกันมากกว่าคณะใหญ่ แต่คณะใหญ่นักศึกษาก็ค่อนข้างจะมีระบบที่ชัดเจน อย่างคณะบริหารนักศึกษามีนักศึกษาที่เยอะที่สุด เพราะฉะนั้นการดูแลนักศึกษาของนักศึกษาต้องทำให้เป็นระบบที่เหมือนกัน นักศึกษาก็จะมีการให้นักศึกษามาพบอาจารย์ที่ปรึกษาก่อนที่จะมีการลงทะเบียน หรือแม้แต่ในช่วงระหว่างภาคการศึกษาก็ให้มาพบก่อนที่จะสอบไล่ ก็ให้คำปรึกษาแนะนำดูแลกันไป
ผู้วิจัย	รู้สึกที่นี่ระบบการศึกษาจะมากกว่าปรกตินะ สอบเสร็จต้องมีพบที่ปรึกษาใช่หรือเปล่า

ผู้ให้สัมภาษณ์ ใช่ค่ะ เพราะว่าอย่างน้อยๆ เทอมหนึ่งสองครั้ง แล้วก็ถ้าใครไม่มี ไม่ต้องการข้อปรึกษาอะไรพิเศษก็แค่สองครั้ง แต่ใครที่จะต้องมาพบเวลาที่จะไปลงทะเบียนว่าวิชาไหนจะลงหรือไม่ลง ยังไงก็ต้องมาพบกันอีกทีหนึ่ง

ผู้วิจัย ผมชอบตรงที่มันจัดแม้กระทั่งวันเสาร์อาทิตย์ ถ้าจัดให้ก็ต้องเรียน แต่ถ้าเป็นของ factional Modelนะ ภาคพิเศษ ภาคปรกตินี่ไม่เลย จัดให้ตลอดเวลา

ผู้ให้สัมภาษณ์ คือถ้าในวันเสาร์-อาทิตย์ส่วนมากจะเป็นอาจารย์พิเศษ เพราะว่าอย่างเช่นทางด้านบริหารธุรกิจ เราต้องใช้ผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการทำงานมาก่อน ก็จะเป็นอาจารย์พิเศษ หรืออย่างคณะนิติศาสตร์ก็จะเป็นผู้พิพากษา-อัยการที่จะมาสอน ก็จะมาสอนวันเสาร์เป็นอาจารย์พิเศษ แต่ว่าก็ไม่ใช่ว่าเราเปิดภาคพิเศษในวันเสาร์

ผู้วิจัย อันนี้ระบบนี้จะเข้าท่ากว่า บางทีลูกไม่กลับผมไม่กลับก็มีเหมือนกัน เรื่องทุนการศึกษาเรามีให้กับนักศึกษาต่างชาติบ้างรึเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ มีค่ะ แต่ว่าส่วนมากที่เราให้จะเป็นนักศึกษาไทย แต่ถ้าหากเป็นนักศึกษานานาชาติที่ขอทุนนั้นก็จะต้องดูหลายอย่าง บางครั้งจะมาในลักษณะของเป็นการให้ความร่วมมือระหว่างสถาบัน เช่นเราให้ทุนกับนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยแห่งนี้ หรือว่าจากองค์กรที่ผ่านมาทางนี้ แต่ถ้าหากว่าจะมาขอทุนในลักษณะของเป็นรายบุคคลอันนี้ก็ต้องพูดถึงเป็นแต่ละกรณีไป เป็นแต่ละความจำเป็น

ผู้วิจัย ลูกสาวผมได้ทุนนะ ทุนของชลกัลยานุกูล

ผู้ให้สัมภาษณ์ ของเอแบคนี่ให้ทุนค่อนข้างเยอะนะคะ แต่คนจะไม่ค่อยทราบ

ผู้วิจัย ให้ในเรื่องค่าใช้จ่ายด้วยใช่หรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ มีค่ะ คือคนส่วนมากจะคิดว่านักศึกษามาเรียนเอแบคนี่มีเงิน ความจริงก็ไม่ใช่อย่างนั้นทั้งหมด เราก็มีนักศึกษาจำนวนเยอะที่ขึ้นรถเมล์มาเรียนหนังสือไม่ได้ขับรถมา อะไรอย่างนี้นะคะ และทุนการศึกษาก็ให้ค่อนข้างเยอะ

ผู้วิจัย และก็ไม่รังเกียจว่าเป็นคาทอลิก

ผู้ให้สัมภาษณ์ แต่คนส่วนใหญ่ที่นี่ก็เป็นพุทธนะคะไม่ใช่คาทอลิก

ผู้วิจัย ผมก็เป็นพุทธนะ อาจารย์เป็นพุทธเป็นคริสต์ครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ เป็นพุทธค่ะ

ผู้วิจัย เป็นพุทธเหมือนกันเหรอครับ คือผมทำงานกับคาทอลิกเรื่องของเรื่อง ทำตั้งแต่เป็นทางด้านการพัฒนา และก็อยู่มาเป็นสิบปี ทุนโท ทุนเอกนี่ผมทั้งหมดเลย

ผู้ให้สัมภาษณ์ เดี๋ยวนี้เราไม่มีการแบ่งแยกทางศาสนานะคะ ไม่เคยมี

ผู้วิจัย ในส่วนของภาครัฐได้เข้ามาให้การสนับสนุนหรือเข้าดูแลในส่วนของการศึกษาการดูแล

นักศึกษาต่างชาติอะไรแค่ไหนครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ประการที่หนึ่งต้องบอกว่าเอแบคเป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ก็เหมือนกับเอกชนอื่นที่ว่าเงินที่เราใช้ในการบริหารทั้งหมดนั้นเป็นเงินที่เราเก็บจากค่าเล่าเรียน ไม่ได้มีการสนับสนุนจากรัฐบาลนะคะ แล้วก็เอแบคเป็นสถาบันที่เราเรียกว่า non - profit นะคะ เจ้าของคือมูลนิธิ แต่ทุกปีไม่มีการแบ่งเงินกำไรให้มูลนิธิ เงินกำไรทุกอย่างกลับเข้ามหาวิทยาลัยหมดเพื่อไปพัฒนาต่อ คืออย่างเอกชนที่อื่นนักศึกษาจะมีเจ้าของใช่หรือเปล่าคะ พอสิ้นปีเมื่อนักศึกษาดูกำไรแล้วนักศึกษาก็จะมีการแบ่งสัดส่วนของกำไรคืนให้กับเจ้าของ แต่ของเอแบคไม่มีการแบ่งคืนให้กับมูลนิธิ เงินอยู่ที่เอแบคทั้งหมด เพราะฉะนั้นเราถึงได้บอกว่าเราเป็น non – profit เต็มตัวนะคะ การสนับสนุนของรัฐบาลจะมาใน คือถ้าจะบอกว่าไม่มีซะเลยก็ไม่ใช่นะคะ แต่จะมาเป็นในเรื่องของการให้การสนับสนุนในเรื่องนโยบายมากกว่านะคะ อย่างเช่นนักศึกษาจะมีโครงการแลกเปลี่ยนอาจารย์ แลกเปลี่ยนนักศึกษาที่ทาง สกอ. นักศึกษาเป็นผู้ดำเนินการ ผู้ประสานงานอยู่

ผู้วิจัย วิจัยนักศึกษาให้ด้วยหรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ตอนนี้ทาง สกอ. ไม่ได้ให้ทุนวิจัยในลักษณะแบบแบ่งสรรให้มหาวิทยาลัย นอกจากว่าเราจะขอไปตามหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยใช่หรือเปล่าคะ เช่นที่สำนักงานวิจัยแห่งชาติ หรือแม้แต่ภาคเอกชนที่นักศึกษาให้ทุนสนับสนุนเราให้ทำการวิจัย ทางรัฐนักศึกษาก็จะสนับสนุนให้ความช่วยเหลือแต่ว่าในลักษณะของนโยบายมากกว่า บางทีก็มีเรื่องของอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิจากต่างประเทศมาแล้วนักศึกษาก็จะแจ้งให้เราทราบ แล้วเวลาที่นักศึกษามีนโยบายหรือช่วยพัฒนาอะไรนักศึกษาก็จะให้เราเข้าไปมีส่วนร่วมด้วยในส่วนนั้น

ผู้วิจัย อาจารย์ครับโครงการนี้เราศึกษาเพื่อจะดูแนวทางว่าไทยเราเองมีศักยภาพในการเป็นศูนย์กลางในการศึกษาให้กับประเทศเพื่อนบ้านได้รึเปล่านะครับ ในจุดนี้ในคำว่าศูนย์กลางในการให้การศึกษากับประเทศเพื่อนบ้านพวกนี้ อาจารย์คิดว่าในศักยภาพของเราในระดับประเทศอาจารย์มองว่าเราพร้อมแค่ไหนยังไงครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ เราพร้อมแน่นอนเรามีอยู่แล้ว

ผู้วิจัย แล้วเราต้องเสริมอะไรตรงไหนรึเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ จริงๆ แล้วเราก็ทำอยู่แล้ว ขณะนี้เราก็ทำอยู่แล้ว

ผู้วิจัย ขออนุญาตอาจารย์นะครับ อย่างเอแบคน่าจะเป็นตัวแบบที่ดีของสถาบันอุดมศึกษาของประเทศไทยในอนาคตด้วยเลยเรียนถามเยอะหน่อย

ผู้ให้สัมภาษณ์ ถ้าหากว่าจะเอาในย่านนี้นะคะ อย่างนักศึกษาจากประเทศพม่าเรามีของเราอยู่มานานแล้ว แล้วเมื่อก่อนเราก็เคยมีโครงการที่จะไปเปิดการเรียนการสอนในบางส่วนในประเทศพม่า แต่ว่าอัน

นี้ยังทำได้ไม่เต็มรูปแบบนะคะ นักศึกษาเวียดนามเราก็มีอยู่นานแล้ว และตอนนี้เราก็มีการเซ็นสัญญาความร่วมมือกับที่เวียดนาม ตอนนี้เราไปเปิดหลักสูตร MBA ที่เวียดนามนะคะ เหมือนกับฝรั่งนักศึกษามาเปิดที่เรา เราไปเปิดที่เวียดนามนะคะ ถ้าหากว่าทางด้านมาเลเซีย สิงคโปร์ เราก็มีนักศึกษาจากสิงคโปร์ที่มาเรียนที่นี่อยู่ด้วย เพราะฉะนั้นถ้าพูดถึงในเรื่องศักยภาพเราทำได้ค่ะ เพียงแต่ว่าอะไรบางอย่างมันยังติดขัดอยู่ อย่างเช่นตอนนี้ที่เรามีการเปิดหลักสูตรร่วมกับมหาวิทยาลัยต่างประเทศ คือเรามองว่าแทนที่เด็กของเราจะไปเรียนต่างประเทศไปเสียเงิน เงินตราออกนอกประเทศ ถ้านักศึกษาเรียนในนี้นะคะส่วนที่เป็นหลักสูตรที่ได้รับการรับรองมาจากมหาวิทยาลัยแห่งนี้ สมมติว่ามาจากออสเตรเลียมาเปิดที่นี่ นอกจากจะยกระดับการเรียนการสอนของเราอันนั้นแล้ว ก็ยังเป็นการประหยัดเงินตราในประเทศของเราด้วยนะคะ แต่ว่าตอนนี้ความร่วมมือลักษณะทำนองนี้ยังทำได้ไม่เต็มที่

ผู้วิจัย นักศึกษามีปัญหา นักศึกษาทำเรื่องเข้ามาแล้ว

ผู้ให้สัมภาษณ์ คือเราก็เกิดความสงสัยว่า เช่นอาจารย์ไปเรียนจากมหาวิทยาลัยแห่งนี้ในออสเตรเลีย กพ. รับรอง เมืองไทยรับรอง แต่ถ้ามหาวิทยาลัยแห่งนี้มาเปิดในนี้เขาไม่รับรอง ครั้งนี้คนก่อนนักศึกษาก็บินมา

ผู้วิจัย ครับนักศึกษากลัวเรื่องข้อสอบ เท่านั้นครับผมดูท่าแล้ว แต่ผมก็ไม่เคยคุยกับอาจารย์พิจิตรนะท่านเป็นอาจารย์โดยตรง

ผู้ให้สัมภาษณ์ ค่ะ นี่เราก็ไม่ได้มาหลอกใคร นักศึกษาก็มาสอนจริง นักศึกษาบอกถ้าอย่างนี้จะไม่รับรอง

ผู้วิจัย ไม่รู้นักศึกษาคิดยังไงอยู่ แต่ประเด็นนี้พอจะได้คุยกันรึเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ก็รู้สึกว่ากำลังพูดเรื่องนี้กันอยู่

ผู้วิจัย ครับผม พอดีว่าเราต้องสอบถามนิดหนึ่งเพราะว่า สกอ. นักศึกษาตรวจสอบ นักศึกษามีข้อเสนอแนะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ถ้าเราจะให้มันเป็นศูนย์กลางจริงๆ ตรงนี้มันต้องเปิดกว้างใช่หรือเปล่าคะ เหมือนกับนักศึกษาจีนอยากจะเรียนหลักสูตรของออสเตรเลีย ไม่ไปออสเตรเลีย มาเมืองไทย ลักษณะทำนองนั้น

ผู้วิจัย ก็ประกอบกับ WTO นั้นครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ คือจริงๆ แล้วโอกาสที่เราจะพัฒนาหลักสูตรลักษณะทำนองนี้นะคะ ที่เพิ่มจะเพิ่มได้มากขึ้นก็คือจากจีน จีนกับมหาวิทยาลัยที่มีสัญญาความร่วมมือกับเรา นักศึกษาอยากจะมา และนักศึกษาก็พร้อมที่จะมา

ผู้วิจัย ขอคำถามสุดท้ายนะครับ ถ้าสมมติว่าสถาบันการศึกษาอื่นจะเริ่มเดินตามเอแบค นักศึกษาควรจะเริ่มจากตรงไหนไปถึงไหนครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ เดินตามเอแบค หมายถึงว่าจะเปิดหลักสูตรนานาชาติ

ผู้วิจัย จะเปิดหลักสูตรนานาชาติ จะ คัดเลือกนักศึกษาต่างชาติเข้ามา นักศึกษาควรจะเตรียมความพร้อมเตรียมตัวจะเริ่มที่ตรงไหนครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ก็ต้องถามก่อนว่าจะเปิดเพื่ออะไร คือถ้าเพื่อให้มีโปรแกรมอันนี้อยู่ในมหาวิทยาลัยนั้นก็ต้องดูว่ามีความพร้อมแค่ไหนนะคะ พร้อมในที่นี้ก็คือว่าต้องพร้อมทั้งในด้านของหลักสูตร พร้อมในด้านของอาจารย์ผู้สอน คุณภาพต่างๆ ซึ่งนั่นคงจะมีอยู่เดิมแล้ว แต่เรื่องอาจารย์ผู้สอนนั้นเป็นเรื่องที่สำคัญ

ผู้วิจัย ต้องมีบุคลากรสนับสนุนก็ด้วยใช่หรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ก็ส่วนหนึ่งค่ะ

ผู้วิจัย การสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้ ซึ่งจะไม่ค่อยมีในมหาวิทยาลัยไทย

ผู้ให้สัมภาษณ์ ค่ะ แล้วก็ในเรื่องของอาจารย์นี่สำคัญที่จะต้องมีตรงนี้ แล้วก็คงต้องอาศัยฐานเดิมของมหาวิทยาลัยตัวเองว่าถ้าเป็นโปรแกรมภาษาไทยแล้วที่เป็นอยู่ทุกวันนี้เราทำพร้อมรึยัง เพราะถ้าไม่ไปโหมทุ่มตรงโปรแกรมนานาชาติแล้ว โปรแกรมที่เป็นของไทยที่มีอยู่เดิมยังไม่ได้การยอมรับมันก็ลำบากที่จะไปถึงตรงนั้นได้ ส่วนการที่ว่าจะไปหานักศึกษาจากไหนก็คงจะต้องค่อยๆ ดูไปหลายแนวทาง หลายวิธี ทั้งโดยในระดับมหาวิทยาลัยเอง บางทีระดับเครือข่ายส่วนตัวมันก็มีผลตรงนี้ด้วยเหมือนกัน

บทสัมภาษณ์
รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ผู้วิจัย เราต้องการที่จะสำรวจดูความพร้อมของสถาบันการศึกษา ตั้งแต่อุดมศึกษา วิทยาลัยชุมชนไปจนถึงระดับโรงเรียนเอกชนครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ทั้งรัฐและเอกชนเลยเหรอ

ผู้วิจัย ครับ โดยถ้าไม่ใช่ระดับอุดมศึกษา จะเน้นเฉพาะจังหวัดชายแดนที่มีด่านตรวจคนเข้าเมือง แต่ถ้าเป็นระดับอุดมศึกษาก็ทั่วประเทศครับอาจารย์

ผู้ให้สัมภาษณ์ อุดมศึกษา วิทยาลัยชุมชน แล้วก็คำว่าระดับล่างนี่หมายถึงโรงเรียนอะไรเหรอ

ผู้วิจัย ครับ โรงเรียนเอกชน พวกโรงเรียน อาจจะเป็นที่สอนนานาชาติด้วย

ผู้ให้สัมภาษณ์ นี้ก็รวมถึงมหาวิทยาลัยเอกชนด้วย รวมทั้งหมดเลย หมายถึงสถานภาพการศึกษาไทยที่จะเป็นรองรับตรงนี้

ผู้วิจัย โครงการค่อนข้างใหญ่ วัตถุประสงค์เพื่อเอาข้อมูลตรงนี้ไปดูเรื่องของความต้องพร้อม ว่าพร้อมไม่

พร้อมขนาดไหน แล้วส่วนที่ไม่พร้อม เวลาหน่วยงานของกระทรวงศึกษาที่เกี่ยวข้องถ้าจะเข้าไปสำรวจ จะต้องไปเสริมตรงไหนบ้างครับ ก็จะเป็นลักษณะนั้น อย่างนี้ครับอาจารย์ ความยากของโครงการนอกจากกลุ่มดับเบิ้ลไซด์ที่เราศึกษามันจะใหญ่มากแล้ว ความยากอันที่สองก็คือ การที่จะนิยามคำว่าพร้อม ไม่พร้อมขนาดไหนสำหรับการรองรับการเป็นศูนย์กลางของกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน ผมไปทบทวนวรรณกรรมแล้ว วรรณกรรมของที่มีอยู่มันแทบจะใช้ไม่ได้ครับ เพราะว่ามาตรฐานมันค่อนข้างสูงมากครับ เพราะฉะนั้นเราก็หาวิธีการที่จะใช้วิธีสัมภาษณ์เชิงลึกแทนนะครับ โดยพยายามหาโมเดลของสถาบันการศึกษาในประเทศไทยซึ่งเคยเปิดสอนให้กับนักศึกษาต่างชาติ หรือเคยเปิดรับให้นักศึกษาต่างชาติเข้ามาเรียนแล้วนะครับ โดยอาศัยประสบการณ์ของสถาบันการศึกษาเหล่านี้มาเป็นตัวที่จะนิยามคำว่าความพร้อมสำหรับการที่จะเป็นศูนย์กลางของการศึกษาให้กับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน ทางมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ก็ถือว่าเป็นอีกที่หนึ่งซึ่งเราต้องการที่จะสอบถามข้อมูลในเรื่องของการที่จะจัดการศึกษาให้กับนักศึกษาต่างชาติครับ ตอนนี้ที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีนักศึกษาในส่วนที่เป็นต่างชาติอยู่ซักประมาณเท่าไหร่ครับอาจารย์ มากน้อยแค่ไหนครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ นักศึกษาต่างชาติประมาณ 300-400 คน

ผู้วิจัย ส่วนใหญ่มาจากภูมิภาคไหนครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ 300-400 ไม่มากนะในบรรดา 30,000 นะ เรามีสามหมื่น ต่างชาติมี 3-4 ร้อยเอง ก็มาจากประเทศไหนเหรอ ส่วนใหญ่มาจากญี่ปุ่น ยุโรป จีนนี่ก็กระจัดกระจายกัน ถ้าตัวเลขหลักๆ นี่น่าจะอยู่ที่ 20

ผู้วิจัย แล้วในส่วนของเพื่อนบ้านล่ะครับอาจารย์

ผู้ให้สัมภาษณ์ ก็มี จีน ลาว พม่า กัมพูชา นักศึกษานานาชาติเดี๋ยวนี้ที่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่นี่ไม่ใช่เฉพาะนักศึกษามา เรามีความร่วมมือที่อาจารย์ไปสอนในกระบวนวิชา ที่กัมพูชา เป็นกระบวนวิชา

ผู้วิจัย ก็คือในส่วนนี้ของเราแถบอินโดจีนก็แทบจะครบทุกประเทศใช่หรือเปล่าครับ เท่าที่อาจารย์เล่ามาก็มีอินโด พม่า ลาว กัมพูชา ก็ขาดเวียดนาม

ผู้ให้สัมภาษณ์ พวกเวียดนามมีนักเรียนมาเป็นทุน

ผู้วิจัย ครับ แล้วนักเรียนเหล่านี้ ในการมาของนักศึกษา นักศึกษามาด้วยวิธีการยังไงครับอาจารย์

ผู้ให้สัมภาษณ์ ถ้านักเรียนนักศึกษาที่มา ในกลุ่มลาว กัมพูชา เวียดนาม ส่วนใหญ่จะเป็นลักษณะที่ให้ทุน ได้รับทุนจะมีทุนหนึ่ง ทุนจากรัฐบาลไทย รัฐบาลไทยก็ไปแจ้งรัฐบาลลาว ทุนรัฐบาลส่วนใหญ่เป็นของเราลักษณะที่สองเป็นทุนที่มาจากสาขาวิชา ได้รับการสนับสนุนจากต่างประเทศ เช่น ร๊อกกี้ เฟลเลอร์ อย่างคณะสังคมนี่จะเป็นทุนของฟอร์ด ร๊อกกี้เฟลเลอร์ แล้วก็ทุนของญี่ปุ่นสามทุนที่ให้นักศึกษาต่างชาติ นั่นคือทุนที่เราได้รับมา หนึ่งคือทุนของรัฐบาล สามเป็นทุนที่มูลนิธิอื่นในต่างประเทศที่นักศึกษาอยู่ในประเทศนั้น เช่นมูลนิธิอะไรของเยอรมัน ก็ไปพัฒนาที่ลาวแล้วก็ที่กัมพูชา แล้ว

นักศึกษาก็ส่งเจ้าหน้าที่นั้นมาเรียนที่เรา เพราะประเทศนักศึกษารู้สึกจะมากที่ไม่มีทุนเรียนเอง

ผู้วิจัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีนักศึกษาที่มาด้วยทุนตัวเอง ทุนส่วนตัวหรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ จะเป็นญี่ปุ่นครับมาเรียนเอง ผมเข้าใจว่าค่าเรียนในนี้มันจะถูกกว่าญี่ปุ่น แล้วก็มี เยอรมัน แล้วก็อเมริกัน

ผู้วิจัย มาเรียนในสาขาใดบ้างครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ถ้าญี่ปุ่นจะอยู่ในกลุ่มสังคมศาสตร์ กลุ่มอเมริกันจะเรียนทางวิทยาศาสตร์สุขภาพ เช่นพยาบาล แล้วทางเยอรมันก็เป็นด้านสังคมศาสตร์

ผู้วิจัย ทำไมนักศึกษาจากทางญี่ปุ่น ทางอเมริกา ทางตะวันตก ถึงจึงเลือกมาเรียนที่เราครับ อย่างสังคมศาสตร์พอจะอธิบายได้โดยทางที่ว่านักศึกษาต้องการที่จะศึกษาลักษณะทางภูมิภาคภูมิศาสตร์ของเรา แค่อย่างทางพวกวิทยาศาสตร์สุขภาหรือวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีอย่างนี้ครับ ทำไมนักศึกษาถึงจึง มีเหตุผลอะไรที่นักศึกษาเลือกหรือตัดสินใจมาเรียนที่นี่ ที่เรา เพราะว่าบ้านนักศึกษาน่าจะมีเทคโนโลยีสูงกว่ามากกว่า

ผู้ให้สัมภาษณ์ ที่บ้านนักศึกษาเทคโนโลยีสูงกว่ากว่า แต่คนที่มาเรียนอย่างเช่นอเมริกาหรือญี่ปุ่นที่มาเรียนนักศึกษามาจากคอมมูนิตี้คอลเลจ แล้วก็มาเรียนต่อพยาบาลปริญญา

ผู้วิจัย นอกจากที่นักศึกษาที่มาเองแล้ว เรามีการออกไปรับนักศึกษาจากต่างประเทศเข้ามา มีการประชาสัมพันธ์เหมือนกับมหาวิทยาลัยเอกชนหรือเปล่าครับ ตอนนี้ทราบว่ามหาวิทยาลัยรัฐบางแห่ง หรือว่า สกอ.ก็มีโครงการที่จะให้เราไปบุกตลาดไปต่างประเทศมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้ทำหรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ เรื่องทำโรดโชว์หรือทำประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ทำซึ่งมันมีอยู่ 2-3 แบบ แบบหนึ่งที่คณะต่างๆ ไป แบบที่สองที่ สกอ.จัดก็ไปกับส่วนกลาง แต่การประชาสัมพันธ์อย่างนี้ไม่ค่อยได้ผล จะเห็นว่าที่ไปแล้วไม่ค่อยสมัครมา ที่ไปนักศึกษาก็บอกว่า เออ ได้ยินชื่อเสียง มีชื่อเสียง แต่ไม่มีคนสมัคร แต่ที่คนสมัครที่จะเล่านี่ เพราะเราโรดโชว์แบบแถบเพื่อนบ้านนี้นะ เราไม่ได้ไปโรดโชว์ญี่ปุ่นกับอเมริกา ฉะนั้นกลุ่มนี้นี่นักศึกษาก็มีทุนไง อย่างที่ผมได้อธิบายกลุ่มได้รับทุน จะสมัครเองนี่รู้สึกยาก แต่กลุ่มที่สมัครเองนี่กลุ่มญี่ปุ่น-อเมริกา แล้วนักศึกษารู้จากไหน กลุ่มญี่ปุ่นอเมริกาที่นักศึกษาสนใจ ถ้าเป็นพยาบาลก็เนื่องจากการติดต่อสื่อสาร แต่ถ้าไม่ใช่ถ้าเป็นสังคมศาสตร์นักศึกษาจะเป็นฝ่ายที่นักศึกษาสนใจรีลิเจียน งานที่นักศึกษาสนใจนะจะเป็นอย่างนี้

ผู้วิจัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่เริ่มมีนักศึกษาต่างชาติ เริ่มต้นมาเมื่อไหร่ครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ โปรแกรมนานาชาติถ้ามองที่คณะสังคมเป็นหลัก ผมอยู่เป็นคณบดีมันมีแล้ว โปรแกรมนานาชาติมันพัฒนา มันต้องดูว่ามันพัฒนายังไงแล้ว ลักษณะการที่เป็นโปรแกรมนานาชาติพัฒนามาตั้งแต่โปรแกรมการจัดบริการการดูงานร่วมกัน จะมีที่มหาวิทยาลัยเข้ามา ส่งนักศึกษามาร่วมเรียนภาคฤดู

ร้อน ถ้าพูดเรื่องภาคเรียนฤดูร้อนเป็นกระบวนวิชาถ้าไม่ได้จัดเป็นหลักสูตรนี่ก็ 20 ปีเลย เกิดจากที่นักศึกษาแจ้งมา แจ้งมานักศึกษารับเลย เช่น โครงการที่คณะมนุษย์เรื่องจัดการเรียนการสอนวัฒนธรรม แล้วก็ภาษา โครงการ Collage Years In Thailand กับคณะสังคมกับมหาวิทยาลัย South Consint นี่ก็เกิน 20 ปีเหมือนกัน แล้วก็เทียบโอนหน่วยกิต นักศึกษาเข้ามาเรียนแล้วก็อาจารย์ของเราเป็นคนสอนและตัดเกรดเอง ก็แจ้งกรอกเกรดส่งไป นี่เป็นคณาจารย์ แต่ถ้าเป็นปริญญา เป็นปริญญานี่ หลักสูตรทางด้าน International ของคณะสังคม เริ่มเมื่อประมาณ 12 ปี ก็เป็นประมาณนั้น ที่เป็นระดับปริญญาโทก่อนแล้วขยับเป็นปริญญาเอก

ผู้วิจัย อาจารย์ครับ ทุนเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาต่างชาติเข้ามาเรียนที่เรา ถ้านอกเหนือจากเรื่องทุนแล้วมีเหตุผลอะไรอีกหรือเปล่าครับถึงเป็นปัจจัยให้นักศึกษาเลือกประเทศไทย เพราะตอนนี้ผมมองว่าอย่างมาเลเซียค่าใช้จ่ายก็ไม่ได้สูงกว่าเรามากมายนัก แล้วก็เป็นประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษได้ดีกว่าเมืองไทยอยู่แล้วด้วย นักศึกษาต่างชาติเหล่านั้นนักศึกษามีเหตุผลอะไรที่ชี้ชัดว่าเป็นตัวตัดสินใจให้นักศึกษามาเรียนที่ไทยได้

ผู้ให้สัมภาษณ์ ต้องจัดเป็นกลุ่ม ต้องให้เหตุผลเปรียบเทียบนะ ในกลุ่มอินโดจีน ในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านละกัน ผมใช้คำว่า GMS กลุ่ม GMS เป็นกลุ่มประเทศที่ต้องการทุน ที่ญี่ปุ่นไม่ใช่ทุนใช่หรือเปล่า ที่ออกเงินเอง ทำไมนักศึกษาถึงจะมาล่ะ อะไรที่เป็นเหตุผลที่มา ผมคิดว่าถ้าเป็นกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่ม GMS ไม่ใช่กลุ่มอินโดจีน กลุ่มญี่ปุ่น กลุ่มยุโรปอันนี้ที่นักศึกษาสนใจมาเพราะ อันที่ 1 ประเด็นเรื่องลักษณะการทำงานแล้วก็ความสนใจของนักศึกษามันไม่เหมือนกับนักศึกษาไทยนะครับอาจารย์แสดงว่านักศึกษานักศึกษานักศึกษามีความสนใจในประเภทการทำงานในมุมมององค์กรระหว่างประเทศครับ นักศึกษาก็สนใจในรีลิเจียนนี้ อย่างมหาวิทยาลัยเชียงใหม่จะเด่นในเรื่องของ GMS ในการศึกษาในทางสังคมศาสตร์ เพราะฉะนั้นนักศึกษาจะรู้กันในกลุ่ม นักศึกษาจากกลุ่มนี้ก็จะมาแล้วนักศึกษาในกลุ่มนี้ก็จะเพิ่มขึ้นถ้ามาจากจีนก็จะมาในเรื่องนี้เหมือนกัน เพราะว่านักศึกษามีมูลนิธิที่ต่างประเทศไปลงที่เมืองจีน นักศึกษาก็นำเสนอ ก็จะเป็นในลักษณะนั้น แต่ส่วนถ้าเป็นวิทยาศาสตร์สุขภาพก็อย่างที่ผมพูด วิทยาศาสตร์สุขภาพทางพยาบาล หลักสูตรนานาชาติ ผมไม่ทราบว่าที่มาเลเซียมีโท-เอกอะไรบ้าง แต่ก็น่าจะมีนะ คำถามก็คือทำไมไม่ไปที่โน่น มาที่นี่

ผู้วิจัย มันมีตัวเลือกในภูมิภาค ในประเทศใกล้เคียงกับเราที่นักศึกษาน่าจะเลือกได้ ผมกำลังพยายามที่จะศึกษาว่ามันมีเหตุปัจจัยอะไรที่เป็นจุดเด่นทำให้นักศึกษาเลือกมาบ้านเรา

ผู้ให้สัมภาษณ์ นักศึกษาเห็นจุดเด่นเรารึเปล่าผมก็ไม่รู้ แต่ว่าที่ผมมองในกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพของที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่นี่ ค่อนข้างจะมีชื่อเสียงในเรื่องของกลุ่มคณะแพทย์-พยาบาล ก็พยาบาลก็ค่อนข้างจะมีปริญญาโท-เอก และมีเน็ตเวิร์คต่างๆ เยอะมาก กับยุโรปกับอเมริกา ในเรื่องเกี่ยวกับการเรียน ผู้บริหารการเรียนเหมือนคนที่จบปริญญาเอกที่ต่างประเทศเลยนะ ทุกรุ่นที่ผ่านมากว่า 20-

30 กว่าปีมานี้ รุ่นละคน-สองคนมา ก็มาเป็น 4-5 สิบคน

ผู้วิจัย ตอนนี้ผมจับประเด็นได้ เหตุผลก็คือเรื่องของทุนการศึกษา ได้รับแล้วก็ผู้ให้ทุนนำเสนอมาที่ นี่กลับเครือข่ายก็มีตั้งแต่เรื่องของการดูงานจนถึงการทำหลักสูตรแล้วก็เครือข่าย น่าสนใจครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ อ้อ ถ้าอย่างนั้นมันจะมีความเป็นมาของเครือข่ายตามแบบของทุน ทุกปีเราจะได้ทุนที่ต่อเนื่อง เพราะว่าบทบาทของสถาบัน ของอาจารย์ในสถาบันนี่มันจะมีเรื่องของการวิจัยด้วยนะครับ ทั้งทุนวิจัยและทุนที่จะ นักศึกษาก็จะรู้จักกลุ่มทุนต่างๆ อาจารย์ก็จะรู้จัก แล้วก็มีการเสนอคนเพื่อที่จะให้ทุนเข้ามาเรียนต่อด้วย เพราะฉะนั้นเวลาเราโพรโพสหลักสูตรที่เป็นนานาชาติบางหลักสูตรนี่โพรโพสเปิดขึ้นโดยการได้รับทุนสนับสนุนต่อเนื่องครับ

ผู้วิจัย อาจารย์ครับ ในการที่จะเตรียมนักศึกษาให้ เตรียมการรองรับนักศึกษาต่างชาตินะครับ จะต้องมีการเตรียมพร้อมอะไรเป็นพิเศษกว่านักศึกษาไทยหรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ จริงๆ แล้วในมหาวิทยาลัยไทยหรือในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่นี่ยัง จริงๆ ต้องเตรียมพร้อม เช่น เวลานักศึกษาเข้ามาจะต้องมีออเรียนเทชั่นแล้วก็ทำ แต่ว่ามันยังทำแบบไม่เหมือนกับที่เราไปเมืองนอกมา บางครั้งมันไม่เหมือนกัน ผมคิดว่ามันยังไม่พร้อมดีพอ แต่ว่าต้องมีการเตรียมการเรื่องออเรียนเทชั่น การเตรียมพร้อมเรื่องข้อมูลไว้ให้กับนักศึกษาที่มา รวมถึงจะต้องให้มีผู้ดูแล เพราะว่าองค์ประกอบพื้นฐานของเราเช่นเอกสารแบบฟอร์มต่างๆ มันยังไม่เป็นภาษาอังกฤษทั้งหมด มันยังมีภาษาไทยแทรกมา เราก็พยายามให้มี ใบแสดงผลการเรียนของเราตอนนี้ต้องเปลี่ยนรูปให้เป็นอังกฤษ บางทีมันมีภาษาไทย เอกสารลงทะเบียน ลงภาษาไทยตรงโน้นตรงนี้ เราต้องมีพี่เลี้ยงประกบ เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นสิ่งที่จำเป็น ความพร้อมจะต้องมีตรงนี้ด้วย ว่าองค์ประกอบในกระบวนการ ตั้งแต่รับเข้าเรียน ลงทะเบียนมีรึยัง ส่วนหน่วยกิตแล้วที่เป็นหลักสำคัญมีตัวอาจารย์ ที่ขึ้นมานี่หมายความว่าอาจารย์พร้อมสอน มีทุนเข้ามา เพราะว่านักศึกษาจะสอนในเรื่องการลงทะเบียนต่างๆ มันจะมีกระบวนการปรับ แต่ถ้ามองเป็นองค์รวมว่ามีความพร้อมอะไรมันต้องมองกันอีกด้าน แต่ว่าสิ่งที่มันเกิดขึ้นก่อนเป็นตัวการ ลำดับความสำคัญมันอยู่ที่อาจารย์กับความรู้ที่จะสอน

ผู้วิจัย ในกระบวนการเรียนการสอนมีปัญหาอะไรหรือเปล่าครับกับนักศึกษาต่างชาติ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ไม่มีปัญหานะ ก็เป็นไปตามระบบเหมือนกับนักศึกษาไทย

ผู้วิจัย เรื่องภาษาของนักศึกษา อะไรแบบนี้ครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ภาษาของนักศึกษาก็จะมีปัญหาถ้ากลุ่ม GMS นักศึกษาต้องผ่านเงื่อนไขภาษาเหมือนกัน เหมือนกับนักศึกษาไทยที่เรียนปริญญาโท-เอกนี่ จะต้องผ่านเงื่อนไขโซเชียล 500-550 ตามแต่สาขา นักศึกษาทางกลุ่มกัมพูชา ลาว เวียดนามนี่มันก็ไม่ค่อยมีปัญหาเหมือนกัน เพราะนักศึกษาทุนด้วย ต้องมาสอบมาเรียนใหม่ แต่ถ้านักศึกษาจากกลุ่มประเทศอเมริกา ญี่ปุ่นนี่เหมือนจีน สังคมเก่ง จะมีผล

มาแล้ว

ผู้วิจัย จีนนี่มีปัญหาด้านภาษาหรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ มันจะมีเป็นบางราย ถ้าเป็นที่ผมพูดอย่างกลุ่มลาว เวียดนามนี่ส่วนใหญ่ไม่ผ่าน แต่จีนนี่ส่วนใหญ่ผ่าน

ผู้วิจัย แล้วลักษณะของโครงสร้างพื้นฐานนั้น เราต้องดูแล เตรียมพร้อม และต้องดูแลอะไรนักศึกษาบ้างหรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ จะเห็นว่าเวลาที่มันพัฒนาจากที่มันเป็นหลักสูตร ขณะนี้เปิดหลักสูตรอินเตอร์เรื่องนี้ เพราะฉะนั้นนักศึกษาก็จะ ในระบบการปกติมหาวิทยาลัยเราก็ยังมี ถ้าลงทะเบียนจะต้องไปที่นั้น ติดต่อหอพักก็จะต้องไปที่นี่ นักศึกษาพวกนี้จะไม่รู้ไงว่าทำไง นักศึกษาก็พูดภาษาไทยไม่ค่อยได้ เพราะฉะนั้นหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมันจะมีคนที่คอยดูแลอยู่เป็นพี่เลี้ยง แล้วพอมันเปิดหลายๆ หลักสูตรขึ้นมันก็มีแต่ละคนมันจะมีเหมือนกับการจัดการส่วนบุคคลตอนนี้ก็พอมันหลายหลักสูตร มันพัฒนา ประเภทอย่างนี้เราเรียกศูนย์การศึกษานานาชาติ มันเริ่มพัฒนาขึ้น มารวมกัน แล้วก็ศูนย์ก็จะให้บริการด้านข้อมูลกับนักศึกษานานาชาติว่าต้องทำอย่างไร ชีวิตการเป็นอยู่เป็นยังไง หอพักเป็นยังไง มันจะเริ่มเป็นเจตนาขึ้นอย่างนี้ มันจะมีอยู่ตรงห้องสมุด

ผู้วิจัย ตอนนี้เริ่มได้นานรึยังครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ จริงๆ มันมีองค์กรนี้ไปทำก่อนหรือแฝงตัวในมหาวิทยาลัย มันพัฒนามาอย่างนั้น แฝงตัว แล้วก็เอาแฝงตัวนั้นมาเซทเป็นทางการเมื่อสามปีที่แล้ว เป็น ศูนย์บริการนานาชาติ

ผู้วิจัย ติดตรงสวนสุขภาพรึเปล่าครับอาจารย์

ผู้ให้สัมภาษณ์ ตรงนั้นเป็นศูนย์สารสนเทศ นักศึกษาเรียกอินเตอร์เนชันนอลเซนเตอร์ อันนั้นเป็นอีกส่วนหนึ่ง อันนั้นเป็นเรื่องของที่พัก เอานักศึกษาไปพักที่นั่นได้ ที่ผมพูดนั่นมันอีกอันหนึ่ง มี 2 ที่พัฒนาขึ้น

ผู้วิจัย แล้วนักศึกษาต่างชาติส่วนใหญ่ที่มา ที่นี่จะมีปัญหาในเรื่องอะไรบ้างครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ปัญหาส่วนใหญ่คือเรื่องระบบเราในเรื่องวีซ่ามันไม่ค่อย บางรายมันไม่ได้ 3 เดือนอะไรที่มา มันไม่ได้เป็นปีๆ Student Visa ได้เป็นบางรายที่ผ่านสภาวิจัย บางระบบมันไม่ผ่านไง เพราะฉะนั้นเวลาไป อินวิเทชั่นนักศึกษาจะ 3 เดือน แต่พออยู่ๆ ไปมันควรจะได้เป็นปี มันมีนะ แต่บางคนเป็น 3 เดือน

ผู้วิจัย มหาวิทยาลัยจะแก้ไขหรือเข้าไปช่วยเหลือนักศึกษายังไงได้บ้างครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ เวลาคุยกับทาง สกอ. ก็พยายามให้ออกไปตรงสถานทูตไทยว่า การรับนักเรียนน่าจะให้เป็น Student Visa มาให้เรารับรองตรงนี้ ถ้าเราจะมองการเป็นศูนย์กลางตอนนี้ องค์ประกอบที่นอกเหนือภาครัฐส่วนนี้ต้องเข้ามาด้วย เหมือนเราไปเรียนต่อต่างประเทศนักศึกษาให้เราหนึ่งปี-สองปีใช่หรือเปล่าครับ เมืองไทยนี่ถ้าไม่ได้ผ่านระบบจริงๆ มันก็ไม่มี

ผู้วิจัย แล้วนอกเหนือจากเรื่องวีซ่าแล้วยังมีกฎระเบียบอะไรที่...

ผู้ให้สัมภาษณ์ ที่เป็นปัญหาก็คือพวกสิ่งบริการต่างๆ ที่มันเป็นเอกสารต่างๆ ที่ต้องทำให้เป็นภาษาอังกฤษ ผมคิดว่าเราก็ยังไม่ครบทุกจุดหรอกนะ เพราะฉะนั้นถ้าจะครบก็ต้องเป็นภาพของหลักสูตรสองภาษา เราจะตัดทิ้งภาษาไทยออกไปไม่ได้ ต้องมีเอกสารที่เป็นสองภาษาต้องมีสองภาษาตลอด ซึ่งผมคิดว่าในมหาวิทยาลัยเองเอกสารยังไม่เป็นสองภาษาทุกอัน

ผู้วิจัย แล้วอื่นๆ ล่ะครับ อย่างเช่นห้องสมุด อย่างนี้เราแค่ไหนอย่างไรครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ห้องสมุดนี่ไม่น่าจะเป็นปัญหา เรื่องเอกสารหนังสือที่เป็นText แล้วก็อีบุ๊ค เดี๋ยวนี้หนังสือส่วนใหญ่ที่มีในห้องสมุดมันก็เป็นภาษาไทย คือในอดีต แล้วก็ปัจจุบัน แล้วการซื้อตั้งแต่ช่วงใน 5-6 ปีที่ผ่านมามันไปขยายฐาน วารสารออนไลน์เยอะ เดี๋ยวนี้เป็นภาษาต่างประเทศซะเยอะ เพราะฉะนั้นนักศึกษาจะไม่ค่อยติด นักศึกษามาเรียนในระดับบัณฑิตอยู่แล้ว มันจะไปทางวารสารออนไลน์แล้วส่วนที่จะมี Text ก็จะมี Text ส่วนตัวซึ่งไม่มีอยู่ในห้องสมุด มันผสมกันอยู่สองด้าน

ผู้วิจัย คือผมจะไปเกือบทุกที่แล้วก็จะเป็นปัญหาเกือบทุกที่คือปัญหาเรื่องบุคลากรที่จะดูแลตรงนี้ครับทาง มหาวิทยาลัยเชียงใหม่เตรียมไว้อย่างไรบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์ บุคลากรอย่างที่ผมพูดพอมันเริ่มพัฒนาเป็นกลุ่มสาขา กลุ่มหลักสูตรแต่ละอัน นักศึกษาก็จับพี่เลี้ยงพี่เลี้ยงนี่เนื่องจากองค์การพวกนี้นี่มันจัดตั้งขึ้น แล้วปัญหาก็คือ นักศึกษาอาจจะ มหาวิทยาลัยจะไม่มีอัตราส่วนกลาง หรือรัฐบาล หรือ เราไม่มีอัตราที่มาให้นะครับ แต่เนื่องจากมันเป็นหลักสูตรที่ตั้งมาโดยลักษณะที่อยู่ด้วยตัวเอง มีทุน แม้แต่คนที่มาเรียนเรายังต้องหาทุนให้ ทีนี้โครงการมันจะมีทุนจ้างคนอยู่ในองค์การ แล้วคนที่เราจ้างก็รับบุคลากรเพิ่มในลักษณะที่เป็นคนที่จบสายที่เป็นภาษาอังกฤษ เพราะนั้นปัญหาก็คือว่าไม่มีอัตราภาครัฐ เราก็ต้องหาเอง เป็นอย่างนั้นมากกว่า

ผู้วิจัย เรื่องศักยภาพของบุคลากรไม่เป็นปัญหาใช่หรือเปล่าครับ แล้วนอกจากปัญหาของตัวนักศึกษาแล้วครับ ตัวมหาวิทยาลัยเองประสบปัญหาอะไรหรือเปล่าครับในการจัดการเรียนการสอนให้กับนักศึกษา

ผู้ให้สัมภาษณ์ ในเรื่องการบริหารจัดการจะไม่เป็นเพราะว่าหลักสูตรนักศึกษาจะจัดการไปเลย เหมือนกับคณะรัฐศาสตร์นักศึกษาจะมีหลักสูตรภาคพิเศษนักศึกษาจะจัดการไปเลย มีประธานหลักสูตรกี่กลุ่มของนักศึกษา แล้วก็มหาวิทยาลัยมันจะมีระบบควบคุมคุณภาพ ก็เป็นไปตามนั้น

ผู้วิจัย ถ้ามองภาพกว้างๆ ทั้งระบบการศึกษาไทยอาจารย์คิดว่า เรามีจุดอ่อน-จุดแข็งอะไรหรือเปล่าครับถ้าเราจะเป็นศูนย์กลางของการศึกษา อาจารย์จะให้ความกรุณาเปรียบเทียบ อาจจะไม่ต้องเปรียบเทียบก็ได้ มองแค่ประเทศไทยไปเลยถ้าเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ ก็ได้ครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ มองทั้งภาพรวมนี่ผมคิดว่า มันจะอยู่ที่ว่าในประเทศไทยสถาบันอุดมศึกษานี่ แม้แต่ในแต่ละสถาบันจะมีจุดแข็งจุดอ่อนในตัว ไม่ใช่ว่าแข็งทั้งหมดหรืออ่อนทั้งหมด มันจะมีแล้วแต่ละกลุ่ม

สาขา เพราะฉะนั้นมหาวิทยาลัยที่บางแห่งก็จะมีความเข้มแข็งเรื่องวิชาการ ในบางสาขานี่ผมคิดว่าเข้มแข็งพอที่จะดำเนินการการจัดการเรียนการสอนนานาชาติได้ เพียงแต่ว่าอาจจะขาดในเรื่องของอินฟาร์สตั๊คเจอร์ คือไม่ได้คิดวางแผนไปจริงๆ เหมือนกับองค์ประกอบอื่นๆ มันไม่ครบ ซึ่งน่าจะผลักดันกันไปได้ ซึ่งในตอนนี้ แล้วมันก็น่าจะเป็นประโยชน์ ส่วนใหญ่มันจะเป็นการผลักดันในลักษณะที่ คืออยากจะให้ผลักดันในลักษณะที่มันเป็นการเรียนการสอนควบคู่กับคนไทยไปด้วย ตอนนี้ที่มหาวิทยาลัยก็เริ่มตัวแบบที่ว่าเป็นลักษณะที่นักศึกษาเรียกว่า สองภาษา เพราะฉะนั้นแทนที่จะสอนภาษาไทย สอนเป็นภาษาอังกฤษในบางกระบวนวิชา ในเมเจอร์ เพราะว่า ที่นี่มันจะเป็นอินเตอร์เนฟเฟอนิลี่ คณิตศาสตร์ก็ไปเรียนวิทยาศาสตร์ สังคม คณะวิทยาศาสตร์จะมาเรียนอิเล็คทริค สังคมก็ต้องมาคณะสังคม มันก็ไขว้ไปไขว้มา เพราะฉะนั้นคำว่าสองภาษานั้นในหลักสูตรปริญญานี้ ตัวเมเจอร์นี่ถ้าคิดว่าจะสอนก็สนับสนุนให้สอนเป็นภาษาอังกฤษ เพราะฉะนั้นนักเรียนไทย นักศึกษาไทยก็เรียนด้วย ก็จะได้ภาษาไปด้วย ตัวนี้ก็จะเริ่มพัฒนาขั้นตอนนอกเหนือไปจากที่เป็นอินเตอร์ หลักสูตรนานาชาตินี่คือภาษาอังกฤษทั้งหมด ก็จะมีหลักสูตรที่เป็นสองภาษา แล้วก็ปัญหาก็คือ ปัญหาการจัดการ คณาจารย์ผู้สอนในบางสาขาซึ่งแม้แต่จะมีแล้วคงจะต้องพัฒนาด้านคุณภาพให้เท่าเทียมสากล เช่นหลักสูตรทางด้านอคาเดมิกค์ มันก็ต้องไปเบนช์มาร์คกับอาจารย์ของมาเลเซียกับของ สิงคโปร์ NUF เป็นยังไง กับฮาร์วาร์ดเป็นยังไง ตรงนี้มันจะต้องไปแข่งกันตรงนี้ ฉะนั้นคำถามเดิมก็จะกลับมา ทำไมท่านไม่เลือกที่โน่น มาเลือกที่นี่ทำไม ใช่หรือเปล่าครับ ตอนนี้อย่างเช่นที่ นี่ก็เริ่มมีโปรแกรมทางด้านเศรษฐศาสตร์เป็นสองภาษา เพราะฉะนั้นคนที่มาเรียนเศรษฐศาสตร์ถ้ามาเรียนนอกคณะก็เป็นภาษาไทย กลับมาเรียนในคณะก็เป็นภาษาอังกฤษ แล้วอาจารย์ที่สอนเราก็เริ่มคัดเลือกอาจารย์ที่มาจากต่างประเทศ

ผู้วิจัย ถ้ามองเฉพาะ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ อาจารย์มองว่าจุดแข็งของที่นี่ที่นักศึกษาต่างชาติเลือกนอกจากเรื่องทุนแล้ว มีเรื่องอะไรอีกหรือเปล่าครับที่นักศึกษาบอกต่อๆ กันว่าให้เป็นมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ หรือว่าทำไมเจ้าของทุนจึงเลือกให้เป็นมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ผู้ให้สัมภาษณ์ ถ้าเจ้าของทุนเลือก ทุนจะออกมาใน เอ่อ..เจ้าของทุนเลือกเพราะในกลุ่มมันทั้งสองด้าน ด้านกลุ่มที่เป็นวิทยาศาสตร์สุขภาพกับกลุ่มที่เป็นสังคมศาสตร์ ถ้ากลุ่มที่เป็นสังคมศาสตร์เจ้าของทุนนักศึกษาจะสนับสนุนเพราะว่า มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในงานวิจัยอาจารย์หรือการประสานงานด้านวิชาการกับกลุ่มทุน ในช่วงสิบ-ยี่สิบปีที่ผ่านมาค่อนข้างจะชัดเจนในเรื่องของ GMS ในด้านสังคมศาสตร์พวกนี้ เป็นอย่างนี้มาโดยตลอด ถ้าเป็นกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพที่นี่จะพัฒนา แนวคิดผมบอกกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพนอกเหนือจากคณะแพทย์แล้ว ก็จะมีคณะแพทย์กับคณะพยาบาลที่มันเริ่มมาจากทุนสนับสนุนที่ในอดีตจะเช่น ไชน่าเมดิคอลก่อน ซึ่งให้ตั้งแต่การส่งอาจารย์มาสอน ส่งอาจารย์เราไปเรียน กลับมามันต่อเนื่องเป็น 10-20 ปีเลยนะทุนพวกนี้ แล้วก็นักศึกษาก็เริ่มจะรู้จัก

แล้วก็ขยาย พออาจารย์เราไปเรียนกลับมาก็บรรจุเป็นอาจารย์ พอมีอาจารย์พอ ขยายจำนวนการรับ มันเห็นพัฒนาการต่อเนื่อง นักศึกษาก็เห็นนะ และนักศึกษาเนื่องจากกลุ่มทุนถ้าเป็นกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภานักศึกษาจะต้องมีเรื่องการแก้ไขปัญหาเรื่องสุขภาพในประเทศข้างเคียงด้วย นักศึกษาก็ต้องขยาย ทีนี้วิธีการ นักศึกษาจะต้องไปทำกับเช่น จีน กัมพูชา ในการที่จะไปตั้งความช่วยเหลืออย่างนี้ เหมือนกับเราที่นักศึกษาสนับสนุนเรา นักศึกษาก็อยากที่จะทำ แต่ที่ประเทศไทยที่เชียงใหม่ ณ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่นักศึกษาพัฒนามาแล้วใช้เวลา 20 ปี เพราะฉะนั้นนักศึกษาก็จะเทียบโอนมาเรียนที่นี่แทน นี่คือกลไกที่มันต่อเนื่องผูกยาวไปเป็นลูกโซ่

ผู้วิจัย อาจารย์ครับ ถ้าจัดระดับ ให้คะแนนการศึกษาไทย อาจารย์เปรียบเทียบกับประเทศเพื่อนบ้านแล้วอาจารย์มองว่า เมื่อกี้นี้อาจารย์พูดว่า เบนซ์มาร์ช เรายังมีใครที่เราควรจะไปเบนซ์มาร์ช นักศึกษาหรือว่านักศึกษาอยู่ในระดับที่น่าสนใจกว่าเรา หรือสูงกว่าเรา หรือต่ำกว่าเรา

ผู้ให้สัมภาษณ์ มันก็ขึ้นอยู่กับแต่ละสาขานะครับ ซึ่งเมื่อจะเบนซ์ได้ในหลักการตอนนี้มันค่อนข้างข้อมูลจะมีมากขึ้น เราดูเรื่องการจัดอันดับ ในประเทศไทยกับโซนนี้ ในแต่ละกลุ่มสาขาใครเป็นยังไงในภาพรวม เช่น NUS ในนี้ก็มาเป็นที่หนึ่งในกลุ่มโซนนี้อยู่แล้ว เพราะนักศึกษาเป็นโกลบอลเลเบลล์ ถ้าเราจะเบนซ์มาร์ชเราก็คงจะต้องดูว่านักศึกษาทำยังไง คำว่าเบนซ์มาร์ชเป็นการมองมาตรฐานไล่พัฒนาการของกลุ่มสาขา เราก็ไม่ได้ไปแข่งอะไรมาก เพราะฉะนั้นก็มอง แต่ว่าเราก็อย่างเช่นในกลุ่มสาขาบางอันของมาเลเซียนักวิชาการนักศึกษาก็จะรู้ เวลาประชุมกันนี่นักศึกษาก็จะบอกส่งนักศึกษา-อาจารย์มาเรียนที่เราอย่างนี้ก็แปลว่าเป็นที่รู้กันว่าเราไม่ต้องส่งเครดิต นักศึกษาให้เครดิตมาที่เรา อย่างนี้เป็นต้น อินโดนีเซียก็เริ่มพัฒนาความร่วมมือ ส่งอาจารย์ที่จะมาเรียนที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ผู้วิจัย แล้วในการจัดการศึกษาเพื่อรองรับนักศึกษาต่างชาติ ให้เมืองไทยเป็นศูนย์กลางได้ อาจารย์คิดว่าสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษา รัฐบาลควรที่จะต้องเข้ามาสนับสนุนในเรื่องอะไรบ้างครับอาจารย์ จึงจะให้เมืองไทยเป็นศูนย์กลางได้

ผู้ให้สัมภาษณ์ ควรจะสนับสนุน จริงๆ แล้วรัฐบาลนี่ควรจะมีบทบาทมาก และก็ควรจะสนับสนุนมองให้เป็นยุทธศาสตร์ที่เชื่อมโยงกับอุดมศึกษาของประเทศด้วยนะครับ ไม่ใช่ว่า เหมือนกับผมบอกว่า รัฐบาลควรให้ทุนอย่างนี้ ให้ทุนลาวมาเรียน มันต้องดูว่าให้เพื่ออะไร อะไรคือยุทธศาสตร์เป้าหมายในการที่จะพัฒนา เราจะเรียนรู้อะไร หรือเราต้องการที่จะให้นักศึกษาเรียนรู้อะไร เพื่ออะไร ต้องมองยุทธศาสตร์ตรงนี้ มิเช่นนั้นมันก็จะเป็นหลงทิศทาง เช่นโครงการพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีของประเทศไทย ในการที่จะให้ลงทุนตั้งแต่นักเรียนเก่งตั้งแต่ชั้นโรงเรียน ม.ปลายมาแล้วก็มาเรียนปริญญาตรี เรียนโท จนส่งไปเรียนเมืองนอก จบปริญญาเอกแล้วก็ปล่อยไป ซึ่งทำมาหลายครั้งหลายรุ่นแล้ว แล้วก็ถามคำถามว่าทำไปเพื่ออะไร ก็พัฒนาคน กำลังคน ประเทศ แต่มัน

ได้ผลอย่างนั้นจริงรึเปล่า กำลังคนที่พัฒนาตามแนวนี้ ในที่สุดนักศึกษาก็จบไม่มีเงื่อนไข นักศึกษาก็ทำงานต่างประเทศ ก็แปลว่าเราผลิตคนให้โลก มันก็ดี แต่ว่าเราพร้อมผลิตคนให้โลกรึเปล่าในขณะที่เรายังไม่พัฒนา ตรงนี้ต่างหาก มองให้จบๆ หน่อย รัฐบาลจะมีบทบาทมาก แต่การมีบทบาทในการผลักมันจะอยู่ที่ต้องจำแนกยุทธศาสตร์ออกเป็นกลุ่มสาขาที่สัมพันธ์กับการ..นักศึกษาเรียกว่าอะไรนะ ศูนย์รวมที่แท้จริง ของประเทศ กลุ่มอุตสาหกรรม เดี๋ยวนี้ในการประชุมของ สกอ. พยายามอยู่ในการที่จะแบ่งเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มที่เป็น นักศึกษาเรียกว่า โกลบอลคอมเพททิชั่น กลุ่มที่จะพัฒนาองค์ความรู้ให้อยู่ในระดับที่เป็นสากล เช่นกลุ่มแพทย์ กลุ่มไซน์เทคโนโลยี ความรู้ที่เป็นสากลที่แข็งด้วยเอกสารเยอะๆ อันนี้ก็จะต้องคัดคนเข้าสู่กลุ่ม อีกกลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มที่ตอบสนองพัฒนาอุตสาหกรรม พวกภาคการผลิต พวกนี้ก็จะต้องเชื่อมโยงในลักษณะที่ทำให้บัณฑิตเราทำงานให้เป็น มันไม่ใช่เป็นองค์ความรู้เฉยๆ เพราะฉะนั้นกลุ่มนี้ไม่ต้องการเท่าไหร่ แต่ต้องการที่จะต้องให้รู้ว่าทำยังไง ผลิตยังไง กับกลุ่มที่สามที่จะเป็นกลุ่มที่ตอบสนองสังคม ความต้องการของสังคมคือความสุข ความสงบในสังคม ซึ่งสามกลุ่ม ความต้องการของตลาดมันไม่เหมือนกัน กลุ่มที่เป็นกลุ่มหลักที่เป็นแรงผลักดัน ตลาดต้องการสูง พวกบริหารธุรกิจ พวกที่จะเป็นวิศวะ พวกที่เป็นแพทย์ กลุ่มนี้ไม่ต้องลงเงินไปหมุน คนก็อยากเรียน พร้อมที่จะจ่ายเงินมาเรียน แต่กลุ่มที่เป็นโกลบอลคอมเพททิชั่น กลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่ค่อนข้างจะมีความรู้และยังไม่เชื่อมกับการผลิตจริงๆ กลุ่มนี้ลงทุนสูง ต้องมาพิจารณาว่าจะสูงไปแล้วเอาทำครบวงจรนี่มันทำยังไง มิเช่นนั้นก็จะลอยไปอยู่ต่างประเทศเพราะมีวิจัยสูง แต่ว่าไม่มีอะไรรองรับ พวกเรียนฟิสิกส์สูงๆ พวกเรียนวิทยาศาสตร์เคมีสูงๆ ก็เลยหลุดไปไหนไม่รู้ แต่ลงทุนมากแล้วเครื่องมืออุปกรณ์แพงมากนะ แล้วกลุ่มที่เป็นทางด้านสังคมศาสตร์ที่บอกว่าล้นงาน เฟ้องาน จริงๆ แล้วมันขาดในเรื่องของสกูลออฟสต็อคที่ลึกๆ มันเป็นสังคมศาสตร์ในระดับทั่วไป อย่างเช่นกฎหมาย หรือทางด้านเศรษศาสตร์ก็เป็นแบบทั่วไปที่ออกไปทำงานในภาครัฐทั่วไปที่ผ่านมา ที่จริงเหล่านี้การยกระดับพวกนี้ เพราะฉะนั้นภาคนโยบายการศึกษาจะต้องลงลึกกว่านี้ เพราะเดี๋ยวนี้นโยบายมันกว้าง เช่น ลดด้านสังคมศาสตร์ เพิ่มไซน์แอนเทค มันก็จะพุ่งเป้าผิดทิศอยู่ตลอดเพราะมันไปเน้นอยู่ตรงนั้น จริงๆ นี้ในเรื่องที่เราจะเห็นตอนนี้ก็ถกกัน อเมริกาที่มีปัญหากับตะวันออกกลาง ผู้ก่อการร้าย บินลาเดน อัลเคดาร์ พวกนี้ทำไมนักศึกษาต้านกันได้ จริงๆ แล้วในกลุ่มอิสลามนี้นักศึกษามีความรู้ทางด้านเทคโนโลยีไม่เยอะนะ สู้อเมริกาไม่ได้หรอก แต่นักศึกษามีทางด้านสังคมเยอะ เพราะฉะนั้นมันก็มีวิธีตอบโต้กันคนละแบบ อันนี้ประเทศไทยก็ต้องการตรงนี้มากกว่า

ผู้วิจัย แล้วในเรื่องอื่นๆ นี่อาจารย์มองว่ารัฐยังขาดการสนับสนุนในจุดไหนบ้างครับ ที่จะพัฒนาไทยให้เป็นศูนย์กลาง นอกจากเรื่องของแนวยุทธศาสตร์แนวนโยบาย แล้วยังเรื่องของกฎระเบียบที่ยังไม่เอื้ออำนวยกับนักศึกษาต่างชาติ จะมีอย่างอื่นอีกหรือเปล่า ประเด็นอื่น

ผู้ให้สัมภาษณ์ ประเด็นที่สำคัญคือ ต้องมีนโยบาย ยุทธศาสตร์ และเชื่อมโยงให้เห็นผล เรามักจะมีนโยบายมีแผน แต่ไม่เชื่อม แต่ละปีก็เป็นคนละแบบ มันไม่มีเป้าที่เชื่อมจริงๆ ต้องมีการเชื่อมให้เห็นชัด เรามักจะสะท้อนในลักษณะที่ว่า ต้องมีการ TDTA แล้วนี่ไปถามที่ไหนมาบ้างแล้ว

ผู้วิจัย มีเอแบค นานาชาติมหิดลครับ แล้วก็ผมไปที่วิทยาลัยชุมชนสระแก้วมา

ผู้ให้สัมภาษณ์ ดีนะ ฟังกันหลายด้าน แต่ถ้าในภาพรวมผมยังห่วงเรื่องมุมคิดในเรื่องของทุนนิยม มันจะไปมีผลกระทบไว้ทางนานาชาติ เพราะฉะนั้นต้องออกทางโซเชียลทร็อทต์มากขึ้น จะช่วยเยอะนะ

ผู้วิจัย ที่แพลนไว้ก็มีที่ราชภัฏเชียงใหม่ ราชภัฏเชียงราย แม่ฟ้าหลวง ในระยะแรกนี้ก็คงเท่านี้ก่อน

ผู้ให้สัมภาษณ์ พอดีผมจะมาประชุมแผนการศึกษาตอนเย็น แล้วก็ท่านเลขาธิการ ท่านกฤษณะพงศ์นี่ก็กำลังจะดูเรื่องนี้ คุยกันประจำทุกอาทิตย์ เพราะฉะนั้นจะมีคนที่เราน่าจะไปสัมภาษณ์ก็คืออาจารย์พิเชษฐ์ อยู่รงควิโรจน์ ก็จะติดต่อได้ที่ชั้น 4 นี่ เดี๋ยวลงไปชั้น 4 ก่อน ขอเจออาจารย์พิเชษฐ์ ก็นัดสัมภาษณ์คุยกันเรื่องนี้

ผู้วิจัย ท่านดูแลในส่วนไหนครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ดูแลในส่วนที่เป็นเหมือนกับเลขาธิการ สกอ. เป็นตัวรวบรวมข้อมูลในมุมมองที่จะเรื่องทำแผนยุทธศาสตร์ 15 ปี เพราะฉะนั้นเรื่องการเป็นศูนย์กลางเป็นประเด็นเลย

ผู้วิจัย ขอบคุณครับอาจารย์ แล้วอาจารย์กลับวันไหนครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ผมกลับพรุ่งนี้ เพราะพรุ่งนี้จะมีเรื่องห้องเรียนวิทยาศาสตร์ ที่กระทรวงวิทยาศาสตร์ นักศึกษามีนโยบายในการที่จะให้นักเรียนโรงเรียนเรียนดี ก็ทำแบบมหิดลวิทยานุสรณ์ แล้วก็ให้ทุนเรียนหมดเลย เรียนจบแล้วก็ให้เรียนวิทยาศาสตร์ เรียนตรี-โท-เอก ให้ทุนต่อจนจบ ผมยังดูไม่จบ ดูว่าแล้วจะไปไหน ก็แล้วแต่เขา พวกแล้วแต่เขานี่มันลอยเท้งเต้ง แปลว่าเรากำลังลงไปหลายล้านมากนะต่อคน แต่ก็กลายเป็นคนที่ดีมีความรู้ แต่ว่ามันไปไหน มันไม่ได้มาช่วยพัฒนาเรา มันมองไม่จบ แทนที่จะเออ ส่วนนี้พอไปแล้ว พอระหว่างทุนปริญญาโทนักศึกษาน่าจะเชื่อมกับภาคเอกชน เอาไปเอกสารแสดงปัญหามา แล้วทำมา แล้วก็เอกชนน่าจะมีคอนส์ทริบิวชั่น เช่น ล้านหนึ่งอาจจะมาซักแสนขอให้มีคอนทริบิวชั่น เสร็จแล้วเขาก็ให้ผูกติดกลับไปทำงานที่โน่นบ้างนิดหน่อย อย่างนี้ มันน่าจะไปกันได้ ต้องสร้างระบบ ของเรามันเปิดระบบแล้วปล่อย มันไม่เหมาะ มันต้องมีเป้ายุทธศาสตร์ที่ดีที่เชื่อมโยงกัน

ผู้วิจัย อาจารย์ครับเป็นไปได้หรือเปล่าครับถ้าพรุ่งนี้ช่วงบ่ายๆ ผมสองคนจะขอเข้าไปศูนย์ประสานงานนักศึกษาต่างชาติ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ก็ได้ แต่ต้องบอกนักศึกษาด้วยนะ เพราะผมยังไปไม่ถูกเลย พรุ่งนี้ผมกลับเย็น 5 โมง

ผู้วิจัย ผมกะว่าจะขอเข้าพบบ่ายสอง แล้วจะมีเวลาอยู่เชียงใหม่แค่วันเดียวครับ ไปพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องการ

ทำงานของเจ้าหน้าที่ภายในศูนย์

ผู้ให้สัมภาษณ์ ผู้บริหารที่เป็น ผอ.จะไม่ว่าง ติดต่อยาก แต่ถ้าเป็นศูนย์นี่ จะมีเจ้าหน้าที่ จะง่ายกว่า ก็ไม่ต้องสัมภาษณ์ผู้บริหารแต่ไปคุยกับเจ้าหน้าที่

ผู้วิจัย ครับ ไปคุยกับเจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติดีกว่าครับ ว่าในระดับปฏิบัติตัวนักศึกษานักศึกษาพบอะไรบ้าง และอีกหลายๆ แง่มุม

ผู้ให้สัมภาษณ์ นักศึกษามีวันนานาชาติที่นี่ นักศึกษาปีหนึ่งนักศึกษาจะจัดให้มาแสดงในส่วนที่เป็นวัฒนธรรมของนักศึกษา ออกร้านอาหาร บางคนออกอาหารประจำชาติ บางคนก็แต่งตัวประจำชาติการแสดงประจำชาติ

ผู้วิจัย มีหรือเปล่าครับอาจารย์ที่เราจะต้องจัดกิจกรรมนอกเหนือจากวันนานาชาติแล้วเรามีกิจกรรมอื่นๆ รึเปล่าครับที่จัดให้กับนักศึกษาต่างชาติโดยเฉพาะ อย่างสถาบันนวมินทร จัดกิจกรรมทัวร์นักศึกษาต่างชาติ พาไปทัวร์วัฒนธรรมไทย

ผู้ให้สัมภาษณ์ จะมีเป็นหลักสูตรจัดพร้อมกันทั้งมหาวิทยาลัย แล้วแต่หลักสูตร แต่ว่าที่ค่อนข้างจะพร้อมคือแต่ละหลักสูตรมาร่วม จะมีพวกเช่นสงกรานต์ แล้วก็ออกเดินขบวนไปด้วยกันทั้งนักศึกษาไทยนักศึกษาฝรั่ง ให้นักศึกษามีส่วนร่วมกับกิจกรรมหาวิทยาลัย

ผู้วิจัย ผลสะท้อนของนักศึกษาเป็นยังไงบ้างครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ส่วนร่วมแบบสงกรานต์นักศึกษาก็สนุก ใส่เสื้อม่อฮ่อมนักศึกษาก็ชอบใส่นะ ก็ไปเดินขบวนนักศึกษาก็สนุก แต่จริงๆ เรามองเรื่องความกลมกลืนทางวัฒนธรรมนะ การปรับตัว นักศึกษาจะไม่รู้สึกเหงา

ผู้วิจัย แล้วมีปัญหาเรื่องคิดถึงบ้านหรือเปล่าครับอาจารย์ ของนักศึกษาต่างชาติ เพราะเคยได้ยินมาว่าหลายๆ สถาบันนักศึกษาคิดถึงบ้านจนถอนกลับไปหลายคน บางคนก็เรียนไม่จบหลักสูตรที่มหาลัย

ผู้ให้สัมภาษณ์ ของ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ไม่มีการถอนแบบคิดถึงบ้าน มันน่าจะคิดถึงบ้านนะ แต่ผมก็ไม่ได้ยินปัญหาอะไร นักศึกษาก็ไม่ถอนกลับกัน ส่วนใหญ่มาอยู่กับนักศึกษา ที่นี่จะมีเพื่อนไทยนะ มันก็สนุกกันไปอีกแบบ

ผู้วิจัย ผมมีน้องรหัสเป็นนักศึกษาลาว น้องเค้าไม่กลับบ้านเลย

ผู้ให้สัมภาษณ์ ถ้าเค้าคิดถึงบ้านก็จะบอกพี่เลี้ยง พี่เลี้ยงก็เป็นนักศึกษา ก็จะเป็นเพื่อน ก็จะมีโครงการร่วมกันที่จะเชื่อมนักศึกษา

ผู้วิจัย ที่รัฐประศาสนศาสตร์ นักศึกษาจะจบแล้วก็เอามาเป็นน้องรหัส แล้วพอคนนี้เป็นลาว ก็พอดีให้พี่รหัสสองคนเลย ประกบดูแลเลย แต่จริงๆ นักศึกษาอายุมากกว่าผม ก็ประกบดูแล มันไม่คิดถึงบ้านนะครับอาจารย์ มันลากพวกผมไปเที่ยวเลย

ผู้ให้สัมภาษณ์ ใช่ๆ มันจะเป็นอย่างนั้น

ผู้วิจัย ถ้าอย่างนั้นคงไม่รบกวนแล้วนะครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ถ้ายังไงคุณปุ้มเลขาผมจะโทร.หาอาจารย์นะ

ผู้วิจัย ครับ ขอบคุณครับ

บทสัมภาษณ์
ผู้อำนวยการสถาบันภาษา ศิลปะ และวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ผู้วิจัย กลุ่มประเทศเพื่อนบ้านที่เรากำลังศึกษาจะเน้นไปที่ลาว, พม่า, กัมพูชา, เวียดนามเป็นหลัก มาเลเซียอาจจะบางส่วน ไม่มีจีน จะเน้นไปที่ตัวกลุ่มอินโดจีนเป็นหลัก โดยขณะนี้กำลังอยู่ระหว่างการพัฒนาเครื่องมือเชิงปริมาณ เพราะว่าโครงการนี้มีความยากก็คือกลุ่มตัวอย่างค่อนข้างเยอะ ต้องไล่ตั้งแต่ระดับอุดมศึกษาไปจนถึงโรงเรียนเอกชน อย่างโรงเรียนกวดวิชา โรงเรียนสอนวิชาชีพ อย่างพิมพ์ดีด สอนขับรถยนต์ กลุ่มตัวอย่างจะค่อนข้างเยอะมาก

ผู้ให้สัมภาษณ์ ผู้เรียนเสนอความต้องการประเภทนี้มาเหรอคะ อย่างสอนขับรถยนต์ อะไรอย่างนี้

ผู้วิจัย คือเราพยายามสำรวจไว้ก่อนว่าระดับความพร้อมของการศึกษาแต่ละระดับเราสามารถรองรับได้ขนาดไหน

ผู้ให้สัมภาษณ์ ถ้าได้ปุ๊บเราก็จะได้ไปโฆษณานักศึกษามา

ผู้วิจัย ใช่ครับ แล้วตรงส่วนที่ไม่พร้อม ถ้ารัฐบาลจะตั้งทุนสนับสนุนจะต้องทำอย่างไรก่อน

ผู้ให้สัมภาษณ์ อินโดจีนนี่มีอะไรบ้างนะคะ

ผู้วิจัย ลาว กัมพูชา พม่า เวียดนาม จะเน้นตรงนี้เป็นหลัก อาจจะมีจีนบ้างบางส่วนครับ แต่ว่าก็จะเป็นข้อเสนอแนะในส่วนที่เพิ่มเติมครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ คือในการที่จะรับเข้ามานี้นะคะ ตามเป้าหมายของรัฐบาลจะให้เข้ามาโดยใช้ทุนของนักศึกษาหรือทางเราให้ทุนนักศึกษาคะ

ผู้วิจัย หลักๆ แล้วคงให้นักศึกษาใช้ทุนของนักศึกษาเป็นหลักนะครับ ก็คือมันเป็นยุทธศาสตร์ชาติอันหนึ่ง ที่จะให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางด้านการศึกษา ก็คือคล้ายๆ จะดูตัวแม่แบบคล้ายๆ ออสเตรเลีย ที่ใช้การศึกษาเป็นตัวสร้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์ ในฐานะที่เราทำงานตรงนี้เราถึงถามว่าเป้าหมายของงานคืออะไร ถ้าท่านอยากจะเป็นศูนย์กลางการศึกษาแห่งเอเชีย เป้าหมายน่าจะไปรวมประเทศอื่นด้วย เช่น เกาหลี จีน ญี่ปุ่น ซึ่งมีกำลังที่จะเรียนมากกว่า แต่กลุ่มที่ท่านพูดกำลังนักศึกษาจะไม่ค่อยมีนะคะ

ผู้วิจัย แล้วของราชภัฏเชียงใหม่เรานี่มีนักศึกษากลุ่มต่างชาตินี่เยอะหรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ เยอะค่ะ เพราะอย่างนั้นเราถึงจะรู้ไงคะว่าจุดไหนนักศึกษาเข้ามาเองได้เลย จีน เกาหลี ญี่ปุ่น มาพร้อมจับจ่ายเงินได้เลย แต่กลุ่มที่ท่านกล่าวมานั้นเรายังไม่ได้เริ่ม แต่จะเริ่มพรุ่งนี้ พรุ่งนี้ กัมพูชามา แต่เราให้ทุนเพราะว่ายังไม่ได้เจอกับผู้ที่นำมาคือหอการค้าของตราด นักศึกษาก็นำมาพอดี คุณนิติภูมิเป็นผู้ทรงคุณวุฒิของเรา นักศึกษาก็เออ..ประเทศนี้เราน่าจะให้ความช่วยเหลือนักศึกษานะ ทางเราก็ท่านผู้บริหาร อธิการบดีค่ะท่านก็ช่วยเหลือ ที่พักฟรี การเรียนฟรี ที่นี่เรามีโครงการของทั้งประเทศนะคะที่มีงบนักศึกษาจ้างงานอยู่แล้ว เราก็จะให้ตัวนี้ด้วยเพื่อนักศึกษาจะมีค่ากินอยู่ อันนี้คือสิ่งที่เราช่วย

ผู้วิจัย ตอนนี้ความยากของการศึกษาของเราคือ เราไปทบทวนวรรณกรรมแล้วปรากฏว่าวรรณกรรมที่มีอยู่มันใช้ไม่ได้ เพราะฉะนั้นเราก็ต้องพยายามหาวิธีการที่จะมาสัมภาษณ์เชิงลึกมหาวิทยาลัยที่เคยมีประสบการณ์รับนักศึกษาต่างชาติมาเรียนก่อน เพื่อจะดูว่าความพร้อมสำหรับเมืองไทย บริบทสำหรับเมืองไทยมันน่าจะซักประมาณแค่ไหน ตอนนี้ก็เลยไล่ไปสัมภาษณ์สถาบันการศึกษาที่มีประสบการณ์ตรงนี้นะครับ ตรงนี้ก็ต้องขอความอนุเคราะห์จากท่าน ผอ.ด้วย ตอนนี้ส่วนของนักศึกษาต่างชาติที่มาเรียนที่ราชภัฏเชียงใหม่มีประเทศอะไร มากน้อยแค่ไหนครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ส่วนใหญ่เป็นจีนนะคะ ปีที่แล้วเรารับมาร้อยกว่าคน ส่วนชาติอื่นจะมีไม่มากนะคะ 4-5 คน ก็จะมี แคนาดา, ฮังการี อันนี้ฝึกงานด้านการโรงแรม กับการที่เราส่งอาจารย์กับนักศึกษาไปเรียนทางด้านภาษาอังกฤษที่แคนาดา ในปีต่อไปกำลังจะเซ็นสัญญาความร่วมมือ คือ ฮ่องกง ฮ่องกงก็จะมาฝึกทางด้านโรงแรมเหมือนกัน ฮ่องกงกับอียิปต์นะคะ

ผู้วิจัย พวกนี้ส่วนใหญ่มาด้วยทุนตัวเองเหรอครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ หลากหลายนะคะ ถ้าอย่างที่เราส่งไปที่นักศึกษา อย่างฮังการีกับแคนาดา เราคัดหัวกะทิไปพอไปถึงทำงานได้เลย ภาษาอังกฤษใช้ได้นักศึกษาก็จะจ่ายค่าตอบแทนให้เหมือนกับคนของนักศึกษาที่นั่น เพราะฉะนั้นเด็กของเราที่ไปที่นั่นพอได้เงินมานักศึกษาก็จะให้จ่ายค่าที่พักจากเงินจำนวนนั้นก็ยังมีเหลือกันอยู่ ในขณะที่เด็กนักศึกษามาที่เรา เด็กนักศึกษาพูดภาษาอังกฤษ โรงแรมของเราคนไทย เพราะฉะนั้นก็ทำงานให้โรงแรมไม่เต็มที่ เพราะฉะนั้นนักศึกษาไม่จ่าย แต่ทำอย่างไรเราถึงจะทำให้ทั้งสองฝ่ายมันดี เราก็ใช้เงินมหาวิทยาลัยเป็นค่าตอบแทนให้นักศึกษาแต่ไม่เยอะ เอาพออยู่พอกินเดือนหนึ่งไม่กี่พันนักศึกษาก็ยอมรับก็ดี เราเตรียมที่พักให้นักศึกษาฟรี ในขณะที่เด็กของเราไปทางโน้นนักศึกษาจ่ายเงิน ก็เป็นที่พอใจทั้งสองฝ่ายนะคะ ถ้าเป็นส่วนอื่นของมหาวิทยาลัยอื่นๆ เช่น ญี่ปุ่น ญี่ปุ่นก็เป็นบางมหาวิทยาลัยอีก ถ้ามหาวิทยาลัยนั้นให้เด็กเราไปพักฟรี เราก็ให้เด็กนักศึกษามาพักฟรี ถ้าที่

โน่นนักศึกษาเก็บ 3,000 บาท เราก็เก็บที่นี่ 3,000 อีกส่วนหนึ่งของปีนี้ก็จะมีโครงการส่งเด็กของนักศึกษามาเรียนภาษาไทยที่นี่ ที่นี่สาขาภาษาไทย อาจารย์ของเรามีประสบการสอนเป็นที่ยอมรับกันสอนได้ดี เราก็มีข้อตกลง ที่ว่าทั้งสองฝ่าย ถ้าเราส่งเด็กเราไปเรียนที่จีนก็จะเสียค่าเล่าเรียน ค่าที่พักเท่ากัน คือเทอมละ 500 us dollar ค่าอาหารเด็กจ่ายเอง

ผู้วิจัย มีเด็กที่มาเรียนด้วยทุนของตัวเองหรือเปล่าครับ และส่วนใหญ่เป็นของอะไร

ผู้ให้สัมภาษณ์ มีค่ะ แต่ตอนนี้ยังไม่เยอะ เพราะในอดีตนั้นเราไม่มีโปรแกรม International Program นักศึกษาก็ถามมาเหมือนกัน เราก็บอกมีแต่โปรแกรมภาษาไทย เด็กกลุ่มนี้ส่วนมากก็จะเป็นเด็กที่มาเรียน 1 ปีกับเรา 1 ปีก็ได้ใบรับรองคุณวุฒิ เพราะฉะนั้นก็อยากมาเรียนตรงนี้อีก นักศึกษาก็จะมาเรียนเพิ่ม คือถ้าเด็กจะมาเรียนปริญญาตรีกับเรา นักศึกษาก็จะต้องสอบภาษาไทยก่อน เป็น T-Test ถ้าผ่านปุ๊บเราก็ให้เข้าเรียน ตอนนี้ก็มีหลายคนแต่ก็ไม่มาก

ผู้วิจัย อันนี้เป็นกลุ่มประเทศอะไรครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ จีน และญี่ปุ่น ค่ะ

ผู้วิจัย แล้วกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านมีมาที่นี่รึยังครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ยังไม่มีค่ะ คิดว่านักศึกษายังไม่มีกำลังมากกว่า เพราะมันจะต้องมาเรียนภาษาไทย อย่างกลุ่มที่จะมาวันพรุ่งนี้ เราจะสอนภาษาไทยนักศึกษาทั้งปีเลยนะคะ เพื่อปีหน้านักศึกษาจะได้เรียนกับเราได้ พอเรียนปริญญาตรีกับเรา เราก็ให้ทุนอีก

ผู้วิจัย ก็คือส่งเข้ามาเรียนภาษาไทยก่อนเหรอครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ค่ะ คือแล้วแต่เรา ทางเราจะจัดศูนย์ภาษาก็เตรียมภาษาไทยให้นักศึกษา 1 ปี ถ้าได้ก็เข้าไปเรียน ถ้าไม่ได้ก็เรียนภาษาต่อไปอีก แต่คิดว่านักศึกษาคงตั้งใจ เหมือนอย่างนักศึกษาไทยไปที่โน่นก็เต็มที่ เพื่อที่จะได้เข้าไปเรียนได้

ผู้วิจัย แล้วอย่างที่ศูนย์แม่ฮ่องสอน ทางวิทยาเขตแม่ฮ่องสอนนี่มีเพื่อนบ้านมาเรียน อย่างพม่าบ้างหรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ เราก็ต้องดูงบประมาณเรา นักศึกษาอยากมาแน่นอนถ้าทำได้ เราขาดเงินถ้ามาเรียนนะคิดว่าคงเป็นประเภททุนรัฐ แล้วก็ถ้าให้นักศึกษามาเรียนทุนของนักศึกษาเองมีหรือเปล่า คนที่มีฐานะที่ประเทศนักศึกษาก็คงมี แต่นักศึกษาไม่เลือกเรา นักศึกษาอยากเรียนอะไร นักศึกษาอยากเรียนภาษาอังกฤษนักศึกษาก็ไปเรียนประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษ นอกจากเมื่อไหร่ที่เราทำให้ International Program ของเราแข็งพอ Strong พอที่ว่าจบออกมาจากที่นี่เก่งเลย คือผลผลิตของเรามันจะไปขายเอง แต่ตอนนี้เราเคยไปโฆษณาที่อื่นว่า ปีนี้เรามีแล้วนะ English Program ตอนนี้ก็ได้มาบางส่วนแล้ว ปีหน้าคงจะมาอีก ทีนี้เราก็พยายามที่จะทำให้โปรแกรมมันขายตัวเอง ชื่อเสียง ทีนี้มหาวิทยาลัยก็จ้างอาจารย์ที่จบสายโดยตรงมารวมกัน

หมดเลย เผอิญที่เราเปิดเราบอกนักศึกษาช้าไป คือ การเรียนของนักศึกษามันต้องดูที่ว่าปิดเทอมตรงกันหรือเปล่า ของจีนนักศึกษาจะปิดสอบ ม.ปลายเสร็จมิถุนา ตรงกันข้ามกับเราเราเปิดไปแล้ว เพราะฉะนั้นก็เลยคิดว่าตรงนี้เป็นปัญหาหนึ่งที่เราจะต้องรู้ว่าเราจะทำยังไง จะเปิดนี่ต้องมี International Program ที่เปิดตรงกัน แต่ตอนนี้เราไปโฆษณาทางโน้นนักศึกษาก็อยากมานะคะ ปีหน้ามาเยอะแน่จะส่งเด็กมัธยมเข้ามาเรียนพื้นฐานกับเรา 1 ปีก่อน จากนั้นก็จะต่อเข้าปริญญา คือเมื่อก่อนนี้ราชภัฏเชียงใหม่ไม่ได้เป็นประเภทเข้าไปรุกนะคะ นักศึกษารู้นักศึกษาก็จะมาเอง แต่ปีนี้เป็นปีแรกที่เราเข้าไปประชาสัมพันธ์ นักศึกษาก็ดีใจ ก็อยากมา

ผู้วิจัย ที่บอกว่าเรารุก เราทำอะไรบ้างครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ก็ส่งทางวิเทศสัมพันธ์ไปประชาสัมพันธ์ พูดไปแล้วเราก็ช้ากว่าของเชียงราย ลำปาง แต่อันนั้นนักศึกษาไปก่อนเนื่องจากนักศึกษาภาคปรกติเราก็เต็มแล้ว เราก็ไม่เดือดร้อน แต่กลุ่มโน้นนักศึกษานักศึกษาน้อย อาจจะเป็นเพราะว่าสถานที่ห้องเรียนนักศึกษามีเพียงพอที่จะรับเข้ามา แต่ของเรานี่แค่เด็กปรกติก็แทบจะเต็มแล้ว เราก็เลยไม่ค่อยจะไปเท่าไหร่ แต่ปีนี้เราไปดูปุ๊บก็ปรากฏว่านักศึกษาสนใจเพราะนักศึกษาจะรู้จักชื่อเสียงของที่นี่ มีมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งชื่อ หงเหอ ของจีน ซึ่งเราจะมาติดต่อกัน ปรากฏว่าผู้บริหารของนักศึกษาเคยมาที่มหาวิทยาลัยในเชียงใหม่มาก่อน ไม่บอกว่าที่ไหนนะคะ แต่นักศึกษาได้ยินชื่อเสียงของเราจากตรงนี้ นักศึกษารู้ว่าดีนักศึกษาก็มาทันทีเลย กัมพูชาแลกเปลี่ยนนักศึกษา ก็เทอมหน้าก็จะส่งนักศึกษามาเรียน English Program ทั้งเต็มคลาส กับมาเรียนท่องเที่ยว มาเรียนภาษาไทย คือตรงนี้คือว่าขอให้เปิดรับเถอะ ขอให้รัฐบาลตั้งช่วยเราเถอะ เชียงใหม่คนมาเราไม่ต้องไปอะไรมากมาย ก็จะรู้จักกันอยู่แล้วเพราะ หนึ่งสะดวก สนามบินอยู่ตรงนี้ แล้วก็เมืองอีก เด็กก็คือเด็กนะคะ มาแล้วก็อยากเที่ยว ก็คงหยุดๆ ก่อนเดี๋ยวท่านถามว่าต้องการอะไรจากรัฐบาลเดี๋ยวจะบอกตรงนั้นนะคะ

ผู้วิจัย อาจารย์รู้คำตอบก่อนแล้วนะครับ ครับผม แล้วโดยทั่วไปทางสถาบันการศึกษาต้องจัดเตรียมอะไรไว้สำหรับนักศึกษาต่างชาติเป็นพิเศษมากกว่านักศึกษาไทยรึเปล่าครับ หรือจุดไหนที่นักศึกษาต้องการเป็นพิเศษครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ มันไม่มีพิเศษเลย เท่ากัน แต่เราไม่ได้เตรียมกันเลย เรายังไม่ได้ใช้ พูดง่ายๆ ไม่ได้ตื่นขึ้นมาตอนนี้พอเราเริ่มทำที่บริหารชุดนี้ มาเป็นผู้อำนวยการตรงนี้ ก็ขอหอพักมหาวิทยาลัย หอพักเป็น International House ก็เพิ่งได้ ท่านเพิ่งให้มาเราก็ดีใจ เมื่อก่อนนี้เราไปฝากไว้แถวข้างนอกนักศึกษาก็ไม่ค่อยรับ เพราะว่าเด็กพวกนี้วัฒนธรรมไม่เหมือนเรา พูดไม่รู้เรื่อง ทำผิดเสียงดังเจ้าของหอพักไปคุยก็คุยไม่รู้เรื่อง นักศึกษาก็ไม่ให้พักเพราะที่นี่หอพักไม่ง้อ

นักศึกษา แต่ขณะที่บางจังหวัดหอพักไม่มีคนพักนักศึกษาก็ยอมให้นักศึกษาต่างชาติมาพักตรงนี้เพราะนักศึกษาไม่มีคน แต่ที่เชียงใหม่ด้านคุณภาพด้านการเรียนการสอนไม่มีปัญหา นักศึกษาอยากมาเยอะแยะแต่เรารับไม่ค่อยได้เพราะหอพักเราเต็ม ก็เลยจะทำยังไงดีหนอจะสร้างก็ยังไม่มีงบ แล้วการเรียนอีกก็ต้องมีศูนย์ภาษาให้เรียนภาษาไทย อินเทนซีพไทยให้นักศึกษา เพราะนักศึกษาจะเรียนภาษาไทยปุ๊บ นักศึกษามาไม่ได้หรอก พอดีคณะที่ทำงานอยู่เป็นพวกที่ไปเรียนต่างประเทศก็จะรู้ว่าต่างประเทศนักศึกษาให้เรียนอินเทนซีพก่อนจะเข้ามหาวิทยาลัย พอมาที่นี่ปุ๊บเราก็จะรู้ว่าเราต้องทำอย่างไร เพราะเรามีประสบการณ์ทางทีมเด็กที่เคยไปเรียนต่างชาติทั้งในอเมริกา ออสเตรเลีย ขณะที่อื่นนั้นรับเลย พอเราไปนักศึกษามาบอกว่าทำไมต้องมีการสอบด้วยที่อื่นนักศึกษาเข้าได้เลย เราก็อือ..เดี๋ยวก็รู้สึก แต่ไม่ได้พูดออกไปนะคะ

ผู้วิจัย อาจจะมีปัญหาเวลาเรียน

ผู้ให้สัมภาษณ์ แต่เราก็บอกว่าที่เราทำอย่างนี้เป็นเพราะเรารักคุณ เราอยากเตรียมคุณให้พร้อมแล้วก็ไปเรียน เพราะฉะนั้นเปอร์เซ็นต์ของคุณที่เรียนที่นี่เรียนแล้วไม่ถอย จะไม่มีการ Drop Out เลย

ผู้วิจัย ครับ อินเทนซีพนี่คือจะมี ภาษาไทย, อังกฤษ แล้วแต่ว่านักศึกษาจะลงในโปรแกรมอะไรใช่หรือเปล่าครับ มีหรือเปล่าครับต่างชาติที่มาลงในโปรแกรมภาษาไทยด้วย

ผู้ให้สัมภาษณ์ ปีนี้เราเพิ่งเปิดเป็นปีแรก เทอมแรกเปิดมิถุนา ก็เด็กจีนอย่างที่บอกนักศึกษาก็ยังไม่จบ แต่จะมีพวกที่บินมา 3 คนแล้ว ขนาดเพิ่งเปิดใหม่ๆ มา 3 คน มาทดสอบ แล้วนักศึกษาก็ผ่านนักศึกษาก็ขึ้นไปเรียน แต่ปีหน้ากำหนดจะส่งเด็กมัธยมมา แต่ที่หงเหอนี่จะส่งมาในลักษณะแลกเปลี่ยน คือ ของนักศึกษาก็จะเป็น International Program เหมือนกัน นักศึกษาก็จะส่งเด็กนักศึกษาปี 1 เทอมแรกเข้าไปเลย ฉะนั้นก็จะถามว่ามี อินเทนซีพมั้ย ก็ยังไม่มี แต่อินเทนซีพไทย มีเยอะ

ผู้วิจัย เป็นอินเทนซีพไทย แต่อินเทนซีพอังกฤษยังไม่มี

ผู้ให้สัมภาษณ์ ยังไม่มีค่ะ คิดว่าปีหน้าน่าจะมี

ผู้วิจัย ในส่วนเรื่องของการเตรียมบุคลากร, เจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ขอเราก็ดี หรือว่าคณาจารย์ก็ดีจะต้องมีการเตรียมตัว จะต้องทำอะไรยังไงบ้างครับเพื่อรองรับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ คือต้องเตรียมแค่ในตรงศูนย์ภาษา เจ้าหน้าที่ต้องมีอัตรา ตอนนี้เราไม่มีอัตรา เราเดือดร้อนมาก ตามระเบียบเดิมศูนย์ภาษาไม่สามารถมีอัตราที่ออกได้ ต้องมีเป็นคณะซึ่งในอดีตเราก็เชิญจากคณะอื่นมาสอน และเป็นไปด้วยความราบรื่น แต่ทีนี้พอเรามีชื่อเสียงมากขึ้น ทางโน้นก็เต็มไปหมดมาไม่ได้ เด็กไทยก็ไปเรียนกันเต็ม เด็กต่างชาติก็มาเรียนที่นี่ ตอนนี้กำลังปวดหัวกันอยู่ กำลังจะประกาศรับอาจารย์วิชาโทของที่นี่ เพราะฉะนั้นก็คือเตรียมอัตรา

ผู้สอนให้กับศูนย์ภาษาแต่ละแห่ง ให้มีผู้เชี่ยวชาญ ไม่ใช่ว่าให้ใครก็ได้มาสอน เพราะการที่เราจะดึงคนต่างชาตินักศึกษาต้องประทับใจ เข้ามาปุ๊บอาจารย์สอนภาษาไทยดีมาก ไม่ใช่เอาเด็กจบใหม่มาสอนๆ ไป มันเป็นหลักสูตร หลักสูตรจะทำยังไง แบบอินเทนซีพ 1 ปี เด็กต่างชาติสามารถอ่านออกเขียนได้ พร้อมที่จะเข้าสู่หลักสูตรไทยยาวนานได้เลย ทำยังไงเด็กต่างชาติจะเรียนภาษาอังกฤษได้ดีและเข้าถึง ตรงนี้อัตราต้องอินพรูฟ คนเก่งคนมีประสบการณ์ภาษาอังกฤษคือ จะต้องเป็นอาจารย์ไทยที่เคยจบมาจากต่างประเทศ ต้องมีความถนัดในด้านนี้ และมีอาจารย์เจ้าของภาษาที่จบหลักสูตรตรง ไม่ใช่ใครก็ได้มาสอน ไม่ได้เรื่อง เด็กไม่เก่ง ฟังพูดอยู่นั่นแล้วมันไม่ได้เจาะไปถึงวิชาการ ตอนนี้เด็กมารุ่นแรกปุ๊บเราก็จะเหนื่อย และก็อีกอันหนึ่ง เจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์ต้องมี แอทบิชั่น ออฟฟิศ ที่มีการสื่อสาร ทุกวันนี้แทบจะทุกแห่งขนาดอยู่ที่นี่ ผอ. คุมเองนะ เหนื่อยมากๆ เพราะว่าวิเทศเราไม่เก่ง ทำไมไม่เก่ง เพราะว่าเงินเดือนนักศึกษาแค่นั้น เงินเดือน ป.ตรี จะไปเก่งได้ไง ถ้าเราให้คนที่ระดับ ป.โท หรือคนที่เงินเดือนค่อนข้างสูง คนที่จะทำได้ดี อันนี้น่าสนใจ ถ้าโทร. มาแล้วตอบไม่ได้ จะต้องพูดเก่ง พูดอะไรได้

ผู้วิจัย ก็ต้องเป็นคนที่มีความสามารถในเชิงภาษา

ผู้ให้สัมภาษณ์ ใช่ ถ้ามีอัตราเงินเดือนที่สูงคนก็มา ขณะนี้แล้วนักศึกษาอยู่ตรงไหน นักศึกษาไปเอกชน เพราะเอกชนนักศึกษาลงทุน

ผู้วิจัย นักศึกษาต่างชาติส่วนใหญ่ที่ตัดสินใจมาเรียนราชภัฏเชียงใหม่ นักศึกษามาด้วยเหตุผลอะไรครับ ทำไมนักศึกษาถึงเลือกที่เรา ไม่เลือกที่อื่นหรือประเทศอื่นๆ ในแถบใกล้เคียงเรา

ผู้ให้สัมภาษณ์ หนึ่ง คงต้องเป็นความสามารถทางวิชาการก่อน ถ้าเราผิดเราไม่ดี อาจารย์คงเปลี่ยนใจไปเรียนที่อื่น ตอนนี้ปี สองปี เราจะได้มหาวิทยาลัยที่มาเข้าร่วมมือทางวิชาการมากขึ้น เช่น เกาหลี และคิดว่าอันที่หนึ่งคงจะเป็นต้องเข้าใจในด้านวิชาการ คือเราสอนภาษาได้ให้เด็กพูดได้อะไรได้ อย่างที่สองคือ เมือง เราได้เปรียบเรื่องของเมือง ที่อื่นนักศึกษาก็เก่งเหมือนกัน แต่เมืองเด็กนักศึกษามาไม่มีที่เที่ยว ไม่มีช้อปปิ้ง ไม่มีอะไร เพราะฉะนั้นตรงนี้เชียงใหม่ ราชภัฏ กาดสวนแก้ว อะไรก็ไปได้ทั่ว

ผู้วิจัย เชียงใหม่ขายตัวเองได้ใช่ไหมครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ใช่แล้ว เข้ามาเราก็ไม่อยากคุยว่ากราฟของเราในการที่ให้ข้อมูลหรือต้อนรับแขกนักศึกษาค่อนข้างที่จะดี นี่เป็นเสียงที่นักศึกษาบอกเข้ามา บางทีคืองานวิเทศสัมพันธ์เราเทรนลูกน้องให้เก่งไว้แล้ว ใครมาปุ๊บรู้จักไม่รู้จักเราต้อนรับมาตรฐานเดียวกันหมด บางส่วนนักศึกษากลับไปก็ประทับใจก็บอกต่อ แต่ทำไมไม่มีที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ แล้วท่านจะรู้ว่าราชภัฏเล็กๆ แล้วทำไมความร่วมมือเยอะมาก ก็จะตอบตรงนี้ได้ว่ามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ใหญ่

เกินไป พอเดินเข้าไปคณะนี้ปุ๊บไม่รู้จะไปหาใครแล้ว แต่ของเราที่นี่ พอ.โทร.ปุ๊บก็จะลิงค์กันหมด มีอาจารย์ของเราคนหนึ่งเป็นฝรั่งสอนอยู่ที่นี่ 2 ปีกว่าก็เบื่ออยากไปสอนที่อื่น เมื่อวันก่อนโทร.มาบอกว่าที่โน่นไม่เห็นเหมือนที่ราชภัฏเชียงใหม่เลย หาใครไม่เจอสอนแล้วก็นั่งอยู่ในห้องอย่างเดียว แต่ที่นี่นักศึกษาเจอหมด ตึกผู้บริหารไงคะ นักศึกษามาทำงานเจออธิการก็ทักทายกัน นักศึกษามีอะไรก็คุยกัน บอกที่นั่นนักศึกษายังไม่รู้เลยอธิการอยู่ตรงไหน นี่คือว่าทำไม

ผู้วิจัย แล้วในเชิงเปรียบเทียบเชิงมหภาค ทำไมประเทศหลายๆ ประเทศ ไม่ว่าจะเป็นจีน ญี่ปุ่น เกาหลี ที่อาจารย์ได้กล่าวมา ทำไมนักศึกษาถึงเลือกมาที่ไทยทั้งๆ ที่ประเทศเพื่อนบ้านเราหรือแม้แต่ตัวประเทศนักศึกษาเองก็ดี มาตรฐานการศึกษานักศึกษาก็ไม่ได้แพ้เราเลย

ผู้ให้สัมภาษณ์ จริงๆ แล้วที่นักศึกษามาที่นี่เพราะนักศึกษามาเรียนภาษาไทย ตัวอื่นนักศึกษายังไม่มาเพราะฉะนั้นเชียงใหม่ขายได้แต่ภาษาไทยที่เยอะๆ นะคะ ตอนนี้ภาษาไทยเป็นภาษาที่จำเป็นเราก็ไม่รู้เราพอเราอยู่เมืองไทย แต่ว่าจีนนี่นักศึกษาเรียนกันเยอะมาก ที่เกาหลีเรามีความร่วมมือกันเป็นมหาวิทยาลัยทางภาษาที่ใหญ่ที่สุดในประเทศเกาหลี ภาษาจีนก็เหมือนกันเป็นมหาวิทยาลัยที่ผลิตผู้ที่พูดภาษาต่างประเทศสำหรับกระทรวงการต่างประเทศนักศึกษาเลย ทั้งจีน ทั้งเกาหลี แต่นักศึกษามาเลือกเรา ทำไมนักศึกษาไม่เลือก เลือกมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ นั้นเราไม่ทราบ

ผู้วิจัย จีนนั้นอาจจะเป็นเหตุผลในเรื่องการท่องเที่ยว เพราะผมเพิ่งไปเซินเจิ้นมา นักศึกษาบอกว่าตัวเลขนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ไปเซินเจิ้นนั้นอันดับต้นๆ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ใช่แล้ว แล้วก็การเซ็นสัญญาความร่วมมือ ที่หงเหอที่ก็กำลังจะเซ็นสัญญากันนักศึกษา บอกว่า แค่นักศึกษาประกาศว่าจะมีสอนภาษาไทย เด็กลงทะเบียน 150 คน เป็นอิเล็กทริก นักศึกษาก็บอกเร็วรีบส่งอาจารย์ไปเร็ว เราก็เลยมีคนพูดได้คนหนึ่งเป็นคนไทย สอบถามว่าทำไมเลือกเรา นักศึกษาเลือกกันแบบไหน ส่วนเอกอื่นก็มีประปรายถ้าได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลน่าจะมี เพราะว่าจีนการเรียนที่ประเทศนักศึกษาเป็นเรื่องยากมากเหมือนกับการสอบจอหงวน นอกนั้นไม่ได้เรียน พอไม่ได้เรียนนักศึกษาก็มาที่ไทย แต่ก็มีปัญหาที่นี่เหมือนกัน เมื่อว่านักศึกษาเป็นเด็กคนเดียวในครอบครัวนักศึกษาก็ค่อนข้างเก็บตัว เพราะที่นี่ไม่อยู่ตามระเบียบนี่ไม่ได้ จนถึงทางกงสุลต้องมาขอโทษให้เด็กขอโทษเพราะอยู่ที่โน่นนักศึกษาอยู่กันไกล เราบอกว่าเราเข้าใจแต่เราไม่รับถ้าไม่ทำตามระเบียบเรา พอสุดท้ายเด็กนักศึกษาก็ปรับ พอปรับแล้วเป็นคนไทยเลยเรียบร้อยมาก แต่มาตอนแรกนี่อาละวาดน่าดู ตรงนี้รัฐบาลไทยต้องทราบ ถ้าท่านรับมาแล้วท่านนำไปอยู่ในชุมชนแล้วจะเกิดอะไรขึ้น จะเกิดความไม่เข้าใจระหว่างกัน เด็กนักศึกษาเด็กเราก็ไม่ใช่ว่าจะเบา จะมีคดีอะไรเกิดขึ้นรึ

เปล่า ตรงนี้น่าจะต้องมีหน่วยที่ไปคุยหรือเป็นหลักว่าใครจะรับเข้ามา มหาวิทยาลัยต้องดูแลไหม อธิบายวัฒนธรรมเป็นยังไง เราไม่ทราบว่าที่อื่นเป็นอย่างไร แต่ของเราเป็นแบบนี้

ผู้วิจัย แสดงว่าตอนนี้เรื่องภาษาไทยเป็นจุดขายที่ทำให้นักศึกษาตัดสินใจเลือกมาเมืองไทย มีเหตุผลอื่นที่เป็นลำดับความสำคัญรองมาจากภาษาไทยบ้างไหมครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ เหตุผลอื่นคือ ประเทศจีนเด็กไม่สามารถจะเข้าเรียนมหาวิทยาลัยที่โน่นได้ก็ถึงมาที่นี่ มาที่นี่แล้วนักศึกษาก็ต้องเลือกเรียน Inter Thai แล้วก็ค่าเล่าเรียนเราถูกกว่าประเทศนักศึกษา

ผู้วิจัย สำหรับต่างชาตินี่เราคิด Rate ต่างจากนักศึกษาไทยเยอะไหมครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ แตกต่างค่ะ แตกต่างเพิ่มขึ้น 10,000 ต่อภาคเรียน อย่างโปรแกรมของ English Program ของเรา เฉพาะเด็กไทยก็แพงอยู่แล้ว เด็กมาเข้าก็เพิ่มกว่าปรกติ 10,000 ต่อเทอม ต้องมาเข้า English Program 10,000 อีก

ผู้วิจัย ก็ยังถือว่าถูกเมื่อเทียบกับประเทศนักศึกษา

ผู้ให้สัมภาษณ์ ใช่ค่ะ นักศึกษาบอกว่าที่นี่ถูกที่สุด นักศึกษาดูในอินเตอร์เน็ตแล้ว แม้แต่ราชภัฏในส่วนกลางที่นี่ก็ถูกที่สุด

ผู้วิจัย โดยปรกติส่วนใหญ่ที่ผมสัมภาษณ์มาอยู่ที่ประมาณ 20,000 ขึ้น เป็นของค่าธรรมเนียมเฉลี่ย ซึ่งก็ถือว่าที่นี่ใจดีที่สุดแล้ว ครับ เมื่อนักศึกษาต่างชาติเข้ามาอยู่ที่นี่แล้ว ตัวนักศึกษาประสบปัญหาอะไรบ้างไหมครับที่ต้องทำให้นักศึกษาต้องปรับตัว

ผู้ให้สัมภาษณ์ ก็วัฒนธรรมค่ะ

ผู้วิจัย ขออนุญาตให้อาจารย์ช่วยขยายความ ยกตัวอย่างอย่างเช่นที่ตะกี้อาจารย์บอกว่าจีนเข้ามาแล้วมีปัญหา เพราะนักศึกษาไม่เข้าใจในเรื่องของวัฒนธรรม ตัวอย่างเช่นอะไรบ้างครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ การสูบบุหรี่ในหอพัก ในศูนย์วัฒนธรรมค่ะ ในราชภัฏจะมีการรณรงค์เรื่องการแต่งกาย เราก็นึกถึงว่าเราทำตามพระราดำริของในหลวง เราไม่ปล่อยนักศึกษาเราให้เป็นเหมือนวัฒนธรรมตะวันตกอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นนักศึกษาจะต้องทำอย่างนี้ อย่างเข้าหอพักสูบบุหรี่ไม่ได้ เข้าหอพักตามเวลา ซึ่งพอเราเข้าไปคุยจุดนี้กับทางมหาวิทยาลัยที่แลกเปลี่ยนกันนักศึกษาก็บอกว่าดีแล้ว นักศึกษาอยากให้อยู่ที่นี่ก็คือให้อยู่ในระเบียบ อย่างอื่นถ้าพูดคงต้องขอปิดเทปล่ะค่ะ

ผู้วิจัย แล้วในส่วนของตัวมหาวิทยาลัยเอง นอกจากเรื่องของการดูแลนักศึกษาต่างชาติแล้ว เรายังมีปัญหาอุปสรรคอะไรไหมครับในการจัดการเรียนการสอนให้กับนักศึกษา นอกจากเรื่องภาษา เรื่องการดูแลทางวัฒนธรรมที่อาจารย์ได้กล่าวไว้ มีปัญหาในส่วนอื่นไหมครับที่เกิดจากตัวสถาบัน ไม่ได้เกิดจากตัวนักศึกษาต่างชาติครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ นอกจากระเบียบของปิดเทอม-เปิดเทอมไม่เหมือนกันแล้วเราจะทำอย่างไร ถ้าเป็นหลาย

ประเทศแล้วอย่างของเกาหลีก็ปรับให้ตรงกัน ก็เหมือนกับเอาภาคเรียน 1 ไปให้ตรงกันก็จะรับได้ง่าย แต่ตรงนี้ก็คือคงไม่ใช่ปัญหาของประเทศ เป็นปัญหาของวิทยาลัยซึ่งระเบียบเก่าบอกว่าถ้ามาที่หลังจะไม่ได้เลย แต่กำลังจะทำขึ้นไปถึงสภา อย่าง English Program เราอาจจะเขยิบทำเทอมเปิดตรงกันกับนักศึกษา ไหนๆ ก็เป็น English Program แล้ว หรือนักศึกษาที่จะมาเข้าเรียนโปรแกรมภาษาไทยก็บอกว่า ถ้าหากว่ามาเกินเวลานั้นก็เป็นเจ้าหน้าที่ แต่ส่วนอื่นนั้นไม่มีนะคะ เพราะโดยธรรมชาติของนักศึกษาเชียงใหม่จะรับแขกใครเข้ามาก็ช่วยเหลืออยู่แล้ว

ผู้วิจัย แล้วอย่างปัญหาในเรื่องของวีซ่า ทางเราต้องเข้าไปดูแลให้กับนักศึกษารึเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ดูแลหมดเลยค่ะ ทางวิเทศสัมพันธ์เรานี่ชำนาญ

ผู้วิจัย แล้วประสบปัญหาในเรื่องพวกนี้มากน้อยแค่ไหนครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ เราเชิญนักศึกษามาที่นี่ เชิญ ตม.มาที่นี่ คือเราประสานให้ ถ้าให้ไปทำเองมีปัญหาแน่นอน ขนาดของเราติดต่อเจ้าหน้าที่ไปบางทีก็หลายครั้ง จนสุดท้ายเราต้องโทร.ไปถามว่าต้องใช้เอกสารอะไรบ้างเพื่อไปครั้งเดียว ก็เลยเชิญทาง ตม.มาที่นี่ ทางเราก็เตรียมเอกสารเด็กของเราทุกคน คือสำเนาของเราต้องเตรียมให้เด็กหมดเลย เพราะเด็กกรอกไม่ได้ เป็นภาษาไทย

ผู้วิจัย เอกสารของ ตม. ยังไม่ใช่เป็นภาษาอังกฤษเหรอครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ เป็นภาษาไทยค่ะ

ผู้วิจัย เป็นความรู้ใหม่ครับ เป็นเอกสารที่ต้องให้กับคนต่างชาติ แต่ทำไมเป็นภาษาไทย

ผู้ให้สัมภาษณ์ ที่ทำงานของคนไทยจะมีคนจ้างกรอกไหม ถ้าตรงนั้นพี่ผ่านด่านไปต่างประเทศพี่โอเค ทุกคนพูดเป็นภาษาอังกฤษหมด คนไทยก็ไม่ได้อีกแล้ว แบบฟอร์มต้องกรอกเป็นภาษาอังกฤษก็ต้องมีคนจ้างเขียนเป็นภาษาอังกฤษให้คนไทย แต่ตอนนี้ก็คงต้องเขียนภาษาไทย

ผู้วิจัย อยากจะขอความกรุณาอาจารย์ช่วยมองในจุดแข็ง จุดอ่อนของการศึกษาไทยในด้านการศึกษา แล้วเปรียบเทียบกับประเทศในแถบภูมิภาคของเราครับว่า เราพอที่จะเป็น Hub ในด้านของการศึกษาได้ไหม หรือถ้าจะเป็น Smart เราจะเน้นมหาวิทยาลัยใดดี คือถ้าเราจะเป็น Hub การศึกษาเราคงจะต้องมีคู่แข่งอยู่

ผู้ให้สัมภาษณ์ ถ้าในเอเชียนี่แล้วเราก็น่าจะเป็น 1 ในสาขาทุกสาขานะคะ แต่ถ้าภาษาต่างประเทศเรายังไม่เป็น ถ้าในภาษาต่างประเทศ ตอนนี้ List Mark ของเราคือ เกาหลี จีน ที่พูดถึงมหาวิทยาลัยอีก 2 อันที่มาร่วมกับเรานักศึกษาเป็น Big เลย เพราะฉะนั้นพอนักศึกษารับเรา ราชภัฏเชียงใหม่จึงภูมิใจ ในเวลานักศึกษาเชิญอธิการไปประชุม นักศึกษารู้จักเมืองไทยคือเชียงใหม่ แทนที่จะเป็นจุฬา เป็นอะไรพวกนี้ ก็คิดว่าคงเป็นจีนและเกาหลี แต่ทางด้านอื่นคุณภาพของการเรียนการสอนอย่างจุฬา ด้านอื่นนะคะก็ยังมีคนอยากมาเรียน ถ้าถามว่าเก่ง

กว่าที่อื่นใช่ไหมมันก็คงไม่ใช่ คงพอๆ กัน แต่อย่างที่บอกทั้งไทย อัธยาศัย ความปลอดภัย ความสงบ เป็นจุดแข็งของเรา ตอนนี้เชียงใหม่นอกจากนักเรียนมาเรียนแล้ว ยังมีคนแก่รีไทร์มาอยู่ระยะยาว เกาหลี ญี่ปุ่น เยอะมากๆ จนหอการค้าต้องเตรียมต้องรีบประชุมทำยังไงถึงจะรับตรงจุดนี้ กงสุลก็เข้ามาขอ แล้วเราก็คุยกันกับมหาวิทยาลัยที่เราติดต่อด้วยอย่างเกาหลี พอมาปุ๊บก็จะอยู่ที่นี่ นักศึกษาจะบอกว่าที่นี่สงบ ไม่ใช่แต่ในมหาวิทยาลัย พ่อค้าแม่ค้าอะไรยิ้มแย้มรับแขกหมดต่างจากที่อื่น

ผู้วิจัย อยากจะขอความกรุณาอาจารย์มองจุดอ่อนของเราบ้างครับ อย่างตัวที่เราจะต้องปรับปรุงถ้าสมมติเราจะเป็นศูนย์กลาง มีอะไรที่เราต้องปรับปรุงเป็นเรื่องแรกครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ทางด้านวิชาการ การเรียนการสอน ปรับปรุงเยอะมาก พวกนี้เราเคยไปเรียนต่างประเทศเอามาใช้ไม่ได้เลยถ้าจะดึงดูดจริงๆ เป็น Hub จริงๆ นะ แต่ถ้าเอามาเล็กๆ น้อยๆ เอาเข้ามาแล้วทนได้ กลืนกับเราไปก็ตกลง แต่ถ้าเราจะแข่งขันเราจะต้องมีเจ้าหน้าที่อีกชุดหนึ่งเลยล่ะ

ผู้วิจัย หมายถึงทั้งคณาจารย์ ทั้งเจ้าหน้าที่

ผู้ให้สัมภาษณ์ ค่ะ ทั้งคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ที่จะรองรับพวกนี้เลย แต่คือเราจะต้องออกมาเป็น International Collage ไม่ใช่มาแฝงมาปนกัน แล้วเจ้าหน้าที่ก็ต้องทำงานมีความฉับไวอัธยาศัยแบบไทย แต่ว่าการทำงาน การตรงต่อเวลา การเอาจริงเอาจังต้องแบบฝรั่ง สักครู่นะคะ ขอรับโทรศัพท์ก่อน.....พอดีว่าวิทยาเขตเราอยู่แม่ฮ่องสอน แล้วทางศูนย์ภาษาเราต้องไปอบรมครูที่โน่น

ผู้วิจัย พวกผมสองคนเข้าใจว่าทางแม่ฮ่องสอนจะมีเด็กมาจากทางพม่า ทางอะไรพวกนี้ด้วย

ผู้ให้สัมภาษณ์ นักศึกษาอยากมาอยู่แต่ว่าต้องให้ทุน ที่นี่เราก็ให้ทุนนะคะ ให้ทุนที่พม่าที่แม่ฮ่องสอนด้วย แต่ก็มีปัญหาคือว่า ที่นั่นไม่มีศูนย์ภาษาที่มีเจ้าหน้าที่แข็งที่สอนภาษาไทยให้นักศึกษา

ผู้วิจัย ตอนนี้ก็เลยยังไม่มีใครเข้ามา

ผู้ให้สัมภาษณ์ นักศึกษาเข้ามาเราอาจจะเอามาเทรนภาษาไทยที่นี่ก่อน เสร็จแล้วค่อยส่งไป แต่บังเอิญมันไม่รวดเร็วเท่าไหร่ แต่ของ ดร.นิติภูมิ นี่รวดเร็วมาก ทางสภาตกลงท่านก็มาแล้ว

ผู้วิจัย อาจารย์ไปสอนที่ ม.บูรพา เหมือนกันครับ สาเหตุที่เลือกมาสัมภาษณ์ที่เชียงใหม่ส่วนหนึ่งก็ได้ข่าวจากท่านว่าทางนี้ มาราชภัฏเชียงใหม่เลยมีเด็กต่างชาติเยอะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ อ้อค่ะ ไม่ทราบว่าท่านทราบข่าวได้ยังไง

ผู้วิจัย ถ้าในปัจจุบันนี้นะครับ นอกจากที่อธิการได้ออกไปประชาสัมพันธ์เอง ออกไปทำ MOU กับประเทศต่างๆ หรือดูแลนักศึกษาต่างชาติ ทางรัฐบาล ทางภาครัฐ ทางกระทรวงก็ดี ให้การสนับสนุน เราในส่วนไหน อย่างไรบ้างไหมครับ แล้วอะไรที่เห็นว่ารัฐควรจะเข้ามาดูแล

จัดการให้เราครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ตอนนี้ที่อยากได้มากคือ ตอนนี้มีพื้นที่วิทยาเขตเรา 6,000 ไร่ รองรับอยู่ตรงนั้น ถ้าให้ทุกอย่างเราเป็น International Collage ซึ่งมีตึกเรียน อุปกรณ์สู้ตะวันตกได้ แค่นี้เราก็พอใจแล้ว แล้วเราก็นำประสบการณ์ของเรามาทำไว้ หอพักเรามีที่ดินแล้ว แต่งบประมาณมาสร้างให้เรา แล้วก็อัตราอย่างที่บอก ถ้าสอนใน International Collage คงไม่ใช่อัตราเดิม คงเป็นอัตราที่สูง ดึงคนที่เก่งๆ เข้าไว้ ทีนี้เราสู้ได้ รับรองถ้าให้งบราชภัฏเชียงใหม่มาซัก 1,000 ล้าน จะทำให้ จะเป็น Hub ของที่นี่ พอดีเป็นวิสัยทัศน์ของผู้บริหารที่นี่ที่บอกว่าจะเป็นศูนย์กลางภาษาแห่งเอเชีย ตรงนี้เราว่าจะทำได้ เพราะตอนนี้เรามีทุกภาษา เราสอนภาษาเกาหลี จีน ญี่ปุ่น เยอรมัน ภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ พม่า มีคนสนใจติดต่อให้เราสอนภาษาพม่าให้ได้ไหม กัมพูชาตอนนี้เรามีแล้วเราก็รับนักศึกษาทุนแลกเปลี่ยนมาแล้ว ก็คงจะให้นักศึกษาเปิดสอนภาษากัมพูชา เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผู้บริหารตั้งไว้ว่าจะเป็นศูนย์ภาษาแห่งเอเชียคงเป็นไปได้ถ้าเรามีงบประมาณ

ผู้วิจัย แล้วนอกเหนือจากเรื่องของงบประมาณที่จะมาลงตรงนี้แล้วยังมีเรื่องอื่นอีกไหมครับที่ต้องการให้รัฐเข้ามา

ผู้ให้สัมภาษณ์ ส่วนใหญ่มันก็ขึ้นอยู่กับงบประมาณมาด้วย อีกอันที่อยากได้คือถนน คือที่รวมจะอยู่ตรงนี้แล้วถนนที่ไปมันก็ยังแน่นอยู่ ถ้าสมมติว่ามีถนนเรียบๆ เพิ่มขึ้นมาปุ๊บ มันจะช่วยได้มากกว่า เพราะว่าก็ลงที่สนามบินเป็นที่แรก

ผู้วิจัย เรื่องชาวต่างชาติเป็นเหตุผลที่เป็นปัจจัยให้นักศึกษาตัดสินใจมากพอสมควร

ผู้ให้สัมภาษณ์ ใช่ เพราะถ้านักศึกษาอยู่ที่โน่นนักศึกษาจะเข้าเมืองยังไง ถ้าเกิดมีรถเมล์รถอะไรที่สะดวกสบายก็คงดี

ผู้วิจัย เรามีการจัดกิจกรรมหรือในการดูแลนักศึกษาต่างชาติ เรามีวิธีการดูแล มีกิจกรรมพิเศษอะไรให้นักศึกษานอกเหนือจากการเรียนการสอนครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ตอนนี้เราก็ทำเท่าที่เราทำได้ บุคลากรเราก็มีน้อย ส่วนมากเราก็จะมีเด็กที่มาจากจีน นิสิตจีน นักศึกษาก็จะฉลองมีการแสดงให้เราดู เด็กไทยที่เอกจีนก็จะไปดู แล้วก็ตอนปีใหม่ของเรา เราฉลองกันสงสารเด็กหอพักก็จะจัดแข่งกีฬา พอดีเมื่อปีที่แล้วมี 2 มหาวิทยาลัยที่อื่นมา เราก็จัดเป็นกีฬาสีคละหมดเลย แข่งกีฬาเสร็จก็จะเป็นการฉลองก็จะตรงกับวันสิ้นปีพอดี แล้วก็จะมีจัดทัศนศึกษาให้นักศึกษา ปีนี้ก็วางแผนว่าจะมี International แต่ละชาติก็จะมีแตกต่างกัน

.....

บทสัมภาษณ์
รองอธิการบดีฝ่ายวิเทศสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ผู้ให้สัมภาษณ์ นักศึกษาต่างชาติที่เข้ามาเรียนที่มหาวิทยาลัยบูรพามีอยู่หลายกลุ่มนะ บางกลุ่มอาจจะสมัครเข้ามาเอง สมัครเข้ามาโดยตรง เพราะว่านักศึกษารู้ว่าเรามีโปรแกรมอะไรบ้าง ซึ่งส่วนใหญ่พวกนี้มักจะเป็นจีน หรือมักจะเป็นเด็กที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มประเทศที่นักศึกษาอยากจะหาที่เรียนเป็นลักษณะเฉพาะ โดยไม่จำเป็นต้องมาเรียนภาษาไทย แล้วกลุ่มที่สองจะเป็นกลุ่มใหญ่ คือกลุ่มที่บางทีเรามีเครือข่ายอยู่ อาจจะเป็นมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานไหนก็แล้วแต่แม้กระทั่งบุคคล แล้วพวกนี้จะจัดนักศึกษาเข้ามา เด็กที่เข้ามาในกลุ่มที่สองบางคนอาจจะเรียนทั้งโปรแกรม สมมติปริญญาตรีก็ 4 ปี ปริญญาโทก็ 2-3 ปี ปริญญาเอกก็ 3-4 ปี อะไรก็แล้วแต่ แต่บางคนซึ่งอยู่ในกลุ่มที่สองอันนี้ พวกนี้เป็นกลุ่มตามที่เราตกลงกันเอาไว้ ซึ่งโดยเฉพาะพวกกลุ่มจีน ยกตัวอย่างว่าเราก็จะมี 1+3 คือ หนึ่งปีที่จีน สามปีที่บูรพา แล้วก็จบรับปริญญาบูรพา หรือสองปีที่จีน สองปีที่บูรพา แล้วก็จีนด้วยหรือไม่ก็แล้วแต่ ซึ่งทางจีนต้องตกลงกันไป แต่เท่าที่รู้จีนนักศึกษาก็มีระเบียบบางอันอยู่ว่าจะต้องอยู่ที่เมืองจีนอย่างน้อยสามปีหรืออะไรก็แล้วแต่ซึ่งตรงจุดนี้นักศึกษาก็ต้องดูไป แล้วก็มีอีกกลุ่มหนึ่งคือกลุ่ม 3+1 คืออยู่เมืองจีนสามปี อยู่บูรพาหนึ่งปี พวกนี้มักจะเป็นกลุ่มพวกมาเรียนวิชาเฉพาะ เป็นต้นว่าอยากจะมาเรียนภาษาอังกฤษปีหนึ่งเลย หรือว่าอยากจะมาเรียนภาษาไทยปีหนึ่งเลย พวกนี้อาจจะเป็นเอกภาษาไทย แล้วพวกนี้จะเป็นกลุ่มที่ตกลงกันไว้ในแต่ละโปรแกรม ซึ่งพวกตกลงในกลุ่มที่สอง ที่กลุ่มใหญ่ๆ จะเป็นจีน เกาหลีมีบ้าง แต่เกาหลีเป็นมหาวิทยาลัยที่เราเคยทำอยู่นะ กลุ่มที่ 3 กลุ่มที่สามที่เข้ามาก็เป็นกลุ่มที่เฉพาะเหมือนกัน ก็เป็นข้อตกลงกัน กลุ่มนี้เห็นได้ชัดในพวกอินโดนีเซีย อินโดนีเซียที่เข้ามาเรียนบูรพาตอนนี้ เป็นกลุ่มที่เราตกลงกันไว้คล้ายๆ กับเป็นแนวร่วม ยกตัวอย่างปริญญาโทที่ทำในคณะวิทยาศาสตร์ พวกนี้นักศึกษาก็จะเรียนพวกรายวิชามาเสร็จแล้วแล้วเราก็เอารายวิชาเหล่านั้นมาดูที่นี่ คือเราดูที่นี่ว่าเป็นยังไง ถ้าไปด้วยกันได้ในโปรแกรมที่เขาจะทำภายในเวลา 3 เทอมที่นี่ เพราะฉะนั้นนักศึกษาอาจจะไม่ต้องเรียนรายวิชาใหม่ แต่ส่วนใหญ่แล้วนักศึกษาอาจจะเปลี่ยนหัวข้อการวิจัยเพราะฉะนั้นตรงนี้เราแนะนำให้นักศึกษาเรียนรายวิชาใหม่ ตรงนี้อาจจะไม่ต้องลงไปหน่วยกิต เพียงแต่ว่าไปนั่งฟังหรือไปเรียนเป็นพิเศษโดยไม่นับหน่วยกิตไม่คิดเกรดอะไรซึ่งก็ทำได้ เด็กพวกนี้เป็นกลุ่มที่ตกลงกันมา คือนักศึกษาจะรับปริญญาของบูรพาในส่วนของนักศึกษาปริญญาโทแล้วก็พอนักศึกษาจบที่นี่สามเทอม หมายถึงว่าทำวิจัย เขียน สอบ แล้วนักศึกษาจบ

กลับไป แล้วนักศึกษาไปที่โน่นนักศึกษาไปทำของนักศึกษาต่อ ซึ่งก็เป็นโปรแกรมของทางโน้นอีกทีแต่ก็เป็นโปรแกรมปริญญาโทเหมือนกัน ซึ่งเท่ากับเป็น 2 ซึ่งพวกนี้ตอนนี้เราเริ่มติดต่อกับอินโดนีเซียนะ สิบกว่าคน แต่ว่ากำลังจะขยายไปอีกพอสมควร กลุ่มที่ 4 กลุ่มที่ 4 นี้จะเป็นกลุ่มมักจะเป็นช่วงสั้น กลุ่มช่วงสั้นที่มาที่บูรพา เป็นต้นว่ามาหนึ่งเดือน สองเดือน หนึ่งเทอม เราเคยมีอินโดนีเซียมาจาก 15 มหาวิทยาลัย เข้ามาเรียนในเรื่องเกี่ยวกับการใช้โอกาสในการศึกษาในโปรแกรมที่เป็นลักษณะนานาชาติ 1 เดือน ซึ่งเราทำให้ที่บูรพา ตอนนั้นมีมา 93 คนจาก 15 มหาวิทยาลัย แล้วนักศึกษาก็เสียค่าใช้จ่ายเองทั้งหมดเลย ซึ่งโปรแกรมสั้นๆ นี้นักเรียนเกาหลีก็มีค่อนข้างเยอะทีเดียว คือช่วงปิดเทอมจะมา แล้วช่วงปิดเทอมพวกนี้ก็มักจะมา 1-2 เดือนอะไรประมาณนั้น นักเรียนจีนก็มีไม่น้อยนะ พวกนี้จากหลายมหาวิทยาลัยในเมืองจีน จากคุนหมิงกับกวางสีมาช่วงสั้นๆ ช่วงปิดเทอม มันก็เป็นเหมือนกับโปรแกรมที่ทำให้นักศึกษาได้เรียนรู้เพิ่มเติม ทั้งวัฒนธรรม ทั้งภาษา หรือทั้งอะไรหลายๆ อย่าง ส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มนักเรียนจีน นักเรียนเกาหลีพวกนี้จะมีอยู่ค่อนข้างมาก ตอนนี้กลุ่มที่ 5 กลุ่มนี้จะเป็นกลุ่มของความร่วมมือโดยเฉพาะที่บูรพาอาจจะให้มีความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ เป็นต้นว่าโครงการของบูรพาที่รับเด็กกัมพูชา โครงการของวิทยาลัยกัมปงเฉอเตียลน ภายใต้โครงการของสมเด็จพระเทพฯ เป็นนักเรียนต่างชาติที่เข้ามาในโปรแกรมของบูรพาเลย เป็นข้อตกลงในโปรแกรม แล้วนักเรียนในกลุ่มประเทศนี้ก็คล้ายๆ กับเราอยากจะถือว่าเป็นนักเรียนทุนนะ ซึ่งทุนเป็นความร่วมมือของ ม.บูรพา-กระทรวงต่างประเทศ แล้วเอาเด็กกัมปงเฉอเตียลนมา แล้วในกลุ่มที่ 5 อันนี้ก็มีนักเรียนทุนทั้งปริญญาตรี-ปริญญาโท หรือปริญญาเอก ทุนของกระทรวงการต่างประเทศ ซึ่งก็มีอยู่พอสมควรทีเดียว ไม่ว่าจากลาว จากกัมพูชา จากเวียดนาม เวียดนามอาจจะมีทุนจากเวียดนามเอง หรือทุนจากหน่วยงานอื่นที่ให้ทุนเข้ามาซึ่งมีค่อนข้างเยอะทีเดียว หรือภูฏานอะไรต่างๆ พวกนี้ก็เป็นกลุ่มที่ 5 ของนักเรียนที่เข้ามาที่บูรพา เพราะฉะนั้นเห็นได้ชัดเจนเลยว่าพวกนี้ก็มีค่อนข้างที่จะหลากหลาย ซึ่งจำนวนก็จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ อีกอย่างจะบอกว่า จะพูดถึงกลุ่มที่ 6 กลุ่มที่ 6 เป็นโครงการที่แลกเปลี่ยนตกลงกันตามโปรแกรมที่มันมีอยู่ คือบูรพาเป็นสมาชิกของ AUN AUN ก็เป็น Asian University Network 21 มหาวิทยาลัยในกลุ่มอาเซียน ซึ่งการแลกเปลี่ยนทำได้เพราะฉะนั้นในกลุ่มมีการแลกเปลี่ยนเข้ามาก็จะมาเกี่ยวข้อง บูรพาก็เข้าไปในโครงการ GMS ก็มีการแลกเปลี่ยน เพราะฉะนั้นเด็กจากกลุ่ม GMS อาจจะเป็น ลาว กัมพูชา เวียดนาม ก็จะเข้ามาที่บูรพาได้ แล้วก็จีนตอนใต้ที่ยูนนานกับกวางสีก็จะเข้ามาได้ แล้วก็เด็กของบูรพาก็จะไปในกลุ่มเหล่านี้ด้วยภายใต้ GMS นั้น โครงการแลกเปลี่ยนที่บูรพาไป

เกี่ยวข้องอยู่ด้วยนั้นอยู่ UMAP University Mobility in Asia to Pacific นี่บูรพาทำมานานแล้ว อันนี้ก็เป็นโครงการแลกเปลี่ยนซึ่งเด็กบูรพา หรืออาจารย์ หรือพนักงานของบูรพาก็ไปตามอะไรต่างๆ ภายใต้โปรแกรม แล้วก็จะมีนิสิตหรืออาจารย์ภายใต้โปรแกรมเหล่านั้นเข้ามาบูรพา ซึ่งเดิมโปรแกรม UMAP นักเรียนออสเตรเลียมาที่บูรพา อาจจะมาเรียนภาษาไทย หรืออื่นๆ ที่ผ่านๆ มาก็ค่อนข้างที่จะหลากหลายอยู่พอสมควร แต่ว่าช่วงหลัง UMAP ก็อ่อนแรงไป แต่ตอนนี้กำลังเปิดตัวใหม่ UMAP มีช่วงสั้น ที่เพิ่งจะเปิดงานไปเมื่อวานนี้ เป็นการอบรมแล้วก็มีการโอนเครดิต 3 หน่วยกิตกลับไปยังมหาวิทยาลัยเดิม เมื่อวานมี 20 กว่าคน จาก 9 ประเทศ ซึ่งอันนี้มีทั้งเด็กจากละตินอเมริกา เป็นต้นว่าจากแมกซิโก จากยุโรป พวกนี้มาจากออสเตรเลีย มาจากเช็ค แล้วแถวเอเชียก็เป็นเกาหลี มาเลเซีย จีน พวกนี้ซึ่งเข้ามาได้ ซึ่งโปรแกรมของนักเรียนในกลุ่มที่ 6 พวกนี้เป็นกลุ่มที่ข้อตกลงซึ่งมีค่อนข้างแยะ แล้วก็บูรพาก็เข้าไปร่วมในโปรแกรมที่เรียกว่า AUN ซึ่งเป็นความร่วมมือของมหาวิทยาลัยในกลุ่มอาเซียนอีกชุดหนึ่ง อันนี้ก็ไปรวมกับมหาวิทยาลัยในยุโรป คราวนี้ซึ่งมีมหาวิทยาลัย อินครูฟ ในออสเตรเลียเป็นแกนกลางที่สำคัญ แต่ว่าในออสเตรเลียก็มีร่วมอีกหลายมหาวิทยาลัย มีออสเตรเลีย เวียนนา ลินซ์ นอกจากยุโรปก็มีสเปน 2-3 มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมูเซียม มหาวิทยาลัยอูโด้ แล้วก็ในรัสเซียมี เซนต์ปีเตอร์เบิร์ก ยูนิเวอร์ซิตี้ ในเยอรมัน ฝรั่งเศส อังกฤษก็มีนะ เดนมาร์คก็มี ซึ่งมันก็มีในกรีซก็มี ซึ่งหลายตัวก็ร่วมกันอยู่ เพราะฉะนั้นตรงจุดนี้มันก็มีความหลากหลาย บูรพาก็ไปร่วมในโครงการที่เรียกว่า อาเซียนดูโอ เป็นความร่วมมือของมหาวิทยาลัยในเมืองไทยกับมหาวิทยาลัยในยุโรป ซึ่งแลกเปลี่ยนมีทั้งเด็ก-อาจารย์ แต่ว่าส่วนใหญ่ที่ผ่านมาแล้ว คือบูรพามักจะเสนออาจารย์ มีเด็กค่อนข้างน้อย ก็มีเด็กอาจจะแลกเปลี่ยนกับมหาวิทยาลัยปารีสในฝรั่งเศส เด็กฝรั่งเศสมาที่นี่ แล้วเด็กที่บูรพาก็ไปที่ปารีส เราพยายามที่จะร่วมกับอิตาลีเป็นต้นว่ามหาวิทยาลัยเทนโต แต่ส่วนใหญ่จะไปติดเฉพาะพวกอาจารย์ ใช่มะ อันนี้เด็กแลกเปลี่ยนก็จะเข้ามา ซึ่งอันนี้ก็เป็นภายใต้กรอบของความร่วมมือที่บูรพามีอยู่นั่นเอง เพราะฉะนั้นพยายามที่จะบอกว่าพวกหลักๆ นะ ที่นักเรียนมาบูรพา อย่างน้อยก็ 6 กลุ่มที่เห็นชัดเจนแล้วนะ แต่กลุ่มที่ 7 ก็ยังเปิดกว้างเอาไว้เพราะว่าอาจจะยังมีความหลากหลายส่วนอื่นๆ ที่นอกเหนือจากพวกพันธมิตร เพราะบางทีก็มีการแจ้ง มีการฝากเข้ามาเป็นช่วงสั้นๆ ก็มีแล้วแต่ ก็มีความหลากหลายอยู่อันนั้น

ผู้วิจัย อาจารย์ครับ แล้วนอกจากกลุ่มที่ 5 ที่เป็นกลุ่มกัมปงเฌอเตียลนแล้วนะครับ นักศึกษาในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านที่มีชายแดนในกลุ่มอินโดจีนนะครับ ส่วนใหญ่จะเข้ามาในช่องทางกลุ่มไหนครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ถ้าเป็นลาวเป็นกัมพูชาก็ต้องมีทุนนะ เป็นทุนในโปรแกรมต่างๆ ที่จะเล่าให้ฟัง ส่วนใหญ่แล้วนักศึกษาลาวที่เข้ามาที่บูรพาจะเป็นทุนของกระทรวงการต่างประเทศของไทย หรือว่าเป็นทุนของอัคเม็คซึ่งอยู่ในกลุ่มที่เกี่ยวข้องใน South –East Asiaแล้วก็อาเซียนอยู่ แล้วก็กลุ่ม GMS ที่ว่า หรือไม่ก็บางกลุ่ม อาจจะได้ทุนจากประเทศอื่น เป็นต้นว่าแหล่งทุนในยุโรป หรือว่าทุนเกี่ยวกับเรื่องขององค์กรระหว่างประเทศต่างๆ ทุนที่เห็นชัดเจนจากสวีเดน คือซีดาร์ก็ลงมาที่นี่ หรือว่า GTZ ของเยอรมันก็ส่งนักเรียนเข้ามาได้ เพราะฉะนั้นพวกนี้ก็ค่อนข้างมีความหลากหลาย แต่ว่าพวกกลุ่มเพื่อนบ้านก็ แต่บูรพาเองก็ให้ความร่วมมือในการจัดสรรทุนบางประเภทนะ เป็นทุนภายในเรื่องค่าเล่าเรียน ค่าที่พัก เรื่องเบี้ยเลี้ยงต่างๆ ซึ่งหลายคณะทำให้เป็นต้นว่า คณะโลจิสติกส์นักศึกษาทำให้อยู่กับมหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว ในการให้อาจารย์จากลาวมาเรียนที่นี่ คณะวิศวะ โครงการอบรมอะไรหลายๆ อย่างระยะสั้นเฉพาะด้านสำหรับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านบูรพาก็ทำให้เหมือนกัน เราก็ใช้งบของบูรพาแล้วอาจจะร่วมมือกับนักศึกษาเพียงเล็กน้อยอะไรต่างๆ

ผู้วิจัย ผมขออนุญาตย้อนกลับมาในกลุ่มที่หนึ่งที่อาจารย์บอกว่าเป็นกลุ่มที่มาเอง ส่วนใหญ่เป็นจีน มีนักศึกษาเพื่อนบ้านเราอินโดจีนมาด้วยตัวเองหรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ มีก็อาจจะเป็นเวียดนาม ที่มาเองหมายความว่านักศึกษาอาจจะจัดสรรทุนส่วนตัวจากครอบครัวหรือจากหน่วยงานนักศึกษาหรือว่าต้นสังกัดนักศึกษา เวียดนามจะเป็นตัวรองลงไปค่อนข้างเยอะในกลุ่มพยาบาล ในกลุ่มคณะศึกษา เป็นนักเรียนทุนจากประเทศเวียดนามทั้งนั้นเลย ซึ่งตอนนี้ที่เรากำลังประสานงานกับหน่วยงานในประเทศเวียดนามหลายแห่งเลยทีเดียว เพราะอาจจะมีการยกระดับคนที่ศึกษาในสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์เพื่อให้ได้รับปริญญาตรี แล้วก็มีแพทย์ค่อนข้างจะหลายคนทีเดียว อย่างเวียดนามต้องการมาเรียนปริญญาตรีที่บูรพาเพื่อที่จะไปเป็นผู้สอนทางพยาบาล ซึ่งโครงสร้างของแพทย์-พยาบาลของเวียดนามกับไทยนี่แตกต่างกันไป ซึ่งพวกกลุ่มเป็นกลุ่มที่เห็นชัดเจนเลยทีเดียว แต่กลุ่มอื่นที่เข้ามาเรียนโดยทุนส่วนตัวแล้ว ก็อาจจะค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับกลุ่มสองกลุ่มนี้นะ กลุ่มจีนกับกลุ่มเวียดนามซึ่งเห็นค่อนข้างชัด

ผู้วิจัย ผมมีความสงสัยอย่างนี้ครับว่า ทำไมสองกลุ่มนี้จึงเลือกประเทศไทย ทำไมนักศึกษาถึงเลือกบูรพาทั้งๆ ที่ถ้าข้ามไปอีกนิดก็เป็นมาเลเซีย ออสเตรเลีย สิงคโปร์ มาตรฐานการศึกษาอาจจะดีกว่าเรา..

ผู้ให้สัมภาษณ์ คือมันมีหลายอย่างด้วยกัน คือจีนส่วนหนึ่งต้องยอมรับเลยว่าหยุนหนานกับคุนหมิงแล้วก็กลุ่มอื่นๆ แล้วก็กวางสีมันติดกับเมืองไทย เพราะฉะนั้นพวกนี้จะคุ้นเคยกับเมืองไทยแล้วก็บางคนที่มาคือนักศึกษาอาจจะเรียนภาษาไทยหรือว่ารู้ภาษาไทย เพราะฉะนั้น

นักศึกษาก็อยากมาเรียนโปรแกรมที่ใช้สิ่งเหล่านี้นะ แล้วก็คิดว่าอันหนึ่งอยู่เมืองไทย นักศึกษาก็คงสบาย คือเท่าที่ถามๆ ดูนักศึกษาก็รู้สึกไม่ค่อยเครียดไม่ค่อยกังวลอะไร แล้วนักศึกษาก็กลับบ้านได้ง่ายส่วนหนึ่ง แล้วค่าเล่าเรียนค่าใช้จ่ายบ้านเราถูกกว่าเยอะ แล้วก็ตามที่ว่าตอนนี้ของ เวียดนามคนที่มาคิดว่าน่าจะเป็นคนอีกระดับหนึ่ง ถ้านักศึกษาร่ำรวยมากนักศึกษาอาจจะมองข้ามไปต่างประเทศ เพราะว่าคนเวียดนามนักศึกษามีญาติพี่น้องอยู่มากมายทั้งในยุโรป อเมริกา ออสเตรเลีย หรืออะไรก็แล้วแต่ ซึ่งตรงนั้นนักศึกษาคงประสานงานได้ แต่ส่วนหนึ่งนักศึกษาก็มองมาว่าเมืองไทยน่าอยู่ หรืออาจจะใกล้ คิดว่าตรงนี้น่าจะเป็นลักษณะพื้นฐานทั่วๆ ไปมากกว่า แต่อันหนึ่งที่เห็นชัดอยู่อันหนึ่งคือ นักศึกษาอาจจะมีรุ่นพี่หรือเพื่อนที่เคยมาอะไรต่างๆ แล้วเด็กจีนหลายๆ คนระหว่างที่นักศึกษาเรียนอยู่ตอนที่ปีก่อนหน้านั้นนะ นักศึกษาอาจจะเคยมาเยี่ยม เคยมาเที่ยว เคยมาช่วงสั้นๆ พอถึงเวลาที่จะมาได้จริงๆ นักศึกษาก็เข้ามา

ผู้วิจัย ผมได้ฟังมาก็คือเรื่องของข้อตกลงในการทำสัญญาความร่วมมือ แล้วมีการรับนักศึกษาจากประเทศเพื่อนบ้านกับต่างประเทศมีการคัดเลือกอย่างไรบ้างครับอาจารย์

ผู้ให้สัมภาษณ์ ถ้าถามส่วนตัวจริงๆ จะเห็นว่าประชาสัมพันธ์ของ ม.บูรพาค่อนข้างอ่อนนะ เพราะว่าเวปไซต์ก็ยังไม่ค่อยสมบูรณ์ ก็ยังได้ข่าวว่าเปิดไปก็ไม่เจอ หาข้อมูลก็ไม่ค่อยมีอะไรอย่างนั้น ซึ่งตรงจุดนี้ไม่รู้เหมือนกันว่าใครจะต้องเป็นคนรับผิดชอบ แล้วก็เอกสารของบูรพาความไม่ชัดเจนมีเยอะ จนป่านนี้เอกสารที่จะโฆษณามหาวิทยาลัยในภาพรวมก็ยังไม่ออกจนป่านนี้ ชุดเก่าๆ ก็ยังพอมีอยู่ แต่ว่าส่วนหนึ่งก็คือ ม.บูรพาเข้าไปร่วมงานนิทรรศการซึ่งอาจจะจัดโดยทบวงมหาวิทยาลัย จัดโดยสถานกงสุลของไทยในต่างประเทศ จัดโดยกระทรวงพาณิชย์ หรือแม้กระทั่งเราก็เดินทางไปเยี่ยมเครือข่ายเหล่านั้น หรือว่ามหาวิทยาลัยเครือข่ายเหล่านั้นเวลานักศึกษามาเมืองไทย เราก็ได้ต้อนรับขับสู้ แล้วก็ได้นำเสนอโปรแกรมอะไรต่างๆ และสำคัญการที่บูรพาเข้าไปเป็นสมาชิกองค์กรอะไรต่างๆ ระหว่างประเทศเกี่ยวเนื่องกับการศึกษาหลายอัน ส่วนเหล่านี้เป็นส่วนที่ตัวช่วยค่อนข้างมากเลยทีเดียว แต่อีกใจหนึ่งคิดว่า เรายังต้องทำอะไรอีกมากกว่านี้สำหรับเรื่องของการทำประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัย

ผู้วิจัย อาจารย์ครับ การที่เราจะเป็นสถาบันการศึกษาที่จัดการศึกษาให้กับนักศึกษาต่างชาตินะครับ เราต้องมีการเตรียมความพร้อมของตัวเราเองยังไงบ้างครับ ในด้านพื้นฐาน...

ผู้ให้สัมภาษณ์ ในด้านการสอน หลักสูตร ความเหมาะสม แล้วก็สิ่งที่สำคัญคือ ความพร้อมของหลักสูตรและบุคลากรในมหาวิทยาลัย เอง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของหอพัก ความปลอดภัย เรื่องของการประกันสุขภาพ การดูแล แล้วก็การติดต่อประสาน เป็นเรื่องที่ต้องทำเอาไว้ทั้งหมด

เลย ซึ่งจริงๆ คิดว่าบูรพามีได้ระดับหนึ่งเท่านั้น แต่ถ้าถามว่ามันน่าพอใจหรือไม่ คิดว่าไม่ ยังต้องทำอะไรอีกไม่น้อย เพราะว่า ยกตัวอย่างเวลานักเรียนต่างชาติซึ่งพูดอังกฤษได้บ้าง แต่พูดไทยไม่ได้หรอก เวลาไปติดต่อหน่วยงานบางหน่วยงานนักศึกษาอาจจะขาด เพราะว่าคนของเราไม่สามารถที่จะทำงานกับนักศึกษาในลักษณะที่เป็นภาษาอังกฤษหรือที่พอจะฟังกันรู้เรื่องได้ และสิ่งที่สำคัญคือ ที่อย่างที่ผมบอกต้องเตรียมคนของเรา ไม่ว่าจะเป็นคุณภาพของผู้สอน เรื่องของหลักสูตร เรื่องของห้องสมุด เรื่องของห้องปฏิบัติการต่างๆ แต่คนของเราเองที่เป็นเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับคนเหล่านี้ ก็จะต้องเตรียมในเรื่องของความเป็นนานาชาติ ในเรื่องของ Service mind คือบางคนพอเป็นเด็กต่างชาติมาก็ไม่พูดไม่จาเลย หรือว่าไปอะไร พูดไม่เพราะไม่อะไรต่างๆ ซึ่งอันนี้ก็ได้ยินมาเหมือนกัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นเรื่องที่เราจะต้องเตรียมอยู่เหมือนกัน

ผู้วิจัย อาจารย์ครับ รบกวนอาจารย์ขยายความคำว่าคุณภาพของผู้สอนหน่อยครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ คุณภาพของผู้สอน เห็นชัดเจนคือภาษา เพราะว่ามาตรฐานจะใช้สอนภาษาอังกฤษหมด นานาชาติ ภาษาอังกฤษจะต้องแตกฉาน ต้องพูดในลักษณะที่รู้เรื่องได้ วิธีการสอนแน่นอนต้องมีการนำเสนอในลักษณะที่นักศึกษาเข้าใจ คือจะต้องมีการเตรียมมีการอะไรต่างๆ ต้องเข้าใจในกลุ่มนักเรียนที่มากันมีความหลากหลาย มันก็มีเรื่องของจิตวิทยาต่างๆ แตกต่างกันไปไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการนำเสนอหรือว่าการอะไรต่างๆ ซึ่งตรงสิ่งนี้ยังคิดว่าผู้สอนเองเป็นกลุ่มที่จะต้องเตรียม เพราะว่าเราจะได้ยินอยู่เสมอเลยว่าบางทีผู้สอนที่ไปสอนในกลุ่มวิชาต่างๆ เหล่านั้น เพียงแต่ว่าได้ดีกรีตรงนั้น แล้วก็ไปสอน ซึ่งส่วนตัวเห็นว่าการสอนมันเป็นศิลปะนะ แล้วก็เป็นศิลปะที่ค่อนข้างรุนแรงแล้วก็ลึกซึ้ง ตอนนี้ถ้าตัวคุณเองมองไม่เห็นสิ่งเหล่านี้ ตรงจุดนั้นก็เป็นเรื่องไม่ได้หมายความว่าคุณจะประสบผลสำเร็จได้ แล้วตอนนี้การสอนนักเรียนต่างชาติก็ต้องเข้าใจอยู่ว่านักศึกษาจะมีอะไรที่ค่อนข้างจะแตกต่างจากเด็กไทยที่คุ้นเคยเหล่านั้น ซึ่งก็คงจะไม่ใช่วิธีการเดียวกัน แต่ต้องเป็นสิ่งที่เกิดจากการเข้าใจแล้วความมุ่งมั่นที่จะทำในระดับนั้น

ผู้วิจัย อาจารย์ครับ เท่าที่ ม.บูรพาจัดการเรียนการสอนให้กับนักศึกษาต่างชาติมานะครับ พอนักศึกษาเริ่มมาเรียนแล้ว ตัวนักศึกษาเองประสบปัญหาอะไรบ้างครับ ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอน

ผู้ให้สัมภาษณ์ คือตรงนี้ตัวอาจารย์เองไม่ได้เข้าไปยุ่งโดยตรงซักเท่าไหร่นะ ไม่ว่าจะเป็นในโปรแกรมหรือว่าในหลักสูตรเอง เพราะตรงนั้นมันไม่ใช่ เป็นช่องที่อาจารย์จะต้องเข้าไปดูแล แต่ที่ได้ยินกันมาบ้าง คือได้ยินมาว่าเด็กบางคนนักศึกษาก็มีปัญหาเรื่องภาษาอยู่แล้ว แล้วก็ภาษาของผู้สอนก็เป็นปัญหาดั้งเดิมนะว่าคือไม่เข้าใจ อาจารย์บางคนนักศึกษาอาจจะมี

ปัญหาแตกฉานในเรื่องของการสื่อ นักศึกษาอาจจะไม่ได้สื่อถึงจุดนั้น ซึ่งก็เป็นปัญหาที่เกิดขึ้น แล้วก็อาจจะเคยได้ยินเองเลยว่า เด็กนักศึกษาบอกว่า แต่อาจจะได้ยินมาจากเสียงสะท้อนจากอาจารย์ชาวต่างชาติบางคน ว่าอาจจะขาดความสนใจในการที่จะสอน แล้วทำให้เด็กไม่สามารถที่จะติดตามหรืออะไรต่างๆ ได้ แล้วก็เด็กบางคนบอกว่า อาจารย์ภาษาคงไม่ถึงกับดีพอ เพราะอย่านั้นนักศึกษาก็เลยไม่ค่อยเข้าใจในเรื่องภาษา ประมาณนั้น ก็ผูกพันกันไปนะ อย่างเรื่องอื่นที่ ม.บูรพายังคิดว่าเด็กส่วนใหญ่บังเอิญเป็นเด็กจีน ซึ่งอาจจะมีธรรมชาติอะไรบ้างอย่าง นักศึกษาคล้ายๆ กับเด็กไทยอยู่ในเรื่องของขนบธรรมเนียมประเพณี ซึ่งนักศึกษาก็ปรับตัวได้ค่อนข้างเร็วในสิ่งเหล่านี้นะ แล้วก็มีเด็กจีนไม่น้อยเหมือนกันที่ตอนแรกๆ เลยคิดว่านักศึกษาก็อาจจะมีอะไรเล็กน้อย แต่บังเอิญนักศึกษามีเพื่อน มีคนไทย มีเพื่อนคนจีน ซึ่งตอนนี้ก็มีความหลากหลาย มีถึงสี่-ห้าร้อยคน มันก็เลยดูดีขึ้น แล้วสิ่งที่เราแก้ ก็หลายแห่ง เป็นต้นว่าวิทยาลัยนานาชาติบ้าง กลุ่มคณะมนุษย์บ้าง กลุ่มพวกคณะการจัดการท่องเที่ยวพวกนี้ ก็อาจจะมีอาจารย์ชาวจีน ซึ่งก็เป็นนักเรียนรุ่นพี่หรือที่โตกว่าซึ่งเรียนปริญญาโท-ปริญญาเอกที่นี่ ก็เป็นอาจารย์พี่เลี้ยง คอยดูแล ก็ทำให้ตรงนี้คงจะดูดีขึ้นหรืออะไรต่างๆ เหล่านั้น แต่ว่าอันอื่นก็ยังคิดว่าก็ไม่ถึงกับเป็นตัวที่ใหญ่โต แต่สิ่งที่ควรจะคือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของคุณภาพมากกว่า

ผู้วิจัย แล้วในตัวของมหาวิทยาลัยเราเองนะครับ มีปัญหาอุปสรรคที่ต้องปรับตัวเมื่อนักศึกษามามหาวิทยาลัยแล้ว เราต้องปรับตัว ต้องแก้ไขตัวเอง อาจารย์คิดว่า..

ผู้ให้สัมภาษณ์ หลายๆ มหาวิทยาลัยนักศึกษาก็ต้องแก้ไข ยกตัวอย่างเช่นเรื่องหอพักนักศึกษาก็พยายามที่จะสร้างและพยายามที่จะเตรียมอะไรหลายๆ อันอยู่ แต่ทีนี้เรื่องของความต้องการส่วนบุคคลอันนี้บางทีมันก็เป็นปัญหาอยู่ได้ เป็นต้นว่าบางคนต้องการให้มีกระติกน้ำร้อน บางคนต้องการให้มีแอร์ บางคนต้องการให้อย่างโน้นอย่างนี้อย่างนั้น ในเรื่องของลักษณะของที่พักนะ ซึ่งตรงจุดนี้นักศึกษาก็พยายามทำเท่าที่จะเป็นไปได้ เพราะว่าไอ้เรื่องติดเครื่องน้ำร้อนมันก็ไม่ได้ธรรมเนียมของบ้านเรา เพราะว่าบ้านเราถือว่ามันร้อนอยู่แล้ว แล้วเราก็ไม่ค่อยอาบน้ำร้อนกัน แต่นักเรียนจีนบางทีด้วยความเคยชินนักศึกษาก็ต้องอาบน้ำร้อน นั่นคือสิ่งแรกที่เป็นปัญหาที่มันเกิดขึ้น แล้วก็ปัญหาบางเรื่องอย่างเรื่องโทรศัพท์สาธารณะระหว่างประเทศ ใน ม.มีปัญหาค่อนข้างมาก เพราะว่ามีจุดค่อนข้างน้อยนะครับ ในการที่จะให้บริการ จริงๆ ตรงนี้เราเคยพยายามกับองค์การโทรศัพท์มาอยู่พอสมควรเหมือนกัน ไม่แน่ใจว่าตอนนี้เปิดไปถึงไหนแล้ว แต่เรื่องอื่นในแง่ของอาหารการกินอะไรต่างๆ โดยเฉพาะกับนักเรียนส่วนใหญ่แล้วเท่าที่ฟังดูก็ไม่มีปัญหา แต่ว่าพวกนี้ที่มา ผลสุดท้ายนักศึกษาก็ปรับตัวได้นะ แล้วก็มารวมตัวกันอยู่ อย่างนักเรียน

อินโดนีเซียนักศึกษาก็มารวมตัวกันที่หอแห่งหนึ่งอะไรประมาณนั้น นักเรียนลาวนักศึกษาก็มาแล้วนักศึกษาก็ช่วยกัน เราก็คอยดูแลคอยดึงอะไรไปต่างๆ ผลสุดท้ายก็เป็นตัวนี้ได้ แต่ในแง่ของมหาวิทยาลัยที่อาจารย์บอกว่าที่ควรจะปรับตัวตอนนี้ก็คือในหลายเรื่อง คือเรื่องของผู้สอน ในเรื่องของหลักสูตร ในเรื่องของการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องของเป็นต้นว่าเรื่องการลงทะเบียน เรื่องของการจ่ายเงิน เรื่องของระบบสุขภาพ เป็นเรื่องที่จะต้องแก้ไขแล้วก็ทำให้สอดคล้องกันไป โดยเฉพาะการเตรียมคนในการที่จะรองรับสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องสำคัญ

ผู้วิจัย อาจารย์ครับ ถ้าผมจะขออนุญาตขอความกรุณาอาจารย์ เหมือนกับการทำ SWOT ให้กับระบบการศึกษาของประเทศไทยนะครับ ว่าเรามีจุดแข็งจุดอ่อน โอกาสหรืออุปสรรคในการที่จะเป็นศูนย์รวมของการศึกษาให้กับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน ขออนุญาตรบกวนอาจารย์

ผู้ให้สัมภาษณ์ อาจารย์คิดว่าจุดอ่อนนี่คือเรื่องภาษา คุณภาพของคน ซึ่งเห็นชัดเจน จุดอ่อนที่ชัดเจนในระบบการศึกษาของไทยบ้านเรานี่เปลี่ยนแปลงกันเร็วมาก จนจะดำเนินการสร้างซักอย่างต้องปรับ แล้วเดี๋ยวระเบียบใหม่อะไรต่างๆ เข้ามาแล้วซึ่งไม่แน่นอน เป็นจุดด่างพร้อยแล้วก็ทำให้การมีความสามารถในการแข่งขันของเราอ่อนแออย่างรุนแรงเลยทีเดียว แล้วก็คิดว่าจุดอ่อนอันหนึ่งอาจจะเป็นนิสัยของคนไทย คือคนไทยนี่ไม่ค่อยมองกลุ่มอื่นๆ ที่ทำงานด้วยกัน ไม่รู้สิ อาจจะไม่ค่อยมองนักศึกษาในลักษณะที่เป็นมิตร ลักษณะที่เป็นผู้ร่วมงานที่จะได้แชร์ การที่จะเสริมพลังกัน แต่อาจจะไปมองในแง่ที่เป็นศัตรู หรือว่าเป็นคู่แข่งเป็นส่วนใหญ่ เป็นต้นว่าระหว่างมหาวิทยาลัย ซึ่งสังเกตเห็นชัดเจนเลย มหาวิทยาลัย สถาบันการศึกษา ความไม่ไว้วางใจต่อกันสูงมาก อยู่เมืองไทย สมมติตอนนี้คุณอายุ 30-40 นะ เห็นหรือเปล่าว่าเมืองไทยพยายามมากมายก่ายกองในการที่จะทำ Transfer Credit กันระหว่างมหาวิทยาลัย ทำได้หรือเปล่า เกิดขึ้นมาหรือเปล่า เพราะแต่ละคนยังคิดว่าตัวเองวิเศษอยู่ แม้กระทั่งมหาวิทยาลัยเดียวกัน ระหว่างคณะแยกกันได้หรือเปล่า เสริมกันได้หรือเปล่า เพราะฉะนั้นโครงการบางโครงการที่เคยทำกันไว้ ยกตัวอย่างอย่าง UMAP ที่เราทำ Transfer Credit มา บางทีเด็กไปเรียนแล้วกลับมาเทียบโอนไม่ได้ บางคณะนี่เห็นชัดเจนเลย เราก็เลยบอกเพราะฉะนั้นคุณต้องใส่ไว้ในใบแสดงผลการศึกษาให้เด็ก สิ่งต่างๆ เหล่านี้ครับที่คิดว่าเป็นตัวอ่อนค่อนข้างมาก จุดแข็ง อย่างที่บอกว่าเราจะเป็นอะไรต่างๆ ก็คือเรามีความหลากหลาย เรามีความหลากหลายในมหาวิทยาลัย เรามีความหลากหลายในโปรแกรมค่อนข้างแยะ อย่างคิดว่า ซึ่งเรามีสถาบันการศึกษามากมายทั่วประเทศ เรามีความหลากหลายในทุกระดับตามความต้องการของคุณ คุณต้องการ

ระดับไหนล่ะ ต้องการประเภทไหนล่ะที่มันมีหมด แล้วการที่มหาวิทยาลัยเพิ่มเติมเข้ามา เรายังคิดว่าจำนวนที่นั่งหรือ ความเชื่อมั่นของเด็กที่จะเข้ามา อันนี้มันก็เป็นจุดแข็งที่ค่อนข้างทำได้พอสมควรเลยทีเดียวนะ ซึ่งสิ่งตรงจุดนี้ก็น่าจะนำมาให้มันเกิดประโยชน์ แต่คิดกันแล้วว่าตรงจุดนี้ คุณก็ต้องเปิดโอกาสของตัวเองนะ โอกาสซึ่งจะได้ทำสิ่งเหล่านั้นออกมาได้ แต่ว่าบ้านเราเอง เราก็มีตัวทดสอบที่เห็นชัดเจนเลยทีเดียวว่า คือเพื่อนบ้านนักศึกษาก็โต แล้วเพื่อนบ้านนักศึกษาก็เตรียมมาค่อนข้างชัดเจน มีแผนอย่างเรียบร้อย มาเลเซียนี่คุณอย่าไปเทียบ บอกได้คำเดียวเลย มหาวิทยาลัยในมาเลเซียตอนนี้กลายเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยชัดเจนแล้ว อยู่ที่ ม.มลายา อยู่ที่ Sci.Malesia ที่ปีนัง อยู่ที่เคบังซาน พวกนี้เป็น 3 สมาชิกในเครือข่ายของ AUN มหาวิทยาลัยอุตระที่อยู่ข้างบน แล้วก็มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมาลา อะไรต่างๆ ซึ่งเห็นชัด ซึ่งตรงจุดนี้ แล้วฐานของนักเรียนต่างชาตินักศึกษามีค่อนข้างชัด อะไรต่างๆ หลายๆ อย่าง เวียดนามโตขึ้นมา เวียดนามไอ้โปรแกรมนานาชาติที่เราเคยหวังจะไปดึงเด็กเวียดนามต่อไปข้างหน้า อาจารย์คิดว่ามันอาจจะเปลี่ยนแปลงไป เพราะเวียดนามนักศึกษาสร้างโรงเรียนนานาชาติ มหาวิทยาลัยนานาชาติ ระดับนานาชาติขึ้นมาเองค่อนข้างเยอะเหมือนกันเลยทีเดียว แล้วก็มหาวิทยาลัยต่างชาติที่ไปร่วมมือ ลักษณะเป็นโปรแกรมระยะสั้นให้กับเวียดนาม ที่เห็นได้ชัดเจน โมแนชพยายามลงที่เวียดนามเหมือนกัน ที่โฮจิมินห์เป็นValuable Engineer of Technology อันนั้นลงชัดเลย เพราะฉะนั้นมันก็เป็นลักษณะ คือ การแข่งขันกับเพื่อนบ้าน ซึ่งเราไม่ค่อยทัน แล้วเมืองไทยที่อาจารย์บอก ลักษณะที่สำคัญอย่างชัดเจนก็เหมือนกับจุดอ่อน คือ นโยบายของรัฐบาล คือไม่แน่นอน เปลี่ยนแปลงชัดเจน แล้วก็ยังมีความหวาดระแวงในเรื่องของเพื่อนบ้านอยู่ ก็ยังเป็นอยู่จนกระทั่งเดี๋ยวนี้ แล้วก็เราไม่มีความชัดเจนในการที่จะทำให้นักศึกษามีความเชื่อมั่น เห็นว่าเราสามารถเป็นผู้นำนักศึกษาได้ซึ่งต่างจากมาเลเซีย มาเลเซียทำ มาเลเซียให้ทุนกัมพูชา ยกตัวอย่างว่ามหาวิทยาลัยอุตระ ซึ่งอยู่ทางตอนเหนืออยู่ใกล้กับชายแดนไทย ให้ทุนทีละ 120 ทุนเลย อยู่มาเลเซีย 1 ปีหลักสูตรปริญญาโท หลักสูตรผู้บริหาร 1 ปี ปริญญาโท รัฐศาสตร์ รัฐกิจต่างๆ อยู่มาเลเซียเลย 120 คนแล้วกลับไปเป็นผู้บริหารหน่วยงานต่างๆ ในแขนง สมมติ 3 รุ่น 4 รุ่นได้ 400-500 คนแล้ว เพราะฉะนั้นคนที่จบปริญญาโทจากมหาวิทยาลัยนี้ในกัมพูชา ซึ่งจะเป็นผู้คุมหัวหาดอะไรต่างๆ มากมายก่ายกอง ซึ่งเป็นกลยุทธ์ที่นักศึกษามีแต่ได้กับได้ แต่ไทยทำหรือเปล่า ไม่เคยทำ เราจะไปเอามาก็กลัวนั่นกลัวนี่ไม่เคยยื่นให้ ไทยเองระบบของการเมืองในเรื่องของเกี่ยวกับเรื่องของการศึกษาให้เพื่อนบ้าน เป็นตัวบั่นทอนแล้วก็เป็นตัวที่ไม่แสดงออกมาให้เห็นเลยว่าต้องการที่จะอยู่กับเพื่อนบ้าน ก็เหมือนกับที่อาจารย์ว่าไง ก็เหมือนกับในคน

ไทยด้วยกันเองหวาดระแวงโดยตลอด กลัวคนนั้นได้ดี กลัวอย่างโน้นอย่างนี้ ก็เลยเป็นอย่างนี้ นี่คือ SWOT ในการมอง

ผู้วิจัย อาจารย์ครับ ปัจจุบันการสนับสนุนจากรัฐบาล ผมขออนุญาตให้อาจารย์ขยายภาพครับว่า ปัจจุบันนี้รัฐบาลได้สนับสนุนสถาบันการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องของการให้การศึกษากับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน ตอนนี้รัฐบาลทำอะไรไปบ้างครับ ที่เราได้จากรัฐบาล

ผู้ให้สัมภาษณ์ ตรงนี้เป็นเรื่องที่น่าละอาย และเป็นเรื่องที่น่าเสียดายก็อย่างที่บอกไปเมื่อสักครู่ คือโอกาสมันมีแต่เราไม่ได้ทำไง เกาหลีเวลาลงให้กับเวียดนามทีสร้างศูนย์ใหญ่เลย ญี่ปุ่นลงให้กับเวียดนาม มหาวิทยาลัยเวียดนามแม้แต่เจ้าหน้าที่ฮานอย ญี่ปุ่นสร้างศูนย์การศึกษาใหม่เลย ญี่ปุ่นลงให้มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว สร้างศูนย์ใหญ่เลย แต่เมืองไทยกะปริบกะปรอยมาก จะทำอะไรนิดๆ หน่อยๆ ไม่เห็นเนื้อไม่เห็นหนัง ถ้าเป็นข้อสรุปอาจารย์บอกได้คำเดียวอย่าไปหวังอะไรเลย

ผู้วิจัย ครับ ถ้าจะเป็นลักษณะของข้อเสนอแนะที่ว่า เราจะต้องการการสนับสนุนอะไรจากรัฐบาลเพิ่มเติม อาจารย์จะเสนอแนะยังไงว่าเราต้องปรับตัวยังไงบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์ ยกตัวอย่างเช่นว่า ต้องมองภาพใหม่ทั้งหมดเลย ให้มองเพื่อนบ้าน ในกลุ่ม ให้มองว่าเขาเป็นเพื่อนของเรา ให้มองเหมือนกับนักศึกษาเป็นญาติเรา แล้วเราก็นำเสนอในสิ่งเหล่านี้ มีอะไรล่ะที่คุณทำให้เพื่อน มีอะไรล่ะที่คุณทำให้ญาติ ทำให้คนเหล่านั้น คุณก็ทำสิ่งนั้น ไม่ใช่มองแต่ว่านักศึกษาจะมากอบโกย นักศึกษาจะมาปรับตัว นักศึกษาจะดีไปกว่าเรา เดี๋ยวนักศึกษาจะกลับมาทิ่มมาแทง มาด่า มาว่าอะไรต่างๆ ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าอายแล้วก็ควรจะสูญพันธ์ไปนานแล้ว หลายๆ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับสิ่งเหล่านี้ อาจจะมีความรู้สึกส่วนตัวว่าคนที่ดูแลหรือว่ารับผิดชอบหรือตัดสินใจ ยังมองสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องอะไรก็ไม่รู้

ผู้วิจัย ท่านครับ นโยบายหรือยุทธศาสตร์ของ ม.บูรพาต่อจากนี้ในเรื่องของการจัดการศึกษาให้กับนักศึกษาต่างชาติ บูรพามีนโยบายหรือยุทธศาสตร์ยังไงต่อไปครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ อาจารย์คิดว่าเป็นเรื่องน่าสนใจอยู่อย่างหนึ่ง เพราะว่าคุณคงเข้าใจว่าเดิมบูรพาไม่มีสิ่งเหล่านี้เลย แต่ตอนนี้ ในสายตาของสถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งในเมืองไทยของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กระทรวงศึกษาของ สกอ. หรือของใครต่อใคร แม้กระทั่งหน่วยงานอื่นๆ แล้วก็ประเทศเพื่อนบ้านหรือกลุ่มอื่นๆ นักศึกษาคิดว่า ม.บูรพาเป็นกลุ่มหนึ่งในมหาวิทยาลัยในเมืองไทยที่ดำเนินการสิ่งเหล่านี้ไปได้ไกลเลยทีเดียว แล้วก็คุณคาดไม่ถึงส่วนตัวนะ เวลา สกอ.จะพูดถึงจุดนี้ นักศึกษาจะมองที่บูรพา มาถามกลยุทธ์ มาขอกลยุทธ์ที่บูรพา แม้กระทั่งหน่วยงานของฟูลไบร์ท

ผู้วิจัย ครับ แล้วอีก 5-10 ปีข้างหน้าเราจะมียุทธศาสตร์หรือวิธีการยังไง

ผู้ให้สัมภาษณ์ คือของบูรพายังคิดว่านี่คือส่วนที่ควรจะเร่งนะ แต่ว่าจะต้องเตรียมทั้งระบบอย่างที่บอกว่ากลยุทธ์ ที่ทำมาอาจารย์คิดว่าเราเดินทางไม่ได้ผิดพลาดอะไรหรอกนะ แต่ทีนี้คิดว่าสิ่งที่ควรจะทำเพราะว่ามันไม่ได้กับบูรพาเท่านั้นแต่มันก็จะออกไปเห็นชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องผลประโยชน์ของบ้านเมือง แล้วก็ในการที่จะประกาศให้เห็นว่าเราสามารถที่จะก้าวไปสู่จุดที่เราอยากจะทำนั้นได้ แต่ยังคิดว่าที่บอกว่าภายใน 5 ปีนี้บูรพาก็จะต้องมีแผนที่ชัดเจนในการที่จะปรับปรุงภายในแล้วก็แก้ออกไปเป็นข้างนอกซึ่งอันนั้นมันจะเข้ามาเองเพราะว่าส่วนตัวอาจารย์เองแล้ว อาจารย์เคยบอกเสมอว่าการศึกษานานาชาติไม่ว่าเป็นระดับไหนก็แล้วแต่ มันไม่ใช่หลักสูตรภาษาอังกฤษ มันไม่ใช่หลักสูตรภาษาจีน มันไม่ใช่ มันอยู่ที่ตรงคุณค่า คือที่คุณมา นั่นล่ะมันอยู่ที่ตรงนั้น ใครๆ วิ่งมาหาคุณสอนเป็นภาษาอะไรก็แล้วแต่ ใครวิ่งมาหา อันนั้นคือความเป็นนานาชาติอยู่ในเครดิตตัวของมันเอง แต่อย่างว่าเพราะภาษาอังกฤษมันก็เป็นเครื่องมือในปัจจุบัน เพราะฉะนั้นการที่เราใช้ภาษาอังกฤษแล้วก็พยายามฟูมฟักแล้วทำให้มองให้เห็นความสามารถตรงจุดนี้ ก็สอดคล้องกันกับตัวที่ว่าอันนั้นได้ เป็นการแก้ภายใน

ผู้วิจัย ครับ ขอบพระคุณอาจารย์มากครับ....

บทสัมภาษณ์
คณบดีคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

ผู้วิจัย โครงการวิจัยที่พวกเราดำเนินการอยู่เป็นโครงการศึกษาความพร้อมของสถาบันการศึกษาของไทยในการเป็นศูนย์กลางทางการศึกษาครับ กระทรวงการศึกษามีนโยบายที่จะส่งเสริมให้เมืองไทยเป็นศูนย์กลางของการศึกษา ในกลุ่มประเทศอินโดจีน ทางเหนือมองที่ GMS ตัวแม่โขงครับ และทางใต้มองมาเลเซียบางส่วน โดยเฉพาะมาเลเซียตอนบน ทางใต้ทีมวิจัยไม่ได้เน้นหนักเท่าไหร่ ตอนนี้ปัญหาของเราก็คือ ไปทบทวนวรรณกรรมแล้ว แต่ไม่ค่อยพบวรรณกรรมตัวไหนที่จะเป็นเครื่องชี้วัดได้ว่า แค่ไหนจึงจะเรียกว่ามีความพร้อมสำหรับสถาบันการศึกษาที่จะเป็นศูนย์กลางในการรองรับนักศึกษาต่างชาติ ตอนนี้ทางทีมวิจัยจึงได้ลงพื้นที่เพื่อทำการ in-depth จากสถาบันการศึกษาที่มีประสบการณ์ในการจัดการศึกษาให้กับนักศึกษาต่างชาติ ซึ่งสถาบันการศึกษาในกลุ่มนี้จะรู้ว่าต้องมีการเตรียมตัวหรือเตรียมความพร้อมกันแค่ไหนอย่างไร ตอนนี้ต้องขออนุญาตเริ่มต้นเรียนถามอาจารย์ว่า ทางมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงปัจจุบันนี้มีสัดส่วนนักศึกษาต่างชาติมีมากน้อยแค่ไหนเป็นนักศึกษาจากประเทศไหนบ้างครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ นักศึกษาต่างชาติแม่ฟ้าหลวงตอนนี้มี 100 คน ส่วนใหญ่มาจากประเทศจีน ประเทศภูฏาน ส่วนที่มาจากกลุ่มประเทศอินโดจีนก็มีประเทศลาว ประเทศกัมพูชา ประเทศญี่ปุ่นเป็นส่วนน้อย แต่ส่วนใหญ่มาจากประเทศจีน

ผู้วิจัย นักศึกษาเหล่านี้มาด้วยวิธีการยังไงครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ แนะนำสถาบันในเว็บไซด์ ว่าเราพร้อมที่จะสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยส่งเจ้าหน้าที่ไป road show ในต่างประเทศ ส่วนใหญ่ในเว็บไซด์นี้ก็ได้ แต่ว่า road show จะได้รับความสนใจมากกว่า แต่ละครั้งมีคนสนใจประมาณ 40-50 คน อันนี้เพิ่งเป็นปีที่สองที่เริ่มมี ต่อไปก็คงจะมีมากขึ้น แต่ตอนนี้การทำเป็นศูนย์ International ไม่ใช่ทำง่ายๆ คงจะคุยกันในโอกาสต่อไป

ผู้วิจัย การที่มหาวิทยาลัยจะจัดการศึกษาสักแห่งหนึ่ง จะเตรียมตัวเพื่อที่จะรองรับนักศึกษาต่างชาติต้องเตรียมพร้อมในเรื่องอะไรบ้างครับอาจารย์

ผู้ให้สัมภาษณ์ ต้องทำทั้งระบบ อย่างเช่น จากตัวหน่วยงานที่จะสอนต้องมีความพร้อมที่จะสอนเป็นภาษาอังกฤษ การสอนเป็นภาษาอังกฤษนั้นแตกต่างจากการสอนเป็นภาษาไทยมากๆ เวลานี้อาจารย์อยากจะบอกว่าอาจารย์มหาวิทยาลัยเรา แค่คิดว่ามี ไม่ถึง 15 เปอร์เซ็นต์ ที่จะสอนเป็นภาษาอังกฤษได้จริงๆ นะ ไม่ได้หมายความว่าอาจารย์มหาลัยเราไม่มีความรู้นะ แต่ว่าคนที่จะสอนเป็นภาษาอังกฤษได้ มันจะต้องมีความเชี่ยวชาญทางด้านภาษา แล้วก็มีความเชี่ยวชาญใน

ด้านสาขาวิชา ส่วนใหญ่เราจะมีอาจารย์ที่เชี่ยวชาญในด้านสาขาวิชา แต่ภาษาอังกฤษมันคนละเรื่อง เราไม่ได้ใช้ ไม่ได้อะไร มันก็เป็นธรรมดา มันจะเชี่ยวชาญอย่างใดอย่างหนึ่ง ทีนี้จะสอนหลักสูตร English Program หรือ International Program มันต้องการคนที่มีความรู้ทั้งสองอย่าง คือหนึ่งถ่ายทอดเป็นภาษาอังกฤษก็ได้ สองจะต้องมีความรู้ในเนื้อหาสาระตรงนี้เป็นอย่างดี ซึ่งอาจารย์คิดว่าตอนนี้เริ่มมีมหาลัยหลายๆ แห่งที่จะสอนเป็นภาษาอังกฤษมากขึ้น ABAC สอนเป็นภาษาอังกฤษ มหิดลเริ่มมีคลาสเป็นภาษาอังกฤษ นะครับ แม่ฟ้าหลวงเริ่มประกาศตัวว่าจะใช้ภาษาอังกฤษ จะถามว่าเราใช้ได้จริงๆ หรือเปล่า ก็ยังใช้ได้ไม่เต็มที่ สิ่งแรกก็คือ ต้องเตรียมบุคลากรที่จะสอน สองระบบรองรับต่างๆก็ต้องเป็นภาษาอังกฤษด้วย สิ่งแวดล้อมต่างๆ ต้องเป็นภาษาอังกฤษด้วย เพราะว่าตรงนี้ยิ่งยาก บุคลากรของมหาลัยที่จะให้รองรับตรงนี้ อาจารย์คิดว่า แต่มันก็แก้ได้นะ คือหมายความว่าต้องทำให้ฝ่ายความสัมพันธ์ระหว่างประเทศให้แข็ง เราก็จะรองตรงนี้ได้เหมือนกัน แต่ว่าตอนนี้เรากำลังเดินไปในทิศทางนั้นละ จะถามว่าเราจะเป็นศูนย์กลางได้หรือไม่ ตรงนี้ยังมีปัจจัยอื่นๆ อีกเยอะนะ สมัยก่อนนี้ประเทศไทยจะเป็นประเทศที่การเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษค่อนข้างอยู่ในชั้นแนวหน้าเดี๋ยวนี้ถ้าเทียบกันในทวีปเอเชีย เราอยู่ในระดับที่ 8 เราถอยมาเยอะนะ เราถอยมาเยอะมาก เพราะว่าเราขาดความพร้อมในด้านบุคลากรผู้สอนหนึ่ง สอง ตัวผู้เรียนเอง นักเรียนไทยเราไม่อ่าน ถ้าเอกลักษณ์ดูการสัมภาษณ์ของครูเคท คุณอิสระ สุนทรวัฒน์ แล้วมีอีกคนหนึ่งแอนดรูว์ บิ๊ก จะเห็นว่า บอกว่าเด็กไทย ซึ่งนั่นเด็กไทยไม่อ่านหนังสือ นั่นเป็นเรื่องจริง เมื่อไม่อ่านหนังสือก็ไม่รู้ เมื่อไม่รู้ก็พูดไม่ได้ อ่านไม่ได้ อันนี้อาจจะเป็นปัจจัยที่ทำให้เราถอยมาอยู่อันดับที่ 7 ที่ 8 ถามว่าปัจจัยนี้มันดีหรือไม่ มันไม่ดี มันไม่เอื้ออำนวยกับการที่จะทำให้เรานำไปสู่ตรงนั้นได้เลย การเรียนการสอนของเรามันยังไม่มีปัจจัยที่เอื้ออำนวยให้เรียนให้รู้จริงๆ อย่างอาจารย์ตอนที่ไปเรียน Hi – School ที่อเมริกา อาจารย์อยากจะเรียนภาษาฝรั่งเศสไปเริ่มลงฝรั่งเศส ในเมื่อสี่สิบปีที่แล้วอาจารย์เรียนฝรั่งเศส อาจารย์สามารถยืมเทป สามารถยืมบทเรียนฝรั่งเศสไปฟังที่บ้านได้เลย แต่ถามว่า เด็กไทยเรามีอย่างนี้หรือเปล่า เราไม่มี เราก็เรียนในชั้น จบแล้วก็จบกัน ใครมีเทปก็เอาไปเอง แต่ว่าเด็กทุกคนไม่มีความพร้อมเลย สิ่งต่างๆเหล่านี้เราต้องสร้างความพร้อมด้วย

ผู้วิจัย ในเรื่องของโครงสร้างพื้นฐานล่ะครับ ทางแม่ฟ้าหลวงต้องเตรียมอะไรเป็นพิเศษเพื่อรองรับนักศึกษาต่างชาติ

ผู้ให้สัมภาษณ์ เวลานี้ก็เตรียม เวลานี้ก็พยายามปรับให้ ในการที่จะรับอาจารย์นั้น สมัยก่อนรับอาจารย์ใหม่ๆก็จะรับที่จะมาเป็นอาจารย์สอนภาษาไทยได้ก็รับ แต่เดี๋ยวนี้สัมภาษณ์เป็นภาษาอังกฤษ ดูคะแนนภาษาอังกฤษ ดูคะแนน TOFLE ดูคะแนนอะไรต่างๆ แล้วให้มาทดลองสอบเป็น

ภาษาอังกฤษ อันนี้ เป็นการเตรียมความพร้อมของเจ้าหน้าที่ เดี๋ยวนี้เจ้าหน้าที่ก็ต้องทดสอบภาษาอังกฤษด้วยเหมือนกัน แล้วก็การประกาศต่างๆในมหาวิทยาลัยก็ต้องมีสองภาษา ต้องมีทั้งภาษาไทยภาษาอังกฤษ แบบฟอร์มต่างๆ เริ่มเป็น Bilingual แล้ว ซึ่งเป็นเรื่องที่ยากมากๆ เลยนะ เพราะสำนักอาจารย์เป็นคนทำพวกนี้ให้

ผู้วิจัย ฟังดูเหมือนไม่มีอะไรนะครับ ฟังดู คนนอก พี่บอกว่า เหมือนก็เหมือนแค่แปล พอพิมพ์ปุ๊บแล้วไม่ใช่เลย มันติดขัดตรงไหนบ้างครับอาจารย์

ผู้ให้สัมภาษณ์ คืออย่าไปคิดว่าไอ้การแปล แปลเฉยๆ มันก็สบายใจที่จะแปล แต่ถ้าแปลแล้วเอามาใช้ official มันต้องอาศัย accuracy คือใช้ความแน่นอน ที่นี้อาจารย์จะลองยกตัวอย่าง จะไม่บอกชื่อมหาวิทยาลัย มีมหาวิทยาลัยหนึ่งต้องการที่จะสอนปริญญาเอกเป็นภาษาอังกฤษ ในหลักสูตรเศรษฐศาสตร์ มหาลัยนี้มีอาจารย์อยู่ในสาขาวิชาอยู่กว่า 30 คน ใน 30 คน มีอาจารย์สอนได้ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต 25 คน อาจารย์ก็คุยกับผู้ให้สัมภาษณ์ ก็ชื่นชมที่เปิดได้ มีปัญหา บอกขาดทุนย่อยยับเลย ก็บอก อ้าว เก็บเงินได้ตั้งเยอะ บอกว่า อาจารย์รู้หรือเปล่าว่าอาจารย์ 25 คน ขีดความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษได้จริงๆ นี่ไม่ได้หมายความว่าอาจารย์ 25 คนไม่เก่ง เก่ง แต่ว่าไม่ได้เทรนมาสอนภาษาอังกฤษ เทรนมาสอนภาษาไทย นี่คือปัญหา คือการสอนภาษาอังกฤษอย่างที่อาจารย์ว่านะ มันต้องการคนที่มีความรู้ความเข้าใจสูงทั้งสองอย่าง แล้วมหาลัยนี้ ก็ต้องไปจ้างอาจารย์จากอเมริกามาสิบสองคน มาสอนหลักสูตรภาษาอังกฤษ การจ้างอาจารย์สิบสองคนมากจากอเมริกา ค่าใช้จ่ายมาก ทั้งเงินเดือน ค่าที่พัก ค่าอะไรต่างๆ ขาดทุนย่อยยับ นี่คือตัวปัญหา คือถ้าหากว่า ถ้าเราไม่ได้เริ่ม เราไม่มอง เราไม่ได้เริ่มทำ มันก็มองมันง่าย แต่พอทำปั๊บ รู้เลยมันยาก มันไม่ได้ยากอยู่ที่ผู้สอนอย่างเดียว ผู้เรียนด้วยเหมือนกัน ผู้เรียนก็ต้องมีความรู้ ถามว่าผู้เรียนมีความรู้แล้วหรือยัง อาจารย์ยังไม่มั่นใจ

ผู้วิจัย ในเรื่องของเจ้าหน้าที่ เราต้องเตรียมยังไงบ้างครับ เพราะว่าโดยส่วนใหญ่ หน่วยงานของรัฐเวลาเข้ามาก็เป็นอัตราปริญญาตรี ทั่วไป แต่ว่าเราก็ต้องการ เราพอจะให้ทำงานดูแลนักศึกษาต่างชาติ เราก็ต้องการคนที่มีทักษะสูงๆในเรื่องภาษา พอคนมีทักษะสูงระดับนั้นก็ต้องไม่มามองตำแหน่งที่นี่

ผู้ให้สัมภาษณ์ เรื่องมีปัญหามาก ก็เวลานี้เราก็พยายามอยู่ คนที่จะมาทำงานตรงนี้ก็ต้องพูดภาษาอังกฤษเก่ง เราก็ต้องให้โอกาสไปเรียนต่อ โดยให้ทุนบ้าง อะไรบ้าง มิเช่นนั้นแล้วแล้วมันก็ไม่มีอะไร มันต้องมีสิ่งล่อใจ เงินเดือนเราเหมือนกัน ไม่อาจให้สูงได้ เพราะเงินเดือนต้องเป็นมาตรฐาน ไว้แต่โอกาสที่ให้เรียนต่อ ให้มีโอกาสได้ทุน หรือได้อะไรต่างๆ อันนี้เป็นปัจจัย ทำให้เกิดความอยากจะอยู่ อยากจะผ่าน เปลี่ยนอิสรภาพ ประสบการณ์ในอนาคต

ผู้วิจัย โดยทั่วไปถ้าเป็นบริษัทเอกชน ก็จะมีค่าภาษา ถ้าไปสอบได้ TOFLE เท่านั้นเท่านี้ คุณก็จะได้

	เงินเดือน เป็นค่าภาษาต่างหาก ทางมหาลัยออกนอกระบบแล้ว สามารถทำได้หรือเปล่าครับ
ผู้ให้สัมภาษณ์	ราทำได้ แต่เราให้เป็นเงินพอกพูน ให้เป็น cross the ward คือให้ทั้งมหาลัย เราสามารถทำได้ หรือเราสามารถที่จะ สมมติคนนี้เก่งมากๆ เราอยากจะได้มาเป็นหัวหน้าฝ่ายต่างประเทศ เราอาจจะให้เงินเดือนสูงอีกหมื่นหรือสองหมื่นได้เลย
ผู้วิจัย	อันนี้คือเงื่อนไขของมหาลัยนอกระบบทำได้
ผู้ให้สัมภาษณ์	มหาลัยในกำกับ มหาลัยของรัฐทำได้ ต้องให้ตามอัตรา ตามอะไรต่างๆ แต่เราสามารถให้ได้
ผู้วิจัย	อาจารย์ครับ แล้ว ในส่วนลักษณะภายนอก เรื่องสิ่งก่อสร้าง เรื่องอุปกรณ์ ตอนนี้เราต้องเตรียมตัว เตรียม อะไรยังไงบ้างครับ
ผู้ให้สัมภาษณ์	อันนี้เราก็พยายามทำ สิ่งที่ต้องทำก็คือ เราก็ต้องทำเรื่องที่พัก พยายามทำศูนย์นานาชาติ พยายามทำศูนย์ที่ต้องฝึกภาษา ทำศูนย์นักศึกษาต่างชาติ อะไรต่างๆ ก็เหมือนโครงสร้างธรรมดา แต่เพียงแต่เอาหน่วยงานพิเศษเข้ามาดูแล หอนานาชาติก็แทนที่จะให้คนไทยอยู่คนเดียวก็เอาจีน เอาอะไรมาอยู่รวมกัน มันจะได้ใช้ภาษา
ผู้วิจัย	คือให้อยู่รวมกัน อาจารย์ครับ คือผมมาถึงจุดนี้ มันมีปัจจัยอะไรบ้างที่นักศึกษาต่างชาติตัดสินเลือกมาเรียนที่เมืองไทย เลือกมาเรียนที่แม่ฟ้าหลวง ทำไมถึงไม่กระโดดข้ามไปที่มาเลเซียหรือสิงคโปร์ หรือเวียดนามซึ่งก็ก็ไม่ได้ด้อยกว่าเราตอนนี้นะครับ
ผู้ให้สัมภาษณ์	อาจารย์คิดว่า ค่าใช้จ่าย ค่าใช้จ่ายเราถูก และสอง สิ่งแวดล้อมเราสวยงาม และก็บรรยากาศเราอาจจะนิสัยคนไทย ความสบายใจที่จะอยู่ในสังคมไทยอาจจะมีมากกว่า และก็ที่นี่ก็อากาศดี และความใกล้ คนที่มาเรียนที่นี่ส่วนมากจากยูนาน จากสิบสองปันนา ซึ่งมันใกล้มากเลย ภูมิประเทศเป็นส่วนสำคัญ อันนี้ อาจจะนำไปสู่ ไปพูดถึงการเป็นศูนย์กลาง GMS ซึ่งเชียงรายถ้าวัดโดยแผนที่ทางภูมิศาสตร์แล้ว เราอยู่ศูนย์กลางของลาว ของพม่า ของกัมพูชา ของเวียดนาม อันนี้เราได้เปรียบ ตรงนี่เราได้เปรียบ
ผู้วิจัย	ค่อนข้างชัดครับ เพราะว่าผมไปที่เชียงใหม่ เชียงใหม่ก็บอกว่า ในเรื่องของภูมิศาสตร์ ในเรื่องของภูมิทัศน์ อะไรหลายๆอย่าง แม้แต่ว่าความที่เป็นตัวเมืองของการท่องเที่ยว เป็นแรงดึงดูดนอกเหนือจากเรื่องของวิชาการ
ผู้ให้สัมภาษณ์	ทางวิชาการ นักศึกษาทั่วๆไป คือเด็กจีนที่มาเรียนกับเราก็ยังไม่ได้เป็นเด็กที่ระดับสูง คนเก่งมันไม่มา มันเรียนที่บ้าน
ผู้วิจัย	แล้วนักศึกษาที่มาที่นี่ส่วนใหญ่มีปัญหาอะไรที่ตัวเองต้องปรับตัว
ผู้ให้สัมภาษณ์	ภาษา ส่วนใหญ่ภาษายังไม่พร้อม
ผู้วิจัย	กลุ่มไหนครับอาจารย์ ที่ยังไม่พร้อม
ผู้ให้สัมภาษณ์	กลุ่มจีน

ผู้วิจัย แล้วถ้าเป็นกลุ่มลาวล่ะครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ กลุ่มลาวนี่ เนื่องจากเป็นนักเรียนทุน เราก็คัดเลือกมาเรียน กลุ่มจีนมาด้วยทุนส่วนตัว ก็สามารถสนับสนุน มาได้ และเป็นกลุ่มใหญ่

ผู้วิจัย อาจารย์มี MOU กับทางจีน ทางมหาลัยอื่นหรือไม่ครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ มี

ผู้วิจัย MOU นี่ช่วยอะไรได้มากหรือไม่ครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ทาง MOU ไม่ได้ช่วย ช่วยได้แต่จำนวน แต่ว่าคุณภาพยังไม่ได้ช่วย คุณภาพจีนบางทีได้ A ได้อะไรมา เราต้องมาปรับใหม่เยอะมากๆ เลย เรียนภาษาอังกฤษได้ A จากบ้านนะ ไม่ใช่ได้วิชาเดียว ได้หลายวิชา เฉพาะฉะนั้นระบบการให้เกรดจีนมันก็มีปัญหาเหมือนกัน มันยังหามาตรฐานไม่ได้

ผู้วิจัย นอกเหนือจากเรื่องภาษาแล้ว ลำดับรองๆ รองไปมีอะไรบ้างครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ เราก็เตรียมความพร้อม เราเตรียมระบบเพื่อน ระบบกลุ่มพี่เลี้ยง ระบบ peer group ระบบอะไรดูแลนะ ก็ happy นะ อาจารย์จะเจอบ่อย ไปนั่งกินข้าวที่โรงอาหาร นักศึกษา happy ค่าใช้จ่ายถูก อาหารเราถูกปาก สิ่งแวดล้อมดี เพื่อนดี จะมีปัญหาก็เรื่องเรียน

ผู้วิจัย นอกจากเราจัดติวให้แล้ว เรามีกิจกรรมอื่นหรือเปล่าครับอาจารย์ ที่ต้องดูแลนักศึกษา

ผู้ให้สัมภาษณ์ มีงานอะไรก็ชวนไป มีงานที่บ้านอธิการก็ชวนไป พูดจีนมา ก็เอาเด็กพวกนี้ไปเสิร์ฟไปอะไรๆ ไปรู้จักกัน นักศึกษาค่อนข้างที่จะกิจกรรมบ้านเราเยอะอยู่แล้ว แล้วนักศึกษามีกลุ่มเพื่อน กลุ่มที่ไปทำกิจกรรมเยอะอยู่แล้ว แล้วชุมชนจีน สังคมจีนตรงนี้ก็มีสมาคมจีนอยู่แล้ว อันนี้จะไม่ค่อยห่วง นักศึกษาจะไม่รู้สึกเหงา เหมือนกับเราเป็นคนอเมริกัน ไปเรียนเมืองนอก เราหาชุมชนไทยได้ยาก แต่นักศึกษามานี่ ชุมชนจูหลินตรงนี่มันเยอะกว่า

ผู้วิจัย แล้วในส่วนของ ตัวสถาบันการศึกษาเอง ที่พอนักศึกษาต่างชาติมาแล้ว สถาบันการศึกษาจะต้องเตรียมปรับตัวหรือรองรับ หรือแก้ไขอะไรยังไง

ผู้ให้สัมภาษณ์ เราก็ orientation อย่างเช่น orientation แทนที่จะทำเฉพาะให้เด็กไทย เราก็ทำให้เด็กต่างชาติได้ภาษาอังกฤษ ให้นักศึกษา เตรียมความพร้อมให้นักศึกษา อะไรให้นักศึกษา แต่ถามว่าดีหรือยัง ยังไม่ดี แต่ว่าถ้าเปรียบเทียบกับมหาลัยที่ยังไม่มีอะไรแล้ว เราทำได้เยอะ เฉพาะบุคลากรที่เป็นหน่วยเฉพาะกิจ บุคลากรยังต้องปรับปรุงเรื่องภาษา

ผู้วิจัย ในส่วนของปัญหา ก็จะมีตัวของอาจารย์ ตัวบุคลากร

ผู้ให้สัมภาษณ์ แม้กระทั่งหลักสูตรต้องปรับ อย่างเช่น เดิมที เราไม่ได้เตรียมความพร้อมที่จะเป็นสถาบันนานาชาติ หลักสูตรเด็กไทยก็ต้องเรียนภาษาไทย ทีนี้พอเอาเด็กต่างชาติมา ภาษาไทยนักศึกษาไม่มีพื้นเลย ทำไง เราก็ต้องเปลี่ยนหลักสูตรภาษาไทย เราก็สร้างหลักสูตรภาษาไทย ให้เด็ก

ต่างชาติมาเรียนรู้ภาษาไทย ภาษาไทยที่สามารถ communicate ในชีวิตประจำวัน ไปกินข้าวแกงได้ อะไรได้ ก็เปลี่ยนหลักสูตรไปสองสามตัวนะ เพื่อให้เด็กต่างชาติเรียนได้

ผู้วิจัย อาจารย์ครับ แล้วจุดอ่อนจุดแข็งของวงการศึกษาไทยที่จะไปเป็นศูนย์กลาง ถ้าจะไปเปรียบเทียบกับต่างชาติ เรามีจุดอ่อนหรือจุดแข็งอะไรที่จะไป เหมือน SWOT ของเราครับอาจารย์

ผู้ให้สัมภาษณ์ ทางด้านภูมิประเทศ ทางด้านกายภาพ เราได้เปรียบ เรามีความพร้อมทางด้านการเงิน มีความสวยงามทางธรรมชาติ แต่ทางด้านตัวบุคคล ด้านนักเรียนเราเสียเปรียบ เรารู้ว่าโดยวัฒนธรรมของไทยไม่ค่อยเอาจริงเอาจัง ไม่ค่อยเรียนหนัก ไม่อ่าน ไม่อะไรต่างๆ อันนี้เป็นจุดอ่อน การที่เราร่วงมาอยู่อันดับที่ 8 เป็นการชี้ชัด

ผู้วิจัย ตอนนี้ทางภาครัฐเข้ามาสนับสนุน ในเรื่องการจัดการศึกษานานาชาติ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ไม่เข้ามาสนับสนุนไม่ได้เข้ามา ภาครัฐก็ยังช้า ยังตื่นตัวช้ามาก แม้กระทั้งตอนนี้เราตื่นตัวเรื่องการเรียนภาษาจีน ภาครัฐก็ตื่นตัวเรื่องเรียนจีน แต่ยังไม่ได้รู้ปัญหา ยังไม่ได้รู้ความสำคัญ รัฐจะช้า มหาลัยต้องช่วยตัวเอง มหาลัยต้องสร้างบุคลากร

ผู้วิจัย แล้วถ้าสมมติรัฐจะต้องเริ่มทำอะไรสักอย่างตอนนี้ ที่จะเข้ามาสนับสนุน สถาบันการศึกษาอาจารย์คิดว่าต้องเริ่ม

ผู้ให้สัมภาษณ์ ต้องเริ่มให้ทุนการศึกษา ยกเลิกทุนการศึกษาที่จะเรียนง่ายๆ อย่างในปัจจุบัน ปัจจุบันมันง่ายเรียนอะไรต่างๆ มันน่าจะให้ทุนที่เตรียมความพร้อมให้เด็กที่จะใช้ภาษาได้จริงๆ จังๆ ในสถาบันน่าจะเป็นอย่างนั้น เวลานี้เรายังไม่ค่อยพร้อมตรงนี้

ผู้วิจัย แล้วถ้าลำดับรองจากทุน รองจากงบประมาณมีอะไรอีก

ผู้ให้สัมภาษณ์ ระบบค่าตอบแทนก็จะต้องแตกต่าง อาจารย์รู้เลยว่า การที่จะสอนภาษาอังกฤษ กับการสอนภาษาไทย มันใช้แตกต่างกันมาก ค่าตอบแทนก็ต้องแตกต่าง นี่มันไม่แตกต่าง มหาวิทยาลัยสอนภาษาไทยกับ มหาวิทยาลัยสอนภาษาอังกฤษ ก็ได้เงินเดือนเท่ากัน ตรงนี้ยังไม่ค่อยชัด รัฐจะต้องมีตรงนี้เข้ามาช่วยอย่างมาก เวลานี้ยังไม่มี หรือถ้าหากจะให้เป็นศูนย์กลาง จริงๆ รัฐต้องลงมาช่วยมากๆ เพราะลำพังให้แต่ละแห่งทำ ก็ทำกันตามยถากรรม ทำไปได้ไม่เท่าไหร่ เด็กจีนที่พร้อมที่จะออกมาเรียนต่างประเทศมีเป็นล้านคน แต่ถามว่ามาเรียนในประเทศไทยมีเท่าไหร่ เป็นแค่อันดับหมื่นครับ เรายังสามารถ cap (capability) คนได้อีกเป็นล้าน ถ้าเราทำตรงนี้ได้ นี่คือคุณทำนะ เราต้องการเห็นประเทศเป็นเมืองท่องเที่ยว เป็นอะไรต่างๆ ถ้าเรามีนักเรียนจีนมาเรียนของเราเป็นล้านคนนะ พ่อแม่นักศึกษาก็มา ใครก็มา แล้วอันนี้คือการท่องเที่ยวระยะยาวนะ รัฐต้องเอาจริงเอาจังให้มากกว่านี้

ผู้วิจัย อาจารย์ครับ ถ้านโยบายการเป็นศูนย์กลางทางการศึกษา มันจะมีผลต่อเรื่องของการรักษา

สมดุล ระหว่างปริมาณกับคุณภาพหรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ไม่ เป็นศูนย์กลาง มันยิ่ง มันต้องมีคุณภาพสิ ถ้าไม่มีคุณภาพ นักศึกษามาเรียน เราไม่รู้เรื่องใช่มะ ต้องทำจริงๆ จังๆ ต้องคัดเลือกนักเรียน คัดเลือกนักเรียน คัดที่มีคุณภาพ

ผู้วิจัย อาจารย์ครับ ตอนนี้อาจารย์มองว่า แม่ฟ้าหลวงจะใช้เวลาอีกสักเท่าไหร่ครับ กว่าจะ ในเรื่องของการจัดการเรียนการสอนนานาชาติจะ ร้อยเปอร์เซ็นต์

ผู้ให้สัมภาษณ์ อาจารย์ให้อีก สิบปี

ผู้วิจัย อันนี้เฉพาะแม่ฟ้าหลวงหรือเปล่าครับ แล้วถ้าในภาพรวมของประเทศ ในการจะขึ้นไปเป็นศูนย์กลาง

ผู้ให้สัมภาษณ์ ยี่สิบปีนี่ทำได้หรือป่าว ยังไม่รู้เลย ยังไกล อาจารย์ยังมองไม่เห็นภาพเลย ยังไม่มีใครคุยกันจริงๆ เลย ต้องเตรียมบุคลากร ต้องอะไรต่างๆ ความไม่พร้อมอันหนึ่งก็คือ คนอย่างอาจารย์ซึ่งเกษียณแล้วยังต้องมาทำงาน ความจริงอาจารย์น่าจะพักได้แล้ว ก็น่าจะ แต่พักแล้วใครจะทำล่ะ มันไม่มี นี่คือความไม่พร้อม generation gap เกิดช่องว่าง เราต้องคิดตรงนี้ให้มากเลย

ผู้วิจัย การศึกษาไทยต้องเสริมอะไรเป็นพิเศษครับ โดยด่วนเลย

ผู้ให้สัมภาษณ์ ให้มีเอกภาพทางการศึกษา เวลานี้ การศึกษาอุดมศึกษา มัธยมศึกษา ประถมศึกษา อยู่ที่กระทรวงศึกษาแล้ว แต่ว่าการที่จะทำอุดมศึกษา มัธยมศึกษา เป็นหนึ่งเดียวกันให้ได้ อาจารย์คิดว่ายัง ยังขาดมากๆ มันต้องเริ่มจากเอาจริงเอาจังจากภาครัฐ แล้วมันถึงจะลงมาข้างล่าง ถ้าข้างบนยังพูดคนละทีคนละแนวอะไรต่างๆอยู่ มหาวิทยาลัยก็ยังต่างคนต่างทำอยู่

ผู้วิจัย ก็คือต้องเริ่มตั้งแต่ระดับนโยบาย

ผู้ให้สัมภาษณ์ ต้องเริ่มจากระดับนโยบาย ต้องเอาจริง ระดับนโยบาย ต้องให้ทุนคนไปเรียน ต้องอะไรต่างๆ ต้องเอาจริงเอาจัง นั่นแหล่ะจึงจะทราบคนได้

ผู้วิจัย ปกติควรจะออกประมาณไหนครับอาจารย์

ผู้ให้สัมภาษณ์ ก็ตั้งทุนการศึกษาให้มากขึ้น และก็คัดเลือกให้จริงๆ จังๆ มากขึ้น แล้ว จบมาแล้วต้องมาอยู่จริงๆ ต้องมาใช้จริงๆ ใครจะทำระบบ English Program ตรวจสอบทำจริงหรือเปล่า ทำยังไงแล้วถ้าทำได้ มีเพิ่มงบประมาณให้ อะไรให้ เพิ่มโบนัสให้ผู้สอน มันถึงมีกำลังใจไง อันนี้เราสอนภาษาอังกฤษเราก็ได้แค่นี้ เราสอนภาษาไทยก็ได้แค่นี้ มันไม่มี อันนี้ต้องมี เพราะว่าเราเก็บค่าเล่าเรียนก็แพงกว่าปกติ

บทสัมภาษณ์
คณบดีคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอิสลามยะลา

ผู้วิจัย ทางมหาวิทยาลัยอิสลามยะลา ได้เริ่มจัดการเรียนการสอนให้กับนักศึกษาต่างชาติเมื่อไหร่และมีการจัดการเรียนการสอนอย่างไรครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ช่วงที่มหาวิทยาลัยเริ่มรับนักศึกษาต่างชาติเข้ามาเรียน เป็นช่วงเวลาที่เราเริ่มต้นเปิดมหาวิทยาลัยใหม่ๆ มาสัก 1 – 2 ปี ประมาณปี 2547 ในช่วงเวลานั้นมีผู้บริหารของโรงเรียนมัธยมในประเทศจีน ซึ่งรู้จักกับท่านรองอธิการ แล้วทีนี้ก็เกิดสนใจที่จะส่งนักศึกษามาเรียนในเมืองไทย นักศึกษารุ่นแรกๆ ที่ส่งมาจากประเทศจีนมีประมาณ 3 คน แล้วพอมาเรียนที่นี่ปรากฏว่าพื้นฐานของนักศึกษาที่มาจากจีนส่วนใหญ่ พูด-เขียน-อ่านภาษาหลักได้ค่อนข้างดี ก็สามารถที่เรียนได้ในระดับดีพอสมควร ก็เลยทำให้น้องๆ จากโรงเรียนมัธยมที่จีนเกิดความสนใจที่จะมาเรียนเพิ่มเติม ก็เลยทำให้มีจำนวนนักศึกษาจากประเทศจีนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ณ ปัจจุบันก็มีประมาณ 50 คนครับ ก็คือในเริ่มต้นมีนักศึกษาต่างชาติ สาเหตุที่นักศึกษาต่างชาติเข้ามาเรียนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยได้จริงๆ แล้วเป็นเพราะว่าหลักสูตรทางด้านหลักการศาสนาอิสลาม เป็นหลักสูตรที่เราใช้ภาษาหลักในการสอน เริ่มต้นสามารถที่จะมาเรียนโดยใช้ภาษาหลักเป็นภาษาในการสื่อสารได้ครับ

ผู้วิจัย แล้วในเรื่องของการจัดการเรียนการสอนให้กับนักศึกษาต่างชาตินะครับ เรามีวิธีการจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษาเป็นพิเศษยังไงบ้างครับ ต้องแตกต่างกับนักศึกษาไทยอะไรยังไงตรงไหนบ้างครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ เนื่องจากสาขาวิชาสามารถรับนักศึกษาต่างชาติเข้ามาเรียนได้ มันต้องเป็นสาขาวิชาในหลักสูตรนานาชาตินะครับ ทีนี้นักศึกษาต่างชาติส่วนใหญ่ ทั้งหมดที่มาเรียนในมหาวิทยาลัยก็เป็นนักศึกษาที่เรียนในหลักสูตรนานาชาติ อย่างเช่นสาขาวิชาซึ่งเป็นหลักสูตรนานาชาติโดยใช้ภาษาหลักเป็นภาษาในการเรียนการสอน แล้วนักศึกษาที่มาเรียนก็สามารถที่จะมาเรียนโดยใช้ภาษาหลัก เพราะว่าในหลักสูตรนี้นะครับ วิชาศึกษาทั่วไปแล้วก็วิชาเอก วิชาเลือกต่างๆ จะเป็นภาษาหลักเลย นอกจากตัววิชาภาษาไทยซึ่งมีอยู่ซักประมาณ 2 วิชานะครับ คือวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารกับภาษาไทยเพื่อการเรียนการสอนกับนักศึกษาต่างชาติ ที่เหลือจะน้อยกว่า 130 หน่วยกิต ก็คือจะเป็นภาษาอาหรับหมดเลยครับ ถ้าเป็นตัวหลักสูตรอย่างหลักสูตร International Technology นานาชาติ จะใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน เพราะฉะนั้นหลักสูตรนี้ก็จะมีนักศึกษาจากกัมพูชาที่สนใจมาเรียนก็สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอนได้ เพราะว่าการสื่อสารทั่วไปเราก็ใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน

หมดเลยครับ โครงสร้างพื้นฐานให้กับนักศึกษาก็คือ เรามีหลักสูตรนานาชาติตั้งแต่เริ่มเปิดการสอนใหม่ๆ มันก็เลยทำให้เปิดช่องทางให้กับนักศึกษาที่มาจากต่างประเทศให้เข้ามาเรียน โดยที่ไม่ต้องมีการเตรียมการจัดการเป็นพิเศษอะไรเลย

ผู้วิจัย โดยหลักสูตรของเราเป็น English Program อยู่แล้วใช่หรือเปล่าครับ กับฝึกภาษาอาหรับจึงง่ายกับการที่นักศึกษาต่างชาติจะเข้ามาเรียน

ผู้ให้สัมภาษณ์ ใช่ครับ เพราะว่าตอนที่เราขอเปิดหลักสูตร เราขอเปิดหลักสูตรโดยกำหนดและระบุเลยว่าเป็นหลักสูตรนานาชาติ แล้วระบุว่าภาษาที่ใช้คือภาษาอาหรับกับภาษาไทย คือวิชาเอก วิชาเลือกเสรี วิชาบังคับอะไรต่างๆ นะครับ ก็จะเป็นภาษาที่ระบุไว้ในหลักสูตรทั้งหมด เพียงแต่ว่านักศึกษาที่ลงภาษาไทยที่จะเรียนภาษาไทย แล้วก็นักศึกษาที่เลือกลงวิชาเลือกเสรีซึ่งอาจจะมาจากคณะอื่นหรือสาขาวิชาอื่นที่มันเป็นสาขาวิชาที่ใช้ภาษาอื่นก็แล้วแต่ตัวนักศึกษาไป แต่โดยหลักสูตรแล้วนักศึกษาที่สังกัดหลักสูตรก็จะเป็นหลักสูตรนานาชาติไปตามที่นักศึกษาได้ลงทะเบียนตั้งแต่ตอนเริ่มเข้าเรียนครับจึงทำให้เกิดความสะดวกกับนักศึกษาที่มาจากต่างประเทศ แล้ววิธีการของเราก็คือ เมื่อนักศึกษาเดินทางเข้ามา เราก็จะสอบ ครับว่าระดับความสามารถ คือทักษะทางภาษาของนักศึกษาอยู่ในระดับไหน พอนักศึกษาสอบผ่านก็หมายความว่านักศึกษาเข้าเรียนระดับปีหนึ่งได้เลย ก็คือเข้าหลักสูตรปริญญาตรีได้เลย แต่ถ้าสมมติว่าเด็กนักศึกษาที่มา ปรากฏว่าสอบได้คะแนนซักเท่านี้คะแนน จากที่นักศึกษากำหนดไว้เท่านี้ ก็จะมีการจัดระดับว่าคุณจะต้องเข้าไปเรียนในหลักสูตรภาษาที่สถาบันภาษานานาชาติซึ่งเราตอนนี้จัดอยู่ที่วิทยาเขตเดิม อยู่ในยะลาครับ ว่าถ้านักศึกษาได้คะแนนเท่านี้ก็จะถูกจัดอยู่ในเซลิมิทรี่แต่ถ้าได้คะแนนสูงกว่านี้นิดหนึ่งก็จะอยู่ใน Intermediate แต่ถ้านักศึกษาอยู่ในเซลิมิทรี่ก็อาจจะต้องเรียนสองหรือสามเทอม ตามที่กำหนดไว้ ก็หมายความว่านักศึกษาส่วนใหญ่ที่เรียนหลักสูตรนานาชาติก็จะใช้เวลาปกติก็ประมาณ 4-5 ปีครับ

ผู้วิจัย ครับผม คือถ้ามีการปรับในเรื่องของภาษาอังกฤษ ภาษาอาหรับ ภาษาไทย ต้องปรับทั้งสามภาษาเลยรึเปล่าครับอาจารย์ หรือว่าปรับแค่ภาษาใดภาษาหนึ่ง

ผู้ให้สัมภาษณ์ เปล่าครับ คือการสอบเพื่อที่จะวัดระดับความรู้ความสามารถทางภาษาของนักศึกษา เฉพาะนักศึกษาที่ใช้ภาษาเหล่านั้นนะครับอาจารย์ สมมติว่านักศึกษาจะไปเรียน เอาเฉพาะนักศึกษาต่างชาติที่เข้ามาเรียนตอนนี้ส่วนใหญ่นานาชาติก็จะเรียนหลักสูตรศาสนาอิสลามกับหลักสูตรสารสนเทศนะครับ ก็ถ้าเกิดว่านักศึกษาที่มาจากต่างประเทศถ้านักศึกษาเลือกเทคโนโลยีนักศึกษาต้องสอบภาษาอังกฤษ ถ้าเลือกอย่างอื่นนักศึกษาต้องสอบภาษาหลัก ถ้านักศึกษาสอบผ่าน ก็เข้าเรียนปริญญาตรีเลย แต่ถ้านักศึกษาไม่ผ่านนักศึกษาต้องเรียนเตรียมภาษาก่อน อย่างมากก็สามเทอมนะครับ แล้วทีนี้ปรากฏว่านักศึกษาจีนส่วนใหญ่ที่มาเรียนที่

เราเป็นนักศึกษาที่มีพื้นฐานภาษาหลักดีมากครับอาจารย์ ถึงแม้ว่านักศึกษาจะเป็นประเภทที่โอกาสในการเรียนภาษาในประเทศของนักศึกษาค่อนข้างจะมีเยอะแล้วก็มีมาตรฐานนักศึกษาผมพอจะพูดได้ว่า 90% ที่มาจากประเทศจีน ส่วนใหญ่มาสอบวัดมาตรฐานภาษา 90 กว่าเปอร์เซ็นต์จะสอบผ่านหมดเลย ก็เลยสามารถที่จะเรียนได้ค่อนข้างรวดเร็วครับ

ผู้วิจัย ในปัจจุบันสัดส่วนของนักศึกษาต่างชาติกับนักศึกษาไทยนี่เป็นยังไงบ้างครับอาจารย์

ผู้ให้สัมภาษณ์ นักศึกษาต่างชาติตอนนี้เรามีอยู่ในปัจจุบันนี้ เรามีนักศึกษาในประเทศ 2,500 กว่าชีวิต ผมมีข้อมูลล่าสุดของนักศึกษาที่เข้ามาใหม่ ก็มีอยู่ประมาณซัก 1,500 นะครับ รวมกับนักศึกษาที่สถาบันภาษา ทั้งหมดก็จะประมาณ 3,000 ก็จะอยู่ซักประมาณ 100 ต่อ 1,500 ครับอาจารย์ เราก็ตั้งเป้าไว้ว่า ภายในปี 2010 มหาวิทยาลัยมีเป้าหมายว่าจะเพิ่มนักศึกษาที่มาจากต่างประเทศ 1000 คน ในขณะที่จำนวนนักศึกษาที่มาจากประเทศไทย 4,000 คนนะครับ เราตั้งเป้าไว้ว่าปี 2010 เราจะมีนักศึกษา 5,000 คน แต่เนื่องจากสถานการณ์ภาคใต้นะครับจำนวนนักศึกษาอีก 2 ปีนะครับ ตอนนี้เราก็มีนักศึกษายังไม่ถึง 3,000 คนเลยครับอาจารย์ นักศึกษาต่างประเทศแทนที่จะมีเยอะ ก็ในตอนนี้เราคงจะมีได้ไม่เกิน ตอนนี้ก็มีประมาณ 400 คนครับอาจารย์ ปีที่แล้วจะมีนักศึกษาที่มาจากประเทศเวียดนาม 3 คนด้วยกันนะครับ แต่จะมาเรียนทางสาขาวิชาด้านเทคโนโลยี แล้วก็ปรากฏว่าช่วงนั้นเป็นช่วงเวลาที่เกิดความคึกคักในพื้นที่พอสมควรเรื่องสงครามความมั่นคง ก็เลยทำให้ทางสถานทูตเวียดนามนักศึกษาไม่สนับสนุนให้นักศึกษามาเรียนช่วงนั้น ก็เลยขาดโอกาสที่จะรับนักศึกษาจากประเทศเวียดนามมาเรียน

ผู้วิจัย ครับอาจารย์ ส่วนใหญ่นักศึกษาที่มาเป็นนักศึกษาจีนใช่หรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ครับผม ส่วนใหญ่ก็จะเป็นนักศึกษาจีนครึ่งต่อครึ่ง 51 หรือ 52 นี่ครับ ยังไม่นับจำนวนนักศึกษาล่าสุดจบไปกี่คน แต่ว่าเท่าที่ทราบข้อมูลก่อนที่จะมีการสอบปลายภาค มีอยู่ประมาณซัก 10 คนครับ

ผู้วิจัย แล้วรองลงมานี่มีประมาณเท่าไหร่ครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ กัมพูชามีประมาณ 20 คนครับ

ผู้วิจัย ก็คือนอกจากจีนแล้วก็จะเป็นประเทศเพื่อนบ้านเราใช่หรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ครับผม แต่ว่าเมื่อปีที่แล้วจะมีนักศึกษาที่มาจากสวีเดนครับ เพียงแต่ว่าจบไปแล้ว จบไปเมื่อปีการศึกษาที่แล้ว และก็มีจากประเทศคาซักสถาน แล้วก็เมื่อสองปีที่แล้วก็มีนักศึกษาจากประเทศสหรัฐอเมริกา แต่เนื่องจากเหตุการณ์ไม่สงบก็เลยทำให้นักศึกษาหลายคนที่มาลงทะเบียนเรียนหนึ่งเทอมแล้วที่บ้านก็เรียกตัวกลับไปก็มีเยอะเหมือนกัน

ผู้วิจัย อาจารย์ครับในส่วนนี้ทางมหาวิทยาลัยมีวิธีการประชาสัมพันธ์เพื่อรับนักศึกษายังไงบ้างครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ คงเป็นส่วนที่เป็น การประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัย ก็คงจะเป็นการประชาสัมพันธ์อย่างไม่เป็นทางการครับ สำหรับนักศึกษาต่างชาติ เพราะเราคิดว่าเราไม่มีความพร้อมที่จะรับนักศึกษาต่างชาติเท่าไหร่ ถามว่าตอนที่เรารับมาได้ในปัจจุบัน หมายถึงความพร้อมที่เรามีมากหรือไม่ ผมเรียนว่าอย่างนี้ครับ จริงๆ ยังไม่มีความพร้อม สมมติว่านักศึกษาจากประเทศจีนชุดแรกที่มาปรากฏว่าประสบความสำเร็จในระดับหนึ่งก็คือ ทั้งหมดได้รับเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง แล้วก็มีประวัติการเรียนที่ดี ก็เลย เราก็เลยได้กระแสความสนใจที่จะมาเรียนในประเทศไทย ประกอบกับช่วงนั้น นักศึกษาของจีนเดินทางออกจากประเทศไปเรียนต่อในประเทศเพื่อนบ้าน ก็เลยทำให้นักศึกษามีการประชาสัมพันธ์ต่อๆ กันของนักศึกษาเองครับ ก็คือจากโรงเรียนหนึ่งไปยังอีกโรงเรียนหนึ่ง ซึ่งเท่าที่ผมทราบตอนนี้ก็คือส่วนใหญ่จากประเทศจีน เท่าที่ผมทราบนะครับ ส่วนนักศึกษาจากประเทศเวียดนาม กัมพูชา เนื่องจากว่าเมื่อสาม-สี่ปีที่แล้วท่านรองนายกรัฐมนตรีกัมพูชา ตอนนั้นท่านเป็นรองนายกแล้วก็เป็นรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ ท่านก็มาเยี่ยมที่ภาคใต้แล้วก็มาเยี่ยมที่มหาวิทยาลัยด้วย ท่านก็เกิดสนใจที่จะส่งนักศึกษาจากกัมพูชามาเรียน ก็เลยทำให้มีนักศึกษารุ่นแรกที่มาเรียนที่นี่จากประเทศกัมพูชา หลังจากนั้นก็มีการทยอยมาเรียนเรื่อยๆ นะครับ ทำให้ยอดปัจจุบันของกัมพูชาก็จะอยู่ที่ประมาณ 20 คน แล้วที่สำคัญคือ ทั้งนักศึกษาจากประเทศจีนและกัมพูชาที่จบไปในระดับปริญญาตรี และมีประมาณ 10 คน ที่กำลังเรียนระดับปริญญาโทอยู่ที่มหาวิทยาลัยครับ

ผู้วิจัย ครับ เมื่อสักครู่นี้อาจารย์ได้พูดถึงเรื่องของความพร้อม ผมอยากจะขอให้อาจารย์ช่วยขยายความคำว่าความพร้อมที่อาจารย์บอกว่ายังไม่พร้อม ถ้าสมมติว่าถ้าจะพร้อมมันต้องมีองค์ประกอบอะไรบ้างครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ องค์ประกอบหลักๆ ก็คือหลักสูตรนะครับอาจารย์ นอกจากหลักสูตรทางด้านศาสนาที่ตอนนี้เรามีหลักการศาสนาอิสลาม เรายังไม่มีความพร้อมที่จะเปิดหลักสูตรอื่นๆ ได้ที่ใช้ภาษาหลัก แต่ว่าเมื่อปีที่ผ่านมาหลักสูตรภาษาอาหรับ เราได้จัดหลักสูตรใหม่แล้วก็จัดให้เป็นหลักสูตรนานาชาติ ก็เลยทำให้เรามีความพร้อมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรเพิ่มขึ้นใน 12 หลักสูตรที่สามารถรับนักศึกษาได้มา รับนักศึกษามาเรียนในสาขาวิชาหรือโปรแกรมที่ใช้ภาษาหลักได้ ซึ่งเป็นการสบโอกาสให้นักศึกษาต่างชาตินักศึกษาสนใจที่จะมาเรียนโดยใช้ภาษานี้ ส่วนภาษาอังกฤษ เรามีตั้งแต่ไอที ปีที่แล้วเรามีหลักสูตรภาษาอังกฤษ ก็มีความพร้อมที่จะรับนักศึกษาจากต่างประเทศเข้ามาเพราะเป็นนานาชาติ วิชาพื้นฐานทั่วไปทั้งหมดนอกจากวิชาภาษาไทยก็จะใช้ภาษาอังกฤษหมดเลย ส่วนความพร้อมที่เราจำเป็นต้องพัฒนาเพิ่มเติมก็คือความพร้อมที่เกี่ยวข้องกับบุคลากรในภาคการสอน ผมเจอปัญหาว่า การเตรียม

คนเพื่อที่จะเป็นอาจารย์สอนวิชาเอกนั้นไม่ยากครับ เพราะการเปิดสอนในระดับอุดมศึกษาที่ทาง สกอ. กำหนดไว้ ก็คือถ้าเกิดว่ามีอาจารย์ 5 คนที่จบระดับปริญญาโทหรือปริญญาเอกแล้วมีความพร้อมตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในเงื่อนไขของ สกอ. ในการเตรียมเราก็สามารถทำได้ แต่พอทำหลักสูตรนานาชาติขึ้นมา สิ่งที่ยากลำบากก็คือการเตรียมหาอาจารย์ที่จะมาสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป สมมติว่าเราจะสอนวิชาคณิตศาสตร์ในหลักสูตรภาษาอังกฤษ หลักสูตรไอทีที่ใช้ภาษาอังกฤษ จะหาอาจารย์คนไทยหรือคนต่างประเทศที่จบคณิตศาสตร์และสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ค่อนข้างยากครับอาจารย์ แต่นอกจากนั้นถ้าหากว่านักศึกษาที่เรียนในโปรแกรมที่ใช้ภาษาหลัก เราจะไปหาอาจารย์ที่สอนคณิตศาสตร์ อาจารย์ที่สอนวิทยาศาสตร์ อาจารย์ที่สอนวิชาพื้นฐานทั่วไปนะครับ 30 กว่า 40 หน่วยกิต คือใช้ภาษาต่างประเทศค่อนข้างที่จะลำบากมากกว่าที่จะหาอาจารย์ที่สอนด้านวิชาเอกครับ นั่นคือความพร้อมที่ผมเรียนว่ายังไม่มีความพร้อมเท่าที่ควร ส่วนปัญหาความพร้อมประการที่สามก็คือเรื่องของความพร้อมที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศ บรรยากาศที่ผมหมายถึงในที่นี้ก็คือบรรยากาศของความเป็นนานาชาติในมหาวิทยาลัยเอง เรายังไม่สามารถสร้างความอบอุ่นให้กับนักศึกษาได้ว่า การใช้ภาษานานาชาติ การใช้ภาษาหลากหลายภาษาในมหาวิทยาลัยนั้นเกิดขึ้น เรายังมีความไม่พร้อมในตรงนั้นอยู่ แล้วก็ในส่วนที่สองก็คือหอพัก เรายังไม่สามารถที่จะมีหอพักให้กับนักศึกษาจากต่างประเทศได้ครบ

ผู้วิจัย ครับ แล้วในส่วนเรื่องของงบประมาณหรือกฎระเบียบ อาจารย์มีปัญหาพวกนี้หรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ งบประมาณ หมายถึงงบประมาณที่เราใช้สำหรับการจัดหลักสูตรการศึกษานี้ใช้หรือเปล่า

ผู้วิจัย ใช่ครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ โดยปกติแล้วอาจารย์ที่สอนในหลักสูตรนานาชาติ หลายๆ มหาวิทยาลัยก็จะใช้ลักษณะของการจ้างสองเท่าสำหรับรายวิชาหรืออาจารย์ที่สอนในรายวิชาที่เป็นหลักสูตรนานาชาตินะครับ เนื่องจากว่ามหาวิทยาลัยอิสลามเราคิดว่าถ้าหากว่าเราจะรอให้เรามีความพร้อมด้านงบประมาณก็ ให้อาจารย์ที่สอนในรายวิชาที่เป็นต่างประเทศนะครับ ให้ในหน่วยกิตสูงกว่าเราก็จะไม่สามารถที่จะเปิดการเรียนการสอนได้ในปัจจุบัน เพราะว่ามหาวิทยาลัยยังไม่มีความสะดวกด้านการเงิน แต่เนื่องจากว่าเราเช็คดูแล้วเรื่องความพร้อมของอาจารย์ที่จะเสียสละในส่วนนั้นนะครับ โดยที่อาจารย์ที่สอนในหลักสูตรนานาชาติก็ยังคงรับค่าตอบแทนซึ่งก็เท่ากับอาจารย์ที่สอนในหลักสูตรปกติ เพียงแต่ว่าเราให้สิทธิพิเศษบางอย่างในเรื่องของหน่วยบ้างอะไรบ้าง แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าอาจารย์ที่อยู่ในหลักสูตรนานาชาติจะต้องมีค่าตอบแทนที่สูงกว่าเป็นสองเท่า เราก็สามารถที่จะทำตรงนั้นได้ครับ แต่ทั้งนี้ในเรื่องของงบประมาณเราจะรู้สึกว่า การจัดหลักสูตรนานาชาติกับหลักสูตรปกติทั่วไป สำหรับ

เราเป็นสิ่งที่ไม่น่าจะเป็นอุปสรรคมากมายครับ แต่งบประมาณที่จะต้องมาเพิ่มเติมก็คือ การที่เราจะต้องเชิญอาจารย์จากต่างประเทศมาสอน เหมือนอย่างไอทีเราก็มีอาจารย์ที่มาจากบังกะลอร์ประเทศอินเดีย ซึ่งนักศึกษาจะมีความเชี่ยวชาญทางด้านไอที แล้วก็เป็นที่ๆ ใครก็รู้จักว่านักศึกษามีความเชี่ยวชาญทางด้านนี้ เราก็เลยต้องให้งบประมาณตรงนั้นเพื่อเชิญอาจารย์จากบังกะลอร์มา ส่วนภาษาอังกฤษก็เราก็ใช้วิธีเดียวกันครับ ฉะนั้นงบประมาณในส่วนนี้ก็จะที่จะต้องทุ่มไปให้กับการหาอาจารย์ที่มีความพร้อมในการที่จะมาสอน แล้วก็มีส่วนที่เกี่ยวข้องกับงบประมาณในการจัดการเรียนการสอนทั่วไป เท่าที่ผมสัมผัสในฐานะที่เป็นผู้บริหารในระดับคณะที่ดูแลหลักสูตร ที่ตอนนี้มีหลักสูตรนานาชาติก็คือหลักสูตรภาษาหลักกับหลักสูตรภาษาอังกฤษนะครับ ค่าใช้จ่ายที่ทางมหาวิทยาลัยจัดสรรไปให้สำหรับหลักสูตรนี้ก็ไม่ได้ต่างไปจากหลักสูตรทั่วไปซักเท่าไหร่ เพียงแต่จะไปเพิ่มในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมเสริมทักษะทางภาษา เปิดโอกาสให้กับนักศึกษาในการที่จะสร้างบรรยากาศในความเป็นนานาชาติ

ผู้วิจัย ในส่วนโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการศึกษา เมื่อครู่นี้อาจารย์ได้กรุณาพูดถึงในเรื่องของห้องพักไปแล้ว แล้วอย่างในเรื่องของห้องสมุด เรื่องของการอ่านหนังสือ นักศึกษาที่เข้ามาอ่าน หรือสื่อการเรียนการสอนอื่นๆ ตรงนี้เราต้องเตรียมความพร้อมยังไงบ้างครับจำเป็นหรือเปล่าครับว่าต้องมีหนังสือเรื่องเดียวกันแต่เป็นคนละภาษา สองภาษา สามภาษาอะไรอย่างนี้ครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ตรงนี้หลักสูตรนานาชาติของเราตรงนี้มีสามภาษา หลักสูตรนานาชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษอย่างที่ผมได้เรียนไปแล้ว ส่วนนานาชาติที่ใช้ภาษาหลักก็คือสาขาวิชาภาษามลายู ในส่วนของภาษาอาหรับ ผมเรียนว่า ห้องสมุดของเราก็จะเป็นห้องสมุด โดยเทียบกับมหาวิทยาลัยทั่วประเทศครับ จะเป็นห้องสมุดที่มีเอกสาร ตำราที่เป็นภาษาอาหรับมากที่สุดในประเทศไทย เพราะว่าเราเป็นมหาวิทยาลัยอิสลามด้วย แล้วก็หลักสูตรที่เราเปิดในปัจจุบัน ที่ใช้ในการสื่อสารคือภาษาอาหรับในการอ้างอิง ก็เป็นหลักสูตรทั้งระดับปริญญาตรี ปริญญาโท ดังนั้นเราจึงไม่มีปัญหาในส่วนที่เป็นข้อจำกัดทางด้านการสื่อสารหรือความพร้อมในด้านห้องสมุด ถ้าหากว่าเป็นหลักสูตรที่เป็นภาษาอาหรับนะครับอาจารย์ คือโดยปกติแล้ว การเดินทางของคณาจารย์ของทบวงมหาวิทยาลัย เดินทางไปประกอบพิธีฮัจญ์นะครับ ประจำทุกปี บางครั้งก็จะเป็นช่วงเวลาที่มีการจัดนิทรรศการหนังสือทางด้านวิชาการ หลายๆ ท่านก็สามารถที่จะทำการซื้อหาหรือว่าจอง ก็มีการส่งมายังมหาวิทยาลัย คือในด้านตำราภาษาอาหรับ เราพอจะพูดได้ว่าหนังสือใดที่พวกอาหรับหรือวิชาการทางศาสนานะครับ ตีพิมพ์ออกมา ผมคิดว่าไม่น่าจะเกินหนึ่งปีก็จะมีหนังสือในห้องสมุดเราแล้ว แต่สำหรับหลักสูตรที่เป็นภาษาอังกฤษ

เรายังคงจำเป็นที่จะต้องลงทุนอีกเยอะ เพราะว่าอาจจะพูดได้ว่าการศึกษาตำราทางด้านไอที เป็นอะไรที่เคลื่อนตัวเร็วมาก เทคโนโลยีใหม่ๆ ค่อนข้างที่จะพัฒนารวดเร็ว เพราะฉะนั้น งบประมาณที่จะต้องลงทุนที่เกี่ยวกับห้องสมุดสำหรับวิชาภาษาอังกฤษค่อนข้างจะเยอะ แต่ดีอยู่นิดหนึ่งตรงที่ว่าหลักสูตรภาษาอังกฤษ จริงๆ แล้วคือทุกคนจะไม่เป็นสาขาวิชาที่มีเรื่องตัวใหม่มากมายเท่าไหร่ ก็เลยยังคงสามารถที่จะใช้วิธีการในเรื่องที่จะสั่งซื้อหนังสือหรือหาหนังสือในท้องตลาดที่เกี่ยวข้องกับเอกสารประกอบ ก็คงสามารถที่จะหาได้ในประเทศไทย แต่ทางด้านสื่อทางด้านไอที ทางนักศึกษาไอทีหรือวิทยาศาสตร์ต้องเร่งให้เร็วนิดหนึ่งครับ เพื่อที่จะได้ให้การจัดสาขาวิชาทางด้านไอทีที่นักศึกษาเรียนกันทั่วประเทศครับอาจารย์

ผู้วิจัย มาถึงคำถามสำคัญอีกข้อหนึ่งก็คือ ทำไมนักศึกษาของอาจารย์จึงเลือกประเทศไทยเป็นสถานที่ศึกษา ถ้าเปรียบเทียบกันแล้ว ข้ามไปอีกเล็กน้อยเป็นมาเลเซีย เป็นสิงคโปร์ก็ดี หรือจะเป็นออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ต้องพูดตรงๆ ว่ามาตรฐานการศึกษาก็ค่อนข้างที่จะสูงกว่าประเทศไทย อย่างน้อยก็คือไม่ด้อยกว่าประเทศไทย ทำไมนักศึกษาจึงเลือกเป็นประเทศไทย ทำไมนักศึกษาจึงเลือกเป็นวิทยาลัยอิสลามยะลาครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ส่วนนี้ผมมีสองประเด็นที่จะนำเสนออาจารย์นะครับ ประการที่หนึ่งก็คือ ส่วนใหญ่แล้วคนที่ที่เดินทางมาหาเรา เป็นสัญญาที่รู้จักกันเป็นการส่วนตัวมาก่อน อย่างเช่นว่าจากในงาน International Conference หรือเป็นเครือข่ายทางวิชาการของเราอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นโอกาสที่นักศึกษาจะเลือกมาที่นี่ก็เป็นโอกาสที่มีเปอร์เซ็นต์สูงเพราะรู้จักกันเป็นการส่วนตัวกับผู้บริหารของสถาบันการศึกษาที่โน่นที่นักศึกษาเดินทางมากับมหาวิทยาลัยของเรา ส่วนที่สองผมมองว่าในส่วนที่นักศึกษาเดินทางมาที่นี่เป็นเพราะค่าใช้จ่ายครับ อย่างที่อาจารย์เรียนมาเมื่อสักครู่นี้ไม่ว่าจะเป็นออสเตรเลีย สิงคโปร์ มาเลเซีย เมื่อเทียบกับค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นจากการที่นักศึกษามาเรียนที่ประเทศไทย โดยเฉพาะที่มหาวิทยาลัยอิสลามยะลาซึ่งถึงแม้ว่าเราจะเป็นมหาวิทยาลัยเอกชน แต่เราคิดว่าเป้าหมายที่แท้จริงของเราคือให้นักศึกษามีโอกาสในการเรียนหนังสือมากกว่าที่จะทำธุรกิจ ก็เลยทำให้นักศึกษาหลายคนเลือกที่จะมาเรียนที่นี่ นักศึกษาจากประเทศจีน จากกัมพูชาหากนักศึกษาเลือกที่จะไปเรียนมาเลเซีย ผมเชื่อว่าค่าใช้จ่ายน่าจะเป็นสองเท่า ไม่ว่าจะค่าใช้จ่ายในการบริโภค ค่าเช่าบ้าน ค่าเทอม ซึ่งแพงกว่าแน่นอนอยู่แล้วนะครับ ก็คงจะทำให้นักศึกษาเลือกที่จะมาเรียนที่นี่ ถ้าเรียนปริญญาตรีส่วนใหญ่ก็จะมีอัตราว่าถ้าเป็นนักศึกษามาเลเซียค่าเทอมเท่านี้ นักศึกษาต่างประเทศถ้าเป็นเอเชียหรืออาเซียนค่าเทอมเท่านี้ แต่ถ้าเป็นนักศึกษาต่างชาติทั่วไปอัตราเท่านี้ แต่ของเราไม่ว่าจะเป็นนักศึกษาประเทศไทย นักศึกษาต่างประเทศมันใช้อัตราเดียวกันหมด เพียงแต่ว่าเราแบ่งแยกหลักสูตรปกติกับหลักสูตรนานาชาติเท่านั้นเอง หมายความว่านักศึกษาจากประเทศ

ไทยเรียนหลักสูตรนานาชาติ กับนักศึกษาต่างชาติมาเรียนหลักสูตรนานาชาติก็จ่ายเท่ากัน และอาจจะมีเหตุผลตัวที่สาม ทำนองว่ามันเป็นสิ่งที่สำคัญไม่แพ้กันก็คือจุดเด่นของเรา เราก็บอกได้ว่าในกรณีที่นักศึกษาที่มาเรียน ผมมองว่านักศึกษาจากประเทศจีนที่มาชุดแรกกลับไป เป็นนักศึกษาที่สามารถที่จะทำให้รุ่นน้องๆ รู้สึกว่าเรียนที่นี่ไม่ได้เป็นอย่างคนที่มาเรียนศาสนาจากที่อื่น ก็คือไม่ได้เป็นกลุ่มที่คิดแบบรุนแรง ในขณะเดียวกันก็ไม่ได้เป็นคนที่เรียนไปวันๆ อย่างนักศึกษาที่มาจากจีนชุดแรก นอกจากที่จะเป็นคนที่ใฝ่รู้ดี สามารถที่จะทำให้รุ่นน้องๆ ที่มารู้สึกว่าเรียนแล้วนักศึกษาสามารถที่จะกลับไปหางานทำได้ เท่าที่ผมทราบนักศึกษาที่มาแจ้งที่เรียนที่นี่ปัจจุบันเปิดวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยหรืออุดมศึกษาในประเทศจีนด้วยซ้ำไปในอนาคต บางคนจบจากเราก็ไปศึกษาต่อที่คอนแวนต์บ้าง ศึกษาต่อที่ประเทศอื่นบ้าง ก็เลยทำให้เกิดความรู้สึกว่ามาเรียนที่นี่แล้วมันไม่ได้หยุดแค่นั้น ทำให้นักศึกษากลุ่มหนึ่งคิดจะไปพัฒนาสังคมของนักศึกษาได้ หลักสูตรอื่นๆ ผมคิดว่า ถ้าเป็นหลักสูตรที่เกี่ยวกับสายสามัญ โดยเฉพาะทางไอที นักศึกษาต่างชาติจะมาเรียนที่เราเพราะว่า นอกจากคุณจะสามารถเรียนไอทีที่ต่างจากมหาวิทยาลัยอื่นแล้ว เราจะสอนเนื้อหาที่เกี่ยวกับ Engineering ทั่วไป ซึ่งคุ้มค่ากับนักศึกษา สมมติเกี่ยวข้องกับเวียดนาม เกี่ยวข้องกับไอที เราก็จะใช้สิ่งเหล่านี้เพื่อที่จะทำให้ระบบเน็ตเวิร์คเกิดการสร้างสังคมที่คิดดีขึ้น ผมมองว่าสิ่งหนึ่งที่ทำให้กลุ่มนักศึกษา ผู้ปกครอง และคณาจารย์จากต่างประเทศ สนใจที่จะมาเรียนที่เรา

ผู้วิจัย นักศึกษาประสบปัญหาอะไรบ้างครับที่จะต้องให้นักศึกษาปรับตัวหรือต้องแก้ปัญหาให้นักศึกษา ตัวนักศึกษามีปัญหาอะไรบ้างครับเมื่อมาถึงประเทศไทย

ผู้ให้สัมภาษณ์ เนื่องจากว่านักศึกษาต่างชาติส่วนใหญ่มีพื้นฐานภาษาหลักค่อนข้างดี แล้วก็ถ้าเป็นนักศึกษากัมพูชาก็บางคนก็พอจะมีความรู้ทางภาษาไทยอยู่บ้าง ก็สามารถที่จะสื่อสารกับคนในมหาวิทยาลัยที่ไม่ใช่ภาษาที่นักศึกษาจะต้องไปเรียนได้ในระดับหนึ่ง เพราะฉะนั้นทักษะทางภาษาอาจจะมีอยู่บ้างแต่ไม่ถึงกับมีปัญหาที่จะสื่อสารกันได้ ปัญหาที่สองก็คือปัญหาเรื่องที่พักครับ เพราะว่าปัจจุบันหอพักนักศึกษาต่างชาติเรายังสร้างไม่เสร็จ อีกซักประมาณ 30-40% เราถึงจะสร้างเสร็จ เพราะฉะนั้นเราจึงจะต้องเพิ่มภาระที่จะต้องดูแลนักศึกษาต่างชาติที่ต้องอยู่กระจัดกระจายตามบ้านพักนอกมหาวิทยาลัย แต่ผมขออนุญาตมองมุมกลับนะครับว่าสิ่งนี้แทนที่จะเป็นข้อเสีย กลับเป็นข้อดีตรงที่นักศึกษาสามารถที่จะเรียนรู้วิถีชีวิตของคนพื้นที่ได้เร็วขึ้น เพราะว่านักศึกษาอาศัยอยู่กับชาวบ้านนะครับ บางทีก็ไปเช่าบ้านของชาวบ้านนักศึกษาพักอยู่ ก็สามารถที่จะทำให้นักศึกษาเข้ากับชาวบ้านได้เร็วขึ้นกว่าปกติ และทำให้นักศึกษาเข้าใจวิถีชีวิตของชาวบ้านได้ดีกว่าที่นักศึกษาพักในมหาวิทยาลัย เพราะเนื่องจากนักศึกษาส่วนใหญ่ที่มาจากต่างประเทศ ไม่ใช่ส่วนใหญ่ นักศึกษาบางส่วนที่มากับครอบครัว

ก็ไปเช่าบ้านแล้วไปอยู่เป็นครอบครัว ก็สามารถที่จะทำกับข้าวกินกันเองได้ ก็น่าจะเป็นข้อดีที่ดีกว่าอยู่ในหอพักของมหาวิทยาลัย ที่นักศึกษาอาจจะไม่ชอบทานอาหารไทยเท่าไหร่ ก็สามารถที่จะทำอาหารทานเองได้ตามใจชอบ ส่วนอุปสรรคอย่างอื่นก็เป็นอุปสรรคที่เกี่ยวข้องกับสภาวะสถานการณ์ในปัจจุบันนะครับ ซึ่งตรงนี้ไม่ใช่เฉพาะปัญหาที่นักศึกษาต่างชาติเท่านั้นที่ประสบอยู่ เพราะว่าเป็นคนต่างจังหวัดทั้งหมดครับที่กำลังมีปัญหานี้ เพียงแต่ว่าเราก็พยายามให้ความรู้ความเข้าใจกับนักศึกษา โดยการวางตัวที่จะไม่ประมาทในการใช้ชีวิต ผมขอเรียนอย่างนี้นะครับว่า นักศึกษาต่างชาติทั้งหมดที่มาเรียนที่นี่นะครับ เรามีวิชาหนึ่งให้กับนักศึกษา เป็นวิชาบังคับก็คือวิชาสันติศึกษาครับ ทีนี้วิชาสันติศึกษาก็ขึ้นอยู่กับนักศึกษาเรียนหลักสูตรอะไร ถ้าหลักสูตรที่ใช้ภาษาอังกฤษก็ต้องสื่อสารสอนเป็นภาษาอังกฤษ ถ้าหลักสูตรภาษาหลักก็ต้องใช้ภาษาหลักในการสอนวิชานี้เป็นการบังคับให้กับนักศึกษาทุกคน เพื่อว่าเวลานักศึกษากลับไปประเทศของนักศึกษาอย่างน้อยที่สุดนอกจากความรู้ที่นักศึกษามีในเรื่องของวิชาเอกแล้ว นักศึกษาก็มีความรู้แล้วก็ทักษะที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตอย่างสันติสุข นะครับ

ผู้วิจัย ต้องเรียนวิชาสันติศึกษาด้วยนะครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ครับผม เป็นวิชาที่เรากำหนดเป็นวิชาบังคับให้กับนักศึกษาทุกคนในมหาวิทยาลัย เป็นหนึ่งในวิชาพื้นฐานทั่วไปครับ

ผู้วิจัย อาจารย์ครับ ต่อนะครับ แล้วในส่วนของสถาบันนี้ประสบปัญหาอะไรบ้างครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ในส่วนของสถาบันก็คงจะเป็นในส่วนของนโยบายที่รับนักศึกษาต่างชาตินะครับ ผมขอแบ่งเป็นประสบปัญหาจากปัจจัยภายในและภายนอกนะครับ ปัจจัยภายนอกที่กลายเป็นปัญหาที่เราจะต้องเผชิญตอนนี้ก็คือ นักศึกษาที่มีความพร้อมและสนใจที่จะมาเรียนตอนนี้ เพราะว่าส่วนใหญ่อาจารย์ของเราไปนำเสนอผลงานในการสัมมนาทั้งทางสังคมตะวันตกและตะวันออกนะครับ ก็มีความสนใจที่จะมาเรียนเยอะ แต่ทีนี้หลายคน หลายประเทศที่จะมาเรียน นักศึกษามองภาพสถานการณ์ในปัจจุบัน ก็เลยอาจจะเลิกความสนใจไป หรือบางคนมีความสนใจที่จะมา แต่เราเองคิดว่าด้วยสภาวะที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เราเองยังไม่พร้อมที่จะรับนักศึกษาจากบางประเทศ เพราะฉะนั้นปัญหาที่เราประสบอยู่คือการที่เราตั้งเป้าไว้คือในปี 2553 นี้นะครับ นักศึกษาต่างชาติหนึ่งพันคน คงจะไม่สามารถที่จะบรรลุเป้าหมายนั้นได้ ส่วนปัญหาภายในที่ประสบก็คงจะเป็นเรื่องงบประมาณครับ เพราะว่างบประมาณที่จะจัดสรร ไปสร้างความพร้อมหรือเตรียมความพร้อม สร้างเอกสารตำรา ความพร้อมที่จะพัฒนาบุคลากรของมหาวิทยาลัยไปสู่การเป็นอาจารย์สามารถที่จะสอนหลักสูตรนานาชาติได้ มันต้องใช้งบประมาณมากพอสมควร กับต้องใช้ที่จะต้องไปเชิญอาจารย์จากต่างประเทศ

ในภาวะปัจจุบัน กับการที่เรามีข้อเสนอที่...ในค่าตอบแทน ก็ทำให้นักศึกษาไม่อยากที่จะมาหรืออยากจะมาถ้าพร้อมที่จะรับข้อเสนอของเราได้ ก็เป็นปัญหาที่ประสบอยู่ในปัจจุบันครับ

ผู้วิจัย อาจารย์ครับผมอยากให้อาจารย์ช่วยมองภาพกว้างถึงลักษณะศูนย์กลาง โอกาสของระบบการศึกษาไทยที่จะทำให้ไทยเป็นศูนย์กลางของการศึกษาในกลุ่มของประเทศเพื่อนบ้านครับ ผมอยากให้อาจารย์ช่วยทำ SWOT ให้ผมซักนิดหนึ่งครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ผมมองจากจุดแข็งก่อนนะครับอาจารย์ จากจุดแข็งก็คือ หลายๆ คนที่เป็นนักศึกษาต่างประเทศนักศึกษามองประเทศไทยว่าเป็นประเทศเปิด หมายความว่า ถ้าหากว่ามหาวิทยาลัยซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยอิสลาม แล้วก็สามารถที่จะเปิดสอนในสาขาวิชาที่จะเข้ากับศาสนาอิสลามได้ นักศึกษาซึ่งเป็นนักศึกษาต่างชาตินักศึกษามาเรียนรู้อิสลามจากประเทศไทยนักศึกษาก็ถือว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่เปิดให้คนทุกศาสนามาเรียนรู้กันได้ที่นี่ ประการที่สองก็คือ การใช้ชีวิตในประเทศไทยนั้น จะไม่ซับซ้อนเหมือนกับประเทศอื่นๆ อันนี้ผมไม่ได้มองเฉพาะต่างจังหวัดนะครับ จังหวัดอื่นอาจจะมีความซับซ้อนในเรื่องการเมืองที่เกิดขึ้น แต่ว่าประเทศไทยในภาพรวมนักศึกษาที่มาจากต่างประเทศซึ่งผมได้มีโอกาสไปร่วมงานกับชมรมนักศึกษาของประเทศอินโดนีเซีย ซึ่งนักศึกษาอินโดนีเซียที่กำลังศึกษาอยู่ในประเทศไทย ทั้งจุฬาฯ ธรรมศาสตร์ มหิดล แล้วก็บูรพา ประมาณซัก 30 กว่าชีวิต ผมได้เรียนถามพวกนักศึกษา ปรากฏว่าพวกนักศึกษาบอกว่าประเทศไทยเป็นศูนย์กลางที่ดี นักศึกษามาอยู่ในประเทศไทยนักศึกษารู้สึกว่าเป็นประเทศที่นักศึกษามีอิสระ ไม่จำเป็นที่จะต้อง เพราะว่าบางคนที่นักศึกษามาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคง ในขณะที่บางประเทศ เช่นประเทศตะวันตกในปัจจุบัน นักศึกษาบอกว่านักศึกษาจำเป็นที่จะต้องดูแลตัวเองมากกว่า ไม่เหมือนกับประเทศไทย อาจจะเป็นเพราะนักศึกษาที่มาจากประเทศมุสลิมอย่างอินโดนีเซีย เวลานักศึกษาไปอเมริกานักศึกษาบอกว่านักศึกษามีความรู้สึกอยู่ในเมืองไทยสบายใจกว่า นี่คือจุดแข็งจุดหนึ่ง ส่วนอีกตัวหนึ่งที่ผมมองว่าเป็นจุดแข็งอย่างหนึ่งก็คือ ในส่วนของความคิดร่วมมือทางวิชาการ ผมมองว่านักศึกษาไทยไม่ได้อ่อน เพียงแต่อาจารย์ไทยจะมีปัญหาในการสื่อสาร โดยใช้ภาษาต่างประเทศ โดยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชา ผมขอเรียนว่าในระดับมหาวิทยาลัยนักศึกษาที่เรียนที่นี่ในเมืองไทย เมื่อกลับไปอยู่ประเทศนักศึกษานะครับ เป็นกลุ่มนักศึกษาที่สามารถที่จะติดต่อกับนักศึกษากลุ่มที่จบจากตะวันตกได้เป็นอย่างดี อันนี้ผมสัมผัสเอง กับนักศึกษาที่เรียนพยาบาล ที่เรียนสาขาวิชาอุตสาหกรรม ในมหาวิทยาลัยสงขลาวิทยาเขตหาดใหญ่ แล้วก็ในมหาวิทยาลัยที่มหิดล ปรากฏว่ามีบทบาทพอสมควร แล้วก็นักศึกษาที่เรียนพยาบาลที่ไทย ปรากฏว่าหลายคนพอกลับไปที่มาเลเซียก็ไปเป็นคณบดี ไปเป็นผู้บริหารมหาวิทยาลัยก็มี ซึ่งเป็นโอกาสอย่างหนึ่ง

ที่ผมมองว่า ทางบ้านเมืองนักศึกษาคงจะยอมรับได้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับวิชาความรู้ในประเทศไทย เพียงแต่ปัญหาที่ ขอแจ้งก่อนนิดหนึ่งก็คือ มหาวิทยาลัยไทยยังมีความพร้อมทางด้านความเชี่ยวชาญทางภาษาน้อยไปนิดหนึ่ง อย่างเช่น ถ้ามหาวิทยาลัยใดมหาวิทยาลัยหนึ่งเปิดหลักสูตรนานาชาติขึ้นมา ความเป็นนานาชาติก็จะเกิดขึ้นเฉพาะในวิทยาลัยนานาชาตินั้น หรือเฉพาะในคณะนั้น แต่บรรยากาศในมหาวิทยาลัยก็ยังเป็นบรรยากาศแบบไทยๆ อยู่ นักศึกษาที่อาจจะได้เกรดเอภาษาอังกฤษ พอออกจากโรงเรียนก็ไม่สามารถที่จะใช้ภาษาอังกฤษได้ สื่อสารที่ใช้ภาษาหลักได้ แต่พอให้นักศึกษาสื่อสารเป็นภาษาหลักให้บรรยากาศของความเป็นอินเตอร์ มันจะต่างกันตรงที่ว่า ถ้าศึกษาในต่างประเทศ แค่เราเข้าไปในมหาวิทยาลัย เราไม่จำเป็นต้องรู้ว่าคณะใดหลักสูตรใดที่เป็นหลักสูตรนานาชาติ เพราะความเป็นนานาชาติในมหาวิทยาลัยมันเป็นอยู่แล้ว พอเป็นประเทศไทยเราจะรู้สึกว่า บางทีเราเข้าไปในมหาวิทยาลัย เรายังไม่เห็นความเป็นนานาชาติ ความเป็นนานาชาติในสถาบันแล้วทีนี้นี่คือบรรยากาศ แล้วในส่วนคณาจารย์ จะเป็นภาพที่ ถ้าหากว่านานาชาติแล้วคือฝรั่งหลักสูตรนานาชาติจะต้องมีคนต่างชาติมันเป็นภาพที่ยังฝังคนไทยอยู่ เท่าที่ผมพยายามมองนะครับ หลักสูตรนานาชาติมันไม่ใช่ต้องมีองค์ประกอบเสมอไปว่าต้องมีคนต่างชาติเข้ามาบางทีถ้าเกิดว่าเราสามารถที่จะปรับตัวหรือปรับวิธีคิดได้ หลักสูตรนานาชาติและอาจารย์ที่จะสามารถสอนได้ และภาษาที่ใช้ก็เป็นภาษาที่เป็นนานาชาติได้ เนื้อหามีการใช้ภาษาที่สามารถที่จะศึกษาได้ทั้งท้องถิ่น และนานาชาติได้ ตรงนี้ผมมองว่าไทยยังไม่พร้อมที่จะปรับวิธีคิดอย่างนานาชาติ ถ้าหากว่าไม่มีตัวแปรที่ไม่ว่าจะเป็นคน เป็นฝรั่ง ส่วนอุปสรรคก็จะเป็นสังคมไทยทั้งระบบผมมองว่าอาจจะเป็นบรรยากาศครับ บรรยากาศของความเป็นนานาชาติยังไม่เกิดขึ้น ก็ดูแล้วก็จะมีแต่คนไทยพูดภาษาไทย ในขณะที่ทางมาเลเซีย อินโดนีเซีย นักศึกษาพูดภาษาอังกฤษในการเรียน ทั้งๆ ที่นักศึกษาพูดภาษานักศึกษาเองได้อะไรได้

ผู้วิจัย ในส่วนของโอกาสล่ะครับอาจารย์

ผู้ให้สัมภาษณ์ ถ้าเป็นโอกาสผมมองว่า ความตื่นตัวของความต้องการของคนในซีกโลกทางตะวันออกที่จะมาประเทศไทยสูงขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศมุสลิม ถ้าหากว่ามาเลเซียสามารถที่จะเป็นศูนย์กลางได้ เพราะตอนนี้คนอาหรับเลือกที่จะมาเรียนมหาวิทยาลัยในมาเลเซีย เมื่อสิบปีที่แล้วคนอาหรับจะมาเรียนที่มหาวิทยาลัยอิสลามนานาชาติที่กัวลาลัมเปอร์เป็นส่วนใหญ่ แต่สามปีให้หลังมาที่ทุกมหาวิทยาลัยในมาเลเซีย ไม่ว่าจะเป็นมหาวิทยาลัยอิสลามายะ หรือมหาวิทยาลัยอื่นๆ มากันเป็นร้อยๆ คนเลยครับ ฉะนั้นผมมองว่าถ้าหากว่าประเทศไทยสามารถที่จะจัดการศึกษาที่มีมาตรฐานที่ดีแล้ว ก็มีการประชาสัมพันธ์และเปิดโอกาสให้ชาวมุสลิมที่จะใช้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัยได้อย่างเต็มที่ ก็สามารถที่จะเป็นนักศึกษาที่จบจากที่นี่

และได้รับการยอมรับจากที่อื่นได้ ผมมั่นใจว่าหลายคนจะเลือกมาเรียนที่ประเทศไทย ไม่เฉพาะในภาคใต้นะครับ แม้กระทั่งกรุงเทพฯ เอง ก็มีนักศึกษาที่มาจากอินเดีย ปากีสถาน มาเยอะ ผมมองว่าถ้าประชาสัมพันธ์ดีๆ ก็คือร้อยกว่าประเทศสามารถที่จะเลือกเราได้

ผู้วิจัย อาจารย์ครับผมอยากทราบการสนับสนุนจากภาครัฐในปัจจุบันนี้นะครับว่า ภาครัฐได้สนับสนุนทางมหาวิทยาลัยอย่างไรบ้าง ในการจัดการศึกษาให้กับนักศึกษาต่างชาติครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ถ้าจะพูดถึงมหาวิทยาลัยผมก็คงจะเป็นการสนับสนุนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการรับรอง การให้การอนุมัติ การอนุญาต ตรงนั้นมากกว่า โดยฐานะที่เป็นเอกชนเราก็ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากรัฐบาลอยู่แล้ว ผมคิดว่าการช่วยเหลือส่วนใหญ่ของภาครัฐก็คือการที่ให้การยอมรับ ให้การพิจารณาหลักสูตร แล้วก็ให้เรามีโอกาสที่จะรับนักศึกษาต่างชาติ เพราะทุกภาคการศึกษาเราก็จะต้องรายงานให้กับทาง สกอ. ว่าเราจะมีนักศึกษาต่างชาติเข้ามาเรียน แล้วก็ในส่วนที่สองที่รับการสนับสนุนจากภาครัฐคือ ความสัมพันธ์ที่ทางมหาวิทยาลัยมีกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเข้าออกของนักศึกษา ก็คือ ตรวจคนเข้าเมือง ก็มีความสำคัญมากๆ เพราะนักศึกษาเวลาที่นักศึกษาจะใช้ชีวิตอยู่กับเราสี่ปีนั้น หรือสองปีปริญญาโท ก็ต้องได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเข้าออก การเข้าเมือง ก็คงมีความสำคัญพอสมควร ส่วนนี้ก็ถือได้ว่าตั้งแต่รับนักศึกษาต่างชาติเข้ามาตั้งแต่รุ่นแรกๆ จนถึงปัจจุบัน มหาวิทยาลัยก็ได้รับการสนับสนุนในเรื่องของความสะดวกในการประสานงานกับฝ่ายส่งคนเข้าเมืองเป็นอย่างดี

ผู้วิจัย แล้วอาจารย์ยังต้องการการสนับสนุนอะไรเพิ่มเติมจากภาครัฐบ้างหรือเปล่าครับ เพื่อที่จะพัฒนาหรือยกระดับเรื่องของการจัดการศึกษาในปัจจุบัน

ผู้ให้สัมภาษณ์ ถ้าถามว่าอะไรบ้างที่อยากจะให้ช่วยเหลือก็คือ ก็คงจะเป็นการจัดการศึกษาที่เป็นการแข่งขัน คือ..ผมจะพูดยังไงดี รัฐพยายามที่จะให้มีการจัดการศึกษาหลักสูตรนานาชาติที่เป็นเรื่องของการแบ่งปัน ยกตัวอย่างก็คือ ถ้าสมมติว่ามหาวิทยาลัยที่อยู่ในพื้นที่ต่างจังหวัด ไม่ว่าจะเป็นสงขลานครินทร์ นราธิวาส หรือราชภัฏ ถ้ามีการแชร์ ก็คืออย่าให้รัฐนั้นปิดตัวเองมากเกินไป ปิดตัวเองหมายความว่า ไม่ยอมให้เอกชนพวกเราเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของภาครัฐ แล้วก็พยายามที่จะให้คนของภาครัฐเข้าไปแชร์ในการจัดการ ผมอยากให้มีการแชร์บุคลากร แชร์หลักสูตร แชร์อาจารย์ แชร์นักศึกษา ซึ่งตรงนี้ผมคิดว่ามันจะทำให้เกิดความเข้มแข็งได้เป็นอย่างดี สมมติว่าผมหลักสูตรนานาชาติขึ้นมา มหาวิทยาลัยผมเพิ่งเปิดมาสิบปี มีนักศึกษานานาชาติแล้ว ในขณะที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เปิดมาสี่สิบปีเพิ่งจะมีนักศึกษานานาชาติระดับปริญญาตรีเมื่อปีการศึกษานี้เองเป็นคนแรกที่มาจากประเทศจีน ซึ่งเราก็ช่วยประสานงานให้นักศึกษาครับ ทีนี้ผมคิดว่าถ้ามหาวิทยาลัยของรัฐ ทำอย่างที่เราเปิด

โอกาสให้มหาวิทยาลัยมีบ้าง ก็คิดว่าจะทำให้เกิดความเข้มแข็งขึ้นมา

ผู้วิจัย อาจารย์ครับผมขออนุญาตทราบยุทธศาสตร์หรือว่านโยบายของมหาวิทยาลัยอิสลามยะลานะครับ เกี่ยวกับการจัดการศึกษาให้กับนักศึกษาต่างชาติครับ ที่มหาวิทยาลัยได้วางแผนไว้ว่าต่อไปเราจะก้าวไปทางไหนครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ในส่วนของจำนวน นโยบายที่เกี่ยวข้องกับจำนวนก็อย่างที่ผมเรียนตอนต้นก็คือตั้งเป้าไว้หนึ่งพันคนในช่วงเวลาปี 2010 ซึ่งเราก็ยังไม่ได้ แล้วก็ถ้าถามว่าจำนวนหลักสูตรเราก็มองว่าเราจะพยายามให้มีหลักสูตรที่ทำการสอนในหลักสูตรที่เป็นนานาชาติมากขึ้น วิธีการก็คือ ถ้าหลักสูตรใดที่เราคิดว่าต่อไปในอนาคตการเรียนที่ใช้ภาษาต่างชาติจะทำให้นักศึกษาสามารถที่จะหางานทำได้มากขึ้น หรือโอกาสที่นักศึกษาจะไปต่างประเทศแล้วก็มีโอกาสในการหางานทำได้ดีกว่า เราก็อยากที่จะปรับหลักสูตรเหล่านั้นให้เป็นหลักสูตรนานาชาติ ทำตามขั้นตอนตามระเบียบของ สกอ. ในส่วนของจำนวนหลักสูตรอาจจะมีเพิ่มขึ้นตามช่วงเวลาที่เราประเมินเป็นระยะๆ ส่วนประการที่สองเป็นเรื่องของคุณภาพ ในส่วนของคุณภาพเป้าหมายของเราก็คือ จะพยายามให้นักศึกษาที่เรียนในหลักสูตรนานาชาติต้องเสียค่าใช้จ่ายมากกว่าหลักสูตรปกติให้เป็นไปตามที่ได้ตั้งเป้าไว้ ก็คือว่าวิชาทุกวิชาไม่ว่าจะเป็นวิชาเอกและวิชาพื้นฐานทั่วไป เราจะพยายามให้มีการเรียนการสอนที่เป็นภาษาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร เพียงแต่ว่าบางครั้งทาง สกอ.เองก็ให้มีการอะลุ่มอล่วยให้กับทุกมหาวิทยาลัยที่เปิดหลักสูตรนานาชาติในช่วงหนึ่งหรือสองปีแรกที่อาจารย์ที่สามารถสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่นๆ ตามหลักสูตร คุณก็สามารถที่จะพูดภาษาไทยได้ถ้าหากว่านักศึกษาเข้าใจ แต่มาตรการในระยะยาวของเราก็คือ ทำอย่างไรให้นักศึกษามีโอกาสที่จะเรียนโดยใช้ภาษาที่ผมคงตอบได้แค่นั้นครับตอนนี้

ผู้วิจัย ขอบพระคุณอาจารย์มากครับ

บทสัมภาษณ์
ผู้อำนวยการวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล

ผู้วิจัย โครงการนี้เป็นโครงการที่ทางสำนักความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ หน่วยงานของสำนักปลัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นเจ้าของโครงการครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ของกระทรวงอะไรคะ

ผู้วิจัย กระทรวงศึกษาธิการครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ มีหลายหน่วยเหลือเกินนะคะเลยสับสน ชื่อย่อก็ท่องกันไม่ไหว ขกง. ขกค. อะไรยุ่งไปหมด

ผู้วิจัย ครับ ต้องการที่จะทำยุทธศาสตร์เดียวกับที่ประชุมที่ สกอ. ครั้งที่แล้ว ว่าทำยังไงให้สถาบันการศึกษาของไทยมีความสามารถที่จะรองรับในเรื่องของการเป็นศูนย์กลางของกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านได้ ก็เลยคิดที่จะทำโครงการวิจัยนี้ขึ้นมา เป็นเรื่องของการเตรียมความพร้อมของสถาบันการศึกษาของไทยครับ ตั้งแต่ระดับมหาวิทยาลัยไปจนถึงระดับวิทยาลัยชุมชน และโรงเรียนสอนอาชีพของเอกชน เพื่อที่จะรองรับความเป็นศูนย์กลางของกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน ทั้งนี้ทางสำนักความสำพันธ์ระหว่างประเทศได้เชิญมหาวิทยาลัยบูรพาเข้าไปเป็นที่ปรึกษานะครับ โจทย์ที่ยากของเราก็คือ ส่วนที่เป็นความพร้อมสำหรับสถาบันการศึกษาของไทย ส่วนใหญ่ยังมีปัญหา

ผู้ให้สัมภาษณ์ คือมันยังไม่พร้อม แต่เราอยากจะเป็นศูนย์กลาง

ผู้วิจัย ครับใช่ มันเลยมีปัญหาตรงนี้มาก เพราะเท่าที่เราดูจากวรรณกรรมและก็ดูจากตรงส่วนอื่นๆ พบว่า 80-90% ของสถาบันการศึกษาบ้านเราไม่มีความพร้อมตรงนี้ เพราะฉะนั้นโจทย์ของเราก็คือ เราพยายามที่จะหาโมเดลที่เป็นแบบอย่างที่ดี ที่เราไปสัมภาษณ์เพื่อรวบรวมข้อมูลมาแล้วก็มีที่ เอแบค, มหิดล และมีที่อื่นอีก 2-3 ที่

ผู้ให้สัมภาษณ์ แล้วที่ ม.บูรพาเป็นยังไงบ้างคะ

ผู้วิจัย ถ้าเทียบกันแล้วก็ยังห่างกับมหิดลอยู่เยอะนะครับ ทางบูรพาเองก็เป็นตัวอย่างหนึ่งที่เราจะทำการศึกษาเหมือนกัน

ผู้ให้สัมภาษณ์ คุณสุชาติยังเป็นอธิการอยู่รึเปล่าคะ

ผู้วิจัย เป็นครับสมัยที่ 2 ครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ไม่ใช่ 3 เหรอ

ผู้วิจัย ของที่นั่นจะเป็นได้ 2 สมัยครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ นึกว่าเป็นสมัยที่ 3 นึกว่า 2 จบไปแล้ว

ผู้วิจัย ยังไม่จบครับเพิ่งเริ่มมาประมาณปีครึ่งถึงปีกว่าๆ ครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ อ้อ ตอนสมัยแรกน่าจะเป็นคณบดีอยู่

ผู้วิจัย ครับ แล้วก็ตอนนี้เหลืออีก 2 ปีกว่า แต่ถ้าสมมติว่าเกิดของ ม.บูรพา ออกนอกระบบก็ต้องมานับเริ่มต้นใหม่ ก็เลยจะต้องมาขอรบกวนเวลาอาจารย์นิดหนึ่งนะครับ ว่าอย่างน้อยถ้าเรารู้ว่าเราไม่มีความพร้อม เราก็น่าจะมีเป้าให้สถาบันอุดมศึกษาทุกที่ว่า ส่วนที่จะเป็นความพร้อมเราน่าจะไปถึงจุดไหนแล้วต้องเตรียมอะไรบ้างนะครับ ก็อยากจะมารบกวนขอข้อมูลจากทางวิทยาลัยนานาชาตินิดหนึ่งนะครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ถ้าดิฉันพูดแล้วอย่าใจเหี่ยวนะ การศึกษานานาชาติไทยมันก็แบบไทย มันก็ถึงได้ล้มลุกคลุกคลานอยู่ทุกวันนี้ มันก็มีกลุ่มน้อยๆ เท่านั้นเองที่มีความพร้อมอยู่พอสมควร คือไม่ได้พร้อมไปซะทั้งหมดนะคะ พูดตรงๆ คือเรายังขาดปัจจัย เราอาจจะจ้างอาจารย์ที่ดีได้มากกว่านี้ เราก็ทำดีที่สุดแล้ว

ผู้วิจัย ทางของวิทยาลัยนานาชาติของเรามีจุดเริ่มต้นมาตั้งแต่เมื่อไหร่ครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ เมื่อปีที่แล้วครบรอบ 20 ปี เราก็เขียนหนังสืออ่านสนุกๆ นะคะว่า 20 ปีทำอะไรบ้าง ไม่ได้เขียนบอกว่า อย่างสมมติคุณจะบอกว่า ความเป็นมา เราไม่ได้เขียนแบบนั้นแต่เราจะเขียนว่า “โครงการเล็กในมหาวิทยาลัยใหญ่” แล้วอย่าง “บุคลากร” เราไม่เขียน เราใช้คำว่า “ผึ้งงาน” และจำนวนหลักสูตรต่างๆ เราก็มีให้ มีโปรไฟล์หรือว่าในเวปไซต์ก็มี

ผู้วิจัย ถ้าในแง่ของการที่ไปถึงในจุดของความพร้อมในการที่จะรองรับการเป็นศูนย์กลางในการศึกษาของกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน อาจารย์คิดว่าเราจะต้องเตรียมความพร้อมในด้านไหนบ้างครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ดิฉันคิดว่าต้องมาตรฐานก่อน มาตรฐานต้องนานาชาติจริงๆ ถ้ามาตรฐานไม่นานาชาติก็ไม่ดึงดูดคน ทุกวันนี้ปัญหาของวิทยาลัยนานาชาติคืออะไร ก็คือว่า เราต้องการที่จะให้คนในเพื่อนบ้านมาเพิ่มขึ้นอย่างที่กระทรวงการต่างประเทศต้องการ แต่ว่าประเทศเพื่อนบ้านมาน้อยเพราะว่าภาษาอังกฤษไม่ดีพอ ถ้ากลุ่มคนที่ภาษาอังกฤษก็จะเป็นพวกที่คนที่มีเงิน คนมีเงินบอกว่ามาทำไมเมืองไทยแค่นี้เอง ไปออสเตรเลีย ไปอังกฤษ ไปอเมริกาดีกว่า ใช่หรือเปล่าคะ เพราะฉะนั้นที่จริงเราก็ได้นักศึกษาต่างชาติ แต่อย่างปีนี้นักเรียนที่เป็น Full Time ที่จะจบการศึกษานั้นทั้งหมดมีกี่ชาติก็ไม่ทราบแต่ดิฉันจะส่งข้อมูลไปให้ถ้าจะเขียนในเรื่องของเรานะคะ คือตั้งแต่เปิดวิทยาลัยเลย พวกนี้ที่เราอยากดูพวกที่พ่อแม่พอจะมีเงินแต่ก็ไม่ได้รวยเหลือเกิน ถ้าไปอเมริกาค่าเล่าเรียนมันตั้งเท่าไหร่ ประมาณ 30,000 เหรียญ ที่นี่มันปีละ 4,000 เท่านั้นเอง ทีนี้อีกอย่างหนึ่งก็คือ คนในละแวกนี้ไม่เข้าใจคำว่า Level Art Education คืออะไร ที่เราเน้น Level Art Education คือว่า ต้องเรียนหลักสูตรที่เป็นเบื้องต้นเสียก่อน เรื่องนี้คนอเมริกันนักศึกษารู้เรื่องดี คนไทยที่ไม่เคยไปอยู่ Level Art Education

ดีๆ ก็ไม่เข้าใจว่าคืออะไร เพราะฉะนั้นคุณดูจากศูนย์ของเราสิ ถ้าจะเรียนอะไร สังคมศาสตร์ก็ไปสังคมเลย จะเรียนหมอก็ไปหมอเลย มหิดลเป็นมหาวิทยาลัยแรกนะที่ว่า การศึกษาที่มีอยู่ทั้งหมด 30 หน่วยกิตนะคะ จะต้องเรียน Education 30 หน่วยกิตเลย จะไปแอบเรียนเคมี ฟิสิกส์ เพื่อไปต่อยอดหมอไม่ได้ ปีนี้รู้สึกว่าทำซักประมาณ 20 หน่วยกิต คณะอื่นๆ นะคะ ของเราเราคิดเป็น 40 เพราะฉะนั้นเราจะให้เรียน 10 course เต็มที่เลย 10 course นี่คืออะไร มีคณิตศาสตร์อย่างน้อย 2 , วิทยาศาสตร์ 2 , สังคม 2 , ภาษาอังกฤษ 2 , และก็ภาษาอังกฤษเพื่อการอาชีพและพละอีก รวมเข้าไปแล้วก็เกือบ 10 อันนี้ที่เราทำสำเร็จ เพราะว่าเมื่อ 17 ปีที่แล้วมีคนถามว่า “เรียนทำไม, ทำไมจะเรียนบริหารธุรกิจจะต้องไปเรียนวิชาพวกนี้ด้วย” นะคะ เราบังคับให้เรียน พวกนี้ที่เรียนแล้วจบมาไม่มีใครถาม เพราะพวกนี้ออกมาแล้วรอบรู้ แล้วไปเรียนต่ออื่นๆ ได้อีก ไปเรียนนักบินก็ได้ ไปทำอะไรก็ได้ เรียนเรื่อง Miner ก็ได้ เรื่องนี้เป็นจุดแข็งที่ทำให้บัณฑิตเรา 70-75 % ได้งานก่อนจบ จองตัวกันเป็นแถว อันนี้ดิฉันมองว่าไม่ว่าจะเรียนที่ไหน มันต้องเป็นการเรียนการสอนภาคอินเตอร์ด้วยนะคะ ไม่ใช่หลักสูตรไทยเป็นอังกฤษ และคนที่ทำ ผู้บริหารต้องเข้าใจเรื่องนี้อย่างลึกซึ้ง เช่น ลูกอยากจะอยู่ Level Art Collage แต่ตัวเองอยู่ เรียนอยู่ในหลายๆ ทวีป ปริญญาตรีอาจจะเรียนไทยนิดหน่อยแล้วไปเรียนต่อยุโรป, ไปอยู่อเมริกา ไปทำงานออสเตรเลีย อะไรอย่างนี้ พวกนี้จะเปิดกว้างและเข้าใจหลักสูตรทั้งหลายดี ทุกวันนี้เราก็รีบๆ ทำมหาวิทยาลัยที่ตั้งวิทยาลัยนานาชาติขึ้นมาก็เอาคนที่อยู่ในอุตสาหกรรมบริการเข้ามา นักศึกษาบอกว่านักศึกษาต้องการที่จะเอาเรื่องจุดเด่นนักศึกษา เพราะนักศึกษามีวิชาชีพที่ต้องคู่ขนานกับวิชาการ ดิฉันก็ ตามใจ เพราะเวลาไปประชุมกันทีไรเราก็พูดคนละเรื่อง ทีนี้มองเห็นว่าม. บูรพานั้นมีจุดแข็งแยะเพราะมีความพร้อม มีความตั้งใจดีของอาจารย์หลายๆ คน แล้วก็รู้สึกว่าไม่ได้มีพระราชบัญญัติห้ามไว้ใช่หรือเปล่าว่า จะตั้งวิทยาลัยนานาชาติขึ้นมาไม่ได้ เพราะว่าวิทยาลัยของรัฐมีข้อได้เปรียบอยู่แล้ว แต่ว่าส่วนที่มันเป็นไปไม่ได้มากก็คือคน เพราะว่าจะเป็นหลักสูตรนานาชาติอยู่ในภาควิชาก็รวมตัวกันไม่ติด ถ้าอยู่ภาควิชาค่าสาธารณูปโภคต้องใช้ร่วมกัน ถ้าจ่ายค่าเล่าเรียนสูงก็จ่ายค่าตอบแทนได้สูง อันนี้พอพูดถึงในภาพรวมแล้วก็ทำให้เราเดือดร้อน เพราะอย่างมหิดล เราให้ค่าสอนพิเศษอาจารย์ไม่ค่อยสูงเท่าไหร่ แต่ก็ไม่ได้น่าเกลียด ชั่วโมงละ 1,600 บาท ที่อื่นนักศึกษาให้ 2,000 บาท เพราะนักศึกษาไม่ต้องเสียค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าอะไรเลย อยากจะให้ถึง 2,500 แต่ก็ทำไม่ได้เพราะรับเท่าไหร่จ่ายเท่านั้นใช่หรือเปล่า ถ้าให้ดิฉันพูดคงจะเรื่อง 1. มาตรฐาน 2.คนที่มีความพร้อมทั้งผู้บริหาร, คนสอน และนักเรียน นักเรียนพร้อมหรือเปล่า พร้อมมากขึ้นแต่ก็ไม่ได้พร้อมทีเดียว นักเรียนพร้อมภาษาอังกฤษ แต่คณิตศาสตร์ไม่พร้อม ความคิดความอ่านยังไม่พร้อม

ความคิดที่จะอยู่ในสังคมนานาชาติอย่าไร ยกตัวอย่างเด็กไม่เข้าใจนะ มันเป็นธรรมเนียมไทยที่ดีนะ แต่มันมีข้ออ่อนว่า คนไทยทำไมต้องขอโทษเสียใจ ก็แปลว่า เสียใจก็ยกโทษให้ก็ไม่ต้องถูกทำโทษ อันนี้มันคนละประเด็นกันเลย อันนี้คนไทยจะไม่ค่อยเข้าใจ ไม่ใช่เอาธูปเทียนมาไหว้แล้วอาจารย์ยกโทษให้แล้วจะไม่ถูกทำโทษ สมมติว่านักเรียนตีกันมันก็มี 2-3 เรื่องคือ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ใครผิด-ใครถูกค่อยว่ากันที่หลัง ทีนี้เมื่อตัดสินแล้วใครจะต้องเป็นคนถูกทำโทษ เช่น ทำโทษไม่ให้เรียน 1 เทอม นั่นล่ะคือทำโทษ และอันที่ 3 ก็คือว่าเด็กได้รู้สึกหรือยังว่าทำผิด พ่อแม่บอกว่าเด็กนักศึกษาเสียใจนะคะ นักศึกษารู้แล้วว่าทำผิดขอให้กลับมาเรียนเถอะ บอกมันไม่ได้ คุณฆ่าคนไปแล้วคุณต้องเข้าคุก แต่ในเมื่อคุณรับสารภาพคุณก็ได้ลดโทษครึ่งหนึ่ง ไม่ประหารชีวิตแต่ได้รับโทษ 20-30 ปีแทน มันคนละเรื่องตรงนี้ คนไทยมันคิดไม่ออกก็นั่งเถียงกันอยู่นั่น เอาสส. เอานักการเมือง เอารัฐมนตรีมาโทร.ถามดิฉัน มันไม่ใช่อย่างนั้น ที่นี่ทำแบบฝรั่งนะคะ มีอะไรเกิดขึ้นก็ตั้งคณะกรรมการขึ้นมา แล้วคนที่อยู่ในเหตุการณ์เราจะสอบปากคำแล้วรายงานกับฉัน ถ้าดิฉันไม่พอใจก็ส่งไปสอบใหม่ เด็กมีสิทธิที่จะอุทธรณ์ได้แต่ทุกทีก็ไม่เห็นมีใครขออุทธรณ์ มีแต่ขอเรียนขอเรียน มันคนละประเด็นกัน คือว่าขอให้สอบสวนใหม่ ขอให้ตั้งพยานใหม่ อะไรใหม่ อันนี้ความคิดมันยังไม่เข้าไปอยู่ในสังคมไทย มันเห็นแก่ตัว พอเสร็จแล้วก็บอกรักประเทศ ทำโน่นทำนี่ เดี๋ยวก็เป็นเจ้าของทีมฟุตบอล เดี๋ยวก็ยกโทษให้กลับมาเป็นนายกใหม่ อะไรแบบนี้

ผู้วิจัย อาจารย์ครับ มันจะมีปัญหาในวิทยาลัยนานาชาติหรือหลักสูตรนานาชาติในหลายสถาบันในเรื่องของสัดส่วนของนักเรียน ตรงนี้อาจารย์มองไว้ บางคน บางสถาบัน บางหลักสูตรที่บอกว่าเป็นนานาชาติ เป็นอินเตอร์แต่เป็นนักเรียนไทยหมดเลย ตรงนี้ในส่วนของมหิดลเราได้มีหลักเกณฑ์อะไรไว้หรือเปล่าครับว่าจะต้องมีสัดส่วนของนักเรียนต่างชาติต่อนักเรียนไทยเท่าไหร่

ผู้ให้สัมภาษณ์ ก็ไม่ได้มีหลักเกณฑ์แต่มันเป็นไปตามธรรมชาติของโครงการว่าโครงการนี้ติดตลาดหรือเปล่า ของเราเรามีนักศึกษาต่างชาติตลอดและนักศึกษาแลกเปลี่ยนด้วย อันนี้มันดีอย่างอาจารย์ที่นักศึกษาสอน นักศึกษาบอกนักศึกษาชอบมาก เด็กพวกนี้จะบริหารเวลาเองได้ มีวุฒิภาวะสูง มีระเบียบวินัย เพราะฉะนั้นตรงนี้เด็กไทยต้องเอาอย่างคนพวกนี้ ทีนี้ก็มีบางห้องที่เป็นเด็กไทยหมดแต่เราก็สอนปรกติ ไม่ใช่เห็นเด็กไทยแอบพูดภาษาไทย บางครั้งถ้ามันจำเป็นจริงๆ ก็ออกมาพูดคุยเป็นภาษาไทยได้ บางครั้งเป็นเด็กฝรั่งด้วยซ้ำไป แต่เดี๋ยวนี้ไม่มีแล้วเพราะเรากวดขันกันในเรื่องภาษาต่างประเทศนี่นะคะ และก็นอกจากภาษาอังกฤษแล้วก็ควรมีภาษาที่ 3 อันนี้เป็นเรื่องสำคัญ ดิฉันดีใจมากที่ตอนนี้เรามีวิชารองคือไมเนอร์ ไมเนอร์เป็นวิชาที่มหิดลอยากให้คณะอื่นทำมาก แต่มันทำไม่ได้เพราะว่ามันเป็นตารางสอน

แบบตายตัวไงคะ ของเรามันไม่ใช่ตายตัว เรามีหลักสูตร มี Study Plan ว่าคุณควรจะเรียนอะไร แล้วภายใน 3 ปีครึ่งหรือ 4 ปีคุณจะเรียนจบ แต่เด็กถ้าเด็กเอาใจใส่ 1 สัปดาห์นักศึกษาเรียน 4 วิชา ก็แค่ 16 ชั่วโมง แล้วก็มีเวลาอีกเยอะแยะ นักศึกษาจะไปเรียน Tack Minor ก็ได้ อย่างเช่นอย่างที่จบปีนี้มีคน Tack Minor 30 กว่าคน จบไป 300 คน อย่างเช่น นักศึกษาเรียนฟิสิกส์นักศึกษาก็ Minor Math Metric หรือเรียน Food Science เรียน Miner เคมี มันทำให้นักศึกษาเข้าใจมากขึ้นอีก ทำงานได้อีก พวกนี้บริษัทมันจ้องเลย หรือว่าเรียนบริหารธุรกิจต่างประเทศ วิชาเอกบริหารธุรกิจระหว่างประเทศ วิชารองการตลาด และวิชารองที่ 2 ภาษาจีน วิชารองต้องเรียนให้ได้ 11 course ของ Major นั้นๆ นะคะ

ผู้วิจัย แล้วตอนนี้สัดส่วนของที่มหิดลนักศึกษาไทยต่อนักศึกษาต่างชาติมีประมาณเท่าไหร่ครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ มันประมาณอยู่ในระหว่าง 74-78%

ผู้วิจัย นั่นคือในส่วนของต่างชาติ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ค่ะ แต่ถ้าถามว่าเรามีกรุ๊ปที่เรียกว่า “เอคนิคกรุ๊ป” อาจจะเป็นชาติไทย เป็นพวกที่คุณพ่อคุณแม่เป็นต่างชาติแต่เกิดที่เมืองไทย อย่างนั้นจะอยู่เยอะประมาณ 30% ได้ ตอนนี้เด็กพวกนี้ต้องเสียค่าเล่าเรียนแบบต่างชาติ เพราะนักศึกษาเกิดที่นี่ อยู่มาแล้วกี่ปี มีชื่อในทะเบียนบ้านหรือเปล่า เราก็บอกเรียนกับคนไทยได้หรือเปล่า นักศึกษาก็อือ ถ้ามีชื่อในทะเบียนบ้าน พ่อแม่เป็นต่างด้าวและคุณเป็น resident อเมริกาอยู่ 5 ปีก็ให้แล้วใช่หรือเปล่า

ผู้วิจัย อย่างกรณีของวิทยาลัยนานาชาติมหิดล พูดถึงด้านสถานที่อะไรต่างๆ ผมว่าค่อนข้างพร้อมมากเมื่อเทียบกับที่อื่น อาจารย์คิดว่าประเด็นของพวกสถานที่ต่างๆ มันจะมีผลกับการตัดสินใจของนักเรียน นักศึกษาบ้างหรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ส่วนมากจะไม่ทราบนะคะ นักศึกษาจะไม่ทราบว่าคุณไปเรียนหลักสูตรนานาชาติคุณก็ควรจะอยู่ในไทยแล้วก็กลุ่มก็จะเฮกันไปเฮกันมา กลุ่มเด็กอินเตอร์ แล้วเสร็จแล้วก็มามองไอ้ความลักลั่นอะไรพวกนี้ดิฉันพูดไม่ถูก ก็ต้องค้างเวลาจัดกิจกรรมให้นักศึกษาลำบาก แต่ความจริงมันมีหลายสาเหตุที่ตั้งมามาตามเป็นแบบนี้ เป็น International Collage ที่นี้อันนี้มันเป็นโมเดลของ Libor Art Collage เลย อย่างฮาร์วาร์ด คอลเลจ ก็คือคอลเลจที่สำหรับเด็กปริญญาตรีแยกออกไปเลย นักศึกษาก็กล่อมเกลี้ยงเลี้ยงดูการศึกษาของนักศึกษาเอง แต่นักศึกษาไม่ได้เปรียบเราตรงด้านภาษาเท่านั้นเอง และอย่างโคลัมเบียก็เป็น ไบนาร์ด คอลเลจ พวกนี้เวลาที่เราจะเซ็นสัญญากับใครเราก็จะเซ็นสัญญากับพวกนี้เพราะหลักสูตรมันคล้ายๆ กัน ในสายตาของคนไทยส่วนมากจะนึกถึงมหาวิทยาลัยทางอเมริกันใหญ่ๆ อย่างสเตจ ยูนิเวอร์ซิตี้ อะไรพวกนี้นะคะ แต่ความจริงพวกนั้นที่เราไปเซ็นสัญญาใช่ แต่ที่มันแพงระดับสุดกู่อย่างฮาร์วาร์ด คอลเลจ จ่ายเองก็ปีละ 40,000 เหรียญ อย่างที่อื่นก็เป็น Libor Art

Collage เหมือนกัน มีนักศึกษาทั้งหมดอยู่ประมาณ 3,000 คนนะที่นักศึกษาเท่าเราหมดทั้งศาลายา มีแค่นี้ค่ะอาจารย์ ก็มีคนบอกคุณใช้ตึกอื่นๆ ก็ได้นี่นา มีตึกไหนก็ใช้ด้วยกัน

ผู้วิจัย เราสามารถจะแชร์ใช้ด้วยกันได้

ผู้ให้สัมภาษณ์ ได้ค่ะ แต่เด็กของเราบางทีไม่ค่อยช่วงนี้ก็ดีขึ้นนะเพราะว่าคณะต่างๆ นักศึกษามองเห็นว่าแต่งตรงนี้มันดูสวยงาม ดูอย่างห้องดิฉัน ห้องทำงาน เก้าอี้ที่คนจะนั่งไม่ใช่โซฟาแบบที่เราไปหาคณบดีนึกออกหรือเปล่าคะ เป็นโซฟาสีดำแล้วก็นั่งตัวเกร็ง ที่นี่จะเป็นโต๊ะกลมมีเก้าอี้สีแดงเพื่อใครมานั่งคุยจะได้บรรยากาศสบายๆ แล้วคณะอื่นนักศึกษาก็ทำตามมั่ง หรือว่าห้องอาหารไม่จำเป็นต้องให้เด็กเข้ามาเรียงแถวนั่งทานอาหาร ทำให้เก๋ๆ บ้างก็ได้ เราก็มี Coffee Café คล้ายๆ กับสตาร์บั๊ค เด็กก็จะไปก็จะกระจายตัวไปบ้าง

ผู้วิจัย อาจารย์ครับการที่จะให้เมืองไทยเป็นศูนย์กลาง ในด้านการศึกษาก็ต้องถามว่านักศึกษาต่างชาติเวลานักศึกษาจะตัดสินใจจากบ้านมาเรียนที่ประเทศอื่น นักศึกษามองปัจจัยใดบ้างเป็นตัวตัดสินใจครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ เมืองไทยได้เปรียบอยู่อย่างคือ คนไทยใจดีมีเมตตาเป็นที่กล่าวขวัญไปทั่วโลก แต่ว่าบางครั้งเราคือประเด็นผิด เมืองไทยเมืองท่องเที่ยวคือมาแล้วมัวแต่เที่ยวเรียนไม่จบ ครั้งหนึ่งไปเมืองจีน ททท.สนับสนุนเต็มที่ แต่คนจีนนักศึกษาไม่ บอกอย่าไปเลยเมืองไทยมีที่ท่องเที่ยวเยอะเหลือเกินเดี๋ยวไม่ได้ทำงาน เอ่อ...ถ้าดูหลักสูตร ถ้าถาม NYC นักศึกษามาทำไม อเมริกัน เยอรมัน หรือยุโรป นักศึกษาบอกว่านักศึกษาเปิดเว็บไซด์ นักศึกษารู้เลยว่าเป็น International English นักศึกษาจะเอาไทยแปลเป็นอังกฤษ อันนั้นเด็กบางคนที่มาอยู่นักศึกษาเคยอยู่ที่อื่นมาปีหนึ่งแล้วมาเรียนที่นี่ ถามว่าทำไม นักศึกษาก็บอกว่าผมเรียนไปได้ครึ่งปีแล้วก็สอบนิดเดียว ข้อสอบภาษาอังกฤษมันผิดไวยากรณ์แล้วผมจะเรียนต่อไปทำไม

ผู้วิจัย ครับผม แล้วในส่วนของหน่วยงานภาครัฐ อาจารย์อยากให้นักศึกษาเข้ามาสนับสนุนในเรื่องของการเตรียมความพร้อมตรงนี้ยังไงบ้างครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ เรื่องวีซ่าดิฉันพูดจนเลิกพูดมา 8 ปีแล้ว 10 ปีแล้ว เราไม่มีแอททิเวนตี้นะ เราต้องวีซ่าโรงเรียนเมื่อไหร่เป็นนักเรียนเมื่อไหร่ออกบัตรวีซ่าเมื่อนั้น ก็ขออย่างนี้ กองวิเทศเราทำงานเร็ว เด็กต้องจำได้ว่าอีก 2 อาทิตย์วีซ่าจะหมดนะคะ ก็ทำเรื่องเสนอไปท่านก็เซ็นไป คือเราขอวีซ่าตัวนี้ได้หรือเปล่าแล้วเมื่อใดที่นักศึกษาไม่ได้มาลงทะเบียน อย่างอเมริกานักศึกษาลงทะเบียนเทอมนี้แล้วก็หยุดเทอม นักศึกษาก็มีสิทธิเที่ยวที่ไหนในต่างประเทศแล้วก็กลับมาเป็นนักเรียนใหม่ ถ้านักศึกษาหายตัวไปเลยเราก็แจ้งไปที่ ตม. ว่าเด็กคนนี้ไม่ใช่นักเรียนแล้ว คุณก็อายัดวีซ่าไปเลย นักศึกษาไม่ทำนักศึกษาไม่ไว้ใจหรือยังไงไม่ทราบ ทีนี้ ตม.ทำให้ได้เพราะมันต้องขึ้นอยู่กับกฎหมาย ทีนี้กฎหมายเราไม่เอื้อไม่ได้แก้ไงคะ ดิฉันก็เป็นคนที่ชอบแดกดัน

นะว่า มัวแต่แก้ปัญหากฎหมายพาณิชย์ แต่ของพวกนี้ไม่มีเวลาแก้

ผู้วิจัย ตรงนี้เป็นประเด็นที่...

ผู้ให้สัมภาษณ์ กฎหมายเยอะแยะเธอไม่ได้แก้ไงคะ มันอยู่ที่ตัวกฎหมาย ตม.นักศึกษาก็บอกนักศึกษาก็ทำอะไรไม่ได้ นักศึกษาก็เห็นใจ ตอนเราไปนักศึกษาก็ดีนะ มีปัญหาอะไรเราก็พูดกันนักศึกษา นักศึกษาก็ check list ให้ทำอย่างนี้อย่างนี้เราก็ทำตาม นักศึกษาก็ดีมากหาใบอนุญาตทำงานของอาจารย์เหมือนกันเราก็ทำตาม อีกอย่างที่เห็นได้ชัดเจนเลยนะคะอาจารย์ กฎหมายการบินพลเรือนออกมาเมื่อ 2476 นะคะ ทุกวันนี้ยังไม่ได้แก้เลย สมัยนั้นมีเฮลิคอปเตอร์หรือเปล่าก็ไม่มีใช่หรือเปล่า เฮลิคอปเตอร์เพิ่งมีเมื่อ พ.ศ. 2486-2490 เพราะฉะนั้นเวลาคุณจะบินเฮลิคอปเตอร์คุณจะลงคุณต้องร่อนลงนะคะ คุณลงแบบนี้ไม่ได้กฎหมายห้ามกฎหมายต้องมีลานวิ่ง อันนี้ยังแก้ไม่ได้เพราะยังไม่มีใครรู้เรื่องนี้ พอมีคนรู้เรื่องเข้าก็ยุบสภา สนุกมาก

ผู้วิจัย แล้วสักครู่นี้ที่อาจารย์บอกว่านอกจากเรื่องของหลักสูตร เรื่องของมาตรฐานการศึกษาแล้ว จากที่ดูนักศึกษาต่างชาติมาแต่ละประเทศนักศึกษาจะมีจุดที่เน้นที่แตกต่างกันรึเปล่าครับ ในการที่จะตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อในบ้านเรา อย่างจีนอาจจะมองในจุดหนึ่ง ทางตะวันออกกลางมองอีกจุดหนึ่ง หรือว่าเหมือนๆ กันหมด

ผู้ให้สัมภาษณ์ อันนี้ไม่ทราบนะคะ ถ้าอาจารย์ไปคุยที่เอแบคอาจได้คำตอบที่ผิดใช่หรือเปล่า อย่างเช่นทำไมเด็กเวียดนามไม่มาที่เรา ก็มีแค่คนสองคนที่มา แต่ก็เรียนเก่งได้เกียรตินิยมทั้งสองคนเลย คนหนึ่งจบบริหารสารสนเทศได้เกียรตินิยมอันดับ 1 มาเรียนตั้งแต่ ป.ตรี-ป.โท ภาษาอังกฤษแต่คุณไปดูที่เอแบคสิ นักศึกษาบอก 50-60 คนตลอดเวลา เราเลยถามว่าเพราะอะไร ที่นี้เราเปลี่ยนพาซิตี้ใหม่ถามว่าเท่าไหร่ นักศึกษาก็บอก 150 หมด ทีนี้เราก็บอกใหม่ว่า 420 ก็เข้าได้แล้วนะ แต่ต้องไปเรียนภาษาก่อนอีกระดับหนึ่ง ดิฉันก็ไม่แน่ใจนะว่าทำไมเอแบคนักศึกษาเยอะแยะเลยนะ 2-3 พันคนเลยนะ

ผู้วิจัย นักศึกษามีแนะนำหลักสูตรในต่างประเทศด้วยครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ เราก็เข้าใจนะแต่ว่าก็ไม่ทราบเหมือนกัน เราก็เคยให้เด็กเวียดนามของเราที่มีเพื่อนเรียนที่เอแบคชวนมาเรียนด้วยกันที่นี่นักศึกษาก็ไม่เอา

ผู้วิจัย เวลาที่นักศึกษาต่างชาติมาเรียนที่เมืองไทยเราจะต้องเตรียมอะไรให้นักศึกษาเป็นพิเศษนอกจากนักศึกษาไทยครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ หอพักค่ะ แล้วก็ให้นักศึกษามั่นใจว่าเวลานักศึกษาเจ็บไข้ได้ป่วยเราจะช่วยเหลือนักศึกษาได้อย่างที่มหิดลเรามีโรงพยาบาลอยู่ถึง 4 แห่งเลือกได้ตามใจชอบและก็ไม่ต้องจ่ายเงิน อันนี้เป็นการประกันสุขภาพไปเลย แล้วก็ผ่าตัดได้ไป 30,000 บาทนะ เมืองไทย 30,000 เยอะนะ

ผู้วิจัย ของเด็กนานาชาติที่นี่ก็คือส่วนใหญ่ก็พักที่หอเหรอครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ก็แล้วแต่ค่ะ เรามี International House ให้นักศึกษา แต่บางทีนักศึกษาก็จะไปเช่าบ้านด้วยกัน แต่มาเทอมแรกจะอยู่หอเราหมดเพื่อให้นักศึกษามีความมั่นใจ

ผู้วิจัย อยู่ใกล้ๆ นี่หรือครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ค่ะ อยู่แถวตลิ่งชันเพราะนักศึกษาก็ชอบแสงเสียง

ผู้วิจัย นอกจากหอพักแล้วยังมีกิจกรรมอื่นๆ ที่ต้องเตรียมรองรับไว้บ้างหรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ก็จะต้องมีกองวิเทศ หน่วยงานวิเทศที่เข้มแข็ง ของบูรพาสบายใจได้เลย ดูแลดี ก็คือต้องมีคนเข้าไปดูแลและต่อเนื่อง มหาวิทยาลัยส่วนมากจะมีคนคนเดียวที่ดูแล เพราะฉะนั้นจะต้องจ้างเพิ่มขึ้นอีกนะคะ และอีกอย่างนะคะจะต้องพูดภาษาอังกฤษให้ได้หมดทั้งวิทยาลัยไม่เฉพาะคนสองคน

ผู้วิจัย เจ้าหน้าที่ต้องพูดได้หมด รู้สึกว่าทางเอแบคนี่จะมีภาษาระดับล่างๆ อยู่เหมือนกัน

ผู้ให้สัมภาษณ์ ไม่ต้องกลัวต่างชาติ แต่ของเราก็ให้การสนับสนุนในเรื่องของภาษาจีน พนักงานหลายคนที่พูดภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่นได้ พวกอาจารย์ทั้งหลายก็จะพูดได้หลายภาษา อาจารย์บางคนพวกนี้เป็นพวกอินเตอร์ทั้งนั้น

ผู้วิจัย แล้วพวกนักศึกษาต่างชาติที่มาช่วงแรกๆ ปัญหาที่นักศึกษาพบเป็นเรื่องอะไรครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ก็ไม่ค่อยมีนะปัญหา แต่ว่าแต่ก่อนนี้เด็กไทยก็ยังมีกลุ่ม เป็นกลุ่มสตรีวิทย์ กลุ่มราชินี เราก็บอกขอให้ทำกิจกรรมร่วมกันให้มันห่างๆ แตกต่างกันไปบ้าง

ผู้วิจัย ในกลุ่มก็คือค่านิยมของสถาบันที่ติดมาแต่เดิม

ผู้ให้สัมภาษณ์ เพราะมันเป็นวิสัยของนักศึกษาที่มาอยู่ที่นี่ นักศึกษาก็มีกลุ่มของนักศึกษา กลุ่มเซนต์ฟรัง กลุ่มเซนต์โย นักศึกษาก็จะมีคลับที่ไว้ทำกิจกรรมร่วมกัน เพราะฉะนั้นก็ดีใจที่เห็นนักเรียนต่างชาติคนหนึ่งเป็นผู้หญิงเข้าคลับมวยไทย ก็ดีเหมือนกัน อาจารย์เดี๋ยวเชิญทานข้าวกลางวันทานที่นี่ก็ได้ค่ะ นักศึกษาก็ตั้งใจไว้แล้วนะคะ

บทสัมภาษณ์
ผู้อำนวยการศูนย์อุดมศึกษาแม่สอด มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

ผู้วิจัย ขออนุญาตเริ่มต้นการสัมภาษณ์นะครับ อยากจะเรียนถามท่านผอ.ถึงที่มาที่ไปของการรับนักศึกษาจากประเทศเพื่อนบ้านมาเรียนที่ราชภัฏกำแพงเพชร เริ่มต้นได้อย่างไรครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ในเรื่องดังกล่าวนี้มีการเริ่มต้นอย่างไม่เป็นทางการ โดยถือว่าการจัดการศึกษาเป็นเรื่องของมนุษยชาติ ถือว่าทุกคนที่เกิดมาในโลกนี้มันควรได้รับการศึกษาเท่าเทียมกันโดยเฉพาะประเทศไทย ทีนี้เมื่อเราอยู่ติดเขตกับพม่า เขตชายแดน นักศึกษาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ดังกล่าวถ้าอยากเรียนในระดับสูงขึ้นเราก็ให้นักศึกษาเรียน โดยถ้านักศึกษาจบการศึกษาเทียบเท่ากับ ม.6 ของเรา นักศึกษาเรียกระดับ 10 หรือระดับอะไรไม่รู้นะ ซึ่งมันเทียบเท่าเราก็รับเลย โดยให้นักศึกษาประสานในนามหอการค้า ประเทศเพื่อนบ้านนักศึกษาอยู่หอการค้าที่เมียววดี ติดต่อหอการค้าของ จังหวัดตาก ว่าใครบ้างมีความประสงค์ที่จะเรียนในระดับอุดมศึกษาเข้ามาเรียนกับเรา รุ่นแรกสุดนี่ 5 คน หนึ่ง หอการค้าเมียววดีนำเสนอรายชื่อมายังหอการค้าจังหวัดตาก หอการค้าจังหวัดตากส่งมาจากศูนย์แม่สอด มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร เราก็ตรวจคุณสมบัติ สัญชาติเราไม่พูดถึง พูดถึงว่าคุณส่งมาในนามของรัฐวิสาหกิจ เพราะคุณเป็นหอการค้า

ผู้วิจัย ตรงนี้ส่งมาในนามรัฐวิสาหกิจกับในนามราชการนี่มันแตกต่างกันยังไงครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ คืออย่างนี้ ราชการมันจะมีอีกหนึ่งในนามราชการ อันนั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่นี่เริ่มต้นเฉยๆ บอกว่ารัฐวิสาหกิจนักศึกษาส่งรายชื่อมาถึงรัฐวิสาหกิจ รัฐวิสาหกิจมาถึงราชการคือเรา เราก็รับให้นักศึกษามาเรียน ทั้งหมดนี้มี 5 คน ทีนี้เราก็มาเตรียมความพร้อม อันนี้เรื่องการเข้าจะถามอะไรอีกหรือเปล่า

ผู้วิจัย ไม่แล้วครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ทีนี้พอมาถึงเราปั๊บ ก่อนจะเปิดมิถุนาเราก็เตรียมความพร้อมภาษาไทย หนึ่งดูผ่านภาษาไทยนี้หรือเปล่า ถ้าคุณไม่ผ่านคุณไปเรียนมาจนผ่าน ถ้าคุณเรียนผ่านพอที่จะมาเรียนระดับปีหนึ่งของเรา ฟังภาษาไทยรู้เรื่องสื่อสารกันได้ทั้งการเขียนการฟังเราก็รับเข้าเรียน ปีแรกก็เรียนมาได้ พอปีสองก็ออก ออกด้วยเหตุผล หนึ่งภาษาไทยนักศึกษาไม่พร้อม หรือจะออกด้วยความจำเป็นอันนี้ผมก็ตอบไม่ได้ เราตามมาแล้วก็ไม่ได้มา เหลืออยู่ 1 คน ขณะนี้เรียนอยู่ปีสุดท้ายที่แม่สอดเรียนด้านบัญชี

ผู้วิจัย ท่านครับ ส่วนใหญ่นักศึกษานี่ให้ความสนใจในสาขาวิชาอะไรครับ นักศึกษาพม่า

ผู้ให้สัมภาษณ์ ส่วนมากนี้ แรกสุดนี้ที่ไม่ใช่เป็นทางการ อันนี้ยังตอบไม่หมดหนึ่ง ตอนนี้รัฐวิสาหกิจส่งมาเรียน อันที่สอง แม่สอดนี่มันเป็นเขตเศรษฐกิจชายแดน หรือเขตเศรษฐกิจพิเศษ คือโครงการเขตเศรษฐกิจชายแดนที่มันได้เป็นมติของคณะรัฐบาลเมื่อวันที่ 16 ตุลา 2547 ให้ตรงนี้ประกาศเป็นเขตเศรษฐกิจชายแดน พอเป็นอย่างนั้นนักศึกษาก็มาดูการเป็นเขตเศรษฐกิจชายแดนควรจะทำกิจกรรมโครงการอะไรบ้าง ในนามของสถาบันการศึกษาเราก็เสนอโครงการ 4 โครงการ โครงการ1 คือ ยกระดับคุณภาพชีวิตขึ้นที่ ยกระดับคุณภาพทรัพยากรมนุษย์เคลื่อนที่...เอ่อ ธีรสินทร์อยู่หรือเปล่า ไปตามมาหน่อยเอาโครงการเขตเศรษฐกิจชายแดน มา 4 โครงการเอามาให้ท่านดู อันที่ 1 อันนั้นก็จะสอนหลักสูตรระยะสั้นให้รอยตะเข็บชายแดนแล้วได้งบประมาณมาเป็นรถโมบาย รถถ่ายทอด แล้วก็มีรถคอมพิวเตอร์พร้อมโน๊ตบุ๊ค เป็นการให้ความรู้เคลื่อนที่ไปยังรอยตะเข็บชายแดน ในเขตชายแดนพบพระ แม่สอด แม่ละมาด ไปสอนนักศึกษาหลักสูตรระยะสั้น

ผู้วิจัย อันนี้เป็นกลุ่มเป้าหมาย?

ผู้ให้สัมภาษณ์ กลุ่มเป้าหมายก็คือประชากรในเขตตะเข็บชายแดน ทั้งไทย-พม่า แล้วแต่มาเรียนได้ 3 อำเภอนี้ อันที่ 2 การแลกเปลี่ยนการศึกษาพม่า-ไทย อันที่จริงไม่ได้แลกเปลี่ยนเลย ก็คือให้นักศึกษาพม่ามาเรียนที่เรา ทั้งหมดให้โควต้าไป 40 มา 16 นักศึกษาก็สนใจเรียนวิทยาศาสตร์การอาหาร กับเทคโนโลยีการเกษตร เรียน 2 โปรแกรม โปรแกรมละ 8 คนได้ 16 คนมา เพราะว่าการประสานงานกับพม่าการประสานมันละเอียดอ่อนมาก มันยาก ก็ถือว่าเป็นกลุ่มใหญ่พอสมควร ในฐานะที่นักศึกษาไปรับทุนจากรัฐบาลไทย เป็นทุนจากกระทรวงการต่างประเทศ ขณะนี้เรียนปี 1 แล้ว เรียนอยู่ที่ ม.กำแพงเพชร เพราะว่าที่นี่ไม่มีโปรแกรมวิทยาศาสตร์การอาหาร กับเทคโนโลยีการเกษตร ไปมีที่กำแพงเพชรก็ให้เรียนที่นั่น เป็นชาย 8 คน หญิง 8 คน ได้ทุนจากกระทรวงการต่างประเทศ TUG รัฐบาลถึงรัฐบาล ก็รุ่นเดียว รุ่นแรกก็หมดไป จะขึ้นปี 2-3-4 ตอนนี้ภาษาไทยนักศึกษาแข็งแล้ว

ผู้วิจัย ท่านมีวิธีการพัฒนาภาษาไทยให้นักศึกษายังไงครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ภาษาไทยก็คือให้อาจารย์ของเราสอน สอนแล้วเราวัดผลเข้าขั้นได้ให้เรียน สองเราก็ให้มีผู้ดูแลเป็นคนไทย แลกเปลี่ยนภาษาไทย-ภาษาอังกฤษด้วยกัน ภาษาไทย-ภาษาพม่าด้วยกัน ต่างคนต่างเรียนรู้แลกเปลี่ยนภาษากัน ก็จะมีผู้ดูแลติดต่ออยู่ตลอดเป็นพี่เลี้ยงเป็นอะไรทั้งครูทั้งอาจารย์ อาจารย์ผู้สอนพอนักศึกษาทราบตอนแรกนักศึกษาก็สอนช้าๆ ให้เข้าใจเป็นขั้นตอน พอเทอมที่ 2 ก็รู้สึกเริ่มเป็นปกติแล้ว

ผู้วิจัย ขออนุญาตเรียนถามครับ ในการจัดการศึกษาให้กับนักศึกษาพม่านะครับเราจะต้องมีการเตรียมอะไรเป็นพิเศษหรือเปล่าครับ มากกว่าปกติที่จะจัดให้กับเด็กไทยครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ก็มีอาจารย์พี่เลี้ยงดูแลทั้งความเป็นอยู่ ทั้งวัฒนธรรมแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม แล้วก็ให้นักศึกษาด้วยช่วยดูแล แล้วก็ให้นักศึกษาอยู่หอพัก แล้วเราก็ใช้งบประมาณนั้นให้นักศึกษาอยู่อย่างชนิดที่ไม่ให้นักศึกษาคิดถึงบ้าน เพราะว่านักศึกษาไม่ได้กลับบ้านเลย ก็โดยการทำกิจกรรมด้วยการเอาเงินให้นักศึกษาพอที่จะมีซื้อจักรยานขี่ได้สบาย สะดวกกับการไปไหนมาไหนในมหาวิทยาลัย

ผู้วิจัย ครับ นอกเหนือจากเรื่องบุคลากรแล้วนี่เราต้องเตรียม นอกจากพี่เลี้ยงแล้วบุคลากรในส่วนของเจ้าหน้าที่นี่ต้องมีการเตรียมการเตรียมตัวอะไรหรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ คือหนึ่งอาจารย์ที่จะต้องประสานงานก็อาจารย์ภาษาต่างประเทศที่ต้องประสานงานระหว่างประเทศ รวมทั้งผมด้วยเป็นคณะกรรมการอยู่กับนักศึกษาด้วย หนึ่งประสานงานประชาสัมพันธ์รับสมัคร ประชาสัมพันธ์เรื่องทุน สองไปปฐมนิเทศนักศึกษาที่ประเทศพม่า ปฐมนิเทศนักศึกษานี่หมายถึงว่ามีซึ่งมีทั้งอธิการ และกรรมการภาคเอกชนด้วย เพราะมีภาคเอกชนที่แม่สอดนี่นักศึกษารู้จักดีเกี่ยวกับการประสานงานกับพม่า กับนักศึกษา เอาอาจารย์เอานักศึกษาเหล่านี้มาร่วมด้วย สร้างความเป็นกันเองเพื่อที่จะให้นักศึกษานักศึกษาได้เกิดความคุ้นเคยกับขนบธรรมเนียมประเพณีของเรา

ผู้วิจัย ขออนุญาตเรียนถามเพิ่มเติมครับ มีเหตุผลอะไรหรือเปล่าครับที่นักศึกษาพม่าเลือกมาเรียนที่ไทย แทนที่นักศึกษาจะเลือกไปเรียนที่สิงคโปร์ มาเลเซียซึ่งมาตรฐานการศึกษานักศึกษาสูงกว่าเราด้วยซ้ำไป

ผู้ให้สัมภาษณ์ หนึ่งเราทำโดยประสานงานไปยังสถานทูต จากเราไปสถานทูต สถานทูตก็ประสานงานกับหน่วยงานราชการ อันนี้หน่วยงานราชการประกาศว่ามีทุนนักศึกษาก็มา ก็ให้ทางสถานทูตกับราชการนักศึกษากลั่นกรองคนเข้ามา แต่ก็ได้เพียง 16 คนเข้ามาเรียนที่นี่

ผู้วิจัย มีความเกี่ยวข้องกับเรื่องความมั่นคงหรือเปล่าครับที่พม่าไม่ส่งไปเรียนที่อื่น ทั้งที่ประเทศอื่นก็มีทุนให้

ผู้ให้สัมภาษณ์ ที่นักศึกษาไม่ไปเรียนที่อื่นนั้น อย่างหนึ่งคือเราบอกว่าเรารับสมัคร เรารับสมัครทุกโปรแกรมวิชา ยกเว้นทางด้านรัฐประศาสนศาสตร์และทางนิติศาสตร์ เรายกเว้นอย่างนี้นักศึกษาก็มาได้อย่างนี้

ผู้วิจัย ทำไมเราจึงยกเว้น 2 โปรแกรมนี้ล่ะครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ 2 โปรแกรมนี้เรารู้ว่าเหตุการณ์ในพม่านี่ เรื่องนี้นักศึกษามีนักศึกษาพม่าเกี่ยวกับต่อต้านรัฐบาลนักศึกษาอยู่ ซึ่งคิดว่าคนที่จะมีพลัง มีองค์ความรู้ที่จะไปต่อต้านหรือจะไปทำให้การปกครอง

ของนักศึกษาเกิดปัญหาขึ้นนั้น ส่วนมากเราเข้าใจว่ามาจากโปรแกรมวิชาเหล่านี้ ไอ้โปรแกรมที่นักศึกษามาเรียนนี่เป็นประโยชน์ต่อรัฐบาลของนักศึกษานักศึกษาถึงส่งมานี่

ผู้วิจัย อันนี้นักศึกษาเลือกเองหรือรัฐบาลนักศึกษาเลือก

ผู้ให้สัมภาษณ์ พอมาถึงเสร็จแล้วนักศึกษาเลือกเอง พอให้ทุนนักศึกษาไป นักศึกษาบอกทุนอะไรก็ได้อะไรจากเราก็แล้วแต่ แต่เราก็มีวิทยาศาสตร์การอาหารด้วย มีเทคโนโลยีการเกษตรด้วยนักศึกษาก็เลือกอันนี้มากที่สุดแล้วก็มา

ผู้วิจัย เมื่อนักศึกษาพม่ามาเรียนอยู่ในเมืองไทยนะครับ มีปัญหาอะไรหรือเปล่าครับที่นักศึกษาต้องปรับตัวเป็นพิเศษหรือเป็นปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนนักศึกษาครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ไม่มี

ผู้วิจัย เรื่องภาษานักศึกษาล่ะครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ เรื่องภาษานักศึกษาก็มีผู้ดูแลอยู่แล้ว เรื่องภาษาไม่มีเพราะมาเตรียมความพร้อมที่นี่

ผู้วิจัย ขออนุญาตย้อนถามไปถึงตอนแรกที่ท่านบอกว่า 5 คนแล้วเหลือแค่ 1 คนนั้น แล้ว 4 คนนี่ท่านพอจะทราบหรือเปล่าว่านักศึกษา..

ผู้ให้สัมภาษณ์ 4 คนนี้นักศึกษากลับไป 1 ที่จบ ป.ตรีแล้วก็มี อันที่ 2 นักศึกษาบอกคิดถึงบ้าน อันที่ 3 ก็คือเรื่องภาษา เรื่องภาษานักศึกษาอ่อน ส่วนมากเป็นเพราะอย่างนี้ แล้วอีกอย่างหนึ่งนักศึกษามาเรียนแต่ละโปรแกรมนี่มีนักศึกษาพม่าอยู่น้อย นักศึกษาไม่มีเพื่อน แล้วพอภาษานักศึกษาอ่อนนักศึกษาไม่รู้จะปรึกษาใคร ทีนี้ถ้าอาจารย์ในชั้นต้องบันทึกแทนเด็กคนเดียวมันจะลำบาก ที่นักศึกษาเรียนอยู่ที่กำแพงเพชรที่นักศึกษาเรียนได้อะไรได้นั้น อันนั้นเฉพาะกลุ่มของนักศึกษานักศึกษาเฉพาะกลุ่ม แล้ว 1 กลุ่มมันมีมากก็ตั้ง 8 คนแล้วมีนักศึกษาไทยด้วย ทำให้นักศึกษาเกิดความอบอุ่น ทำให้นักศึกษาเกิดความเป็นกันเองที่จะเรียน มันก็จะต่างกับอีก 5 คนนี้ 5 คนนี้ก็มีคนเดียวไปเรียนโปรแกรมอื่นรวมกับนักศึกษา กระจายออกไป นักศึกษามองซ้ายมองขวาก็ไม่เจอคนพม่า นักศึกษาก็เลยเสียความรู้สึก

ผู้วิจัย เวลาเราจะให้ทุนเราควรจะให้ทุนในลักษณะที่ว่านักศึกษาควรจะมีคู่หูมาด้วย

ผู้ให้สัมภาษณ์ ใช่ หนึ่ง การให้ทุนนักศึกษานั้นควรจะให้นักศึกษาทุนในเรื่องการเตรียมความพร้อมทางภาษาด้วย ถ้านักศึกษามีความพร้อมทางด้านภาษาด้วย และขณะเดียวกันถ้านักศึกษามีคู่หูมาด้วยหนึ่งก็เกิดความอบอุ่น ถ้าไม่มีก็ต้องสร้างคู่หูให้เขา หาผู้ดูแลให้เขา หรือไม่ก็ต้องให้เขาอยู่บ้าน อยู่บ้านคนไทยอะไรพวกนั้นนะ

ผู้วิจัย แล้วในส่วนของสถาบันการศึกษาเองล่ะครับ เมื่อรับนักศึกษากลุ่มนี้มาเราจะต้องมีการปรับตัวต้องมีการปรับเตรียมพร้อมรับมืออะไรบ้างครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ มี ก็มีปฐมนิเทศอาจารย์ผู้สอน สร้างความเข้าใจอาจารย์ผู้สอน

ผู้วิจัย ในลักษณะไหนครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ในลักษณะบอกว่าคนกลุ่มนี้คือใคร มาจากไหน มาอย่างไร มีจุดประสงค์อะไร เรียนอย่างไร นักศึกษาอาจจะอ่อนแอภาษาไทย นักศึกษาจะไม่แข็งนัก เพราะฉะนั้นเวลาเรียนเวลาอะไรอย่างนี้ก็ต้องดูแลนักศึกษาด้วย เพื่อที่จะให้นักศึกษาปรับตัวทางด้านภาษาการฟัง

ผู้วิจัย ท่านครับในช่วงมาใหม่ๆ ถ้านักศึกษาอ่อนแอเรื่องภาษา เรื่องของการวัดผลเราใช้เกณฑ์มาตรฐานเดียวกันทั้งหมด หรือว่าต้องมีการยกเว้นบางส่วนให้กับกลุ่ม

ผู้ให้สัมภาษณ์ หนึ่งใช้เกณฑ์เดียวกัน แต่ถ้านักศึกษาอ่อนเราไปปรับสอนเสริม

ผู้วิจัย นอกจากการปฐมนิเทศอาจารย์แล้วต้องมีการทำอย่างอื่นอีกหรือเปล่าครับเพื่อเป็นการรองรับนักศึกษากลุ่มต่างชาติ

ผู้ให้สัมภาษณ์ สอนพิเศษให้นักศึกษาเรื่องภาษา แล้วก็ให้นักศึกษาหรือที่นักศึกษาไปพักอะไรนั้นให้ความอบอุ่น เกิดความเป็นพี่เป็นน้องกัน เพื่อให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนการสอน

ผู้วิจัย แล้วมีการจัดกิจกรรมเสริมอื่นให้กับนักศึกษาหรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ มีกิจกรรมเสริมอื่นด้วย เช่นการรับน้องใหม่ หรือกิจกรรมพิธีไหว้ครูก็อธิบายให้นักศึกษาเข้าใจ แล้วนักศึกษานับถือศาสนาพุทธ อันนี้ก็ไม่มีปัญหาเรื่องการไหว้ครู แล้วก็สองกิจกรรมต่างๆ นั้นก็ยกเป็นกรณีพิเศษที่จะให้นักศึกษาแสดงในแง่ของวัฒนธรรมประเทศนักศึกษา เราก็ส่งกิจกรรมนี้ให้นักศึกษาทั้งหมดนักศึกษาก็มาสมัครเหมือนกับคนไทยเหมือนกัน เช่นประกวดเทพี ประกวดรุ่นปี 1 อะไรอย่างนี้ ดาวเดือน ดาวสภา ดาวนักเรียนอะไรก็แล้วแต่นักศึกษา ผมก็เรียกไม่ถูก ให้ความสำคัญนักศึกษา ให้ถือนักศึกษาเป็นกลุ่มๆ หนึ่งที่เราจะต้องให้ความสำคัญ

ผู้วิจัย ครับ ในส่วนของปัญหาอุปสรรคของทางสถาบันการศึกษา เฉพาะด้านการจัดการเรียนการสอนนะครับ เราต้องมีการปรับหลักสูตรอะไรสำหรับนักศึกษาหรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ไม่มี นักศึกษาเรียนหลักสูตรเดียวกับเรา เครื่องไม้เครื่องมือใช้เหมือนกันหมด

ผู้วิจัย ในการเรียนการสอนใช้เป็นภาษาไทย

ผู้ให้สัมภาษณ์ ภาษาไทย ถึงได้เตรียมความพร้อมภาษาไทย

ผู้วิจัย ในเรื่องของภาษาอังกฤษนี่ นักศึกษากลุ่มนี้เป็นยังไงบ้างครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ภาษาอังกฤษของนักศึกษาเองบางคนก็รู้สึกว่านักศึกษาจะสื่อสารได้ดีกว่าคนไทย แต่บางคนก็พอๆ กับคนไทย อันนี้ไม่มีข้อต่างอะไรเลย

ผู้วิจัย ท่านครับมองในเรื่องของจุดแข็งจุดอ่อนของสถาบันการศึกษาในประเทศไทยนะครับในระบบการศึกษาของไทย ถ้าเราจะเป็นศูนย์กลางของการศึกษาในกลุ่มของประเทศเพื่อนบ้านนะครับ คือเราอยากจะเป็นศูนย์กลางในลักษณะที่ให้คนในพม่า-ลาว-กัมพูชา-เวียดนามมาเรียนที่เรา แต่

ว่าในขณะเดียวกันสิงคโปร์ มาเลย์เองก็มีความเข้มแข็งในเรื่องของมาตรฐานการศึกษาที่ค่อนข้างสูงกว่าเราด้วยนะครับ ตรงนี้ท่านผู้อำนวยการมองจุดแข็งจุดอ่อนของระบบการศึกษาเรา ถ้าจะไปแข่งกับประเทศอื่นเพื่อที่จะแย่งการเป็นศูนย์กลาง ท่านมองว่าเรามีจุดแข็งอะไรบ้าง แล้วก็มีจุดอ่อนอะไรบ้างครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ จุดแข็งของเราก็คือความเป็นกันเอง ความเป็นพี่เป็นน้อง อันนี้เรามีอยู่ในตัวคุณลักษณะคนไทยที่มีลักษณะเอื้ออาทร ลักษณะของมิตรไมตรีสมานฉันท์ ไม่ว่าจะเป็นบุคลิกลักษณะ ไม่ว่าจะเป็นการให้ช่วยเหลือเอื้ออาทร อันนี้คุณลักษณะคนไทยมีอยู่แล้ว อันนี้เราจะเป็นจุดแข็งมากกว่านักศึกษา สอง จุดแข็งอย่างอื่นคือสถาบันการศึกษาของเราเป็นการศึกษาที่เปิดโอกาสให้ทุกคนมาเรียน คล้ายๆ เหมือนแย่งลูกค้าหาลูกค้า ต่างคนต่างหาลูกค้า เข้ามาใหม่ๆ ต่างคนพยายามที่จะผ่อนปรนในสิ่งที่น่าจะเป็นไปได้ ตัวอย่างเช่น ถ้าภาษานักศึกษาไม่พร้อม เราจะทำอย่างไรให้ภาษานักศึกษาพร้อมแล้วนักศึกษามาเรียนกับเรา เราอาจจะต้องมีการกวดวิชาชนิดที่ฟรี ให้นักศึกษาฟรีเลยเพื่อที่นักศึกษาจะได้เป็นลูกค้าของเราตลอด แล้วก็คนที่มาใหม่ที่นักศึกษาอ่อนนั้น นักศึกษาจะได้มาเรียนเพื่อที่นักศึกษาจะเตรียมความพร้อมมาเรียนในรุ่นต่อๆ ไป ก็อาศัยรุ่นแรกที่มา รุ่นแรกที่มาเราให้อย่างมีประทับใจ รุ่นต่อไปก็คงจะเข้ามาทำนองเดียวกัน อันนี้เป็นจุดแข็งที่เราควรจะทำได้ ส่วนประเทศอื่นนักศึกษาจะเป็นอย่างไรนั้น เท่าที่ทราบเดี๋ยวนี้นี่ นักศึกษาจากพม่ามาเรียนที่ประเทศไทยเป็นจำนวนมาก มหาวิทยาลัยเอกชนก็เยอะ เยอะทีเดียวสำหรับผู้มีอันจะกินในพม่ามาเรียนที่เรา อันนี้ทราบมาว่ามากพอสมควร พอเป็นอย่างนี้แล้วคิดว่าเรื่องนักศึกษามาที่นี่นั้นไม่น่าจะเป็นห่วง พอนักศึกษามาเสร็จแล้วนี่ หนึ่งนักศึกษามาคล้ายๆ มาตามฐานะ นักศึกษาฐานะดีๆ นักศึกษาก็ไปเรียนที่ม.เก่งๆ ม.ที่มีชื่อเสียงก็แล้วแต่นักศึกษา หรือจะ ม.ภาคราชการหรือเอกชนก็ตาม แต่กลุ่มใหญ่ที่สุดที่มาเรียนที่มหาวิทยาลัยของภาครัฐบาลนั้น มากที่สุดก็ที่กำแพงของเรานี่เอง ส่วนมากกลุ่มมีแต่กลุ่ม 4-5 คน 6-7 คนไม่เกินนั้น ไม่ถึง 10 เด็กของเราถึง 10 นั่นเป็นเพราะเราให้ทุนก็ได้ จุดสำคัญที่นักศึกษามานี่คือหนึ่ง เราเก็บค่าลงทะเบียน ค่าอะไรต่างๆทั้งหมดนะเท่ากับคนไทย อย่าให้เกินนั้น สองถ้านักศึกษาไม่พร้อมมีการเตรียมความพร้อมด้านภาษาให้นักศึกษา คืออย่างนี้ผมว่ามหาวิทยาลัยแต่ละแห่งที่เป็นภาคเอกชนนักศึกษาทำกันอยู่แล้ว

ผู้วิจัย ผมขออนุญาต เมื่อตะกี้ท่านบอกว่า เราควรจะเก็บค่าใช้จ่ายให้เท่ากันกับนักเรียนคนไทย แต่ในทางปฏิบัติแล้วนักศึกษาต่างชาติส่วนใหญ่จะมีค่าธรรมเนียม ค่าธรรมเนียมพิเศษสำหรับนักศึกษาต่างชาติ ตรงนี้ท่านมองยังไงครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ อันนี้ภาคเอกชนผมไม่แน่ใจ ถ้าภาครัฐบาลเองผมคิดว่าไม่น่ามีอะไรเป็นพิเศษ

ผู้วิจัย อย่างที่ผมทราบว่ามหาวิทยาลัยบางแห่งมีค่าธรรมเนียมพิเศษสำหรับนักศึกษาต่างชาติ

ผู้ให้สัมภาษณ์ อันนั้นผมก็ไม่แน่ใจ นักศึกษาอาจจะคิดว่า หนึ่งคุณภาพนักศึกษานั่นอยู่แล้ว สองความต้องการคนนักศึกษาอยากมาเรียนเยอะ นักศึกษาเลยสามารถที่จะต้องเก็บอะไรพิเศษเพื่อที่จะเตรียมความพร้อม เพื่อใช้บริหารจัดการเพื่อให้นักศึกษามีความพร้อมเพิ่มขึ้น คาดว่าเป็นอย่างนั้น

ผู้วิจัย ผมทราบว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชรได้รับทุนจากกระทรวงการต่างประเทศ อยากให้ท่านเล่าถึงรายละเอียดของทุนนั้นซักนิดหนึ่งครับ ได้แก่อะไรบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์ ทุนนั้นก็คือ หนึ่งตรงนี้เป็นเขตเศรษฐกิจชายแดน พอเป็นเขตเศรษฐกิจชายแดนเข้าเราต้องพัฒนาตรงนี้ให้เศรษฐกิจดีขึ้น นั่นคือเราต้องทำความสัมพันธ์กับต่างประเทศ นั่นคือประเด็นที่ 1 ประเด็นที่2 คือนโยบายของรัฐบาลนั้นต้องการให้เราเป็นศูนย์กลางของการศึกษา นโยบายนี้สอดคล้องกับนโยบายเศรษฐกิจชายแดน เราก็เสนอโครงการนี้ไปยังสภาพัฒฯ สภาพัฒฯก็ให้ความเห็นชอบตรงนี้ ก็ส่งไปยังกระทรวงที่รับผิดชอบ การที่จะให้ต่างประเทศมาเกี่ยวข้องหรือทำโครงการขึ้นมาสนับสนุนกับต่างประเทศได้นั้น กระทรวงที่เกี่ยวข้องคือกระทรวงต่างประเทศ พอสภาพัฒฯเห็นชอบนักศึกษาก็ส่งไปกระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศก็ตั้งงบรองรับอันนี้ เกิดขึ้นเนื่องจากเศรษฐกิจชายแดน 2 เกิดขึ้นเนื่องจากนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการอยากจะให้ของเราเป็นศูนย์กลางทางการศึกษาของเอเชียตอนใต้ เกิดจากนโยบายครับ

ผู้วิจัย ครับ แล้วทุนตัวนี้มีความพิเศษกว่าทุนของ...

ผู้ให้สัมภาษณ์ ความพิเศษของทุนตัวนี้ก็คือไม่มีเงื่อนไข แล้วทุนนี้จะต้องให้ผู้มาเรียนก็คือต้องเป็นข้าราชการเท่านั้น

ผู้วิจัย ทำไมเราถึงเจาะกลุ่มข้าราชการครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ อันนี้แล้วแต่นักศึกษาจะเลือก เราบอกว่าต้องเป็นบุคคลที่มีฐานะทางราชการ เพราะเราต้องการช่วยราชการนักศึกษาประเด็นหนึ่ง ต้องการให้มีข้อผูกพันเชิงสัมพันธ์กับต่างประเทศ นั่นคือทางราชการ เพราะพวกนี้พอจบแล้วก็ต้องไปพัฒนาระบบราชการของนักศึกษา เป็นอย่างนั้น

ผู้วิจัย นอกจากการศึกษาที่ลักษณะของมีดีกรีให้ มีปริญญาให้แล้ว การศึกษาในลักษณะของเทรนการอบรมระยะสั้นพวกนี้เรามีอบรมให้ทางฝั่งพม่าหรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ไม่มี นอกจากให้มีกิจกรรมเสริมบุคลิกลักษณะ มีกิจกรรมเสริมเหมือนกิจกรรมเสริมของไทยโดยเฉพาะเป็นพวกแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม มันคล้ายๆ เป็นโครงการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมสร้างความเป็นกันเอง สร้างความเป็นมิตรไมตรีสมานฉันท์ระหว่างประเทศ

ผู้วิจัย เอาข้าราชการมาอบรมหลักสูตรระยะสั้นอะไรอย่างนี้?

ผู้ให้สัมภาษณ์ ข้าราชการเราไม่เคยเอามา นั่นคือนักศึกษาที่นักศึกษาเป็นข้าราชการอยู่แล้ว นอกจากเรียนต่างๆ แล้วต้องให้เรียนรู้วัฒนธรรมซึ่งกันและกัน ให้นักศึกษาเผยแพร่วัฒนธรรมนักศึกษา เราก็เผยแพร่วัฒนธรรมเรา ให้นักศึกษาแสดงวัฒนธรรมของนักศึกษา เราแสดงวัฒนธรรมของเราแล้วก็ให้นักศึกษาลองแสดงวัฒนธรรมของเราเพื่อที่จะไปเผยแพร่ที่เขา แลกเปลี่ยนวัฒนธรรม

ผู้วิจัย ครับ แล้วเคยมีส่งจากทางฝั่งเราไปศึกษาวิจัยที่โน่น

ผู้ให้สัมภาษณ์ อันนั้นไม่มีเลย

ผู้วิจัย ไม่มีเลยเหรอครับ เป็นด้วยสาเหตุอะไรครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ เป็นด้วยสาเหตุหนึ่ง การประสานงานลำบาก นักศึกษาไม่เปิดเรื่องนี้ นักศึกษาไม่เปิดรับเลยที่จะให้เราไปทางโน้น ไม่มีแลกเปลี่ยน

ผู้วิจัย แล้วทางเราเคยมีไปศึกษาลักษณะของงานวิจัยชาติพันธุ์อะไรพวกนี้

ผู้ให้สัมภาษณ์ ยังไม่มี

ผู้วิจัย ครับผม ท่านครับขออนุญาตเรียนถามไปถึงการสนับสนุนจากภาครัฐครับ ว่าตอนนี้ปัจจุบันนี้ภาครัฐได้สนับสนุนอะไรทางนี้เพื่อจะให้...

ผู้ให้สัมภาษณ์ มีชื่อโครงการเศรษฐกิจชายแดนมา 4 โครงการ เฉพาะชื่อนะ ชื่อโครงการเดียวจะเอามาให้ดูก็ได้ทั้ง 4 โครงการรับงบอะไรเท่าไหร่ยังไง

ผู้วิจัย การสนับสนุนจากภาครัฐตอนนี้เป็นยังไงบ้างครับ เพียงพอหรือไม่เพียงพอครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ทุนเหรอครับ นักศึกษาให้ตามระเบียบครับ เราใช้จ่ายตามระเบียบของทุนของต่างประเทศ ซึ่งกระทรวงการต่างประเทศนักศึกษามีเกณฑ์มีระเบียบอยู่แล้ว เราเอาตามนั้นแป๊ะเลย

ผู้วิจัย เราต้องมาสนับสนุนเพิ่มเติมในส่วนนี้หรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ทางเราไม่เลยนอกจากจะสอนเสริมให้นักศึกษา โดยที่ไม่คิดมูลค่าใดๆ อันนี้เป็นมิตรไมตรีน้ำใจจากอาจารย์ที่นี่

ผู้วิจัย ครับผม ท่านคิดว่านอกจากเรื่องของทุนแล้วภาครัฐได้สนับสนุนเรื่องอื่นอีกหรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ เรื่องทุน หมายถึงเรื่องหอพักอะไรด้วยใช่หรือเปล่า

ผู้วิจัย หมายถึงว่านอกจากเรื่องงบประมาณแล้ว ทางราชการทางกระทรวงได้สนับสนุนหรือช่วยเหลือด้านอื่นๆ อีกหรือเปล่าครับที่มันเกี่ยวกับเรื่องตัวเงิน

ผู้ให้สัมภาษณ์ ไม่มี มีแต่ทางสถานทูตพม่านักศึกษาลงมาดูแล มาถามถึงการดูแลบริหารจัดการของเรา แต่นักศึกษาก็ไม่ได้ให้อะไรสนับสนุน

ผู้วิจัย ครับ แล้วทางกระทรวงศึกษาล่ะครับได้สนับสนุนในด้านไหนบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์ แจ้งนักศึกษาเพื่อทราบเฉยๆ ไม่มี

ผู้วิจัย ครับผม ท่านครับขออนุญาตเรียนถามไปถึง ท่านผู้อำนวยการได้มองแนวโน้มและโอกาสที่ประเทศไทยจะเป็นศูนย์กลางการศึกษาของประเทศเพื่อนบ้าน เรามีแนวโน้มหรือมีโอกาสที่จะเป็นไปถึงจุดนั้นได้มากน้อยแค่ไหนครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ อันนี้ขอเรียนตรงๆ ไม่ได้สัมผัสทางภาคเอกชนนะ ทางรัฐบาลมีแต่เรายื่นให้เขา แต่เขาก็ไม่ยื่นมาหาเรา การประสานงานก็ค่อนข้างจะลำบาก นักศึกษาก็เป็นเมืองปิด ผมว่ามันจะยั่งยืนหรือไม่ขึ้นอยู่กับรัฐบาลเขา ไม่ใช่ขึ้นอยู่กับทางเรา เราเอื้อไปเต็มที่แล้ว

ผู้วิจัย ทางเราสามารถสนับสนุนได้เต็มที่ เพียงแต่ว่านักศึกษาจะเปิดแล้วส่งมาแค่ไหน

ผู้ให้สัมภาษณ์ ใช่ เท่านั้นเอง

ผู้วิจัย ต้องอาศัยการเจรจาทางการทูตในระดับบน

ผู้ให้สัมภาษณ์ ใช่ ทีนี้มันไม่มีความมั่นคงในการเจรจา นักศึกษาอาจจะตกลงวันนี้ พรุ่งนี้อีก 2-3 วันนักศึกษาอาจจะไม่ตกลงก็ได้ การตอบตกลงหรือไม่ตกลงนี่มันไม่ค่อยจะมั่นคง

ผู้วิจัย ครับ ก็เกี่ยวกับปัจจัยเรื่องการเมืองพอสมควร

ผู้ให้สัมภาษณ์ ก็นักศึกษากันไว้

ผู้วิจัย ขออนุญาตถามครับ ถ้าเราจะพัฒนาคือเตรียมความพร้อมตัวเองเพื่อจะเป็นศูนย์กลางการศึกษาให้กับประเทศเพื่อนบ้านในส่วนภูมิภาคนะครับ ท่านคิดว่าในระบบการศึกษาของเราต้องพัฒนาหรือปรับปรุงอะไรขึ้นไปบ้างครับ พัฒนาตัวเองครับเพื่อเตรียมรองรับที่จะเป็นศูนย์กลางของการศึกษาในภูมิภาคครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ เดี๋ยวนะ ศูนย์กลางนี่หมายความว่ายังไง

ผู้วิจัย ศูนย์กลางการศึกษาครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ศูนย์กลางการศึกษาของเราต้องเตรียมความพร้อมคือ หนึ่ง คน เตรียมคนเพื่อที่จะให้คนเหล่านั้นมีทัศนคติดีว่ามองภาพรวมเป็นอย่างไร หนึ่งต้องให้ดูผลได้ผลเสีย เพราะเดี๋ยวนี้คนมักจะเอาการศึกษา คือเศรษฐกิจการศึกษา ถ้าทำไปมันต้องมีผลตอบแทน เราก็ต้องคิดว่ามันไม่มีผลตอบแทน ต้องสร้างคนของเราก่อน สองขึ้นอยู่กับนโยบายของรัฐบาล ถ้าไม่มีนโยบายก็ไม่ได้ อันนี้งานนี้เกิดขึ้นก็เพราะนโยบาย ถ้าเราทำอะไรปั๊บเรามีนโยบาย อาศัยนโยบายของรัฐบาลวันนั้นวันนี้ เราทำอย่างนี้โครงการนี้สนับสนุนนักศึกษาถึงให้ ถ้าไม่มีอย่างนี้แล้วมันจะไม่ได้ เพราะงบปกติเราก็ลำบากอยู่แล้ว

ผู้วิจัย ในเรื่องของการจัดการศึกษาให้กับในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน ทางศูนย์อุดมศึกษาแม่สอดนะครับต้องการการสนับสนุนอะไรอื่นเพิ่มเติมจากรัฐหรือเปล่าครับ เพื่อจะขยายปริมาณหรือคุณภาพการจัดการศึกษาตรงนี้ให้ดีขึ้นครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ หนึ่ง ต้องได้รับการสนับสนุนด้านคุณภาพจากบุคลากร สองต้องมีนโยบายที่ชัดเจน

ผู้วิจัย ในเรื่องของบุคลากรตอนนี้ต้องการสนับสนุนในแง่ไหนครับ จำนวน ในเรื่องของการพัฒนา คน หรือปริมาณ

ผู้ให้สัมภาษณ์ หนึ่งจะเป็นเรื่องของการเพิ่มปริมาณรึเปล่า คือจะต้องมีโปรแกรมโน้นโปรแกรมนี้เพิ่มขึ้นมา อย่าง Contact Faming ที่นักศึกษาปลูกพืชผลทางการเกษตร ก็ต้องเพิ่มบุคลากรทางเกษตร จะเป็นปริมาณก็ได้ แต่มันอยู่ในนั้นมันก็จะบอกว่าสาขาอะไรต่างๆ ด้วย อันนั้นจะเรียกว่าเพิ่มปริมาณหรืออะไรก็สุดแล้วแต่ท่านจะเขียนนะ แล้วเสร็จแล้วมันก็จะต้องเพิ่มโปรแกรมต่างๆ ที่มันจะต้องเป็นไปตามบริบทหรือความต้องการของประเทศเพื่อนบ้าน แต่ตรงนี้ต้องการการเกษตรแน่นอน ด้านอื่นก็ไม่น่าจะต้องให้ การเกษตรต้องเพิ่มบุคลากรทางการเกษตร ขณะเดียวกันเกษตรมันก็จะไปเกี่ยวข้องกับภาษาด้วย มันต้องเอาคนเหล่านี้มา หนึ่งการเกษตรรู้จริง สองต้องมาเทรนเรื่องภาษาที่นักศึกษาจะเข้า

ผู้วิจัย คือถ้าจะดึงดูดให้นักศึกษามาก็จะต้องมีโปรแกรมที่ตรงตามความต้องการของนักศึกษา

ผู้ให้สัมภาษณ์ ครับ

ผู้วิจัย ครับ ได้ประเด็นเยอะพอสมควร นอกจากเรื่องของคนแล้วเรายังต้องการการสนับสนุนในด้านอื่นๆ อีกหรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ พูดเรื่องปัจจัยทางด้านบริหารใช่หรือเปล่า หนึ่งมันควรจะมีงบประมาณแต่ละโครงการเบ็ดเสร็จมาแล้ว แล้วมีความคล่องตัวยังไง สมมติว่าต้องการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างไทย-พม่าตามรอยตะเข็บชายแดนเมียววดี หรือการเกษตรยกโรงงานหนึ่งไปให้คุณไปทำ ต้องการ 1-2-3-4-5

ผู้วิจัย ไม่ใช่มาทำงบปกติ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ไม่ใช่งบปกติ มันต้องมีงบพิเศษให้มา งบปกติมันก็ไม่มีมาอยู่แล้วไงที่ผมพูด มันไม่มี งบปกติเราก็ปากกัดตีนถีบอยู่ ถ้าอยากจะให้มันเป็นศูนย์กลางนั้นมันจะต้องมีโครงการพิเศษ จะจัดตั้งเป็นโครงการเศรษฐกิจชายแดนหรืออะไรก็แล้วแต่ ให้งบประมาณมาเป็นโครงการ เช่นอย่างต้องการอยากจะพัฒนาการเกษตร ต้องการจะสร้างผลผลิตการเกษตรทางโน้นแล้วก็มาสนับสนุนอุตสาหกรรมในไทย งบประมาณคุณมีเท่าไหร่ ดูงบประมาณเลย ต้องการ 1-2-3-4-5 ให้งบประมาณเท่านี้มาทำ หรือต้องการอย่างนี้ให้ทำโครงการขึ้นมา จะขออะไรก็แล้วแต่ มันเป็นโครงการพิเศษจะเรียกว่ายังไงก็สุดแล้วแต่ โครงการทางด้านเกษตรใช่หรือเปล่า โครงการด้านโลจิสติกส์ใช่หรือเปล่า การขนย้ายส่งสินค้า จากกระทรวงพาณิชย์ใช่หรือเปล่าเรื่องนี้ หรือจากส่วนไหนก็ตามก็ตั้งโครงการพิเศษขึ้นมาให้ทำ บุคลากรไม่มีก็ดึงจากมหาวิทยาลัย ดึงจากตรงนี้มาร่วมกันทำ อย่างนี้ครับมันถึงจะเป็นศูนย์กลาง เป็นเฉพาะเรื่องเฉพาะทาง แล้วก็เอาคนที่จบโปรแกรมนั้นมาลงในนี้

ผู้วิจัย ท่านครับ ทุกวันนี้ยังมีปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานอื่นๆ อีกหรือเปล่าครับ ที่จะดูแลเรื่องจัดการศึกษาหรือพัฒนาสถาบัน

ผู้ให้สัมภาษณ์ ก็คือทางพม่านักศึกษาไม่มีความมั่นคง ติดต่อประสานงานยาก มีความละเอียดอ่อนทางด้านการเมือง การประสานงานกับความมั่นคงระหว่างประเทศ

ผู้วิจัย แล้วปัจจัยภายในจากองค์กรเราเองล่ะครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ องค์กรของเราเปิดกว้าง แต่ของเขาต่างหากล่ะที่ไม่เปิด

ผู้วิจัย จากการประเมินทางเราค่อนข้างจะมีความพร้อมทุกอย่างใช่หรือเปล่าครับที่จะรองรับ ถ้ามีนโยบายกับงบประมาณเราสามารถรับได้ทันที ท่านครับในเรื่องของยุทธศาสตร์หรือนโยบายตัวศูนย์แม่สอดเอง หรือ ม.ราชภัฏกำแพงเพชรเองนะครับ ในอีกอนาคตข้างหน้าเราวางยุทธศาสตร์หรือนโยบายในเรื่องของการให้การศึกษากับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านไว้ว่ายังไง

ผู้ให้สัมภาษณ์ หนึ่ง ถือตามนโยบายของกระทรวงศึกษาหรือนโยบายของ สกอ. และนโยบายของทางราชการ รัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชน ที่มีความประสงค์อยากให้เราดำเนินการหรือจัดการ อาศัยบทบาท ภารกิจ คือหน้าที่ตามอำนาจมาตรา 7,8 ของมหาวิทยาลัย พูดถึงบทบาท ภารกิจ หน้าที่ในเรื่องบริการวิชาการสู่ชุมชน เรามีหน้าที่อันนี้อยู่ ซึ่งเป็นหน้าที่สำหรับข้าราชการระดับ 3 ระดับ 1 จัดการเรียนการสอน อันดับสองวิจัย อันดับสามบริการวิชาการสู่ชุมชน เราใช้ฟังก์ชั่นตัวนี้ในการที่จะเวิร์คงานได้ทุกเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นรัฐ ไม่ว่าจะรัฐวิสาหกิจ ไม่ว่าภาคเอกชน หรือว่านาย ก. นาย ข. นาย ค. มาหาเรา เราให้บริการวิชาการได้เลย เอาหน้าที่นี้เป็นตัวตั้ง ทีนี้ถ้ามันนอกเหนือจากแผนยุทธศาสตร์ปกติของเราเราไม่มีงบ เพราะฉะนั้นคุณต้องมีงบ ตัวอย่างเช่น ศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจทางด้านอัญมณีของภาคเหนือ เป็นโครงการของกระทรวงอุตสาหกรรม มีทุนอยู่ 5 ล้าน มาจับมือกับศูนย์อุดมศึกษาแม่สอดตั้งศูนย์พัฒนาศึกษาอัญมณี แล้วเสร็จแล้วก็ร่วมกันทำฟังก์ชั่นตามศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจ หนึ่งเราอาศัยเราเป็นวิชาการ สองนักศึกษาอาศัยเครื่องไม้เครื่องมือหรือค่าดำเนินการเป็นมันนี่ เป็นงบประมาณ แล้วก็ทำร่วมกัน ผลงานมันก็ออก นี่เป็นตัวอย่างหนึ่งที่เป็นงบบริการวิชาการสู่ชุมชนร่วมกับกระทรวงอุตสาหกรรม เห็นหรือเปล่า อุตสาหกรรมกับราชการเรามาทำร่วมกัน เพราะฉะนั้นยุทธศาสตร์ข้อนี้ที่เราสามารถทำงานกับอะไรใครก็ได้นั่นคือหน้าที่บริการวิชาการสู่ชุมชน อาศัยหน้าที่นี้เป็นหลัก ท่านไปดูหน้าที่ภารกิจของมหาวิทยาลัยสิมันจะมีอันนั้นอยู่ อันนี้เกิดประโยชน์ครอบจักรวาลเลย กระผมทำโครงการเดี๋ยวนี้ก็ได้ ทำโครงการอะไร การเกษตร ทำอะไร วิเคราะห์ดิน ทำอะไร วิเคราะห์พืช วิเคราะห์ปุ๋ย การสร้างปุ๋ย มาจับร่วมมือกัน เราจะเอาสูตรมาผสมแล้วทำ แล้วไปบริการวิชาการให้กับเกษตรกรได้ทั้งนั้นเลย บางท่านอาจจะเป็นมาในนามบริษัทเพื่อที่จะขายผลิตภัณฑ์อันนี้ แล้วมาทำปุ๋ยซะก่อนแล้วเอาอันนี้มาให้นักศึกษาดูก็ได้ เราร่วมมือกับกระทรวง

ICT เป็นศูนย์เรียนรู้ ICT ชุมชน กระทรวง ICT เอาเราไปอบรม ให้คอมพิวเตอร์มาแล้วก็มาตั้ง บริหารจัดการที่เราเรียกว่าศูนย์เรียนรู้ไอซีทีชุมชน บุคลากรอยู่ที่เรา บริหารจัดการอบรมมาแล้ว เครื่องไม้เครื่องมือก็สนับสนุน บริหารจัดการท่านสนับสนุนปีหนึ่งปีต่อไปให้เราทำ นี่คือการจับมือกันในเรื่องการเป็นศูนย์ทางการศึกษา การศึกษาเรื่องอะไร ไอซีทีว่ามา แล้วต่างประเทศก็เหมือนกันนั่น คุณมาสิ แล้วอีกตัวอย่างหนึ่งตอนนี้เราได้รับงบประมาณจากสำนักปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ กองการสัมพันธ์ระหว่างประเทศ พอเห็นเราอยู่ตรงนี้ บอกว่าท่าน สอนภาษาไทยให้กับบุคลากรทางการศึกษาตามรอยตะเข็บชายแดนบ้างได้หรือเปล่า บอกได้ เขาให้งบมาแสนห้า เราก็เอาอาจารย์เราที่เก่งๆ ภาษาพม่าด้วยภาษาไทยด้วยนี่แล้วก็ให้หอการค้านักศึกษาส่งคนเข้ามาเรียนกับเรา เราก็สอนโดยใช้งบประมาณของ สป., สธ.

ผู้วิจัย ตรงนี้นักศึกษามาเยอะหรือเปล่าครับมาเรียนภาษาไทย

ผู้ให้สัมภาษณ์ มาเยอะเราจะเอาเท่าไหร่ เราเอางบประมาณแค่แสนห้า ให้เรารับ 30 คนเราก็รับเท่านั้น แล้วอันนี้ก็ไปมีที่อยู่พร้อม หอการค้านักศึกษาเอาส่งมา ผมก็ได้ความสัมพันธ์ อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นคำว่าศูนย์กลาง เป็นศูนย์กลางการศึกษา อย่างนี้นักศึกษาเรียกว่าศูนย์กลาง เราทำแล้ว

ผู้วิจัย ครับผม ทางฝั่งพม่านักศึกษามี เหมือนกับมีความต้องการที่อยากมาเรียนบ้านเราเยอะหรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ มีแต่มันติดขัดเรื่องความมั่นคง อย่างนี้ใช่หรือเปล่า มาเช้ากลับเย็น ถ้ามาเช้ากลับเย็นทำยังไง สองมาอยู่ที่นี่ 7-8 วันแล้วกลับบ้านอย่างนี้ได้หรือเปล่า ความมั่นคงอยู่ตรงไหน มันเป็นปัญหาเรื่องความมั่นคง เข้ามาได้ประมาณ 2 กิโลเมตร เลยมาตรงนี้มัน 7 กิโลเมตรเอง มันจะผิดอะไรหรือเปล่าถ้านักศึกษาเอาตามกฎหมายก็มาไม่ได้ นักศึกษาอะลุ่มอล่วยนักศึกษาก็มาได้ แต่มันก็ผิดอีก ผิดตั้งแต่เริ่มต้น เพราะฉะนั้นความคล่องตัวมันอยู่ที่ความมั่นคง อยู่ที่กฎระเบียบการข้ามแดน

ผู้วิจัย ครับ ก็คงจะขอรบกวนเวลาท่านเท่านี้ครับ

บทสัมภาษณ์
หัวหน้าศูนย์วิเทศสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ผู้วิจัย ขออนุญาตเริ่มต้นเรียนถามอาจารย์จากประเด็นของที่มาที่ไปของการที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์รับนักศึกษาจากประเทศเพื่อนบ้านเข้ามาศึกษา ว่าเริ่มต้นมาอย่างไร และทำไมถึงมีการรับนักศึกษาจากประเทศเพื่อนบ้านเข้ามาศึกษาต่อ

ผู้ให้สัมภาษณ์ สาเหตุที่รับนักศึกษาจากประเทศเพื่อนบ้านเข้ามาศึกษา ด้วยเราพิจารณาว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์นั้นอยู่ในทำเลหรืออยู่ในตำแหน่งที่ใกล้เคียงกับประเทศที่มีอาณาเขตติดต่อกันนะครับ คือกัมพูชาเป็นประเทศแรก เพราะฉะนั้นเราก็คิดว่าถ้าเราสามารถช่วยนักศึกษาให้พัฒนาศักยภาพของบุคลากรของนักศึกษาให้พัฒนาขึ้นไปได้อีกระดับหนึ่งมันก็จะส่งผลโดยตรงกับประเทศของเราที่เราจะได้ประเทศเพื่อนบ้านที่พัฒนาแล้ว และอีกประการหนึ่งก็คือในการดำเนินงานที่จะรับนักศึกษาจากประเทศเพื่อนบ้านเราเคยมีความสัมพันธ์กับบุคลากรในระดับท้องถิ่น เช่นสุรินทร์นี่อยู่ติดกับกัมพูชา คนกัมพูชาก็ผ่านเข้ามา มาซื้อของมาอะไรต่ออะไรที่สุรินทร์ แล้วก็คนในระดับข้าราชการหรือคณบดีนักศึกษาก็มีความประสงค์ที่จะให้ลูกหลานนักศึกษาได้มาเรียนในระดับสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งนักศึกษาก็มองเห็นว่าประเทศไทยนั้นมีคุณภาพมีประสิทธิภาพมากพอที่นักศึกษาจะไว้วางใจได้ แทนที่นักศึกษาจะส่งลูกหลานไปฝรั่งเศสหรือไปประเทศแถบยุโรปหรืออเมริกาซึ่งค่าใช้จ่ายมันก็สูง เพราะฉะนั้นนักศึกษาก็มองเห็นว่าเราน่าจะเป็นแหล่งที่รับลูกหลานนักศึกษามาเรียนได้ ก็เป็นการคุยกันเบื้องต้น ได้มีการพบปะกันเป็นส่วนตัวนะครับ ได้คุยกันว่าถ้าลูกหลานอยากจะมาเรียนที่นี่จะมีวิธีการยังไงอะไรยังไง เราก็เกิดแนวความคิดว่าถ้าเราทำหลักสูตรของเราให้มันเอื้อต่อนักศึกษาในประเทศเพื่อนบ้านก็จะช่วยให้เราได้ทำงานของเราตามปณิธานตามพันธกิจที่เราได้คิดกันไว้ อีกจุดหนึ่งซึ่งเรามองเห็นก็คือ เรานั้นอยู่ในแหล่งอารยธรรมเก่าแก่ที่เป็นอารยธรรมกัมพูชา เพราะฉะนั้นความใกล้ชิดระหว่างเรา หมายถึงสุรินทร์นะครับกับกัมพูชา หรือสุรินทร์กับลาวหรือในประเทศต่างๆ ในอนุภูมิภาค มันก็มีศิลปวัฒนธรรม มีความคิดความเชื่ออะไรที่ใกล้เคียงกัน เพราะฉะนั้นก็เลยทำให้เราคิดว่าทำยังไงเราจะเอื้อประโยชน์กับพี่น้องเราในประเทศต่างๆ ในอนุภูมิภาคนี้ เราก็เลยจัดทำหลักสูตรขึ้นมา เริ่มแรกนี่เราเน้นไปที่บัณฑิตศึกษา คือระดับปริญญาโทก่อน เพราะว่าเราเปิดปริญญาโทหลายสาขานะครับ โดยเฉพาะบริหารการศึกษา เราก็เลยวางแผนกันว่าเราจะลงไปยังประเทศต่างๆ เหล่านี้เพื่อพูดคุยกับมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานต่างๆ ที่เราจะสามารถเข้าไปได้ เมื่อพอถึงช่วงก่อนเปิดเทอมเราก็จะพาคณะ เป็นอาจารย์เป็นเจ้าหน้าที่ของเราลงไปที่กัมพูชา ลงไปที่ลาว แล้วก็ไปพูดไปคุยกับมหาวิทยาลัย

ต่างๆ ที่นักศึกษาเปิดสอนอยู่ นักศึกษายังไม่มีปริญญาโท นักศึกษามีปริญญาตรี เราก็ไปทำสัญญาความร่วมมือนะครับ เราก็เข้าไปพูดคุยกับนักศึกษา ทำสัญญาความร่วมมือกับนักศึกษาลงนามความร่วมมือในการที่จะแลกเปลี่ยน ในการที่จะจัดการเรียนการสอนร่วมกัน โดยเราก็คือเหมือนกับให้ทุน เราก็จัดทุนก้อนหนึ่ง แต่ว่าไม่ได้เป็นทุนแบบให้เงินก้อนใหญ่ๆ นะครับ เราก็เข้าไปพูดคุยกับนักศึกษาเรามีอะไรให้บ้าง นักศึกษาก็สนใจแล้วก็เข้ามาเรียน เพราะฉะนั้นลูกศิษย์เราที่เป็นนักศึกษาต่างชาติกลุ่มแรกที่เข้ามาเลยก็คือข้าราชการ จากมหาวิทยาลัย จากวิทยาลัยครู จากหน่วยงานทางการศึกษา เช่นศึกษาธิการเขต เข้ามาเรียนในสาขาบริหารการศึกษา เป็นกลุ่มแรกที่เข้ามาเรียน พอนักศึกษาจบออกไปนักศึกษาก็บอกต่อกันว่าตรงนี้มีที่เรียนแล้วก็มีอะไรต่ออะไร เราก็จัดที่พักให้นักศึกษา อย่างที่นี่เราก็จัดบ้านพักให้กับนักศึกษาพวกนี้ นักศึกษาก็มาอยู่รวมกัน เป็นลาวกลุ่มหนึ่ง กัมพูชากลุ่มหนึ่ง เมื่อ 2 ปีที่แล้วเรามีจีนมายังไม่ได้พม่า พม่านี่ยังเข้าไปไม่ถึง แต่ลาวกับกัมพูชานี่เยอะตอนนี้ ลูกศิษย์เรามีหลายคน

ผู้วิจัย มีประมาณกี่ท่านครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ที่จบไปแล้วประมาณ 20 กว่าคน

ผู้วิจัย แล้วถ้าปัจจุบันที่เรียนอยู่

ผู้ให้สัมภาษณ์ ตอนนี้มีอยู่ 17-18 คนครับ

ผู้วิจัย เป็นกัมพูชาทั้งหมดเลย?

ผู้ให้สัมภาษณ์ ไม่ครับ เป็นลาวด้วย จำนวนจริงๆ ผมไม่แน่ใจ เป็นลาวประมาณ 4 คน นอกนั้นเป็นกัมพูชา 13 คน ประมาณนั้น

ผู้วิจัย เวียดนามมีบ้างหรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ คือเวียดนามนี่จริงๆ แล้วนักศึกษาไม่ค่อยสนใจมหาวิทยาลัยเล็กๆอย่างเรา คือเวียดนามนี่เรามีสัญญาความร่วมมือกับนักศึกษาที่ University of Science and Humanity ที่โฮจิมินท์ นักศึกษาก็มาเสนอกับเราเรื่องของการทำความร่วมมือการตกลงหลังจากมักคุ้นกันดี นักศึกษาก็บอกว่าปีหน้านักศึกษาจะส่งนักศึกษามา นักศึกษาคนนี้นี่ก็เรียนจบปริญญาตรีแล้วก็อยากจะมาเรียนเมืองไทย แต่จริงๆ แล้วนักศึกษาสนใจที่จุฬามากกว่า เพราะว่าอยู่ในกรุงเทพฯ อยู่ในเมืองหลวง นักศึกษาชอบเมืองใหญ่ แต่อาจารย์นักศึกษาก็บอกว่าลองมาดูที่สุรินทร์สิ จะดีกว่าหรือเปล่าหรือว่าจะยังไง นักศึกษาก็เลยมาดู มาลองดู ก็มาเรียนที่นี่ มาอยู่ปีเดียวครับ นักศึกษาก็เลยบอกว่านักศึกษาไม่ไหวแล้วล่ะ นักศึกษาจะต้องกลับไปบ้านนักศึกษาเพื่อไปทำงานทำการอะไร ช่วยผู้ปกครองนักศึกษา นักศึกษาให้เหตุผลมาอย่างนี้ แล้วนักศึกษาก็กลับไป มาอยู่ได้ปีเดียว

ผู้วิจัย นักศึกษามาระดับปริญญาโทเหรอครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ปริญญาโท.ครับ

ผู้วิจัย อาจารย์ครับ นอกจากเรื่อง สัญญาความร่วมมือ แล้วเรามีวิธีการคัดเลือกโดยช่องทางอื่นหรือเปล่าครับ มีการแนะนำหลักสูตรมีการอะไรหรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ที่เราทำก็คือลงไปหน่วยงานหลัก ทั้งหน่วยงานการศึกษาและหน่วยงานอื่นๆ แล้วก็มหาวิทยาลัยที่อยู่ในบริเวณนั้น เช่น เราลงไปที่โฮจิมินท์ เราก็ลงไปที่มหาวิทยาลัย Science นี้ เราก็ไปคุยกับนักศึกษานักศึกษาก็ประชาสัมพันธ์ให้ต่อ เราจะจัดทีมลงไปลาวไปกัมพูชาเป็นประจำเพื่อชี้แจงความเข้าใจแล้วก็รับนักศึกษา

ผู้วิจัย คือเข้าไปโฆษณาถึง พูดเป็นศัพท์ทั่วๆ ไปแล้วกันนะครับ ก็คือเรามีการเข้าไปแนะนำหลักสูตรเข้าไปทำประชาสัมพันธ์ในพื้นที่ เวลาเราเข้าไปนี่เข้าไปตามมหาวิทยาลัยต่างๆ หรือไปตามหน่วยงาน

ผู้ให้สัมภาษณ์ ส่วนใหญ่ไปตามมหาวิทยาลัยที่เรามี สัญญาความร่วมมือ อยู่ เราก็จะลงไปพูดคุยกับนักศึกษาแล้วก็มีโปสเตอร์มีอะไรไปวางแล้วก็ไปคุยกับนักศึกษาที่นั่น แล้วก็หน่วยงานการศึกษาเช่น กระทรวงศึกษาธิการเขตอะไรพวกนั้น เราก็จะไปพูดคุยกับนักศึกษา

ผู้วิจัย ครับ นอกจาก สักครู่นี้ที่อาจารย์พูดถึงหลักสูตรการบริหารการศึกษาที่เป็นตัวเริ่มต้นแล้ว ปัจจุบันเรามีตัวหลักสูตรหรือสาขาอะไรที่เด่นๆ ที่ทำให้เหมือนกับว่าเป็นพระเอกของเราที่จะดึงนักศึกษาเข้ามาหรือเปล่าครับ หรือว่าสาขาอะไรที่นักศึกษาสนใจเป็นพิเศษ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ส่วนใหญ่แล้วที่นักศึกษาลาว-กัมพูชาเข้ามาเรียนนี่ นักศึกษาจะเป็นถ้าไม่เป็นบุคลากรทางการศึกษาก็จะมาเรียนในสาขาการพัฒนาภูมิภาค ชื่อหลักสูตรจริงๆ ผมจำไม่ค่อยได้แต่จะเป็นเกี่ยวกับการพัฒนาภูมิภาค ไอ้ตัวความรู้ที่นักศึกษาได้มันก็จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการใช้ความรู้ความคิดที่ได้จากการศึกษากลับไปเพื่อไปพัฒนาบ้านนักศึกษาเกิดเมืองนอนนักศึกษา

ผู้วิจัย ผมเคยได้ยินเรื่องพนมดงรักศึกษา ตัวนี้ใช่หรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ใช่ครับ เริ่มจากตัวนั้น

ผู้วิจัย ในการที่จะสอนนักศึกษากลุ่มที่จะมาจากประเทศเพื่อนบ้านนะครับ กลุ่มนักศึกษาต่างชาติ ในครั้งแรกหรือต่อๆ มาก็ดี ต้องมีการเตรียมพร้อมอะไรเป็นพิเศษด้วยหรือเปล่าครับ อย่างเช่นเรื่องของโครงสร้างพื้นฐาน งบประมาณ บุคลากร อะไรพวกนี้ครับ แม้แต่ตัวหลักสูตรเอง ตรงนี้เราต้องมีการปรับปรุงหรือเตรียมพร้อมเป็นพิเศษสำหรับนักศึกษากลุ่มนี้หรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ เรื่องหลักสูตรนี่ใช้หลักสูตรเดียวกับนักศึกษาไทย รายวิชาต่างๆ เหมือนกัน แต่ที่พิเศษขึ้นไปก็คือนักศึกษากลุ่มนี้บางคนจะพูดภาษาไทยไม่ได้ ภาษาอังกฤษก็ไม่เข้มแข็งนัก เพราะฉะนั้นก็จะมีปัญหาตรงนี้นะครับคือทำยังไงเราจะสื่อสารกับนักศึกษาได้อย่างเข้าใจ หรือนักศึกษาติดตามการเรียนการสอนได้อย่างดี ในบางวิชาก็มีปัญหาในเรื่องของการสื่อสารในชั้นเรียน

ค่อนข้างมาก เพราะอาจารย์เองก็ไม่ได้สอนเป็นภาษาอังกฤษ แล้วนักศึกษาเองก็พูดไทยได้นิดหน่อยหรือน้อยมากจนทำความเข้าใจไม่ได้ แต่เราโชคดีที่ว่านักศึกษาที่มาเรียนอยู่ก่อนแล้วยังไม่จบนักศึกษาจะพูดไทยได้ เพราะฉะนั้นกลุ่มนี้ก็จะช่วย เช่นมาลงเรียนในวิชาเดียวกัน นักศึกษาที่พูดไทยได้นักศึกษาก็จะช่วยเพื่อนนักศึกษาในการแปลหรือทำความเข้าใจอะไรต่างๆ ให้ ซึ่งอันนี้ค่อนข้างมีปัญหาเยอะที่จะช่วยทำให้นักศึกษาได้เข้าใจหรือได้มีวิสัยทัศน์หรือได้มีความรู้ในสาขานี้จริงๆ ค่อนข้างลำบาก แต่อย่างลาวมานี่ไม่มีปัญหาเลยเพราะพูดภาษาที่เข้าใจกันได้ แต่กัมพูชามานี่มีปัญหา เพราะว่านักศึกษากับเราก็สื่อกัน อาจารย์นี่พูดภาษากัมพูชาถิ่นไม่ได้เพราะไม่ใช่คนสุรินทร์ ใช้ภาษาอังกฤษก็ไม่แข็งแรง คือใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารนี่ได้ค่อนข้างน้อย แต่กัมพูชาจะมีปัญหาเยอะกว่าลาว แต่ว่าก็โชคดีอย่างนี้ครับนักศึกษาที่มาก่อนนักศึกษาก็หัดพูดภาษาไทย ทำความเข้าใจได้พอสมควรแล้วหรือพูดภาษาไทยได้บ้างแล้ว

ผู้วิจัย นักศึกษาต้องอยู่นานเท่าไหร่ครับถึงจะปรับตัวจนเริ่มพูดภาษาไทยได้ จนไม่มีปัญหาในการสื่อสารในชั้นเรียนครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ส่วนใหญ่แล้วประมาณปีหนึ่ง

ผู้วิจัย ขึ้นปีที่ 2 ถึงจะอยู่ตัวใช่หรือเปล่าครับ ปีแรกเราต้องขลุกขลักหน่อย ก็ต้องให้ พูดง่ายๆ คือให้รุ่นพี่ประคอง

ผู้ให้สัมภาษณ์ ใช่ๆ

ผู้วิจัย ในส่วนของเรื่องโครงสร้างพื้นฐานนะครับอาจารย์ เราต้องมีการดูแลอะไรให้นักศึกษาเป็นพิเศษหรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ เราก็ คือนักศึกษาพวกนี้มีมา เราจะจัดทุนการศึกษาให้พวกนี้ในลักษณะของการจ้างเป็นเจ้าหน้าที่ เป็นเจ้าหน้าที่คือนักศึกษาจะเรียนเสาร์-อาทิตย์ แล้ววันธรรมดาจันทร์-ศุกร์นักศึกษาก็จะมาทำงานให้กับหน่วยงาน เช่น เรามีศูนย์ประเทศเพื่อนบ้าน นักศึกษาพวกนี้นักศึกษาก็จะมาเป็นเจ้าหน้าที่ของศูนย์ประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อที่จะช่วยอาจารย์เราในการติดต่อประสานงานไปยังประเทศของนักศึกษา หรือแปลหนังสือหรืออะไรก็แล้วแต่นะครับ อย่างเช่นรุ่นก่อนๆที่จบไปแล้ว นักศึกษากัมพูชาก็ได้ไปช่วยในโครงการของสมเด็จพระเทพฯ ที่กัมปงเฉอเตียลนะครับ แล้วก็มีโครงการแปลตำรา ผมไม่แน่ใจว่าทางด้านไหน ที่เป็นโครงการของสมเด็จพระเทพฯ ท่านก็ให้ช่วยแปลหนังสือ แล้วก็ไปเป็นล่าม คณะจากกัมพูชานี่เข้ามาที่กัมปงเฉอเตียลมา นักศึกษากลุ่มนี้ก็เข้าไปช่วยเป็นล่าม

ผู้วิจัย คือเราไม่ได้มีงานประจำทุกวันใช่หรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ไม่ๆ คือปกติแล้วก็งานประจำครับ ถือว่าเป็นงานประจำ แต่จันทร์-ศุกร์นักศึกษาก็จะอยู่ทำงาน

ธุรการ คอยช่วยเหลือเรื่องของหนังสือเข้าหนังสือออกอะไรอย่างนี้ ทำเหมือนเป็นเจ้าหน้าที่เลย

ผู้วิจัย แล้วนักศึกษาไม่มีปัญหาในเรื่องภาษา

ผู้ให้สัมภาษณ์ ส่วนใหญ่ไม่มีนะครับ เพราะว่าอย่างที่อยู่ศูนย์ประเทศเพื่อนบ้านเจ้าหน้าที่ศูนย์หรืออาจารย์ประจำศูนย์นักศึกษาก็พูดภาษาถิ่นได้ อย่างกัมพูชานี่พูดภาษาถิ่นสุรินทร์ซึ่งก็ใกล้เคียงกับกัมพูชา นักศึกษาสื่อสารกันได้ อย่างนักศึกษาก็พูดภาษาอังกฤษได้ก็สื่อสารกันได้ ไม่ยุ่งยากนักเวียดนามที่มาอยู่ช่วงนั้นก็พูดภาษาอังกฤษได้ดี ก็สื่อสารกันได้ไม่มีปัญหา ส่วนลาวนี่ไม่ต้องพูดถึงไม่มีปัญหาอะไรเลย

ผู้วิจัย อย่างลาวนี่ภาษาเขียน….

ผู้ให้สัมภาษณ์ ไม่เหมือนครับ แต่เราไม่ได้ให้นักศึกษาเขียนเป็นภาษาไทยเลยนะครับ ส่วนใหญ่ก็จะเป็นการพูดมากกว่า

ผู้วิจัย แล้วถ้าอย่างสมมติว่า ขออนุญาตถามลงลึกนะครับ ถ้าสมมติว่าอย่างการทำ วิทยานิพนธ์ก็ดีหรือการทำ รายงานประจำภาคเรียนหรือการบ้านส่งอาจารย์อย่างนี้นะครับ เราใช้ภาษาอะไรครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ส่วนใหญ่เป็นภาษาไทย มีบ้างที่เป็นภาษาอังกฤษ ใช้ภาษาอังกฤษนี่อาจารย์อ่านได้ครับ เข้าใจแต่จะให้อาจารย์พูดหรือบรรยายเป็นภาษาอังกฤษนี่ค่อนข้างลำบาก แต่รายงานนั้นเข้าใจอ่านได้ แล้วก็นักศึกษาทำภาษาไทยได้เพราะว่านักศึกษามีเพื่อนที่เป็นคนไทยอยู่ในกลุ่มของนักศึกษา นักศึกษาก็ช่วยเหลือกันได้

ผู้วิจัย อาจารย์ครับ แล้วอย่างในเรื่องทุนการศึกษาเราต้องจัดสรรดูแลนักศึกษาแค่ไหนครับถึงจะเพียงพอ หรือเราได้จัดสรรดูแลนักศึกษาอะไรบ้างในรูปแบบของทุนให้

ผู้ให้สัมภาษณ์ เรียกว่าการให้ความช่วยเหลือดีกว่า คือนักศึกษามาเราจะจัดที่พักให้ น้ำไฟฟรีไม่ต้องจ่ายอะไรทั้งนั้น นักศึกษามาก็อาจจะมาจัดหาที่หลับที่นอนบ้างเท่านั้นเอง แล้วก็ให้เงินเดือนเป็นค่าจ้าง คือทุนอันนี้ไม่ได้ให้เป็นตัวเงินเปล่าๆ แต่ให้นักศึกษามาเป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัย ก็คือทำงานให้เรา ดูเหมือนจะให้เงินเต็มจำนวน 4,000 ต่อเดือน แล้วก็เหมือนกับว่าเราหักเป็นค่าเล่าเรียน จะว่าให้เป็นทุนก็ไม่ใช่ ประมาณครึ่งหนึ่ง นักศึกษาก็จะเหลือประมาณ 2,000 กว่าๆ ก็หักประมาณพันกว่าบาทเท่านั้นเองครับ ประมาณพันสองหรือพันสี่

ผู้วิจัย เหลือใช้เดือนหนึ่งประมาณสองพันกว่าบาท อันนี้ก็คือจะเป็นค่ากินค่าใช้จ่าย

ผู้ให้สัมภาษณ์ ครับ ค่ากิน ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษา

ผู้วิจัย อาจารย์ครับในภูมิภาคของเราอย่างมันมีหลายประเทศนะครับที่สามารถจะให้การศึกษากับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านได้ เช่นสิงคโปร์ก็ดี มาเลเซียก็ดี หรือถ้าเลยไปอีกนิดก็จะเป็นออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ซึ่งสองประเทศนี้ก็มีเรื่องของการเป็นศูนย์กลางทางการศึกษา

พอสมควร ทำไมนักศึกษากลุ่มนี้จึงเลือกมาเรียนที่ราชภัฏสุรินทร์ มันมีเหตุผลอะไรหรือเปล่าครับที่นักศึกษาเลือกราชภัฏสุรินทร์เป็นที่ใช้ในการศึกษาของนักศึกษา ทำไมนักศึกษาจึงไม่ข้ามไปเรียนที่สิงคโปร์ ซึ่งมาตรฐานการศึกษาสูงกว่าประเทศไทยเยอะมากเลย ทำไมถึงเลือกประเทศไทย

ผู้ให้สัมภาษณ์ ครับ เหตุผลแรกคือเรื่องค่าใช้จ่าย อย่างลาวแม้แต่จะเป็นเจ้าหน้าที่ระดับสูงก็ตาม เป็นเหมือนกับศึกษาธิการจังหวัดเลยนะครับที่มาเรียน เงินรายได้นักศึกษาก็ไม่เยอะ เงินเดือนนักศึกษาน้อย เพราะฉะนั้นถ้าเทียบแล้วว่าถ้านักศึกษาไปสิงคโปร์หรือไปมาเลย์ หรือไปออสเตรเลีย หรือไปนิวซีแลนด์นักศึกษาก็บอกว่าค่าใช้จ่ายจะสูงมาก กับการที่นักศึกษามาสุรินทร์ ก็ไม่ใช่สุรินทร์ที่เดียวนะครับ อุบลก็มี มหาสารคามก็มี ค่าใช้จ่ายจะถูกกว่า การเดินทางก็สะดวก อย่างที่นักศึกษาบอกนะครับ อย่างเช่นอยู่ที่หลวงพระบางครับนักศึกษาก็ข้ามโขงมาแล้วก็ต่อรถจากชายแดนเข้ามาสุรินทร์ได้โดยไม่มีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายเรื่องอะไรมากมายนัก การมานักศึกษามาในลักษณะเหมือนกับนักศึกษาได้ทุน เหมือนกับที่เล่าให้ฟังว่าเราจ่ายให้เป็นเงินค่าใช้จ่ายส่วนหนึ่ง เราจัดที่พักให้ แล้วเราก็ช่วยเหลือในเรื่องของการกินการอยู่การอะไร ดูแลให้อย่างนี้นะครับ นักศึกษาก็ถือว่านักศึกษาพอใจที่จะมาที่นี่มากกว่าที่จะไปที่สิงคโปร์หรือมาเลเซียหรืออะไรต่างๆ เหล่านั้น ประการแรกคือเรื่องค่าใช้จ่าย ประการที่สองคือเรื่องการเดินทาง ก็ไปมาสะดวกแล้ว ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไม่แพง ประการที่สามก็คือมีรุ่นก่อนๆ ที่เรียนอยู่ที่นี่แล้วรุ่นพี่เหล่านี้ก็เล่าให้กันฟังนะครับว่ามาอยู่ที่สุรินทร์แล้วเป็นยังไง นักศึกษาจบปริญญาโทไปได้แล้วก็มาตรฐานการเรียนการสอนก็ไม่ได้แตกต่างไปจากที่อื่น ข้อพิสูจน์ของนักศึกษาก็คือนักศึกษารู้สึกพอใจที่จะมาที่นี่ เราจัดงานสัมมนาวิชาการนี่ก็เชิญศิษย์เก่าเหล่านี้ครับ นักศึกษาก็มาให้เพราะว่ามันใกล้ ก็มาได้ภายในวันเดียว แล้วค่าใช้จ่ายในการเดินทางก็ไม่สูง ก็เข้าใจว่านักศึกษาคงจะพอใจ

ผู้วิจัย อาจารย์ครับผมขอเสียมารยาทถามซักนิดหนึ่ง อย่างที่บูรพาก็มีส่วน ผมเคยสัมภาษณ์นักศึกษาที่ได้ทุนจากประเทศเพื่อนบ้านนะครับเข้ามาเรียน เราค่อนข้างตกใจเพราะจริงๆ แล้วที่นักศึกษาไม่ไปสิงคโปร์เพราะว่าเกณฑ์ในการรับสิงคโปร์ค่อนข้างสูง ที่พูดนี่เป็นนักศึกษาจีนนะครับ จริงๆ นักศึกษาบอกนักศึกษาหัวไม่ดีนักเลยไปทางโน้นไม่ได้ ก็เลยเลือกเกณฑ์ที่รองลงมาจากทางโน้น อันนี้อาจารย์คิดว่ามีส่วนกับนักศึกษาในส่วนของกัมพูชากับลาวหรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ มีครับ มีแน่นอน แต่ในอีกแง่หนึ่งผมก็มองดูว่า เกณฑ์การรับของมหาวิทยาลัยต่างๆ ล้วนแล้วแต่ต้องการจะให้เป็นมาตรฐานทั้งนั้น เพียงแต่ว่าเราไม่ได้เอาเกณฑ์เหล่านั้นมาตัดสิทธิ์ว่าจะรับหรือไม่รับเขา เรามีความตั้งใจว่าเราจะช่วยประเทศเพื่อนบ้านของเราให้พัฒนาด้าน

มาตรฐานการศึกษาของนักศึกษาให้สูงขึ้น เราก็บอกว่ามาตรฐานนี้ที่เป็นของคนไทยนี้มันก็เป็นมาตรฐานซึ่งยอมรับได้ เพราะฉะนั้นรับนักศึกษาต่างชาติเข้ามาก็รับในมาตรฐานเดียวกัน ไม่ได้แตกต่างกัน เพราะฉะนั้นจะเห็นว่าเกณฑ์ของมหาลัยในสิงคโปร์หรือในออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ แน่นอนว่านักศึกษาเอาเกณฑ์มาตรฐานที่มันเป็นของนักศึกษา ซึ่งอาจจะดูแล้วสูงเกินไปจริงๆ สำหรับประเทศกลุ่มนี้ เพราะฉะนั้นนักศึกษาก็มองว่าถ้ามาเรียนที่เมืองไทย มาเรียนที่สุรินทร์ มาเรียนที่อุบล มาเรียนที่บูรพาอะไรต่างๆ นี้ เราไม่คิดที่จะกีดกันนักศึกษาออกไป เราอยากจะรับนักศึกษาเข้ามา เพราะฉะนั้นไอ้เรื่องเกณฑ์ต่างๆ เหล่านั้นมันก็เป็นเรื่องรองลงไป

ผู้วิจัย อาจารย์ครับมาถึงคำถามถัดไป ก็คือ เมื่อนักศึกษามาถึงที่นี่แล้วนะครับ นอกจากเรื่องภาษาไทยที่ได้คุยกันไปแล้วนักศึกษายังประสบปัญหาอื่นในการใช้ชีวิต ในการเรียนอะไรอย่างนี้อีกหรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ เรื่องที่รองลงไปก็คือเรื่องการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม สำหรับลาวกับกัมพูชานี่ไม่ค่อยมีปัญหาเรื่องการปรับตัวเพราะว่าใกล้เคียงกันมากกับเรา แต่เวียดนามนี่ค่อนข้างมีปัญหานิดหนึ่ง คือคนที่มานี่นักศึกษาอาจจะมีความรู้สึกที่ไปอีกทางหนึ่ง อย่างคนจีนมานี่นักศึกษาก็ปรับตัวลำบากในช่วงแรกเหมือนกันเพราะว่าอะไรต่างๆ ก็ค่อนข้างไม่เหมือนกัน แต่อยู่ไปอยู่มาก็ไปด้วยกันได้ คือลักษณะของการปรับตัวของคนเอเชียนี่ค่อนข้างจะ เป็นเอเชียด้วยกัน เพราะฉะนั้นก็ง่ายต่อการที่จะพูดจะคุยอะไรกัน

ผู้วิจัย ครับ การปรับตัวใช้เวลาพอสมควร มีประเด็นปัญหาข้ออื่นอีกหรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ อาหารครับ อาหารนี่ค่อนข้างจะเป็นปัญหาใหญ่เหมือนกัน เพราะว่าหลายๆ คนนี่จะบ่นว่าทานอาหารไทยโดยเฉพาะถิ่นสุรินทร์ไม่ค่อยได้เพราะที่นี่ทานเผ็ดมาก นักศึกษาไปโรงอาหารนักศึกษาก็จะต้องเลือกว่าจะกินไอ้โน่นไอ้นี่หรือว่าทำเอง กัมพูชาก็ไม่เหมือน กัมพูชาเองยังบ่นว่าอาหารเราไม่ถูกปากนักศึกษา แรกๆ ครับ แต่ต่อมาก็ดีขึ้น หรือส่วนใหญ่นักศึกษาจะปรุงกันที่บ้าน ทำกันเองในครัวของนักศึกษาแล้วก็แบ่งปันกัน

ผู้วิจัย แล้วปัญหาอุปสรรคของตัวสถาบันการศึกษาเองล่ะครับ เราประสบปัญหาอะไรบ้างครับในเรื่องการเรียนการสอนที่นี่ การเรียนการสอนที่จัดให้กับนักศึกษากลุ่มนี้มีปัญหาอะไรหรือเปล่าที่เราจะต้องแก้ไขหรือปรับปรุงตัวเราเอง

ผู้ให้สัมภาษณ์ เรื่องใหญ่ก็คือเรื่องภาษา ภาษาของอาจารย์ ภาษาในการสอน ซึ่งเราบอกว่าเราจะใช้ภาษาอื่นในการสอนนี่ค่อนข้างลำบาก เราจะเอาภาษาอังกฤษอาจารย์เราก็ไม่คล่องแคล่วนักที่จะสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ นักศึกษาเองนักศึกษาก็ไม่คล่องแคล่วนักในการที่จะฟังภาษาอังกฤษ เราจะพูดภาษานักศึกษาเราก็พูดไม่ได้อย่างกัมพูชานะครับ ก็พูดได้นิดหน่อย ส่วนลาวนั้นไม่มีปัญหา

เพราะว่าฟังเข้าใจ จีนนี่มีปัญหาแน่นอนเลย มาแรกๆ ก็คุยได้เฉพาะภาษาอังกฤษ เราพูดจีนไม่ได้.....เรื่องแรกเลยคือเรื่องภาษานะครับ เรื่องที่สองก็คือเรื่องของการปรับปรุงหลักสูตรให้มันสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษามากขึ้น คือหลักสูตรอันนี้เราใช้มานี่ จะเรียกว่าเราปรับปรุงจริงๆ นี่มันยังไม่ถึงอย่างนั้น เพียงแต่ว่าเราปรับนั่นนิด ปรับนี่หน่อย ยังไม่ได้เป็นเรื่องเป็นราวหรือเป็นชิ้นเป็นอันมากนัก ถ้าได้ปรับแต่งตรงนี้ให้เหมาะสมมากขึ้นก็น่าจะดีสำหรับตัวนักศึกษามากขึ้น แต่ทั้งนี้เราใช้หลักสูตรเดียวกับคนไทยนะครับ เราไม่ได้สร้างหลักสูตรพิเศษอะไรออกมา

ผู้วิจัย อาจารย์ครับขออนุญาตกลับไปประเด็นการศึกษานิดหนึ่งครับ ประเด็นการศึกษาในความคิดเห็นของอาจารย์แล้วในทางที่ควรจะเป็นแล้วเราควร หรือว่าในคลาสหนึ่งน่าจะมีหลายชาติในทางที่ควรจะเป็นแล้วเราควรใช้ภาษาอะไรในการสื่อสาร จะเป็นไทยดีหรือว่าอังกฤษดีหรือว่าจะเป็นภาษาของนักศึกษาเองยังไงครับ ที่ควรจะเป็น

ผู้ให้สัมภาษณ์ จริงๆ แล้วเราบอกว่าเราจะให้โปรแกรมหรือหลักสูตรนี้เป็นนานาชาติ เพราะจริงๆ เราอยากจะให้ประเทศในแถบอนุภูมิภาคเข้ามาเรียนมากขึ้น ลาว-เวียดนาม-กัมพูชา-จีน-พม่า อย่างนี้นะครับ เราอยากให้นักศึกษาเข้ามา เพราะฉะนั้นผมว่าตัวภาษาที่ควรจะเป็นได้จริงๆ คือภาษาอังกฤษ ไม่น่าจะเป็นภาษาไทย เพราะว่านักศึกษาไทยเองนี่เราก็มีข้อแม้ว่านักศึกษาต้องผ่านภาษาอังกฤษถึงจะพบ เพราะฉะนั้นถ้าไม่เอาภาษานี้ก็ไม่รู้ว่าจะไปตั้งข้อกำหนดทำไมว่าต้องเรียนภาษาอังกฤษนะให้มันผ่าน แล้วตัวอาจารย์เองก็ต้องยกระดับตัวเองขึ้นไปเพื่อให้ใช้ภาษานี้ได้ในการสอน

ผู้วิจัย แล้วในส่วนของหลักสูตรล่ะครับที่อาจารย์คิดว่าต้องมีการปรับปรุง หน้าตาที่มันควรจะเป็นควรจะมีความพิเศษหรือแตกต่างจากในปัจจุบันอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์ หลักสูตรควรจะเข้าไปถึงใน..พูดโดยรวมว่าต้องเป็นอนุภูมิภาคมากขึ้น เพราะว่าเราเองบอกว่าเราจะรับนักศึกษาจากลุ่มแม่น้ำโขงเข้ามาเป็นนักศึกษาของเรา เพราะฉะนั้น เรื่องต่างๆ ควรจะลงลึกเข้าไปถึงนักศึกษามากขึ้น ไม่ใช่มาพูดถึงเรื่องของไทยหรือว่าประเทศใดประเทศหนึ่ง มันน่าจะพัฒนาขึ้นไปจนถึงขั้นที่จะมองเห็นแนวร่วมหรือมองเห็นแนวโน้มร่วมกันว่าการพัฒนาภูมิภาคไม่ว่าจะเป็นประเทศใดก็แล้วแต่มันควรจะเป็นยังไง มันควรจะเป็นอย่างนั้นมากกว่า

ผู้วิจัย ที่ราชภัฏสุรินทร์เองมีหลักสูตรลักษณะของเทรนนิ่งหรือ หลักสูตรอบรมระยะสั้นอะไรบ้างหรือเปล่าครับ ที่จะเอาคนจากกัมพูชามา คือไม่ใช่มาเพื่อเอาดีกรี แต่มาฝึกอบรมอะไรอย่างนี้ครับ ตรงนี้เรามีบ้างหรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ มีครับ ที่ทำไปแล้วนะครับก็จะมีการอบรมครู จากกัมพูชาในเรื่องของการสอนวิทยาศาสตร์

คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ดูเหมือนจะมาจากกัมปงเฌอเตียลน มีหลักสูตรระยะสั้น ในเรื่องของคอมพิวเตอร์ แล้วก็ที่ทำในระดับประเทศจริงๆ นะครับก็มีทางด้านคุรุศาสตร์ ที่เชิญนักศึกษามาร่วมเป็นการดำเนินงานพัฒนาครูร่วมกันนะครับที่ทำไปแล้ว

ผู้วิจัย แล้วปัญหา-อุปสรรคในการทำ หลักสูตรระยะสั้น ในเรื่องภาษาในเรื่องหลักสูตรพวกนี้เหมือนหรือต่างกับหลักสูตร...

ผู้ให้สัมภาษณ์ มีปัญหาเหมือนกันแต่ว่าในช่วงที่นักศึกษามาจะมีล่าม ล่ามที่มานี่ก็จะพูดภาษาไทยได้ เพราะฉะนั้นนักศึกษาก็จะแปลหรือทำความเข้าใจเป็นภาษานักศึกษา หลังจากที่ฟัง

ผู้วิจัย เหมือนกับเราไป conference ก็ต้องมีล่ามภาษาไทยแปลประโยคต่อประโยค ลักษณะอย่างนั้นรึเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ก็ไม่ถึงกับประโยคต่อประโยคหรอก เป็นการสรุปความ ทำความเข้าใจในภาษาของนักศึกษา ก็เป็นกัมพูชาซะส่วนใหญ่เพราะว่าใกล้กับเรา

ผู้วิจัย คือถ้าเป็นหลักสูตรระยะสั้นเราก็จะแก้ปัญหาโดยการใช้ล่าม น่าสนใจครับ อาจารย์ครับอาจารย์มองจุดแข็งจุดอ่อนของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันการศึกษาอื่นๆ ว่าในเรื่องของการรับนักศึกษาจากต่างชาตินะครับ เรามีจุดแข็งอย่างไรที่ดีกว่าคนอื่น แล้วก็มีจุดอ่อนอย่างไรที่ต้องปรับปรุงแก้ไขครับ เฉพาะเรื่องของการดูแลแล้วก็รับการเรียนการสอนให้กับนักศึกษาของประเทศเพื่อนบ้านครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ จุดที่เป็นความคิดของเรา แล้วเราทำแล้วได้ผลก็คือเรื่องของการดูแลนักศึกษา เราดูแลนักศึกษาโดยนักศึกษามาเรียนแล้วได้ค่าตอบแทน ได้เป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัย ไม่ใช่มาเป็นแค่นักศึกษาเฉยๆ แต่เป็นส่วนหนึ่งด้วย เพราะฉะนั้นเวลาเรามีงานมีการอะไรนักศึกษาก็จะช่วยงานเราได้เต็มที่ เราจะมีการจัดงาน Surin International Folk low Festival ไม่ทราบเคยได้ยินหรือเปล่าครับ

ผู้วิจัย เคยครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ครับ นักศึกษาเหล่านี้ก็จะเป็นตัวหลักที่จะประสานงานกับประเทศของนักศึกษาให้ส่งนักแสดงเข้ามาหรือจะดำเนินการในเรื่องของทำความเข้าใจอะไรต่างๆ ทั้งลาวทั้งกัมพูชานักศึกษาจะมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่เลย ผมว่าตรงนี้จะเป็นจุดเด่นของราชภัฏสุรินทร์ ว่าเราทำงานโดยไม่ได้หวังรายได้ คือเราไม่ได้มีรายได้จากการจัดการเรียนการสอนครั้งนี้ให้กับประเทศเพื่อนบ้าน เรียกว่าไม่มีรายได้เลยนะครับ เราก็ให้เพื่อต้องการจะช่วยเหลือเท่านั้นเอง นี่เป็นจุดซึ่งทำให้เวลานักศึกษาลาวหรือกัมพูชากลับไปบ้านแล้วนักศึกษาจะพูดถึงเราในแง่ดีว่าอย่างนี้ นักศึกษาบอกกันต่อๆ ไปว่าอย่างนี้ ส่วนจุดอ่อนก็คงเป็นเรื่องของการจัดระบบการศึกษาซึ่งโดยรวมแล้วเราบอกว่าโดยหลักสูตรหรืออะไรต่างๆ แล้วมันยังไม่สมบูรณ์มากนัก

เรื่องของการจัดการเรียนการสอนหรือการดำเนินงานด้านวิชาการเราอาจจะยังด้อยอยู่ เมื่อเทียบกับที่อื่นๆ นะครับ เราอาจจะยังไม่เข้าไปถึงใจกลางของความรู้ที่มันเหมาะสมจริงๆ ซึ่งเราต้องปรับปรุงต่อไป

ผู้วิจัย ขอขยายภาพกว้างขึ้นเป็นประเทศไทย ระบบการศึกษาของไทย ว่าจุดแข็งที่เราพอจะไปสู้กับมาเลเซีย-สิงคโปร์ได้ แล้วก็จุดอ่อนของระบบการศึกษาไทยที่เราจะต้องปรับปรุงเพื่อไปสู้กับนักศึกษา ขอขยายภาพเป็นระบบการศึกษาไทย อาจารย์มีความคิดเห็นว่าอย่างไรบ้างครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ระบบการศึกษาของเรานี่ในการที่จะพัฒนาคนกลุ่ม สมมติกับเส้นโค้งปกตินะครับ ส่วนต้นเก่งสุดยอด ส่วนท้ายซึ่งอ่อนแอมากๆ ผมว่าเมืองไทยนี่เก่งเรื่องการจัดการเรื่องนี้ ส่งเสริมให้คนมีอัจฉริยะภาพสูงๆ ส่งเสริมแก้ปัญหาเรื่องเด็กอ่อนด้อย แต่ว่าไอ้ตรงกลางๆ ผมว่าบางทีเราไม่มีมาตรการหรือว่าเรายังปล่อยปละละเลยตรงกลางนี้มากหน่อย แล้วไอ้ตรงกลางนี้มันสำคัญต่อศักยภาพของประเทศด้วย เพราะว่ามันเป็นกลุ่มใหญ่แล้วก็มันเป็นที่ต้องการของประเทศด้อยพัฒนาทั้งหลาย เด็กเก่งๆ ก็ไปของมันได้ เราก็พัฒนาในทางของนักศึกษาช่วยให้นักศึกษาดีขึ้นได้ มีประสิทธิภาพ แต่ว่าตรงกลางๆ นี่ผมว่าบางทีเราไม่พัฒนานักศึกษาให้เหมาะสม เราขาดช่างฝีมือแรงงานระดับกลางมากๆ เพราะว่าเราไปมุ่งเน้นเรื่องของความรู้ที่เป็นตัวหนังสือเสียซึ่งจริงๆ แล้วหลักใหญ่ใจความของมหาวิทยาลัยในประเทศเรามันต้องมีฐานอยู่ตรงนี้ กระทรวงศึกษาก็ดี วิทยาลัยเทคนิคก็ดี หรือเรื่องของการศึกษาเพื่ออาชีพผมว่ามันควรจะชัดเจนมากกว่านี้ พัฒนาคนกลุ่มนี้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ผู้วิจัย อันนี้เหมือนเป็นจุดอ่อนที่เราละเลย แล้วเรื่องจุดแข็งล่ะครับ ข้อดีในส่วนที่เราพอจะใช้เป็นตัวชูของเราได้บ้าง อาจารย์พอจะมีความเห็นอย่างไรบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์ ผมมองเห็นอย่างเช่นเด็กของเราไปชนะเลิศหุ่นยนต์กู้ภัยอย่างนี้ สุดยอดจริงๆ เด็กไปแข่งฟิสิกส์โอลิมปิกมาอย่างนี้ เด็กพวกนี้เก่งจริงๆ แล้วคนพวกนี้ก็นักศึกษาก็มี คือมันเป็นคนกลุ่มเดียวครับ ถ้าเราพัฒนาการศึกษาส่วนนี้เพื่อรองรับการพัฒนาคนกลุ่มนี้ที่มาจากประเทศต่างๆ ซึ่งศักยภาพเรามีนะครับถ้าเราได้จัดนวัตกรรมตรงนี้ให้มันชัดเจน มีมหาวิทยาลัยเฉพาะ เหมือนในสิบอันดับแรกของอเมริกาหรือสิบอันดับแรกของยุโรป อะไรอย่างนี้นะ เป็นเหมือนมหาวิทยาลัยเฉพาะทาง

ผู้วิจัย เหมือน ถ้าย้อนอดีตเกษตรก็ ม.เกษตรศาสตร์ เป็นมหาวิทยาลัยเกษตร ธรรมศาสตร์ก็เน้นเรื่องสังคม-การเมืองไป

ผู้ให้สัมภาษณ์ ครับ แต่มันจะมีหลากหลายมากกว่านั้น อันนี้เพื่อให้เป็นการส่งเสริมเด็กที่เก่งจริงๆ เด็กที่เป็นอัจฉริยะ ขยายเรื่องของการดำเนินงานในกลุ่มตรงกลาง ให้มันเข้มแข็งขึ้น นั่นก็จะทำให้ฐานของเราแน่นขึ้น คิดว่าอย่างนั้นนะครับ

ผู้วิจัย แล้วในส่วนของประเทศเพื่อนบ้านเราครับ นักศึกษามีความต้องการที่จะเข้ามาเรียนในหลักสูตรอะไร เป็นลักษณะไหนครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ผมก็ทราบเท่าที่เราทำนะครับ ของคนอื่นผมก็ไม่ทราบ อย่างของเรานี่ ของเราเป็นวิทยาลัยครูมาก่อน เพราะฉะนั้นเรื่องของการจัดการศึกษา หรือเรื่องของการ จัดการเรียนการสอน พูดง่ายๆ ตรงๆ นะครับ เรามีความชำนาญ เพราะฉะนั้นกลุ่มส่วนใหญ่ที่เข้ามากับเรานักศึกษาก็เกี่ยวข้องกับเรื่องแบบนี้ เราเพิ่งแตกหลักสูตรออกมา เราเริ่มจากพนมดงรักศึกษานะครับแล้วก็พัฒนาเป็นการพัฒนาภูมิภาค ก็ด้วยปัจจัยที่เรามองเห็นความเชื่อมโยงของอารยธรรมในกลุ่มของเรา เมื่อก่อนเราก็จัดการศึกษาเพื่อสนองตอบเรื่องการศึกษาจริงๆ เพราะเรามีฐานเดิมเป็นวิทยาลัยครู เมื่อเราพัฒนาสาขาอื่นๆ ขึ้นมาก็เรียกได้ว่าเรายังไม่เก่งนะครับ เรายังไม่มีศักยภาพมากพอที่จะปั้นคนให้เก่งในเรื่องอย่างนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือพอใจของเรา แต่ในเรื่องการศึกษานั้นเราบอกว่าเราสามารถทำได้อย่างดี ก็เรียนว่าอย่างนี้นะครับ

ผู้วิจัย ก็คือ แล้วส่วนใหญ่ที่อาจารย์เคยไปแนะนำหลักสูตรตามประเทศต่างๆ นักศึกษาสนใจเป็นหลักสูตร เป็นดีกรี หรือว่าเทรนนิ่งระยะสั้นครับอาจารย์

ผู้ให้สัมภาษณ์ ส่วนใหญ่เป็นดีกรีครับ มาแล้วได้ปริญญาตรี มาแล้วได้ปริญญาโท

ผู้วิจัย Certificate นี่...

ผู้ให้สัมภาษณ์ ยังไม่ค่อย ที่ทำนั่นคือในระหว่างองค์กรรัฐกับรัฐ นักศึกษากัมพูชาเราจึงจัดแล้วจึงให้ Certificate อย่างนั้นเสียมากกว่า ส่วนสมัครมาเองนี่ไม่เห็น

ผู้วิจัย อ้อคือ จัดก็จัดเฉพาะกลุ่มของนักศึกษาเลยใช่หรือเปล่า

ผู้ให้สัมภาษณ์ ครับ

ผู้วิจัย อาจารย์ครับผมขออนุญาตทราบถึงแนวโน้มที่ประเทศเพื่อนบ้านจะเข้ามาศึกษาในประเทศไทยเราครับ แนวโน้มข้างหน้าอาจารย์พอจะมองเห็น 5 ปี 10 ปีข้างหน้า แนวโน้มจะเป็นยังไงครับ มาประมาณนี้หรือจะมามากขึ้น หรือว่ากลุ่มไหนจะมาเยอะ กลุ่มไหนจะมาลดลงอะไรยังไง พอจะมองภาพไกลๆ ได้หรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ผมประมาณการณ์โดยศักยภาพ โดยความต้องการของนักศึกษาในขณะนี้ ผมว่าไม่แตกต่างจากปัจจุบันหรอกครับ ทั้งจำนวนผู้เรียน ทั้งความต้องการในเรื่องของหลักสูตร ผมว่าในระยะ 5 ปีมันก็คงจะมีอยู่ประมาณนี้ การบริหารการศึกษา ยุทธศาสตร์การพัฒนาภูมิภาค แต่ที่จะเพิ่มขึ้นไปผมว่าน่าจะเป็นเรื่องของการจัดหลักสูตรที่เป็นหลักสูตรโดยโปรแกรม น่าจะเป็นทางเลือกซึ่งคนที่จะมาเรียนน่าจะสนใจ เข้าเรียนแล้วได้ปริญญาจากมหาวิทยาลัยหนึ่งด้วย เช่นในด้านบริหารธุรกิจอย่างนี้ บริหารธุรกิจนี่ผมว่าทางของลาว กัมพูชากำลังมีแนวโน้มว่าจะสนใจมากขึ้น

ผู้วิจัย ตามลักษณะเศรษฐกิจที่กำลังขยายตัวของนักศึกษาครับ แล้วในการสนับสนุนจากภาครัฐของเราเองนะครับ จะเป็นรัฐบาลก็ดี กระทรวงศึกษาก็ดี กระทรวงต่างประเทศก็ดี นักศึกษาให้การสนับสนุน ทางมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องกับการรับนักศึกษาจากประเทศเพื่อนบ้านนะครับ นักศึกษาให้การสนับสนุนเรายังไงบ้างครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ถ้าจะพูดว่าสนับสนุนนี่ก็คงไม่ มันก็เป็นไปตามระบบครับ เช่นนักศึกษาจะเข้ามาเราก็ต้องมีหนังสือรับรองว่าเรารับนักศึกษาแล้วนะ มีประกาศของมหาวิทยาลัย มีหนังสือแจ้งการจัดตั้งมหาวิทยาลัยเป็นเอกสารที่จะเอาไปยื่นต่อสถานกงศุล อย่างนี่ครับ นักศึกษากัมพูชาเข้ามาเราก็ต้องพาไปรายงานตัวที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเช่น กองทัพน้อยอย่างที่สุรินทร์นะครับ ก็จะมีกองทัพน้อยที่นี่ ดูแลเรื่องของชาวต่างชาติอยู่ หรือ ตม.อย่างนี่นะครับ เราก็ต้องดำเนินการไป ซึ่งอันนั้นมันไม่มีอะไรติดขัดแต่ว่าเราก็ต้องทำตามระเบียบ ไม่มีข้อยกเว้นนะครับ

ผู้วิจัย แล้วอย่างทาง สกอ.เราล่ะครับ ให้การสนับสนุนเราเรื่องอะไรบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์ สกอ.นี่ดูเหมือนจะมีทุนให้ แต่อันนี้ต้องขอ ถ้าไม่ขอนักศึกษาก็ไม่ให้ เป็นทุนที่นักศึกษาต่างชาติจากประเทศเพื่อนบ้าน เราก็ต้องติดตามข่าว นักศึกษาประกาศรึยัง ให้นักศึกษาไปสมัครอะไรอย่างนี้ ถ้าเราไม่ติดตามก็ไม่ได้

ผู้วิจัย แล้วราชภัฏสุรินทร์เคยได้บ้างหรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ เคยได้ครับ

ผู้วิจัย แล้วอาจารย์ต้องการการสนับสนุนในด้านใดเพิ่มเติมหรือเปล่าครับจากทางภาครัฐ จากหน่วยงานไหนๆ ต้องการการสนับสนุนเพิ่มเติมอะไรอีกหรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ คือจริงๆ ผมอยากให้หน่วยงานของจังหวัดเข้ามาร่วมมือกับเรา เพราะว่าเราทำอะไรนี่ทางจังหวัดมักไม่ค่อยให้ความสำคัญเท่าไหร่ คือคนละหน่วยนะ เราเป็นหน่วยงานการศึกษา นักศึกษาเป็นหน่วยงานการปกครอง แต่เราก็ต้องเกี่ยวข้องกับนักศึกษา เช่นระเบียบการเข้ามาต้องรายงานกับผู้ว่า อะไรอย่างนี้ นักศึกษาต้องไปรายงานตัวกับจังหวัด ต่อแม่ทัพภาค มันน่าจะมีความคล่องตัวมากกว่านี้ เรื่องของการดำเนินการในเรื่องรับนักศึกษาเข้ามา มันน่าจะมีช่องทางซึ่งทำให้นักศึกษาไม่ต้องมีขั้นตอนอะไรมากมายจนบางที ทำไมมันหยุมหยิมอย่างนั้น เราน่าจะมีกฎระเบียบอะไรที่ให้มันเอื้อต่อนักศึกษาต่างชาติเหล่านี้เข้ามาได้อย่างคล่องตัวมากขึ้น คือไม่ได้หมายความว่าอยากเข้าเข้า อยากออกออก แต่ว่ามีระเบียบกฎเกณฑ์ซึ่งมันไม่เคร่งครัดมากนัก

ผู้วิจัย ครับ ในเรื่องของการอำนวยความสะดวก ในเรื่องของงบประมาณนโยบายอะไรอย่างนี้ อาจารย์มองว่ายังไงบ้างครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ผมคิดว่าน่าจะมีเงินทุนสนับสนุนหรือว่ามีมาตรการอะไรที่สนับสนุนมหาวิทยาลัย ซึ่งเปิดเพื่อ

รับนักศึกษาจากประเทศเพื่อนบ้านเหล่านี้ให้มากขึ้น เช่นทุนแทนที่จะสมัคร ก็อาจจะมีการจัดสรรลงมาว่า คือข้อมูลเราก็ส่งไปตลอดครับ เรามีนักศึกษาจากลาวกี่คน จากกัมพูชากี่คน อย่างนี้ ท่านอาจจะให้การสนับสนุนในเรื่องของการจัดการเรียนการสอน ในเรื่องของงบประมาณอาจจะเป็นงบประมาณพิเศษสำหรับโครงการนี้อะไรอย่างนี้

ผู้วิจัย อาจารย์ครับ มองว่ายุทธศาสตร์ของราชภัฏสุรินทร์อีก 5 ปีหรือ 10 ปีข้างหน้า ในเรื่องของการจัดการเรื่องการเรียนการสอนให้กับกลุ่มนักศึกษาในประเทศเพื่อนบ้าน 5 ปี 10 ปีข้างหน้า มียุทธศาสตร์หรือมีนโยบายที่จะดำเนินการต่อไปจากนี้อย่างไรบ้างครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ เรื่องของการพัฒนาหลักสูตรให้หลากหลายขึ้น อันนี้น่าจะเป็นเรื่องหลักที่เราจะพยายามพัฒนาหลักสูตรให้มันเป็นทางเลือกมากขึ้นเพื่อจะได้สนองตอบต่อความต้องการของนักศึกษามากขึ้น คือต่อไปเราคงจะไม่สามารถจัดการศึกษาในแบบนี้ คือไม่มีเงินได้เลยต่อไปได้อีกเพราะว่าสภาวะซึ่งงบประมาณเราก็ได้รับไม่ต่างจากเดิม อาจจะไม่น้อยกว่าเดิมแต่ก็ไม่มากขึ้นเท่าไหร่นัก อะไรอย่างนี้นะครับ เราต้องรับนักศึกษาไทยเองซึ่งก็ต้องจ่ายค่าหน่วยกิตด้วย แล้วชาวต่างชาติพวกนี้ควรจะมีบางส่วนซึ่งนักศึกษาสามารถดูแลตัวเองได้ หมายความว่าไม่ได้มาในโครงการทุน แต่มาในลักษณะของการเรียนเต็มตัวที่นักศึกษาจ่ายของนักศึกษาเอง อย่างนั้นด้วยที่มาเรียน คือเราจะได้สามารถเลี้ยงตัวเองได้ ผมคิดว่าอย่างนั้น

ผู้วิจัย มีประเด็นอื่นเพิ่มเติมหรือเปล่าครับอาจารย์

ผู้ให้สัมภาษณ์ เรื่องของการพัฒนาศักยภาพอาจารย์ เราเป็นมหาวิทยาลัยใหม่ซึ่งมหาวิทยาลัยกลุ่มนี้นี่ก็ด้อยกว่ามหาวิทยาลัยเก่าอยู่แล้วในทุกด้าน เราพยายามที่จะพัฒนาตัวเองให้มันขึ้นไป ให้มันดีขึ้น เช่นเพิ่มจำนวนอาจารย์ปริญญาเอกมากขึ้น เพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอนมากขึ้น แต่ในขณะเดียวกันเราก็ถูกจำกัดด้วยทางกฎหรือระเบียบของทาง สกอ. เช่นการให้ทุนเพื่อพัฒนาอาจารย์ ก็ยังไปติดกับอายุบ้าง เกรดบ้าง ถ้าจะเอาทุนนี้อาจารย์ต้อง 3.5 ขึ้นไป รายละเอียดปริญญาโทนะ ต้องอย่างนั้นอย่างนี้ เมื่อไปเทียบกับมหาวิทยาลัยกลุ่มเก่าแล้วเราก็ไม่มีทางได้ เพราะฉะนั้นไอ้การที่จะพัฒนาศักยภาพของเรามันก็ขยับไม่ได้ แล้วมหาวิทยาลัยเองก็ไม่มีงบประมาณมากพอที่จะดันให้อาจารย์ไปเรียน อันนี้เป็นเรื่องที่เราไม่รู้จะหาทางยังไงที่จะช่วยอาจารย์เรา

ผู้วิจัย ครับ ก็ต้องขอขอบพระคุณอาจารย์มากนะครับ ก็รบกวนเวลาอาจารย์มามากแล้ว

บทสัมภาษณ์
หัวหน้าศูนย์พม่าศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

ผู้ให้สัมภาษณ์ ทางศูนย์พม่าศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ได้มีการจัดอบรมภาษาพม่าให้แก่คนไทย ซึ่งได้รับความสนใจค่อนข้างมาก บางครั้งเราปิดรับสมัครไปแล้วเพราะได้จำนวนคนเรียนครบแล้ว แต่ก็ยังมีคนโทรมาสอบถามเรื่อยๆ

ผู้วิจัย คนที่มาเรียนนี่ส่วนใหญ่เป็นใครครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ส่วนใหญ่เป็นนักธุรกิจค่ะ

ผู้วิจัย คนไทยที่มาเรียนภาษาพม่าเหรอครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ใช่ค่ะ ก็คือจะสอนภาษาพม่าให้คนไทย แต่ว่าสอนภาษาไทยให้คนพม่าอันนี้จะเป็นโครงการที่ทางกระทรวงศึกษาธิการส่งมาให้ทุกปีอยู่แล้ว

ผู้วิจัย สอนภาษาไทยให้กับคนพม่า โครงการนี้มีอบรมบ่อยหรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ถ้าเป็นภาษาไทยหลักสูตร 60 ชั่วโมง จะอบรมปีละ 1 ครั้ง

ผู้วิจัย ปีละ 1 ครั้ง ทางโน้นจะส่งนักศึกษามาเรียน

ผู้ให้สัมภาษณ์ ค่ะ เป็นงบประมาณจากกระทรวงศึกษาธิการค่ะ สำนักความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ จะส่งงบประมาณมาให้ที่นี่ เราก็จะประสานไปทางหอการค้า ให้หอการค้าประสานกับทางหอการค้าเมียววดี เพื่อให้ส่งคนทางโน้นมาเรียนที่นี่

ผู้วิจัย เคยถามนักศึกษาหรือเปล่าว่านักศึกษาเรียนแล้วไปใช้อะไร

ผู้ให้สัมภาษณ์ เคยคุยๆ นะคะว่าจะเอาไปใช้ได้บ้างหรือเปล่า อะไรอย่างนี้ ก็คือในระดับสื่อสารนักศึกษาได้ใช้ มันอยู่ติดชายแดนมันได้ใช้อยู่แล้ว ในเรื่องอ่านเขียนอะไรพวกมันเป็นระดับเบื้องต้นค่ะ คือนักศึกษาสามารถเอาไปต่อยอดในการเรียนที่อื่นได้ ถ้านักศึกษาจะไปเสริมพิเศษในชั่วโมงนอกอะไรของนักศึกษาอย่างนี้นักศึกษาเอาไปเสริมได้

ผู้วิจัย ก็คือนักศึกษาเรียนแล้วนักศึกษาเอาไปใช้ในเนื้องานของนักศึกษาหรือเปล่า หรือว่าเอาไปใช้ในอะไรยังไง

ผู้ให้สัมภาษณ์ ถ้าเป็นเรื่องงานสอนนี่เหมือนกับไม่ค่อยได้ใช้ แต่มันจะใช้ในชีวิตประจำวันมากกว่า การสื่อสาร แล้วก็ส่วนหนึ่งก็เป็นการเชื่อมความสัมพันธ์กับสิ่งที่เราทำไป เราทำให้นักศึกษาโดยที่นักศึกษาไม่ต้องเสียอะไรเลย มันก็จะเป็นการผูกสัมพันธ์ที่ดี คือให้นักศึกษาคิดกับเราในแง่บวกมากขึ้น

ผู้วิจัย แล้วได้คลุกคลีกับนักศึกษาพม่าที่มาเรียนกับเรามากน้อยแค่ไหน

ผู้ให้สัมภาษณ์ ค่ะ ที่กำแพงนะคะจะมีทั้งหมด 16 คน อันนั้นช่วงที่นักศึกษามาแรกๆ ก็ต้องไปคอยดูแล

นักศึกษาค่ะ ก็คือคอยเป็นล่าม ประสานงานอยู่ที่กำแพงเลย ประมาณ 6-7 เดือน

ผู้วิจัย แล้วประสานงานเราต้องทำอะไรบ้าง เป็นล่าม?

ผู้ให้สัมภาษณ์ ก็คือเป็นล่าม ดูแลเรื่องอาหารการกินนะคะช่วงแรกๆ แล้วก็สอนภาษาไทยให้ด้วยโดยเบื้องต้น

ผู้วิจัย ครับผม ก็มีสอนหลักสูตรภาษาไทยให้กับคนพม่า

ผู้ให้สัมภาษณ์ ที่สอนภาษาไทยให้กับคนพม่าเหรอคะ หลักสูตรก็มีค่ะ จะเป็น จะสอนเหมือนบูรณาการค่ะ จะสอนเรื่องการอ่านเขียนด้วย แล้วก็เรื่องพูดด้วย

ผู้วิจัย อันนี้หลักสูตรกี่ชั่วโมงครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ 60 ชั่วโมงค่ะ

ผู้วิจัย 60 ชั่วโมง สอนให้กับนักศึกษาไทยหรือนักศึกษาพม่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ 60 ชั่วโมงนี่จะสอนให้กับบุคคลากรทางการศึกษาที่นี่ ก็คืออาจารย์ที่โน่นนักศึกษาเป็นคนจัด แต่เราไปช่วยเสริม ไปช่วยสอน แล้วก็จะมีนักศึกษาคนไทยมาเป็นพี่เลี้ยงให้ ให้นักศึกษาได้พูดคุย ได้ใช้ภาษาในเบื้องต้น เพราะว่าที่นักศึกษามานักศึกษาไม่เป็นภาษาไทยเลย แล้วพอมีเวลาแค่ 3 เดือนในการเตรียมตัวที่จะต้องเข้าเรียน จะต้องคอยคลุกคลีกับนักศึกษาทุกวัน คอยพยายามฝึกให้นักศึกษาพูดภาษาไทย

ผู้วิจัย แล้วตัวหลักสูตรนี้ขอถ่ายเอกสารได้หรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ได้ค่ะ

ผู้วิจัย เพราะว่าผมก็กำลังทำ คือทำหลักสูตรเสร็จแล้วแต่เป็นอยู่ในช่วงการเสนอขออนุมัติ คิดว่าข้างบนคงปรับปรุงได้แล้วล่ะ ก็จะได้เอามาเปรียบเทียบ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ลองดูในนี้ก็ได้นะคะ

ผู้วิจัย ตัวหลักสูตรใช่หรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ คล้ายๆ ก็คือจะเหมือนกับ จะบอกคร่าวๆ อย่างนี้ค่ะว่าแต่ละชั่วโมงๆ จะทำอะไรบ้าง อย่างนี้ค่ะ

ผู้วิจัย ครับ ก็เขียนประมาณนี้ครับ แต่ก็ไม่ได้จบด้านนี้แต่เราก็ต้องไปนั่งเขียน มันก็เลยสรุปขึ้นมาพอดีเลย นะครับ เดี๋ยวตัวนี้ขอถ่ายเอกสาร

ผู้ให้สัมภาษณ์ เดี๋ยวพิมพ์ให้ก็ได้ค่ะ มันมีอยู่ในเครื่อง

ผู้วิจัย แล้ว จากที่คลุกคลีอยู่กับนักศึกษาพม่าที่มาเรียนที่เรา เราคิดว่านักศึกษา คือหมายความว่าทำไมนักศึกษาถึงเลือกมาเรียนที่เรา ทำไมนักศึกษาไม่ไปเรียนที่อื่น ทำไมนักศึกษาไม่ไปเรียนที่สิงคโปร์ ไม่ไปเรียนมาเลย์ ไม่ไปเรียนอินโด นักศึกษาเลือกมาเรียนที่เราเพราะอะไร

ผู้ให้สัมภาษณ์ ส่วนหนึ่งเพราะรัฐบาลนักศึกษาคัดมา อีกส่วนหนึ่งที่มาเรียนที่นี่เพราะแบบเหมือนกับที่นี่มี

เทคโนโลยีด้านการเกษตร เหมือนกับประเทศเราใกล้เคียงกัน สภาพภูมิศาสตร์ก็ใกล้กัน แต่ว่าการเกษตรอย่างบ้านนักศึกษายังไม่พัฒนา เทคโนโลยีอะไรต่างๆ ก็ คือมันไม่พัฒนาเลย นักศึกษาก็เลยเลือกที่จะมาเรียนที่นี่เพื่อที่จะมีความรู้แล้วเอาไปใช้ที่โน่น

ผู้วิจัย คือลักษณะของเราใกล้เคียงกับลักษณะของนักศึกษา

ผู้ให้สัมภาษณ์ ใช่ เพราะเรื่องการเกษตรมันยังเยอะอยู่ แต่ถ้าอย่างไปเรียนสิงคโปร์ มาเลเซียอะไรอย่างนี้ น่าจะเน้นไปทางด้านอื่นมากกว่า ด้านการเกษตรนักศึกษาเลยมาเรียนที่เมืองไทย

ผู้วิจัย ก็คือลักษณะของบ้านเมืองของเราใกล้เคียงกับบ้านเมืองของนักศึกษา

ผู้ให้สัมภาษณ์ ค่ะ ก็คือยังมีการทำเกษตรกรรมคล้ายๆ กัน ในขณะที่บ้านเมืองอื่นนักศึกษาเน้นไปทางด้านเทคโนโลยีมากกว่า

ผู้วิจัย เมื่อตอนที่นักศึกษามานักศึกษาต้องปรับตัวเรื่องอะไรมากที่สุด

ผู้ให้สัมภาษณ์ หนึ่ง ภาษา คือภาษานักศึกษาพูดไม่ได้เลย แล้วช่วงนั้นช่วงปิดเทอมค่ะ ก็จะไม่มีนักศึกษาหอ นักศึกษาก็ไม่รู้จะคุยกับใคร ก็จะคุยได้แค่ช่วงกลางวันที่อยู่กับพี่เลี้ยง ช่วงเย็นบ้างเวลาไปทานข้าว แล้วเวลานักศึกษาอยู่กับหนูนักศึกษาจะคุยแต่ภาษาพม่าไม่ยอมคุยภาษาไทยแต่เราก็จะพยายามทำให้นักศึกษาพูดโดยที่เราก็พูดภาษาไทยแต่นักศึกษาก็ไม่ค่อยเข้าใจเราก็เลยต้องพูดเป็นภาษาพม่ากลับไป ช่วงแรกๆ ภาษาเหมือนกับมันต่างบ้านต่างเมืองด้วยนักศึกษาก็คงรู้สึกอยากกลับบ้านด้วยค่ะส่วนหนึ่ง เพราะบางคนก็แบบตั้งแต่ขึ้นเครื่องมาก็เมาเครื่องบินแล้ว เสร็จแล้วมานั่งรถบัสอีกเมารถอีก ก็เลยอาจจะรู้สึกทางด้านลบนิดหนึ่ง แต่พอหลังจากนั้นนักศึกษาก็ค่อยๆ ปรับตัวได้ ทีนี้จะมีปัญหาอีกปัญหาหนึ่งคือเรื่องอาหารการกิน เพราะว่าคนพม่านักศึกษาจะกินคนละรสชาติกับเรา บางคนนักศึกษาจะกินไม่เผ็ด แต่อาหารบ้านเราจะเป็นผัดกระเพรา เป็นอะไรที่เราทานกัน คือนักศึกษาจะรู้สึกว่ามันเผ็ดแล้วนักศึกษาจะทานไม่ได้ บางคนไม่กินเลยค่ะ ไม่กินเลยขนาดที่ว่า พม่านักศึกษาจะมีอาหารประเภทหนึ่งนักศึกษาเรียก ยำใบชาค่ะ บางคนนักศึกษาก็พกมาเลยนะคะ นักศึกษากินอาหารบ้านเราไม่ได้นักศึกษาก็จะกลับไปยำกินเองที่บ้าน คือกลับไปทำกินเองที่หอ นักศึกษาก็จะกินพวกแทน ก็เลยเหมือนกับว่านักศึกษาไม่ค่อยเจริญอาหาร พอไม่ได้ทานอาหารก็จะไม่มีแรงใช่หรือเปล่าคะ ทีนี้เวลาเรียนก็เหมือนกับไม่ค่อยมีแรงเรียน แต่เดี๋ยวนี้ก็เริ่มปรับตัวเข้ามาได้เพราะเริ่มรู้จักอาหารอย่างอื่น แต่ที่ชอบๆ ก็คือมาแรกๆ จะถามว่ามีข้าวมันไก่รึเปล่า ก็จะมีเหมือนกัน ก็จะกินเหมือนกัน แต่พวกน้ำพริกผักกระเพราก็จะทานไม่ได้เลย แต่จะมีในกลุ่มก็จะมีคนที่เป็นหัวหน้าอยู่ คนนี้นี่ปรับตัวเก่งเพราะนักศึกษาเคยเรียนภาษาไทยมาบ้าง แล้วก็เป็นมิตรกับทุกๆ คนที่เข้ามา แบบนี้ค่ะ แต่ว่านักศึกษาส่วนใหญ่ที่เป็นนักศึกษาพม่านะคะนักศึกษาค่อนข้างที่จะเกาะกลุ่มกัน นักศึกษาจะไม่ค่อยกระจายไปหาเพื่อนคนไทย ยิ่งเป็น

ผู้หญิงยิ่งไม่ค่อยไป ทีนี้ก็จะมีปัญหาตรงที่ภาษาไม่ค่อยได้ ไม่มีเพื่อนคุย สังคมก็เหมือนกับว่าแทนที่จะกลมกลืนกับคนไทยก็กลายเป็นว่ายิ่งเกาะกลุ่มกันไปใหญ่อย่างนี้ค่ะ แล้วคนไทยนักศึกษาคนไทยบางคนไม่เข้าใจ ไม่เข้าใจทีนี้นักศึกษาก็จะมองไม่ดี ด้วยเงื่อนไขทางด้านประวัติศาสตร์ส่วนหนึ่ง เป็นเงื่อนไขทางประวัติศาสตร์ที่นักศึกษาฝังใจมา

ผู้วิจัย ทั้งนักศึกษาและตัวเรามีเงื่อนไขทางประวัติศาสตร์กับเราหรือเปล่า

ผู้ให้สัมภาษณ์ ไม่มี ถ้าเป็นพม่าจะเป็นเงื่อนไขทางด้านอาณานิคมมากกว่า

ผู้วิจัย คือจะไปมองอังกฤษมากกว่า

ผู้ให้สัมภาษณ์ ใช่ คือเรามองพม่า มันก็คงเหมือนกับที่นักศึกษาเองมองเรา ก็จะคล้ายๆ อย่างนี้ค่ะ ทีนี้พอเรามีนักศึกษาบางคนที่นักศึกษารู้สึกต่อต้านนักศึกษาก็จะพูดไม่ดีแล้วก็คุยไม่ดี คือนักศึกษาพม่าพอนักศึกษาเริ่มเรียนรู้ไป คือนักศึกษาจะค่อยๆ รู้ใช่หรือเปล่าคะ พอมีคนว่านักศึกษาไม่ใช่ว่านักศึกษาไม่รู้เรื่องแต่ว่านักศึกษาตอบโต้ไม่ได้ จะเป็นแบบนั้น

ผู้วิจัย แล้วปัญหาเรื่องการเรียนล่ะ ในห้องเรียน

ผู้ให้สัมภาษณ์ เรื่องการเรียน เริ่มแรกนี่อาจารย์ที่สอนเทอมแรกก็จะสอนเป็นภาษาอังกฤษปนภาษาไทย ก็คือเพื่อให้นักศึกษาเข้าใจมากที่สุด จะเป็นพวกวิชา เคมี ชีวะ ฟิสิกส์ จะพยายามใช้ภาษาอังกฤษกับภาษาไทยช่วยกัน แต่พอเริ่มเทอมที่สองอาจารย์นักศึกษาจะเริ่มเน้นเป็นภาษาไทยมากขึ้น แล้วช่วงเวลาปิดเทอม ทางด้านศูนย์ภาษาที่กำแพงนักศึกษาจะจัดรายวิชาภาษาไทยให้ แต่อันนี้นี่จะเป็นอาจารย์คนไทยที่สอนภาษาไทยโดยเฉพาะค่ะ อันนี้ท่านเป็นคนจัดหลักสูตรให้

ผู้วิจัย แล้วในระหว่างเทอมเราให้นักศึกษาเรียนภาษาไทย

ผู้ให้สัมภาษณ์ ระหว่างเทอมนี่เราจะให้นักศึกษาใช้การสื่อสารมากกว่า แต่ด้านภาษานี่ไม่มีค่ะ

ผู้วิจัย ไม่ใช่แบบมีนอนเครดิตอะไรใช่หรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ มีรู้สึกว่าจะมีช่วงเลิกเรียนค่ะ หลังเลิกเรียนอะไรอย่างนี้

ผู้วิจัย เป็นนอนเครดิต เป็นเหมือนอบรมกวดวิชาพิเศษ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ใช่ค่ะ เป็นกวดวิชาพิเศษ พาไปทัศนศึกษาบ้าง เรียนจับกลุ่ม ให้งาน อะไรอย่างนี้ค่ะ

ผู้วิจัย แล้วในส่วนของตัวสถาบันในมหาวิทยาลัยเอง..อันนี้ปัญหานักศึกษาหมดรึยังครับ?

ผู้ให้สัมภาษณ์ ไม่มีแล้วค่ะ

ผู้วิจัย แล้วในกองสถาบันเองเรามีปัญหาอะไรบ้าง พอรับนักศึกษากลุ่มนี้เข้ามาแล้วเรามีปัญหาอะไร สถาบันต้องปรับตัวอะไรหรือเปล่า คนของเรา อาจารย์ เจ้าหน้าที่

ผู้ให้สัมภาษณ์ คงจะเป็นเรื่องการวางตารางเรียนให้หรือเปล่าคะ คือเหมือนกับนักศึกษามา เราจะต้องจัดวิชาเทอมแรกเลยต้องเป็นวิชาที่มันไม่ยากเกินไปค่ะ ที่ไม่ต้องใช้ภาษาไทยเยอะ จะจัดวิชาพวกนี้

ให้เรียนก่อนแล้วจะเรียนแค่ไม่กี่ตัว คือจะเรียนน้อยกว่าคนไทย แล้ววิชาที่เหลือจะให้ไปลงเรียนซัมเมอร์แทนอะไรอย่างนี้ค่ะ ก็จะมีการจัดตารางเรียนให้ใหม่ คือปรับหลักสูตรพยายามให้นักศึกษาได้รับความรู้มากที่สุด

ผู้วิจัย แล้วนอกจากเรื่องตารางเรียนเราต้องทำอะไรอีก

ผู้ให้สัมภาษณ์ ก็ต้องดูแลเรื่องการกินอยู่ เพราะนักศึกษาได้รับทุนใช่หรือเปล่าคะ ก็จะอยู่หอพักฟรี ก็จะจัดที่พักให้ ดูแลเรื่องสาธารณูปโภคต่างๆ ก็จะมีเงินเดือนให้ ช่วงกลางวันส่วนใหญ่นักศึกษาก็ทานกันที่โรงอาหาร แต่ว่าช่วงเย็นโรงอาหารปิดนักศึกษาก็ต้องไปทานข้างนอก แต่ว่าร้านอาหารบางทีนักศึกษาก็มีลูกจ้างอยู่เป็นคนพม่าคือนักศึกษาก็จะสั่งๆ เป็นภาษาพม่าไปเลย แล้วนักศึกษาก็จะติดกันอยู่ร้านนั้นร้านเดียว

ผู้วิจัย แล้วตอนนี้นักศึกษาแตกหรือเปล่า

ผู้ให้สัมภาษณ์ แตกหรือเปล่า? กลุ่มนักศึกษาใช่หรือเปล่าคะ จะมีหัวหน้ากลุ่มที่แบบว่าโดนเพื่อนต่อต้านเพราะว่านักศึกษาไปกับเพื่อนคนไทยเยอะไงคะ แล้วทีนี้นักศึกษาไม่ค่อยเข้ากลุ่ม เพื่อนก็จะต่อต้านเหมือนกับ..ยังไงล่ะ

ผู้วิจัย นอกรีตรึเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ค่ะ ประมาณนั้นมากกว่า ตอนนี้รู้สึกว่าจะโดนทิ้งเพราะเพื่อนนักศึกษาเกาะกลุ่มกันไงคะ แต่เหมือนเพื่อนคน คนที่เป็นหัวหน้านักศึกษาดูจะมีความคิดเป็นผู้ใหญ่มาก แล้วคือถ้านักศึกษาอยู่กับเพื่อนคนไทยมากนักศึกษาจะได้ภาษาไทยมาก แล้วคนนี้พูดไทยเก่งมากในขณะที่คนอื่นยังไม่เท่าไหร่ ยังไม่ค่อยดีเท่าไหร่

ผู้วิจัย ระหว่างการเอานักศึกษามาเป็นกลุ่มเพื่อให้นักศึกษามีกลุ่มแล้วนักศึกษาจะได้ไม่คิดถึงบ้านกับการให้นักศึกษาฉายเดี่ยวเลย อันไหนคิดว่ามีข้อดีข้อเสียต่างกันยังไง

ผู้ให้สัมภาษณ์ ถ้ามาเดี่ยวจะดีตรงที่ได้ภาษาเร็ว ได้ภาษาเร็วแล้วก็เหมือนกับ มันต้องใช้ความอดทน ใช้ความพยายามมาก แต่ถ้ามาเป็นกลุ่มเหมือนมีเพื่อนก็จะทำให้นักศึกษาเฉื่อยค่ะ รู้สึกว่าถ้านักศึกษาอยู่กันเป็นกลุ่มนักศึกษาจะเฉื่อย นักศึกษาจะไม่ค่อยสนใจ แต่ถ้าพวกที่อยู่เดี่ยวๆ อันนี้เหมือนกับนักศึกษาจะพยายามที่จะทำให้ตัวเองอยู่ในสังคมได้ คือมีการปรับตัวเร็วกว่าอยู่เป็นกลุ่มค่ะ ถ้าอยู่เป็นกลุ่มใหญ่ๆ มันจะปรับตัวช้าเพราะนักศึกษาไม่ค่อยแตกกลุ่มกัน

ผู้วิจัย ที่นี่มีอยู่หนึ่งคน คนนี้เป็นยังไงบ้าง การปรับตัวก็ดี ปัญหาอะไรต่างๆ

ผู้ให้สัมภาษณ์ คนนี้การปรับตัวดีมาก แทบจะไม่มีปัญหาอะไรเลยยกเว้นเรื่องภาษา บางทีเวลาที่ทำข้อสอบอย่างนี้ค่ะ บางทีนักศึกษาอ่านข้อสอบไม่เข้าใจก็จะต้องไปอธิบายให้นักศึกษาฟังบ้างแค่นั้นเอง แต่เรื่องเวลาเรียนอะไรอย่างนี้ไม่มีปัญหาเลยเพราะว่าเพื่อนนักศึกษาคอยช่วยเหลือแล้วอีกอย่างหนึ่งแม่สอด เด็ก นักศึกษาบางส่วนพูดพม่าเป็นเพราะนักศึกษาคลุกคลี แต่ที่

กำแพงถามว่ามีหรือเปล่าก็มีแต่ว่าไม่ได้อยู่ตึกเดียวกัน แต่อันนี้นักศึกษาที่แม่สอดนะคะที่มีคนเดียว เพื่อนนักศึกษาพูดพม่าได้ เวลาเรียนถ้านักศึกษาไม่เข้าใจนักศึกษาปรึกษากันได้

ผู้วิจัย มองหน่วยงาน มองมหาลัยว่ามีความพร้อมในการรับนักศึกษากลุ่มนี้มากน้อยแค่ไหน

ผู้ให้สัมภาษณ์ ความจริงก็พร้อมนะคะแต่ว่าน่าจะให้เวลานักศึกษาปรับตัวมากกว่านี้ คือแบบแค่ 3 เดือนก่อนช่วงภาคฤดูร้อนอะไรอย่างนี้มันน้อยไป อย่างเราก่อนที่จะไปเรียนที่อื่นเรายังต้องปรับตัวก่อนเป็นปีอะไรอย่างนี้ ถ้านักศึกษามาก็น่าจะให้เวลานักศึกษาปรับเรื่องภาษาอย่างเดียวไปเลยซักปีหนึ่งให้นักศึกษาเข้าใจมากกว่านี้ นักศึกษาก็จะได้เรียนไม่ยาก ดีกว่าเรียนไปบางคนไม่มีความพยายามก็จะรู้สึกเหนื่อยใจแล้วนักศึกษาก็จะไม่ได้ น่าจะเป็นอย่างนั้น

ผู้วิจัย แล้วอย่างเรื่องของอาจารย์ที่สอนในห้อง ตรงนี้อาจารย์ต้องปรับตัวหรือต้องเตรียมพร้อมหรือว่ามีปัญหาอะไรอย่างอื่นอีกหรือเปล่า

ผู้ให้สัมภาษณ์ ไม่ค่อยมีปัญหานะคะเพราะว่าอาจารย์นักศึกษาจะสร้างพื้นฐานอยู่ว่าเป็นนักศึกษาต่างชาติบางทีนักศึกษาอาจจะไม่เข้าใจภาษาไทย ก็คืออาจจะต้องใช้ภาษาอังกฤษ แล้วอาจารย์ส่วนใหญ่ที่สอนนักศึกษาก็จะค่อนข้างคล่องภาษาอังกฤษก็เลยไม่ค่อยมีปัญหาเท่าไหร่

ผู้วิจัย เมื่อกี้เรามีเรื่องทัศนคติของนักศึกษาแล้วใช่หรือเปล่าครับ แล้วทัศนคติของอาจารย์ล่ะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ดีค่ะ ทั้งสถาบัน

ผู้วิจัย ไม่ค่อยมีปัญหา คือเป็นผู้ใหญ่หน่อย

ผู้ให้สัมภาษณ์ ค่ะ ส่วนใหญ่จะให้การดูแลกันมากกว่า ไม่มีอคติอะไร

ผู้วิจัย มองว่าถ้า ณ ปัจจุบัน เด็กไทยมีทัศนคติที่ดีขึ้นกับเด็กพม่าหรือเปล่า

ผู้ให้สัมภาษณ์ น่าจะดีขึ้น เพราะจากการที่หัวหน้านักศึกษาทำกิจกรรมร่วมกับนักศึกษากลุ่มที่เป็นพวกองค์การบริหารนักศึกษาอะไรพวกนี้นะคะ นักศึกษาจะออกกิจกรรมบ่อย ก็เลยทำให้ทัศนคติที่มองนักศึกษากลุ่มดีขึ้น แล้วส่วนใหญ่เวลามีกิจกรรมอะไรนักศึกษาจะพยายามดึงนักศึกษามาร่วมตลอด

ผู้วิจัย นักศึกษาให้ความร่วมมือดี?

ผู้ให้สัมภาษณ์ ให้ความร่วมมือดีค่ะ อย่างเช่นเมื่องานวันรับปริญญาที่ผ่านมานะคะ นักศึกษาส่วนใหญ่ก็กลับบ้าน เพราะว่าที่นี่ส่วนใหญ่จะรับช่วงเมษาก็จะเป็นช่วงซัมเมอร์ปิดเทอมใช่หรือเปล่าคะ ก็จะไม่ค่อยมีนักศึกษามาช่วย อาจารย์นักศึกษาก็จะดึงนักศึกษาพม่ากลุ่มมาช่วย นักศึกษาก็เต็มใจมาช่วยเพราะว่านักศึกษาอยากเรียนรู้วัฒนธรรมของเรา เพราะที่นี่กับที่โน่นพิธีการอะไรอย่างนี้เหมือนกัน

ผู้วิจัย คิดว่าการการดูแลของเราที่ตอนนี้ที่กระทรวงให้งบประมาณมาดูแลตรงนี้ พอหรือเปล่ากับการดูแล การสนับสนุนจากภาครัฐที่มาให้เรามาตอนนี้

ผู้ให้สัมภาษณ์ ดูแลนักศึกษาเหรอคะ อืม..ก็น่าจะพอนะคะ นักศึกษาก็ไม่มีปัญหาอะไร เพราะว่าถ้าเทียบแล้วอยู่ที่โน่นถึงทำงานก็ได้เงินเดือนน้อยกว่ามาเรียนที่นี่ ก็ยังไม่มีปัญหาอะไร

ผู้วิจัย ขออนุญาตย้อนถามไปเรื่องเรียนภาษาไทยนิดหนึ่งนะครับ นักศึกษาเรียน 3 เดือนนักศึกษามีความพร้อมซักกี่เปอร์เซ็นต์ ที่เราบอกว่าเรารับนักศึกษา 3 เดือนใช่หรือเปล่าครับ ถ้าสมมติว่าประเมินในฐานะผู้สอนความพร้อมที่จะเข้าไปเรียนในระดับปีหนึ่งตรงนักศึกษาพร้อมซักกี่เปอร์เซ็นต์ เอาจริงๆ นะไม่ได้ซีเรียส

ผู้ให้สัมภาษณ์ 10%

ผู้วิจัย ยังขาดอีกหลายเปอร์เซ็นต์

ผู้ให้สัมภาษณ์ ถ้าเฉพาะตัวภาษาค่ะ ไม่เกี่ยวกับสังคมหรืออะไร เพราะว่าบางคนยังอ่านไม่ออก บางคนสะกดไม่ได้ มันจะเป็นอย่างนี้เพราะว่าธรรมชาติของภาษามันไม่เหมือนกันอยู่แล้ว ทีนี้การออกเสียงการอะไรมันไม่เหมือนกัน แล้วยิ่งต้องไปอ่านแล้วจับประโยค ไวยากรณ์ก็ไม่เหมือนกัน คือมันต้องปรับตัวเยอะค่ะ

ผู้วิจัย ถ้าสมมติว่าให้นักศึกษาเรียนเลือกภาษาอังกฤษกับให้นักศึกษาเลือกเรียนภาษาไทย คิดว่านักศึกษาพร้อมอะไรมากกว่า

ผู้ให้สัมภาษณ์ บางคนนะคะ สำหรับบางคนจะพร้อมภาษาอังกฤษ สำหรับบางคนไม่พร้อมเลยซักภาษา คือบางคนนักศึกษาแทบไม่มีพื้นฐานภาษาอังกฤษมาเลยก็มี คือนักศึกษากลุ่มจะมี 2 กลุ่มค่ะ กลุ่มนักศึกษาที่เรียนเกษตรนักศึกษาคัดนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยเกษตรแต่ละภาคของประเทศ ส่วนหนึ่งที่มาเรียนบริหารคัดมาจากพวกที่รับราชการแล้ว รับราชการแล้วแต่ก็ยังเรียนอยู่ เหมือนกับว่าเป็นข้าราชการชั้นผู้น้อยอะไรอย่างนี้ค่ะ กลุ่มที่รับราชการอาจเป็นบางคนที่เป็นเด็กเส้น แล้วทีนี้เด็กบางคน คือนักศึกษามาเพื่อความก้าวหน้าก็จริงแต่ไม่รู้ว่านักศึกษามาด้วยความเต็มใจรึเปล่า แล้วทีนี้พื้นฐานทางด้านการเรียนก็คือไม่เท่ากับพวกที่ถูกคัดมาค่ะนักศึกษาก็จะอ่อนกว่า

ผู้วิจัย มันมี 2 กลุ่มก็คือกลุ่มที่ถูกคัดมา ที่สมัครแล้วก็มีการคัดมา กับอีกกลุ่มหนึ่งที่ว่าโอเค. มีเส้นสายเข้ามาบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์ คือก็คัดๆ มาทั้งหมดค่ะ แต่ว่าเราก็ไม่รู้ว่าบางคนนักศึกษาแทรกมา

ผู้วิจัย อาจจะมาแบบเต็มใจหรือไม่เต็มใจอย่างนี้ เพราะฉะนั้นอินเทนซีฟ แรงจูงใจในการเรียนนี่ต่างกัน

ผู้ให้สัมภาษณ์ ต่างกัน แล้วก็พื้นฐานการเรียนที่มาเรียนไม่เท่ากัน เด็กที่เรียนเกษตรที่นักศึกษาคัดมากจากมหาวิทยาลัยเกษตร นักศึกษาจะเรียนเกษตรโดยเฉพาะ เด็กกลุ่มนักศึกษาจะสนใจ เพราะว่านักศึกษามาจากวิทยาลัยเกษตรอยู่แล้ว มาจากมหาวิทยาลัยเกษตรอยู่แล้ว แล้วมาศึกษาด้านนี้

โดยเฉพาะซึ่งเป็นสิ่งที่นักศึกษาชอบ แต่ในขณะที่เด็กอีกกลุ่มหนึ่งบางคนนักศึกษาไม่ได้สนใจสาขานี้ แต่ถูกจับมาให้เรียนสาขานี้ บางคนเรียนนิติ บางคนเรียนวรรณกรรม บางคนเรียนภาษามา พื้นฐานการเรียนไม่เท่ากัน

ผู้วิจัย ก็คือจบปริญญานิติจากทางโน้นแล้วใบหนึ่ง

ผู้ให้สัมภาษณ์ กำลังเรียนอยู่

ผู้วิจัย ก็ให้มาต่อวิทยาศาสตร์การอาหารที่นี่ใหม่

ผู้ให้สัมภาษณ์ ค่ะ เหมือนเรียนไปด้วยทำงานไปด้วย

ผู้วิจัย ความต้องการที่นักศึกษาอยากจะมาเรียนเมืองไทยเยอะหรือเปล่าครับ เคยคุยกับนักศึกษาหรือเปล่า

ผู้ให้สัมภาษณ์ ส่วนใหญ่จะมาทางชายแดน จะเยอะ

ผู้วิจัย ชายแดนนะอยากจะมาเรียนบ้านเรา?

ผู้ให้สัมภาษณ์ ใช่ค่ะ

ผู้วิจัย นักศึกษาอยากจะมาเรียนอะไร สาขาอะไร ไม่เอาความต้องการของรัฐบาล สาขาที่นักศึกษาอยากมาเรียน เคยคุยกับนักศึกษาหรือเปล่า

ผู้ให้สัมภาษณ์ ที่เห็นก็จะเป็นพวกบัญชี การตลาดอะไรพวกนี้ ที่มาเรียนที่นี่นะคะ จะมีบัญชี การตลาด

ผู้วิจัย มีที่มาเรียนที่นี่เยอะหรือเปล่าครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ที่กำลังเรียนอยู่ภาคปกติมีคนหนึ่ง ภาคเสาร์-อาทิตย์มีคนหนึ่ง รู้สึกว่าปีการศึกษาใหม่ที่จะเปิด จะมาเพิ่มอีก 2-3 คน

ผู้วิจัย เหมือนจะมาทางธุรกิจหมดเลย

ผู้ให้สัมภาษณ์ ค่ะ แต่คนที่นักศึกษามาเรียนที่นี่นะคะที่มาเรียนภาคปกติ อันนี้จบปริญญาตรีมาแล้ว น่าจะเป็นประวัติศาสตร์ จบมาแล้วแล้วก็มาต่อเอาปริญญาที่นี่อีกใบหนึ่ง

ผู้วิจัย ทำไมนักศึกษาสนใจด้านธุรกิจ

ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่เรียนภาคปกติใช่หรือเปล่าคะ

ผู้วิจัย ทั้งหมดเลย 3-4 คนที่อยู่ที่โน่น

ผู้ให้สัมภาษณ์ อาจจะมีหลายปัจจัย ส่วนหนึ่งทำการค้า อีกส่วนหนึ่งได้ทุน จะมีเด็กภาคปกติตอนนี้ที่เหลือคนเดียว ตอนแรกได้ทุน 5 คน แล้วก็ไปๆ มาๆ เหลือคนเดียว อันนี้คือข้อเสียว่า ถ้านักศึกษาข้ามมาเรียนฝั่งนักศึกษาไม่ตั้งใจนักศึกษากลับไปเมื่อไหร่ก็ได้ แต่เด็กที่เหลือคนเดียวนักศึกษาตั้งใจมาก

ผู้วิจัย จะถามตรงนี้พอดี 4 คนมันหายไปด้วยเหตุผลอะไร

ผู้ให้สัมภาษณ์ เรียนภาษาไม่ไหว แล้วก็สังคมด้วยส่วนหนึ่งรึเปล่าไม่แน่ใจนะคะ อาจจะไม่เต็มใจอยากมารึ

เปล่าไม่รู้ เพราะว่าตอนที่มาคุมเหลืออยู่คนเดียวแล้ว แต่ว่าพวกหลักสูตรนะคะ คนที่มาเรียน นักศึกษาจะมาเรียนตลอดไม่เคยขาด

ผู้วิจัย นักศึกษามาเรียนยังไง ข้ามไปข้ามมา ไปเช้าเย็นกลับ หรือว่ามาค้างเลย

ผู้ให้สัมภาษณ์ ปีแรกนักศึกษาจะเป็นคนมาอาศัยอยู่ที่นี่ แต่ปีที่ 2 ปีถัดมานะคะปี 50 จะเป็นอาจารย์จากทางฝั่งโน้นข้ามมาเรียน นักศึกษาก็จะข้ามมา

ผู้วิจัย นักศึกษาสนใจจะเรียนหลักสูตรระยะสั้นมากกว่าที่จะเป็นดีกรี?

ผู้ให้สัมภาษณ์ ที่เป็นดีกรีนี่มันต้องเสียเงินไงคะ แต่อันนี้เรียนฟรี กินอยู่ฟรี ค่ารถฟรี

ผู้วิจัย เคยคุยหรือเปล่า ถ้าไม่มีไม่เป็นไรนะ นอกจากจะเรียนภาษาไทยแล้วนักศึกษาอยากจะอบรมระยะสั้นอะไรอย่างอื่นอีกบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์ อันนี้ไม่เคยคุยนะคะ

ผู้วิจัย ไม่เคยคุย อย่างนั้นวันหลังต้องคุยกันหน่อย วันหลังลองถามให้หน่อยนะครับ...ตอนนี้เด็กพม่าที่มาเรียนที่เรา ถ้าเกิดนักศึกษาจะมาเรียนถ้าไม่ได้ทุนจากรัฐบาลไทย นักศึกษามาช่องทางที่จะมาได้หรือเปล่า มีช่องทางอื่นบ้างหรือเปล่า

ผู้ให้สัมภาษณ์ ที่มาเรียนที่มหาลัยหรือที่มาเรียนที่แม่สอดค่ะ

ผู้วิจัย ทั่วๆ ไปครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ทั่วๆ ไป มาได้ ถ้านักศึกษาติดต่อกับทางหอการค้า หอการค้ารับรอง มีใบจบเกรด 10 มีใบรับรองจากหอการค้าฝั่งโน้นก็มาเรียนได้ แต่ต้องเป็นแบบภาษาอังกฤษ ใบรับรองอะไรอย่างนี้ต้องเป็นภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัย ตอนนี้มีมหาวิทยาลัยอื่นที่นักศึกษารับนักศึกษาพม่าที่เรารู้หรือเปล่านอกจากที่กำแพงเพชรมีที่ไหน

ผู้ให้สัมภาษณ์ ไม่แน่ใจนะคะ ส่วนใหญ่มาเรียนเห็นเป็นปริญญาโทซะส่วนใหญ่

ผู้วิจัย ที่ไหน

ผู้ให้สัมภาษณ์ ม.เกษตร ม.ธรรมศาสตร์ จุฬาก็มี ถ้า ป.ตรี นี่ก็จะมี เอแบค มีที่นี่ ที่อื่นนี่ไม่เคยได้ยินเหมือนกัน

ที่เอแบคต้องเป็นลูกคนระดับสูงนักศึกษาถึงมาเรียนที่นั่น

ผู้วิจัย คือ เอแบคมันเป็นลักษณะที่ จริงๆ แล้วกลุ่มเอแบคคือกลุ่มจีนกับตะวันออกกลาง คือที่ไปคุยกับนักศึกษามามันไม่มีข้อมูลในส่วนของพม่า พม่าเป็นข้อมูลส่วนน้อย พม่า ลาว-กัมพูชา พวกนี้มี แต่มันมีอยู่ไม่กี่คน 4-5 คน ก็เป็นคนส่วนน้อย เวลานักศึกษาพูดถึงนักศึกษาก็จะพูดถึงพวกตะวันออกกลาง จีน พวกนั้นมากกว่าเพราะว่าเป็นตลาดใหญ่ของนักศึกษาไงครับ ก็เลยได้ข้อมูลไม่ค่อยชัด ตกลง ปัญหาสถาบันไปแล้วนะครับ มองว่าโอกาสข้างหน้านักศึกษา

สนใจมีหลักสูตรหรือว่าสนใจเกี่ยวกับเรื่องอะไรมากเป็นพิเศษ ที่นักศึกษาอยากมาเรียนจริงๆ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ที่เป็นหลักๆ เลยเหรอคะ?

ผู้วิจัย อาจจะไม่ได้เป็นดีกรีก็ได้ อาจจะเป็นอบรม เทรนนิ่งอะไรก็ได้

ผู้ให้สัมภาษณ์ นอกจากภาษา ก็เป็นการฝึกอบรม ถ้าเป็นเกี่ยวกับวิชาชีพนักศึกษาก็คงไม่ค่อยได้สนใจค่ะ เพราะอย่างถ้าทำงานที่โน่นมันก็ไม่ค่อยได้เยอะ มันไม่เหมือนคนไทยถ้าเราฝึกไป ถ้านักศึกษาได้ทำงานนักศึกษาได้เงิน แต่อันนี้ฝึกไปทำงานไป คือนักศึกษาทำแต่ผลตอบรับกลับมาแค่ไหนเราก็ไม่รู้ อันนี้เราก็ยังไม่เคยทำเลย

ผู้วิจัย แล้วภาษาดูว่าการตอบรับนักศึกษามากน้อยแค่ไหน

ผู้ให้สัมภาษณ์ ดีมาก

ผู้วิจัย คือเปิดเท่าไหร่ก็มีคนมา

ผู้ให้สัมภาษณ์ ค่ะ ก็มี คือนักศึกษาก็จะถามตลอดว่าจะมีอีกหรือเปล่า อะไรอย่างนี้ นักศึกษาอยากมาเรียนคือนอกจากระดับพื้นฐานแล้วนักศึกษาอยากเรียนในระดับสูงขึ้นไปอีก คนเดิมก็อยากมาเรียนอีก กลุ่มใหม่พอมาปุ๊บก็อยากมาเรียนระดับสูงเพิ่มขึ้นไปอีก

ผู้วิจัย ที่นักศึกษาอยากเรียนที่นี่ เพราะนักศึกษาอยากได้ภาษาหรือนักศึกษาอยากมาอยู่เมืองไทยครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์ อยากได้ภาษาค่ะ

ผู้วิจัย แล้วเราดูจากอะไรบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์ นักศึกษาจะตั้งใจเรียนมาก ถ้าแค่อยากมาเที่ยว อย่างนักศึกษาไปๆ มาๆ นักศึกษาได้ภาษาอยู่แล้วค่ะ เพราะว่ามันได้สื่อสาร การคลุกคลีทำให้นักศึกษาซึมซับไปได้อย่างอัตโนมัติ ทีนี้การเรียนภาษาถ้านักศึกษาไม่สนใจจริงๆ นักศึกษาคงไม่ตั้งใจมากันครบทุกชั่วโมงแบบนี้

ผู้วิจัย ข้อมูลที่ได้น่าจะเพียงพอแล้ว ขอบคุณมากครับสำหรับการให้สัมภาษณ์